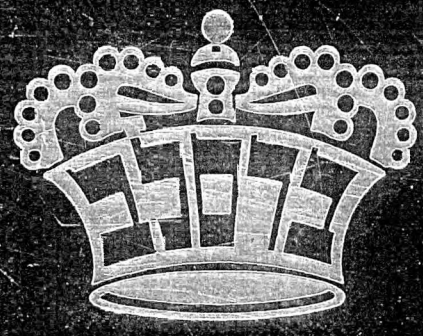

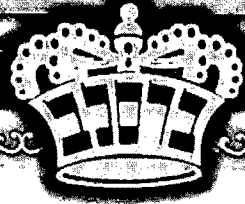
77

ספר
אֵשֶׁר בִּנְחָל

חלק קיד

ספר

אֵשֶׁר בַּנְחַל

חלק קיד

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנוכח מקור הכמה
יסדתם, ענינים נזראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרנה ודרנה מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבינו הקדוש והנזירא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזהר הקדוש

הוצא לדפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

שנת תשע"ג לפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדש
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל'
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי נחמן
זכרונו לברכה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרב
בני אדם לעבודת השם
יתברך. ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדש רבנו זכר לדיק
לברכה, ומעלת קדש
תורתו ושיחותיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרבה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, בכדי לקיים
'פולו מעינוחין חולה'."

(הקדמה ימי מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפַּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְפֵּם בִּיּוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמְיֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ קִי"ד,
וּמִקְוִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חו"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעָלוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמְעַמַּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ וַיְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח' בְּלִים נִפְלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְוֹלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-בן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנסאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול היס, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כולם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כולם אהובים, כולם קדושים, כי כולם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשוואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שפלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא בְּמָה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׁים וּכְמָה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר בְּמָה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וּכְמָה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֹשׁ
 בְּגִינוֹ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכַל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמַצָּאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 בְּמָה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁפֶן
 וְכָל שֶׁפֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרֵּד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מְעַמְק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ בְּמָה וּכְמָה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֶצְמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פאשר יראה הרואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים,

ובדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כך וכך, וכן עשב אחר, שמשקלו כך וכך, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עֲלֵיהֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ נְסִיווֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שְׁעָרוּם אַבּוֹתֵינוּ
וְאַבּוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סַפְרֵי
מִינּוֹת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלִרְבָּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים
וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא
דְּחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאַחַד מְכַשִּׁיל אֶת חֲבֵרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ
יְשִׁיבָהּ וּמְשַׁגֵּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזַה כְּלָל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עַצְמוֹ כְּאִינוּ
יּוֹדַע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם;
עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מֵיַיִן דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר
אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל', לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל': כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנֵּין "אָמוּנָה"
אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וּלְצַאת
מִהַחֲשָׁף, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר
מְגַלֶּה אָמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֱמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
הָרוֹפֵא הָאֱמֵתִי, הָרוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מֵיַיִן צְנוּרוֹת שֶׁל
הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהָרִים אֶת
הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיחִידֵי
הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדּוֹרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נִחַל
הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת
דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים
שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבִדוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו
הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִי יִזְכָּה לְתַקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז,
אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלָקִים זוֹלְתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ
שְׁלָמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן!

אֲשֶׁר בִּנְחָל

כֶּרֶךְ קִיד

כו תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל נשות אנשי שלומנו "חסיד בְּרֶסֶלֶב", הגרים
ביבנאל "עיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹנָה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרן
ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח בְּרָכָה והצלחה
בכל מעשה ידיהן, וירוו רב נחת מפל יוצאי חלציהן, אמן.

מאד מאד אני מבקש את כל אחת אחת מכן, הנה נקלעתי
לצרות גדולות ולחובות מרבים, וט"ו באב מתקרב, שעד אז בנין
אולם השמחות צריך להגמר, והכיס ריק ואין בו, ומה גם שעד אז
צריכה להיות ההגדלה, ולכן אני מבקש את כל אחת מכן, אם אתן
יכולות למפר מה שיותר הגדלות, וחצי לקחת בשביל פְּרִנְסַת ביתכן,
וחצי לתת בשביל בית הפנסות, כדי שנוכל להזיז ענינים, ולגמר את
בניית האולם, אהיה לכן אסיר תודה מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אתכן, שתשתדלנה ללכת בצניעות כראוי
לבת ישראל, וזכרנה היטב, שבאנו לפה ליבנאל למדבר שמים, כדי
לגדל את בנינו ובנותינו על טהרת הקדש, ותהלה לאל, אנחנו
מצליחים מאד בחנוך הבנים והבנות. ולזאת אני מאד מבקש אתכן,

רְאִינָה לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה, וְתַמִּיד תִּדְבְּרָנָה עִם יְלִדֶיךָ דְבוּרֵי אַמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי אֵלּוּ שְׂמֻדְבָּרִים עִם הַיְלָדִים אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וּמִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, זֹכִים לִילְדִים מְצַלְחִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לָהֶם שְׂדוּכִים בְּגִיל צַעִיר, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים
מַה זֶה חֻטָּא, וְאֵלּוּ שֶׁהֵם חֻכְמִים בְּעֵינֵיהֶם, הֵם אֲשֶׁר מִפְּסִידִים, וְלִזְאוֹת
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תְּהִינָה פְּקֻחוֹת וְתִצְלַחְנָה.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, כְּשֶׁאֲנִי
מְקַבֵּל דְּוִיחִים שֶׁאַתָּן מִתְקַבְּצוֹת יַחַד, וְשִׂמְחוֹת יַחַד, וְאוֹמְרוֹת תְּהֵלִים
בְּיַחַד, נָא וְנָא תִמְשַׁכְּנָה לְהִתְאַחַד יַחַד, וְתִבְקְרָנָה אַחַת אֶצֶל הַשְּׂנֵיָה,
וְאִם יֵשׁ אִשָּׁה שֶׁאֵין לָהּ חֲבֵרוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן,
שֶׁתִּתְחַבְּרָנָה אֵלֶיךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁתִּתְחַזְּקְנָה אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאִשָּׁה תִחַזַּק אֶת רַעוּתָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּן, שֶׁתְּרוּיָנָה רַב נַחַת
מִיְלִדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מַעְלַת הַרֵב ...
שְׁלִיט"א.

הִנֵּה בְּדַבַּר שְׂפָכוֹדוֹ מִתְעַנֵּין בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

תְּהֵלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ יֵשׁוּב בְּגִלְגִיל הַתְּחַתּוֹן הַנִּקְרָא יְבִנְאֵל, וְשֵׁם
יֵשׁ לָנוּ תִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי גִנִּים וּפְעוּטוֹן,
שָׁבוּ מִתְחַנְּכִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְחֻמְשֵׁים תִלְמִידִים וְתִלְמִידוֹת, וְכֵן יֵשׁ
לָנוּ שְׁנֵי כּוֹלֵלִים, מְקוֹה טְהָרָה, וְעַכְשָׁו אֲנִיחָנוּ בּוֹנִים אוּלָם שְׂמֻחוֹת,
שִׂיחָה חֲנֻם לְכָל דּוֹרֵשׁ, וְלִזְאוֹת אִם כְּבוֹדוֹ רוּאָה לְנַחוּץ, אֲבַקֵּשׁ אִם

אֲפָשֶׁר לְהִתְרִים אֶת אֲנָשֵׁי קְהֵלְתּוֹ בְּעֵבֹר אֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, יִהְיֶה זֶה זְכוּי הַרְבִּים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יֵשׁ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה עֲנִיִּים מְרוּדִים, וּכְשָׁבָא לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ שְׂמֵחָה — בְּרִית אוֹ בֶרֶם־מִצְוָה וּבִפְרָט חֲתֻנּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מַה שְּׂקוּרָה, בְּנֵי־אָדָם מִסְתּוֹכְבִּים בְּלִי רֹאשׁ וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר שְׂמָעוּ הַרְבֵּה מִקְרִים שֶׁל הַתְּקַפּוֹת לֵב מִגְדֵּל הַלַּחֲזֵן וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְחַדֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה, שְׂיִהְיֶה אֹלָם שְׂמֵחוֹת בְּחֻנָּם לְכָל דּוֹרֵשׁ. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיִתְרֵם בְּעֵבֹר בְּנֵית אֹלָם שְׂמֵחוֹת, שְׂהוֹלֵךְ לְהִגְמֵר בְּקִרְוֹב, וְיִהְיֶה שְׂמוֹ פְתוּב עַל הַמְּבֹנָה, וּכְמוֹ־כֵן עַל הָאֹלָם שְׂמֵחוֹת אֲנַחְנוּ בּוֹנִים בֵּית־הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי, כְּמוֹ שְׂאֲנִי שׂוֹלַח לְכֶם רְצוּף בְּזֶה אֶת תְּכֻנֵּית הַבְּנִיָּה, הַקּוֹמָה הָרֵאשׁוֹנָה הִיא עֲכָשׁוּ בְּשֵׁלֵב הַבְּנִיָּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

בְּתוֹדָה מְרֵאשׁ...

הִיִּיתִי מְאֹד רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתְּכֶם.

הַנִּ"ל...

כּו תּשׁלֵג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹ ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ אוֹמֵר לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הַעוֹרֵף־דִּין אוֹמֵר, שְׂנַזְדְּרוּ עִם הָאֲגָרָה לְבֵית־הַמִּשְׁפָּט, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לַעֲזוֹב כְּרָגַע הַכֵּל, וְלִהְיוֹצִיא אֶת הַסְּכּוּם שֶׁל הָאֲגָרָה, כְּדִי שְׂלֹא יָבֹא לְהוֹצֵאָה לַפֶּעַל, וְיִהְיוּ לִי בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְחִלּוּל הַשֵּׁם, וְעַל־כֵּן תִּמְסַר אֶת זֶה עוֹד הַיּוֹם, נָא לְהַשִּׁיבֵנִי אִם קִיַּמְתָּ אֶת רְצוֹנִי.

בו בְּרַגַע שֶׁשָּׁלַחְתָּ מִכְתָּב קְרִיאָה נְרָגָשׁ, שֶׁלַּחְתִּי מִכְתָּב לְכָל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשֶׂה מְזֵה צְלוּמִים וְלְמָסוֹר לָהֶם, וְכֵן לְתִלּוֹת מִכְתָּב כָּלִי.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ עוֹד הַיּוֹם...

כו תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַחֶסֶד חָנַם שְׁאַתְּ עוֹשֶׂה עִמִּי, מִמָּשׁ אֶת מְצִילָה אוֹתִי מִהַפַּח יְקוּשׁ בּו גְּלַפְדָּתִי, וּבְנֹדָאֵי לֹא אֲשַׁאֵר לָךְ חַיֵּב — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל מִי שֶׁיִּגַע וְטָרַח בְּעִבּוּרֵי, אֶזְכֹּר אֶת זֶה תָּמִיד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד וְאֵל תִּשְׁבְּרִי.

אֶתְמוּל דִּבְרָתֵי שִׁיחָה אַרְפָּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְהַסְּבֵרְתִי לָהֶם אֶת כָּל עֲסָקְנוּ זֶה אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וּבִקְשָׁתִי מִיִּדְּנֵנוּ הַנִּפְלָא ... נְרוּ יְאִיר, שִׁישְׁלַח לָךְ הַעֲתָק, כְּדֵי לְהַחֲיוֹתְךָ, וְכָל הַדְּבוּרִים נֶאֱמָרוּ בְּשִׁבְלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי וְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ בְּשׂוֹם פְּנִים וְאִפְּסָן, וְאִפְּלוּ שְׂאִינוּ רוֹאֵה מְרֹאֶה מְקוֹם לְצִאת מֵהַסֶּבֶךְ שָׁבוּ נִסְתַּבֵּךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְאָבֵד אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹאֲבֹד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו וְכוּ', אֲדַרְבֵּה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד בְּכָל הַמְּצָצִים הַכִּי קָשִׁים שְׂעוּבָרִים עָלָיו.

לְזֹאת הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ, שְׂתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קִבְּעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרִס חֲדָשׁ עַל-פִּי סִדְרַת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרִסִּים", וְכֵן תַּעֲזִין בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּשׂוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ; פִּי בְּאָמַת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם חֲזוּק עֲצוּם לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְעִזְּן בָּהֶם בְּכָל יוֹם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבְנֻדְאֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, פִּי אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂפָגִם-הַבְּרִית שֶׁל הָאָדָם הוֹרֵס לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְיִמְבִּיא אוֹתוֹ לִידֵי דְכָאוֹן וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׂעַל-יְדֵי שְׂמֻחָה יִזְכֶּה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר לוֹ אֶת בְּרִיתוֹ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה תִּצְלִיחַ. וְכִמּוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת עֹכְשׂוֹ בְּשְׂמֻחָה, פִּי כָּל-כֶּף מֵר לָךְ, עַד שְׂעוֹלוֹת לָךְ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהֶבֶל, שֶׁל הַתְּאֻבָּדוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת עֵקֶר רְפוּאַת הַבַּת מְלָךְ הִיא רַק שְׂמֻחָה, צְרִיכִים לְשִׂמְחָה, וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ כְּלָל, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֻחָה יוֹצִיא אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהַפֶּחַ יְקוּשׁ שְׂאֵלָיו נִקְלַעְתָּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצֻמָּךְ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אִפְּלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֶל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ קְבִיעוֹת לֹמֵר בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, כִּי מ'ש'נ'ה' אוֹתִיּוֹת נ'ש'מ'ה', וְמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְזַכֵּךְ וּמְצַחֵצַח אֶת נִשְׁמָתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נְצִיחָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁמְרוּ עַל כְּשָׁרוֹת הָאֲכִילָה, כִּי אִם הֵילָדִים אוֹכְלִים מְאֹכְלִים שְׂיַשׁ בְּהֵם פְּקֻפוּק וְסִפֵּק טְרַפּוֹת, זֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לָהֶם מַה שְּׁגוֹרֵם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר כֹּל מַה שְּׁהֵילָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם כֹּל-כֶּף מִפְּרַעִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁהִתְפַּטְמוּ בְּגִבְלוֹת וּטְרַפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שְׂאוּכַל גִּבְלוֹת וּטְרַפּוֹת, הֵדָם שְׁלוֹ מִתְעַבֵּר, וְקוֹנָה לְעִצְמוֹ מִדוֹת רַעוֹת. וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, תַּשְׁמְרוּ מְאֹד אֵיזָה בְּשׂוֹר אֶתֶם קוֹנִים, זֶה מִכְרַח לְהִיּוֹת הַכָּשֵׁר שֶׁל רַב מְפָרְסֵם, לֹא סֵתֶם נִגְנִיקוּיּוֹת בְּצָרְכְנֵיהֶם... בְּבִשׁוֹר צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּנִקְלָ בְּשׂוֹר גְּמִלִים וְחִמּוּרִים וְסוּסִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי הָעַרְכֵּב רַב מְלֹאוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם מְאֹכְלֵי טְרַפּוֹת וּגִבְלוֹת, וְלָכֵן רָאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד כֹּל כְּשָׁרוֹת הַמְאֹכְלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם.

ראו להחזיק מעמד, והקדוש־ברוך־הוא בודאי ימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, רק תתחזקו.

העקר תדעו, שהילדים צריכים לדעת גם־כן את המלה "לא", לא כל דבר צריכים לוותר לילדים, הם צריכים לדעת גם־כן את הענין של "לא", ודיקא על־ידי־זה יצליחו.

נא ונא תשמרו מאד עם מי הילדים מתחברים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיֵחִיו
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּכֶם,
יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַמִּיד תְּצַלִּיחוּ, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה.

... גֵּרוּ יְאִיר! רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵל יִחַסֵּר
לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמֵרָא, מְדַרְשׁ, וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ,
עַל־כָּל־פְּנִים קָצַת דְּקָצַת מְכַל לִמּוּד, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְנִשְׁמָה.

... תַּחֲוִיה! רְאֵי לְהַתְקַבֵּץ בְּכֹל יוֹם עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתֵאמְרָנָה בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, וְיִתְבַּקְּשֶׁנָּה הַרְבֵּה רַחֲמִים עָלֵי, שְׂאֻזְכָּה
לְצֵאת מֵהַעֲרוֹת וְהַחֹבוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶן,
וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּנֶכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד בְּלִמּוּדֵיכֶם, וְהוּא מִתְנַהֵג הַיֵּטִב,
וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְעֹזֵר לְכֶם, שְׂיֵהִיָּה לְכֶם עִם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמְחוּ מְאֹד עַל נֵעַם
חֻלְקֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקֵיכֶם וּגְוַלְכֶם, וְזִכְיֵתֶם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָכֶם בֶּן וּבַת, שֶׁזֶּוּ הַמַּתְנֶה הֵכִי יִקְרָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ בְּכֹל יוֹם עַל הַחֻסָּד
חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, מִמָּשׁ גַּסִּים נְגָלִים.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֻסָּד שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים אֵתִי
מִפְּעַם לְפַעַם, שֶׁאַתֶּם מְלוּים לִי כֶּסֶף, כְּדִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּבִנְיַת
אוּלַם הַשְּׂמֻחוֹת וּבֵית-הַכֶּנֶסֶת הַגָּדוֹל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא,
וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם חַזְרָה אֶלֶף פְּעָמִים כָּכֶם.

... תַּחֲיֶה! אֵל תְּדַבְּרִי שְׂטִיּוֹת כְּאֵלוּ אֵת לֹא מְצַלִּיחָה וְכוּ',
אֲדַרְבָּה כָּלֶם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וּמְכַבְּדִים אוֹתְךָ, וְאוֹמְרִים
שֶׁאַתְּ עוֹשֶׂה עֲבוּדָה מְאֹד טוֹבָה, וְעַל-כֵּן אֵל תַּחֲיִי בְּרִגְשֵׁי נְחִיתוֹת, כִּי
זֶה רַק יִהְרַס לָךְ אֶת הַבְּרִיאוֹת וְהַתְּדַמִּית, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשְּׁנִי,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּשָׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד
אֶתְכֶם בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

... גֵּרוּ יֵאִיר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה,
כִּי בְּאַמַּת רַבָּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), אֲשֶׁר
בְּהִתְבוּדוֹת אָדָם צָרִיף לְבַקֵּשׁ קָדָם עַל נִקְדַּת אַחַת, וְאַחַר-כֵּן עַל
נִקְדַּת שְׁנִיָּה, וְאַחַר-כֵּן עַל נִקְדַּת שְׁלִישִׁית וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂיִזְכֶּה לְשַׁבֵּר
אֶת כָּל הַמַּדּוֹת רְעוּת וְהַתְּאוּוֹת רְעוּת, וַיִּקְנֶה לְעַצְמוֹ אֶת כָּל הַמַּדּוֹת
הַטּוֹבוֹת, עַד שְׁלִבְסוּף הוּא צָרִיף לְעַקֵּר מֵעַצְמוֹ אֶת הַיִּשׁוּת לְגַמְרֵי
וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם; וְתָמִיד שׂוֹאֲלִים אוֹתִי: אִם כֵּן, בְּאִיזוֹ נִקְדַּת
צָרִיכִים לְהִתְחַיֵּל? כִּי אִיזוֹ מִדָּה רְעָה צָרִיכִים לְשַׁבֵּר קָדָם, וְאִיזוֹ מִדָּה
טוֹבָה צָרִיכִים לְקַנּוֹת קָדָם? וְתִשׁוּבָתִי הִיא, כִּי הַדְּבָר הַרְּאוּשׁוֹן
שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הוּא — נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וּלְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָבוּת. כִּי תִכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁאָדָם שְׂמַח, אִזּוֹ כָּבֵר
זָכָה לְכָל הַקְדָּשׁוֹת שְׁבַעוּלָם, וְלִהְפֹךְ — כְּשֶׁאָדָם עֲצוּב, נוֹפֵל בְּשִׂאוּל
תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו. וְלִכֵּן תְּבַקֵּשׁ רַק עַל שְׂמִימָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בוֹדֵאי יַצְלִיחַ אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעַצְמְךָ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, וּבְמִשְׁנָה,
וּבְגִמְרָא, וּבְמִדְרָשׁ, וּבְשִׁלְחָן עֶרְוֶף, וּמִכָּל לְמוּד וּלְמוּד תִּלְמַד אֶפְלוּ

קֶצֶת דְּקֶצֶת, כִּי רַק זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאַר מֵהָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

... תַּחֲזִיחַ! רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַדֵּר בְּבָנוֹת בְּבֵית-סֵפֶר אֲמוֹנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שֶׁמְחַזְּקִים אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוֹנָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל הָעוֹנוֹת. וּבְאֵמֶת כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְמַצֵּא לְעַצְמוֹ אִיזוֹ מִצְוָה, שֶׁיְהִיֶּה חֹזֵק בָּהּ, וְעַקֵּר הַמִּצְוָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיֹּת חֹזֵק בְּזֶה — זוֹ מִדַּת הָאֲמוֹנָה, שֶׁזוֹ מִצְוֹת הָאֲמוֹנָה, וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת כּוֹלֶלֶת כְּבָר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מִצְוֹתַיִךְ אֲמוֹנָה".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלְּחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשׁמ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... וְ... שֶׁיִּחְיוּ נְצַח.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲזִיחוּ יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי, וְתִתְרַבֶּה בֵּינְכֶם הָאַהֲבָה, וּבִזְכוּת זֶה תְּצַלְּחוּ מָאד בְּחַיִּיכֶם.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְלֹא תַחֲפְּשׂוּ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֶחָד בְּשֵׁנִי, וְזֶה מֵה שֶׁיַּעֲזֹר לָכֶם בְּחַיִּי נְשׂוֹאֵיכֶם, וְרַבְּנוּ וְ"ל הַקְּפִיד מָאד עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

... גֵּרוֹ יֵאִיר! אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּקְנֶה לְעַצְמְךָ אֶת

מדת הסבלנות, ואל תהיה עקשן, ותוריד את עצמך אל הילדים, כי צריכים הרבה סבלנות עם ילדים, לא לצעק עליהם ולא להרביץ להם, חס ושלום, כי מי שצועק על ילדים או מרביץ להם, הוא אינו יכול להיות מלמד, ולכן אם תקנה לעצמך מדת הסבלנות, ותחדיר בהם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא ומדות טובות, על-ידי-זה תצליח בדרך, וכך תקנה לעצמך שם טוב במלמד טוב.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים בסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש ושלחן ערוך, ומכל למוד תלמד אפלו מעט דמעט, וזה יחיה אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ... ו... שיהיו
נצח.

ראו להתחזק יחד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לכם, שתרוו
רב נחת מילדיכם.

... גרו יאיר! ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני, ואדם צריך למסור את נפשו על נקדת השמחה, וככל שיהיה בשמחה, כן ימשיך על עצמו אורות. וכן תקבע לעצמך שעורים בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש ובשלחן ערוך, ומכל למוד ולמוד תלמד אפלו קצת דקצת, והיום לומדים קצת ומחר קצת, עד שזוכים במשך הזמן לסיים את הכל.

היום ישלח לך ידידנו ... גרו יאיר, את הדרשה שאמרתי לאנשי

שְׁלוֹמֵנו, וְתַתְּלֶה אֶת זֶה עַל לִוְחַי הַמּוֹדְעוֹת, וְתַשְׁתַּדֵּל שְׁתַּתְּלֶה שָׁם לְכָל הַפְּחוֹת שְׁבוּעִים, כִּי דִבְרַתִּי מִדְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד, וּבִפְרֻט הַתְּעוֹרְרוֹת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂיָבִיאוּ עוֹד שְׁפַע בְּעִבּוֹר גְּמַר הַבְּנִין.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְּתָבִים נְחוּצִים, שְׁתַּמְסַר אוֹתָם לְיַעֲדֵם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל מַה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, שְׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וּמִמָּשׁ הַצְּלַת נַפְשׁוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ הַפְּרִיצוֹת כָּל-כָּף גְּדוּלָה, שְׁעוֹשָׁה פְּרֻצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִכְשָׁלִים בְּפָגַם-הַבְּרִית, וְנִתְבַּלְבַּל הַדַּעַת וְהַמַּח וְכוּ' וְכוּ', וְנוֹפְלִים בְּקִטְנוֹת וּבִירִידוֹת, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם הַתְּחִזְקוֹת — רַק אֱלוֹ הַסְּפָרִים. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּיכֶם שְׂיֵשׁ לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, וְנָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ לְגַמֵּר לְנֶקֶד אֶת הַדְּרָשָׁה וּלְשַׁלַּח לְיִבְנָאֵל לְמַעוֹן, שְׂיִוְכְלוּ לְתִלּוּתוֹ עַל לִוְחַי הַמּוֹדְעוֹת.

מַה שְׂאֵנִי צָרִיף הַרְגַע, שְׁתַּשְׁלַּחוּ אֶת הַדָּף הָאֲחֵרוֹן עַד הֵיכַן הִגַּעְתִּי בַּסֵּפֶר "זְכוֹת אֲבוֹת", כִּי מְאֹד נִצְרָף לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ, אֲבָל אֵינִי זוֹכֵר כְּבָר עַד אֵיפֹה שְׁלַחְתִּי לָכֶם, וְלָכֵן רְאוּ לְשַׁלַּח לִי עֲכָשׁוּ אֶת הַדָּף הָאֲחֵרוֹן.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לֵגְמֹר כָּבֵר בְּקִרְוֹב אֶת סֵפֶר "קִדְשֵׁת-
הַבְּרִית" "קִדְשֵׁת-יִשְׂרָאֵל", וְתַכְּף אַחֵר זֶה אֶתְחִיל קִדְּם עִם הַסְּלִיחוֹת
שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן, וְאַחֲר־כֵּן הַסְּדוּר, וּבֵינָן כֵּן גְּדַפִּיס עוֹד קוֹנְטְרָסִים.

רְאוּ לְשַׁלַּח אֶת הַעֲמוּד הָאֲחֵרוֹן עַד הֵיכָן שֶׁהִגְעֵנוּ בְּסֵפֶר "זְכוֹת
אֲבוֹת", זֶה בְּסוֹף פָּרָק ב', אָנִי מְחַכֶּה עֲכָשׁוּ עַל זֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ בְּעִבּוּרְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּשׁמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תּשׁנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו נֹצֵחַ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְשַׁלַּח אֶת הַדְּרָשָׁה שֶׁל אֶתְמוּל לִיבְנָאֵל,
לְתִלוֹת אֶת זֶה עַל לוחוֹת הַמוֹדְעוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

אֲקוּהָ שְׁאַתֶּם מִתְקַדְּמִים עִם הַחֹמֶר שֶׁהַצֵּטָבֵר בִּידְכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם כָּל טוֹב, וּמְצַפֶּה לְשִׁמְעַע מִכֶּם...

כּו תּשׁדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תּשׁנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶתְמוּל בְּלִיל רְבִיעִי דְּבִרְתִי שִׁיחָה אֲרַכֶּה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִיא
שִׁיחָה מְאֹד מְאֹד נְחוּצָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת הַיְשָׁנוֹת
מִלּוּחַ הַמוֹדְעוֹת, רַק תּשְׁאִיר אֶת הַמְּכַתְּבִים הַכְּלָלִיִּים, וְתַתְּלֶה אֶת

הַדְרָשָׁה שְׁאִמְרָתִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר בָּהּ אָנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁיַעֲזְרוּ לִי
לְצֵאת מֵהַפֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתִי אֵלָיו.

אָנִי מְאֹד מְקוּהָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי בְּזֶה, כִּי מְאֹד גִּחוּצָה
הַדְרָשָׁה לְכָל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ טוֹב מִמֶּךָ...

כו תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶךְ מְרַב טְרוֹדוֹתִי בְּצָרְכֵי הַרְבִּים —
לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ תְּכַף-וּמְיָד.

בְּעֵינַי הַבְּשָׂר, עֲשִׂינוּ גֹדֵר לֹא לְאָכַל בְּשָׂר רַק אִם מִפְּרִים אֶת
הַשׁוֹחֵט אִישִׁית, וַיֵּשׁ הַמוֹן קְלָקוּלִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וּצְרִיכִים
רַחֲמִים רַבִּים לֹא לְהַכְשֵׁל בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
וְכֵאֵן בְּיַבְנָאֵל יֵשׁ לָנוּ שׁוֹחֵט יֵרָא שְׁמַיִם, וְאִישׁ שֶׁמִּפְרִין אוֹתוֹ הַיֵּטֵב,
וַיֵּשׁ לוֹ חֲזָקַת בְּשָׂרוֹת. וּמָה שֶׁקָּרָה לְאַחֲרוּנָה, שֶׁהִכְרַח לְמַסֵּר אֶת
הַטְּפוּל בְּבֶשֶׂר אֶל מִשְׁפַּחַת ... צְרִיכִים תָּמִיד לְבָרַר הָאֵם בְּאֵמַת
הַשׁוֹחֵט מִפְּקָח, כִּי כִּךָ עֲשִׂיתִי עִמּוֹ תֵּנְאִי — אִם הוּא יִפְקַח, אֲזַי אֵין
שׁוֹם שְׂאֵלָה, שֶׁצְרִיכִין לְקַנּוֹת אֶת הַבְּשָׂר, כִּי בְּשָׂר מִבְּחוּץ מִי יוֹדֵעַ
מִי הַשׁוֹחֵט וְכוּ', וְאִיךָ הַכְּשִׁירוֹ אֶת זֶה וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְשִׁלָּא
תְּהִיֵּינָה מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנּוֹת בֵּינֵיכֶם, וּצְרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְּׁנַי,
וּלְכַבֵּד אֶת זוּלָתוֹ, וְאֵל תִּשְׁפָּחוּ, שְׁלֵא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וַיֵּשׁ לָכֶם כָּבֵד
בֵּן, שְׂהִיָּה בֶר-מְצוּהָ, וְיִבּוֹא לְלַמֵּד אֶצְלִי, וְאִילוּ פָּנִים יְהִיוּ לוֹ,
שְׁשִׁנֵּיכֶם לֹא מִשְׁתּוּיִם, וַיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם אִי הִבְנּוֹת.

אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁתַּבִּינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר
הִיא תּוֹעֵלֶת בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נֹא לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב לְבַעֲלָהּ.

כּוּ תִשְׁמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבַעוּלָם, וְעֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר
הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹכְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל
מִינֵי חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִחְזִיק מְעַמָּד, וְאֵינוֹ
נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

נֹא וְנֹא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שְׁתַּסִּים בְּכֹל שְׁבוּעַת אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַת שְׁנַיִם מִקְרֵא
וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְזוֹ הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה
מְמַלֵּא לְאָדָם אֶת הַמַּחַ בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִקְשֶׁר אֶת הַשְּׁבוּעַת אֶל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן תִּתְמַיֵּד פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר
הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא בְּמִשְׁנִיּוֹת — זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, הָעֵקֶר אֵל תִּשְׁבֵּר
מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

נֹא וְנֹא רְאֵה לְשַׁמַּח וּלְשַׁמַּח אֶת אַחֵרִים, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִבּוֹא

אָל בֵּית-הַפְּנֹסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, הַעֲקָר תֵּצֵא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיִן, וְתִמִּיד תָּבֹוא אֶל גְּדֵלוֹת הַמַּחֲיִן, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תִהְיֶה לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מֵאַף אַחַד, אַתָּה לֹא צָרִיף כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרָאָה לֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִמְצָא לְעֶצְמְךָ חֶבֶר לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּכָל יוֹם מִעֲבוּדַת הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַחֶבֶר, כִּי נִקְדַּת הַחֶבֶר הִיא דְבַר גְּדוּל מְאֹד, לְקַבֵּל עַל יְדוֹ אֶת נִקְדַּת הַצְּדִיק, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִפְּעַם לְפַעַם, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

כו תשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה...
נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה כְּפֹה וְכִפֹּה פְּעָמִים, אִף מְרַב טְרוּדוֹתֵי בְּעַסְקֵי הַרְבִּים, קֶשֶׁה וְכָבֵד לִי לְעֲנוּת עַל כָּל מִכְתָּב.

רָאָה לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

לְלַמֵּד בְּרַבִּים צְרִיכִים סְבָלְנוֹת כְּמוֹ בְּרִזָּל, כִּי הַתְּלַמִּידִים מוֹצִיאִים אֶת הַנְּשָׁמָה, וְצְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלְנוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסָבֵל, וְאִז יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְאֵין זוֹ עֲצָה כָּל-כָּף לְהַשְׁבֵּר מִכָּל דְּבַר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה בְּחֻמְתָּךְ, וְאֵל תִּגְרַשׁ שׁוּם תְּלַמִּיד בְּשׁוּם

פנים ואפן, כי בדור הזה כל נפש של בר ישראל, מאד יקרה בעיניו יתברך, ואשרי מי שזוכה לקרב אפלו נפש אחת אל הקדוש־ברוך־הוא, כי כל המקיים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא (בבא בתרא יא.), ועל־כן ראה להיות מאריך אף על כל מה שעובר עליך, ואל תוציא את עצביך על שום בריה שבעולם, ואז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שהכולל שלנו מתחיל לשגשג, ושומעים קול תורה — אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בלבי, כי זו כל תשוקתי — שיהיה ביבנאל קול תורה, וילמדו תורה הקדושה בדבקות עצומה, ולחתן את הילדים בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה חטא, ותהלה לאל, אתה עוזר לי להחדיר יראת שמים באברכים, ויילמדו תורה, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתעלה מעלה מעלה, העקר שיהיה שפע לכל אנשי הכולל, ושנוכל לשלם להם אפלו שלשת אלפים ש"ח לחדש, ויותר ויותר, ומי יתן, שזוכה להגיע אל זה כבר.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואצל הקדוש־ברוך־הוא הפל יכול להיות, העקר מה שתלוי בהצלחת האדם הוא שמחה, לשמח את עצמו, אפלו שעובר עליו חלישות הדעת וקטנות ומרירות ולב נשבר ומכאובים וכו' וכו', עם כל זאת הוא צריך להתחזק להיות בשמחה, ולא להסתפל על שום בריה שבעולם, וכשאדם שמח, החיים שלו

הוֹלְכִים כָּבֵד בְּצוּרָה אַחֲרַת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֶפְשֶׁר לְטַפֵּל בַּגְּנָה שְׁלִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ בְּזָכוֹת זֶה פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְאֲשַׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִמִּיד תִּבְשָׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתָנִי בְּזֶה שְׁאֲתָה מְדַבֵּר עִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם. מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אִין עוֹד טוֹב מְלַדְבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְגַלוֹת לוֹ אֶת

אַמַּתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְזֶה שְׁמִדְבָּרִים עִם אַחֲרִים מְאַמּוֹנָה, עַל־יַד־זֶה נִכְנָסֶת גַּם בּוֹ אַמּוֹנָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאַמּוֹנָה.

אוֹדוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁאַתָּה כּוֹתֵב וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי לוֹקַח אֶת הָאִשָּׁמָה עָלַי, כִּי אֲנִי אִישִׁית לֹא לְמִדַּתִּי אַתָּם, רַק מִסְרַתִּי אוֹתָם בִּיַדִּי אַחֲרִים, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שָׁזָה הוֹלֵךְ כְּשֶׁאַחֲרִים לוֹמְדִים וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁמַעַכְשׁוֹ הַיְלָדִים יַחֲזִרוּ אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי אַתָּם אֲנִי לוֹמֵד, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עִמָּהֶם.

אוֹדוֹת שְׁאִין בָּהֶם כָּל־כֶּף חֶשֶׁק לְלַמֵּד, יִדְעַתִּי גַם יִדְעַתִּי אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת, אָבֵל זֹאת נִחְמַתִּי, שֶׁהֵם זֹהִירִים וְשְׂמוּרִים מִחֶטָּא, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּלָם פְּגוּמִים בַּפְּגָם־הַבְּרִית, בְּלִי יוֹצֵא מִהַכֶּלֶל, וְעַל־כֵּן נִחְמַתִּי, שְׁתַּהֲלֶה לָּאֵל, הֵם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה חֶטָּא, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שִׁיגְדִלוֹ, הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אוֹדוֹת הַבָּשָׂר שֶׁל הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַהֲכַרְתָּ לִי לוֹמֵר לָךְ, פֶּה אֲנַחְנוּ מִכִּירִים מִי הַשׁוֹחֵט, וְאִם אַתָּה לֹא מְאַמֵּן לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוֹ, וְזִכּוּתָךְ וְכוּ' וְכוּ', הֵייתִי מֵיַעֲזֵב לָךְ לְהַגִּיד לָר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיַקְנֶה עוֹפוֹת בַּעֲבוּרְךָ וְיִשְׁחַט, וְאַשְׁתָּךְ תִּכְשִׁיר אֶת זֶה, וְזֶה הִיָּה הַכִּי טוֹב, אִם קוֹנֶה בַּעֲצָמוֹ עוֹפוֹת וְהַשׁוֹחֵט שׁוֹחֵט, וּמִכְשִׁירִים בַּבַּיִת, אִז אֵין שׁוּם חֶשֶׁשׁ, וּבַפְּרָט שְׁאַשְׁתָּךְ מִלְּמַדַּת אֶת הַבְּנוֹת אֵיךְ לְהַכְשִׁיר, אִז הֵן יְכוּלוֹת לַעֲזוֹר לָהּ, אָבֵל לְקַנּוֹת בְּשָׂר מִבְּחוּץ, אֲפֵלוּ שְׂיֵשׁ הַכָּשֵׁר הַכִּי טוֹב, מִי יוֹדֵעַ מִי הַשׁוֹחֵט וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ מִי הַכְּשִׁיר אֶת זֶה וְכוּ', אִם זֶה לֹא יוֹתֵר גְּרוּעַ פִּי אֶלְךָ מִמָּה שְׁפֹה, מַה לַעֲשׂוֹת? הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֻדְאֵי יַעֲזוֹר, שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַ וּלְהַתְּבַשֵּׂר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְקַנָּה שְׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוֹר, שְׁלֹא תִהְיֶה לָנוּ בְּעִיָּה בַּעֲנִין הַבָּשָׂר, וְשִׁנְאֵכֵל רַק בְּשָׂר כְּשֵׁר תָּמִיד, הַעֲקֹר הוּא רַק לְשִׁמּוֹר מָה אוֹכְלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמְכֶם, וּבְפָרֵט שְׂאֵתֶם מִתְקַרְבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֶצְלִי
זוּהִי כָּל הַשְּׂמִחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת נַחַת אֶצְלָכֶם,
שֶׁהֵילָדִים שְׁלָכֶם יִהְיוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקֵינִי, וְתָרוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

מָאֵד מָאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׂקִנִּית בְּגַד שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ —
שֶׁטְרִימָל וּבְגַד לְבָן וְכו', וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁכָּל הַשְּׂבִתוֹת תִּהְיוּ שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים, וּכְשֶׁתִּהְיוּ שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים
בְּשַׁבַּת, יִשְׁפַּע לָכֶם שְׁפַע כָּל הַשְּׂבוּעָה, כִּי הַשְּׂמִחָה שֶׁל שַׁבַּת מְשַׁפְּעַת
שְׁפַע עַל כָּל יְמֵי הַשְּׂבוּעָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, וְאִזּוּ יֵשׁ
לוֹ פְּרִנְסָה בְּשְׁפַע כָּל שְׁשַׁת יְמֵי הַחֹל. וְעַקֵּר הַדְּחָקוֹת וְהַפְּרִנְסָה שְׂאֵדֶם
סוּבֵל כָּל הַשְּׂבוּעָה, הוּא רַק מִפְּנֵי שְׂאֵינוּ שְׂמִיחַ בְּשַׁבַּת, כִּי בְּשַׁבַּת
צְרִיכִים לְשָׁמֵר לֹא לִהְיוֹת בְּכַעַס, וְלֹא לְהִרְאוֹת שׁוֹם פְּנִים זוֹעֲפוֹת,
וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מָאֵד מָאֵד לֹא לְרִיב עִם אָף אֶחָד בְּשַׁבַּת, רַק לִהְיוֹת
כָּל הַשַּׁבַּת בְּשְׂמִיחָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אָף אֶחָד, וְאִזּוּ דִּיקָא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ כָּל הַשְּׂבוּעָה שְׁפַע גְּדוֹל, כִּי כָּל הַהַשְּׁפָעוֹת
בְּאוֹת רַק מְשַׁבַּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תִּשְׁנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, אָבֵל לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְכֶם.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת מַה שְׁהֵכִי טוֹב בְּשָׂבִיל גִּשְׁמַתְכֶם, וְכֵן לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאָמָא שְׁנִשְׂאָרָה לְבַד, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — כְּמוֹ מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְאִם הָיוּ בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, הָיוּ זֵהִירִים בְּזֶה בְּיוֹתֵר, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאָמָא, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָבְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תִּשְׁנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְפָרִי בְטוֹן זֶרַע שֶׁל קִימָא, הַעֲקָר רַק לְהַתְנַהֵג בְּקֹדֶשׁה וּבְטָהֳרָה וּבְצַנִּיעוּת, וְתִתְחַזְּקוּ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאִז תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. הֵייתִי מֵיַעַץ לְכֶם מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם לְבָרַח אֶל שַׁעַר הַשָּׁמַיִם שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת תִּרְאוּ נִסִּים

נגלים שיעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא, העקר מה שצריכים הוא רק סבלנות, ועוד פעם סבלנות, ועוד פעם סבלנות, ומי שהוא סבלן ביותר — הוא מצליח ביותר, ועל־כן ראו להתאזר במדת הסבלנות, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ראה ... גרו יאיר, להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר הארבעה למודים האלו הם כנגד ארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכשלוּמדים בכל יום את הלמודים האלו, ממשיכים על עצמו אור גדול מארבעה עולמות, אשרי מי שחוק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב־שבת־קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע שאתם מתקדמים, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שנוזקה להדפיס השנה עוד המון ספרים.

העקר תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבור אותך, ואף שאני יודע שעוברים עליך כל־כך הרבה משברים, עם כל זאת ראה להתחזק, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום...

כו תשנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי הנקר! החיים בזה העולם מלאים נסיונות
קשים ומרים וכו', ומנסים את כל אחד בצורה ובאפן אחר וכו', פי
הקדוש-ברוך-הוא הוריד את הנשמה לתוך גוף גשמי, כדי
שיסתובב בזה העולם תקופת זמן מיחדת, כל אחד כפי שרש
נשמתו למעלה בעולמות העליונים, ויסגל מצוות ומעשים טובים,
וילמד תורה הקדושה, שהיא חכמתו יתברך, ויפיר את הקדוש-
ברוך-הוא, ואז אחר-כך חוזר למעלה, ושם מתענג בזיו שכנינת עזו
יתברך וכו', וכל הירידה שהנשמה יורדת מלמעלה עד למטה זו
פליאה גדולה ונשגבה מאד, כי למה הנשמה צריכה לרדת למטה?
אלא יש הרבה דברים שאדם אינו מבין, ואינו מסגל להבין, ומכל
שכן שעדין מלבש בלבוש גשמי עב וגס, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל
לא לחקור כלל, רק ללכת בתמימות ובפשיטות.

הנסיון הכי קשה לאדם, שהוא צריך להיות מצמצם, קשור
באזיקים ובששלאות של ברזל וכו', זה קשור אל תאוותיו וכו',
וזה קשור אל אשה וכו', וזה קשור אל ילדים וצער גדולם וכו',
וזה קשור בעניות ודחוקות ופרנסה וכו', וזה קשור עם מחלות
וחלאים רעים וכו' וכו', ועקר חכמת האדם — לצאת מכל
הששלאות של ברזל והאזיקים וכו' וכו', לא שהוא יכול להוריד
את זה ממנו, כי הרי הם נמצאים בטבעו ובמציאות, ולא שיה
להוריד ממנו את העל והששלאות של ברזל שבו נקשר וכו' וכו',
אלא החכם והפקח מהפך את הששלאות והצמצומים לכלים

נפלאים, כי השלשלאות הם בדגמת צמידים ושרשרות של זהב ויהלומים, וכל אחד כפי מדרגתו, וזה סוד הקיום בזה העולם.

אודות מה שקרה אתך וכו' וכו', לדעתי, כל המשפחה כבר מתחילה להעריך אותך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שמעכשו יתחילו להסתכל עליך בצורה אחרת וכו', ובכבוד אחר וכו', כראוי לתת לאבא וכו', מצדי אתה יכול לחזור לביתך, אני לא מעבב אותך, חס ושלום, וגם לא אמרתי לך לנתק קשרים עם הבית וכו', אלא ראיתי שהיתה התקוממות עליך הן מצד אשתך, ובפרט מצד בתך, שרצתה לברח עם איזה נוכל, שיותר מבגר ממנה בחמש-עשרה שנה, וכבר התגרש פעמים, והיא לא רצתה לשמע בקולך וכו', אז נתתי לך עצה שתשאר ביבנאל, ותדמה לעצמך כאלו כבר נפטרת מזה העולם וכו' וכו', ונשמתך משוטטת כאן ביבנאל וכו' וכו', ונראה איך יפל דבר וכו', ועכשו אני רואה איך שכלם מתגעגעים אליך, ומהיום יתחילו לכבד אותך.

עליך לדעת, שהיו במשך כל הדורות צדיקים ונחכמים גדולים, שגלו את אמתת מציאותו יתברך, אבל אנחנו נמצאים עכשו בדור כזה, שצריכים להלביש את האלקות עד שקטני ערך ופחותים כמונו, גם כן יבינו, וצריכים לשחק עם בני-אדם ממש כמו בגן ילדים, שהגננת משחקת עם הילדים, ונעשית כאחד מהם, והילדים הקטנים חושבים שהנה יש לנו חברה... פן צריכים להוריד את עצמו אל בני אדם, ומזה בא, שמתחצפים נגד הצדיק הדבוק בדבקות אמת בו יתברך, כי לא מכירים אותו אישית, ומחמת רחוקם ממנו, כרחוק מזרח ממערב ביותר וכו' וכו', על-פן מתחצפים אליו ומזלזלים בו, אבל גם הוא נמצא באזיקים וכו' וכו', וזה סוד מה שאמרו חכמינו הקדושים (עין רש"י סנהדרין צח.), שמשית יושב בשוקי רומי, ועוסק לחבש את פצעיו וכו', ודו"ק.

עלי נגזר מטעמים הכמוסים עמו יתברך להקבר ביבנאל וכו' וכו', ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לי להקים שם ישוב, והישוב רק יגדל ויגדל, עד שיהיה נעשה עיר גדולה מאד,

עִיר שֶׁל תּוֹרָה, עִיר שֶׁל חֶסֶד, עִיר שֶׁל שְׂמֵחָה, עִיר שֶׁל אֲהָבָה וְכוּ' וְכוּ', וְסֻמוּף וְנִרְאָה לְקַבְּרֵי הַקְּמָתִי קָרִית חֲנוּף שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר הֵילָדִים יַעֲלוּ בְּכָל יוֹם אֶל קַבְּרֵי הַהֲתַפְּלֵל שֵׁם.

אַקוּנָה שְׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוּף דְּבַר מְכַל הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וְאַנִּי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְקוּם נִפְלָא בְּעוֹלָם כְּמוֹ יְבִנְאֵל, מְקוּם שְׁקֵט, מְקוּם שְׁיִכּוּלִים לַחֲתַן אֶת הֵילָדִים בְּגִיל צְעִיר, מְקוּם שְׁאַנִּי רוֹצֵה לַהַפֵּךְ לַקְּדוּשָׁה וְטְהָרָה, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת יְלָדֵינוּ, שְׁלֵא יֵדְעוּ מַה זֶה חֲטָא כָּלֵל, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁהִיָּה לִפְנֵי מְאִתִּים שְׁנָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁיָבוֹא לְגוֹר שֵׁם, אִךְ אִם אֲתָה רוֹצֵה, תַּחֲזוֹר אֶל אֲשֶׁתְּךָ וְיְלָדֶיךָ, אִם לֹא תוּכַל לְהֵבִיא אוֹתָם לְיְבִנְאֵל.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוּ תִשְׁנוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאֲתָה מִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַתְּלַמִּידִים.

מַה אִמַּר לְךָ! אֲתָה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, כִּי אֲצִלִּי הַעֲקָר הוּא הַחֲנוּף — לְחֲנוּף אֶת הֵילָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁיִהְיוּ כְּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ לְמִטָּה.

זֶה לִי שְׁלֵשִׁים שְׁנָה שְׁאַנִּי לוֹמֵד עִם תְּלַמִּידִים, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַזְּמַן הַזֶּה הוּא הַזְּמַן הַרְאִשׁוֹן שְׁאַנִּי מִתְחִיל לְרְאוֹת נַחַת וּבִרְכָה מִהַתְּלַמִּידִים, וְהַזְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה אֲנִי יְכוּל לְזַקֵּף לְזַכּוּתְךָ, שְׁתַּהֲלָה לְאֵל, אֲתָה מְכִיִן לִי תְּלַמִּידִים כְּאֵלוֹ, שְׁתַּהֲיָה לָהֶם תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי, תַּהֲלָה לְאֵל, אֲצִלִּי הֵם מְסִימִים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת וְכ"ח דְּפָסִים גְּמָרָא, וְאֵת זֶה הֵם עוֹשִׂים בְּקַבְּעוּת גְּדוֹלָה עַד

מֵאֵד, מִלְּבַד הַשְּׁעוּרִים שְׁאַנִּי לֹמֵד אֶתֶם אִישִׁית, כְּמוֹ שְׁלַחַן עֲרוּף, חֶמֶשׁ וְרִשׁ"י, וְתנ"ף, וְסִפֵּר הַחֲנוּף, וְרַמְבַּ"ם, זֶהר וְלִקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהַכְנִיס בְּיַלְדִים חֶשֶׁק לְסִיִּם ש"ס וּגְמָרָא, וּמִשְׁנֵיּוֹת, כִּי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְזַכֵּךְ אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמְכַנִּיס בְּהֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאֲדָם לֹמֵד תּוֹרָה, אֲזוּ מִמִּילָא נִקְלָטוֹת בּוֹ מֵדוֹת טוֹבוֹת. וְכֵן טוֹב מְאֹד שְׁיִלְמְדוּ "סִפֵּר-הַמֵּדוֹת", וַיְהִי בְּקִיָּאִים בּוֹ.

כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא אֶקְבֵּל אֶת הַבְּחוּר ... רַק אַחַר חַג הַסִּכּוֹת, כִּי אָנִי לֹא צָרִיךְ פֹּה יְלָדִים רְעִים וְכוּ', לַעֲת עֲתָה דְחִיתִי אוֹתוֹ עַד אַחַר תְּשֻׁעָה בָּאֵב, אֲבָל כְּפִי הַנִּרְאָה אָנִי לֹא אֶקַּח אוֹתוֹ עַד אַחַר סִכּוֹת. וְרִצִּיתִי מְאֹד, שְׁתִּכְתַּב לִי מְאֹד אֶת תְּכוּנוֹת הַנִּפְשׁ שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאִיךָ הוּא לֹמֵד, וְאִיךָ הוּא מִתְּנַהֵג בְּדִרְבָּךְ אֶרֶץ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלִרְגֵל הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה שְׁנַת הַלְמוּדִים, נוֹכַח לְהוֹסִיף אֶת הַמְשַׁכְּרֵת לְכָל הַמְלַמְדִים, כִּי כְּבָר גִּהִיָּה מְלַמְדִים מְכַרִּים וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכַנִּיס שְׁפַע גָּדוֹל לְמַלְמְדִים שְׁיִצְאוּ מֵהַחֻבוֹת.

אִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כָּל הַשְּׁקֵעָה שְׁאִתָּה מִשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים, זֶה הַשְּׁקֵעָה נִצְחִית, וְאֶשְׁרִיף וְאֶשְׁרִי חִלְקֶךָ, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, אֶלָּא מֵה שְׁמִכְנִיס בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שְׁנִשְׁאָר מִמֶּנּוּ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּגְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי עוֹד תִּרְאֶה נְסִיִּם נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר חֲזוֹק וְאֲמֵץ, וְתִמְשִׁיף לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֶת מִדַּת הַדִּרְבָּךְ אֶרֶץ, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

אֲשֶׁר כּוּ תִשְׁנֶה בְּנַחֵל לֹא
רְאֵה לְדוֹנִם לִי בְיוֹם רֵאשׁוֹן מ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן בְּכָל־לַיּוֹת תִּדְוַח
לִי עַל הַכֶּתֶה.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּ תִשְׁנֶה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
אֵין רַק אַמוּנָה, וְעוֹד פַּעַם אַמוּנָה וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיח:): אָבוּךָ בְּמֵאֵי זֶהִיר טָפִי; וְעַל זֶה גָּלָה רַבְּנּוּ ז"ל,
שְׂאֵדָם צָרִיךְ לִבְחֹר לְעַצְמוֹ מִצְוָה, וַיְהִיָּה חֲזוֹק עִם הַמִּצְוָה הַזֹּאת,
וּלְדַעַתִּי, עַקֵּר הַמִּצְוָה הוּא רַק אַמוּנָה, כִּי הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת
כָּל־כֶּף מִתְּפַשְׁטוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה אַחֶרֶת לְהִתְחַזֵּק
בָּהּ כְּמוֹ מִצְוֹת הָאַמוּנָה, אֲשֶׁר הִיא עוֹלָה עַל כָּל הַמִּצְוֹת, כִּי "כָּל
מִצְוֹתֶיךָ אַמוּנָה" (תְּהִלִּים קִיט, פו), כָּל הַמִּצְוֹת צָרִיכִים לְהִבִּיא אֶת
הָאֵדָם לְאַמוּנָה, וְעַל־כֵּן תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
יִחַזֵּק אוֹתְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְעִבֹר עַל הַכָּל.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תּשנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תּשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

זֶה זְמַן רַב, שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָכֶם, וּבִפְרָט שְׁפַתְבָּתְּם לִי מִכְּתָב
אָרֶץ, אֲבָל טְרֹדוֹתַי בְּעֶסֶק הַרְפִּים מְרַבּוֹת מְאֹד.

תִּאֲמִינּוּ לִי, שְׁעַדִּין לֹא שְׁכַחְתִּי אֶתְכֶם, וְאֲנִי לֹא אֲשַׁכַּח אֶתְכֶם,
וְאַתֶּם חִקּוּקִים בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מֵאֲמִין, שְׁיוֹם
אֶחָד תָּשׁוּבוּ לִיבְנָאֵל, שְׁפֹכֵר תִּהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִשְׁתּוֹקֵק אַחֲרֵיכֶם, וּמִקְוֶה וּמִצְפֶּה לְרִאוֹתְכֶם
וְלִשְׁמֵעַ הַטוֹב מִכֶּם. וְעַל־כֵּן תִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי מִפְּעַם לְפַעַם, וְאֶף
שְׁהִיִּיתִי מְאֻכָּזֵב אֲזִי שְׁעִזְבֹתְּם אֶת הַמָּקוֹם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִקָּר בְּעֵינַי כַּבְּנֵי מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוֹם הַפָּרֶשׁ, וְלִזְאוֹת כְּשֶׁאֶחָד
הוֹלֵךְ מִמֶּנִּי — כּוֹאֵב לִי, כֵּן הִיָּה אֲצַלְכֶם וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מִקְוֶה,
שְׁהִכָּאֵב לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וּלְבִסוּף תִּחְזְרוּ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֵׁר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּשנּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תּשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

אָשֶׁר כּו תשס בּנחל לט

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אודות הנתוח לבנג, ראוי לילך לרופא ממחה, ולעשות כמו
שהוא אומר וכו', והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע
את תפילתי שאני מבקש ומתפלל על בנג, שיהיה בריא, ותרוו ממנו
ומכל הילדים רב נחת דקדושה.

העקר התחזקו יחד באהבה גדולה, כי זה עקר הצלחת האדם,
שתמיד משמח את עצמו, כי אין לאדם בזה העולם רק שמחה, כי
השמחה היא ההתחזקות לכל, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואז טוב
לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרךכם, ויהיה לכם שפע
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם.

המאחל לך שבת שלום...

כו תשס

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זה זמן רב שרציתי לכתב לך, אך לא עלתה בידי, מחמת
טרדותי בכל יום, ויען שבנג בקש בשמך לכתב לך, אמרתי לרוץ
אלך בשורותי אלו אליך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בעתים הללו המצוה הכי גדולה,
והתקון הכי גדול לאדם — להפיץ את אור האמונה בין גשמות
ישראל, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר
— צרות ויסורים, קטנות ומכאובים וכו' וכו', ואי אפשר להחזיק

מַעֲמַד, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַקְף הָאֲמוּנָה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם מִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, הוֹלְכִים כְּכֹר הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַפְיֵן אֶת הַקוֹנְטְרָסִים, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְרֵאוֹת רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיד. תִּהְיֶה לְאֵל, בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה חַיִל אֲצִלְנוּ וְלוֹמֵד, וְאֶתְמוּל זָכָה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם הַשָּׁס, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁלַחַן עָרוּף, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסא

בְּצוּרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שְׁלַח, כ"ה סִיּוּן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצִיחַ.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֶּרֶךְ-מִצּוּהָ שֶׁל בְּנִכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמְלַמֵּד שְׁלוֹ מְאֹד מִפְּלִיג בְּשִׁבְחוֹ, וּמְאֹד שְׂמֵחַ בְּהַתְקַדְמוֹתוֹ בְּלִמּוּדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְנִכֶם יַעֲלֶה תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ושלום אל ... גרו יאיר.

הנני מאחל לך "מזל טוב" חם ולבבי, לרגל הפנסף לתורה ולמצוות, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתתמיד בלמודים, כדי שתהיה תלמיד חכם וצדיק גדול, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך כל ימי חייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר-מצוה של בנכם ... גרו יאיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתוכלו לגדלו בנקל, ושיגדל תלמיד חכם וצדיק.

לדעתי, שישאר עוד כמה חדשים ביבנאל, כדי שיתבגר יותר, כי כפי שדברתי אתו בטלפון, אני רואה שהוא עדין ילדוטי, ולא יצליח פה, אלא אם ישאר וילמד ביבנאל עוד כמה חדשים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ושלום אל ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך "מזל טוב" חם ולבבי, לרגל הפנסף לעל המצוות, ואני מאד מבקש אותך, שתשמר ללכת בכל יום למקוה, לפני שאתה מניח תפלין, וכן תניח תפלין דרבנו תם, ואני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתתמיד בתורה, אז תוכל לבוא ללמד אצלי,

וְאֲנִי צְרִיף לְשִׁמְעַע מֵהַמְּלַמֵּד שְׁלֹף אִם לְקַחְתָּ אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְאַתָּה לֹא מְדַבֵּר בְּהַתְמַדָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁנוֹכְנֶסֶת בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה לְעֹזֵר לִי בְּבִנְיַן־בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, כִּי אֲנִי שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁפָּר מִמָּה שֶׁקָּרָה לִי, כִּי אִף פֶּעַם לֹא חָלַמְתִּי, שְׁיָבוֹא גּוֹי עָרַל טָמֵא, וְיִגְנֹב אוֹתִי, וְאֶפְגֵּס בְּגִלְלוֹ לְחֹחוֹבוֹת כְּאֵלוֹ, בְּנֹדָאֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים גְּרָמוֹ לִי כָּל זֹאת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹנֵי אִפְגָּנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, הוּא צְרִיף תְּמִיד הַתְּחַזְקוֹת חֲדָשָׁה.

בְּזֶה שְׂאֵתָה אוֹמֵר, שְׁהִיָּה צְרִיף לְבוֹא אֵלֶיךָ עָרְבִי וְלִמְסֹר לְךָ מִכְתָּב מֵהַעוֹרֵף־דִּין, בְּנֹדָאֵי זֶה עוֹד צִ'ק שׁ... שְׁחִיק טָמֵא, רוּצָה לְפִתּוֹחַ עֲלֵי תִיקִים מִכָּל הַכּוֹוִנִים עַל הַטְּשָׁעִיקִים שֶׁקָּבַל, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתִי מְאֹד, אֶפְלוֹ עַל הָעֵבֶר אֲנִי מִצְטַעֵר... וְאִף פֶּעַם לֹא הִיִּיתִי מְאֵמִין, שְׁדַבֵּר כְּזֶה יָכוֹל לְקֹרוֹת, אַחֲרֵי שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבוּר מִיִּשְׁהוֹ, וּלְבִסּוֹף יִפְלֹט מִלָּה כְּזוֹ מֵהַפָּה, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁכַּח, וְתֵאֵמִין לִי, שְׁדַבֵּר זֶה קָרַב אוֹתִי יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֲנִי רוּצָה שְׂאֵין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם אִף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצֻמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּבִנְיַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּכָל יְכָלְתְּךָ, אִם אַתָּה

מְרַגֵּישׁ שְׁצָרִיכִים שִׁישׁ, אֲזַ תַּעֲשֶׂה שִׁישׁ, הַעֲקֵר שְׁיִהְיֶה אוֹלָם יָפֵה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ טַעַם יָפֵה וְטוֹב, כְּמוֹ שְׂרָאִיתִי שְׁעֲשִׂית אֶת הַעֲזֵרַת גְּשִׁימִים.

כְּשֶׁתִּגְמַר הַיְצִיָּקָה עַל הַגָּג, וַיִּפְרְקוּ אֶת הַקְּרָשִׁים, תִּשְׁלַח לִי תְמוּנָה, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיֶה אוֹתִי.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְעַקֵּר הַהֲתַחֲזְקוֹת הוּא הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לְהֶאֱמִין אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִירָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִים יְדִיעוֹת אֵלּוּ בְדַעְתּוֹ, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב בְּעִבּוּר ... וּכְדֹאֵי שֶׁתְּצַרְף אֶת הַמְּכַתֵּב שְׂאֲמַרְתִּי בְיוֹם רְבִיעִי, וְתוֹכַל לְקַבֵּל הָעֵתֶק מִיְדִידְנּוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן תִּמְסַר מִכְּתָב בְּעִבּוּר מְשֻׁפַּחַת ...

תְּדַנּוּח לִי אֵיךְ עֲבָרָה עֲלֵיכֶם שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

כו תשסד.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁלַח, כ"ה סִיוֵן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְּתָבְךָ הַמְּלֵא מִכְּאוֹבִים וְצַעֲקוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲזוּקָה בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וּמְכֹאֹבִים רַבִּים, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי הַתְּחִזְקוֹת, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת

שְׁבַעֲוֹלָם לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפֹּל בְּקִטְנוֹת וּבְחִלְיוֹת הַדַּעַת.
 בְּרַגַע שֶׁתִּדְבֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא תִצְטָרֵךְ לִפְחַד
 מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא תִשִּׁים לֵב אֶל כָּל מִינֵי נְשִׁיכוֹת וּדְקִירוֹת,
 שְׁבִנֵי-אָדָם דּוֹקְרִים וְנוֹשְׁכִים אוֹתָךְ. מָה אָמַר לָךְ, זֶה יָמִים וְשָׁנִים
 שְׁעוֹבְרִים עָלַי בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, שְׁבִנֵי-אָדָם שׁוֹפְכִים אֶת דָּמִי,
 וְאֲנִי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין בְּזֶה הָעוֹלָם אֵיפֶה
 לְבָרוּחַ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ
 כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם
 לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד לֵהִיוֹת שְׁבוּר,
 כִּי כִשְׂאָדָם שְׁבוּר, הוּא נִשְׁבֵּר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִז אֵין לוֹ כָּלוּם.
 וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם.

וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁמִחָה, שֶׁתִּמְיֵד תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשְׂמִחָה אֲמִתִּית, וְעַל-יְדֵי שְׁמִחָה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל
 הַכָּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסה.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַגְּמִילוֹת חֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיֵּקָר! הַגּוֹף הוּא חֶמֶר עֵב וְגַם וְגִשְׁמִי, שְׁבוּ
 צְרִיכָה לֵהִיוֹת הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, וְאֵיךְ מְקַשְׂרִים אֶת
 הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, אֶל הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי וְהַחֶמֶרִי?
 עַל-יְדֵי הַמַּצּוֹת שְׂאָדָם עוֹשֶׂה, כִּי כִשְׂאָדָם עוֹשֶׂה מַצָּנָה — זֶה לְשׁוֹן
 צוֹתָא, שֶׁהוּא מְחַבֵּר אֶת הַגּוֹף וְהַנְּשֻׁמָּה גַם יחד, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁעָשִׂיתָ
 לִי חֶסֶד חֲנָם, וְהַלְוִיתָ לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְקַשֵּׁר גּוֹפְךָ

אֶל נִשְׁמָתְךָ, וְנִשְׁמָתְךָ אֶל גּוֹפְךָ, וְיָאִיר כֶּף אֹר אֵין סוּף בְּכַטּוּל כְּזֶה, שְׁלֵא תִרְצֶה שׁוּם דְּבָר — רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ שְׁפַע גְּדוּל בְּבִיתְךָ, שְׁאִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְכֵן הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֵיהֶם חַן וְחֶסֶד, וְתִזְכּוּ לַגְּדֻלָּם בְּנִקְלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִשׁוּבוּ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תֵּאמְרֵנִי, שְׂאֲנִי מִבֵּין מֵאֵד מֵאֵד אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּבֵית וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אֶת צָרִיכָה לְמִצָּא גַם אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּתוֹךְ הַצָּרָה, וְכִמּוֹ שְׁפָרַשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְמִצָּא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְעַקֵּר הַהִרְחַבָּה, שְׂתִּהְלֶה לְאֵל, בְּעֲלֶיךָ הוּא בְּבֵית וְכו', וְאִף שְׁעֵדִין קָשָׁה לָךְ, שֶׁהוּא לֹא כָּל-כֶּף מִתְּפַקֵּד וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַם הַזְּמַן הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, אֲבָל לַעֲת עֲתָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הוּא מִתְּפַקֵּד, וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת לָךְ שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה. וּבְכֻלָּל טוֹב לָךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּצוּרָה חַיּוּבִית וְכו', וְאִזּוֹ תִּהְיֶי הַכִּי שְׂמִיחָה בְּחַיִּים.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְנוֹסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְאִסוּר לְשֹׂאֵל קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת — לְמֶה וּמָה, אֲלֵא צָרִיכִים לְמַשֵּׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמוֹ

ואת אחרים, וכשהולכים בצורה כזו, אז מצליחים מאד, ולכן גם את תלמי בצורה כזו, ותראי שהכל ישתנה לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שליח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, וממש התייתני.

ראה לשמח מאד, ותמיד תשמע כלי זמר, כי רבנו ז"ל אמר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כג), אשר עקר רפואת האדם היא השמחה, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד בשמחה, ואף שהשמחה באה לאדם מאד קשה, כי טבע של אדם, שנמשך אחר העצבות והעצלות, ובפרט מי שעברו עליו כבר בחיים משברים וגלים וכו', ולא היה בריא וכו', לו באה השמחה מאד מאד קשה, עם כל זאת עקר השלמות לעבד על עצמו להיות בשמחה, ולכן תשתדל לעשות בכל מיני אפנים שבעולם שתהיה בשמחה, כי השמחה היא ההצלחה — בין בגשמיות ובין ברוחניות.

תשתדל מאד לבוא על-כל-פנים פעם אחת ביום לבית-הכנסת, והוא דבר גדול מאד, ואתה צריך רק לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, כי זה עקר גדלת בר ישראל, שאינו מסתפל על אף אחד, אלא מסתפל על הקדוש-ברוך-הוא, ואם אדם תזק בזה, מצליח דרכו מאד. ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם לילך פעם אחת ביום לבית-הכנסת, ובמשך

הזמן תוכל ללכת גם ערב ובקר להתפלל במנין, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, ובפרט בשבת, תזהר מאד מאד להתפלל במנין, ואז טוב לך כל הימים.

ועל כלם — ראה לשמח את עצמך עם הנקודות טובות שיש בך, ותמיד תדון את עצמך לכף זכות, כי אין זו עצה למצא בעצמו חוב, אדרבה אדם צריך למצא את הטוב שיש בו.

בר דעת ובר שקל אינו מתפעל מדברים כאלו, אדרבה הוא מתחזק, ואינו שם לב על שום דבר, ועל-כן גם אפה אל תשים לב לכל זה, ואפלו אם, חס ושלום, תהיה מחלקת, אפה לא צריך להסתפל על הדברים האלו כלל, אפה רק צריך לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תזכר מהיכן שמעת ומהיכן קבלת את הדברים האלו, ועל-ידי-זה תמצא חן בעיני כל רואיך.

ראה לחזק את עצמך ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר בזה העולם הוא אמונה פשוטה — לא להתבלבל משום בריה פי עלינו לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטי פרטית, ואשרי מי שאינו מאבד את עצמו.

לבנך ... גרו יאיר, אמרתי יבוא לכאן מחצי תמוז, אבל אני רואה שאין לי מטה פנויה רק אחר תשעה באב, שאז נוסע מכאן אחר, ועל-ידי-זה תהיה לי מטה פנויה כאשר יספר לך בנך ... ולזאת היה טוב אם הוא יבוא לכאן תכף-ומיד אחר תשעה באב אתי בחזרה, וזה יהיה טוב לבנך, כי כך הוא יתחיל עם רגל ימין, אבל אם הוא סתם יפנס בלי ישוב הדעת, והכל עדין לא מסדר, זה ישפיע עליו לרעה. ועל-כן לדעתי, כדאי לחכות עד אחר תשעה באב, ואותו אני לוקח היחידי, כי את שאר הכתה אני לוקח רק אחר סכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיֹתֵר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות־הר"ן, סימן לד): אַמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִי"ם, הֵינּוּ עַל־יְדֵי שְׂמַתְחֻזְקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה זֹכִים לְבָנִים, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר חֻזֵּק בְּאַמוּנָה, יוֹתֵר יְשׁוּעָה נִמְשָׁכֶת עָלָיו, וְעַל־כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת חֻזְקָה בְּאַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָיו יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתַּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא, הַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְךָ שִׁילְמֵד תּוֹרָה, כִּי אֵין טוֹב בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי רַק זֶה נִשְׁאָר מִהָאָדָם — הַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהוּא לוֹמֵד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְלֶךְ, וְאֵל תַּעֲזִבֵי אֶת עַצְמְךָ כְּרַגַע, רַק תִּתְחַזְּקִי
מְאֹד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא
הָאֱמוּנָה, לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא,
וְאֵין בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, וְצְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּד הַזֶּה עִם הַתְּלִמִּידוֹת,
וְלְהַחֲדִיר בָּהֶן אֶת כָּל זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי דְרָבְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תְּמִיד תִּהְיִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל שׁוֹם דְּבָר,
וְאִף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — קִטְנוֹת וּמִכְאוּבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
עִם כָּל זֹאת אֵת לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר.

רְאֵי לְדַבֵּר תְּמִיד עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּפְּעֲלִי דְבָרִים גְּדוֹלִים אֲצֶלְךָ, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֵדָבָרִים
מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַצְלִיחִים מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ שְׂתַצְלִיחִי, וּבְגִן יִהְיֶה בְּרִיא, וְכָל
הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְתִתְחַזְּקִי
אֶת הַתְּלִמִּידוֹת וְכֵן אֶת הַמּוֹרוֹת בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמִחְתִּי לְשִׁמְע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תהלה לאל, בְּנֶךְ ... נְרוּ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד אֲצִלְנוּ, וַיַּעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֵי רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

אודות מה שאת שואלת בענין הדבור לדבר עם בני-אדם,
אדרבה, תעשי כל מיני מאמצים לדבר עם תושבי המקום, ולהרבות
בדבורי אמונה והשגחה פרטית, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא. העקר הוא רק להתחזק, ולדבר עם כלם דבורי
אמונה.

ראי בבית-ספר לדבר עם הבנות תמיד דבורי אמונה והשגחה
פרטית, ולחזק אותן באמונת חכמים, אשר זה העקר, כי
כשמתחזקים בילדים אמונת חכמים כשהם עדין בגיל צעיר, אז
מצליחים, אבל אחר-כך כבר קשה. לזאת ראי תמיד להחזיר בהם
אמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזה תמיד להתחזק
יחד, וכן תבקשי את התלמידות שתבקשנה עלי, והקדוש-ברוך-הוא
ישיב לך כגמולך הטוב, שכל התפלות שאת מתפללת עלי,
שתקימנה גם אצלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך זה כמה פעמים, אבל מרב טרדותי
בעסקי הרבים, היה קשה וכבד לענות לך תכף-וימיד.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים התחזקות, כי עובר על כל
אחד מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, זה
מעצמו וזו מהבעל, וזה מהאשה, וכל אחד סובל בזה העולם צרות
ויסורים, ואשרי מי שאינו נופל בדעתו, אלא מתחזק בכל מיני
אפנים שבעולם. לזאת ראי להתחזק בכל יום ויום מחדש, ואפלו

בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׁתַּדְּבָרֵי עַם
הַתְּלַמִּידוֹת תְּמִיד מְאֻמְנָה.

אודות שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵהַשְׁעוֹבֵר מֵהַתְּלַמִּידוֹת, תֹּאמִינִי לִי, שָׁזָה
לֹא קָל, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מֵהַשְׁעוֹבֵר, וְאֲשָׁרֵי מִי
שֶׁמְחַזֵּיק מֵעֵמֶד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, כִּי צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת כְּמוֹ בְּרִזָּל, וְלֹא כָּל
אֶחָד זֹכֵה לְסְבֻלָּנוֹת הַזֶּה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי לְעֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, בְּכָל
יוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְזִכּוֹת הַדְּבוּרִים שְׁתַּדְּבָרֵי עַם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, יַעֲזֹר לְךָ בְּיָדָיו, שֶׁתִּזְכְּרִי לְסְבֻלָּנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד. אֵת רְאִי לְדַבֵּר,
וְעוֹד פְּעַם לְדַבֵּר, וְעוֹד פְּעַם לְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת אֲמוֹנַת
חֲכָמִים, וְאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאִי אֵיךְ שְׂסוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. וְאֵף שְׁבִיהַתְחַלָּה יִהְיֶה נִדְמָה לְךָ, כְּאִלּוּ לְרִיק יִגִּיעַ
וְטִרְחַתְךָ, אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂאֵם מְטַפְטָפִים לִילְדִים
אֲמוֹנָה, וְעוֹד פְּעַם אֲמוֹנָה, וְעוֹד פְּעַם אֲמוֹנָה, וְאֲמוֹנַת חֲכָמִים, לְבִסוּף
זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד. וְלָכֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ.

גַּם בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, מֵהַלְעֲשׂוֹת? לְכָל אֶחָד נִגְזְרָה גְּזֵרָה
אֲחֵרָת, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזֹכֵה לְהִתְחַזֵּק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵחֵר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, שֶׁכְּבָר יִהְיֶה לְךָ
טוֹב בְּחַיִּים בְּזֵה וּבְכָפָא לְנִצַּח נִצָּחִים.

הַסְּבֻלָּנוֹת הֵיא עָקַר הַחַיִּים, וְצְרִיכִים תְּמִיד לְדַבֵּר מִסְּבֻלָּנוֹת,
וְלְהִתְנַהֵג בְּסְבֻלָּנוֹת, וְאֲזוֹ מְצַלִּיחִים בְּיֹתֵר.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית-סֵפֶר אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲוִירָה
שֶׁל יִשׁוּב הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחֵי דַרְכְּךָ מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי דַרְכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר שליח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שקבלת את המסר, שתתחיל ללמד מסכתא סבה מאה פעמים ואחת, ועל־ידי־זה תהיה מסכה מכל רע, כי מי שגזקה במצות סבה, שום משחית ושום קלפה ושום טמאה לא יכולים לנצח אותו, ועל־כן מאחר שמתגבר עליך כל־כף יצרך בנאוף, עליך ללמד ולחזור מאה פעמים ואחת במסכת סבה, כי סבה גמטריה צ"א — כמנין הו"ה אדנות, שמתברר את העולם הזה לעולם הבא, וסבה תהיה לצל (ישעיה ד, ו), ובודאי בצל כנפיו יתברך תסתהר.

ראה לחזק את עצמך עם כל הנקודות טובות שיש בך, כי אין אתה יכול לתאר ולשער איזו נחת־רוח אתה גורם להקדוש־ברוך־הוא, בשעה שבוער בך יצרך, ואתה בורח מכל התאוות רעות רק אליו יתברך, זה עולה על הכל, ועל־כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם, להמשיך ללמד את הלמודים שאתה לומד, כי אין עוד טוב מזה, ואשרי מי שלומד בכל יום תורה הקדושה, כי התורה שומרת את האדם מכל רע.

נא ונא ראה לשמח ולשמח את אשתך, ותשמח את ילדיך, ובכלל תראה שבבית תמיד תשרה אוירה של שמחה, כי מה אתה צריך את המרה שחורה והמרירות הזו. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): כשאדם שמח, הקדוש־ברוך־הוא בעצמו שומר אותו מפגם הברית. ועל־כן הקלפה הזו שמחטאת את האדם נקראת על שם יללה, שמכניסה באדם תמיד יללה כדי להחטיאו, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, והשמחה תעזר לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, העקר אל תתן שיפילו אותך,

וְאִפְלוּ שֶׁתִּשְׁמַע קוֹל מֵהַשָּׁמַיִם, שֶׁאַתָּה לֹא שׁוֹה לְכַלּוֹם, אַתָּה תִּצְחַק וּתִלְעַג מֵהֶם, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ מִמֶּנּוּה לֹא עַל הַגִּיּוֹנוֹם וְלֹא עַל הַגִּנְיָעֶדָן, וְלָכֵן רָאה לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְעוֹלָם, וְאֵל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזוֹה, אֲזוּ תִּעָבֵר עַל הַכֹּל.

נָא וְנֹא רָאה לְהַמְשִׁיף עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בָּךְ, וְאֲזוּ תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךָ תָּמִיד.

רָאה לְהַמְשִׁיף לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל יוֹם, וּבְסוֹף הַשָּׁבוּעַ תִּשְׁלַח אֶת זֶה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִשְׁתַּוְּקֵק אַחֲרֶיךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּתְחַזֵּק, וְלֹא תִפֹּל בְּדַעְתְּךָ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לְךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר, שֶׁאִף אֶחָד אֵינוֹ מִמֶּנּוּה עַל הַגִּיּוֹנוֹם וְעַל הַגִּנְיָעֶדָן, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וּמִרְחָם עַל בְּרִיּוֹתָיו.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ו סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּמְשִׁיף לְהִיּוֹת גִּבְּאִי, אֲדַרְבֶּה אֲנִי צָרִיךְ אֲדָם חֹזֵק שִׁיְהִיָּה גִּבְּאִי, כִּי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת סֵדֵר, שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַפָּקָר, חֵס וְשְׁלוֹם.

מֵה אִמֵּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּזוֹה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת

וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁר־מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר. תִּאֲמִין לִי, יְדִידִי הֵיכָר! שְׁאַתָּה לֹא יוֹצֵא מִמַּחְשַׁבְתִּי, כִּי כּוֹאֵב לִי מְאֹד אִיךָ שֶׁהִסַּמְ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, קִפַּח אֶת פְּרִנְסַתְךָ, וְאֵילֹו צְרוֹת וְאֵילֹו יִסּוּרִים וְאֵילֹו מְרִירוֹת הוּא עוֹשֶׂה לְקַהֵלָה שְׁלֵנוּ זֶה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וּמִקְבֵּל גּוֹשְׁפִּנְקָא מִרְשָׁעִים אַרוּרִים, הַקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם רְבָנִים, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לוֹ כְּבָר מִפְּלָה, וְיִפֹּל נִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אוֹדוֹת הַבֶּשֶׁר שְׁאַתָּה שׁוֹחֵט, מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתִּהְיֶה גַם אֲצִלְ הַהַכְּשָׁרָה, כִּי לִי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים, שְׁלֹאנְשִׁי שְׁלוּמֵנוּ יִהְיֶה שׁוֹחֵט פְּרָטִי, וְהֵייתִי אֶפְלוּ מִיַּעַץ לָהֶם, שְׁיִקְנוּ עוֹפוֹת חַיִּים, וְאַתָּה תִּשְׁחַט לָהֶם וְתִכְשִׁיר לָהֶם, וְאֶפְלוּ שְׁיַעֲלֶה כִּמָּה שְׁיַעֲלֶה, כְּדַאי לִי יוֹתֵר בְּצוּרָה כְּזוֹ, מֵאֲשֶׁר סִתָּם לְקִנּוֹת בְּשׁוּר, כְּשִׁסְתָּם לֹא יוֹדְעִים מַה וּמִי וּמֵאִיפֶה, וּבִשְׁבִיל זֶה בְּחִרְתִּי בְךָ, יַעֲזוּר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּפִרְנֶסָה, צְרִיכִים לַחֲשׁוֹב עֲצָה עַל כָּל הַנֵּל.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִנִּי רוֹאֶה שְׁפֵה בִּיבְנֵאֵל יִכְנָסוּ לְגוֹר עוֹד מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת בְּלֵי שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, וְנִצְטַרְךָ אֶטְלִיז מְסֻדָּר עִם פּוֹעֲלִים, וּבּוֹדְאֵי תִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל מְאֹד.

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְסַתְפְּלִים חֲזָרָה בְּאֵיזָה מֵעַמָּד וּמִצָּב הֵיינוּ עַד עַכְשָׁו, בְּשְׁבִיל הַרְשָׁע מִרְשָׁע הַסַּמְ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְסַתְפְּלִים קְדִימָה כִּמָּה הַתְּקַדְמוּ, זֶה נוֹתֵן לָנוּ חֲזוּק גְּדוֹל מְאֹד, לְהַמְשִׁיךְ וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאַף שֶׁהַכָּל הוֹלֵךְ לְאֵט לְאֵט, הַכָּל בְּשְׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹחֵר בְּאָדָם שְׁאֵינוֹ עוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ, אֲדַרְבָּה, מוֹשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּפִרְנְסַתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שִׁפְעַ

אֲשֶׁר כּוּ תִשְׁעַד בְּנַחַל נָה
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מְשׁוּם בְּרָיָה
שְׂבָעוּלָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִשְׁעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלֵת, כ"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם, אֶךְ מְרֵב טְרֵדוֹתַי הַמְרֵבוֹת בְּכֹל
יוֹם בְּעֶסֶק הַרְבֵּיִם נִתְעַכֵּב.

מָה אִמַּר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי זׁוג צָעִיר
עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים, וְזֶה
אֶחָד מֵהַנְּסִיווֹנוֹת הַכִּי קָשִׁים, וְלִזְאוֹת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם,
תִּרְאוּ לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבָקְרוּב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וּכְבֹּר דְּבַרְתִּי עִם
מְנַהֵל הַתְּלַמּוּד־תּוֹרָה, שְׂיַקַּח אֶת ... לְאִיזוֹ עֲבוּדָה, וּבְנוֹדָאֵי לְבַסּוּף
תִּהְיֶה לָכֶם עֲבוּדָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַעֲקֹר רְאוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְשְׁשׁוּם דְּבָר
שְׂבָעוּלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בְּרַגַע שִׁתְּדוּנוֹ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי
לְכַף זְכוּת, וְלֹא תִהְיֶינָה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מִצְלָחִים
בְּחַיִּים, וְלִזְאוֹת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תְּרִיבוּ בֵּינְכֶם,
אֲדַרְבֶּה תִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אַתֶּם זׁוג מִן הַשָּׁמַיִם,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לִי, שְׁזִכִּיתִי לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ נְאֻמָּן וְהַשְּׁדַכָּן
בֵּינְכֶם, לְזֹאת הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׂיִהְיֶה בֵּינְכֶם שְׁלוֹם־בֵּית וְאַהֲבָה
וְהַבְנָה הַדְּדִית, כִּי שְׁגִינְכֶם קְשׁוּרִים וְדְבוּקִים אֵל לְבִי, וְאֲנִי לֹא מְסִיחַ
דַּעַת מִכֶּם, אֲלֹא תָמִיד מִתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲבָל הַעֲקֹר מָה שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם,

תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמַּחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת, שְׁלֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם חֲלוּקֵי דַעוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, כִּי חָבֵל לְהִרְסֵ אֶת הַבְּרִיאוֹת וְאֶת הַחַיִּים עִם מַחֲלָקַת, אֲדַרְבָּה, תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמֵּד, וְאִינוּ גִשְׁפָּר, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׂרַק בִּיכָלְתֶּכֶם לְאַהֲבֵ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה בְּבֵית, אֲזִי לֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר, כִּי בְּמָקוֹם הַשְּׂכִינָה — שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְכַתֵּב לִי, וְאֲזִי אֶכְתֵּב לָכֶם יוֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת, הֶעָקֵר לֹא לִפְלֵ בִיאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, וּמְכַל שְׁפָן שְׁלֹא לְבוֹא לְמְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת בֵּינֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, עַל־יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתָמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַכְּבוֹד שֶׁל אֶחָד לְשָׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה טוֹב לָכֶם בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ קְרָח, כ"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָנִי כְּתַבְתִּי מֵה שְׁטוּב לְבִנְךָ, אָבֶל אִם אַתָּם כָּל־כֶּף מִתְעַקְּשִׁים, וּבְפֶרֶט שְׁקִנִּיתֶם כְּבֵר כְּרִטִים, שְׁיִהְיֶה כֶּף כְּמוֹ שְׁעֵשִׂיתֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ דְרָכֵנוּ, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר. אָבֶל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁיֵשׁ בְּזֶה בְּעֵינָה, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִתְגַּבֵּר עַל הַבְּעִיָּה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתַמִּיד תִּהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִגְלֶה וְתִפְרָסֶם לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי זֶה הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קָרָח, כ"ז סִינֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין, כִּי זֶה לֹא כָּל־כֶּף פְּשוּט כְּמוֹ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב לְהוֹצִיא קְרוֹב לְמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת לְמִדְבַּר שָׁמַם, וּלְהַחְזִיק אוֹתָם וְאֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁלָהֶם עַל הָרֵאשׁ שְׁלִי וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְחַנֵּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא פְּשוּט וְכוּ', וּמְכַל שְׁפָן שְׂאֻנְחָנוּ נִמְצְאִים בְּמִצְבַּ כְּזֶה הַמוּבָא בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשֵׂיֹת (מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגוֹר), שְׁהַחֲכֶם לְקַח אֶת אֲנָשָׁיו חוּץ לְיִשׁוּב, וְעָשָׂה עֲגוּל סָבִיב, וּבָא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, וּמִשָּׁךְ אֶת עֲצָמוֹ מִהָאָרֶץ עַד לְשָׁמַיִם, וּפְתַח אֶת פִּיו, וְאָמַר: אִם אַתָּם רוֹצִים אֲהִיָּה בּוֹלַע אֶתְכֶם, אַתָּם לֹא מִפְּחָדִים מִמֶּנִּי? אָבֶל הַחֲכֶם אָמַר: אֲנִי לֹא מִפְּחָד מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ'. וְאוֹתוֹ סִפּוֹר עוֹבֵר עַכְשָׁו עָלַי, הַסֵּמ"ךְ־מ"ם בְּעֲצָמוֹ לִוְחָם עִמִּי בְּכֹל מִינֵי דְרָכִים

מְלַכְלָכוֹת, וּבָא עִם בְּדַצְיִים, וּבָא עִם בְּגַצְיִים, וּבָא עִם כָּל מִינֵי עוֹלוֹת, וּמוֹצִיא שֵׁם רַע אֶצֶל רַבָּנִים וְכוּ', וְכוּ', דְּבָרִים שְׁלֵא הָיוּ וְלֹא נִבְרָאוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהֲיֶה לוֹ מִפְּלֵה כְּמוֹ קִרְחַ וְכוּ'.

עַד שְׁמַחְדִּירִים אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמוֹזַפְכַּת בְּנַפְשׁ אַחַת, זֶה כָּבֵר לוֹקַח זְמַן, כִּי בַעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהִתְמוּדָד אֹתוֹ, כִּי הֵנָּה אַתָּה אוֹמֵר לוֹ כֹּה, וּמַחֲרֵה הַכֹּל מִתְּהַפֵּף, וְלִכְּן שְׁלֵא תִהְיֶינָה לְךָ אֲכֻזָּבוֹת, שְׁעֲדִין אַתָּה לֹא רוֹאֶה קֵהֳלָה כְּמוֹ שְׂרָצִית, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְגַבִּי קֵהֳלוֹת אַחֲרוֹת אֲנַחְנוּ הַצְּלַחְנוּ יוֹצֵא מִהַכְּלָל.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ עוֹזֵר לָנוּ, שׁוֹם גּוֹף, הֵן מִהֵימִין, וְהֵן מִהַשְּׂמַאל, הֵן מֵאלוֹ שְׁקוֹרָאִים אֶת עַצְמָם יְהוּדוֹת הַחֲרָדִית, אֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֶה לְעֹזֵר לָנוּ, אֲדַרְבָּה, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְתִסְתַּכַּל רַק עַל הַטּוֹב, כִּי אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ חַפֵּץ לְסִיעֵ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מַחְזִיקִים מְעַמָּד, וְאֵת הַמְּעַט דְּמַעַט שְׂרִירִים דְּשְׂרִירִים, עַצְמוֹת קִטְנוֹת שְׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים וְכוּ', זֶה מְמַשׁ כְּמוֹ מִים אַחֲרוֹנִים, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מַחְזִיקִים מְעַמָּד, וְלָמָּה לֹא תִסְתַּכַּל עַל הַטּוֹב.

הַעֲקֹר רְאֵה רַק לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבַכְּרֵט עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְתִחַזֵּק אוֹתָם וְתֵאמֵר אוֹתָם בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְיָה, כ"ז סִינן הִיתְשַׁנ"ח.

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

פֶּה תִקְבְּלִי עוֹד שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת: פַּחַד, פְּדִיוֹן — לְסֵפֶר "קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר בְּקִרְוֹב מְאֹד, כִּי רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים.

אָשֶׁר כּו תשעה — כּו תשעט בְּנַחֵל נט

נָא לְכַתֵּב הָאֵם כְּבָר תִּקְתְּקֵת עַד פֶּה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר,
לְהַכְנִיס מְרָאָה מְקוֹמוֹת, וּבְכֻלָּל טוֹב שְׂיִכְנִיס מְרָאָה מְקוֹמוֹת בְּכָל
סְפָרֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְח, כ"ז סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִיתִי עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אִתְּךָ — הָאֵם אֶפְשָׁר.

כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאָה עִם ... זֶה סַחֲבַת גְּדוּלָה, וְתִהְיֶינָה לָנוּ לְבִסוּף
בְּעִיּוֹת, הִיִּיתִי מְעַדִּיף שְׁ... יְגַמֵּר אֶת הָעֲבוּדָה בְּמַהִירוֹת הָאֶפְשָׁרִית,
כִּי הָאוֹלָם מְכַרַח לְעַמֵּד בְּט"וּ בְּאֵב, וְאִם גַּלְף בְּדֶרֶךְ שֶׁל ... נִחְכָּה עַד
שְׁנֵרָאָה פְּרָחִים...

נָא לְהוֹדִיעַ אִם אֶפְשָׁר עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אִתְּךָ.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כּו תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִנְח, כ"ח סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲחֵר הַשְּׁעוֹר אֶכְתֵּב מִכְתָּב, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי הוֹלֵךְ לְהִתְחִיל כְּפֶה
קוֹנְטְרָסִים, וּבִיּוֹם רְבִיעִי אֶגְמֹר אֶת זֶה, כִּף שְׁלֵא יֵלֵךְ דְּבוּרֵי לְבִטְלָה,
וְאֵלוּ הֵם הַקוֹנְטְרָסִים שְׁאֲדַבֵּר: "דְּמִיּוֹן וּמְצִיאוֹת", "חֲנוּף אֲמַתִּי",

"תַּפְסִיק לְהִתְאָכֹזב", "דְּרֹךְ עוֹקֶפֶת", "צוֹחֵק אַחֲרוֹן", אָנִי מִקְנֶה שְׁתַּבִּין מַה לְּפָנֶיךָ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם...

כו תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לֹא יֵצֵא לִי לְדַבֵּר מִכָּל מַה שְּׁרָצִיתִי, אֲזִי רַק יִהְיֶה עֲכָשׁוּ קוֹנְטֵרְס: "חֲנוּךְ אֲמַתִּי", "דְּמִיוֹן וּמְצִיאוֹת", קוֹנְטֵרְס "תַּפְסִיק לְהִתְאָכֹזב", קוֹנְטֵרְס "מַעֲמֵד בְּטוֹחַ". גַּא לְסֵדֶר אֶת זֶה וְלִשְׁלַח, וְכֹךְ נוֹכַח לְגַמֹּר אֶת הַכֹּל.

אֲקַנֶּה שְׂיֵצֵא טוֹב, תְּאֲמִינִי לִי, שְׂאֲצִלִי הַשְּׂמִחָה גְדוֹלָה שְׁדַבּוּרֵי אֵינָם הוֹלְכִים לְבִטְלָה, אֲלֵא נִדְפְּסִים, כִּי "יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר" (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וְעוֹד מְעַט אָנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁהִשְׁאַרְתִּי אֵיזָה מְטָמוֹן וְאוֹצֵר גְּדוֹל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִנֵּה זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם...

כו תשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי שְׁתַּכִּין לִי אֶת הַרְמָקוּל לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּלִילָה, שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אֶסְפַּת חֲרוּם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַשּׁוֹמְעִים בְּכָל

שְׁבוּעַ אֶת הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר כַּמָּה עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְכֵן רְצִיתִי שֶׁתִּקְשֶׁר אֶת כָּל הַשּׁוֹמְעִים מִכָּל הָעִירוֹת, כְּגוֹן: אֲשֶׁדוּד וְאֲשֶׁקְלוֹן, בְּנֵי בְרֵק, יְרוּשָׁלַיִם צְפֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁיְהִיוּ קְשׁוּרִים מִחֵר בְּלִילָה בְּשָׂעָה תִשָּׁע, כְּדֵי שְׁגֹם הֵם יִשְׁמְעוּ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר תִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִשָּׁכַח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחַ, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב כְּלָלִי, שֶׁתְּתַלֵּה אֶת זֶה עַל לִוַח הַמוֹדְעוֹת, כִּי רְצִיתִי שֶׁמִּחֵר בְּלִילָה בְּשָׂעָה תִשָּׁע, שֶׁתְּהִיָּה אֶסְפֵּת חֲרוֹם — הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים, יֵשׁ לִי דְבָרִים מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אַחַד עִם הַשָּׁנִי מֵאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְאֵז נְצַלִּיחַ דְּרַכְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קִרְתָּ, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבֵי תַלְמִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה לִי חֶסֶד חַנּוּם, שְׁתִּשְׁמֹר
מָאד מָאד עַל כְּבוֹד חֲמִיד וְחִמּוֹתֶיךָ, וְאַפְלוּ שְׂיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה וְכוּ'
וְכוּ', אֶל תְּגִיב וְכוּ', וְאֶל תִּדְבֹר נְגִידָם, חֵס וְשְׁלוֹם, פִּי הַיְסוּד
בְּשְׁלוֹם-בֵּית הוּא לְכַבֵּד אֶת הוֹרֵי הָאִשָּׁה, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׂיִהְיֶה
לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְשְׂיִהְיֶה לְךָ שֵׁם טוֹב.

זְכֹר כַּמָּה מְסֻרְתֵי אֶת נַפְשִׁי כְּדֵי לְחַתֵּן אוֹתְךָ בְּגִיל צְעִיר, שְׁלֹא
תִדַע מֵה זֶה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאֵה לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמִי,
וְשְׁלֹא יֵצֵא עָלַי שֵׁם רַע, שְׁתַּלְמִידֵי רַב עִם חֲמִיו וְחִמּוֹתוֹ, וּמִתְחַצֵּף
אֲלֵיהֶם, פִּי אַחֲר־כֶּף אָנִי סוֹבֵל מְזֵה, פִּי אוֹמְרִים לִי: "רְאוּ אֵיזָה
תַּלְמִיד הַקְּמָתִים". וְלָכֵן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מְטַעַם הַזֶּה,
שְׁתִּשְׁמֹר מָאד מָאד עַל הַנְּהַגְתְּךָ אִיךָ שְׂאִתָּה מִתְנַהֵג, פִּי תִהְיֶה לְאֵל,
אָנִי גָּאָה בְּתַלְמִידִים שְׂהוֹצֵאתִי מִכְּתֵלִי יְשִׁיבְתֵנוּ, וְאִינִי מִתְחַרֵּט כָּלֵל
עַל שְׂחַתְנָתִי אוֹתְךָ, אֲדַרְבֶּה זֹו שְׂמַחְתִּי, וְזֶה כְּבוֹדִי, שְׂאִנִּי יָכוֹל לְהַצִּיל
אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְעוֹנוֹת וְחֲטָאִים, וְלָכֵן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שְׂתִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוֹל, וְאֶל תִּפְגֵּס בּוֹכּוּחִים עִם אִף אַחַד,
תָּבוֹא לְהַתְפַּלֵּל עָרֵב וְבָקֵר בְּמַנְיָן, וְכֵן תִּקְבַּע עֲצָמְךָ בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרוֹן,
פִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׂאָר מֵאַתְּנוּ? רַק הַתּוֹרָה שְׂנוֹזֶכֶה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם.

רְצִיתִי מָאד, שְׂתָבוֹא בְיוֹם שְׂלִישִׁי בְּלִילָה לְאַסְפַּת חֲרוּם שְׂאִנִּי
עוֹשֶׂה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ בְּהִיכַל-הַקֶּדֶשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה אָנִי כּוֹתֵב גַּם לְחִבְרֵיךָ.

כו תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, שְׂיָבוֹאוּ יַחַד לְהִתְאַסֵּף לְאַסְפַּת חֲרוֹם, שְׂיִהְיֶה בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ בְּשַׁעַת הַשַּׁע בְּלִילָה, וַיֵּשׁ לִי דְבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לוֹמַר לָכֶם, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה, אִם תִּשְׁתַּדְּלוּ לָבוֹא, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבִים הַעוֹמְדִים עַל הַפָּרָק לְדַבֵּר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַקְיָמוּ אֶת בְּקָשְׁתִּי, וּבְשִׁכְרֵי זֶה שְׂתִשְׁמְעוּ אוֹתִי, יִשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אִישׁ בַּל יַעֲדֶר, כִּי יֵשׁ לָנוּ דְבָרִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהִצְלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

באתי לבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיתאספו ביחד וישמעו אל קול בקשתי, כי יש לנו ענין דחוף שמאד מאד רציתי לדבר עם כלל אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש", כי זה צו השעה, ודבר נחוץ מאד, והקדוש-ברוך הוא יעזר לכם, בזכות שתתאספו יחד, ותשמעו מה יש לי להגיד לכם, ישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותתקבלנה תפלותיכם לפני אדון כל.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתהיו בקשר ביום שלישי בערב בפעם תשע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! מוהרנ"ת ז"ל כתב (לקוטי-הלכות, פסח, הלכה ט, אות כא): כמו שהאדם צריך לעמד בנפסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהתר או באסור, חס ושלום, כמו-כן צריך להתחזק לעמד בנפסיון אם כבר נכשל, חס ושלום, ועבר עליו מה שעבר, לבל יפל על-ידי-זה לגמרי, חס ושלום. כי מה שנמצאים הרבה בני אדם, שנופלים בדעתם ואומרים, שאי אפשר להם לילך בדרך הישר עוד, זהו רק מחמת תאוותם ויצרם הרע, שמבקשים תואנה ועלילה לפרש מאחרי המקום, חס ושלום, כדי שיוכלו לילך אחרי תאוותיהם הרעות, חס ושלום, כי התואנות והעלילות, שהבעל-דבר מוצא לכל אדם, רבו כמו שרבו לאין מספר וכו', ולכל אחד מוצא עלילות מיחדות, רבם על-ידי חסרון פרנסה ומניעות המונעים וכו', אף אף-על-פי-כן כל אחד מישראל נפשו מרה לו מאד על זה, כי יודע,

שִׁיצְטָרָךְ לַתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, וְעַל-כֵּן מִתְגַּבֵּר בּוֹ הַטּוֹב בְּכָל פַּעַם
 וּמִתְעוֹרָר לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ בְּשׁוּם דְּבָר אֵינוֹ מוֹצֵא לְעַצְמוֹ
 עֲלִילָה וּפְטוֹר כָּל-כָּף כָּמוֹ עַל-יַדֵּי הַתַּחֲבוּלָה שֶׁל הַבַּעַל-דְּבָר,
 שֶׁמִּפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ בְּכָל פַּעַם, וּמֵרָאָה לוֹ כְּאִלוֹ אָפְסָה תִקְוָה, חֵס וְשְׁלוֹם,
 כִּי רוֹאֶה בְּעֵינָיו, שֶׁכָּבֵר חֲתַר כַּמָּה פְּעָמִים לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְנִפְל
 אַחֲרֵ-כֵן, כָּל אֶחָד כָּפִי מֵה שְׁנֹפֵל, וְכֵן הִיָּה כַּמָּה פְּעָמִים בְּלִי מִסָּפֵר,
 וְעַל-כֵּן עוֹזֵב אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרִי, וְנִכְנָס בִּיאֹשׁ גָּמוּר, עַד שֶׁנִּדְמָה בְּעֵינָי
 עַצְמוֹ כִּי אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה, וְלִכֵּן הוּא מִפְּסִיק מִלְחַתּוֹר עוֹד חֲתִירוֹת
 לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. אָבֵל בְּאַמַּת כָּל הַרְעִיזוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת שֶׁל
 נְפִילוֹת כְּאִלוֹ, הֵם רַק מַעֲשֵׂה בַעַל-דְּבָר, שֶׁמוֹצֵא לוֹ עֲלִילָה לְפָרֵשׁ
 מֵאַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא. כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם יֹאשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל,
 וְכָל אָדָם צָרִיךְ שִׁיעֵבֵר עָלָיו הַרְבֵּה קָדָם שְׁזוּכָה לְהַכְנִס אֶל הַקִּדְשָׁה,
 וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלָּא קַח אֶת עַצְמְךָ בִּיְדֶיךָ, וְתֵרָאֶה שֶׁעַדִּין לֹא
 אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
 — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד צָר לִי מְמָה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ בְּבִיתְךָ וְכוּ', וְכוּ', אֲתָה
 צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שֶׁמוּבָא (סֵפֶר מְנוֹרַת הַמָּאוֹר, ג' ג', כָּלֵל ו', חֶלֶק ד', פָּרָק א'):
 אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרֵאוּי, מִצְוָה עַל בְּעָלָה לְכַבְּדָהּ וּלְשַׁמְחָהּ, וְשֶׁלֹּא
 יִכְנִיעֶנָּה, וְזֶהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שֶׁלֹּא יוֹנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שֶׁלֹּא

פִּדִין, אוּ בְּאוֹנָאת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר), וְיֵהָא זְהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ
 בֵּיתוֹ, פְּדִי שְׂלָא יְבוֹאוּ לְמַרְיָבָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה פְּרָאוּי, יִהְיֶה
 שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מִגֵּן בַּעֲדָם, וְאִם מְכַבְּדָה כְּגוֹפּוֹ, מְקִיִּם אֶת
 הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "וְהָיָה לְבָשָׂר אֶחָד", שֶׁהִיא צָלַע
 מִצְלָעוֹתָיו, וְדָרְכוּ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ בְּכָל דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּמִסְכַּת נִדָּה
 (קדושין ב.): שֶׁאֵלּוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי דוֹסֶתַאי בְּרַ יֵנְאִי, מִפְּנֵי מַה אִישׁ
 מִחֲזֵר עַל הָאִשָּׁה, וְאִין הָאִשָּׁה מְחַזֶּרֶת עַל הָאִישׁ? אָמַר לָהֶם: מִשָּׁל
 לְאָדָם שֶׁאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מִחֲזֵר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׁנֵאָבָד
 הַצָּלַע מִהָאִישׁ) מִחֲזֵר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מַה אִישׁ מְקַבֵּל פְּיוֹס, וְאִין
 אִשָּׁה מְקַבֵּלֶת פְּיוֹס? זֶה מִמְּקוֹם שֶׁנִּבְרָא (אֲדָמָה רַבָּה סוֹפְגָת), וְזוֹ
 מִמְּקוֹם שֶׁנִּבְרָאתָ (עֵצָם קָשָׁה שֶׁל הַצָּלַע שֶׁאִינָה סוֹפְגָת). וְלִכֵּן תִּכְנִיִּם
 אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לִבְךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה
 — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁשְׁלָמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא
 עַל-יְדֵי הַתְּבַטְלוֹת לְגַמְרֵי אֱלֹיוּ.

כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק א', סִימָן קכג): הַעֲקָר
 וְהַיְסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקָשֶׁר עֲצָמוֹ לְהַצַּדִּיק שְׁבִדוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו
 עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר קָטָן וְדְבָר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת,
 חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ תְּכַמִּינּוּ הַקְּדוּשִׁים

(ספרי פְּרַשְׁת שׁוֹפְטִים): 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לְךָ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין — תְּצִיֵּת אוֹתוֹ, וְלִהְשִׁיךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דְּעִתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְּדִיק וְהָרַב שְׁבַדוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנֶּשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוּם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְּדִיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיֵּת אֶת הַצְּדִיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ו'ל, אַתָּה צָרִיךְ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְאֵז יֵאִיר לְךָ אוֹר רַבְּנוֹ ו'ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגָּה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תּשׁפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ה' תּמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמֵר לְךָ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הָרַבָּה הַתְּחִזְקוֹת, לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר. וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו'ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַרְשָׁאָה, הַלְכָה ג', אוֹת כ'): כָּל הַחֲסוּרוֹנוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחִיקוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַבְּטָחוֹן, כִּי אִם הִזָּה לוֹ בְּטָחוֹן שְׁלָם בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא הִזָּה הוֹאֵג כָּלֵל, וְלֹא הִזָּה חֲסֵר לוֹ דְּבָר, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (וְרַמְיָה יז, ז): "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּה" וְגו', "וּבִשְׁנַת בְּצֻרֶת לֹא יִדָּאָג" וְגו', וְעַקֵּר הַבְּטָחוֹן הוּא כְּשִׁזּוּכָה לִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת, דְּהֵינּוּ שֶׁנֶּשְׂמַר מִירְאוֹת הַנְּפוּלוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוּם יִרְאָה נְפוּלָה, שְׂאֵינוֹ מִתְּיָרָא מִשׁוּם דְּבָר, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵז הוּא בּוֹדְאֵי בּוֹטַח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עַקֵּר הַבְּטָחוֹן, שְׁלֹא יִירָא

וְלֹא יִפְתָּח מִשׁוּם דְּבַר, רַק מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה
 יב, ט): "אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד"; וּכְתִיב (תהלים נו, יב): "בְּאַלְקִים בְּטַחְתִּי
 לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה בְּשׂר לִי", הֵינּוּ שֵׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן שְׁלֹם בְּהֵשֶׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לוֹ שׁוּם יִרְאָה נְפוּלָה וְשׁוּם פְּחַד כָּלֵל, וְאֵינוּ דוֹאֵג דְּאֵג כָּלֵל
 מִה יֵאָכֵל לְמַחַר, שְׂזָה בְּחִינַת יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, שְׂזָהוּ עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת —
 כְּשֵׁישׁ לוֹ יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, שְׂאֵז הוּא בְּוֹדָי עֲנִי מִמֶּשׁ, אֶפְלוּ אִם יֵשׁ
 לוֹ כֵּל הוֹן דְּעֵלְמָא, כִּי אֶפְלוּ אִם הוּא עֲשִׂיר גְּדוֹל, הוּא מְלֵא דְאֵגוֹת
 וְצַעַר וְיִסּוּרִים וּפְחָדִים תָּמִיד, וְכֵל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאֲבוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוּם
 גַּחַת וּמְנוּחָה וְשׁוּם חַיּוֹת כָּלֵל, וְהוּא חַי חַיִּי צַעַר יוֹתֵר מִכֵּל הָעֲנִיִּים
 שֶׁבְּעוֹלָם, מִחֲמַת שֶׁבְּכֵל יוֹם גַּתְחֵדְשִׁין לוֹ דְאֵגוֹת וּפְחָדִים חֲדָשִׁים
 מְאֹדוֹנִים וְשָׂרִים וְכוּ' וּמְכַמָּה וְכַמָּה מֵינֵי הַפְּסוּדוֹת, הַשְּׂכִיחִים וְשֵׁאִינָם
 שְׂכִיחִים, וְגַם מְצַטְעַר בְּכָל יַעַת עַל רַבּוּי הַהוֹצָאָה שֶׁבְּבֵיתוֹ, כִּי נִדְמָה
 לוֹ כִּי הַהוֹצָאָה יִתְרָה עַל הָרוּחַ, וְכִיּוֹצֵא בְּזָה רַבּוּ מִסְפָּר רַבּוּי הַדְּאֵגוֹת
 שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת בְּלֵי שַׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל יַעַת וּבְכָל
 שַׁעָה, וְאֵין רְגַע בְּלֹא פְגַע, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק
 ב'): "מְרַבָּה נְכֹסִים מְרַבָּה דְאֵגָה"; וְכֵל זֶה מִחֲמַת יִרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת,
 מִחֲמַת שֵׁאִין לוֹ בְּטַחֲוֹן שְׁלֹם בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם הִיָּה לוֹ בְּטַחֲוֹן
 בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת, בְּוֹדָי לֹא הִיָּה מִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי בְּוֹדָי הַכֵּל
 בִּיד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִיָּה עֲנִי, חַס וְשְׁלוֹם, בְּוֹדָי לֹא יוּכַל לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִזָּה
 בְּשׁוּם אֶפֶן, וְכֵן לְהַפְּךָ, רַק הוּא מְחַיֵּב לְעַסֵּק בְּאֵיזָה עֵסֶק וּמִשָּׂא
 וּמִתָּן, וְהַשֵּׁם הַטוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, וּמֵאֵן דִּיְהֵב חַיִּי יְהֵב מְזוּנִי. נִמְצָא,
 כְּשֵׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוּ דוֹאֵג כָּלֵל מִה יֵאָכֵל לְמַחַר,
 זְהוּ עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת, בְּבְחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ד'): אֵיזָהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ
 בְּחֻלְקוֹ; כִּי אֵין לוֹ שׁוּם דְאֵגָה וּפְחַד כָּלֵל, כִּי הוּא בְּטוּחַ בְּהֵשֶׁם
 יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּוֹדָי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ לְעוֹלָם. הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ — אֵל מִה

מִדַּת הַבְּטַחֲוֹן מְבִיאָה אֶת הָאָדָם.

וְלִכֵּן כֵּלֵךְ לָךְ מִכֵּל הַדְּאֵגוֹת וְהַטְרָדוֹת וְהַפְּחָדִים שֶׁל הַבָּל, שְׁלֹא
 יָבִיאוּ אוֹתָךְ לְשׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, שְׁכַף כְּתוּב בְּזִהָר (מִשְׁפָּטִים צד): תָּא חֲזִי, בַּר נֶשׁ
כַּד אֲתִילִיד יְהִיבִין לִיה גַּפְשָׁא, מִסְטָרָא דְבַעֲיָרָא מִסְטָרָא דְדְכִיו,
מִסְטָרָא דְאַלִין דְאַתְקֵרוּן אוֹפְנֵי הַקְדָּשׁ, זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לִיה רוּחָא
מִסְטָרָא דְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ, זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לִיה נְשֻמָּתָא מִסְטָרָא דְכְרִסְיָא,
וּתְלַת אֵלִין אֵינוּן, אָמָה, עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְבִרְתָּא דְמַלְכָּא. זְכָה יִתִיר
יְהִיבִין לִיה גַּפְשָׁא בְּאַרְח אֲצִילוֹת, מִסְטָרָא דְבֵת יְחִידָה, וְאַתְקֵרִיאת
אִיהִי בֵת מְלָךְ, זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לִיה רוּחָא דְאַצִּילוֹת מִסְטָרָא דְעֻמוּדָא
דְאַמְצָעִיתָא, וְאַקֵרִי בֵן לְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (דְבָרִים
יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַהוֹי" אֱלֹקֵיכֶם", זְכָה יִתִיר יְהִיבִין לִיה נְשֻמָּתָא
מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (בְּרָאשִׁית ב, ז): "וַיִּפַּח בְּאַפְיוֹ
נְשֻמַּת חַיִּים", מֵאִי חַיִּים? אֵלָּא אֵינוּן י"ה, דְעֲלִיהוּ אֲתָמֵר (תְּהִלִּים קג,
ו): "כָּל הַנְּשֻמָּה תְּהַלֵּל י"ה", וְאַשְׁתַּלִּים בֵּיה יְהו"ה. זְכָה יִתִיר יְהִיבִין
לִיה יְהו"ה בְּשִׁלְמוֹ דְאַתְנוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְאַיהוּ אַדְ"ם בְּאַרְח
אַצִּילוֹת דְעִילָא, וְאַתְקֵרִי בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאַרְיָה, וְעֲלִיהּ אֲתָמֵר (בְּרָאשִׁית א,
כח): "וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם" וְגו', וְהֵאִי אִיהוּ שְׁלֻטְנוּתִיהּ בְּכָל רְקִיעִין,
וּבְכָל אֲפָנִים וּשְׂרָפִים וְחַיִּין, וּבְכָל חִילִין וְתוֹקְפִין דְלְעִילָא וְתַתָּא וְכו',
[בּוֹא וְתִרְאֶה, כְּאֲשֶׁר אָדָם נוֹלָד, נוֹתְנִים לוֹ גַּפְשׁ, מִצַּד הַבְּהִמְיוֹת
הַטְּהוֹרָה, מִצַּד אֵלוֹ שְׁנִקְרָאִים אוֹפְנֵי הַקְדָּשׁ, זְכָה יוֹתֵר — נוֹתְנִים לוֹ
רוּחַ, מִצַּד חִיּוֹת הַקְדָּשׁ, זְכָה יוֹתֵר נוֹתְנִים לוֹ נְשֻמָּה מִצַּד הַפְּסָא,
וּשְׁלֻשָּׁה אֵלוֹ הֵם אָמָה, עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְבֵת הַמְּלָךְ, זְכָה יוֹתֵר, נוֹתְנִים
לוֹ גַּפְשׁ בְּדִרְךָ אֲצִילוֹת, מִצַּד שְׁל בֵת יְחִידָה, וְהִיא נִקְרָאת בֵת הַמְּלָךְ,
זְכָה יוֹתֵר נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ שְׁל אֲצִילוֹת מִצַּד הַעֻמוּד הָאַמְצָעִי, וְנִקְרָא
בֵן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם",

זכה יותר, נותנים לו נשמה מצד אבא ואמא, כמו שכתוב: "ויפח באפיו נשמת חיים, מה הם חיים? אלו הם י"ה שעליהם נאמר: כל הנשמה תהלל יה, ונשלים שם הוי"ה, זכה יותר, נותנים לו שם הוי"ה בשלמות האותיות (מלוי שם מ"ה) שזה הוא (בגימטריה) אר"ם בדרך האצילות העליונה, ונקרא בדמות אדונו, ועליו נאמר: "ורדו בדגת הים וגו', וזהו שלטונו בכל הרקיעים, ובכל האופנים והשרפים והחיות ובכל הכחות של למעלה ושל למטה וכו']; ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בדיקה, ולא לבלבל את עצמך משום דבר, אלא כל הפסופין והרצונות שלך צריכים להיות רק לחזור בתשובה שלמה, ולזכות להכלל באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שזוכה לזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשצא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! לבי נשבר בקרבי מפל מה שעובר עליך, עם כל זאת אתה צריך לזכור מה שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי"מורה"ן, חלק ב', סימן קיט), שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השירים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מפל העשירים והשירים, שיהיה לו הכל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות, ויש לו כל התענוגים — עשר ונכסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים

וּתְכַשִּׁיטִין וּסְגַלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שְׂגָם הוּא מְלֵא כַּעַס וּמְכַאֲבוֹת, הַרְבֵּה תָמִיד בְּכִמָּה מִיְנֵי אָפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֶר שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ (קִהְלַת ב, כג): "כִּי כָל יָמָיו מְכַאֲבִים וְכַעַס", וּכְתִיב (אִיּוֹב יד, א): "אָדָם יֵלֹד אֲשֶׁר קָצַר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי-אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְּטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל, וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסּוּרִין, וְאִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחבּוּלָה לְהִנָּצֵל מֵעֵמֶל וְיִגּוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבִרְחַת לַהֲשִׂים יִתְבַּרֵךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמּוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה יג, סִימָן ז'): "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד", 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה', הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אַפֵּן, אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאִי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל-פֶּן הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ, שִׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד — שִׁיעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצַּל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזוֹכֶה לַחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיֵשׁ עִנְיָן שְׁנַתְּהֵפֵךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִשָּׁב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ח' תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגֵּעַ שְׁעוֹשִׂים אַרוּסִין, שֶׁכִּפֵּר יִתְכַנְּנוּ עַל חַתָּנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאֲרוּסִין לַחַתָּנָה, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן שֶׁבַחֹר וּבַחֲוָרָה לֹא יִסְתּוֹבְבוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלֵי אַרוּסִין וּבְלֵי

נְשׂוּאִין, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַפְרִיד
 בֵּין הַזּוּג, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁזֶה
 בֶּן זּוּגִי, אוֹ זֹאת בַּת זּוּגִי, וְתַכְף-וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתֻנָּה, וְיִתְחַתְּנוּ
 וְיִחְיוּ חַיִּים בְּאֶשֶׁר, וְזוֹ הַדְרָךְ הָאֲמִתִּית שֶׁל יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מָה עָשׂוּ אֵלּוּ
 שֶׁהִלְכוּ וְעֻזְבוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם
 מְסֻתּוֹבְבִים כְּכֹה פְּמָה שָׁנִים וְכוּ', וְחַיִּים בְּיַחַד בְּאֶסּוּר וְכוּ', וּלְבַסּוּף
 נִכְנָסַת עֵינַי רָעָה בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְנִפְרָדִים וְכוּ', וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ
 בְּדְרָךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁהִבְחֹר וְהִבְחֹרָה נִפְגְּשׂוּ וּמְפִירִים
 אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבֹר יַעֲשׂוּ אַרוּסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נְשׂוּאִין, וְיִקְבְּעוּ
 זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנְשׂוּאִין, וְלֹא לַחֲפוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שֶׁתְּהִיָּה
 חֲכָמָה וְהַשְׁפָּלָה וְתֹאֵר וְכוּ', כִּי כָּבֹר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת
 א, יח): "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס, וְיֹסִיף יָדַעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב", וְדָרְשׁוּ
 עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה): "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס", כָּל זְמַן
 שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה — מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת
 — מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין. אָמַר שְׁלֹמֹה, עַל-יַדֵּי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי
 בְּכַעַס, וְעַל-יַדֵּי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין; הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ,
 אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חָכֵם וְיִבֵּר דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ',
 עַל-יַדֵּי-זֶה לְבַסּוּף מִתְפּוֹצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס
 וְנִפְרָדִים, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי הִבְחֹר אוֹ הִבְחֹרָה שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
 וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שֶׁכָּבֹר יִרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל,
 וְהַכֹּל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָת, אֲשַׁרִּי מִי שִׁיְצִית, וְיִקִּים אֶת כָּל
 זֶה, וְאִזּוּ יִהְיוּ לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
 תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ח' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֵקֶר רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד זֶהָר וְתִקּוּנִים, שְׁזָה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן קח): יְדוּעַ, שְׁלִמּוּד הַזֶּהָר מְסֻגָּל מְאֹד מְאֹד; וְדַע, שְׁעַל-יָדֵי לִמּוּד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכָל מִינֵי לִמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרְרָת מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דִּהְיִנּוּ הַשְּׂבִיחַ שְׂמִשְׁבַּח וּמִפְאָר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דִּהְיִנּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִּילָה בְּזֶהָר לֹמַר וּכְאֵה וְכוּ', עַל כֵּן מְצוּהָ וְעִבּוּדָהּ וְכוּ', וְלִהְפֹךְ הַצִּעֲקָה שְׂצוּעֵק וְכוּ', וְיִ לֵה וְיִ לְנִשְׁמָתָהּ עַל הַסֵּר מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (שֵׁם סִימָן קט): רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי קִדְּשׁ כָּל-כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שְׂאֵפְלוֹ שְׂאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהָאֲרִיז"ל גִּתָּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהָר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תִּקּוּנִים.

הַלּוֹאִי שְׂתִזְכָּה לְקַיֵּם אֶת זֶהָ, וְאִזּוּ תִבּוֹא אֶל זְכוּף הַנֶּפֶשׁ שְׁלֵא תֵאָרֵת מִיָּמֶיךָ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹמֵד בְּכָל יוֹם זֶהָר וְתִקּוּנִים כְּסִדְרָן דִּיקָא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ח תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל טְבִילַת מְקוּהָ, וְאָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קכג), שְׁמִקְוָה אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, וְהִדְאֻקְטוֹר שְׂיֵאמַר לוֹ שְׁמִקְוָה מְזַקֶּת, אֵינּוּ דְאֻקְטוֹר כָּלֵל. אֲדַרְבָּה, טְבִילַת מְקוּהָ טוֹבָה מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי יֵשׁ נְקִבִים קְטַנִּים הַרְבֵּה בְּגוּפּוֹ שֶׁל אָדָם, וְהֵם נְקִבֵי הַזְּעָה, שְׁדֻרְךָ שֵׁם יוֹצֵאת הַזְּעָה מִן הָאָדָם, וְהֵם צָרִיכִין לְהַפְתִּיחַ, כִּי אִם נִסְתַּמֵּין נְקִבֵי הַזְּעָה, יוּכַל לְחַלֵּשׁ וְלַפַּל לְחַלְשָׁה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי טְבִילָה בְּמַיִם נִפְתַּחֲחִין נְקִבֵי הַזְּעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. רַק שְׁלֹא יִהְיוּ הַמַּיִם קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי אִזּוּ מֵיָא מְטַרְשֵׁי לְהַנְקִבִים, אֲבָל כְּשֵׂאִין הַמַּיִם קָרִים מְאֹד, אֲזִי הַטְּבִילָה בָּהֶם טוֹבָה מְאֹד; וְאִין צָרִיכִים רְאִיָה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ, וּבְכַרְט בְּעֵגֶן תְּקוּן הַכְּלָלִי, רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: הַתְּקוּן הָרֵאשׁוֹן זֶה מְקוּהָ.

וּמוּבָא בְּדִבְרֵי מוֹהַר"ן ו"ל (לְקוּטֵי־הַלְכוֹת, הַכָּשֶׁר כְּלִים, הַלְכָה ד', אֹחַ כ'): עַל־יְדֵי טְבִילוֹת מְקוּהָ נוֹפְלִים כָּל הַשׁוֹנְאִים, וְנִתְבַּטְּלוֹת כָּל הַצְּרוֹת וְהַמְּנִיעוֹת, שְׁמוֹנְעוֹת אֶת הָאָדָם מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל־יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ מְבַטְּלִין עֲצָמֵן אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַטּוֹל גְּמוּר בְּבַחֲיַנַּת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂזָה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה, שְׂצָרִיךְ שְׂיִהְיֶה הַרְצוֹן חֹזֵק בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂזָה סוֹד טְבִילוֹת מְקוּהָ. וְעַל־כֵּן כְּשֵׁהוּא נִכְנָס וְנִתְעַלַּם בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וּמוֹסֵר נֶפְשׁוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִקְשֶׁר עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַקְףָה הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה עַקֵּר כְּפִנְתּוֹ בְּטְבִילָתוֹ, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו עַל־יְדֵי־זֶה רוּחַ קְדוּשָׁה דְּקַדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא נִכְלָל בְּשֶׁרֶשׁ הַרוּחַ הָעֲלִיוֹן דְּקַדְשָׁה, שְׂהוּא בְּחִינַת רוּחַ אֱלֹקִים, הַמְּרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בְּרֵאשִׁית א, ב),

וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא זֹכֵה לְהוֹצִיא רוּחַ חַדְשָׁה דְקַדְשָׁה מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל,
 וּכְשֶׁזֶה קָם זֶה נוֹפֵל, וּמִמִּילָא נִתְבַטְּלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַשּׁוֹנְאִים
 וְהַחֹלְקִים, שֶׁהֵם עֵקֶר הַמוֹנְעִים מִלְהוֹצִיא הַדְּבָרִים שֶׁבְקַדְשָׁה מֵהַכַּח
 אֶל הַפֶּעַל. וְזֶה מְרָמֵז בְּמִקְרָא שֶׁכְּתוּב (יִרְמְיָה יז, ג): "מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
 הָיִי"ה כָּל עֲזָבִיד יִבְשׁוּ וְסוּרֵי בְּאֶרְץ יִפְתּוּבוּ, כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם
 חַיִּים."

וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֲלֵא תְהִיָּה זָהִיר בְּכָל יוֹם בְּטָבִילַת
 מִקְוֵה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּבְעֵנִין שֶׁלָּךְ וְכוּ', עֲלִיד לְדַעַת, שְׁמוּבָא בְּסִפֵּר "זֶהָר חַי", פְּרוּשׁ
 עַל הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ מֵהַרְבּ הַקָּדוֹשׁ מִקְאֵמָרְנָה זי"ע, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ (בְּפִרְשַׁת
 לֶךְ-לָךְ): תִּדְעַ, כְּשֶׁמִּסְבֵּב אוֹתָךְ חֲלִילָה כַּמָּה מִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְקִטְנוּת
 וְיִסּוּרִין וְדִין וְהַסְתְּרוֹת פָּנִים, וּמְרָה שְׁחוּרָה עַל כָּלֵם, תִּדְעַ שֶׁשֵּׁם אֶתָּךְ
 אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁנִּפְלְתָ לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית, בְּאַמוּנָה הַזֹּאת
 תִּקּוּם בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, כִּי אֶתָּךְ עִמָּךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי נִקְדַּת
 אֲצִילוֹת מִתְּפִשְׁטַת עַד הַתְּהוּם, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֶתֶר, "וְאִין אֱלֹקִים
 עִמָּדִי" (דְּבָרִים לֵב, לט): אֱלֹהִים אַחֲרִים, חֲלִילָה, כִּי לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְלֹא
 יִתְעָרְבוּ בּוֹ, כִּי הֵם בְּטָלִים בְּלַתִּי מְצִיאוֹת, לִית בְּהוּ שׁוּם מִמְּשׁוֹת
 כָּלֵל כָּלֵל, וְאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר עַד נִקְדַּת הַתְּהוּם בְּלַתִּי שׁוּם שְׁנוּי,
 אֲלֵא שְׂאֵתָה גְרַמְתָּ לָךְ בְּמַעֲשֵׂיךְ הַרְעִים שֶׁמִּגִּיעַ לָךְ מְרוּרוֹת, כְּאֵלוֹ,
 כְּכִיכּוֹל, יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּי וּפְרוּד, כִּי הוּא כָּל יְכוּל, אֲבָל לְעֵתִיד יִתְגַּלֶּה
 לְעֵין כָּל, כִּי הַכֵּל הוּא הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הַצְּרוּת וְהַרְעוֹת

וְהַגְלוֹת הַמֶּרֶה וְהַסְתַּרְהָ, הַכֹּל אֲנִי הוּא לֹא אַחֵר כָּלֵל, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִמְיָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל הוּא הוּא בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידְעָה זֹאת "יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן" (תְּהִלִּים צד, ד), וְהִרְעָ גָּמוֹר כָּלָה וְאָבֵד דְּלִית בָּהּ מְשׁוֹשְׁתָּא כָּלֵל כָּלֵל, וְדִי בָּזָה לְמֵאֲמִינִים וּמְחַפִּים לִישׁוּעָה, "צְפִיתָ לִישׁוּעָה" (שְׁבַת לא), אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס דְּבָרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַק חֲזוּק וְאֲמִץ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַבֵּית מְנוּס שֶׁל הָאָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוֹרַח בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁמֵרְחֶכֶת אֶת הַדַּעַת מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְגִדְלוֹת הַמּוֹחִין, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁעַל-יְדֵי שְׁמֵחָה נִתְרַחֵב הַמַּחַ, וְיוֹצֵא לְחֵירוֹת.

הָעֵקֶר אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְרְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, שְׁהַלְמוּדִים הָאֵלָיו הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים הָאֵלָיו, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאָרָה גְּדוּלָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד מִהָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת, כִּי מִקְרָא — הִיא בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, מְשָׁנָה — הִיא בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, גְּמָרָא — הִיא בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, מְדָרָשׁ וְזוֹהַר — הֵם בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים

הָאֱלוֹ, וְאִינוּ מִחֲסִיר יוֹם אֶחָד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ
הָאָרֶז נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מִהֶעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֲר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁקוֹבֵעַ לְעֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת
הָאֲרָבֶעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְחִבָּל שְׁתַּחֲסֹר
יוֹם אֶחָד מִלְּמוֹד הָאֲרָבֶעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה
שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְאֶפְלוּ שְׁתַּלְּמַד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם-כֵּן דְּבַר גְּדוֹל
מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מְשׁוּם קְלָלוֹת, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל
הָאָדָם (מִשְׁלֵי כו, ב): "כְּצַפּוֹר לְנוֹד כְּרֹרֵר לְעוֹף כֵּן קָלַלְת חַנּוּם לֹא
תָבוֹא", וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן ו'): סוּף, שְׁקָלַלְת
חַנּוּם תְּשׁוּב עַל הַמְּקַלֵּל; וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֶׂה עֵסֶק מִכָּל הַקְּלָלוֹת
שְׁמַקְלָלִים אוֹתְךָ, כִּי אֵין בְּזֶה כְּלוּם וְכוּ', וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
(פְּסָחִים קי:): כָּלְלָא דְמִילְתָּא כָּל דְקָפִיד קָפְדִי בְּהִדְיָה, וְדָלָא קָפִיד לֹא
קָפְדִי בְּהִדְיָה; הֵינּוּ אִם מְכַנִּיסִים אֶת עֲצָמוֹ בַּפְּתָדִים מִכָּל מִינֵי קְלָלוֹת
וּלְחֻשִׁים וְכוּ', אֲזִי יָכוֹל לְהִזְיֵק לוֹ וְכוּ', אָבָל אִם לֹא עוֹשִׂים שׁוּם
עֵסֶק מְזֵה, וְאֲדַרְבָּה יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד

משום דְּכָר שְׁבָעוּלָם, כִּי עַל־יְדֵי תַקְרָף הָאֲמוּנָה שְׁיִישׁ בְּאָדָם, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּכָר.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

...הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַחֵם): דַּע, שְׁכַשְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִסְתַּכֵּל בְּנִשְׁמָה, שְׁתּוּכָל לְהַחֲזִיר בְּגִי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים, אַזִּי הוּא יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, כְּבִיכּוֹל, מִבְּקָשׁ וְרוּאָה שְׁתִּהְיֶה מִחֻלְקֵת עָלָיו, כִּי (יְבִמוֹת כו): 'אֵין מְקַבְּלִין גְּרִים לִימּוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלֹא בִימֵי שְׁלֵמָה — מִשׁוּם שְׁלַחַן מְלָכִים', כִּי אַז אֵינָן מִתְגַּיְרִין מֵאַהֲבָה, רַק מִחֻמַּת שְׁרוּאֵין גְּדֻלַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַקֵּר הַגְּרִים הוּא כְּשֶׁמִּתְגַּיְרִין בְּעַת שִׁישְׂרָאֵל סְחוּפִים בְּעֵנִי וּבְדַחֵק, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה נד, טו): "מִי גֵר אֲתָךְ [בְּעֵנִי־וְתָךְ] וְגו', וְעַל־כֵּן בְּהִכָּרַח שְׁתִּהְיֶה מִחֻלְקֵת עַל מִי שְׁמַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם לְמוֹטֵב, וּמְגִיֵּר גְּרִים, כְּדִי שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׁלוֹה, כִּי אַז מִי שְׁמַתְקָרֵב אֵלָיו — הוּא בְּאֲמַת, וְאִזִּי יְכוּל לְגִיֵּר גְּרִים בְּאֲמַת, לֹא מִשׁוּם שְׁלוֹם וְנַחַת, וְזֶהוּ "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אַבְיו", וְאִתָּא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה פד, סִימָן ד'): "מְגוּרֵי אַבְיו", שְׁהִיָּה מְגִיֵּר גְּרִים כְּמוֹ אֲבוֹתָיו, כְּמוֹ מְגִיּוּרֵי אַבְיו, וְזֶה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שם): "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב", 'בְּקָשׁ יַעֲקֹב לֵישֵׁב בְּשְׁלוֹה, מִיָּד קָפֵץ עָלָיו רַגְזוֹ שֶׁל יוֹסֵף', הֵינּוּ מִחֻמַּת שְׁיַעֲקֹב הִיָּה מְגִיֵּר גְּרִים, בְּחִינַת "מְגוּרֵי אַבְיו", עַל־יְדֵי־זֶה לֹא הִיָּה יְכוּל לֵישֵׁב

בְּשִׁלּוֹה, כְּדֵי שִׁיְהִי הַגֵּרִים בְּאַמֶּת, וְאִם תִּהְיֶה לוֹ שִׁלּוֹה, לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת גֵּרִים, כִּי אֵין מְקַבְּלִין גֵּרִים לִימֹת הַמְּשִׁיחַ.

וְלִכֵּן מֵה לָךְ לְהַתְּפַעֵל מִכָּל הַמַּחְלָקָת וְהַקְּטָרוּגִים וְהַלְשׁוֹן-הַרַע שְׂעוּבָר עָלַי וְכו', רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! אנו נמצאים בימי בין המצרים — שלשה שבועות בין שבֵּעָה-עֶשֶׂר בְּתַמּוּז לְתַשְׁעָה בְּאָב, אֲשֶׁר הֵם יָמֵי אֲבָל. אִךְ הֵם יִתְהַפְּכוּ לָנוּ לִיְמֵי שְׂמֵחָה. וְיִדּוּעַ הַיּוֹפֵחַ שֶׁהִיָּה בֵּין שְׁתֵּי הַעֲוֹת אֶצֶל חֲסִידִים, כִּתְּהָ אַחַת אֲמָרָה: מִשְׁבְּעָה-עֶשֶׂר בְּתַמּוּז עַד תַּשְׁעָה בְּאָב יִהְיֶה חֵג, וְחַל הַמוֹעֵד מִתַּשְׁעָה בְּאָב עַד שְׁנֵה הַבָּאָה שְׁבְעָה-עֶשֶׂר בְּתַמּוּז, וְכִתְּהָ אַחֲרַת אֲמָרָה, שְׂכַשְׁתִּהְיָה הַגְּאֻלָּה שְׁבְעָה-עֶשֶׂר בְּתַמּוּז יִהְיֶה חֵג הָרֵאשׁוֹן, וְתַשְׁעָה בְּאָב יִהְיֶה חֵג הַשְּׁנִי, וְהַתַּשְׁעָה עֶשֶׂר יוֹם בֵּינֵיהֶם יִהְיוּ חַל הַמוֹעֵד. עַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ מִמֶּשׁ בַּדְּבָרִים, כִּי כִשְׁתִּהְיָה הַגְּאֻלָּה, הַכָּל יִתְהַפְּףוּ לְשִׂמְחָה. וְזֶה מֵה שְׂאָנוּ צְרִיכִים, וְזֶה מַחְכָּה לַעֲם יִשְׂרָאֵל, שְׂיָמִים אֵלָיו יִתְהַפְּכוּ לִיְמֵי שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה.

וְהִנֵּה מְצִינוּ, שֶׁהַשְּׁבִת הָרֵאשׁוֹנָה מְשַׁלֵּשׁ הַשְּׁבִתוֹת שֶׁל בֵּין הַמְּצָרִים, מִתְחִילָה בְּפָרָשַׁת פִּנְחָס, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מו), פִּנְחָס — זֶה אֵלֶיהוּ, לְרַמּוֹ שְׂאֵלֶיהוּ יְבִשָׁר לָנוּ אֵת הַגְּאֻלָּה, וְיַעֲשֵׂה אֵת הַשְּׁלוֹם. וְלִכֵּן בְּפָרָשַׁת פִּינְחָס מוּבָאִים כָּל חֲגֵי

יִשְׂרָאֵל, וְכֵן כָּל הַקְּרִבּוֹת שֶׁמְקַרְיָבִים — כְּתוּבִים בָּהּ. מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אומר, שֶׁהַשְּׁלֵשׁ שְׁבֻתוֹת שֶׁל בֵּין הַמְּצָרִים, הֵן כְּנֶגֶד הַשְּׁלֵשָׁה רְגָלִים: פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת וְסֻכּוֹת. וְלָכֵן אָנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּיָמֵים אֵלּוּ דִיקָא, מִצַּד אֶחָד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִרְחַם עָלֵינוּ וְיִוְצִיאֵנוּ מִהַגְּלוּת, וְיַפְסֵק כְּבֹר דָּם יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיף בְּיָמֵים, וְיִכְבֵּר נֹזֶכֶה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבִגְאֻלְתָּן וּבִישׁוּעַתָּן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי, אָנוּ צְרִיכִים לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד וּלְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בִיאוּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִפְּלוּ שְׂאָנוּ רוֹאִים שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד, אֲסוּר לִפְלֵ בִיאוּשׁ כָּלֵל, כַּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יֹאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ. אֲדַרְבֵּה, עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמַחָה מְבִיאָה אֶת הַגְּאֻלָּה.

מִצַּד אֶחָד עָלֵינוּ לְקוּם בְּחֻצוֹת בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה, וְלִבְכוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד: "חֻצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ" — אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְחֻצוֹת לַיְלָה זֶהוּ עֵת רְצוֹן מְאֹד שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה (עֵין שַׁעַר הַגְּלוּלִים, הַקְּדָמָה לח), וְכֵן מְצִינּוּ כְּשֶׁהֵלֶךְ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ לְהִלְחָם עִם מְלָכֵי סְדוּם וְעַמּוֹרָה, כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית יד, טו): "וַיִּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לַיְלָה", שְׂאֵז הִיָּה חֻצוֹת, כִּי הוּא עֵת רְצוֹן, וְהִיָּה זֶה עוֹד הַרְבֵּה לִפְנֵי שְׁהִיָּה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן בְּעֵת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שְׁהִיָּה קָם בְּחֻצוֹת, וּבְיָמָיו עָדִין לֹא נִבְנְה הַבַּיִת, לְמַדִּים מִכָּאן, שְׁחֻצוֹת לַיְלָה הוּא עֵת רְצוֹן, וַיְכוּלִים לִפְעַל אֲצִלוּ יִתְבַרֵךְ הַכֹּל, וְלָכֵן צְרִיכִים לוֹמַר בְּכָל לַיְלָה תִּקְוֶן חֻצוֹת, וְאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

יְדוּעַ אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַסְּפּוּר, שֶׁר' יִצְחָק, בְּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, גָּר בְּעִיר טוּלְטְשִׁין, וְשֵׁם הִיָּה יְהוּדִי שְׁהִרְאָה מוֹפְתִים גְּדוֹלִים, וּמִי שְׁהִיָּה בָּא אֵלָיו לְהַתְבַּרֵךְ — בְּרַכְתּוֹ נִתְקַיְמָה, וְשָׂאֵל אֶת אָבִיו: אֵיךְ יִתְכַן, שְׁיִהוּדִי פֶּשׁוּט מְבָרֵךְ, וּבְרַכּוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת? וְעָנָה לוֹ אָבִיו: תִּחְקֹר לִי כַּמָּה דְבָרִים, וְאֲדַע אִם זֶה מִהַקְּדוּשָׁה אִם לֹא. וְכָתַב לוֹ בְּנוֹ כַּמָּה עֲנִינִים, וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: לֹא, בְּעֵבוֹר זֶה עָדִין

לא מגיע שְׁבָרְכוֹתָיו תַּתְקַיֵּימָנָה. וְחָקֵר עוֹד, וְאָמַר מוֹהַר־תּוֹרָה ז"ל: לֹא, בְּשָׁבִיל דְּבָרִים אֱלוֹ עֲדִין לֹא מִתְקַבְּלוֹת הַבְּרָכוֹת. עַד שֶׁאָמַר לוֹ: אָבָא, רְאִיתִי שִׁיְהוּדֵי זֶה קָם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, וּבּוֹכָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עָנָה מוֹהַר־תּוֹרָה ז"ל: עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבֵּין לְמָה בְּרָכוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת בְּשָׁמַיִם.

וְלִכֵּן עָתָה עֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ בִּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים הַלְלוּ לְקוּם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת. וְרַב בְּנֵי-אָדָם עָרִים בְּשָׁעָה שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה, וְלָמָּה לֹא יָקוּמוּ בַּחֲצוֹת, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְקוּם בַּחֲצוֹת, לְבָכוֹת עַל חֲרַבַּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל בְּזִיוֹן הַצְּדִיקִים, עַל דָּם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, אִיזָה רָשָׁם זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁנֹּהֵג כָּךְ.

אָבֵל עֲלִינוּ לְרֵאוֹת גַּם לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים, כַּמּוֹבָא בְּדַבְּרֵי מוֹהַר־תּוֹרָה ז"ל (לְקוּשְׁתֵּי-הַלְכוֹת, יוֹם טוֹב, הַלְכָה ה', אוֹת יא), שֶׁהַשְּׁלִשָּׁה שָׁבוּעוֹת בֵּין הַמְּצָרִים, הֵם כְּגוֹנֵד הַשְּׁלִשָּׁה רְגָלִים, וְעֲלִינוּ לְרֵאוֹת לְשִׂמְחַ בְּיָמֵים אֱלוֹ — מַצַּד אֶחָד, וּמַצַּד שֵׁנִי — לְבָכוֹת. וְצָרִיכִים אֶת שְׂגִיחָם, מַצַּד אֶחָד לְבָכוֹת עַל צְרוּתֵינוּ, וְלָמִי אֵין צְרוּת?! זֶה מֵאֲשַׁתּוֹ, זוֹ מִבְּעָלָה, וְאֵלוֹ מִשְׁכָּנִים, מִיִּדֵּי וּמִקְרוֹבִים, וּמִסַּתָּם שֶׁטָּן שְׂמִסִּית וּמִדִּיחַ זֶה נִגְדֵּן זֶה בְּשִׁנְאוֹת חֲנָם, אֲשֶׁר מְאֹד מְצוּי, וְעֲלִינוּ לְעַקֵּר אֶת זֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ. עַל-כָּל-פָּנִים אֵיכְשֶׁהוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, וְאִף שְׁבוּכִים וּמִתְפַּלְלִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה וּלְבַקְּשׁוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז נִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲבָל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ בְּחֲנָם, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שֶׁמְבִיא לִירְאוֹת שְׂמֵי, וְכֵן לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים זוֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה, כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל (בְּרָכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵי פְרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרָע, וּמְמַשִּׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת בְּעוֹלָם, מְשָׁנָה — אוֹתִיּוֹת

נְשָׂמָה, ויכולים לְחַלֵּק אֶת הַלְמוּד — שְׂשָׂה פְּרָקִים בְּבִקְרָה, שְׂשָׂה בְּצִדְהֵרִים וְשְׂשָׂה בְּעֵרֵב, וְאִין מְרַגְיִשִׁים כָּלֵל שְׂחֻלְף הַזְּמַן, וְאִם נִתֵּן רִבְנוּ וְ"ל לְמוֹהֲרֵינֵי תְּ"ו ל וְלַעֲוֹד כְּמָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), תִּקְוֵן לֹמֵר ח"י פְּרָקִים, לְמָה אָנוּ לֹא נִהְיֶה בֵּין אֵלֹו הַגְּאֻנְשִׁים? ! וְזֶה כָּל-כָּף קַל, וּמִבִּיא לְאָדָם שְׂפַע וּישׁוּעָה רַבָּה, וּפְרֻנְסָה בְּנִקְל, אֵל תִּהְיֶוּ בְּטֻלְנִים, תִּתְפָּסוּ בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן לְכַנּוֹת לְעֲצָמוּ בִי"ת: בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפֶתָא. בֵּית בְּעוֹלָם הַבָּא.

כְּמָה אָדָם מִיַּגַע עֲצָמוּ עַד שְׁבוּנָה בֵּית, לֹקַח מְשֻׁנָּתָאוֹת, הַלְוֹאוֹת וְכו', וְהִנֵּה חֲלָפוּ לָנוּ הַשְּׁבָעִים שָׁנָה, וְהוֹתַרְנוּ אֶת הַבֵּית לְיָלְדִים, וְהַגּוֹף לְקְבוּרוֹת יוֹבֵל, וְהַנְּשָׂמָה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְרוּצָה לְעֵלוֹת לְבֵיתָהּ הַעֲלִיּוֹן, וְרוּצָה שְׂאִין לָהּ בֵּית. וְהִנֵּה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם — הַבֵּית הַנִּצְחִי הוּא: לְסִים בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפֶתָא, וְאִם אָדָם זוֹכֶה לְזֶה אֲפֹלוּ פַעַם אַחַת, אִין יְכוּלִים לְקַחַת אֶת זֶה מִמֶּנּוּ בְּשׁוּם אֲפֹן, וְזֶה נוֹתֵר לוֹ לְנִצְחַת. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהַשְׁפִּיחַ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא מִהָאָדָם, כְּמוֹבָא (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֵק א', סִימָן נד), שְׂאָדָם צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַזְּכָרוֹן, וְהַעֲקָר לְזִכֹּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שְׂיִהְיֶה זְמַן, שְׂנֻצְטֵרְךָ לְעוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאִז אֶף אַחַד לֹא יִרְחַם עֲלֵינוּ.

זְכָרוּ הַיֵּטֵב אִין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם חֵבֵר טוֹב, מִה כֵּן יִלְוֶה אוֹתְךָ? אוֹמֵר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִסְמָא (אָבוֹת ו, י): אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסָף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה וּמִצְוֹת, אִם אָדָם זוֹכֶה וּבוֹנֶה לְעֲצָמוּ בֵּית לְהַכְנִס בּוֹ, זֶה נִשְׂאָר לוֹ לְנִצְחַת. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אִינוּ רוּצָה בְּזֶה, וּמְשֻׁפִּיחַ לְאָדָם אֶת הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן שְׂמוֹ שֶׁל ס"מ נִמְצָא בְּרֵאשִׁי תִּבּוֹת: סִיּוּם מְסֻכְתָּא אִין לְעֵשׂוֹת, וּמְפַתָּה אוֹתוֹ — מִה פִּתְאִם עֲלִיף לְסִים מְסֻכְתָּ וְכו', הֵלֵא ר' פִּינְחָס אֲמַר כָּךְ, ר' גִּדְעוֹן אֲמַר כָּךְ וְכו', וְכו', וְאִז אָנִי נוֹתֵר עִרְם בַּחֲסָר כָּל, וְהִנֵּה מוֹדְעוֹת אָבֵל: הַלְוִיָּה שֶׁל פְּלוּנִי אֲלִמּוּנֵי הַלֵּךְ לְבֵית עוֹלָמוֹ וְכו', וְהַנְּפֻטֵר נוֹתֵר לְבַד, אָבֵל אִם תִּהְיֶוּ פְּקָחִים, אִזִּי כְּמוֹ שְׂאֵתֶם אוֹכְלִים בְּכֹל יוֹם לָחֶם, וְשׁוֹתִים מְשֻׁקָה וְכו',

תהיו חכמים ותאכלו בכל יום דף או שנים גמרא וכו', ובניתם לעצמכם בי"ת, ולא תצטרכו לטובות מאף אחד, זכרו היטב שם בעולם העליון רק זה ישאר לכם. אף דא עקא שהסמ"ד-מ"ם מכניס באדם יאוש, שלא יהיה אכפת לו מעלמא דאתי, אבל מי שפקח וחקם — חושב על צתידו. פאותו פועל שעמל קשה, מי שחקם — נוטל בספו ומחלקו לחצי, חצי משתמש ואוכל בו, והחצי השני מפקיד לעתיד, לעת שלא יוכל לעבד ויהיה זקן, על-פן חוסף לעצמו, ויש לו בבנק חסכון גדול, שיכול לחיות עמו עד הרגע האחרון, ועוד מותר ירשה גדולה לילדיו.

למה בגשמיות אדם אינו מטעה עצמו, ואוכל בכל יום ושותה מים, אוכל בשר ושאָר מעדנים, ודואג שיהיה לו מפל טוב, שזה עולם עובר, הנה אני פה, ועוד מעט אני יוצא מפה, וברוחניות הוא בטלן, ואומר: מה פתאם, אין זה נקרא למוד וכו' וכו', הנה תבנו לכם בי"ת נצחי: בבלי ירושלמי, תוספתא, תלמודו בכל יום דף שני דפים וכו' — ככל שתוכלו. ואף שיהיה לכם קשה מאד בהתחלה, אבל הנשמה מבינה. ורַבנו ו"ל אומר, שלעתיד לבוא מזפירים לאדם מה שלא הבין, ולכן אל תהיו בטלנים! ובכל יום ויום 'תגנבו' שנים מקרא ואחד תרגום, ומפל שפן שאחד קונה לעצמו שו"ט"ר, שזה ר'מב"ם טיור וישלחן ערוף. לאדם צריך להיות שוטר — לא לזוז מההלכה, ללמד בכל יום כמה פרקים רמב"ם, וכמה סימנים בטור ושלחן ערוף. ועל פלם — ללמד בכל יום זהר ותקונים, האר"י ו"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמשה דפי זהר ותקונים, זה ימשיך בכם אור וזיו הבורא ותברך שמו, פמו-כן אל תהיו בטלנים, תסימו בכל שבוע המדרש מפרשת השבוע, זה ספר מוסר העולה על הכל.

וכן ללמד בכל יום "לקוטי מוהר"ן", והתפלה מ"לקוטי-תפלות", ומרגישים כל מיני נעם, ולכן השתדלו והתאמצו דיקא בימים אלו יכולים להשיג את הקדוש-ברוך-הוא, בימי בין המצרים השיגוה, יכולים להשיג רוחניות אלקות, כי אנו נמצאים במצב כזה,

שְׁתָּרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְאֵין רוֹאִים אוֹר, כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּשִׁפְלַת הַמַּצֵּב
יְכוֹל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

אַבְקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֵל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים!
מָה שְׂאֵתֶם 'גּוֹנְבִים' אַתֶּם 'גּוֹנְבִים' לְעֶצְמְכֶם, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (תּוֹסֵפֶתָא בְּבֵא קָמָא, פָּרָק ז'): הַמְתַּגַּנֵּב מִחֲבָרוֹ, אֶף-עַל-פִּי
שְׂגָנָב — גָּנַב לְעֶצְמוֹ; אֶסוּר לְגַנֵּב דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, אָבֵל אִם יֵשׁ פּוֹנֵעַ
רַע, שֶׁמִּפְרִיעַ לִי לְלַמֵּד, מִתֵּר לְגַנֵּב דַּעַתוֹ בְּתוֹאֲנָה: "אֲנִי צָרִיף לְלַכֵּת
עֲכָשׁוּ לְרוֹפֵא", אֵיזָה רוֹפֵא? "דוֹקטוֹר לְרַנֵּר (בְּאִידיש לְשׁוֹן לְמוֹד),
יֵשׁ לִי תוֹר אֲצִלוֹ". אוֹ כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהַתְּבוֹדֵד, וְיֵשׁ מִי שֶׁבָּא
לְהַפְרִיעוֹ, יֹאמֵר: "יֵשׁ לִי תוֹר אֲצֵל דוֹקטוֹר פֶּלְדֵּמַן" (בְּאִידיש שְׂדָה),
שְׁהוֹלֵף לְהַתְּבוֹדֵד. וְאֶף שְׂגָנָב דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, אָבֵל גָּנַב לְעֶצְמוֹ, כִּי
יְבוֹא הַיּוֹם שְׂאֶף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלָיו.

וְלָכֵן אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֵל תְּהִיּוּ בְּטָלְנִים! יֵשׁ בְּכָל
הָאָרֶץ הַרְבֵּה מְמוֹן, צָרִיכִים לְצֵאת בַּחוּץ לְזוֹרַע רוֹחֲנִיּוֹת, וְתַצְמַח
גְּשָׁמִיּוֹת, תְּפִיצוּ מָה שְׁיֹתֵר — הֵן קוֹנְטְרָסִים וְהֵן קָמִיעוֹת, וְזֶה יִהְיֶה
בְּעִבּוּרְכֶם תְּקוּן נֶצְחִי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּאַמַּת מָה שֶׁדַּבְּרָנוּ עֲכָשׁוּ, יִכְנָס
הֵיטֵב בְּלִבְכֶם, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְשִׁמְעַת אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּבִנְיַן בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ וְקִבּוּץ גְּלִיּוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל. הַעֲקֵר אַבְקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, אֵל תִּפְחָדוּ, תִּרְאוּ נֹכַחֹת
בְּיַבְנָאֵל, תִּלְכוּ לַמְּכוּלוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תִּלְכוּ לְצָרְכֵינִי בְּרֶסֶלֶב,
אֵל תִּפְחָדוּ, פֶּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂכָל, וְקוֹנֵה
לְעֶצְמוֹ דִּירָה, כִּי הַדִּירוֹת עוֹלוֹת, וְיַעֲלֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁעוֹלָה
בִּירוּשָׁלַיִם, וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְקִנּוּת דִּירָה וְלֹא יִתְחַרֵּט. וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן
וְאָמֵן.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תת.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פנחס, כ"א תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, שכל הצרות והיסורים שעוברים עליך, הם רק מחמת העצבות שמסבכת אותך, ולכן תמסר את נפשך להיות רק בשמחה. ועליך לדעת, אשר שמחה היא אור כל-כף גדול, שאי אפשר לזכות לזה, אלא על-ידי תפלה, ולכן תתפלל תפלה זו בכל יום לפניו יתברך.

"רבנו של עולם, זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ופש"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי, והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדרב בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל-ידי-זה גם אני אזכה לשמח. ובזכות השמחה אזכה להכלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומחיה ומקים את כל הבריאה בלה. וזפני לאמונה ברוך ומזככת, שאזכה לדעת בידיעה ברוך, שאתה נמצא ואין בלעדריך נמצא, ועל-ידי-זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פְּנִיחָס, כ"ב תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לברח מפל מיני יצים שמתלוצצים מדבר רבנו ו"ל, כי בפרוש גלה לנו מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי הלכות, ספר תורה, הלכה ג', אות ג'), שעקר הליצנות היא מחמת גסות הרוח, שהוא גבה לב, וגדול בעיני עצמו, עד שכל בני העולם הם כלא בעיניו, ומתלוצץ מפל אחד ואחד, באשר נמצא הנגע הרע הזה בכמה בני אדם, שמתלוצצים מפל אחד ואחד, בפרט מיראים וכשרים, ומוצאין מומין וחסרונות בכל אחד ואחד, וכל זה מחמת גסותו, שנדמה לו, שאין חכם ממנו, וכל העולם צריך ללמד ממנו ולהתנהג כפי חיוב דעתו. ואלו הליצנים מתגברים בליצנותם, עד שמתחלישים דעת של כמה כשרים, ומפילים אותם מעבודתם, על-ידי ליצנותם הרעה, רחמנא לצלן, וכל זה בא מחמת גסותם הרעה. ועל-כן נקראת הליצנות תועבה, כמו הגאות והגבהות, שנקראת גם-כן תועבה.

וזכור גם זכר מה שמוכא מהאר"ל (שער מאמרי רו"ל — מסכת סוטה): דע, כי בעולם האצילות יש חמשה פרצופים, והם: אריף אנפין, ואבא ואמא, וזעיר ונוקבא, והנה פת יצים פוגמת באריף אנפין, וכת הנפים באבא, וכת משקרים באמא, וכת מספרי לשון הרע בזעיר ונוקבא. ולכן כל פת מאלו ד' פתות הפוגמות בד' פרצופין הנזכרים, אינה רואה פני שכינה, שהיא הפרצוף החמישי נוקבא וזעיר אנפין, כי הם על-ידי חטאם פגמו באלו הארבעה פרצופין עליונים, ולא נמשך אליה שפע הצריך לה וכו', עין שם. נמצא, שפת ליצנים הם הכת הכי גרועה, שמעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך, עצם אלקותו יתברך, המאיר בכתר סוד אריף אנפין, כי עם ליצנות יכולים להפיל את האדם עד נוקבא

דתהומא רבה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קלג), שיכולים להראות לאדם עצם אלקות, אבל עם היד הקטנה מעלימים ומסתירים את הכל, והפרוש הוא — עם ליצנות אחת שעושה עם היד הקטנה שלו וכו', יכול להעלים את הכל. ולכן צריכים מאד מאד לשמר מקלפת הליצנות, שאמר מוהרנ"ת ז"ל, שהיא אבי אבות הטמאה, ומוכא בספרי מוסר: "ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות", ולכן צריך מאד מאד לשמר מלצים ומליצנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד להזהר בכבוד אב ואם, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): שלשה שתפין יש באדם — הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו; אביו מזריע הלבן, שממנו עצמות וגידים וצפרנים ומח שבראשו ולבן שבעין, אמו מזרעת אדם, שממנו עור וכשר ושערות ושחור שבעין, והקדוש-ברוך-הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראית העין ושמיעת האזן ודבור פה והלוד רגלים ובינה והשכל, וכיון שהגיע זמנו להפטר מן העולם, הקדוש-ברוך-הוא נוטל חלקו, וחלק אביו ואמו מניח לפניהם; וכן מוכא (תנא דבי אליהו רבה): כל העולם פלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי): תמורה שבחמורות — כבוד את אביך ואת אמך;

וְאָמְרוּ: שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם: הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵעַלָּה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דִּרְתִי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; רוּאִים מְזֶה, אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא, בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים מְסַפְּרִים (יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה): אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן יָרְדָה לְטַיִל לְתוֹךְ חֲצָרָה בְּשַׁבָּת, וְהֵלֵךְ רַבִּי טַרְפוֹן וְהֵנִיחַ שְׁתֵּי יָדָיו תַּחַת פְּרִסוֹתֶיהָ, וְהֵיטָה מְהֵלֶכֶת עֲלֶיהֶן, עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמִטָּתָהּ. פֶּעַם אַחַת חָלָה, וְנִכְנְסוּ חֻכְמִים לְבַקְרוֹ, אָמְרָה לָהֶן: הַתְּפַלְלוּ עַל טַרְפוֹן בְּנִי, שֶׁהוּא נוֹהֵג בִּי כְּבוֹד יוֹתֵר מִדָּאִי, אָמְרוּ לָהּ: מַה עֲבִיד לָךְ לְהוֹן עוֹבְדָא, אָמְרוּ לָהּ, אֲפֵלוֹ עוֹשָׂה כֵן אֶלְפִים אֶלְפִים, עַדִּין לְחֻצֵי כְּבוֹד שְׂאִמְרָה הַתּוֹרָה לֹא הִגִּיעַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְיִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁפֵל עֲנִינֵן רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְפִתּוּחַ אֶת הַלֵּב, שְׁיִרְגִישׁ גַּם אֶת הַזּוּלָת. וְיִדוּעַ מַה שְׂאִמְרַי רַבְּנוּ ו"ל (חֲזִי-מוֹתֵר"ן, סִימָן שֵׁנֶט): אֵיִתָּא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵד, סִימָן כֹּא) עַל פְּסוּק (יְחֻזְקֵאל לו, כו): "וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בְּשֹׁר", אֵל תִּקְרִי בְּשֹׁר אֶלָּא בְּסוֹר, שִׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד בְּסוֹר בְּחֻלְקֵי שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בְּסוֹר אוֹתִיּוֹת בְּרִסְל"ב, הִינּוּ שְׁפֵל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, מִפְּנֵי שְׁיֵשׁ לָנוּ לֵב הָאֲבָן, שְׂאֶחָד לֹא מִבִּין אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא מְעַנֵּן לְהַבִּין אֶת הַשְּׁנִי, כְּמוֹ שְׁתֵּי אֲבָנִים וְכוּ',

וְזֶה מֵה שְׂאוֹמֵר הַנְּבִיא (שם): "וְהִסִּירוּתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאָבֶן, וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב בְּשָׂר", שְׂזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשָׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא פד): אֶהְבֶּה דוּחֻקָּת אֶת הַבְּשָׂר, הַרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם לֵב בְּשָׂר, הוּא יִבִּין אֶת הַשְּׂנִי וְיֵאֱהָב אֶת הַשְּׂנִי וְיִעֲזֹר לְהַשְּׂנִי, וְזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסֹר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיךְ לְעִבֵד עַל מְדוּתָיו לְעַקֵּר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאָבֶן, שְׂזוֹ מֵדַת הָאֲכֹזְרִיּוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, מֵדַת הָאֲנוּכִיּוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשָׂר, לְאֱהָב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְרַגִּישׁ בְּכֹאֵב הַזּוּלָּת, וְיִשְׁתַּדֵּל לְעֲזֹר, שְׂזוֹ כָּל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְזֶה לֹא שִׁיךְ לְזֶרֶם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְּנָה לְכָלל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂלֵאֲחֶרֶנָּה מִתְּפָרְסִים הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשְׁכוֹת אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, מִכָּל הַחוּגִים וּמִכָּל הַחֲסִידוּיּוֹת וּמִכָּל הַשֵּׁיטוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּעַנְיָנִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, אִיךְ שְׂמַחֲזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, וּמְחַזֵּק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרִּיךְ אֶת כָּלֵם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאָבֶן, שְׂזֵה הַיֵּצֵר הַרַע הַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת רַע לְזוּלָּת וְכוּ', וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשָׂר, שְׂזֵה הַיֵּצֵר טוֹב, שְׂעַנְיָנוּ רַק לְעִשׂוֹת טוֹב לְזוּלָּת וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַהַיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, שְׁזֶה מוֹפֵף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. וּמוֹכָא בְּזֶהר (בְּרֵאשִׁית מ.ב.): מֵאֵן דְּאֶקְרִי וְתַנִּי שִׁית סְדְרֵי מְשָׁנָה, דָּא הוּא מֵאֵן דִּי־עֵ לְסִדְרָא וּלְקִשְׂרָא קְשׁוּרָא וְיַחְוּדָא דְמֵאֲרִיָּה כְדִקְא יָאוּת, אֲלִין אֵינוֹן דְּמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קְדִישָׁא דְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְדִיר [מִי שְׁקוּרָא וְשׁוֹנָה שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, הוּא זֶה שְׂיֹדֵעַ לְסִדְר וּלְקִשּׁוֹר קִשּׁוֹר יַחְוּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם שְׂמַתְמִידִים בְּמְשָׁנִיּוֹת, מְקַדְשִׁים שְׂמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם תְּמִיד]; וְכֵן מוֹכָא (סְדוּר רַב עֲמָרָם) בְּבִרְכַת כְּהֻנִּים יֵשׁ שְׁשִׁים אוֹתִיּוֹת — כְּנֻגַד שְׁשִׁים מִסְּכָתוֹת שְׁשִׁשׁ בְּשִׁשָּׁה סְדְרִים, לוֹמַר שְׁכָל הָעוֹסֵק בְּשְׁשִׁים מִסְּכָתוֹת, מִתְבָּרֵךְ בְּבִרְכַת כְּהֻנִּים.

אֲשָׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה נִזְהָר לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁשִׁכִּיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם, וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר, שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל-דְּבָר, שְׂמַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי שִׁיתְּפָסוּ בְּמִצּוּדָתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנְעוּרֵיהֶם, עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂגוֹרָם בְּעַרְמִיּוֹתוֹ לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם. וְהָאֲרִיף בְּשִׁיחָה זֹאת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְאֲבָרְכִים לְדַעַת אִיף לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה. כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אָנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמַתְמַחִים בְּעַנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ',

ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לענייני שלום-בית וכו', ובאמת נתקיים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן סא), שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים?! ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה ביך, אם אחד רוצה כסף בעבור לעשות שלום-בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלך שלום-בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זו הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה תכף וכו', לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות א, טז): "עשה לה רב", וצריכים לשמר מאד מאד מי הוא הרב, כי כן אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ו'): הניצר הרע דומה כמי שהולך ורך בין בני-אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני-אדם ושואל לכל אחד: מה אני אויחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אויחז מה שהוא מתאוה. ועל-כן הכל רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר-כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמובן ממש הניצר הרע, שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו,

וּמְרָמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שְׁנֵדָמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלּוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ
 מֵה שֶׁהוּא חֶפֶץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲנוּתוֹ, וְאַחֲר־כֵּן לְבִסּוֹף הוּא
 פּוֹתַח אֶת יָדוֹ, וְאִין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אִין מִי שִׁימְלֵא תַאֲנוּתוֹ אֶצְלוֹ; וְכֵן
 הוּא אֶצֶל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רַץ אַחַר מִישֶׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא
 מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנֵדָמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּיָהּ בְּרַב זֶה וְכוּ',
 וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו, וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַפִּיסִים וְכוּ', אוֹ מְהַפְּנֵט אוֹתוֹ
 לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת
 הַיָּד, וְרוֹאֶה שֶׁהַכֵּל כְּלוּם וְכוּ', וּסְתָם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת
 וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הֵכִי טוֹבוֹת שְׁלִי בִימֵי חַיֵּי, וּמְאוּמָה אִין בְּיָדֵי וְכוּ'
 וְכוּ', אֲבָל זֶה כְּבָר מְאֹחֵר וְכוּ'. וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל אֵיזָה רַב,
 יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיף תְּמִיד לְזִכֹּר מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן,
 סִימָן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם
 מִטְעֶה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מִקְבָּלִים מִהֶרֶב תִּכְף-וּיִמִּיד מֵה שֶׁהוּא צָרִיף
 וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבְטָעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמֵה צָרִיף
 אָדָם? שֶׁכָּל וְדַעַת. וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶל הוּא (דְּבָרִים ד'): "אִתָּה הָרְאֵת
 לְדַעַת, כִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אִין עוֹד מִלְּבָדוֹ", שִׁיחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיךְ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁזֶה יֵשׁ לוֹ תִכְף-וּיִמִּיד בְּיָד, "וּמֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֶצֶל
 הַצַּדִּיק הָזֶה אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְדַעַת שְׁאֲנִי עֶצְמָאִי,
 וְאִין לִי אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא
 יִתְבַּרֵּךְ יָכוֹל לַעֲזוֹר לִי, וְכֵן הֵרַב צָרִיף לְהַכְּנִים בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה
 לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיף לְזִכֹּר — "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", אִם
 אֲנִי הִתְחַלֵּתִי לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וְכוּ', בְּזִכּוֹת הֵרַב
 הָזֶה, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְכוּ', אֲזִי
 עָלִי לְדַעַת "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְכֵן אִם הֵרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה
 שְׁלוֹם-בֵּית בֵּינוֹ לְבֵין אֲשֶׁתּוֹ, צָרִיכִים לְזִכֹּר "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְאִם,
 חֵס וְשְׁלוֹם, לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מִהֶרֶב, צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן
 גְּדוֹל מְאֹד, וּלְבִסּוֹף יִפְתַּח אֶת הַיָּד, וְיִרְאוּ שְׁאִין בְּיָד שׁוּם דְּבָר, וּסְתָם
 רַצְתִּי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדַּתִּי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מִנְחַם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֶּדוֹשׁ", הַרְוֵה-הָעֲלִיָּהם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אָנוּ עוֹמְדִים בְּיוֹם חָשׁוּב וְנִכְבָּד מְאֹד — ה' אָב, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאָרֶ"י ו"ל, שְׂיָדוּעַ שְׁמוֹהֶרֶן"ת ו"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-תַפְלוֹת, הַתְּפִלָּה לַ"ג בְּעֶמֶר), עַל הַתְּפִלָּה שֶׁל הַתּוֹרָה מִהַהֲתַגְלוֹת שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, שְׁגָלוּי הַמְּשִׁיחַ הַתְּחִיל מִימּוֹת הָאָרֶ"י ו"ל, הִינּוּ הָאָרֶ"י הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּבֹר הָאִיר אֶת הָעוֹלָם עִם הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הַגְּלוּיִים שְׁגָלָה לָנוּ פְּרָצוּף כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִיף שְׁמַחְבָּרִים וּמְיַחֲדִים וּמְשַׁלְּבִים מְעוֹלָם לְעוֹלָם עַד רוּם כָּל הָעוֹלָמוֹת — זֶה גְּלָה הָאָרֶ"י הַקְּדוֹשׁ, אִיף שֶׁהַכֵּל מַחְבֵּר לְמַעְלָה, הִינּוּ לְמַטָּה מַחְבֵּר לְלַמְעָלָה וְלַהֲפֹךְ, וְכָל מַה שְׁנֹאֲרַע לְמַטָּה, כִּף נַעֲשֵׂה לְמַעְלָה.

וְלִכֵּן דִּיקָא מִימּוֹת הָאָרֶ"י ו"ל הַתְּחִיל כְּבֹר הַגְּלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ. וְהִנֵּה מְשִׁיחַ יִגְלָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לְרְאוֹת עִם עֵינָי בְּשׂוֹר גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ הוּא יְדַבֵּר רַק עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָדָם חוֹשֵׁב בְּזֶה הָעוֹלָם שֵׁישׁ לוֹ חֵבֵר — פַּה עָקֵר טְעוּתוֹ. אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם חֵבֵר, הַחֵבֵר שֶׁל הָאָדָם זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אָדָם צָרִיף לְהַתְּחַבֵּר תְּמִיד רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶה הַגְּלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ. וְזֶה הַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם (תַּיִ"מ מוה"ר"ן, סִימָן תַּקָּה): מַה שִּׁיף יְהוּדִי, אִם הָיוּ כְּוֹלִים לְרְאוֹת אֶת פְּנִימִיּוֹתוֹ, הָיוּ רוֹאִים אִיף

שְׁבָכָל אֵיכָר וְגִיד מְקַשְׂרִים אֲלָפִים וְרֻבּוֹת עוֹלָמוֹת. וְכֵן אָמַר פְּעַם רַבְּנוּ ז"ל (שם, סימן תקד): אִם אָדָם עוֹשֶׂה כְּכֹה עִם הַיָּד, נַעֲשֶׂה כָּךְ בְּעוֹלָמוֹת, וְאִם עוֹשֶׂה כָּךְ, נַעֲשֶׂה כָּךְ בְּעוֹלָמוֹת, הַכֹּל מִחֶבֶר וּמִקַּשְׂר יחד.

הִנֵּה הַיּוֹם אָנוּ נִמְצָאִים בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאָרֶ"י ז"ל, אֲשֶׁר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אוֹמֵר בַּתְּפִלָּה עַל הַגְּלוּי שֶׁל רַשְׁב"י, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה, שְׁמַשֶּׁה רַבְּנוּ כָּבֵר וְנָבֵא מִקֶּדֶם וְאָמַר, שְׁבַתְקָךְ הַצְּרוּת וְהַיְסוּרִים שְׁיַעֲבֹרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי ז'רְעו' — סוֹפֵי תְבוּת: יוֹחָאִי. הִינּוּ כְּשַׁעַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּגָלוֹת בְּצְרוּת, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הַבְּטִיחַ, שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁתַּפַּח, כִּי גָלָה אֶת הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים, שְׁמַגְלִים אִיךָ כָּל הָעוֹלָמוֹת מְקַשְׂרִים עַד הָעוֹלָם הַעֲשִׂיָה הַזֶּה. אֲבָל כְּדִי לְהַכִּין אֶת הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים, צְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְגְלוּיִים שֶׁל הָאָרֶ"י ז"ל, שֶׁהֵם הַיַּעַץ חַיִּים וְהַפְּרִי עֵץ חַיִּים וְהַשְּׂמוּנָה שְׁעָרִים וְכוּ', וְכֵן שָׂאָר סִפְרֵי ר' חַיִּים וַיִּטְאֵל וַתִּלְמַדְיוֹ. וְכָךְ אוֹמֵר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל בַּתְּפִלָּה (לקוטי-תפלות, חלק ב', סימן מז): וְכָבֵד הַתְּחִילָה הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִיְמֵי הָאָרֶ"י ז"ל, וְעַמָּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְשִׁתְּקָקִים בְּהַשְׁתְּוֹקָקוֹת נִפְלְאָה שְׁלֹא הִיָּתָה כְּזֹאת מִיְמֵי קֶדֶם; הָאָרֶ"י ז"ל נִסְתַּלַּק בְּשֵׁנַת שַׁל"ג, יוֹתֵר מֵאַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנָה, וְאַחֲרֵי-כֵן עָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל צְרוּת וַיְסוּרִים, עַד שֶׁבָּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, שֶׁגָּלָה וּפְרַשׁ אֶת כָּל כְּתָבֵי הָאָרֶ"י ז"ל, שֶׁעַל-יָדָם יְכוּלִים לְהַכִּין אֶת הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים.

וְאַחֲרֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שֶׁעָבַר מֵהַ שְׁעָבֵר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלַח לָנוּ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא נִתֵּן לָנוּ אֶת כָּל כְּלֵי זִינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׁבֻדְעָתוֹ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם, רַבְּנוּ ז"ל מִפְּרֵשׁ לָנוּ אֶת כָּל כְּתָבֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְהָאָרֶ"י ז"ל וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, עַד שְׁאֲנָשִׁים פְּחוּתִים כְּמוֹנוּ, שֶׁכָּלְנוּ אֵין פְּגִימוֹת יְפוֹת כָּלָל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן לב), שֶׁעָשִׂינוּ מֵהַ שְׁעָשִׂינוּ, וְהִנֵּה אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ יְכוּלִים לְהַרְגִישׁ בַּתְּקָךְ צְרוּתֵינוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁדוֹת וַיַּעֲרִים וּבְרַחֲמוֹת וְאֶפְלוּ בְּבַתִּים.

אֲבָל יְדוּעַ, שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (ספרי-מעשיות, מעשה ז') מֵהַזְּכוּב

וְהַעֲכָבִישׁ, שֶׁקָּדַם שִׁירְדָה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, שֶׁהִנְשָׁמָה הַזֶּה לֹא תִרְדּוּ, וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהִיא מְכַרְחָה לִירֵד, וּלְבִסּוֹף הֵלֶךְ וְחָזַר עִם אֵיזָה זָקֵן צוֹחֵק, וְאָמַר, שִׁיעֲשֵׂה צָחוּק וּמַחְלָקֶת מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי שְׂלֵא יִרְצוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו; כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם מִפְּחִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁדָּבַר רַבְּנוּ ז"ל יִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ הִכִּי גָרוּעַ וְיָרוּד יְכוֹל גַּם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה הַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח): אֵינן שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל; וְהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם פּוֹחֵד מִדְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי כָל עֲנִינּוֹ לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְרַחֵק אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאָדָם יִפֹּל בְּפִחַד שׁוֹא וּבִיאֹשׁ.

וּמֵאֵז שֶׁאֲחַד רָצָה לְגַלּוֹת אֵת רַבְּנוּ ז"ל, עֲזַב הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם אֵת כָּל הָעוֹלָם, וְלָקַח עֲצָמוֹ עַל הָאֲחַד הַזֶּה, וּמִי הָיָה הָאֲחַד הַזֶּה? מוֹהַר"ן ת"ז"ל, שִׁיעָאֵו כִּנְגָדוֹ בְּכָל מִינֵי רְצִיחוֹת. אֲצַל מוֹהַר"ן ת"ז"ל הָיָה הַמְּצַב חֲמוּר מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁבָּאָה הַמְּשֻׁטְרָה כַּמָּה פְּעָמִים, וְעֲצָרָה אוֹתוֹ, וּגְרָשׁוּהוּ מֵעִיר בְּרִסְלָב כַּמָּה פְּעָמִים. וְרַב רַבִּם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲזָבוּ אֵת מוֹהַר"ן ת"ז"ל, אֶף שֶׁרַבִּם שֶׁבָּאִים לְרַבְּנוּ ז"ל, הוֹלְכִים לְצִיּוּנוֹ שֶׁל מוֹהַר"ן ת"ז"ל, אֲבָל בַּחַיִּים חִיּוּתוֹ רַבִּם הַתִּנְגָדוּ עֲלָיו, וְהָיוּ עָלָיו מִתְנַגְּדִים כְּאֵלוֹ, שְׂלֵא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲשֶׁר לֹא הָיוּ לָהֶם דְּאֵגוֹת אַחֲרוֹת רַק לְרַדְפוֹ, וּמָה בְּסוֹף הַכֹּל רָצָה, וּמָה הָיָה כָּל עֲנִינּוֹ? רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם.

וְהָיָה הַמִּתְנַגֵּד הַגָּדוֹל, שֶׁגִּיֵּס אֵת כָּל הַמְּשֻׁטְרָה הַרוּסִית, הַעֲקָר לְתַפְסֵ אֵת הַ"לְקוּשֵׁי-תַפְלוֹת" שֶׁל מוֹהַר"ן ת"ז"ל, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁהֵקִים מוֹהַר"ן ת"ז"ל בֵּית דְּפוּס בְּבֵיתוֹ, וּבִיָּמִים דָּאֵז לְהֵקִים בֵּית דְּפוּס — זֶה עֲבָרָה פְּלִילִית, הֵיחְתֵּן לֹא לַעֲבֹר דֶּרֶךְ הַצְּנֻזוּרָה הַרוּסִית וְכוּ', וְהָיָה זֶה חֲמוּר מְאֹד.

וּמוֹהַר"ן ת"ז"ל לֹא הִתְפַּעֵל, וְהֵקִים בְּפְרוּטוֹת בֵּית דְּפוּס, וְהוּא וּבְנוֹ ר' שֶׁכָּנָא וְעוֹד בְּחֹר הַדְּפִיסוֹ אֵת הַ"לְקוּשֵׁי-תַפְלוֹת", וְהַחֲרִימוֹ לוֹ אֵת הַדְּפוּס, אֲבָל קָדַם שֶׁבָּאוּ, קָבַל מִידַע שְׁעוֹמְדִים לְהַגִּיעַ אֵלָיו,

וְהָיָה לוֹ הַפָּרָךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַ"לְקוּטֵי־תַפְלוֹת", הָיָה זֶה כְּרֵךְ קָטָן, אֲזִי הַזִּיזוֹ לְקִיר, שָׁם עַל זֶה נָזַר, וְעַל הַנִּזְר שָׁם טִיחַ וְכוּ', וְכַדִּי שֶׁהִטִּיחַ יִתְיַבֵּשׁ, אֲזִי כָּל הַלֵּלָה הוּא אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדִיו חֲמָמוֹ מִים וְשָׁמוֹ אֶת הַכֵּלִים עִם אָדָם סָמוּךְ לְקִיר, וְכֵךְ הַתְּיַבֵּשׁ הַטִּיחַ, וְלִמְחַרְתַּת כְּשֶׁבָאוּ לְחַפֵּשׂ בְּבֵיתוֹ נִתְקָיִם אֲצָלָם (יִרְמְיָה ה, כא): "עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ, אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ", וְכֵךְ נִצַּל הַלְקוּטֵי־תַפְלוֹת הָרֵאשׁוֹן. וְהַיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כְּכֹר הַדְּפָס בְּהַרְבֵּה מִהַדְרוֹת, וְיִכּוּלִים לְהַדְפִּיס וְלְהַפְיִץ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. אָבֵל אֲזַ סֶבֶל מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל סֶבֶל נוֹרָא מְאֹד, וְכָל כַּחוֹ הָיָה, שֶׁהָיָה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְרַק בְּכַח זֶה הַתַּחֲזִיק וְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, עֲבָרָה עָלָיו מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת מִיִּלְדוֹ, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת מִתּוֹךְ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרִצְיָחָה כְּזוֹ.

וְהִנֵּה חָלְפוּ מְאֹתִים שָׁנָה, וּמִהַמְתַּנַּגֵּד שְׁלוֹ לֹא נוֹתֵר מְאוּמָה, לֹא יוֹדְעִים הֵיכֵן קָבוּר, רַק אֶת שְׁמוֹ הַפְּרָטִי יוֹדְעִים, וּמוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל מְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. לְמִדָּם מְכַאֵן מֵהוּ הָעֵנִין שֶׁל לְפָרְסֵם וְלִגְלוֹת דַּעַת רַבְּנוֹ וְ"ל. וְכֵן אַחֲר־כֵּךְ כָּל אֱלוֹ שְׁפָרְסָמוֹ אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל, עָבְרוּ עָלֵיהֶם מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְעָבַר עָלֵיהֶם מֵה שְׁעָבַר, וְלָכֵן רָבִם נִשְׁבְּרוּ (לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנְ"ת חֶלֶק א', סִימָן קפא), כִּי מַחְלָקַת זֶה דְּבַר מְסָפֵן, וְיִכּוּלָה לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם. וְלָכֵן בִּקְשׁ יַעֲקֹב אֲבִינוֹ (בְּרֵאשִׁית מט, ו): "בְּקִהְלֵם אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי", כְּשֶׁיִּדְבְּרוּ עַל מִשָּׁה, שְׁכַבּוּדֵי לֹא יִתִּיחַד שָׁם, כְּדִי שְׁלֹא יִפִּילוּ אֶת פַּחַ מִשָּׁה, אָבֵל כַּח מִשָּׁה הָיָה גְדוֹל בְּהַרְבֵּה מִכָּל הַמְּאֹתִים רַבָּנִים שֶׁחֲלָקוּ עָלָיו וּמִקְרַח וְעַדְתּוֹ.

הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִשָּׁה טִיטְלֵבוֹים זי"ע, בְּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "יִשְׁמַח מִשָּׁה", הוּא אָמַר, שְׁכַבְר הָיָה בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּסוּד הַגְּלָגוּל, וְעַכְשָׁו הִיא הַפְּעַם הַשְּׁלִישִׁית. בַּפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה הָיָה בְּדוֹר הַמְּדַבֵּר, בְּעַת מַחְלָקָתוֹ שֶׁל קַרְח עַל מִשָּׁה, שְׁאֵלוֹ נִכְדוֹ, הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל סֵפֶר "יִיטֵב לֵב": סָבֵא, עִם מִי אַחְזָתָּ? (שֶׁהִלֵּא הִיָּתָה מַחְלָקַת) עָנָה וְאָמַר: הִיָּתִי נִטְרָלִי. שְׁאֵלוֹ הַנִּכְד: וּמִי הֵלֶךְ עִם מִשָּׁה? וְעָנָה: הַמּוֹנֵעִם הַתְּמִימִים. וּמִי הֵלֶךְ עִם קַרְח? הַרְבֵּה לוֹמְדִים

עצומים, גאונים. ועם מי אָתָּה הִלְכָתָּ? אָנִי הִלְכָתִי עִם אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁהִיוּ גִטְרָלִים, לֹא עִם זֶה וְלֹא עִם זֶה. שְׁאֵלוֹ שׁוֹב הַנֶּכֶד: סָבֵא, הִיתְכֵּן שְׁלֵא הִלְכָתָּ עִם מֹשֶׁה? עָנָה וְאָמַר: אִם הִיִּית רֹאֵה אֶת קִרְחָ, גִּדְלָתוֹ וְלִמְדָנוֹתוֹ, וּמֵאֲתִים חֲמָשִׁים רַבָּנִים, לֹא הִיִּית שׁוֹאֵל, כִּי הִיָּה זֶה נִסְיוֹן קָשָׁה... וְאִם מְדַבֵּר מִצְדִּיק קְדוֹשׁ זֶה — מַה יִּגִּידוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר?! וּבַפֶּעַם הַשְּׁנֵיָה הִיָּה בְּחֶרֶבֶן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְלִכֵּן דִּבֵּר תְּמִיד מֵהַגְּאֻלָּה וּמִסִּבַּת הַחֶרֶבֶן, וּבִכְהָ עַל כֶּף מָאֵד, וְאָמַר: אֵינָה דוּמָה רְאִיָּה לְשִׁמְיָעָה, אָנִי רְאִיתִי אֶת הַחֶרֶבֶן בְּמוֹ עֵינַי, וּבִכְהָ עַל כֶּף תְּמִיד. יֵשׁ אוֹמְרִים מִצְדִּיקִים, שֶׁהִיָּה בַעֲצֻמוֹ יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא, כִּי לֹא חָדַל לְכַפּוֹת עַל הַחֶרֶבֶן, וְלֹא הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ כְּרָגַע, וּבַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן מִיָּמֵי חַיָּו אָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׁבִימִי חַיִּי לֹא אֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, לֹא הִיִּיתִי יָכוֹל לְעֵבֵר אֶת חַיִּי כְּרָגַע.

וְאִם צְדִיק קְדוֹשׁ כְּזֶה דִּבֵּר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, מַה נֹּאמַר אָנּוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר?! שְׁכַלְנוּ שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, וְכָל אֶחָד יוֹדֵעַ מַה עָבַר עָלָיו, שְׁסוּבֵל יְסוּרִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְהֶעֱקַר — שְׁאָנּוּ מָאֵד רְחוּקִים מֵהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעֲלִינוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

וְהִנֵּה שְׁלַח לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָאֲרָ"י ז"ל, שְׁהִיוֹם זֶהוּ יוֹם הַהִלּוּלָא שְׁלוֹ, וּבִנְדָאֵי זֶה יוֹם גְּדוֹל בְּשִׁמְיִם, וְיִכּוּלִים לְפַעַל אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר רוּצִים, הָאֲרָ"י הַקְדוֹשׁ גִּלָּה אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מָאֵד, וְכָתַב אֶת זֹאת הַתְּלִמִּיד ר' חַיִּים וַיִּטַּל בְּלִשׁוֹן כְּזוֹ, שֶׁעֲמָךְ לֹא הִבִּינוּ אֶת הַכְּתוּב, כִּי כָּל כְּתָבֵי הָאֲרָ"י כְּתוּבִים כְּךָ, שְׁמִי שְׁאִינוּ רְאוּי, אֵינּוּ מִבִּין אֶת הַדְּבָרִים. וְהִסְפֵּר הִזֵּה אֲצֵלוֹ סִפֵּר הַגְּנוּז וְהַחֲתוּם, עַד שֶׁבֵּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתִלְמִידָיו, וּפְעַנְחוּ אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְזֶה גַם-כֵּן לֹא הִיָּה שִׁיף לְהַמּוֹן-עַם, עַד שֶׁבֵּא רַבְנּוּ ז"ל, וְגִלָּה לָנוּ גִלּוּיִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהִכִּי רְחוּק וְהִכִּי שְׁבוּר, הִכִּי מְלַכְלָךְ וּמְזוּהָם בְּכָל הַחֲטָאִים שְׁבַעוּלָם, יָכוֹל לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל — לְמִצָּא אֲצֵל כָּל יְהוּדֵי נִקְדָּה טוֹבָה, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, הַשְּׁפַמַּת הַבְּקָר, הַלְכָה ה'), שֶׁכֶּף יִכְבַּשׁ מְשִׁיחַ אֶת הָעוֹלָם, יִמְצָא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד נִקְדָּה טוֹבָה, וְכֶף

יְהִיָּה בְּנֵי־בֵית־הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיִמְצְאוּ אֶצֶל כָּל אֶחָד נִקְדָּה טוֹבָה.

וְהִנֵּה אָנוּ עִתָּה סֶךְ הַכֹּל שְׁלֹשָׁה יָמִים קִדְּם תִּשְׁעָה בָּאָב, שְׁאָנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים שְׁזֵהוּ זֶה, הַגִּיעַ סוֹף הַגְּלוּת, הוֹלֵךְ לְהַבְנוֹת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוּ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ יְהִיָּה בְּנֵי־בֵית־הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה יְהִיָּה וְאֵיךְ יְהִיָּה. וְהִנֵּה בְּנֵי יִשְׂמַעֲאֵל בָּאִים לְהַר הַבַּיִת, וּמְשָׁלִיכִים כָּל מִיָּנִי עֲתִיקוֹת לְאִשְׁפָּה, שֶׁהַחוֹלְנִים רְצוּ אֶת זֶה לְאִיזוֹ מְטָרַת מְחַקֵּר, וְצוֹעְקִים וְצוֹנְחִים עַל הָעֲתִיקוֹת שֶׁהִשְׁלָכוּ, כְּאֵלוֹ זֶה טְרַגְדִּיָּה הִכִּי נוֹרָאָה בְּגְלוּת עִם יִשְׂרָאֵל... שְׁחוֹפְרִים הָאֲרַכִּיאולוֹגִים הַחוֹלְנִים קְבָרִים, וּמְשָׁלִיכִים מֵתִים בַּחוּץ — עַל זֶה לֹא צוֹעְקִים חֶמֶס, שְׁחוֹתְכִים גּוֹפּוֹת מֵתִים וְגוֹנְבִים אֵיבָרִים — עַל זֶה לֹא צוֹנְחִים, שְׁמַחֲלָלִים שַׁבַּת וְדוֹרְסִים אוֹתָהּ, וּמְפִיצִים טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת — בָּשָׂר גָּמֵל, חֲמוֹר וְשֶׁפֶן בְּהֶכְשֵׁר הַרְבָּנוּת — זֶה לֹא צוֹעְקִים חֶמֶס, שְׁמַדְבְּרִים פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, אֲשֶׁר הַגְּרוּעִים בְּאֵמוֹת אֵינָם מַעֲיִזִים — עַל זֶה לֹא צוֹעְקִים, וְהִנֵּה חוֹפְרִים בְּהַר־הַבַּיִת בְּנֵי יִשְׂמַעֲאֵל, וְגוֹזְלִים מִשֵּׁם עַמּוּדִים עֲתִיקִים — וְזוֹעְקִים חֶמֶס, אוֹי וְאָבוֹי.

הַכֹּל הֶבֶל וְרִיק! אָנוּ יְהוּדִים מְאֲמִינִים בְּנֵי מְאֲמִינִים, עֲבָרְנוּ אֲלֵפִים שָׁנָה בְּגְלוּת, גּוֹלָה אַחַר גּוֹלָה גְּלָתָה יְהוּדָה, מָאֵז חֲרַבְּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ עַד עִתָּה כְּמַעַט אֲלֵפִים שָׁנָה, וְעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל הַכֹּל, בָּנוּ מְקִנְאוֹת בְּסַתֵּר, בָּנוּ בְּתֵי פְּנֹסֶת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת וְתַלְמוּדֵי תוֹרָה בְּסַתֵּר, לְמַדּוֹ תוֹרָה עִם הַיְלָדִים בְּסַתֵּר, קִיְּמוּ מְצוּוֹת בְּסַתֵּר בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְדוֹלָה, מִי כְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא אֵין לָךְ בְּמָה לְהַתְּבַיֵּשׁ, יֵשׁ לָךְ עִם כָּל־כֶּךָ יָפָה, יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְהַתְּגַאוֹת עִם עַם יִשְׂרָאֵל, חָנְקוּ אוֹתָם, הֲרִגוּ אוֹתָם, שְׁחַטּוּ וְשַׂרְפוּ אוֹתָם בְּכֹל מִיָּנִי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְעַד הֲרַגְעַ הָאֲחֵרוֹן זַעְקוֹ: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְּיָ הַאֵלֵקִינוּ הַיְּיָ אֶחָד", וְהִנֵּה עִתָּה נִסְיוֹן הִכִּי קָשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁמַלְיוֹן וְחֲצֵי יְלָדִים אֵינָם יוֹדְעִים "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְזֶה לֹא כּוֹאֵב לְאִף אֶחָד, מְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבַּת בְּרִישׁ גְּלִי, וְאֵין זֶה כּוֹאֵב לְאִישׁ, עוֹשִׂים לִיצְנוּת מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, בַּר מִיָּנִי, וּמְכַל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין זֶה כּוֹאֵב לְאִף אֶחָד, וְרַק מִתְּפַעֲלִים

אִיךָ יִהְיֶה בְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ... וְכִי אָנוּ נִבְנֶה אֶת זֹאת? לֹא וְלֹא! תִּרְדּוּ אֲשֶׁר מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּרֶד שָׁלֵם בְּבִנְיָנוּ, וְאֵינָנוּ יְכוּלִים לְהִבִּין דְּבַר זֶה.

הַרְבֵּה דְּבָרִים לֹא הִבִּינוּ עַד שֶׁקָּרוּ. כְּגוֹן: לִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יִהְיֶה כָּלִי שְׂעוּף בְּשָׁמַיִם, וַיּוֹלִיךְ אֲנָשִׁים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, אִזּוּ חָשְׁבוּ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִסְפָּר אֵיזָה סִפּוּר בְּדֶרֶךְ מִשָּׁל, כְּגוֹן: הַסִּפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת שָׁלוּ, כִּי אִזּוּ עוֹד לֹא הָיוּ רִכְבִּים וְרִכְבוֹת, וּמִי יַחֲלֵם שְׂיִהְיֶה פֶּעַם אֲוִירוֹן, אִזּוּ חָשְׁבוּ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִסְפָּר אֵיזָה סִפּוּר. וְכִיוֹם כָּלָנוּ יְעִידִים, שֶׁדְּבַר אֶחָד מִדְּבָרָיו לֹא שָׁב רִיקָם. הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם אֲוִירוֹן, שֶׁרַב הָעוֹלָם מִשְׁתַּמְּשִׁים בּוֹ, וְנוֹסְעִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם מְכַל חֲלָקֵי הָעוֹלָם, וְאִזּוּ הִזָּה זֶה כִּשְׁחֹק, אִיךָ יִתְכַּן כְּדְּבַר הַזֶּה — מָטוֹס שְׂיִנוּעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְהִנֵּה כִּיוֹם זֶה דְּבַר פְּשׁוּט.

עוֹד לִפְנֵי שְׁמוֹנִים שָׁנָה הִזָּה יְהוּדֵי צְדִיק קָדוֹשׁ בְּשֵׁם: ר' אֲבָרְהָם, בְּנוֹ שֶׁל ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר, תִּלְמִיד מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, תִּלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשֶׁב עִם בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים בְּאוּמָן, וְאָמַר לָהֶם: עוֹד יִהְיֶה זְמַן, שְׂיִוָּכְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין בְּאוּמָן, וְלִנְסֵעַ וְלֶאֱכַל צְהָרִים בִּירוּשָׁלַיִם; וְחָשְׁבוּ שֶׁאֲדָם זֶה יֵרֵד מִדַּעְתּוֹ, וּמִסָּפֵן בּוֹדָאֵי מַחֲמַת רַב וְקִנּוּתוֹ מִדְּבַר לְלֹא קֶשֶׁר, לִפְנֵי אַרְבַּע שָׁנִים הִזָּה פֶּעַם אַחַת, שֶׁהִתִּירוּ לְאֲוִירוֹן לִנְסֵעַ מִשְׁדָּה תַּעוּפָה עֲטָרוֹת עַד שְׁדָה תַּעוּפָה שֶׁל אוּמָן, וְאֲרָכָה כִּשְׁעֵתִים וַחֲצִי כָּל הַנְּסִיעָה, מִתִּיקִין עַד אַחַר הַצְּהָרִים זֶה כְּפוֹל מִשְׁעֵתִים וַחֲצִי וְכוּ'. רוֹאִים מִזֶּה שֶׁדְּבָרִים שֶׁלִּפְנֵי כַּמָּה דוֹרוֹת לֹא הִבִּינוּ, וְהַיּוֹם מְבִינִים.

וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות־הַר"ן, סימָן ריח), שֶׁכָּל הַמַּחֲקָרִים אוֹמְרִים, שְׂיֵשׁ בְּלִבְנָה יָשׁוּב, כִּי רוֹאִים שֶׁם אֵילָנוֹת וּבְרוּאִים, כִּי בְּכָל הַדּוֹרוֹת אָמְרוּ שְׂיֵשׁ בְּלִבְנָה אֲנָשִׁים בְּרוּרִים וַיִּצְוּרִים וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל עוֹד לִפְנֵי מְאֵתִים עֶשְׂרִים שָׁנָה צָחַק מְזֵה, וְאָמַר שְׁזֵה דְמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, וְאִין בְּלִבְנָה כָּלוּם, אֲלֹא הִלְבְּנָה זֶה גּוֹשׁ כְּרָאֵי, וְרוֹאִים בָּהּ מַה שְׂיֵשׁ בְּאֶרֶץ, כִּי אִין שֶׁם כָּלוּם: לֹא הָרִים וְלֹא מִים, וּמִמִּילָא לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁם שׁוּם גְּבָרָא, כִּי בְּמָקוֹם שְׂאִין מִים, לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת גְּבָרָא, וְלִפְנֵי שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה, הַגּוֹיִים שֶׁלְּחוּ אֶת הָאֶסְטְרוֹנֹאוֹט אֶל

הַלְבָּנָה, וְהַעֲמִיד שָׁם אֶת הַדָּגֵל הָאֲמֵרִיקָאִי, וְהָיָה זֶה הָאָדָם הָרָאוּן
מֵאֵז שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה שֶׁעָלָה לְלִבָּנָה, וְחִזֵּר
וְאָמַר, שְׂאִין יְכוּלִים לַחֲיוֹת שָׁם, אִין שָׁם חֲמֻצָן, וְאִין שָׁם מְאוּמָה,
וְרָצוּ לְדַעַת מַה מֵהוּת הַקְּרָקַע שָׁם, וְעָבְרוּ עוֹד כַּמָּה שָׁנִים, וְהִשְׁקִיעוּ
בְּלִיוְנֵי דוּלְרִים, וְשָׁלְחוּ עוֹד אָדָם עִם טְרַקְטוֹר קֶטֶן, וְחָפַר שָׁם, וְהִבִּיא
עִמוֹ אֶת חֲמֵר הַקְּרָקַע, וְאָמְרוּ שְׂאִין שָׁם כְּלוּם, וְחָבַל לְבַזְּבוֹ אֶת הַזְּמַן
וְכוּי, וְהִנֵּה מַה שֶּׁגָּלוּ אֹז, רַבְּנוּ ו'ל כָּכָר אָמַר זֹאת לְפָנֵי מְאֵתִים שָׁנָה.

כְּמוֹ-כֵן בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ — שִׁירַד מִשְׁלָם מִן הַשָּׁמַיִם
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל אֵשׁ וְכוּי, אוֹמְרִים לָנוּ זֹאת עֲכָשׁוּ, וּמְסַתְּפָלִים עַל
הָאָדָם הָאוֹמֵר זֹאת — כְּבַלְתִּי שְׁפוּי, וּבְכֹאמֶת זֶה כֵּן יִקְרָה, וּבְלִי שׁוּם
סֶפֶק שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבְלִי שׁוּם
סֶפֶק יֵרַד בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי וּמִשְׁכָּלָל, וְעַם חֲפִירוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל
יִטְהַר הַמָּקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה זִכָּר לְמִסְגָּדִים שְׁלֵהֶם, וּמִי יַעֲשֶׂה כְּזֹאת?
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵף שֶׁלָּנוּ זֶה נִרְאָה מוֹזֵר וְכוּי, אִיךָ אֲנָשִׁים נְאוּרִים
יְכוּלִים לְהֵאֱמִין בְּדַבָּרִים כָּאלֹה, אֵךְ גַּם עַל אֲוִירוֹן וְגַם עַל יֶרֶחַ לֹא
חָלְמוּ, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר זֹאת מְרָאשׁ. וְזֹאת עָלִינוּ לְזִכָּר הַיֵּטֵב, כְּמוֹכָא
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן 10): הָעֶבֶר אִין, כְּכָר נִחְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
וּמָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם? חֵלֶב שֶׁנִּשְׁפַּף לֹא בּוֹכִים עָלָיו, אוֹמֵר רַבְּנוּ
ו'ל: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חֲרַב, וְלָמָּה אִם-כֵּן בּוֹכִים? אֲלֹא עָלִינוּ לְהוֹזִיל
דְּמַעוֹת שְׁלִישׁ, פֶּן אָנוּ אֲשָׁמִים בְּחֲרַבְּנָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, פֶּן אָנוּ אֲשָׁמִים
בְּזֶה שְׁלֹא נִבְנָה, כִּי עֲדִין יֵשׁ בֵּינֵינוּ שְׁנֵאת חֲנָם.

עַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מֵהַגּוֹיִים, בְּכָל עִיר וְעִיר בְּכָל כְּרֶךְ וּכְרֶךְ,
בְּכָל יֵשׁוּב וְיֵשׁוּב יֵשׁ כְּמֵר, וְהוּא מְסִית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם —
הַיְהוּדִים הִרְעִילוּ אֶת הַגּוֹיִים, הַיְהוּדִים בְּעֵטָיִם כָּל הַצָּרוֹת, הַכָּל
הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים, וְאָנוּ עֹתָה בְּשֵׁנַת אֲלָפִים אֵינָנו מְבִינִים אֶת זֹאת.
עַד הַיּוֹם יֵשׁ גּוֹיִים שֶׁמְאַמְיָנִים, שֶׁהַיְהוּדִים לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר
מְכַנְּסִים דָּם בְּתוֹךְ הַמַּצּוֹת, וְקוֹרְאִים לָהֶם לְאוֹתָם גּוֹיִים: בְּאוֹ תִרְאוּ
— הִנֵּה קִמַּח, וְהִנֵּה מִים שֶׁלָּנוּ כָּל הַלַּיְלָה, וְלִשִׁים זֹאת בְּצוֹתָא,
וּמְלַבֵּד זֹאת אִין בְּמַצּוֹת כְּלוּם רַק קִמַּח וּמִים, וְכָל אַחַד יְכוּל לְרְאוֹת
וְלְהִנְכַח. וְהִנֵּה יִשְׁנֵם גּוֹיִים בּוֹרִים, שֶׁבְּטוּחִים שִׁישְׁנוּ חֲלִילָה אֵיזָה

סוד, ומכניסים גם דם נוצרים בפנים, רחמנא לצלן, גויים מטמטמים יכולים למלא ראשם בשטיות. אבל אנשים נאורים בודאי יכפרו בזה, הלא מי שותה כוס דם?! הלא זה מעורר בחילה ושאט נפש, זו עלילת דם, עלילת הפמרים. וכך אנו יכולים להבין איך מאתים חמשים רבנים הלכו עם קרח נגד משה רבנו, והסיתו את העם נגד הצדיק.

ברוך השם, למדנו בחדר מגיל קטן עד הבר-מצוה, ואחר-כך ישיבה קטנה וגדולה, הקמנו בית, למדנו בכלל, אזי אף פעם לא חשבנו על משג פזה של עלילת דם וכו', הראש היה מנח אצלנו במסכתות בש"ס, למדנו, ברגנו הלכות כפי שלומדים בישיבות, חלקים גדולים בחשן המשפט, בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא, חלקים גדולים ממועד — שבת וביצה, ספה, הראש שלנו היה רק בלמוד, לא ידענו מה קורה בחוץ. ההכרח לי לומר לכם, עד שבאתי ליבנאל, לא ידעתי מה קורה פה, לא האמנתי שיש יכול להיות גם היום פמרים שמסיתים ומדיחים את המון-העם, ומוליכים אותו שולל.

אלו הם הרע-בנים, הם הפמרים המסיתים את עם ישראל, והם העבירו על הדת את כל עדות המזרח, לולא הם, עדות המזרח חזקים באמונה, אבל הסיתו אותם, החדירו בהם רעל, קרירות, "אשר קרך בדרך", כתוב בזהר: מי הם הערב-רב? העמלקים, שמקררים את האדם — זה פשר, אל תשאל שאלות, המקוה פשר, חנוף זה בסדר, מי צריך פאות, זקן וכו' וכו'. אשר הכל כפירות ואפיקורסות. והנה אנו עדים פה ביבנאל, עלילה אחר עלילה, ואין יכולים להוכיח אחרת, כל התושבים מוסתים וכו' וכו', נשרף לראש המועצה רכבו, ומעלילים את זאת על החרדים, לך תספר לכלם, שהיה לו סכסוך עם איזה ערבי, שנקם בו, והצית את הרכב, הרי זה בדיוק כפי שהעלילו פעם, שהיהודים הרעילו את המים, ואין יכולים לפצות פה ולהכחיש, לדבר ולהוכיח. יכלו אז לשבר אדם שאין לו אמונה, אבל מי שהיתה לו אמונה — עבר על הכל, ושום דבר לא שבר אותו.

לזאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנוּ עוֹמְדִים כַּמָּה יָמִים לִפְנֵי תְשׁוּעָה בָּאָב, אֲנוּ מְאֲמִינִים בְּנֵי מְאֲמִינִים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם — אֵינָנו יְכוּלִים, לְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר לְכָל אֱלוֹ הַשּׁוֹטִים, הַגַּם שְׂאִינְנֵי מְפַחַד וְיָרֵא לֹאמֵר אֶת דְּבָרֵי בְּרָבִים, מֵה שְׂיִישׁ לִי לֹאמֵר — אֲנִי אוֹמֵר בְּרִישׁ גְּלִי, שְׂיִשְׁמְעוּ אֶת זֹאת כָּלֵם, מֵה שְׂיִישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי כּוֹתֵב וּמְדַפֵּס בְּמַלְיוֹנֵי עֶתְקִים, וְאֵינְנִי מִתְבַּיֵּשׁ, אֲבָל מֵה שְׂאִינְנֵי אוֹמֵר וְאֵינְנִי כּוֹתֵב, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ בְּשֵׁמִי דְבָרִים שְׁקָרִיִּים. כָּל אֱלוֹ שְׂמִתְרָאִינִים בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֶת — אֵינֶם בְּשָׁלִיחוּתִי, וְאֲנִי מוֹחָה עַל זֹאת, וְהֵם שׁוֹטִים וְכִסְיִלִים וְאֹוִילִים גְּדוֹלִים, וְהֵלֵא הַפְּתָכִים הֵם לִיצְנִים גְּדוֹלִים, נוֹאֲפִים וְרִיקִים, וּמְמַלְחִים הַמוֹשְׁכִים אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹנָם, וּמִי שֶׁמְחַזֵּק כְּלִי מִשְׁחִית בְּבִיתוֹ, עוֹבֵר עַל עֲבוֹדַת יְרֵה, גְלוּי עֲרִיזוֹת וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְהַכֵּל גְּבוּל פֶּה, וְאֵיךְ מְחַזֵּקִים אֶת זֶה בְּבֵית, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַתְרָאֵן.

הֵלֵא רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ אֶת עֲנִיַן הַהִתְבּוֹדְדוּת, לִידַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשִׁמוּהֵרְנִי"ת ז"ל רָצָה לְרוּץ וּלְגַלּוֹת אֶת הָעֲנִיָּן, אַחְזוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּמַעֲלוֹ, וְאָמַר: לֹא תִפְעַל כְּלוֹם. וְזֶה הִנֵּה מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל, שֶׁהִנֵּה צְדִיק קְדוֹשׁ, וְאֵיךְ כַּמָּה רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שֶׁשְׁלִשׁוֹם עָשׂוּ כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַיּוֹם שָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה, וְהוֹלְכִים וּמְתַרְאֲנִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁבְּכֶךָ יוֹכְלוּ לְהִשְׁפִּיעַ עַל הַכּוֹפְרִים וְהַלִּיצְנִים, עֲלֵיהֶם לְדַעַת, שֶׁזֶה לֹא יַעֲזֹר כְּלוֹם! כִּי הֵם אֵינֶם רוֹצִים לְלַמַּד וּלְהִשְׁפַּע לְטוֹב, אֲלֵא רַק רוֹצִים לְמַשֵּׁךְ אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹנָם וְכוּ', וְרַק מִי שֶׁחוֹלָה פְּרַסְמַת הוֹלֵךְ וּמְתַרְאֵן בְּגִדְלֵ שְׁטוּתוֹ, וְהוֹלֵךְ שׁוֹלֵל אַחֲרֵיהֶם.

הֵלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין. מֵה הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם? לְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו יְתִבְרַךְ, לְלַמַּד תּוֹרָה. כְּלָנוּ בְּנֵי אָב אֶחָד, כְּלָנוּ בְּנֵי אֲבָרְהָם, יְצַחַק וְיַעֲקֹב. וְלָכוּ תִגְלוּ לְתִינּוֹקוֹת שְׂנֹשְׁבוֹ, אֲשֶׁר יֵשׁ מְצוֹת צִיצִית תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ'. סֵפֶר לִי יְהוּדֵי זֶקֶן, שֶׁעָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה, שֶׁנָּטְלוּ אֶת הַיְהוּדִים כְּצֹאן לְטִבַּח לְחֶפֶר בּוֹרוֹת וְכוּ', שְׂבִילִים אֲרָפִים לְאַרְךָ כָּל הַחַזִּית וְכוּ', וּבִינֵן אֱלוֹ הַיְהוּדִים הִנֵּה יְהוּדֵי מְתַבּוֹלֵל, חִילוֹנֵי לְגִמְרֵי, וְלֹא הִסְתַּכְּלוּ עַל זֶה כָּלֵל, אַתָּה יְהוּדֵי

— תִּסְבַּל כְּמוֹתָם, וְעוֹד הָיָה יְהוּדֵי שְׁהִבִּיא כְבוֹד לְאַמֶּה הַהוֹנְגָרִית, כִּי קִבַּל אֲלֵיפּוֹת בְּאוֹלִימְפֵדָה הַהוֹנְגָרִית וְכוּ'. וְהִנֵּה לֹא הוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, וּבָיִם זַעַף תִּפְסוּ אוֹתוֹ בְּצוֹמָא עִם כָּלָם, וְהִכּוּהוּ מִכּוֹת רְצַח, וְצַעַק שְׁאָבִיו גּוֹי אָבֵל אִמּוֹ יְהוּדִיָּה וְלֹא הִנִּיחוּ לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהָיִיתָ שְׁהֲצִיטִין בְּכַח רַב, נִתְּנוּ לוֹ עֲבוֹדַת כְּפִיָּה קָשָׁה מְאֹד, שְׁשָׂאָר הָאֲנָשִׁים נָפְלוּ כְּזוֹבוּבִים. וּבָיִם חֲרָף אֶחָד כְּשִׁלְשִׁים מַעֲלוֹת מִינוּס, לְקַחוּ אֶת הַבְּרִיּוֹן הַזֶּה, וְצוּוּהוּ לְהִתְפַּשֵּׁט, וְהִנִּיחוּהוּ עַל הַגַּג שִׁירָאוּהוּ כָּלָם, וְאָמַר: הֲלֹא אֵינִי יְהוּדִי, אָבִי גּוֹי, וְאָמְרוּ לוֹ: אִמָּךְ יְהוּדִיָּה, וְהֲצַרְךָ לַעֲמֹד עַל הַבְּרַפִּים, וְהִבִּיאוּ סִפֵּל עִם מַיִם רוֹתְחִים, וְשִׁפְכוּ עָלָיו בְּאֲכֹרִיּוֹת גְּדוֹלָה, וְהַמַּיִם נִעְשׂוּ בְּשֵׁנוֹת קָרַח, וְכֹךְ הָיָה צָרִיךְ לְהִשָּׂאָר, וְכָל גּוֹפּוֹ נִעְשָׂה קָרַח, וְנוֹתַר כְּפִסָּל קְפוּא, וְהָיוּ בְּטוֹחִים שְׁנַפַּח נִשְׁמָתוֹ, וְהַגּוֹיִים הִרְשָׁעִים הַהוֹנְגָרִים, יִמַּח שְׁמָם, רָאוּ שֶׁהֵם בְּצָרוֹת, שְׁהָרוּסִים עוֹמְדִים לְכַבֶּשׂם, אֲזִי הִחֲלוּ לְחַסֵּל אֶת הַיְהוּדִים כְּמֵה שְׁיִיתַר מֵהָר, וְהִנֵּה רֵץ הַיְהוּדִי הַנִּ"ל, וְסִפֵּר לְרוּסִים, שְׁיִשְׁנוּ יְהוּדֵי קְפוּא עַל גַּג וְכוּ', וּבָאוּ הָרוּסִים, וּבְפִטִּישׁ נִסּוּ לְפוֹרַר אֶת הַקָּרַח, וְנוֹכְחוּ שְׁנַפַּח נִשְׁמָתוֹ וְכוּ'. וְהַמוֹסֵר הַהַשְׁכָּל, שְׁהַגּוֹיִים הִרְשָׁעִים אֵינָם מִבְּחִינִים בֵּין יְהוּדֵי מִתְּבוּלָל לַיְהוּדֵי חֲרָדִי וְכוּ', אֶת כָּלָם רוֹצִים בְּגִי עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, וְאֵינָם בּוֹדְקִים בְּצִיּוֹת.

שִׁלְשׁוֹם הִבִּיאוּ לִיבְנֵאֵל פְּרָשִׁים, שׁוֹטְרִים, יַחֲדָה מִבְּחֵרַת שְׁלוֹחַמַת נֶגֶד טְרוּר, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא הָיָה, אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ תְּמִימִים לֹא הִבִּינוּ מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, כִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ הֵם צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, וְהִנֵּה בְּשַׁעָה שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל בְּצָרָה גְּדוֹלָה, וְאֵין לְמִסִּית וּמִדִּית מַה לַעֲשׂוֹת — רַק לְשִׁטּוֹת נֶגֶד יִרְאֵי הַשֵּׁם פֹּה בִּיבְנֵאֵל. אֵין זֹאת אֶלֶּא שְׁהִטְמָאָה אֵינָה יְכוּלָה לְרְאוֹת אֵיךְ הַקִּדְשָׁה פּוֹרַחַת פֹּה, יֵשׁ כָּאֵן כּוֹלָל, שְׁגַמְרוּ לְלַמֵּד בְּמִשְׁךְ הַחֲרָף הַלְכוֹת שְׁבַת בְּעִיּוֹן רַב, הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל ל"ט אַבוֹת מְלֹאכָה וְכוּ' וְכוּ', לְמַדּוּ כָּאֵן בְּעִיּוֹן רַב טוֹר, בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עָרוּף, וּמוֹכְנִים כְּבָר לְקַבֵּל תְּעַדַת הַסְּמִכָה. וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ כָּאֵן בְּמוֹשְׁבָה נְדַחַת מְנִינִים אַחַר מְנִינִים כְּמוֹ בְּבִנְיָ-בְרַק וּבִירוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר בְּכָל הַצָּפוֹן אֵין כְּדָבַר הַזֶּה — תּוֹרָה וּתְפִלָּה, יִרְאֵת שְׁמַיִם וְחִסְדוֹת, זֹאת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוּ יְכוּל לְסַבֵּל, אָבֵל אָנוּ לֹא

נַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר, יֵשׁ פֶּאֶן מִיִּשְׁהוּ שְׁמִסִּית נְגַדְנוּ, אַבְּל אָנוּ חֲזָקִים
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא נִפְנַע, וְנִמְשִׁיךְ בְּשַׁלְּנוּ — לַעֲסֵק בְּתוֹרָה
 וּבַתְּפִלָּה. וְאֲנִי מִזְהִיר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲבֹר עַל
 הַחֹק, כִּי דִינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִקַּח אֶת הַחֹק לְיָדִים,
 אֲנִי בְּטוּחַ שְׁלֹא יִקְרָה פְּזֹאת. אָנוּ יְהוּדִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי נַעֲם
 וְאַהֲבָה, עַל אֵף שְׁזָרְקוּ אוֹתְנוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ בֵּין בֵּית הַקְּבָרוֹת לְבֵין
 הַמְּזֻבְּלָה, שְׂדָבֵר כְּזֶה לֹא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה, וְאֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהֶאֱמִין,
 אַבְּל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיִּקְרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב, חֵבֵר אֵין
 לָכֶם! מִי שְׂיֵאמֵר שְׂיֵישׁ לוֹ חֵבֵר — הוּא שְׂקָרָן, הַחֵבֵר שְׁלָנוּ הוּא
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 זֶה סוּד הַצְּלַחְתְּנוּ, שְׂעֲלִינוּ לְהִתְחַבֵּר יַחַד, וְלִהְתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְלִהְיוֹת חֲזָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם טְמֵאָה בְּעוֹלָם,
 וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם.

אַבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מַה שְׂבַקֵּשׁ רַבְּנוּ וְ"ל אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ —
 לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכַּח שְׁלָנוּ רַק תְּפִלָּה, כֵּן,
 כֵּן, אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֹאת בְּרִישׁ גְּלִי, בְּכָל יוֹם כְּשִׁאוּמְרִים תַּחֲנוּן
 בְּבָקֵר — נוֹפְלִים נְפִילַת אַפִּים, גּוֹמְרִים אֶת הַמְּזֻמּוֹר שֶׁם, אַבְּקֵשְׁכֶם
 שְׂתַּפְתְּחוּ אֶת אַרְוֶן-הַקֹּדֶשׁ, וְתֵאמְרוּ מְזֻמּוֹר ק"ט, וְכֵן בְּמִנְחָה
 כְּשִׁנוֹפְלִים אַפִּים, תַּפְתְּחוּ אֶת אַרְוֶן-הַקֹּדֶשׁ, וְתֵאמְרוּ שׁוֹב מְזֻמּוֹר
 ק"ט, זֶה הַתְּפִלָּה שֶׁהַתְּפִלָּל דּוֹד הַמֶּלֶךְ עַל שׁוֹנְאָיו — זֶה בְּיַדֵּינוּ, לָנוּ
 אֵין יָדֵי עֲשׂוֹ, אֵינְנוּ מְסִיתִים לְשִׁרְפוֹת — זֶה עֲלִילַת דָּם. מַה שְׂאָנוּ
 כֵּן עוֹשִׂים — הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, וּבְזֶה אֵינְנִי מִתְבַּיֵּשׁ, אֲנִי אוֹמֵר
 וּמִבְּקֵשׁ, שְׂתַמְשִׁיכוּ לּוֹמֵר מְזֻמּוֹר ק"ט בְּבָקֵר אַחַר נְפִילַת אַפִּים,
 וּבְמִנְחָה אַחַר נְפִילַת אַפִּים, וְכֵף אֲנִי נוֹהֵג, וְכֵף אֲנִי הִיג בִּישִׁיבְתִי,
 מֵהַיּוֹם עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם נִקְמַתְנוּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְרַק
 הוּא יִנְקֵם נִקְמַתְנוּ, אֵינְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה, רַק עֲקֵר תַּפְקִידְנוּ:
 "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב", וְאֵז אֵין הַיְדִים יָדֵי עֲשׂוֹ; תַּצְּאוּ לָהֵר, לְשִׁדָּה,
 וְתִתְבוֹדְדוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹכָה
 לְהִתְחַזֵּק וְלִהְתְּמִיד בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים,
 נַעֲשֶׂה חֶסֶד אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, שְׂאֵמֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: חֵבִיב עָלֵי

חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבִיחַ שֶׁזָּבַח לְפָנַי שְׁלֹמֶה;
 [זָכְרוּ הַיֵּטִב, אֵין לְאָדָם חֵבֵר, הַחֵבֵר זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא],
 תִּדְבְּרוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּשְׁאַרוּ לְבַד, וְכֵן אָמַר
 אֵלָיו הַנְּבִיא: לְפִי שָׁכַל הַמַּרְבֵּה בְּשִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִם אוֹתוֹ
 עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מַה מְלֹנֶה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן?
 הַדְּבוּר שֶׁדִּבֶּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֵין אֲצִלְנוּ מִשֶּׁגַּל שֶׁל 'בֵּין הַזְּמַנִּים', 'בֵּין
 הַזְּמַנִּים' יֵשׁ פַּעַם אַחַת בְּחַיִּים — בֵּין מִיתָה לְקַבּוּרָה, כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר,
 מַה עוֹשִׂים עִמוֹ? מוֹרִידִים אוֹתוֹ עַל הָאָרֶץ, וְאַחֲרֵיכֶן בָּאִים חֻבְרָא
 קְדִישָׁא וְלוֹקְחִים אוֹתוֹ, וְעוֹשִׂים אוֹתוֹ טְהָרָה, וּמְלַבִּישִׁים תְּכָרִיכִים,
 וְאֲצִל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵין נוֹהֲגִים לוֹמַר הַסֵּפֶד, כִּי אַתֶּם מִפְּרִים כָּבֵד
 אֶת הַפֶּה הַטָּמֵא שֶׁל אֱלוֹ הַיְרַע-בְּנִים, שֶׁבְּשִׁבִיל כֶּסֶף יִנְטֹף פִּיהֶם
 דְּבַשׁ, וּכְכֹל שֶׁתַּתְּנוּ לָהֶם יוֹתֵר כֶּסֶף, יֵאמְרוּ הַסֵּפֶד נִפְלָא, כְּאֵלוֹ
 הַנִּפְטָר צְדִיק גָּמוּר וְכוּ' וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה אֲצִל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵין
 מְסַפְּדִים, כִּי אֵין אִמַּת גְּדוֹלָה יוֹתֵר מִזֹּו שְׂאוֹמְרִים תְּהִלִּים וּמִשְׁנִיּוֹת.
 וְהִנֵּה הַנִּפְטָר מַה עוֹשֶׂה? אִם הַתְּבוֹדָד כָּל יָמָיו אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲזִי יוֹדַע גַּם עִתָּה אַחַר פְּטִירְתּוֹ שְׂאֵין לוֹ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וּכְכֹל שֶׁנִּכְנָס בְּדַעְתָּנוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, שְׂאֵין לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 — כֵּן נִצְלִיחַ. מַה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ!
 וְאִף אֶחָד לֹא יַעֲבֹד עֲלֵיכֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן, שְׂיֵשׁ לוֹ חֵבֵר, אֵין לָנוּ
 רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!

מִסְפָּר, אֲשֶׁר לְרַבְּנוּ ז"ל הָיוּ תְּפִלִּין, שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל-יְדֵי סוֹפֵר צְדִיק
 נִסְתָּר בְּשֵׁם ר' אֶפְרַיִם. וְהָיוּ אֵלָיו תְּפִלִּין מִיַּחֲדִים בְּמִינָם, רַבְּנוּ ז"ל
 רָצָה שֶׁכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לָהֶם תְּפִלִּין מֵהַסּוֹפֵר הַזֶּה, אֲבָל לְבַסּוֹף
 רַבְּנוּ ז"ל לֹא גָלָה וּפְרָסָם מִי הַסּוֹפֵר הַגָּנוּז הַזֶּה. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 מְסַפְּרִים, שֶׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל יָדַע מִי הַסּוֹפֵר, כִּי הוּא הָיָה עֹקֵשׁ גְּדוֹל,
 וְאִם שָׁמַע פַּעַם מִרַבְּנוּ ז"ל דְּבַר כְּזֶה, שְׂיֵשׁ סוֹפֵר שֶׁהוּא צְדִיק גָּנוּז,
 אֲזִי לֹא עֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁשָּׁמַע מִמֶּנּוּ הֵיכָן נִמְצָא הַסּוֹפֵר הַזֶּה.
 אֲבָל הָיִית שֶׁפַּעַם נִסַּע מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עִם רַבְּנוּ ז"ל בְּדֶרֶךְ, וּכְדִיוֹק לֹא
 הָיָה לְרַבְּנוּ ז"ל הַטְּלִית וְהַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, אֲזִי שָׂאֵל מִמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֶת
 שְׁלוֹ וְהַתְּפִלִּל בָּהֶם, אֲזִי עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׂאֵינוּ צָרִיךְ שׁוֹם

תִּפְלִין אַחֲרַיִם, אֲלֵא אִם רַבְּנוּ ו'ל הַתְּפִלָּל בַּתְּפִלּוֹ, כְּכַר אֵינוֹ צְרִיף לְאַחֲרַיִם כָּלֵל.

וְהִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְדִיק קְדוֹשׁ — הַמְּגִיד מְטִירֵהוּוִיצָא, שְׁהִיָּה יוֹתֵר מִבְּגַד מְרַבְּנוּ ו'ל בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, [וְעוֹד נִתֵּן הַסְּפָמָה עַל סִדוּר שֶׁל בַּעַל הַתְּנִיָּא וְכוּ'], וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּקְּנָה אֲצִלוֹ אֶת הַתְּפִלִּין, וְגִלָּה לוֹ הֵיכָן הוּא גָר. וְאָמַר לוֹ בְּפִרוּשׁ: תִּדַע, שְׁלֵא יִרְצֶה אֲפִלוֹ לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲכַל תִּתְעַקֵּשׁ, וּבְכָל מַחֲזִיר תִּקְנָה אֶת הַתְּפִלִּין. וְנִסַּע אֶל עֵינֵיהָ קְטֻנְטָנָה, שָׂרֵב הַתּוֹשָׁבִים הָיוּ סוֹפְרִים, וְהִלְךְ מְסוּפֵר לְסוֹפֵר לְשָׂאֵל עַל הַסּוֹפֵר הַזֶּה, וְכֻלָּם אָמְרוּ לוֹ פֶּה אֶחָד: זֶה סַנְדֵּלָר, אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְכַתֵּב תְּפִלִּין, הוּא קַל, הוּא עִם הָאָרֶץ וְכוּ', וְדַבְּרוּ עֲלָיו כָּל דְּבַר אֲסוּר. אֲבָל הָיִיתָ שְׁהִיָּה תִלְמִיד רַבְּנוּ ו'ל, הַמְּשִׁיף לְהַתְּעַקֵּשׁ, עַד שְׁאָמְרוּ לוֹ, שְׁגַר בְּסוֹף הַעֵינָה בְּאִיזוֹ דִּירָה עֲלוּבָה, תַּחַת לְאַדְמָה בְּאִיזוֹ מְרִתְךָ, וּכְשָׁבָא וְנִקְשׁ עַל הַדְּלֵת, הַמְּתִין, וְהָיִיתָ שְׁלֵא פְתַחוּ — פְּתַח בְּעַצְמוֹ אֶת הַדְּלֵת וְנִכְנַס, וְרָאָה שְׁלַחַן מְקִיר לְקִיר, וְנִקְשׁ עַל הַשְּׁלַחַן, וְנִכְנַס אָדָם עִם הַגֵּב אֵלָיו וְהַפְּנִים לְקִיר, וְשָׂאֵלוֹ: מָה אִתְּךָ רוֹצֶה? וְעָנָה: אֲנִי רוֹצֶה זּוּג תְּפִלִּין. וְאָמַר לוֹ: לְמָה אִתְּךָ בָּא אֵלָי? אֲצִלִּי זֶה עוֹלָה הַרְּבָה כֶּסֶף, הֵלֵא כָּל הַעֵינָה מְלֵאָה סוֹפְרִים — לֶךְ לְשָׁם, אֲצִלִּי תְּשִׁלֵּם שְׁלֵשָׁה זְהוּבִים, [שְׁהִיָּה זֶה הוֹן עֵתָק בְּיָמִים דְּאִזוּ]. וְהַתְּעַקֵּשׁ הַמְּגִיד וְאָמַר שְׁרוּצָה בְּזָה, וְעָנָה לוֹ הַסּוֹפֵר: תְּשׁוּב בְּעוֹד יוֹמִים עִם הַכֶּסֶף, וְתִקְבֵּל אֶת הַתְּפִלִּין. וְהִלְךְ מִמֵּנוּ הַסּוֹפֵר בְּלֵא שְׁלוֹם וְכוּ'. וְהִלְךְ הַמְּגִיד, וְלֵא הָיוּ לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת, אִף שְׁהִיָּתָה יְכוּלָה לְהָיִיתָ לוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת — לְמָה לֵא קִבְלוּ בְּסִבָּר פְּנִים וְכוּ' וְכוּ'. כִּי הִיָּתָה לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים, וְיָדַע — אִם רַבְּנוּ ו'ל שְׁלַחַנִי לְפָה — אֵין מָה לְהַקְשׁוֹת. וְאַחַר יוֹמִים שָׁב הַמְּגִיד בְּשַׁעַה שְׁקַבַּע עֲמוֹ בְּאֲמֻצַּע הַיּוֹם בְּצִהָרִים, וְשׁוּב נִקְשׁ עַל הַדְּלֵת, וְאִף אֶחָד לֵא עָנָה לוֹ, וְנִכְנַס וְדַפַּק עַל הַשְּׁלַחַן, וְיִצָּא הַסּוֹפֵר בְּפָנָיו לְקִיר וְגַבּוֹ לַמְּגִיד, וּבְיָדוֹ הַפְּרָשְׁיוֹת, וְשָׁם מֵאַחֲזָרָיו עַל הַשְּׁלַחַן, וְאָמַר: תְּנִיחַ אֶת הַכֶּסֶף, וְתִקַּח אֶת הַפְּרָשְׁיוֹת וְלֶךְ, וְכֵן עָשָׂה. וּכְשָׁבָא אֶל רַבְּנוּ ו'ל, תְּפִס רַבְּנוּ ו'ל אֶת הַפְּרָשְׁיוֹת, וְהַחֵל לְנִשְׁקָן, וְאָמַר: אִיזָה אֹר יֵשׁ בְּפְרָשְׁיוֹת הַלּוֹ.

אנשי שלומנו רגילים לספר את הספור הזה ואומרים, שלומדים מכאן שלשה דברים: א. הדבר העקרי, יהודי שרוצה באמת את הקדוש-ברוך-הוא, לא אכפת לו מאף אחד בעולם, אין לו אף אחד, ואינו רוצה כלום, הוא רוצה רק את הבורא יתברך שמו. פניו אל הקיר, גר בדירה עלובה, יש לו רק את בורא כל עולמים, ושום ברירה שבעולם אינה מענינת אותו, רוצים לקנות ממנו וכו', אומר: לאו, לך לאחרים.

ב. מי שרוצה את הקדוש-ברוך-הוא, אין לו קשיות על הצדיק. הלא הסופר הזה היה צדיק נסתר, שצעק עליו וכזהו וכו', עם כל זאת אם רוצים את הקדוש-ברוך-הוא לא מענין כלום, את הצדיק הזה לא אעזב, אף שמראה לי את גבו, ואינו מאיר לי פניו, וצועק עלי.

ג. אם אדם חזק בכל זה, הוא יהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא כל ימי חייו, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח): סימן להדבקות הוא התפלין, אז מאיר עליו אור הקדוש-ברוך-הוא. וזאת אנו לומדים ב"היכל-הקדש", זה מה שאנו לומדים בקהלה שלנו ועם הילדים שלנו. ועל כלם צריכים עוד רחמים רבים, פי עכשו הנסיון קשה מאד מאד בכל ארץ ישראל ובכל העולם כלו, כי כך כתוב בזהר (חלק א', סימן כח): קדם הגאולה יהיה נסיון קשה מאד מהערכי-רב, הפריצות תהיה גדולה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמב), שאריך אנפין דקלפה תפשט מאד, היכן שאדם יסתובב יראה רק פריצות. ולכן צריכים לשמר מאד על העינים, ולדבר עם הילדים על קדשת העינים, שלא יטמאו אותן, פי העינים הם דברים גדולים מאד, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנד), ומנסים את האדם שיסתכל על שטיות. ולכן באו נתחיל להסתכל על הקדוש-ברוך-הוא.

הנה שלשה ימים לפני בנין בית-המקדש, אם נתאחד יחד, ונאהב את הזולת, ונעזר זה לזה, מי יודע אם לא בזכותנו תרד אש מן השמים, ויבנה בית-המקדש, אבל אם, חס ושלום, תשאר עדין

שְׁנֵאָה וְקִנְיָה בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, תְּהִיּוּ בְּטוּחִים שְׁנֹצֵטְרֶךְ לְחִפּוֹת, וְלָמָּה לְחִפּוֹת? מִסְפִּיק עֲבָרוֹ אֲלֵפִים שָׁנָה מֵאֵז חֲרַבְּן בֵּית־הַמֶּקְדָּשׁ, דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמֵּים, תִּרְאוּ מֵה קוֹרָה פֹּה — הַסְּתוֹת פְּרוּעוֹת כְּנִגְדָנוּ. מֵהִיכֵן זֶה בָּא וְלָמָּה זֶה בָּא? אֵלָּא כְּדִי לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ, אִם מוֹהֲרֵנִי תִּי וְלֹא אוֹמֵר, שֶׁהִגְאָלָה הַתַּחֲלָה מִימֹת הָאָרֶ"י וְלֹא, וּמֵה גָלָה הָאָרֶ"י וְלֹא? שְׂאָנוּ מְקַשְׂרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ, שְׁוֹה כָּל הָעוֹלָמוֹת, כָּל מֵה שְׁקוֹרָה עִמָּנוּ זֶה רַק רְמָזִים לְרָמֵז לָנוּ (לְקוּטֵי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן נד), הִיכֵן אָנוּ אוֹחֲזִים בַּמִּדּוֹת שְׁלָנוּ, שְׁנֵתַחֲחִיל לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלֹא בַחֲנוּם שְׁקָמוּ עֲלֵינוּ אֲנָשִׁי בְּלִיעֵל, אֲשֶׁר אָנוּ יוֹדְעִים, שְׁכָּל הַתּוֹשְׁבִים אֲנָשִׁים טוֹבִים וְתַמִּימִים, רַק קִמְץ קָטָן מוֹסֵת עַל־יַדִּי הַסֵּמִיךְ־מ"ם. וּבְמִקּוּם שֶׁהַמְּשַׁטָּרָה תִּבּוֹא, וְתַעֲשֶׂה כְּאֵן חֲפוּשִׁים, וְתַחֲקֹר כְּאֵן חֲקִירוֹת, הֵייתִי מֵיַעַץ לַמְּשַׁטָּרָה הַיְקָרָה, שֶׁתִּלְךָ אֶל הַכֹּמֵר, שֶׁהוּא הַסִּית אֶת הַקִּמְץ הַקָּטָן, לְבֹדֵק אֶת הַמוֹסְדוֹת הַפִּיקֵטִיבִים שְׁלוֹ, וְלָמָּה כָּל־כֶּף שׁוֹנָא אוֹתָנוּ? כִּי עַד שְׂבָאנוּ לְכָאן, הוּא גִנֵּב וְגֹזֵל כְּסָפִים מִהַמְּדִינָה, וְעֲשֶׂה כְּאוֹת נַפְשׁוֹ, כְּאֵלוֹ יֵשׁ לוֹ אַרְבָּעָה כּוֹלָלִים וְיִשִּׁיבוֹת וּמוֹסְדוֹת שֶׁל חֶסֶד, אֲשֶׁר בְּאֻמַּת לֹא הִיּוּ וְלֹא נִבְרְאוּ, וְהוּא מוֹצֵץ בְּעִבּוֹר כָּל הַמוֹסְדוֹת הַדִּמְיוֹנִיִּים הֵלְלוּ תַקְצִיב מִהַמְּדִינָה, וְלִכֵּן אָנִי מֵיַעַץ לְחוֹקְרִים, קֹדֶם שְׂאֵתֶם בָּאִים לְחַקֵּר אוֹתָנוּ, תִּלְכוּ אֶל הַגִּנֵּב עִצְמוֹ, תִּרְאוּ מִי הוּא זֶה וְאֵיזָה הוּא הַמַּעֲלִיל עַל־יְלִילוֹת דָּם כּוֹזְבוֹת, וְהוּא הוּא הַעוֹשֶׂה אֶת הָעֵשֶׂן, וְתִגְלוּ מִי הַגִּנֵּב מִסְפָּר אֶחָד שֶׁל הַמְּדִינָה, שֶׁמֵּגִיעַ לוֹ גְּבִיעַ זָהָב וְלֹא שֶׁל כֶּסֶף, עַל אֲשֶׁר גּוֹנֵב וְגוֹזֵל לְאוֹר הַיּוֹם.

וּמֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ אָנִי מִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ, שְׁלֹא יַעֲזוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָר, אִין אָנוּ עוֹשִׂים הַפְּגָנוֹת, אִין אָנוּ נוֹהֲגִים בְּכַח הַזְרוּעַ, אִין כַּחֲנוּ אֵלָּא בְּפִינוּ, כָּל הַכַּח שְׁלָנוּ רַק תְּפִלָּה, עַל כָּל דְּבָר וְדְבָר יֵשׁ רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יִגִּיעַ הַיּוֹם, שְׁנֹצֵטְרֶךְ לַעֲזוֹב אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, וְלִכֵּן הַרְגִילוּ עִצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת בְּרוּךְ־הוּא אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם שׁוּם יַעֲסֹק עִם שׁוּם בֶּן אָדָם, צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְקַלְלוֹת וְנִבּוּל פֹּה, אִין לָנוּ שׁוּם וְפוּחִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה, מֵה

שָׁכַן אָנִי חוּזֵר עַל עֲצָמַי, כָּל בִּקְרָא אַחַר נְפִילַת אַפִּים וְכֵן אַחַר מְנַחָה אַחַר נְפִילַת אַפִּים — תֹּאמְרוּ מִזְמוֹר ק"ט, שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ קָלַל אֶת שׁוֹנְאָיו, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצַרוּתֵינוּ דִּי, אָנוּ מוֹסְרִים אֶת הַמְּלַחְמָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַיְיָ אִישׁ מְלַחְמָה, אָנִי מוֹסֵר דִּין לְשָׁמַיִם, אִף שְׁחַכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים הִקְפִּידוּ לֹא לְמֹסֵר דִּין לְשָׁמַיִם, אָבֵל מַה לַּעֲשׂוֹת? הִגִּיעוּ מֵימַי עַד נֶפֶשׁ, שְׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם נִקְמַתְנוּ, מִי שְׁשׁוֹפֵף אֶת דְּמֵנוּ, מִי שְׁמַבְזֶה אוֹתְנוּ, וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף אוֹתְנוּ, וּמְדַבֵּר עֲלֵינוּ כָּל דְּבַר אָסוּר, וְטוֹפֵל עֲלֵינוּ שְׁקָרִים וְעֲלִילוֹת שָׁוְא, שֶׁלֹּא הָיוּ וְלֹא נִבְרָאוּ, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִטְפֵּל בּוֹ, וַיְבֹא בְּעַל הַפָּרֶס, וַיֵּרֵד וַיִּכְלֶה קוֹצִים מִן הַפָּרֶס, וְנִזְכָּה בְּיַחַד לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ, שֶׁתֵּרֵד לָנוּ אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, בֵּית-מִקְדָּשׁ בְּנוֹי וְגִמּוּר בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד.

בְּעֵינַי הִטְעַנָּה שְׁלָף אֶתָּה צוֹדֵק, אָבֵל א. זֶה לִי שְׁלֹשָׁה יָמִים שְׁאֲנִי מִתְפַּתֵּל מִיִּסּוּרִים, וְקָשָׁה לִי הַהֲלִיכָה, לֹא עֲלֵינוּ, וְהַיּוֹם הַיִּיטִי אֶצֶל הַרוֹפֵא ב. מְאֹד ש... גְרוֹ יָאִיר, עֲזוּב, אֵין לִי מִי שִׁיתְקַתֵּק, רַק מְדֵי פַעַם ... וְקָשָׁה לִי לְכַתֵּב בְּכַתְב־יָד בְּכָל יוֹם עֲשָׂרִים אוֹ שְׁלֹשִׁים מִכְתָּבִים, וְעַל-כֵּן מִתְעַכֵּב, וְאֶתְךָ הַסְּלִיחָה.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת לְבַי הַנּוֹשֵׁבֵר, וְתַכְתֵּב לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת אֵיפָה אוֹחֲזִים כְּכֹר בְּבִנְיָה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שְׁאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים רְתָמוּ אֶת עֲצָמָם,

ועוזרים בהפצה מרפואת, ונכנס שפע, ומי יתן שאפטר מהטשעקים
וההוצאה לפעל.

אשתדל במשך היום, להעביר לך עוד פעם את המכתב, רק
תרשם לי עוד את מספר הטלפון, כי לא יצא מהפקס, וכן אשתדל
לענות לכל אלו שצריכים תשובה, רק מהיום והלאה פל מכתב
שצריך תשובה — תכתב ברור, ותסמן עם עגול: מכתב זה צריך
תשובה, כי לא מפסיקים להכנס אצלי פקסים עשרים וארבע שעות
במשך המצת לעת מכל חלקי העולם, והשלחן שלי ערמה עם
מכתבים, ומתי יהיה לי זמן לענות לכלם, והזמן איננו בידי.

מה אמר לך! אין מלים להסביר לך את גדל שמחתי ואהבתי
אליך, שאתה עוזר לי לבצע את עבודת הקדש, אשר בכתף ישאו
עבודת בניית המשכן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער לשמע שאת נמצאת בבית-חולים,
לדעתי, תצאי משם, וללכת להבדק אצל רופא ממחה, והקדוש-
ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף,
ואל תפחד, תצאי מזה.

העקר — יפה תפלת החולה לעצמו, בקשי מהקדוש-ברוך-
הוא, והוא שומע תפלת כל פה, ויבדאי ישמע את תפלתך, ותתרפאי
לגמרי.

המאחל לך רפואה שלמה...

כּו תתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַחִיר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵין לְךָ מָה לְדַאֵג, רַק פְּדֹאֵי לְךָ לְלַכֵּת אֶל רוּפֵא מְמַחָה, וּכְדֹאֵי לְהִתְעִיץ עִם הָרַב ... מְבַנֵּי בְּרַק, שֶׁהוּא בְּקִי בְּכָל הָרוּפְאִים הַכִּי טוֹבִים בְּאָרֶץ, הָעֶקֶר תִּצְאֵי מִבֵּית-הַחֹלִים שָׂאת נִמְצֵאת שֵׁם עֶכְשׁוֹ, שִׁסְתֵּם מִפְּחִידִים אוֹתָךְ בְּפִחְדִים שֶׁל שׂוֹא וְשֹׁקֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְפֹּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְתִהְיֵי בְּרִיאָה וְשְׁלָמָה, וְתִזְכִּי לְהוֹלִיד בֶּן זָכָר לְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי עֶכְשׁוֹ אֵת מִכְתְּבְּכֶם.

וְהִנֵּה דִבְרַתִּי עִם ... בְּעֵנִין הַשְּׁלֵחָנוֹת וְכוּ', וְהוּא אוֹמֵר שֶׁפְּדִיוֹן הַבֶּן יִהְיֶה רַק בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ הֵיכָן מְשִׁיגִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי רוֹאָה, שָׂאֵם לֹא נִקַּח אֵת הָעֵנִינִים בְּיַדְנּוֹ לֹא יִהְיֶה, אוֹלֵי נִקַּח מֵאִיזָה גַּמ"ח עַד שְׁנִקְנָה.

... מִבְּקֵשׁ אוֹתִי, אִם אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ סְעֻדַת שְׁבַע בְּרִכּוֹת בְּיוֹם רְבִיעִי פְּרֻשֶׁת עֶקֶב, אֲנִי מְצַדֵּי מוֹכֵן, הַשְּׂאֵלָה אִם נוֹכַל לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה בְּאוּלָּם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְתַלְמִידֵי יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְדַבֵּר אִתְּךָ. רְאֵה 'לְגַנּוּב' עֵתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה כְּפִי שְׁעוֹרְרָתִי אֶתְכֶם תָּמִיד, כִּי מֵה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ? רַק מֵה שְׁחוּטְפִים בְּזֵה הָעוֹלָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַדְּבוּרִים שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂזוֹכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֵה!

זֶה מְסַפֵּר הַטֵּלֶפּוֹן שֶׁל ...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעָר בְּעֵנִין שְׂאֲתֶם מִתְחִילִים לְפָרְסֵם דְּבַר שְׂקָרִי מִמְקוֹה פְּלֵאִי, וְאֲתֶם נוֹתְנִים תְּקוּנִים לְאֲנָשִׁים, כְּשֵׂאֲתֶם יוֹדְעִים שְׂהַכֵּל שְׂקָר וְכֻזָּב, וְלֹא כֵּן לְמִדְתֶּם אֲצִלִּי. לְזֹאת אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַּפְּסִיקוּ מִיַּד עִם הַשְּׂקָר הַזֶּה, כִּי יִהְיֶה לִי הַהֲכָרַח לְפָרְסֵם אֵת זֹאת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂמִסְתּוֹבְבִים רְמָאִים וְצָבוּעִים וְנוֹכְלִים, שְׂרַק רוֹצִים לְהוֹצִיא אֶת כְּסָפֶם שֶׁל יְהוּדִים. שְׂמוֹ שְׂמִים, שְׂדַבֵּר כְּזֵה יִסְתּוֹבֵב בִּינֵינוּ, אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, בְּרַחְתִּי מִכָּל הַשְּׂקָרָנִים וְהַצָּבוּעִים נוֹתְנֵי תְּקוּנִים, שְׂנִכְנְסוּ בְּבִרְסָלָב, וְהִגִּה הֵם רְצִים אַחֲרֵי עַד יִבְנָאֵל.

לְזֹאת אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַּפְּסִיקוּ כְּבָר מִלְּפָרְסֵם

דְּבָרִים שְׁקָרִים שֶׁל מְקוּה פְּלֵאִי. חֲסֵדִי ה' יִתְּבַרֵךְ הַמְּקוּה שֶׁל הַנְּשִׁים
זו מְקוּה פְּלֵאִית! אָבֵל זֶה שֶׁבָּנוּ בְּחֶצֶר מְקוּה וְכוּ', מִי לֹוֹקֵחַ עַל
עֲצָמוֹ אַחֲרֵי־וֹת לְהִבְטִיחַ הַבְּטָחוֹת שְׂוֹא, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אֲנָשִׁים
שֶׁהֶעֱבַר שְׁלֵהֶם מְלֵא סֶרְחוֹן וְכוּ', שִׁיתְּנוּ תְּקוּנִים, בְּשַׁעַה שֶׁעֲדִין הֵם
בְּעֲצָמָם צְרִיכִים תְּקוּנִים.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ לְהִפְסִיק עִם הַשְּׁקָרִים שֶׁגּוֹרְמִים חֲלוּל ה', חֲלוּל
שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְחֲלוּל שֵׁם יִבְנֵאל.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּצַעַר רַב...
...

אֲנִי מִצְפָּה לְשִׁמְעַת הַבְּטָחָה מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מִפְּסִיק, לִפְנֵי שְׂאִפְרָסֵם
בְּרַבִּים אֶת הַשְּׁקָר.

כו תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא טְעָנוֹת קִבְּלָתִי, וְאֵתָה צוֹדֵק, אָבֵל כְּשֶׁאֲנִי
יְכוּל לְתַקְתֵּךְ, אֲנִי יְכוּל לְעוֹף ... הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא אֶת
חֶסְרוֹנִי, וְגַם זֶה יְכוּא.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתָּ, אֲקוּה שֶׁיֵּצֵא טוֹב, שְׁלַחְתִּי לְ...
גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִקַּח מִמֶּנּוּ.

בְּעֵנֵן הָאֵילָן, לְדַעְתִּי, כָּל מִי שֶׁתּוֹרֵם אֶלְךָ ש"ח, זְכוּתוֹ לְשִׁים
אֶת הַשֵּׁם שֶׁהוּא רוֹצֵה, אוֹ שֶׁל הַחַיִּים, אוֹ שֶׁל הַמֵּתִים, כִּי זוֹ זְכוּת
גְּדוּלָה, תִּתְּאֵר לְעֲצָמְךָ, שֶׁבְּאוֹלָם הַזֶּה יִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת, דוֹר אַחַר דוֹר,
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה!

תִּכְתֵּב לִי אִיךָ הִיָּתָה הַהֲצִלָּחָה בְּהַפְּצָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

פֶּה תִקְבְּלִי אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי, נָא לְתַקֵּן אֶת הַתְּקוּנִים הַנְּחוּצִים,
נָא לְהַגְדִּיל אֶת הַמִּכְתָּב, וְלִשְׁלַח תִּכְף-וּמִיד אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן
לְשֹׂאֵר מְקוּמוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

חֲסֵדִי ה' יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָךְ לְשׁוֹן כָּל-כֶּף יָפֵה, וְיוֹצְאִים הַדְּבוּרִים
בְּחֵן רַב כָּל-כֶּף, עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁאֲמַרְתִּי, יִזְכֶּה אֶתְכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי וְחֵדוּשֵׁי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדִידֵי אֶהוּבֵי, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּפְּסֶקְנָה הַדְּרָשׁוֹת לְגַמְרֵי מִכָּל אֶחָד
מֵאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בֵּין קְבֻלַּת שַׁבָּת, כִּי בָאִים אֲרַחֲמִים וְכוּ', וְרַבּוּי
הַדְּבָרִים גוֹרֵם עֲגָמַת נֶפֶשׁ בְּחַנּוּם.

אֲנִי מָאֵד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ
וְחֻבוֹתֶיךָ, אֲנִי רוֹצֶה לְתַקֵּן, שְׁמִי שְׁעוֹשֶׂה שְׂמִחָה בְּאוֹלָם, שִׂיְהִיָּה רַק
מְשַׁחֲיטְתְּךָ, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂאֵתָה דִּיקָא תִּשְׁחַט וְתִכְשִׁיר לְכָל שְׂמִחָה
בְּאוֹלָם, וְזֶה כְּבָר יְכַנִּיס לָךְ שְׁפַע, וְעוֹד מְעַט מִתְחִילִים לְכַנּוֹת בְּתֵימָה,
וְיִצְטָרְפוּ לְקַהֲלֵתְנוּ מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת, וְזֶה יְבִיא לָךְ שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתיו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! חכמינו הקדושים אומרים (תנחומא עקב ו): אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה, כל האולם עומד עליך, אם לא אתה, לא היה זו פלום, ראה איך שכל דבר קטן השיך ל"היכל-הקדש", בא במסירות נפש ובשפיכות דמים, ואני עומד ומתפלל ביום ובלילה, ושופך דמעות כמים, שלא ילך יגיעי לריק, שהקמתי קהלה קדושה כזו, חזק והתחזק ממש עכשו בגמר האולם, כן זכנו להמשיך הלאה בבנין בית-המדרש.

אקנה שמסרת את המכתב ל... גרו יאיר.

המאחל לך שבת שלום...

אני מקנה, שתקנת את לוח המודעות שלך.

כו תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד הצטערתי בצערך הקשה, ואני כבר שולח לידידנו ... גרו יאיר, מכתב, שיטפל בענין שלך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאפעל שייסגר את התיק, כי אחרת

אני אודיע לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁלֹא יִקְנוּ אֶצְלוֹ, חַד מִשְׁמָעִית, אִם
הוא הוֹלֵךְ כָּכָה בְּמִדַּת הַדִּין.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

עֲכָשׂוּ אֶתְּהָ רֹאֶה, וּמִבֵּין עַל בְּשָׂרְךָ אֵת כָּל הַלְמוּדִים שֶׁלְמִדְתִּי
אֶתְכֶם, בַּעַת שֶׁהֵייתֶם בַּחֳרִים צְעִירִים, שֶׁשָּׂמַתְחַתְּנִים וַיֵּשׁ לְאָדָם
אִשָּׁה וַיְלָדִים, הָעַל מְאֹד חֶזֶק עָלָיו, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק גַּם אִזּוּ מִעֲמֹד
לֹא לְהִשָּׁבֵר, וּכְשֶׁאַתֶּם הֵייתֶם בַּחֳרִים צְעִירִים לֹא הִבְנַתֶם אֵת זֶה,
לְזֹאת תִּקַּח אֵת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁלְמִדַּת אֶצְלִי, וְתִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם
שֶׁבְעוֹלָם, כִּי אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל,
שֶׁאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסִים אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ
וְהַתְּרַגּוּם, וְאִם אֶפְשֶׁר גַּם פְּרוּשׁ רַש"י, בְּאֶפֶן שֶׁתִּסֵּים בְּכָל שְׁבוּעַ
חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְאֶף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקִּשָּׁה
לְךָ, אֲבָל 'תִּגְנַב' זְמַן לְלַמֵּד אֵת הַלְמוּד הַנוֹרָא הַזֶּה, כִּי כָּל מֵה שֶׁאָדָם
סוֹבֵל, הוּא מִפְּנֵי שֶׁאִינוּ מְסִים פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ בְּכָל שְׁבוּעַ.

וְכֵן רְאֵה 'לִגְנַב' זְמַן, לְלַמֵּד פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶרָקִים, אוֹ שְׁלֹשָׁה
פֶרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, כִּי מִי שֶׁמְרַבֵּה בְּלִמּוּד
מִשְׁנִיּוֹת, מְזַכֵּךְ אֵת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ.

וְעַל כָּלֵם — תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד גְּמָרָא, לְגִרְס דָּף, אוֹ שְׁנֵי דָפִים,
אוֹ שְׁלֹשָׁה דָפִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל הַמְרַבֵּה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח, וְאִזּוּ תִרְאֶה
בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָה.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעַל זֶה
תְּצַלִּיחַ דְּרַפְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּו תתִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּגֵּשׁ אֵל ... בְּעַל הַמַּפְלָת, וְתַעֲצֹר אוֹתוֹ, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה תִיק נֶגֶד הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּשִׁבִיל חוֹב שֶׁל מָאָה וְעֶשְׂרִים שְׁקָל, הוּא מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּבֵר עַל־יְדֵי הָעוֹרֶךְ דִּין אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה שְׁקָלִים, וְהָעוֹרֶךְ־דִּין מְאִים עָלָיו בְּכָל מִינֵי אִיוּמִים, לְזֹאת אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תְּרַאֶה לַעֲצֹר אֶת בְּעַל הַמַּפְלָת, זוֹ לֹא דֶרֶךְ, בְּשִׁבִיל סְכוּם פְּעוּט לְרוּץ לְעוֹרֶךְ־דִּין, וְהָעוֹרֶךְ־דִּין כָּבֵר מַעֲלָה כְּפָלִים רַבִּית, וְכָבֵר מְאִים בְּמַעֲצָר, אִם לֹא יִפְסִיק עִם הָאִיוּמִים הָאֵלּוּ, אָנִי אֲבַקֵּשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ, שִׁי־פְסִיקוּ לְקִנּוּת אֲצִלוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי, לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׁעוֹרְתָּ לִי לְאַרְגֵּן אֶת שְׁתֵּי הַבְּרִיתוֹת, וְאֵף פַּעַם לֹא אֲשַׁכַּח אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹד לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׁמְחוֹת שְׁלָכֶם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאֵתָה מִתְחִיזֵק בְּהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה.

מָה אִמַּר לְךָ! עַכְשָׁיו הוּא הַזְּמַן הַכִּי יָפֵה, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קַנְב.): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא [עֵקֶר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא

עדין בצעירותו], וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג):
 יוֹם שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, שָׁוֶה לְכַמָּה
 שָׁנִים בְּעַת זְקֻנָּתוֹ. וְלָכֵן חִילָּף לְאוֹרֵיתָא, וְתִנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ.

הַעֲקָר תַּכְּנִיס אֶת כָּל הַמַּחַ שֶׁלָּךְ עֲכָשׁוּ בְּשִׁקִּידָה רַבָּה בְּגִמְרָא,
 וְתִלְמַד הַרְבֵּה כְּסֻדְרָן, וְתַחֲזֹר עַל לְמוּדָךְ, עַל כָּל דָּף וְדָף שֶׁאַתָּה
 לוֹמֵד, תַּחֲזֹר כְּמָה פְּעָמִים גְּמֵרָא וְרַש"י, וְכָךְ תִּזְכֶּה לְסִיּוּם אֶת כָּל
 הַש"ס, וְתִהְיֶה לָּךְ יְדִיעָה בְּכָל מְקוֹם.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֵה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתִקְבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ לֹא
 לְהִסְתַּוֵּב בְּאֲמִצַּע הַתְּפִלָּה, וּמְכַל שָׁפֵן לֹא לְדַבֵּר מִהַתְּחַלֵּת הַתְּפִלָּה
 עַד סוֹף הַתְּפִלָּה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סה),
 שֶׁעָקָר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל — לַעֲשׂוֹת מְכַל הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַּת אַחַד,
 שֶׁאִפְלוּ כְּשִׂאוּחֻז בְּאֲמִצַּע, עַדִּין הוּא מִתְּחִיל, וְאִפְלוּ כְּשִׂאוּחֻז כְּבָר
 בְּסוֹף, עַדִּין הוּא מִתְּחִיל, כִּי הֵהֱתַחֲלָה וְהָאֲמִצַּע וְהַסּוֹף — הַכֹּל
 אַחַד, וְזֶה: אַמ"ת — רֵאשׁ, תוֹף, סוֹף.

שְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מִחֲבָרִים רָעִים וּמְלִיצָנִים, אֲשֶׁר הֵם יְכוּלִים
 לְהוֹלִיךְ אוֹתְךָ לְשִׂאוּל תַּחֲתִית, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן תַּחֲזֹק אֶת עֲצֻמָּךְ
 בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְבָרַח מִכַּתַּת לְצִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ
 דְּרַכָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתכא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְר דְּבָרִים, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וְשִׂמְחָתִי מְאֹד שֶׁתְּרַמֵּת אֵלָיךְ ש"ח בְּעֵבוּר בְּנִינ בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ,

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

אוֹדוֹת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, אַתָּה צָרִיךְ רַחֲמִים מְרַבִּים, וְתִלּוּי רַק בָּךְ, כְּפִי שְׁתוּרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וְאַף שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זֶה הַמְּצִיאוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם מִתָּר כָּבֵר לְשַׁבַּת עַל כִּפְּא, וְלִכְּנֵן מִתָּר כָּבֵר לְתַקְתֶּךָ, וְאִין שׁוּם שְׂאֵלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִזְכוֹת אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׂאַתֶּם מְדַפְּיִסִים, נִזְכָּה לְגֵאֵלָה הַשְּׁלָמָה.

מָה אִמַּר לְךָ! רְאֵה לְהַזְדַּרְזוֹ בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ "קֹדֶשׁת יִשְׂרָאֵל", שְׁהַסְפֵּר הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזוֹ מִמֶּשׁ הַצְּלַת נַפְשׁוֹת, פְּקוּחַ נַפְשׁ, בְּכָל יוֹם מְבַקְּשִׁים וּמְחַפְּשִׁים סִפֵּר עַל תַּקּוּן הַבְּרִית, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִיכֶם אִם תִּזְכּוּ לְהַדְפִּיסוֹ מָה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ בְּכָל יוֹם, שְׁתִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְאַבָּא, וְכֵן אֶת תְּזוּפֵי לְרֵאוֹת נַחַת אֶצֶל יְלִדֶיךָ, וְתִזְכֵּי לְחַתֵּן אוֹתָם
בְּגִיל צָעִיר, בְּנִקְל בְּלֵי צָרוֹת וּבְעֵיוֹת.

הַעֲקֹר הַרְגִילִי עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד עֲצָמֵי, וְלֹא לְצֵאת מִגְדְּרֵי הַצְּנִיעוּת
וְהַטְּהָרָה, כִּיאוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרָה.

שְׁמְרֵי שַׁבָּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אִתָּהּ לֹא צְרִיף לְצֵאת מִחֵר לְהַפְצָה, כִּי אִתָּהּ לְחוּץ מְאֹד
לְהִשָּׂאֵר עִם הַיְלָדִים.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזָה שְׁמַחְנֻכִּים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל

בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, בְּפָרֵט אֶת יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, אֵין עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כְּשׂוֹזְכִים לְהַחֲדִיר אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָהּ בְּיִתְרָהּ, בְּעִבּוּדָהּ הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה.

מָה אָמַר לָהּ, יְדִידֵי הַיְקָר! אִם הֵיוּ נוֹתְנִים לָהּ עֲכָשׁוּ תִקְוֹן שֶׁל צוּמוֹת, הֵייתָ צָרִיף לְצוּם, וְאִתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה לֹא קָל, וּפֶה סָבֵב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִקְוֹן לְנַפְשׁ, רוּחַ, וּנְשָׁמָה, חַיָּה יְחִידָה שֶׁלָּהּ, שֶׁתְּהִיָּה אַחֲרָי עַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְלִכֵּן רָאָה לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלָקָהּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלָקָהּ וּגְוִלָּהּ, וְתִתְחַזַּק מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסוּף כָּל סוּף נִרְאָה כְּבָר לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְהַגָּן, וְהַפְּעוּטוֹן, וְיִהְיֶה לָנוּ מְבַצֵּר שֶׁל חֲנוּף, וְכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנָם, שֶׁיִּתְחִילוּ לְבָנוֹת אֶת הַדִּירוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְנֹסְנָה עוֹד מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְגוֹר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֻנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קִבְּלֵתִי אֶת הַתְּכֵנִית לְקִיטָנָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד טוֹב וּמְסֻדָּר, וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּשְׁכַּח לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה נִּשְׁאַר לָנוּ? רַק זֶה שְׂאֻנְחֵנוּ מִחֲדִירִים אִמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כו תתכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר וְאַתְחַנֵּן, "א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ

תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! זה לי שלשים וחמש שנים, שאני דורש בכל ליל רביעי, ולכן קבעתי גם את השיחה עמכם לליל רביעי, וזה מיסוד על-פי שיחה של מוהרנ"ת ז"ל, שאמר: מה שאנו מדברים בליל רביעי אחד, צדיקים בגן-עדן לא יזכו לזה. ועל קטב וסמך שיחה זו, אני נותן שעור כפר שלשים וחמש שנים בליל רביעי. ומלבד שאר השעורים שיש לי עם אנשי שלומנו. ובאמת עלינו להתבונן מהו הדבור הזה שאמר מוהרנ"ת ז"ל, שמה שאנו מדברים בליל רביעי אחד, צדיקים בגן-עדן לא יזכו לזה? איך יתכן דבור כזה ממוהרנ"ת ז"ל? אלא אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, קריאת התורה, הלכה ו'), שאפלו נכשל אדם בכל העברות שבעולם, צריך לזכר, שכל זמן שהוא חי, יכול לתקן את הכל, את המצוות שהוא צריך לקיים, ומה שצריך לתקן, זה אף צדיק שהלך מזה העולם אינו יכול לתקן. ובאמת זה מאמר חז"ל שאמרו: טוב פלב החי מאריה המת; טוב מה שרשעים יכולים לתקן, אשר הצדיקים שכבר נסתלקו ויושבים בגן-עדן, ומשתעשעים בשעשוע דמלקא, אינם יכולים לעשות, אבל אדם מסכן, שעבר על כל התורה כלה, אדם שחטא והחטיא את הרבים, אם הוא זוכה וחוזר בתשובה, ומשיב עוד יהודים בתשובה, והוא שמח וטוב לב בשמחה אין סופית בשמחת יהדותו, הוא מעלה שעשועים למעלה, ששום צדיק בגן-עדן אינו יכול להראות. ומוהרנ"ת ז"ל מצטט מהספר "שערי ציון" מיום ו', שכתוב: "כי עליך נפל חובת היום", הינו כל יהודי צריך לדעת, שהיום הזה נברא רק בשבילי, ובאמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שצריך כל אדם לומר: 'בשבילי נברא העולם, ואם-כן עלי לעסק בתקון העולם. ולכן נופל החוב על כלנו לשוב עוד היום בלילה בתשובה, לתפס איזה למוד שאנו יכולים ללמד הלילה היקא, לקרא קריאת שמע שעל המטה, ואם ערים בחצות — לומר תקון חצות, ולהתבודד להקדוש-ברוך-הוא, לנשק את המזוזה, את הציצית, איזו מצנה היא זו, שינשק את הזקן

והפאות שלו, איזו זכות יש לו, שהוא יהודי, ישמח עם נקדת יהדותו, ואז אם אדם מתחזק עם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, בתמימות ובפשיטות, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך; ולכן עלינו להתחזק ביותר שאת ועז באמונה, לידע ולהודיע ולהודע, שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומטהר ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים: שמעו אלי, וישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא. אנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, זו הזכות הגדולה ביותר, עד כדי כך, שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז): אתם צריכים להיות בשמחה, ואם אין לכם במה לשמח, תשמחו שזכיתם להתקרב אלי; מהי השמחה הזו? אלא כל אחד מאתנו צריך לזכור באיזה מקום היה, באיזה חשך ואפלה היה, ובא רבנו ז"ל, והחדיר בו תקנה לחיות ולחזור בתשובה שלמה, רבנו ז"ל מפייח בו רוח חיים, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ח'), שהרוח חיים מקבלים מהצדיק, הוא מחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, גלוי אלקות. ולכן מה שאנו מדברים בליל רביעי, צדיקים בגן-עדן לא ישיגו, מדוע? כי אנו אמללים, חטאנו, עוינו ופשענו, לדאבוננו הרב, והנה אנו עכשו חוזרים בתשובה שלמה, בלב אמת וטהור, ברצון נכון, זה מה שצריך לחזק ולעודד אותנו, ולהביאנו לכל המדרגות שבעולם.

אני מכרח עכשו לגלות לכם דבר, שהיה סמוי מהעין, עברתי תקופה מאד מאד קשה בשבועים האחרונים, ממש לא יאמן כי יספר, אבל הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, מהרגע שהתקרבותי לרבנו ז"ל, הייתי בגיל חמש-עשרה וחצי, לקחתי דבר רבנו ז"ל במלא הרצינות, ברוך הוא וברוך שמו, שלא הפרתי את הזקנים והנערים, את ר' פיבל ור' זרח, ור' מיכל, אני רק ידעתי מספרי רבנו ז"ל, ולמדתי רק ספרי רבנו ז"ל יומם ולילה ולילה ויום, שנים על גבי שנים, וזה נתן לי האמץ להחזיק מעמד, אבל מלאתי את כל העולם פלו עם ספרי רבנו ז"ל, והקמתי תלמידים ותלמידי

תלמידים, שגם הם מפיצים דבר רבנו ז"ל, ותהלה לאל, היו בראש השנה האחרון באומן יותר מעשרת אלפים איש בציון, החלום שלי הוא להביא מליון יהודים על ציון רבנו ז"ל לראש-השנה, בשבועים האחרונים עברו עלי צרות גדולות, אבל אני יודע מאמרם ז"ל: אם באה על האדם צרה, לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזאת עשיתי! אני נמצא בצרה גדולה מאד מאד, הייתי אמור להיות בשבת זו בארץ ישראל, אני חייב רבע מליון שקל, ואיני יכול להראות פני ולבוא בלי הכסף. ולכן אבקש את אנשי שלומנו — אם רצונכם שאבוא שבת הבאה, "והיה עקב תשמעון", אומרים חכמינו הקדושים: אין 'והיה' אלא לשון שמחה, עשו עמי חסד, תמכרו מה שיותר קמיעות, אשר זה פשוט להצלת נשמות ישראל, כי בני עשו ובני ישמעאל מתכננים, היה לא תהיה, מה שמתכננים, אבל הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, הצדיקים עוסקים להמתיק הדינים, והבטחתי שמי שילך עם קמיע, לא יקרה לו מאומה באש ובמים. ועל זה צריכים אמונה פשוטה, אמונת חכמים, מי שזוכה — אשרי לו ואשרי חלקו. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כשיש לאדם אמונת חכמים, הולך על דרך ישרה, ואינו נוטה לא לימין ולא לשמאל, אבל מי שאין לו אמונת חכמים, יש לו צואה בראשו, ועשנים סרוחים עולים במחו; ולכן מי שמתחזק באמונת חכמים, אבקשו שימכר מה שיותר קמיעות, ולהפקיד את הכסף בעמותת בית לצדיק, תוך כמה ימים אלו אנו גומרים את הפתוח, צריך זפת, מעקות, חשמל וצבע, ומתחילים לגמר את האולם, שזה הסלון שלי, ששם נשמח כלנו, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, בלי יוצא מן הכלל, אנא עזרו לי, אפלו בהלוואות לגיס את הכסף הזה, כדי שלא אסתכף עם חובות ובעלי דינים ועורכי דינים וכדומה, עשו עמי החסד הגדול הזה, במשך כמה ימים אלו למכר מה שיותר קמיעות, כי אני מכרח לצאת מחובות אלו, כבר שבועים אני ישן לילות, חוטף איזו תנומה ביום לשעתים שלש וכו', למי בניתי הפל? מקוה, כוללים, ישיבות, בית-ספר, תלמוד-תורה, גנים ופעוטון וכו', רק לאנשי שלומנו! ומי שאינו יודע אילו צרות עברו עלי בשבועים

האלו, אינו יכול לתאר ולשער מה זה צרות ויסורים, קצת תשאלו את אנשי שלומנו ביבנאל. ולכן הלילה נתבשרנו דידן נצח, וזו רק התחלה, אבל אני נמצא עכשו בצרה, הבטחתי לקבלן שבט"ו באב אתן לו את הכסף, ואין בידי לפרטה אפלו פרוטה אחת, אתמול גיסי עשרים ואחת אלף ש"ח שלא יקפצו שקים, ולא יהיו לי בזיונות, אף פעם לא עשיתי בדבר הזה, אני אצא מהעולם נקי כפים, יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא: אין בידי כסף של אחרים, ולא אגע בכסף אחרים, וחקוק בדעתי הזכרון בעלמא דאתי עוד מהיותי ילד בן שמונה, פי לכל לונה ששמעתי הייתי הולך, וראיתי אז טהרה שמהרים מת מצוה, כי היה יהודי זקן מפלג שנפטר, ובהיותי ילד הסתקרנתי והתבוננתי דרך החלון, וראיתי את הטהרה, ומאז לא נשכח ממני זכרון יום המיתה, וממילא אדם שחושב מהתכלית הנצחית, שיבוא היום שאצטרף לעזוב את זה העולם, ומה התכלית שלי? להחזיק כסף בבנק? ! שיהיה לי כבוד? ! הלא הנה מבזים אותי רשעים ארורים בכל מיני גבול פה, מוציאים לעז עלי וכו', זה החטאים שלי, אבל לא לנגע בכסף הזולת, זה מציק לי מאד. ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, אם רצונכם שאהיה עמכם בשבת הבאה, תראו להפיץ מה שיותר קמיעות, ואבקש ואתחנן אליכם, עלי לגמר עם הפתוח וכו', מעקות וכו', שלא יהיה, חס ושלום, סכנה לילדים, שזה חיוב מן התורה: "ועשית מעקה לגגך", וכן זפת — שלא יחליקו. ולכן אבקש מאד, מי שיש ביכולתו להפיץ קמיעות, ויעזרו לי לצאת מהחובות והצרות, אזי אהיה עמכם בשבת הבאה.

חכמינו הקדושים אומרים: כל המצטער בתחלתו, נוח לו בסופו, ואין לה מצטער בתחלתו יותר מאברקהם, שהיה לו סבל גדול מאד, רצו לשרפו באור פשדים, והיה חזק באמונה, ונכנס לתוף כבשן האש, אינכם יכולים לתאר אילו איומים אימו עלי, אבל אני מוכן להפגס לכבשן האש, למסר נפשי על קדוש ה', ואבוא לארץ, אבל לא לגע בכסף של אחר וכו'. ואף שזה נגד טבעי לבקש טובות מהזולת, כל ימי עשיתי טובות לזולת, וברגע שעשיתי טובה —

קבלתי רעה, אבל עתה שבניתי כולל וישיבה, ועומדים לגמור את המקוה, וכן שאר דברים, לכן אבקשכם מאד, כל אנשי שלומנו שאוהבים אותי, ורוצים בטובתי ולעזור לי בימים אלו, תצאו להפיץ קמיעות, ועשו טובה לנשמות ישראל, אשר כל יהודי שישא אצלו קמיע — יראה נסים ונפלאות, ולא יארע לו שום דבר, ומה גם שאתם עוזרים לי לצאת מהצרות והחובות.

אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשו רצוני, ותעזרו לי, ונזכה לראות בישועתן ובגאלתן של ישראל.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, הנה כתוב בשם צדיקים, ומובא בספר "בני יששכר", אשר מט"ו באב מתחיל להאיר כפר האור של ראש השנה, באו ונקבל על עצמנו לחזור בתשובה שלמה מט"ו באב, באו ונקבל על עצמנו להקיין את פנינו לראות את רבנו ז"ל בראש השנה באומן, כלנו נוסעים לאומן בלי יוצא מן הכלל, אבל עזרו לי לצאת מהחובות שלי, החובות שלי הן החובות שלכם, עשיתי את זאת בשבילכם ובשביל ילדיכם, אתם יודעים כמה אני מוסר נפשי לילדכם, עזרו לי למכר מה שיותר קמיעות, ואני רוצה שראשון ימסר לשני והשני לשלישי וכו', אם רצונכם שאבוא בשבת הבאה, אזי קימו רצוני.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ונזכה לראות כפר בגאלה השלמה לעם ישראל, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתכז.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם השמות שנדבו בעבור בנין

בית-המדרש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שַׁימְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מִמֶּךָ
וממִשְׁפַּחְתְּךָ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שֶׁלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּמִצְבֶּךָ — קָשָׁה מְאֹד,
עַם כָּל זֹאת רַבְּנוּ וְ"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִיחָה,
שְׂצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְנִקְדַּת הַשְּׁמִיחָה.

רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁעַקֵּר הַרְפוּאָה
הוא עַל-יְדֵי שְׁמִיחָה, וְכָל הַחֹלִים שְׁסוּבָלִים הֵם יֵק מִחֲמַת חֶסֶד
הַשְּׁמִיחָה. וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה,
וּתְשַׁמַּח תְּמִיד אֶת אִשְׁתְּךָ. כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה
ו:): אֵשֶׁה — בְּעֵלָה מִשְׁמִיחָה; וְעַל-יְדֵי שְׁמִיחָה, שְׁתֵּהִיָּה בְּתוֹךְ הַבֵּית
שְׁלָכֶם, יִהְיוּ רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ וְכוּ', עַם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי
אֵין זֶה עֶסֶק לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ, וְלִהְיוֹת שְׁבוּר וְלִפְלִ בְּדַכְּאוֹן, הֵן אָמַת, אֲנִי
יֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, עַם כָּל זֹאת, אֵין זֶה עֲצָה לְשִׁבֵּר
אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְשֹׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אַחֵר הַצֵּעֵר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצֵּעֵר
— הַצֵּעֵר גִּמְשָׁךְ אַחֲרָיו (עֵין רש"י, מוֹעֵד קָטָן כו:); וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה מַה
שְׁתַּעֲשֵׂה, בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְמַצָּא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וּתְחַזֵּק אֶת

עֲצָמָךְ בְּכָל מַיְנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף פֶּל סוּף זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּיָה בָּךְ, וְזֶה דְבַר גָּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַיְנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶפְלוּ בְּתַקְיָה פֶּל הַדְּחָקוֹת וְהַצָּעַר שְׁלָךְ, תִּמְצָא אֶת הַהֲרַחְבוֹת, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לָךְ. וְרַבְּנוּ ו'ל פֶּרֶשׁ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ה, ב): "בְּצָר הֲרַחֲבֵת לִי", הֵינּוּ אֶפְלוּ בְּתוֹךְ כָּל הַצָּרוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְמַצָּא לְעַצְמוֹ הֲרַחְבוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְמַצָּא הֲרַחְבוֹת בְּכָל צְרוּתָיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תִּשְׁתַּדֵּל לְחֻזַק אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם לָךְ תִּהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי כְּשִׂמְחָזְקִים אֶת אַחֲרִים, גַּם הוּא מְתַחַזֵּק, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ד): כְּשֵׁישׁ אֹר יִשָּׂר, נַעֲשֶׂה אֹר חוֹזֵר; הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׂמִיחָזְקִים אֶת זוּלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּעַצְמוֹ מְתַחַזֵּק. וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "אֵין מְתַחַזְקִים אֵלָא לְמְתַחַזְקִים", הֵינּוּ מִי שְׁבַעֲצָמוֹ מְחַזֵּק וּמְתַחַזֵּק אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא בְּעַצְמוֹ מְתַחַזֵּק עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן סוֹבֵב חֲלִילָה, וְעַל-פֶּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂעוּסֵק לְחֻזַק תְּמִיד אַחֲרִים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּר עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׂמִיחָזְקִים אֵל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְתַּנּוּ, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם, שְׁנִפְלָתֶם בְּפַח כְּזֶה עִם מְכוֹנֵת כְּבִיסָה רְעוּעָה, וּבְאֵמַת עֲלִיכֶם לְדַעַת,

אָשֶׁר עִם הַחֲבֵרוֹת הָאֵלוּ, אָשֶׁר גּוֹנְבִים וּמְרַמִּים אֶת הַלְקוּחוֹת, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִתְמוּדֵד אִתָּן, וּבִפְרָט לְלַקֵּת אֶל עֲתוּנָאִי, זֶה בְּיָדָאִי לֹא יוֹעִיל.

מֵה שְׂאֲנֵי הַיִּיתִי מְצִיעַ, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְקִנּוֹת רַק אֲצֵל חֲבֵרָה גְדוֹלָה, וְתַכְּף-וּמִיד לְהוֹצִיא בְטוֹחַ, וְכִף יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחוּ לְעִבֹר אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת.

אֲנִי מִבֵּין מְאֹד מְאֹד שְׁזָה כּוֹאֵב, וְאִין עוֹד צַעַר וְכָאֵב יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, שְׁמִשְׁקִיעִים כְּסָף לְקִנּוֹת מְכֻנָּה חֲדָשָׁה, וְאַחֲר־כֵּף רוֹאִים כְּתָמִים וְכוּ' וְנִשְׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ'.

מֵה אִמַּר לָכֶם! חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּקוּנֵי זֵהר קמג): "אֵית מֵאֵן דְּפָרַע בְּמֻמּוֹנִיהַ, וְאֵית מֵאֵן דְּפָרַע בְּגוּפִיהַ", אֶחָד מְשַׁלֵּם בְּגוּף, וְאֶחָד מְשַׁלֵּם בְּמֻמּוֹן, וְאִף שְׂזוּ לֹא נִחְמָה, עִם כָּל זֹאת שׁוֹמְעִים הַיּוֹם כָּל מֵינֵי עֲגָמַת נַפְשׁ וְצָרוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם, יְחִידִים וְרַבִּים וַיִּלְדִים וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ כְּדָאִי לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ, שְׁכַפְרַת עֲוֹנוֹת עַל הַכֶּסֶף שֶׁהִפְסִידוּ, מֵאֲשֶׁר הָיוּ צָרִיכִים לְשַׁלֵּם עִם הַגּוּף, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְקִנּוֹת מְכֻנָּת כְּבִיסָה מְעֵלָה, מִחֲבֵרָה טוֹבָה עִם בְּטוֹחַ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שיש בעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני תמיד מתפלל בעבורכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים, ושלא תבוא לכם, חס וחלילה, שום עגמת נפש בבית, העקר תשתדלו שתהיו תמיד בשמחה, ולמצא את הטוב שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמכם, ותהלה לאל, ראיתם הרבה נסים ונפלאות, שעשה לכם הקדוש-ברוך-הוא, כן יעזר לכם, שתמיד תראו נסים נגלים.

העקר ראו לתת תודה והודאה לפניו ותברך על כל פרט ופרט, ולבקש ממנו ותברך, שיחוס וירחם עליכם, ועל ידי-זה תראו נסים נגלים, ביתר שאת וביתר עז, מפני שנותנים תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על ידי-זה זוכים ורואים נסים חדשים בכל פעם, אשרי מי שמחזק את עצמו בכל פעם, ואז טוב לו כל הימים!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתלא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי שתכתב לי דו"ח היכן אוחזים, וממש חיים
חדשים תנפח בי.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים
שבעולם, ושום דבר שלא ישבר אותך, פי צריכים רק התחזקות,
ועוד פעם התחזקות, ועוד פעם התחזקות וכו', כי אתה יודע, שבזה
העולם בלי התחזקות אי אפשר לעבר כרגע, אשרי מי שזוכה לחזק
את עצמו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתלב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

אני מאד מקנה לדבר אתכם כשאהיה ביבנאל, לעת עתה ראו להתחזק, ולשמר מאד על אפוק וכו'.

צריכים מאד מאד לשמר לא להתחצף להורים, כי זה הוא עון חמור מאד, ואפלו שאתם מרגישים שהצדק אתכם, עם כל זאת עליכם לזכר, שאסור להתחצף נגד הורים, וזהו עון חמור מאד מאד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותזכו לראות נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

העקר ראו לחזק אחד את השני בכל מיני אפנים שבעולם, ומה גם שתרגילו את עצמכם לומר בכל יום כמה מזמורי תהלים, אשר רבנו ז"ל מאד מאד הפליג במעלת אמירת תהלים, ואמר (לקיט"י מוהר"ן, חלק ב', סימן עג), שעל-ידי אמירת תהלים זוכים לידי תשובה, וזוכים למצא את השער והאות השייכת לו בעת הזאת, ולכן הרגילו עצמכם שגניכם לומר תהלים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו דרככם תמיד.

נא ונא ראו לכבד אחד את השני, ולדון אחד את השני לכף זכות, וזה יסוד בשלום-בית, ובלי זה אין לאדם פלום.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתתאפקו ואל תריבו עם ההורים בשום פנים ואופן, כי מה שאדם עושה להורים שלו, לבסוף הוא מקבל את זה חזרה מהילדים שלו, ועל-פן זכרו זאת היטב.

החיים מאד קשים, וצריכים לדעת איך להתמודד אתם, אין זו

חֲכָמָה לְהַתְיָאֵשׁ וּלְהַגְבִּייהַ יְדִים, הַחֲכָמָה הִיא לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ זֶה זְמַן רַב, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב לָךְ.

אֵל תִּתְיָאֵשׁ, אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמִצָּא לָךְ זְרוּג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, רַק תִּמְשִׁיף לְהַתְחַזֵּק, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, הָעֵקֶר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי תִהְיֶה לִים גְּחֻלָּקִים לְשִׁבְעָה חֻלָּקִים כִּימֵי הַשְּׁבוּעָה, וְעַל-פֶּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וְאִזּוּ מְבֹטָח לוֹ שְׂיִרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּזְהַר מְאֹד לְבֹא בְּעַרְב וּבְבֹקֶר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְהַתְפַּלֵּל, כִּי בְּזִכּוֹת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר תִּרְאֶה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר, וְעֵינֵי תִּנֵּי בּוֹ, וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ

אֵת הַסְּכֵמְתִי, כִּי הוּא סֵפֶר נִפְלָא, וְאִף שְׁדַרְכֵי לְכַתֵּב בְּצוּרָה אַחֲרֵת, עִם כָּל זֹאת כָּל אֶחָד כּוֹתֵב בְּצוּרָה שְׁלוֹ, הֶעֱקֹר שֵׁיִצֵּא מֵהַסְּפָרִים כְּבוֹד שָׁמַיִם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ וְ"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ סְפָרִים וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת סְפָרִים, וְכֻלָּם נִצְרָכִים לְעוֹלָם, וְאִסּוּר לְלַעַג עַל שׁוּם סֵפֶר, וּבְאַמֶּת רַק סֵפֶר הַמְּדַבֵּר מְאֻמוּנָה, מְצוּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֵת זֶה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל־כֵּן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיעֲשֶׂה הַסֵּפֶר פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל דְּבִיּוֹר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל.

וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר פְּסֻדָּרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵלוֹ הַד' לְמוֹדִים הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מַחְסֵר יוֹם אֶחָד מֵהָאַרְבָּעָה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנִי, י"א מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב, שֶׁתִּזְכּוּ לְרִאוֹת טוֹבָה גְּדוֹלָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְשִׁמְחַע עַל הַמִּתְנוּת שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

הִיָּה לְמִרְאֵה עֵינֵי הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "קְרִיאָה לְחַיִּים", וְהוּא בְּנוֹי וּמִסֵּד עַל יְסוּד אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, שְׁאָדָם יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, הַנִּקְרָא בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "הַתְּבוּדוֹת", אֲשֶׁר מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְהוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים שְׁנֹדְבָקוּ בּו, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְדַבֵּק אֶת גּוּפוֹ לְנִשְׁמָתוֹ, וְהַגּוֹף מִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת כֶּסֶף לְנִשְׁמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, אֲשֶׁר מִשָּׁם בָּאִים לְיַדֵּי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, שְׁנֹחֲשֵׁף מִמֶּנּוּ הָאֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֶה שְׁאָדָם מִתְבוּדֵד תְּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְשָׁכֵת עָלָיו שְׁמִחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שְׁמִחָה כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בָּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֲמִת, וְהוּא בְּשִׁלּוֹם עִם הַכָּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ, רְפוּאֵת הַגּוֹף, אֲשֶׁרִי הַמַּחְבֵּר שְׁחַבֵּר סֵפֶר נִפְלֵא כְּזֶה.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְכַבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ...

כּו תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה וּבְהַכְנֵה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ

אָחַד לְשָׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תְּנַשְׁעוּ בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׁלֵא יִהְיוּ בֵּינְכֶם וּכְחוּסִים, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמַּת תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁבִיבִית שְׁלָכֶם תְּמִיד תִּשְׁרֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה בֵּיתְכֶם יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת מִשְׁפָּן לְשִׂכְנֵי עֵזוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ אַהֲבָה וְשְׂמֵחָה, יֵשׁ כְּבָר פְּרָנְסָה וְהִרְחַבַת הַדַּעַת וְגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין, לְכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וַיִּמְלֵא לָכֶם אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה, וְאֲנִי תְּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שְׂאֵחַר שְׂכַתְבְּתָ לִי אֶת הַמִּכְתָּב אֲנִי רוֹאֶה כְּבָר אַחֲרַת, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמְעַ אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבִיל חוֹב קִטְן כְּזֶה, כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, כְּדֵי שְׁלֵא יִסְתַּבֵּךְ.

וּבְאַמַּת אֲנִי תְּמִיד אוֹמֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּתְּנוּ שְׂהַחֻבוֹת שְׁלָכֶם יִגְדְּלוּ, כִּי אַחֲר־כֵּן לֹא תוּכְלוּ לְשָׁלֵם אֶת זֶה, כְּדָאֵי לְשָׁלֵם אֶפְלוּ קֶצֶת וְכוּ', וְכֵן מְקַבְּלִים אֶת הָאִמּוֹן מִהַבְּעַל חוֹב, אֲבָל אִם מְנִיחִים אֶת זֶה עַד שִׁיִּצְמַח לְחֻבוֹת גְּדוֹלִים, סְכוּמִים עֲנֻקִּים, אֲזַי לֹא דֵי שְׁלֵא יְכוּלִים לְשָׁלֵם, אֲלֵא גַם מִתְּלוּצְצִים מִהַבְּעַל חוֹב, שְׂזוֹ רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹתָהּ.

לְדַעַתִּי, הוּא לְמַד לְקַח וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שֶׁלֹא יִחְזֹר לְסוּרוֹ, וְכֵן אֲנִי אֲדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁמִי שְׁחִיב חוֹבוֹת, שִׁישְׁלֵם אֶת זֶה אֶפְלוּ מֵעַט דִּמְעוֹת.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יֵשׁ בֵּינִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כְּאֵלוּ עֲנִיִּים, שְׁפֹשׁוּט אֵין לָהֶם אֲגוּרָה אַחַת, וְכָל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָהֶם מָאד רְעוּעַ, מִפְּנֵי שְׁאֵין לָהֶם אֶפְלוּ פְרוּטָה אַחַת לְפָרְטָה, וְהוּא מוֹכֵן לְעַבֵּד וְגַם הִיא מוֹכֵנָה לְעַבֵּד, אֲבָל לֹא מוֹצְאִים עֲבוּדָה, וְהִבְטַחְתִּי לָהֶם שְׁכֶשֶׁאֲנִי אָבוּא, אֲשֶׁתַּדַּל מָאד לְמִצָּא לָהֶם עֲבוּדָה, מִי יִתֵּן שְׁאֲזוּכָה לְמִצּוֹא לָהֶם עֲבוּדָה, הִיא מוֹכֵנָה לְעַבֵּד אֶפְלוּ בְּמִשְׁק בֵּית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיֵּצְאוּ מִצְרוּתֵיהֶם וְחוֹבוֹתֵיהֶם, וְיִתְרַחֵב לָהֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחְיוּ נִצְחָה.

זֶה כְּמָה רְצִיתִי לְכַתֵּב לָכֶם, מְרֵב תְּשׁוּקַת לְבִי לְרְאוֹת בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית.

מָה אִמַּר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כּוֹף הַרְבֵּה יְסוּרִים וּמְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְעַקֵּר הַחֲזוּקַת מֵעַמֵּד הוּא, עַל-יְדֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה שִׁישׁ בֵּין הַבְּעַל לְאִשָּׁה וּבֵין הָאִשָּׁה לַבְּעַל. לְזֹאת מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשִׁמְעַ אֲצִלְכֶם תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ, כִּי יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים נְפִלְאִים, וְהֵם עוֹד יִגְדְּלוּ

אָשֶׁר כּו תתמ בנחל קלז
פּרוֹת גְּדוּלִים, הַעֲקָר סבְּלָנוֹת אַתֶּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עִם יְלָדִים, צְרִיכִים אֶת הַסְּבָלָנוֹת הַכִּי גְדוּלָה,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתֵּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת מִבְּנוֹתֵיכֶם,
וַיִּקְבְּלוּ חֲתָנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּלִילָה שְׁלַחְתִּי לָךְ הַרְבֵּה מִכְּתָבִים, (בְּנֶגֶד ... גֵּרוּ יְאִיר, עֶזֶר לִי
הַרְבֵּה מְאֹד), אֲנִי מְקַוֶּה שְׁקַבְּלָתֶם, גַּא לְמַסֵּר אֶת כָּל אֶחָד לְיַעֲרוֹ.

וּפֹה תִקְבַּל שְׁנֵי מִכְּתָבִים נְחוּצִים וְדַחוּפִים מְאֹד, לְמַסֵּר לְ... גֵּרוּ
יְאִיר, תִּכְרַךְ-וּמְיָד.

מָה אִמַּר לָךְ! הַנְּסִינּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה קָשָׁה מְלֶהְבִּין, מִבְּחוּץ בּוֹעֵרַת
הַתְּאוּת נְאוּף וּמְמוֹן, וּמִבְּפָנִים הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבֹת, וְהָאִי שְׁלוֹם, וְעַם
יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ לִישׁוּעָה גְּדוּלָה עַד מְאֹד.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
תָּמִיד.

אִם אֶפְשֶׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, לְנִקּוֹת אֶת דִּירְתִּי, כִּי אֲנִי בָּא
בְּיוֹם רְבִיעִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא סִפֵּר לִי שֶׁהֲלִילָה אוּ מִחַר צָרִיף לְהִיּוֹת בֶּרֶם-מְצוּהָ שֶׁל מְשַׁפְּחַת ... וְשֵׁם יִהְיֶה ... אוּלַי תּוּכַל לְהִיּוֹת אִתּוֹ בְּקֶשֶׁר וּלְהִתְוַדַּע בְּדִיּוּק, כִּי מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת אוּ לְכַאֵן אוּ לְכַאֵן, הָאֵם הֵם מוֹכְנִים לְכַנּוּת אוּ לֹא.

בַּעֲנִין הַנְּקֻדּוֹת, דְּבַרְתִּי עִם ... הוּא הֵיךְ בְּשֵׁבֶת בְּהַרִים, וְהִבְטִיחַ שְׁבִיּוֹם שְׁנֵי יָדָאָג לְהִבְיֵא אֶת זֶה, אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁכֵּן יִקְיִים, הַמְּסַפֵּר שְׁלוֹ אַחַר מִמָּה שֶׁנִּתְּתָ לִי, וְזֶה הַמְּסַפֵּר הַמְּדִיק ...

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת לְשֹׁכֵר רֶכֶב — לֹא כְּדַאי, כִּי סֵךְ הַכֹּל אֶסַּע שְׁלֹשׁ נְסִיעוֹת, וְחָבַל עַל הַכֶּסֶף, אֲנִי אֶסַּע עִם ...

כּו תתמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם צַעַד פְּזִיזִי לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֶת הוֹרֶגֶת אֶת שְׁלֹשֶׁת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְחָבַל מְאֹד.

בַּעֲלֶיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית בְּכָל מַחִיר, לְמָה לָךְ לְהַתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא "יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר" (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וְעוֹד מְעַט כְּבָר יוֹצְאִים מִכַּאֵן, הִיתְכֵּן אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זְמַן כָּל-כֶּף קָצָר, לְסַבֵּל סָבֵל רַב כְּזֶה, זֶה כְּמַעַט אַרְבַּע שָׁנִים, שֶׁשְּׁנִיכֶם סוֹבְלִים יְסוּרִים מְרִים,

אֲשֶׁר כּוֹתֵמֵג — כּוֹתֵמֵד — בְּנַחַל קֵלֵט

שְׁאַתֶּם נִפְרָדִים אַחַד מֵהַשְּׁנַי, וְלָמָּה לָכֶם לִסְבֹּל כָּל-כָּף בְּחֻנָּם, תַּעֲשִׂי
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵמֵג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, "א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כַּנְרָאָה הַפֶּקֶס שְׁלִי מְקַלְקֵל, וְאֵינּוּ מְקַבֵּל מִכְתָּבִים, בְּעוֹד יוֹם
נִתְרָאָה, בַּעֲזַרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, לַעֲת עֵתָה אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, כִּי קִשָּׁה
לִי הַלִּיכָה, רָגַל שְׁמַאל כּוֹאֶבֶת לִי בִּיסוּרֵי תַפֶּת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֲשֶׁר דְּוָ"ה יִתְהַפֵּךְ אֶל הו"ד (עִיֵן הֵיטֵב תְּקוּנֵי זֵהר עו.), וְנִנְזָכָה כָּבָר
לְגַאֲלָה אֲמֵתִית.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵינּוּ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה
עוֹשֶׂה בְּעַבּוּרֵי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכֶּה לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת
יְלִדֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵמֵד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, "א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי מִכְתָּב יְדֶךָ דִּיקָא שְׁתִּי
מְזוּזוֹת מְהֻדְרוֹת, לְשִׁים בְּפִנִּיסָה הָרְאִשִׁית, כִּי אֲנִי רוֹצֶה אֶת כְּתָב יְדֶךָ,
וְדַעַת לְנִבּוֹן לְבָדֵק קִדְּם עַל-יְדֵי סוֹפֵר אַחַר מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם אֵינּוּ
טַעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזִכּוֹת מִצְוֹת מְזוּזָה, שְׁתוּזָה לְדִירָה
נָאָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיְהִיָּה לָךְ שְׁפַע דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ט"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" דֵּי בְּכַל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ זֹכִים עוֹד פַּעַם לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, וּבִפְרָט הַלֵּילָה הַזֶּה, שֶׁהוּא ט"ו בְּאָב, זו שְׁמִחָה גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית לא.): מִחֲמַשֶּׁה-עֶשֶׂר בְּאָב
וְאֵילָף תְּשַׁשׁ כַּחַה שֶׁל חַמָּה, וְלֹא הָיוּ כּוֹרְתִים יַעֲצִים לַמַּעֲרָכָה, לְפִי
שְׂאִינָם יְבֻשִׁים, אָמַר רַב מְנַשֶּׁיָּה וְקָרָא לִיה יוֹם תְּבַר מַגָּל; הֵינּוּ
בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ קָרְאוּ לַיּוֹם הַזֶּה, יוֹם שֶׁשָּׁבְרוּ בוֹ אֶת הַמַּגָּל — הַמְּסוֹר
שֶׁהָיָה כּוֹרֵת אֶת הָעַצִּים, שֶׁפָּסְקוּ אֹז לְכָרוֹת; כִּי עַד חֲמַשֶּׁה-עֶשֶׂר בְּאָב
הַשָּׁמֶשׁ בְּתַקְפָּהּ, וְאֹז הָעַצִּים הָיוּ יְבֻשִׁים, וּמִחֲמַת שֶׁהֶצְרָכוּ יַעֲצִים
לְשִׁים עַל הַמְּזוּבָח, אָזִי כָּל הַקִּיץ כָּרְתוּ יַעֲצִים, אֲךָ מִחֲמַשֶּׁה-עֶשֶׂר בְּאָב,
הַשָּׁמֶשׁ מִתְחִילָה לְהִתְקַרֵּר, וְאֹז הָעַצִּים אֵינָם יְבֻשִׁים דַּיִם, וְלִכֵּן לֹא
כָּרְתוּ כֶּבֶר לַמְּזוּבָח. וְהַגְּמָרָא מְמַשְׁכֶּת וְאוֹמְרַת: מִכָּאֵן וְאֵילָף
מִחֲמַשֶּׁה-עֶשֶׂר בְּאָב — דְּמוֹסִיף יוֹסִיף; אוֹמַר רַש"י: בְּמוֹסִיף לֵילוֹת
עַל הַיָּמִים לְלַמֵּד תּוֹרָה — יוֹסִיף חַיִּים עַל חַיָּיו, מִי שְׁמוֹסִיף מְאֹז
לְלַמֵּד תּוֹרָה, יוֹסִיפוּ לוֹ חַיִּים, וְדָלָא מוֹסִיף — וּמִי שֶׁלֹּא יוֹסִיף
בַּתּוֹרָה בְּלֵילָה — יֵאָסֵף. תָּנָא ר' יוֹסֵף מַה זֶה יֵאָסֵף? רַחֲמָנָא לְצַלְן,
שְׂיָמוֹת בְּלֵא עֵתוֹ, הֵינּוּ 'תְּקַבְרִיהָ אִמְיָה'. כָּל-כֶּף חֲמוֹר לֵילָה אֶחָד

שְׁלֵא לומדים בו תורה. כי כָּף פתוב בְּרַמְב"ם (פְּרָק ג', הֶלְכָה יג), שְׁאִין אָדָם לומד תורה אֶלָּא בְּלִילָה, ומי שְׁרוּצָה לזכּוֹת בְּכַתְרָה שֶׁל תורה, יִזְהַר בְּכָל לֵילוֹתָיו, וְלֹא יֵאָבֵד אֶפְלוּ אַחַת מֵהֶן בְּשָׁנָה וּבְאַכִּילָה וּבִשְׂתִיָּה בְּשִׁתְּיָה וּכְיוּצָא בָּהֶם, אֶלָּא בְּדַבְרֵי חֻכְמָה וּתְלַמוּד תורה, בְּרִית כְּרוּתָה, שְׁפָל הַלּוּמֵד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת לֹא בְּמַהְרָה מִשְׁבַּח וְכוּ', וְכָל הַמְּשַׁמֵּעַ קוּלוֹ בְּשַׁעַת תְּלַמוּדוֹ — מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ. אָבֵל הַקּוֹרֵא בְּלַחַשׁ — שׁוֹכַח. כָּל הַיּוֹם אָדָם טְרוּד בְּפַרְגָּסָה וּבְכָל מִינֵי טְרָדוֹת, אָבֵל בְּלִילָה אֵין לְאָדָם שׁוּם טְרָדוֹת.

וְלִכֵּן יֵשׁ שְׁתֵּי דְרָכִים אֵיף לזכּוֹת ללמד תורה בְּלִילָה: דְּרָךְ אַחַת — שְׁאָדָם אֵינוֹ הוֹלֵךְ לִישׁוֹן עַד שְׁמַסִּים כָּף וְכָף פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, סִימָנִים שְׁלַחַן עָרוּף, דְּפִים גְּמָרָא, זֶהַר וְתַקּוּנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁעוּרָיו. יֵשׁ דְּרָךְ נּוֹסֶפֶת, שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן תַּכְף־וּמְיָד אַחַר עֲרֵבִית וְקָמִים בְּחֻצוֹת. כַּמּוּבָן שֶׁהַדְּרָךְ הַשְּׁנִיָּה הִיא הַנְּכוּנָה בְּיוֹתֵר, וְהִיא דְּרָךְ רַבָּנוּ ו"ל, לִילָף לִישׁוֹן מִקֶּדֶם מְאֹד, וְלִקּוּם בְּחֻצוֹת וְלַרוּץ לַמְּקוֹנָה, וְלוֹמַר תְּקוּן חֻצוֹת, וְאַחַר־כֵּף ללמד עַד וְתִיקִין, וְכָף רָצָה רַבָּנוּ ו"ל, וְזֶה הִנֵּה רְצוֹנוֹ, וְכָף הֵיוּ מִתְנַהֲגִים הַמּוֹן מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אָבֵל הַמְּצִיאוֹת הַרְאָתָה לָנוּ אַחֲרַת, שְׁלַפְעָמִים אָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן בְּתַחֲלַת הַלֵּילָה, וּמַרְבַּ דְּכָאוֹן וַיֵּאוֹשׁ יֵשׁוּן עַד לְמַחֲרַת בְּבִקְרָא, וּמָה הַפְּסִיד? כָּל הַלֵּילָה לֹא לָמַד, לֹא אָמַר חֻצוֹת, לֹא הַתְּבוּדָד, וְאַחַר־כֵּף כָּל הַיּוֹם הוּא שָׁבוּר, שְׁיֵשׁוּן כָּל הַלֵּילָה. אַזִּי יֵשׁוּן שְׁתֵּי דְרָכִים שֶׁל צְדִיקִים וּשְׂתִיָּהּ אֱמֶת, הִרְאִישׁוּנָה — לִילָף לִישׁוֹן אַחַר עֲרֵבִית מִקֶּדֶם מְאֹד, וְלִקּוּם בְּחֻצוֹת, וְכָף נִהְגוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאוּמָן, תַּכְף־וּמְיָד אַחַר עֲרֵבִית סָגְרוּ אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת, וְרָצוּ כָּלֵם הַבֵּיתָה, וְהִלְכוּ לִישׁוֹן, וּבַעַת חֻצוֹת הִנֵּה אֶחָד מְעִירָם, וְהִלְכוּ לַמְּקוֹנָה וְאֵל צִיּוֹן רַבָּנוּ ו"ל, וְאָמְרוּ תְּקוּן חֻצוֹת, וְהַתְּבוּדָדוֹ בְּשָׂדוֹת וּבִיעֲרוֹת, אַחַר־כֵּף בָּאוּ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת ללמד, וְאַחַר־כֵּף הַתְּפַלְלוּ וְתִיקִין וְכוּ'.

יֵשׁ דְּרָךְ שְׁנִיָּה שֶׁל צְדִיקִים, שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן עִם חֶשְׁבוֹן כְּזֶה: הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אֲנִי הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, אוֹמֵר אֶת הַפְּסוּק (תהלים לא, ו): "בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי", אֲנִי

מפקיד את הנשמה בידך יתברך, אם אקבלה בחזרה בפקר — זו מתנה, ואם לאו, אזי הנשמה נשארת בשמים. וזוהי היתה דרך של הרבה צדיקים, וזה שכתוב בזהר (ויחי רכ): זכאה קדמאה הנה מסתפלא בכל יום כאלו בהאי יומא היו מסתלקא [הצדיקים הקדמונים היו מסתפלים בכל יום כאלו ביום הנה היו הולכים להסתלק], וממילא הסתפלו על היום בצורה אחרת. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ערב), כתוב (תהלים צה, ז): "היום אם בקולו תשמעו", מי שרוצה לשמע בקול הקדוש-ברוך-הוא, שידע, שאין לו אלא היום הזה. כי דרך של בני-אדם, שהם דוחים את ההתחלה הטובה מיום ליום, ואומרים: "מחר אהיה צדיק, מחר אתפלל, מחר אלמד, מחר אקים את המצוות בשמחה, אבל היום אני שבור, היום אין לי מצב רוח טוב, היום אני עצוב, אני רוצה ללכת לכאן ולשם וכו' וכו', מחר אני מבטיח שאתפלל בכונה, לאט לאט, ואלמד תורה הרבה..." ולמחרת אדם קם, והוא שוב במצב רוח לא טוב, ומכל שכן אם היה לו איזה וכוח עם מישוהו, כבר נתבלבל לו המח והדעת, או שגנבו לו איזה חפץ, או נעשה לו נזק פלשהו, ואומר: "היום אין זה היום שלי, מחר אתחיל" וכו', וכך הולך מיום ליום, שוכח שלסמ"ך-מ"ם יש בעבורו כל יום תכנית אחרת. אדם מתכנן תכנית למחר: "אקום מקדם, אתפלל בכונה, לא אדבר עם איש, אלמד תורה הרבה מאד, אתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אהיה שמח, אתפלל מנחה בכונה, ערבית ושחרית בכונה, אמר תקון חצות, אקים מצוות לרב, אעזר לבריות, אלה להפיץ דעת רבנו ז"ל" וכו' וכו', ועוד כהנה וכהנה לרב. ושוכח שבין כך הסמ"ך-מ"ם יש לו כל מיני תחבולות על יום המחר למנעו מכל החלטותיו הטובות: השעון התקלקל ולא העירו, הפריעו לו בשנתו, הוא עיף ואינו יכול לקום, רוצה לילך לבית-הכנסת, השכן מתפרץ וצועק עליו, והוא כבר מבבלל וכו', הולך למקנה, ומבלבלים מחו על שלא שלם וכו', ולא מניחים אותו להכנס וכו', השיג את הכסף שלו, טבל וכו', וכבר בא להתפלל, ופלוני מקשקש לו איזה ספור: "לא שמעת מה ארע, אילו הסתות נעשו במדינה" וכו', וכבר אין לו מצב-רוח לתפלה, וחושב שישוב לביתו לאכל, ואחר-כך ילמד. ובבית מקבל

מִנָּה — הַלְכֵתָּ, וְלֹא הַשְׁאֲרֵתָּ לִי כֶסֶף, לֹא הָיָה לִי אֶכֶל לְשַׁלַּח לְיִלְדֵים
לְמוֹסְדוֹת לְמוֹדֵיָהֶם וְכוּ', וַיִּכְבֵּר אֵינן לוֹ מִצְבֵּרוֹת לְלִמּוּד, וְכֵן בְּכָל יוֹם
וְיוֹם.

לְכֵן מִי שֶׁבֵר דַּעַת, עוֹשֶׂה חֲשׁבוֹן וְאוֹמֵר: "אֵינן לִי רַק הַיּוֹם
הַזֶּה", אֲפֹלוֹ שֶׁחֲלַף רַב הַיּוֹם, וְנוֹתְרוֹ רַק שְׂעָה שְׂעֵתִים, אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מוֹעֵד קָטָן יז): מִקְצַת הַיּוֹם כָּכֵלוֹ, אֲפֹלוֹ נוֹתֵר לָךְ
מְעַט, וְאַתָּה מִנְצֵלוֹ — הֲרִי זֶה חָשׁוּב מְאֹד, וְתֹאמֵר לְעִצְמָךְ: "הַלִּילָה
אֲנִי מִתְחִיל לְהִיּוֹת צָדִיק, הַלִּילָה אֲתַפְּלֵל עֲרֵבִית בְּכוֹנָה עֲצוּמָה,
הַלִּילָה אֲבַרְךָ בְּרַפְת־הַמְּזוֹן בְּכוֹנָה, הַלִּילָה אֲתַחִיל לְלַמֵּד שְׁעוֹר
בְּמִשְׁנֵיּוֹת, אֲפֹלוֹ מִשְׁנֵה אַחַת, אֲפֹלוֹ פָּרָק אֶחָד, הַלִּילָה אֲנִי מִתְחִיל
לְלַמֵּד גְּמָרָא אֲפֹלוֹ כְּמֵה שׁוֹרוֹת, וְלֹא אֶלֶף לִישָׁן אִם לֹא אֶלְמַד, אֲזַכֶּה
יֹתֵר — אֶלְמַד עַמּוּד וְכוּ', שְׁנֵי עַמּוּדִים וְיֹתֵר, הַלִּילָה לֹא אֶלֶף לִישָׁן
עַד שְׁאֶלְמַד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכֵן עַמּוּד אוֹ שְׁנַיִם זֶהֱר וְתִקְוֵנִים" וְכוּ', אִם
אָדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, לֹא יִחְסֹר לוֹ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוּד תּוֹרָה. אֲפֹלוֹ
שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הָיָה לוֹ יוֹם קָשָׁה, כָּל-כָּף הִרְבֵּה צָרוֹת וּמְרִירוֹת, אֲבָל
חֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

וְזֶה מֵה שֶׁכְּתוּב בְּמִלְחַמַּת עַמְלָק (שְׁמוֹת יז, ט): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
יְהוָה: בַּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הֲלַחֵם בְּעַמְלָק מִחֵר"; תִּלְחַם עִם
הַעַמְלָק הַזֶּה שְׁאוּמֵר לָךְ 'מִחֵר' — הֵינּוּ מִחֵר תִּלְמַד, מִחֵר תִּתְבוּדֵד,
הַכֹּל תַּעֲשֶׂה מִחֵר, רַק לֹא הַיּוֹם, הַיּוֹם אֵינְנוּ הַיּוֹם שְׁלָךְ — זוֹ קִלְפַת
עַמְלָק. כִּי צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂאֵינן לָנוּ רַק הַיּוֹם הַזֶּה. לְכֵן הַצְּדִיקִים
שֶׁהָיוּ דְבָקִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָרְכוּ לְעִצְמָם חֲשׁבוֹן: "הֲלֹא זֶה
בְּטוֹחַ, שֶׁהַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, הַלִּילָה אֶלֶף לִישָׁן, וַיִּכְבֵּר
אֵינְנִי קָם. וּמֵה יֵשׁ לִי לְרוּץ לְמִטָּה כָּל-כָּף מֵהֵר?!" וְלָקַחוּ מִשְׁנֵיּוֹת,
חֲטָפוּ עוֹד פָּרָק וְעוֹד פָּרָק, לָקַחוּ גְמָרָא עוֹד דָּף וְעוֹד דָּף, שְׁלַחַן
עֲרוּף, עוֹד וְעוֹד סִימָן, עוֹד זֶהֱר, עוֹד דָּף תִּקְוֵנִים וְכוּ', הֲלֹא יֵשׁ זְמַן
לְהִסְתַּלֵּק. וְהַגִּיעָה שְׂעַת חֲצוֹת, וְהַחֲלוּ לוֹמַר חֲצוֹת. [כְּתוּב בַּזֶּהֱר,
שְׂבַעַת חֲצוֹת, אֲזוֹ הוּא עֵת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם, וְכָל מֵה שְׁאָדָם מִבְּקֵשׁ אֲזוֹ
— מִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן צְרִיף לְשָׁמֵר עַל נִקְדַּת חֲצוֹת. רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר: אִם יֵשׁ פּוֹסֵק אֶחָד, יְכוּלִים לְסַמְךָ עָלָיו. וְלָכֵן בְּמָקוֹם לֹא לוֹמַר

בְּכָל־ל, עֲדִיף לְסִמְךָ עַל הַפּוֹסֵק שְׂאוּמֵר שְׁשֵׁת־יָמִים עֲשֶׂרָה הִיא שְׁעַת חֲצוֹת — בֵּין בְּקִיץ בֵּין בַּחֲרֹף, וּלְכָל הַפְּחוֹת חוֹטְפִים תְּקוּן חֲצוֹת]. וְהַמְּשִׁיכוֹ לְלִמּוֹד עַד שֶׁחָשׂוּ אֶפִיסַת הַכַּחוֹת. וְאִזּוֹ קָרְאוּ שְׁמַע וְאָמְרוּ וְדוּי, כִּי הֵלֵא הוֹלְכִים לְמוֹת, וְכֵן הִלְכוּ לִישׁוֹן, וּבְכַוְנָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא יִקּוּמוּ. תִּתְאַרוּ לְעֲצַמְכֶם, מִי שֶׁחֹשֵׁב כֶּן, אֵיזָה יוֹם יֵשׁ לוֹ? ! כָּל הַיּוֹם הוּא שְׁמַח, מַה יֵשׁ לוֹ לְהַפְסִיד? ! מַה שֶׁרַק יַעֲשֶׂה — יִהְיֶה מְצוּוֹת. כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא קָם, שְׁמַח שֶׁהִחֲזִירוּ לוֹ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְאָמַר: "מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהִחֲזַרְתָּ בִּי גִשְׁמַתִּי בְּחֻמְלָה רַבָּה", וְחֹזֵר עַל הַמְּלִים: "בְּחֻמְלָה רַבָּה", אֵיזוֹ חֻמְלָה רַבָּה, מִמֶּשׁ תַּחֲתֵת הַמַּתִּים, וּמְרַגֵּשׁ אָדָם חֲדָשׁ. וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, הַשְּׁנָה — זֶה אֶחָד מִשְׁשִׁים לְמִיתָה, הֵינּוּ הַמִּיתָה הִיא שְׁשִׁים פְּעַם יוֹתֵר מִשְׁנָה. כִּי כִּשְׂאָדָם יִשׁוֹן, יִצָּאָה גִשְׁמָתוֹ וְאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ כְּלוּם. וְאִם מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ, חוֹלָם כָּל מִינֵי חִלּוּמוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, שֶׁהֵלֶךְ וְרָץ וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה עוֹלָם הַתְּהוֹ.

כִּשְׂאָדָם נִפְטָר, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית יֵא): בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ, כָּל מַעֲשָׂיו נִפְרָטִים לְפָנָיו, וְאוֹמְרִים לוֹ: כֶּן וְכֵן עָשִׂיתָ בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, בְּיוֹם פְּלוֹנִי, וְהוּא אוֹמֵר: הֵן. וְאוֹמְרִים לוֹ: חַתָּם, וְחוֹתָם, שְׁנֹאֲמַר (אֵיב לז, ז): "בְּיַד כָּל אָדָם יַחֲתָם", וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמַצְדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין וְכוּ'. כִּי בְּאֶמֶת לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר, אָדָם צְרִיף לְהוֹדוֹת עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה בְּכָל יוֹם יוֹם, וְאֵינְנוּ יָכוֹל לְכַסּוֹת וּלְהַחֲבִיא דְּבַר. וְאִם חוֹשֵׁב שְׂיוֹכֵל לְהַסְתִּיר, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית יֵא): וְשָׂמָּה יֹאמַר אָדָם: מִי יַעֲדִיד בִּי? אֲבָנֵי בֵיתוֹ וְקוֹרוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם מְעִידִים בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (חֲבֻקִּיק ב, יא): "כִּי אָבֵן מִקִּיר תִּזְעַק" וְכוּ', וְכֵן שְׁנֵי מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת הַמְּלֹאִים לוֹ, הֵם מְעִידִים בּוֹ וְכוּ', וְכֵן גִּשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם מְעִידָה בּוֹ, וְיֵשׁ אוֹמְרִים: אֵיבָרְיוֹ שֶׁל אָדָם מְעִידִים בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה מֵג, י'): "אַתָּם עַדִּי נֹאֵם ה'"; הֵינּוּ אֵין יָכוֹלִים לְהַתְּחַמֵּק, לְפָנָיו בְּשֶׁר וְדָם יְכוֹלִים לְשַׁקֵּר, אֲבָל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין יָכוֹלִים לֹאמַר שֶׁקֶר. וְאִם יֹאמַר שֶׁקֶר, הַאֵיבָרִים שֶׁל הָאָדָם יִצְעֲקוּ: רָשָׁע, עִם אֲבָר זֶה עָשִׂיתָ עֲבָרָה זוֹ וְזוֹ, וְהַגִּידִים יִצְעֲקוּ: עִם גִּיד זֶה עָשִׂיתָ כֶּן וְכֵן. וְאִם לֹא דִי בְּכֵן, הַאֲבָנִים

תצַעֲקֶנָה וְתֹאמַרְנָה: עֲשִׂיתָ פֹּה עֲבָרָה בְּמָקוֹם זֶה, אִינֶךָ מִתְבַּיֵּשׁ! וְכֵן הַמְּלֹאכִים הַמְּלִיזִים לוֹ, יַעֲדוּ שָׂרְאוּ אֶת הָאָדָם עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה מְגַנֵּה וְכוּ', וְאִין יְכוּלִים לְהִתְחַמֵּק.

אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כה): הַהִתְבּוֹדָדוֹת הַיָּא מַעֲלָה עֲלֵינוּנָה מֵהַכֹּל; אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אָז מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בַּחֲקֵי): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִיד שְׂמִתוּדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמַרְחֵם עֲלֵיהֶם. אֲצֻלוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַעֶקֶר הוּא וְדוֹי דְּבָרִים, שְׂאָדָם מִתּוֹדָה וְאוֹמֵר אֶת הָאָמֶת: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּזְאֵת וְכִזְאֵת עֲשִׂיתִי וְכוּ'. הַרְמַב"ם אוֹמֵר (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, פֶּרֶק ה', הַלְכָה א'), שְׂעָקָר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוֹי דְּבָרִים, וְכָל הַמְּרַבֵּה לְהִתּוֹדוֹת — הָרִי זֶה מִשְׁבַּח. וְכַתּוּב בַּזֹּהַר (חֲלָק ג' וְכוּ'): מָאן דְּמִפְּרֵשׁ חֲטָאוֹי לָא יִתְמַסֵּר דִּינָא אֱלָא בְּיָדוֹי דְּמַלְכָא [מִי שְׂמִפְּרֵשׁ חֲטָאוֹי, לָא נִמְסֵר דִּינּוּ, אֱלָא בְּיָדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא]; הֵינּוּ לְכָל אָדָם יֵשׁ יִצְרַר הָרַע שְׂאוֹמֵר לוֹ: הֵנָּה לֵךְ וְתִסְתַּפֵּל עַל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', אוּ בֵּא תִשְׁמַע בְּאַזְנוֹיֶךָ לְשׁוֹן-הָרַע עֲסִיסִי, אוּ בֵּא תְּדַבֵּר אִיזוֹ הוֹצֵאת שֵׁם רַע עַל מִיִּשְׁהוּ, וְתִגְרַם מְרִיבָה וְכוּ'. וְהָאֵף מוֹשְׁכוֹ לְכַעַס עַל מִיִּשְׁהוּ, וְכֵן כָּל אֲבָר וְאֲבָר מוֹשֵׁף אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת עֲבָרָה, אֲשֶׁר זֶה הַיִּצְרַר הָרַע. וְאַחֲרֵי-כֵן הוֹרֵג אֶת הָאָדָם, וְאַחֲרֵי-כֵן מְקַטְרֵג עָלָיו שְׂעֵשֶׂה מֵהַ שְׂעֵשֶׂה, וְזֶהוּ שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא טו.): הוּא הַיִּצְרַר הָרַע, הוּא הַמְּלַאֲךָ הַמְּוֹת, הוּא הַמְּקַטְרֵג.

אָבֵל כְּשֶׂאָדָם מִתּוֹדָה קֹדֶם הַשְּׁנָה, וְאוֹמֵר: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲבַרְתִּי עַל זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, קִמְתִּי מְאַחֵר, אֲנִי מִבְּטִיחֶךָ שְׁלֵא אֶעֱשֶׂה כִּף יוֹתֵר" [כִּי אִם חָלַף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וְקָרָא לְאַחַר תְּשַׁע בְּבִקְרָה, אֲזִי לֹא קִיִּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכִמוֹ שְׁלֵא קִיִּם מִצּוֹת תְּפִלִּין, אוּ לִדְלָב וְכוּ' וְכוּ'. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִימָהּ. וְאַחֲרֵי-כֵן יִמְשִׁיךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא הִלְכְּתִי לְמַקְוָה, לֹא הִתְפַּלְלְתִי בְּכוֹנָה, לֹא עָנִיתִי אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכוּ', בֵּא פְלוֹנִי וּבְלִבְלָנִי וְסִפֵּר לִי כִּף וְכִף, וְעָנִיתִי לוֹ, וְהַפְּסַקְתִּי בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה,

בְּשַׁעַה שְׁאֶסוּר לְהַפְסִיק מ'בְּרוּךְ שְׁאֵמַר' עַד אַחַר שְׁמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה, שְׂכַחְתִּי שְׂמַתְפַּלְלִים עִתָּה וְאֲנִי בְּבֵית הַמְּלֶךְ. וְכֵן בְּבֵית רַבְתִּי עִם אֲשֵׁתִי, עִם הַיְלָדִים, לֹא לְמִדְתִּי", וְכֵן הִלָּאָה וְהִלָּאָה, נִזְכָּרִים בְּלִילָה מֵה שָׁעָשׂוּ, וּמִתְנַדִּים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָז הוֹלְכִים לִישׁוֹן, וּבְאִפְסָן הַזֶּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. כִּי כֹּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂמִיד שְׁהֵם מִתְנַדִּים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיַּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם.

וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר בָּא הַמַּקְטָרֵג בְּשָׂמִים, וְאוֹמֵר: אָדָם זֶה עָשָׂה כֹּף וְכֹף וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַרֵשׁ אֶת הַמַּקְטָרֵג בְּכִזְיוֹנוֹת: לֵךְ מִכָּאן, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַכֹּל, הָאָדָם כָּבֵר סֵפֶר לִי אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל וְדוּי דְּבָרִים, שְׂקָדָם שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן, אָדָם מְזַכֵּיר לְעַצְמוֹ מֵה עָשָׂה, וְאִם עָשָׂה הַיּוֹם אֵיזֶה עוֹל לְמִישָׁהוּ, מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ לִילָךְ וּלְבַקֵּשׁוּ סְלִיחָה וְכוּ', וְכֵן עוֹשֶׂה לְמַחְרַת, וּמְבַקֵּשׁ: "תְּסַלַח לִי". כַּמָּה זֶה קָשָׁה לְגִשֵׁת לְחֹבֵר וּלְאָמְרוֹ: "הִנֵּה עֲשִׂיתִי לְךָ עוֹלָה, תְּדוּן אוֹתִי לְכַף זְכוּת וְתִמְחַל לִי". וְהֵהוּא מוֹחֵל, אֲזַי אָדָם נָקִי מִחֻטָּא. וּמִכָּל שְׂכֵן כְּשֶׁאָדָם חָטָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְנַדֵּה לְפָנָיו, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ סְלִיחָה. מִי שְׁחִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל יוֹם הוּא יוֹם אָרוֹךְ אֲצִלוֹ.

כִּי מִהֲרַגַע שְׂקָם — נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נוֹטֵל יָדָיו, כִּי אֶסוּר לִילָךְ ד' אַמּוֹת בְּלִי לְטַל יָדָיו, וְהִזְהַר מִחֻמֵּיר עַל זֶה מְאֹד, וְאוֹמֵר, שְׂחִיב מִיָּתֵהּ. וְלִכֵּן כְּתוּב בְּזִהַר (חֵלֵק א' י': וְעַן בְּבֵית יוֹסֵף, סִימָן ד'), שֶׁהַצְּדִיקִים הָיוּ מְכִינִים כְּלִי עִם נְטִלָה וּמַיִם, וְלֹא הִלְכוּ לִישׁוֹן קָדָם לְכֵן, כִּי פֶן וְאוֹיֵל יִטְלוּ נִשְׁמַתָּם, אֲזַי שְׂיִוְכְלוּ לְטַל יָדֵיהֶם. וְאַחֲרֵי-כֵן אִם יֵשׁ מַקְנֶה בְּמָקוֹם, רְצִים וְטוֹבְלִים בְּמַקְנֶה, כִּי מוֹהֲרֵנָּה וְ"ל אָמַר, שֶׁהַנְּשָׂמָה לֹא חוֹזֶרֶת לְאָדָם, עַד שְׂטוֹבְלִים בְּמַקְנֶה, וְאַחֲרֵי-כֵן אוֹמְרִים בְּרַכּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן דְּאוֹרֵיחָא, וְלוֹמְדִים פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הַחֵיד"א אוֹמֵר, שְׁאֶסוּר לְהַחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מוֹסֵר, כָּל יוֹם צְרִיכִים לְלַמַּד מוֹסֵר, הַחֲת"ם סוֹפֵר זי"ע שֶׁהִנֵּה גְאוֹן עוֹלָם, וְהִתָּה לוֹ יִשְׁיבָה שֶׁל אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, לוֹמְדִים עֲצוּמִים, וְרַב רַבָּם הָיוּ רַבָּנִים גְּדוֹלִים, וְהִנֵּה רַבֵּן שֶׁל רַב בְּנֵי הַגּוֹלָה, וְחֹבֵר

כּמָה כְּרָכִי שׁוֹ"ת, וְכֵן דְּרוּשִׁים וּפְרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה, חֵבֵר פְּרוּשׁ תּוֹרַת מִשָּׁה, חֵבֵר חֲדוּשִׁים עַל כָּל הַש"ס, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר: יוֹם אֶחָד שְׁאִינִי לוֹמֵד מוֹסֵר, אָנִי מֵרְגִישׁ שְׂוֵה מִזִּיק לִי. וְלִכֵּן כָּל הַצְּדִיקִים לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם מוֹסֵר, זֶה לוֹמֵד "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת", זֶה לוֹמֵד "רְאשִׁית חֻכְמָה", זֶה לוֹמֵד "אַרְחוֹת צְדִיקִים", זֶה לוֹמֵד "חֲפֵץ חַיִּים" הַלְּכוֹת לְשׁוֹן הָרַע. וְהַמוֹסֵר הֵכִי טוֹב זֶה מוֹסֵר שֶׁל חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּמַסְכַּת אָבוֹת, יֵשׁ בָּהּ שְׂשֵׁה פְּרָקִים סֵף הַכֹּל, אֹז פְּדָאֵי כָּל יוֹם תַּכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאוֹמְרִים בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה — לְלַמֵּד פְּרָק אֶחָד, יוֹם רֵאשׁוֹן — פְּרָק רֵאשׁוֹן, יוֹם שֵׁנִי — פְּרָק שֵׁנִי, יוֹם שְׁלִישִׁי — פְּרָק שְׁלִישִׁי, יוֹם רְבִיעִי — פְּרָק רְבִיעִי, יוֹם חֲמִישִׁי — פְּרָק חֲמִישִׁי, יוֹם שֵׁשִׁי — פְּרָק שֵׁשִׁי, וְכֵךְ כָּל שְׁבוּעַ מְסִימִים מְסַכַּת אָבוֹת, וּמְכַל שְׁכָן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, וְתִסְתַּכְּלוּ בְּכָל יוֹם קֶצֶת בְּפִירוּשׁ: "חֲסֵדֵי אָבוֹת", "זְכוֹת אָבוֹת", "מְגַן אָבוֹת", וְתִמְצְאוּ שֵׁם דְּבָרִים יְפִים, וְתִהְיֶה לָכֶם הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם.

וְאַחֲרֵיכֵן מִתְּבוֹדְדִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל. וְצָרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ, שֶׁמִּתְחַלֵּת הַתְּפִלָּה עַד סוּפָה לֹא מְדַבְּרִים. פִּי אִם לֹא מְדַבְּרִים בְּעַת הַתְּפִלָּה, מְכוֹנִים לְאֲשֶׁר מִתְּפַלְּלִים, וְעֵדִיף לְהַתְּפַלֵּל מֵהָר וְלֹא לְדַבֵּר בְּאֲמִצָּע, מִלֵּהַתְּפַלֵּל לְאֵט וּלְדַבֵּר עִם פְּלוֹנִי וְאֶלמוֹנִי, חֵס וְשְׁלוֹם. וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרַגּוּם, אֲפִלוֹ מְעַט, לְלַמֵּד כָּל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא — בִּבְלִי, יְרוּשְׁלַמִי, תּוֹסֵפְתָא, אֲפִלוֹ קֶצֶת, וְכֵן בְּרַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, רֵאשִׁי תְּבוֹת: שׁוֹט"ר, וְכֵךְ קוֹנִים לְעֲצָמָם שׁוֹט"ר. רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכָל יְהוּדֵי מְחֻיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, כֵּךְ אָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּרַמְב"ם, וְלוֹמֵד: פְּרָק אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים, סִימָן בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׁנֵי סִימָנִים וְכוּ'. וְכֵן לוֹמְדִים מְדַרְשׁ מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ: מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא, וּמוֹצְאִים שֵׁם מְדַרְשִׁים מְעַנְיָנִים בְּיֹתֵר, וְכֵן גּוֹרְסִים בְּזֵהָר וּבְתַקּוּנֵי זֵהָר. וּמוֹבָא מִהָאֲר"י ז"ל: מִי שְׂרוּצָה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיֹדֵעַ שְׁפָגָם, יִלְמַד חֲמֵשׁ דְּפִי זֵהָר וְתַקּוּנִים. וְכִיּוֹם יִשְׁנֶן מִהַדּוֹרוֹת מְאִירוֹת עֵינָיִם מְנַקְדוֹת וְכוּ'. וְכֵן פְּדָאֵי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְצוּהָ אַחַת אוֹ שְׁתֵּים מִתְּרִי"ג מְצוּוֹת מִסְפָּר

החנוף, וכך במשך השנה מסיימים את תרי"ג מצוות ומתחילים שוב. וכן יוצאים בחוץ להפצה, ומתזקים אנשים ומאמצים ומעודדים וכו', וכך מתחזקים גם כן בעצמם וכו', ומביאים פרנסה, כי רבנו ז"ל אמר: אל תהיו שלימזלניקים, אם יוצאים להפצה — יש כסף, הפיס תמיד מלא במצלצלים.

ל' נפתלי היתה ברכה מרבנו ז"ל, שאימתי שיכניס ידו לכיס יהיה לו כסף. ואני הבטחתי לאנשי שלומנו, שמי שיצא בכל יום להפצה, תמיד יהיה לו כסף בפיס, ולא צריך טובות מאף אחד, חסר לו, יצא יותר להפצה וכו', ותהיה לו פרנסה בשפע, ואיננו צריך טובות מבשר נדם, כי טובות מבני-אדם היא הקללה הגדולה ביותר. וכך שב בערב ומתפלל ערבית. או אם יש לאדם עסק, ושב בלילה, אזי לומד למודיו הקדושים, על-כל-פנים זה מה שאומרים חכמינו הקדושים, שמחמשה-עשר באב ואילך תשש כחה של חמה, ולא פורתים עצים למערכה. בכל יום שמו שני גזרי עצים על המזבח ובערו, כי היתה שם אש תוקד לה' בכל יום תמיד. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנו), כך לבו של אדם צריך לבער תמיד להקדוש-ברוך-הוא, כי אם הלב בוער — מחמם את עצמו, ואז יש לו דבורים אל הקדוש-ברוך-הוא. לכן חמשה-עשר באב זהו יום שמחה. אדם צריך לידע, שמה שהכין עצים כל הקיץ, יהיה לו בעבור כל החרף, ואז יש לו ישוב הדיעת אחר, שמישב עצמו: כל אשר הכנתי לקיץ — יהיה לי בחרף. ועתה עלי לראות שכל לילה ולילה לא ילך לאבוד.

וכן אומרים חכמינו הקדושים (תענית לא.): לא היו ימים טובים לישראל בחמשה-עשר באב וכיום הכפורים. בחמשה-עשר באב היו יוצאים עם כלי לכן שאולים. ביום כפור — מכפרים על העוונות, והולכים בבגדי לכן כמלאכים. בחמשה-עשר באב, שואלים בגדים, כדי שלא לביש את מי שאין לו. וכתוב ב"בני יששכר", שמיום חמשה-עשר באב כבר מתחילים להריח ריח ראש השנה, ומתחילים להתכונן לראש השנה, ובפרט אנחנו, שצריכים להיות אז אצל ציון

רַבְּנוּ ו"ל בְּאוֹמֵן, וְדוֹאֲגִים עַל זֶה — אֵין פֶּסֶף, אֵין דְּרַפּוֹן, אֵין וַיְזֶה וכו', כְּכֹר מְדַבְּרִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִתְכוּנָנִים וְחוֹשְׁבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הִזָּה אֶחָד מֵאַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהִיָּה לוֹמֵד מִחֲמֹשֶׁה-עֶשֶׂר בָּאָב עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה אֶת כָּל ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וּמְסִימָם. וְאַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ אָמְרוּ, מַה שְּׂרַבְּנוּ ו"ל אָמַר לְגַמֵּר בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל כָּל הַתַּנ"ךְ, הַחֲלוּ כְּכֹר בְּחֲמֹשֶׁה-עֶשֶׂר בָּאָב. וְכֹךְ רָאִיתִי אֶצֶל אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד הִיָּה לוֹ תַנ"ךְ, וְהַחֲלוּ לְגַרְסוֹ בְּחֲמֹשֶׁה-עֶשֶׂר בָּאָב — מִבְּרֹאשִׁית עַד מֵלֶאכֶי: תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים, וְעַד שְׁמַחַת תּוֹרָה סִימּוֹ. וְכֵן תְּקוּנֵי-זֶהַר הַחֲלוּ כְּכֹר בְּחֲמֹשֶׁה-עֶשֶׂר בָּאָב, כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לְסִימָם בְּשְׁמַחַת תּוֹרָה. וְעוֹד שְׁעוּרִים: "עֵין יַעֲקֹב" וכו', כָּל אֶחָד כְּפִי דְמַשְׁעַר בְּלִבֵּיהֶ. מִי שֶׁהִיָּה לוֹ שֶׁכָּל — הַכֵּין עֲצָמוֹ.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ, אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! הִבֵּה נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַיּוֹם, לֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל אַחֵרִים כָּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ עֶסֶק עִמָּהֶם.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ מֵאַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֱלוֹ שְׂזוּכִים לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, בְּוֵדַאי יֵשׁ פֹּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ. אַתֶּם רוֹאִים אוֹתוֹ מְסֻתּוֹבֵב, זֶהוּ זֶה! אִם אַתֶּם רוֹאִים בְּזֶהַר שְׂיֵשׁ סֵמ"ךְ-מ"ם, כִּי כָּל הַזֶּהַר מְלֵא מְזֵה, אֲנִי בֹאוּ תִרְאוּ בִּיבְנָאֵל אֵיךְ מְסֻתּוֹבֵב, כִּי הוּא נִרְאֶה! אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אַנְשֵי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים שֵׁם, יֵשׁ שָׁם שְׂדוֹת וְהָרִים וַיְכוּלִים לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל כָּלֵם — אָנוּ מְחַנְכִים יְלָדֵינוּ עִם אַמוּנָה, יְלָדִים קְטַנִּים יוֹדְעִים "מִמֶּלֶא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין", וּבִפְרָט שְׂאָנוּ מְחַתְּנִים אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: אִם הֵייתִי יְכוּל לְפַעַל בְּעוֹלָם, הֵייתִי עוֹשֶׂה — הַיּוֹם תִּנְאִים וּמְחַר חֲתָנָה, וְלִהְיֶינָה אֶת הַכֶּלֶה שְׂבָעָה יָמִים קִדְּם. וְהֵיכֵן מְקִימִים אֶת זֹאת בְּעוֹלָם כְּמוֹ בִּיבְנָאֵל?! וְלִכֵּן אֲשַׁרִי אֱלוֹ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, וּמְקִימִים דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמְחַתְּנִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, שֶׁהֵי לְדִים לֹא יִדְעוּ מַה זֶה רַע. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קִיב:): לוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחֲרֵי-כֵן לוֹמֵד תּוֹרָה; אֲשַׁרִי הַמְצִיטִים לָזֶה!

בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרַךְ, יִתְחַתְּנוּ שְׁנֵי בַּחוּרִים שְׁלֹמֹדוֹ אֶצְלִי
שְׁלֹשׁ שָׁנִים. אַרְבַּע מְשֻׁפְּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו שְׁגָרִים בְּיַבְנָאֵל. וְכֻלָּם
עֲנִיִּים, וְזוֹ לֹא בּוֹשָׁה לְהִיּוֹת עָנִי, זֹו בּוֹשָׁה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת גָּנָב, גְּזוּלָן,
אֲשֶׁר אֵין בּוֹשָׁה גְדוּלָּה הַיְמָנָה. אָבֵל לְהִיּוֹת אֶבְיוֹן אֵין זֹו בּוֹשָׁה.
אֲדַרְבָּה כְּתוּב (תְּהִלִּים קט, לא): "כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֶבְיוֹן", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא עוֹמֵד לִימִינוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ לֵב נִשְׁפָּר, וְהִתְבּוֹדְדוֹת שָׁלוֹ הִיא אַחֲרֵת
לְגַמְרִי, וְהָעֲנִיִּים נוֹתְנִים צְדָקָה בְּיַד רַחֲבָה יוֹתֵר מִהַעֲשִׁירִים, עָנִי
מְרַגֵּשׁ מַה זֶה שְׁאֵין מַה לְאָכֵל, וְחָשׂ אֶת כָּאֵב הַזּוּלָת. וְאִם-כֵּן יֵשׁ
לְנוֹ אַרְבַּע מְשֻׁפְּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו שְׁמֻשְׁתַּדְּכוֹת זֹו עִם זֹו, וְכֻלָּן
עֲנִיּוֹת, רְצִיּוֹתֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו, עֲזָרוּ לָהֶם בְּהַכְּנֻסֹת כְּלָה,
אֵין לָהֶם כְּלוּם! אָנִי רוֹצֵה שְׁפִיּוּם רֵאשׁוֹן תְּהִיָּה חֲתָנָה אַחַת בְּאוּלָם,
וּבִיּוּם שְׁלִישִׁי תְּהִיָּה חֲתָנָה בְּאוּלָם דִּיקָא. זֶה הַרְצוֹן שְׁלִי, כִּמָּה
מְבַקְּשִׁים עַל כָּל אִישׁ כְּדֵי לְנֻקוֹת — דוֹלָר אֶחָד. הֲלֹא צְרִיכִים לְנֻקוֹת
אֶת הַמְּקוֹם, לְסַדֵּר אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְכוּ', וְהָרִי זֶה מְחִיר סְמָלֵי מְאֹד
מְאֹד. וּמַה שְׁאֵנִי מְצִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו בְּכֻלָּל; הֲלֹא אֲנַחְנוּ גָּרִים פֹּה
בְּיַבְנָאֵל, בְּנִיתֵי אוּלָם שְׁמֻחוֹת בְּכֶסֶף הָעֲנִיִּים, וּבְדַרְךָ כָּלֵל אֵיךְ
הִתְנַהֲלוֹת בְּעֵרִיכַת שְׁמֻחוֹת? הָרִי עוֹלָה דְּגִים, בְּשָׂר — מְמוֹן הַרְבֵּה.
וּמְדוּעַ צְרִיכִים לְבַשֵּׁל לְמֵאֲתִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֲנָשִׁים, וְאַחֲרֵ-כֵן לְהִיּוֹת
בְּעַל חוּב לְחֻדְשִׁים וּלְפַעֲמִים לְכַמָּה שָׁנִים, אֲזִי שִׁיבְשָׁלוֹ רַק
לְמֻשְׁפָּחוֹת מְצַד הַחֲתָן: הַהוּרִים, אַחִים, אַחֲיוֹת, סְבָא סְבָתָא, דוּדִים
וּבְנֵי דוּדִים וְכוּ', וְכֵן מְצַד הַכְּלָה — לְכָל מְשֻׁפְּחָתָה וְכוּ', וְזֶה גַם-כֵּן
מְצַטְבֵּר לְחֻמְשִׁים שְׁשִׁים וַיּוֹתֵר בְּנֵי מְשֻׁפְּחָה, וְכֵן רַק הַמְשֻׁפְּחָה
אוּכְלָת. וְקוֹבְעִים שְׂאֵחַר שְׁעָה יְבוֹאוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו בְּלֵי יוֹצֵא מִן
הַכְּלָל: הַגְּבָרִים, הַנְּשִׁים, וְאֶפְלוּ הַיְלָדִים, שִׁיעֲשׂוּ שְׂמֵחַ, לְשִׂמְחַת חֲתָן
וְכֻלָּה. רוֹקְדִים וְשָׂרִים וְשְׂמֻחִים, וְנֻעֲשִׂים צְמָאִים, רַעֲבִים מְעֻט, אֲזִי
הִיִּיתִי מְצִיעַ, שְׁכָל אִשָּׁה מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו הַגְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל, תֵּאֲפֶה
עָגָה, כִּמָּה עוֹלָה לְאַפּוֹת? חֲמֻשָּׁה שְׁקָלִים וְכוּ', וְכָל אַחַת תְּבִיא אֶת
הָעָגָה שְׁלָה, וְכֵן כָּל אֶחָד יִקְנֶה אַרְגֹו שְׂתִיָּה, כִּמָּה זֶה עוֹלָה? עוֹד
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים וְכוּ', זֶה כָּל אֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלֹמֹנֹו מְנַדֵּב: עָגָה וְאַרְגֹו
שְׂתִיָּה, וּבְזֶה תְּהִיָּה שְׂמֻחָה כָּל-כֵּף גְדוּלָּה, וְאִם תִּשָּׂאֵר שְׂתִיָּה,
תִּשָּׂאֲרָנָה עֲגוֹת, יִשְׁנֶה יִשְׁבֶּה "דְּמֻשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", תִּתְּנוּ לְבַחוּרִים, וְהֵם

יאכלו וישתו. ואם זה סמוך לשבת, תותרו לסעדה שלישית, ואנשי שלומנו יגמרו את זאת. וכך תהיה שמחה ביתית, משפחתית, לא יעלה כסף, ותציתו אותי ולא תפסידו. מפחידים אותנו: תבוא משטרה וכו' וכו', אני מבטיחכם — לא תבוא משטרה, עדין אנו תחת מסירות הסמ"ך-מ"ם, באחת-עשרה נפסיק עם המוסיקה, אבל עד אחת-עשרה אין מה לפחד, צריכים להזהר לא להחנות באמצע הכביש, אלא למטה בתניה, וכך הרשעים לא יהיה להם פתחון פה. שואלים: מה יש פה? תענו: שמחה. איזו שמחה? יהודים שמחים ותו לא, ואין לדבר דבורים מיתרים. היו פקחים, יש כאן שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתהיינה שמחות. אני חושב, שאם תלכו בצורה כזו, ההורים יהיו שמחים. וכן אם כל אחד אוסף קצת להכנסת חתן פלה, יהיה לזוג לקנות מקרר, תנור וכו', ומטות — מקפידים כשמתחתנים לקנות חדשות. ומצות הכנסת פלה היא חשובה מאד. כל זאת דברתי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל.

עתה אני פונה — הן לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל והן לאנשי שלומנו בכל הארץ, מצות הכנסת פלה היא גדולה מאד, שאין לה שעור, אני פונה לכל אנשי שלומנו: תדעו לכם, שארבע משפחות עניים עומדות לחתן ילדיהם, ואין להם פרוטה. בודאי יבוא הסמ"ך-מ"ם ויאמר: לא, לזה יש כסף, והוא מנח תחת המזון, לזה יש כסף, וזה תחת המרצפת וכו', תדעו לכם שזו עצת היצר. כל אחד ואחד מאנשי שלומנו — תעשו חסד תנם, ותקיימו מצות הכנסת פלה. אני הייתי מייעץ, יש לנו יהודי חם, אוהב לעשות מצוות, ושמו: ר' ... היכן שצריכים איזו מצוה, הוא כבר מוכן ומזמן, ראו לתן לו את הכסף להכנסת פלה, וההכרח לי לספר לכם ספור שארע לפני שנתים.

לאברהם אחד נולדה בת, וחצי שעה לפני שבת צלצל אלי לארצות-הברית, ואמר לי שמנסה כמה שעות להשיגני, ורוצה לדעת איזה שם לתת. ושאלתי: אפה יודע, שאצלנו נוהגים בשבת כשנותנים שם — עושים קדוש. וענה לי: מה אמר לכם, לא שאין

לי מה לתת לקדוש, אלא לי בעצמי אין מה והיכן לאכל בשבת. אזי אמרתי לו: תתן את השם, ומחר יהיה לך קדוש, ואל תדאג. וזה היה חצי שעה לפני שבת, ועד שהשגתי את ר' ... כבר היה רבע שעה לפני כניסת שבת, ובקשתי אותו: עשה לי חסד, כך וכך הספור, והלך מבית לבית, ולמחרת בבקר היה קדוש. זה נקרא חסד, וחסד שאדם עושה לזולת, אין זה אלא חסד לעצמו.

ידוע, שרבנו ו"ל מאד מאד הפליג בשבח הכנסת אורחים, והיה לרבנו ו"ל ספר הנשרף, שהכרח לשרפו, אחרת הוא היה צריך להסתלק מן העולם, ובא אליו מוהרנ"ת ו"ל ומצאו בוכה, שא"ל: רבי, למה אתם בוכים? וענה: נגזר עלי שאני צריך להסתלק מן העולם. אזי מוהרנ"ת ו"ל התבהל מאד, ורבנו ו"ל המשיך לאמרו: יש עצה שאני יכול להשאר בזה העולם, יש אצלי ספר, שאם אשרפנו, אני יכול עוד לחיות. ענה מוהרנ"ת ו"ל: רבי, אז תשרפו אותו. אזי רבנו ו"ל פרץ יותר בככי, ואמר: היודע אתה איזה ספר זה? מסרתי נפשי בעבור הספר הזה, מסרתי את אשתי בעבורו, ילדים נפטרו לי בעטיו של הספר וכו', ומוהרנ"ת ו"ל לא ידע מה לומר, אבל אמר, שאם החיים שלכם תלויים בספר, כדאי לשרפו וכו'. וזה נקרא "ספר הנשרף", ואף אחד לא קרא את הספר, רק מוהרנ"ת ו"ל העתיקו, ואמר, שמרב עמקו לא הבין מאומה, רק דבר אחד הוא זוכר משם, שהיה פתוב בו מגדלת הכנסת אורחים, ובפרט להציע מטה לאורח. ומאז אנשי שלומנו מאד גזקרים בהכנסת אורחים, ומציעים להם המטות.

והיה למוהרנ"ת ו"ל נכד ושמו: ר' מכל'י, הבן של ר' יצחק. וכל ימיו היה נזהר בהכנסת אורחים, והיה לו ארון ובו מצעים: שמיות, סדינים וכריות בעבור אורחים. וכשבא אורח, הוא בעצמו היה מציע לו המטה, ואף כשהיה זקן מפלג, הוא בעצמו טרח בהכנסת האורחים ולהציע מטתם, והילדים רצו לעזר לו, ולא נתן בשום פנים, ואמר: אני מכין את המטה בשבילי, אני מציע מטה לאורח בשבילי, פי כשיהודי עושה מצנה — זה בעבורו, פי רק

הַמְצוּוֹת תִּשְׁאַרְנָה לְלוֹתוֹ לְנִצָּחַת. וַיִּגִּיעַ הַיּוֹם שְׁנַת־חַרְט עַל שְׂיִכְלָנוּ
לַעֲשׂוֹת עוֹד מְצוּוֹת וְלֹא עָשִׂינוּ.

וְלִכֵּן בָּזָה שְׁנַתְּךָ לְהִכְנִסֵת כָּלָה, אָנוּ עוֹשִׂים לַעֲצָמָנוּ. וְלִכֵּן אֲבָקֶשׁ
מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ: תִּתְרַמּוּ לִי ... וְהוּא יִחַלֵּק אֶת זֹאת בֵּין שְׁנֵי
הַחֲתָנִים וְהַכְּלוֹת, וַיִּרְאֶה מֶה חָסֵר לָהֶם. וְאֲנִי בְטוֹחַ שֶׁר' ... לֹא יִהְיֶה
עָלַי בְּרָגוֹז וּבְכַעֲס שְׁלֹא שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ, אֲבָל אֵינְנִי יָכוֹל לְשַׂכַּח אֶת
הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה אִז עִם הָאֲבִירָה בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ וְכוּ' וְכוּ'. וְזוֹ עֲבָדָה
מְצִיאֹוֹתִית. [וְכֹאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר, אֲפִי פַעַם לֹא לְהַעִיר לְשֵׁנִי, אֲלֵא
לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וְכוּ', קַל מְאֹד לְשַׁפֵּט אֶת הַזּוֹלָת וְלְדוֹנוֹ לְחוֹב,
בְּמִקְוֶה לְדוֹנוֹ לְזְכוּת, שֶׁמִּסְכֵּן אֵין לוֹ מֶה לְאַכֵּל וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אִם
רוֹאִים זוּגוֹת צְעִירִים, בְּמִקְוֶה לְהַעִיר לָהֶם הַעֲרוֹת, וְלַעֲרֹךְ עֲלֵיהֶם
בְּקִרְתָּ וְכוּ', תִּנְסוּ לְהַזְמִינֵם לְשֵׁבֶת, הַיּוֹדְעִים אֶת־עַם שֵׁיִשְׁנֵם זוּגוֹת,
שְׂאִין לָהֶם כֶּסֶף לְצָרְכֵי שֵׁבֶת?! וְלִכֵּן לֹא צָרִיךְ לְהַעִיר לָהֶם וְלִתֵּת
מוֹסֵר: לְמַה בְּאַתֶּם מְאַחֵר לְתַפְלָה וְכוּ', לְמַה כָּךְ וְכָךְ וְכוּ', זוּג זֶה
הַלֵּךְ לִישָׁן, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם מֶה לְאַכֵּל, זֶה אֲפִי אֶחָד לֹא שָׁם לֵב, זוּג
זֶה מִסְכֵּן, מְרַב עֲנוּיּוֹת אֵינָם מִסְתַּדְרִים].

לִכֵּן אֲנִי פּוֹנֶה לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָל הָאָרֶץ; הִנֵּה יֵשׁ לָכֶם
מְצוּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַכְּנִסֵת כָּלָה, שְׁנֵי חֲתָנִים, שְׁתֵּי כְלוֹת, אֲרַבַּע
מִשְׁפָּחוֹת, אֲנִי מְמַנֶּה אֶת ר' ... תִּשְׁלַחוּ לוֹ לְהִכְנִסֵת כָּלָה, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶינָה שְׁמֵחוֹת, זֶה לָנוּ כִּבְרַת שְׁלֹשׁ חֲתָנוֹת, וְכֵן
יֵשׁ לָנוּ הַשְּׂבוּעַ בְּרִית, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵנוּ,
וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר, וְתִתְרַבֵּינָה שְׁמֵחוֹת אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, אֲקַנְהָ שְׂבִשְׁבֶת
עֵקֶב אֲבוֹא לְשִׂמְחָת אֲתֶכֶם וְלִהְתְּרָאוֹת עִמָּכֶם. הָעֵקֶר אֲבָקֶשׁ אֶת כָּלְכֶם,
תִּרְאוּ תְּמִיד לְשִׂמְחָת, וַיִּשְׁמְעוּ מִבֵּית-הַכְּנִסֵת שֶׁלָנוּ קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׂמִיחָה, תְּמִיד תִּהְיֶה מוֹסִיקָה בְּאוֹלָם, וְלִרְקֹד אַחֵר כָּל תַּפְלָה. אֵל
תִּסְתַּכְּלוּ מֶה שְׂקוּרָה בַּחוּץ, וַיִּשְׁמְעוּ תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁאֲצַלְנוּ שְׂמֵחַת,
שֶׁאֲצַלְנוּ, בְּרוּךְ הַשָּׁם, שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְאַנְחָנוּ יֵשׁ לָנוּ עִם מֶה
לְשִׂמְחָת, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, צַדִּיק כְּזֶה הַמְּחַזֵּק וּמְעוֹדֵד
אוֹתָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַל אֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ הַלִּילָה, יִכְנַס הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב בְּלִבְכֶם, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁהֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַתְּפַלְלָתִי
הַרְבֵּה בְּעֵבוּרְכֶם וּבְעֵבוּר בְּנֵי בֵיתְכֶם.

שְׁמַעְתִּי שְׁמוֹעָה מְצַעֲרַת מְאֹד, שְׁבַתְּכֶם מִתַּחֲבַרְת עִם אֵיזָה יֶלֶד
מִפְרַע מֵהַחֲלוּנִים וְכו', עֲצֹם זֶה שֶׁהוּא חֲלוּנֵי זֶה נוֹרָא מְאֹד, אֵיךְ
אֶפְשֶׁר לְהַפְקִיר בַּת סֵתֶם כָּכָה, וְאֵת יוֹדְעַת אֵת הַתּוֹצְאוֹת מְזֵה, וּמְכַל
שָׁפֵן שְׁכֵלָם יוֹדְעִים שֶׁהֵיֶלֶד הַזֶּה מִפְרַע וּמְרַבֵּץ לְהוֹרִיו, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, וְעַל-כֵּן אֵינִי מִבִּין אֵיךְ אֵת נוֹתַנְת דְּבַר כְּזֶה, אֲנִי מֵאֲמִין, שֶׁהַכֹּל
שָׁקֵר, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלַי, כְּדֵי לְעַמֵּד עַל
הַמְּשֻׁמָּר וְלְהַצִּיל אֶת בַּתְּכֶם מֵהַדְּרָדוּרֹת תְּמוּרָה, הַחַיִּים כָּל-כָּף
קְצוּרִים, וְחָבַל לְאַבֵּד אֶת הַיְלָדִים בְּיָדִים בְּשָׂבִיל תַּאֲוֹת הַנְּצַחוֹן.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ
נִסִּים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ,
וּמְכַל שָׁפֵן לֹא לְרִיב, כִּי הַמְרִיבוֹת בְּבֵית גּוֹרְמוֹת לְעֵנִיּוֹת, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי בְּעֵגֶן הַי"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אַל ... ו... שְׂיַחֲיוּ נַצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מה אמר לכם! אל תעשו צעד פזיז כזה וכו', אני מבין היטב את הבעיה שלכם, והרבה התפללתי בעבורכם בציון רבנו ז"ל, ואני מאוד מאוד מקווה, שבקרוב תראו ישועה גדולה, על-כל-פנים לפני החגים אל תעשו שום דבר, כי הנה באה שנה חדשה, ומי יודע מה יהיה, ועל-כן טוב לחכות.

מה אמר לכם! אתם צריכים להסתכל על העתיד של ילדיכם, הנה הם קטנים, ועוד מעט יגדלו, ובמקום אחר בשום פנים ואפן לא תקבלו חנוף כזה, שהילדים רק ידברו מהקדוש-ברוך-הוא, ורק אמונה ותפלה. לזאת חמלו על ילדיכם, ותעשו רק למענם, כי חבל על ההשקעה הקשה שהשקיעו בילדיכם, ועכשו ילך לריק, כי בחוץ אף פעם לא יקבלו חנוף כזה, ומה יש לאדם יותר חשוב כמו הילדים, ולמענם כדאי להקריב הכל.

נא ונא תראו להתחזק, כי גדול אדוננו רוב להושיע, ועוד תראו נסים נגלים כאן ביבנאל, הן בענין השכנים והן בענין הפרנסה, ובפרטיות בחנוף הילדים בקדשה וטהרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם לְ...

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מְכַתְּבִים נְחוּצִים, לְמָסוֹר אוֹתָם מִיָּד (אֶת מְכַתְּבֵי ... לְמָסוֹר לָהּ דִּיקָא, וְלֹא לְבַעֲלָהּ). תְּמִיד רְאֵה לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהוּא תוֹלֵה אֶת זֶה בְּשָׂכִיל זֶה אוֹ בְּשָׂכִיל זֶה ... הֵם לֹא יוֹדְעִים, אֲשֶׁר אִם הָיוּ גָּרִים בַּחוּץ, הָיוּ מְאֻבְּדִים אֶת הַיְלָדִים לְגַמְרִי, בְּלִי שׁוֹם צֶל שֶׁל סִפְקָ. לְזֹאת רְאֵה תְּמִיד לְתִזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲפִלוּ דְבוּר אֶחָד, וּמִזֶּה תִצָּא גַם לָךְ הַתְּחִזְקוֹת, וּכְדַאי שֶׁתְּדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי עוֹבְרִים עָלָיו הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תְּחִיָּה.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּעִבוּרְכֶם, חֲזָקִי וְאִמְצִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל.

קְבִלְתִּי אֶת הַמָּסוֹר מ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי כָּבֵר מְטַפֵּל בְּזֶה.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַבְּרִי דְבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת עִם ... כִּי הִיא מְאֹד נְשֻׁבְּרָה וְכוּ', וּבְכֻלָּל טוֹב לָךְ לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִמוּנָה

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרְךָ, וְאַמוּנַת חֻכְמִים, וּבְכֹה שְׁתַּדְּבְרִי עִם נְשִׁים אַחֲרוֹת, גַּם לְךָ תִּהְיֶה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָרִין, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ד): אִם מְדַבְּרִים עִם הַזּוּלָּת, אֲזִי יֵשׁ גַּם לּוֹ הַתְּחִזְקוֹת, וְהָיִיתׁ שְׂאֵת צְרִיכָה הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת מִבֵּית וּמְחוּץ, לְזֹאת קָחִי לְעֶצְמִךָ מְשִׁימָה זֹאת לְחֻזֵּק אַחֲרַיִם, וְכָךְ גַּם אֶת תְּהֵי מְחֻזָּקָת.

תְּאַמִּינִי לִי, יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל, שֶׁהֵבֵר-מְצוּהָ שֶׁל בְּנֵךְ נִבְלַע בְּתוֹךְ הַחֲנֻכַּת הַבֵּית, אָבֵל אֲנִי עוֹד אֲשַׁלֵּם לְךָ חֲזָרָה בְּשִׂמְחַת הַחֲתָנָה שֶׁל הַבָּנִים כָּפֵל כָּפֵלִים.

חֻזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד, וְתִהְיֶי חֻזְקָה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְנֵנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ"א מִנְחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זִכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּעִבּוּרְכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְמַשִּׁיף לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה.

בְּנֵכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, לוֹמֵד טוֹב מְאֹד, וּמְצַלִּיחַ וְגָדֵל מְאֹד, וְנַעֲשֶׂה עֲצָמָי. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה, שְׁתָּרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, הוּא מְאֹד רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּאוּמָן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּכְפִי הַנִּרְאָה כָּל הַכֶּתֶה תִּסַּע, וְתִרְאָה אוֹתוֹ שְׂמָה.

רַק חֻזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים חֻזֵּק עֲצוּם, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת עֲכָשׁוּ, שְׁמַצֵּב הַפְּרֻנְסָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְאֹד דְּחוּק, וְיֵשׁ הַבְּטָלָה גְּדוּלָּה, לְזֹאת כְּדָאִי לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְצֵאת לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, וְכָךְ יִהְיֶה לְכֹלֶם שְׁפַע.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּתוֹךְ לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חֲזוֹרָתִי מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל מְלֵא תִקְוָה טוֹבָה,
שֶׁהַכּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתַי בְּעִבּוּרְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְחֹזֵק אֶת קַהֲלֵתְנוּ, בְּיַתֵּר שְׂאֵת
וּבְיַתֵּר עֵז, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל הַתְּפָרְדוֹת
קַהֲלֵתְנוּ, וּמְאֹד מְאֹד חֲבָל.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁבִּנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִהְיֶה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ, שֶׁהִיָּתָה לִי בַּהִיּוֹתְכֶם בְּיַחַד אֶצְלִי, וּמִמֶּשׁ נִשְׁפָּךְ דָּמִי
בְּקַרְבִּי מִכָּל הַסְּפוּר.

מָה אִמַּר לְךָ! זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְלֵי צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה בְקִשְׁתִּי
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִרְחַם עָלַיְךָ, וְיִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחֵי-חַיּוֹת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת קִטְנוּת הַמַּחֲזִין, כִּי

אֲשֶׁר כּוּ תתנּג בּנחל קנט
אם אָדם הָיָה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הָיָה בָּא לְיַדִּי נְסִיוונוֹת
קָשִׁים וּמְרִים כְּאֵלוֹ, כְּמוֹ שְׁעוֹבָרִים עָלַיָּךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה
נַעֲשֶׂה עִם בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְלֹא תִפְרִיז אוֹתוֹ
לְגַמְרִי. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
בְּאוֹמֵן, וְאִז תִּרְאֶה אוֹתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, עֵקֶר הַתְּקוּיִן עַל כָּל הַעֲגָמַת נַפְשׁ
שְׁגָרְמַת לִי, שֶׁתְּדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישׁ לָךְ
הַשְּׁפָעָה עָלָיו — רַק אֲמוּנָה, וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, וְאַמוּנַת חֲכָמִים,
וְצָרִיכִים לְדַעַת, שִׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאַתָּם לֹא מְבִינִים, וְלֹא
מְשִׁפִּילִים וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַשִּׁכָּל לְגַמְרִי, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג); וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה בְּלְקוּטִי-תְּפִלוֹת,
הַשְּׂיִכַת לְהַתוֹרָה הַזֹּאת, וְהִיא תְּפִלָּה קִי"ג, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה, אִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְכָתֹב לִי כַּמָּה שׁוּרוֹת, וּמְמַשׁ תְּחִינֵי.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתנּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּל הַעֵת שֶׁהֵייתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתָּךְ, אֲבָל לֹא
יָצָא.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה

שִׁישׁ לִי, שְׁאֵתָה מְדַבֵּר בְּכָל שָׁבוּעַ בְּרַבִּים, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ וִ"ל, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת בְּעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וַיֵּאמֶץ וַיִּחַזַּק וַיַּעֲזֹד וַיִּשְׁמַח אוֹתוֹ, וַאֲיִן מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וַיִּוֹתֵר בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְתִמְשִׁיף לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן בְּאַמוּנַת צְדִיקִים, כִּי לֹא זֹאת, מֵהַיֵּשׁ לָנוּ בַּחַיִּים, כִּי יָמֵי חַיֵּינוּ הֶבֱל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וַיֵּמָה נִשְׁאַר מִהֶאֱדָם? רַק זֶה שֶׁהוּא דְבַר עִם הַזּוֹלָת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הֵייתִי עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וִ"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּעִבּוּרְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתנד.

בְּעִזְבַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר עֵקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

זְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וִ"ל, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּעִבּוּרְךָ וּבְעִבּוּר כָּל הַמְּשַׁפָּחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן-כָּל.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, וְאֲדַרְבֵּה, רָאָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים, וְרַבְּנוּ וִ"ל אָמַר פֶּעַם לְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (חַיִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן שח): אֲפִלּוּ קָרַשׁ קָטָן וְדַק יָכוֹל לְהַדְלִיק עֵץ גְּדוֹל מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה קָטָן בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵא תִדַּע שִׁישׁ לָךְ

דְּבוּרִים לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-כֵּן
הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרִים מְאֻמְנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֵקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! יֵשׁ לִי צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד, מֵה שְׁקוּרָה בְּבִיתְךָ וְכו',
וְכו', עִם כָּל זֹאת עָלִי לֹאמַר לְךָ, שְׂאִין זֹו תִּכְלִית לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ
אֶל הַצֶּעַר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצֶּעַר — הַצֶּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו וְכו'
וְכו' (רש"י מוֹעֵד קָטָן כ"ז), וְעַל-כֵּן מָה יִהְיֶה אִם בְּכָל פַּעַם תִּטְחַנֵּי מִים
וְכו', וְעוֹד פַּעַם תִּסְפְּרֵי מֵה שְׁקוּרָה בְּבִית וְכו', בְּיַדֵּי הַפָּאָב וְהַצֶּעַר
מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל, וְאִין שׁוּם בְּרָרָה אַחֲרָת, רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבֵב כָּל
עֲלָמִין, וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְעַל-כֵּן עָלִי
לִיעֵץ לְךָ, שֶׁתִּכְנִיֶּסֶי אֶת עֲצָמְךָ בִּיּוֹתֵר בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, לְחַזֵּק
אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל, וּלְטַפְּטֵף לְהֵן דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה, וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁכָּל אַחַת וְאַחַת מִנְּשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עוֹבֵר עֲלֵיהֶן מִשְׁבֵּר אַחֵר, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁזוֹכָה
לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּרַעֲיוּתָהּ, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ דְּבָר זֶה מְאֹד
חָשׁוּב, וְתִמְשִׁיכֵי בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.
וְתַחֲיֵי תְּזַקֶּה בְּזֶה, וּבְכַפְרֵט לְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁים הַצֹּעֲרוֹת, וְכֵן אֵלוּ
שֶׁנִּכְנְסוּ זֶה עִתָּה לְגוּר בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר הֵן מְאֹד מְאֹד צְרִיכוֹת חֲזוּק,
וְאִם הַנְּשִׁים תַּהֲיִינָה חֲזוּקוֹת, מִמֵּילָא גַם הַגְּבֵרִים יִהְיוּ חֲזוּקִים, וְלִכֵּן
עָלֶיךָ מְטַלֵּת הַעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו — לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֶת

נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזָה שְׁתַּחֲזְקִי אֶת הַזּוּלָּת, תִּהְיֶה גַם לָךְ הַתַּחֲזָקוֹת.

וְהַעֲקֹר עֲלֶיךָ לְהַשְׁלִים עִם הַמְּצִיאוֹת, וְאֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הוּא יִשְׁתַּנֶּה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ דְּבַר אֶחָד, שֶׁבְּשִׁעָה שֶׁהוּא רוֹאֶה שְׂאֵת נֹתְנַת תְּשׁוּמַת לֵב לַזּוּלָּת — הוּא מִתְּפוֹצֵץ וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת מְאֹד, שֶׁבְּזָה שְׁתַּמִּיד תִּדְבְּרִי עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי הַתַּחֲזָקוֹת, וְתַמִּיד תִּהְיִי עֲסוּקָה עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת, לְדַבֵּר עִמָּהֶן, זֶה יִקְרַב אֶתְכֶם חֲזָרָה וְכוּ', וְכוּ', כִּי לוֹ מְאֹד מִפְּרִיעַ שְׂאֵת מְדַבְּרַת עִם נָשִׁים וְלֹא אֲתוּ, כִּן הוֹלֵךְ הַמֶּחֱ שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ'. אֲנִי מִקְּוֶה שְׁתּוֹצִיאִי דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר מִתּוֹךְ מִכְּתָבִי זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר עֵקֶב, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵגְזֵן הַבְּטוּחַ וְכוּ' וְכוּ', אִין עֲצָה אַחֲרַת רַק אֲמוּנָה וְתַפְלָה, וּבְכוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּהְיֶה לְאֵל, בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לוֹמֵד טוֹב וּמִתְנַהֵג טוֹב, וְיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, הוּא מְאֹד רוֹצֵה לְנִסֵּעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִסְתַּמָּא כָּל הַבְּחוּרִים יִסְעוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְדַבֵּר אִתָּן דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכֵן אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה, שְׂאִין לָנוּ מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ אֶתָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כּוּ תתנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ יִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֵׁישׁ לְךָ אֶת כַּחוֹת הַנִּפְשׁ לְהַמְשִׁיךְ בְּגֵהוּל בֵּית-הַסֵּפֶר, רַק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וּמַחְלִישׁ אֶת דְּעַתְךָ, כְּדִי שְׂתַגְבִּיחֵי יָדַיִם, וְעַל-יַד־יָזֶה יִתְפַּוֵּר, חַס וְשְׁלוֹם, כָּל בֵּית-הַסֵּפֶר, תִּהְיֶה לְאֵל, כָּל הַשָּׁנָה הַחֹזֶקֶת אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂאֲסוּר לְךָ לְהַתְפַּעֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שְׂעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֶּה בְּזֶה שֵׁישׁ לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, וּבְזֶה שְׂנֵדָמָה לְךָ שְׂאֲבַד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּךָ, בְּזֶה בְּעַצְמוֹ עֲלִיךְ לְהַתְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכּו' וְכּו' וְכּו', אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִאָמֶת תּוֹכְלִי לְהַמְשִׁיךְ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, בְּכַחוֹת חֲדָשִׁים, כִּי כָּל הַמּוֹרוֹת כְּאַחַת כּוֹתְבוֹת לִי, שֶׁהֵן אוֹהֲבוֹת אוֹתְךָ, וּמְאֹד נָעִים וְטוֹב לָהֵן לְעַבֵּד אִתְּךָ יַחַד, לְכֵן אֵל תַּגְבִּיחֵי יָדַיִם, וְאֵל תִּבְרָחֵי, אֲדַרְבֶּה, עֲלִיךְ לְזַכֵּר, שְׂתַעֲבֹרְנָה הַשָּׁנִים, וְתַחֲתָנִי אֶת הַבָּנִים שְׁלֹךְ, וְתַהֲיִינָה לְךָ פְּלוֹת וְכּו' וְכּו', אֲז תִּבְיַנִּי מֵה זֶה נִקְרָא קִשָּׁה וְכּו' וְכּו', הַחַיִּים בְּכָלֵל לֹא קָלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְעֶסֶק בְּעֶסֶק קְדוּשׁ וְנוֹרָא בְּזֶה, לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן רְאִי לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, לְהֵיוֹת מְנַהֶלֶת בֵּית-סֵפֶר, וְאֵל תַּעֲזִבֵי אוֹתְנוּ, אִם יֵשׁ אִשָּׁה אַחַת שְׂמַגְבִּיחָה אֶת הַקּוֹל — מֵה בְּכַף?! זֶה חֶלֶק מִתְּחַיִּים,

וְזֶה חֵלֶק מֵעֲבוֹדַת הַצְּבוּר, לְכֵן אֵל תִּשְׁבְּרֵי מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֵקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַמְשֶׁךְ הַסְּלִיחוֹת, וְלִדְעָתִי בְּזֶה נִגְמַר הַסְּלִיחוֹת,
וְאִתָּה כְּבָר יָכוֹל לְהִדְפִּיס אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ זֶה, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה מוֹכֵן
בְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹהִים.

שְׁלַחוּ לְךָ אֶת זֶה גַּם דְּרָךְ דָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וּכְדָאֵי שְׁתַּבְּדֵק, וּבְזֶה
אֲנִי חוֹסֵךְ לְכֶם תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵה אַחוֹז מִהַעֲבוֹדָה.

רְאֵה לְנִקְדָּךְ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֲחֵרוֹנִים, וְתַעֲשֶׂה רְשִׁימָה אֵילוּ
קוֹנְטְרָסִים נִגְמְרוּ עַד הַסּוֹף, וְאֵילוּ קוֹנְטְרָסִים זֶה רַק חֲצִי אוֹ רִבְעֵי, כִּי
אִם לֹא תַעֲשֶׂה אֶת הַחֲשׁוּבּוֹן הַזֶּה נִתְבַּלְבַּל לְגַמְרִי, וְלֹא נִדַּע אֵיפֹה
אֲנִיחֵנו אוֹחֲזִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם
דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת
הַעֲבוֹדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת עוֹשֶׂה, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֵךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"ב מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַגִּיעַ, וְהִשְׁתַּלַּב טוֹב עִם כָּל הַתַּלְמִידִים, וְלוּמֵד טוֹב, וְלִדְעָתִי יִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מְמֹנֹו, כִּי הוּא לְגַמְרֵי אַחַר מִהָאֵח הַגָּדוֹל שְׁלוֹ, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד אֲצַלְנֹו, הַעֲקֵר מֵה שְׁאֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ דְחוּף מְאֹד, שֶׁתִּשְׁלַח עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, סֵט זֶהר שֶׁנִּדְפְּסוּ עִם נִקְדוּת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְכָרַח, כִּי כָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד אֲצַלְנֹו יֵשׁ לוֹ סֵט זֶהר, כִּי תִקְוִי זֶהר כָּל אֶחָד גּוֹרֵם לְעֶצְמוֹ, וְסֵדֶר בְּזֶהר אֲנַחְנוּ לּוּמֵדִים בְּיַחַד, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַשִּׁיג לוֹ כָּבֵר אֶת הַסֵּט זֶהר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ.

וְכֵן אִם תּוּכַל לְשַׁלַּח עִמּוֹ כֶּסֶף שֶׁקְנִיתִי לוֹ סְפָרִים אֵלּוֹ, שְׁאֲנַחְנוּ לּוּמֵדִים: תַּנ"ךְ, מְשֻׁנְיּוֹת, רַמְב"ם, מְשֻׁנָּה בְּרוּרָה, וּמִנְחַת חֲנוּךְ, אֶת הַסְּכּוּם תִּשְׁלַח עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּקִרְיַת סֶפֶר אֲצַל חֲמִיו, אֶתָּה יְכוּל לְהַתּוֹדֵעַ אֲצַל ... אֶת הַמְּסַפֵּר טְלַפּוֹן.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֲשֶׁר זֶו מִמֶּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת לְכָל הַדּוֹר, וּבּוֹדָאֵי לֹא בַחֲנָם עוֹבֵד עֲלִינוּ הַסְּמ"ךְ־מ"ם כָּל־כֶּף לְעִשׂוֹת בִּינִינוּ פְּרוּדִים וּמִחְלוּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִשְׁלִיךְ אוֹתָנוּ בְּחוּבוֹת וְצָרוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ דְבַר זֶה. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְעֶזֶר לוֹ, וְכֵן תַּעֲזֹר אֲנִישֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיֶּקֶרִים, שְׁיִקְחוּ אֶת הַסְּפָרִים לְהַפְצֶה, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְמִלָּא אֶת כָּל אֲרָצְנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּיא מְלִיוֹן יְהוּדִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרִדִים אֶל

ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, וכבר כדאי להדפיס בשבוע זה את סדר הסליחות, ולהפיצם בכל שכבות העם.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר עקב, כ"ג מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבן של ... גרו יאיר, יש בזה ספור, שאי אפשר להעלותו על הכתב, ובנדאי לא עשיתי שום אפליות כמו שאתה חושב, כי באמת קבלתי עלי לא לקחת בחורים עד אחר ספות, וגם אז רק מיבנאל, ופה יש ענין של יוצא מן הפלל, ועל-פן תדון אותי לכף זכות, והקדוש-ברוך-הוא ידון אותך לכף זכות.

פה תקבל את הרשימה של הספרים שכתבת, אם אתה יכול להמציא לי את הספרים האלה מה שיותר מהר — יהיה טוב מאד, ובפרט את פל הסט "פחד יצחק", שהוא ספר קדום, אם אתה יכול להשיג לי את זה עד יום שלישי שנוסע ... גרו יאיר, חזרה, לשלח אתו — מה טוב ומה נעים, וכן יתר הספרים, הוא נמצא בקרית ספר, ואהיה לך אסיר תודה.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך, ותרוה הרבה נחת מלדריך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה נסים נגלים שיעשה לך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּו תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאָה, כִּי־ד מִנְחָם-אֵב הִתְשַׁנְּיָה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָה מְאֹד נִדְעָעוּעָתִי לְשִׁמְעַע מָה
שְׁעוֹבֵר בֵּינֵיכֶם וְכוּ' וְכוּ'.

אַתֶּם מְאֹד צְרִיכִים לְשִׁמֵּר עַל אִסּוּר נִדְהָ, שְׁזֵה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד,
וְזֵה בְּכִרְיָתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמִזֵּה סוּבְלִים אַחֲר־כֶּף אֶת הַסֶּבֶל
הַגָּדוֹל שְׁאַתֶּם סוּבְלִים, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי
בְּאַמַּת הַתְּכָלִית בְּזֵה הָעוֹלָם לְגוֹר בִּיחֻד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק. לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ
לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֶתְכֶם, רַק תִּחִיו בִּיחֻד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

... גִּרוּ יֹאִיר! רְאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, הֵן
בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, הֵן בְּמִדְרָשׁ, וְהֵן בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ, מְכַל
לְמוּד וְלְמוּד תִּלְמַד אִפְלוּ קִצַּת קִצַּת, הַעֲקָר שְׁלֹא יַעֲבֹר עָלֶיךָ יוֹם
אֶחָד בְּלִי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְזוֹן שֶׁל הַנְּשָׁמָה,
וְאִשְׁרֵי הָאִישׁ שִׁזּוּכָה לְהִתְחַזֵּק וְלוּמַד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה
מְעַשְׂרֶת אֶת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמְכַל שְׁכָן בְּרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאָה לְהִתְחַזֵּק מְעַמְד, וְאִז תִּרְאָה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵת מִתְחַזְּקָת, וְכֵן אֶת מִתְחַזְּקָת אַחֵרִים.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְדַּבֵּר בְּרַבִּים, שְׁבוּזָה אֶת זוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בָּךְ. וְלִכֵּן רָאִי לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי חֲזוּק כְּפִי שְׁקִיבֵלֶת אֶצְלֵנוּ, וְאֵל תְּפַחְדֵי בְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, אֲדַרְבָּה תִּתְחַזְּקֵי בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר אִמֵּן, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחִזְק וּלְעוֹרֵד אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתִּחַזְּקֵנָה אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזָה צוּ הַשְּׁעָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה עֲכָשׁוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וּלְעוֹרֵר אֶת אַחֲרוֹת בְּתִשׁוּבָה, וְאֵז הַשְּׂכָר גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד.

מֵאֵד רְצִינִי, שְׂתִּחַזְּקֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתָמִיד תִּשְׁתַּדְּלֵי לְדַבֵּר עִם נְשִׁים אַחֲרוֹת בְּעֵנֵן אֱמוּנָה וְאֱמוּנַת חֻכְמִים, שְׁזָה מֵאֵד מֵאֵד גִּצְרָךְ, כִּי עוֹבֵר עַל אֲנָשִׁים מָה שְׁעוֹבֵר — הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִחֲזִיק מְעַמֵּד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵנֵן הַחַיִּים הַפְּרָטִיִּים שְׁלָךְ, אֶת צְרִיכָה לְהַחֲזִיק מְעַמֵּד, וּכְמוֹ שְׂדַבְּרָנוּ אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וְלִכְל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַמְּזַל שְׁלוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְהַפְּךָ אֶת זֶה, כְּמֵאֵמָרָם ו"ל: אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים: "אֵין" — הֵינּוּ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַמְּזַל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּצְרִיכִים לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפֵּךְ הַמְּזַל לְטוֹבָה.

מֵאֵד רְצִינִי שְׂגִבְרַת ... תַּחֲיָה, תְּמַלֵּא מְקוֹמְךָ, בְּעֵת שְׂתִּצְאֵי לְחַפְּשַׁת לְדָה, בְּשְׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת.

אָפֿער כּו תתסג — כּו תתסד בּנחל קסט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִיִּים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֹר תַּתְחַזְּקִי
מֵאֵד, וְעַל-יַדֵּי־זֶה יִהְיֶה לְךָ שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה דְיָיִךְ,
וְתַעֲזְרִי לָנוּ לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמַחוֹת.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתְּמַשִּׁיכֵי לְהִיוֹת מוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַשׁ... תַּחֲיָה תִּצָּא לְחַפְּשֵׁת לְדָה, אֶת תַּקְּחִי אֶת הַכֶּתֶה
הַזֶּה.

הַעֲקֹר תַּתְחַזְּקִי מֵאֵד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
זֶה הִיסוּד, וּכְכֹל שֶׁתַּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה — כֵּן תַּעֲבִירִי אֶת הַכֹּל, כִּי

על-ידי אַמונה עוֹבְרִים על הַכֵּל. הָעֶקֶר לא לְפַחַד מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְאִז תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ בַּחַיִּים.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ דְבוּרֵי אַמוֹנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל תִּפְחָדֵי מֵאַף אָחַד, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה נְשִׁים, שֶׁהֵן מְלֵאוֹת סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן שְׁבוּרוֹת וְצָרִיכוֹת חֲזוּק, וּבְזָה שְׂאֵת תַּחֲזִקֵי אֶת אַחֲרוֹת, גַּם לָךְ יִהְיֶה חֲזוּק, וְאֵל יִקַּל דְּבַר זֶה בְּעֵינֶיךָ, כִּי אִז תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאד מְקוֹנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁמְעַ אֶצְלָךְ בְּקִרְוֹב מָאד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הָיִוֹת שְׂאֵת הוֹלְכֵת לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּאַמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מִי שֶׁמְחַנֵּךְ אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא צָרִיךְ לְהָיִוֹת מָאד מָאד חָזֵק בְּאַמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ תְרוּץ עַל הַכֵּל, כִּי מִי שֶׁחָזֵק בְּאַמוֹנָה, יֵשׁ לוֹ תְרוּץ עַל כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁרַק שׁוֹאֲלִים, כִּי הָאַמוֹנָה זֹו בְּרַכָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי כח, כ): "אִישׁ אַמוֹנוֹת רַב בְּרַכּוֹת", וְעַל-כֵּן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַמוֹנָה, וּבִכְפָּרֵט מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא צָרִיךְ לְהָיִוֹת מָאד מָאד חָזֵק בְּאַמוֹנָה.

נא וְנא ראי לחזק את כל נשות אנשי שלומנו, עם מי שאַתְּ רק מדַבֶּרֶת, תְּדַבְּרִי דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחִי, וְזֶה דְבַר מְאֹד מְאֹד חַיִּיבִי לְדַבֵּר עִם הַנָּשִׁים רַק דְבוּרֵי אַמוּנָה וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחִי דְרַבְּךָ, וְתָמִיד תִּבְשְׂרִי לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵה מְאֹד נִכְנָסָה בְּלִבִּי שְׂמֵחָה, שְׂתַמְשִׁיכִי גַם הַשָּׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה לְחִנּוּךְ אֶת בְּנוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, זֹו אֶצְלִי שְׂמֵחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, הַצְּלַחְתָּ מְאֹד מְאֹד עִם הַבְּנוֹת, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמְשִׁיכִי לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּנוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּלְחִנּוּךְ אוֹתָן בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, כִּי כִּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג), אֲשֶׁר אֶצֶל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֶצְלִי הָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, וְלָכֵן תִּתְחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד בְּמֵדַת הָאַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נא וְנא ראי לְהִתְחַזֵּק, וּלְחַזֵּק גַּם אֶת שְׂאֵר נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּלְדַבֵּר אִתָּן תָּמִיד דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שְׂתַחַזְּקִי וּתְעוֹדְדִי אֶת שְׂאֵר הַנָּשִׁים, תִּהְיֶה לָּךְ מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מֵינֵי סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְקִטְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּכְשֶׁמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת הַזּוֹלָת בְּאַמוּנָה, בְּזֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשְּׂמִיחָה הִיא יְסוּד בִּיְהוּדוּת, כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח יוֹתֵר מִצְּלִיחַ יוֹתֵר, וְאַתָּה
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד): כִּשְׂאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה
בְּשִׂמְחָה, הוּא יְכוּל לַעֲלוֹת עִם הַשְּׂמִיחָה לְמַעְלָה מִן נִפְשֵׁי רִוְחִין
וְנִשְׁמָתִין, וְלִהְגִיעַ אֶל מַדְרַגַת מְטִי וְלֹא מְטִי, הֵינּוּ לְהַשִּׁיג אֶת הַשְּׂגִת
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּתְשַׂמַּח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי כָּל אֶחָד
וְאֶחָד עוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק גַּם אֲחֵרִים, וּכְפִי שֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים, כֵּן
תִּהְיֶה לוֹ הַתְחַזְּקוֹת. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְחַזֵּק
אֶת אֲחֵרִים, וְזוֹ הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים לב, א): "אֲשֶׁרֵי
מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְכַנִּיס שְׂכָל בְּדֵל, כִּי צָרִיכִים לְעוֹדֵד
וּלְשַׂמַּח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ.

נָא וְנָא תִּדְבֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּצְעִיר, אֵיךְ
שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אֵין סוֹף, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי
מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל דְּבִקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

נא וְנָא רְאֵה לְלִמְד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר
כָּל לְמוּד וְלְמוּד שְׁלוּמֵדִים מֵאלוֹ הַד' לְמוּדִים — הוּא הַצְּלָחָה
נְצָחִית, הַצְּלָחָה פְּזוּ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר רְאֵה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד
בְּהִרְחִיבַת הַדַּעַת, וּבְפִרְט כְּשֵׁאת הוֹלֶכֶת עִכְשׁוֹ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל,
עַלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת
וּבְקִיּוּם הָאָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְהִיּוֹת שְׂאֵת נוֹתְנַת הַרְצָאָה בְּרַבִּים, עַלֶיךָ
מֵאֵד לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה, וּלְשִׂמַח אֶת כָּל הַשׁוֹמְעוֹת, וְאִין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר
גְּדוּלָה מְזוּ, כְּמוֹ לְחַזֵּק אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכֹאֲבוּים
גְּדוּלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחַזֵּק אֶת שְׂאֵר נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתְּ יוֹכֵל לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַם כָּל מִי שְׂאֵת יוֹכֵל לְדַבֵּר, תְּדַבְּרִי דְבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַתְחַזְּקוֹת וְאֲמוּנַת חֻכְמִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נְשִׁים בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵן נִחְלָשׁוֹת מְרַב הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבֵרִים עֲלֵיהֶם,
וּבְפִרְט הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְנִכְנָסוּ לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, טוֹב
מֵאֵד שְׂתַקְשְׂרִי אֶתְּם קֶשֶׁר, וְזוֹ מִצְנָה גְּדוּלָה מֵאֵד, וְאֵהִיָּה לָךְ אֲסִיר
תּוֹדָה בְּעִבּוּר זֶה.

נא וְנָא הַדְּבִיקִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תְּצִירִי

בְּדַעַתְךָ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה, שְׁתַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחֵי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֵיךְ אַתָּה מְתַחַזְקַת וּמְתַכּוֹנְנַת לְחִזּוֹק אֶת בְּנוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁנָה הַבָּאָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי רְגִילִים לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַבְּנוֹת, כִּי בְּאֵמֶת כֵּלֶן הֵן יְהִלּוּמִים, וְצָרִיכִים לְלִטֵּשׁ אוֹתָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְרְאוֹת אֶצְלָן רַק טוֹב.

גַּא וְנָא רְאִי לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתַחֲזִקִי אוֹתָן בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּהִי שְׁבוּרָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהִבֵּן שְׁלֹךְ יִגְדֵל תְּלִמִיד חֶכֶם גְּדוּל, רַק לֹא לְדָאג, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לֹא לְדַחַק אוֹתוֹ, וְלֹא לְהִלְחִיצוֹ אוֹ לְהַפְעִיל עָלָיו לַחֵץ, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי וְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

קדם בענין שהכני את בנך ... גרו יאיר, מאד מאד אני מצטער על זה, ואני אעמיד את המכה על מקומו, אני כבר הולך לדבר עם ... גרו יאיר, לא יתכן ששלמד או עוזר למלמד יכה את הילדים, אני מאד מאד מקפיד על דבר זה, פי אסור להרביץ בשום פנים ואפן, ומי שמכה אינו מלמד. תגידי לבנך ... גרו יאיר, שאחר סכות הוא יבוא ללמד אצלי, ושלא תחלש דעתו כלל, כי אצלי יהיה לו רק טוב כמו ל... גרו יאיר.

אודות המעון — תחזיקי את זה חזק, ואל תתפעלי בשום פנים ואפן משום בריה, אי אפשר להחזיק מוסד עם חלישות הדעת וכו' ועם רגישות וכו', צריכים ללכת ביד חזקה במקום שצריכים, ודי לחכימא, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך. בענין מה שגרה עם הבת של ... זה לא בדיוק כמו שכתבת וכו', תמיד צריכים להסתכל בעין טובה, ולדון לכף זכות, ולא מה שרואים בעין מבינים תכף-ומיד.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך פחות הנפש להתגבר על כל המניעות מבית ומבחוץ, ובזכות זה תזכי לבנים צדיקים יוצאים מן הכלל, רק חזקי ואמצי מאד, ותראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

את זה אני מבקש אותך, שאל תאמיני לאף אחד שמדבר בשמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום ובִּרְכָה אַל ... גּרוּ יָאִיר.

נא למסר את המכתב תּכַף-וּמְיָד בְּיַד ... תּחִיָּה, פּי זֶה מְאֹד נְחוּץ.

ראה לדוּחַ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת הֵן מַעֲצָמָךְ וְהֵן מִהֲקֵהָלָה.

רק חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, פּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַם תּהִיָּה חֲזַק בְּאַמוּנָה, תּרְאֶה בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, פּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" (משלי כח, כ).

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כו תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום ובִּרְכָה אַל יְדִידֵי ... גּרוּ יָאִיר.

לנכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, פּי בְּלִי אַמוּנָה חַיִּים אֵינָם שׁוּיִם כְּלוּם, פּי הַעֲקָר הוּא הַאֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אִיפֹה אוֹחֲזִים בְּאַמוּנָה, כּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'); וְגַם בְּגֵי-אָדָם שְׁפוֹבְלִים חֲלָאִים רְעִים וְכוּ', שׁוֹז מַחֲלַת הַעֲצָבִים, רַק עַל-יְדֵי חֶסְרוֹן אַמוּנָה, פּי הַדְּמִיוֹן זֶה נִגְדַּד הַאֲמוּנָה, כֵּן בּוֹרַח וְנִתְגַּרֵּשׁ מִהָאָדָם כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "וְהִסִּיר מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" (דְּבָרִים ז, טו) — זֶה הַרְעִיוֹן (ירוּשְׁלַמִי שֶׁבֶת עַט); פּי הַדְּמִיוֹנוֹת, זֶה מֵה שְׁמֻכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּלַחְצִים, וְעַל-כֵּן הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה. וּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כּא), שֶׁהַאֲמוּנָה

צְרִיכָה לְהִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָאֵיבָרִים שֶׁל אָדָם, עַיִן שָׁם; וּבְזֶה נִבִּין לְמָה כְּתוּב בְּלִשׁוֹן רַבִּים דִּיקָא (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי צְרִיכִים אָמוּנָה בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַחַיִּים, כּוֹאֲבֵת לִי הֶרְגֵּל מְאֹד, אֲנִי צָרִיף לְדַעַת, שְׂזָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכוּנָה עֲלִיוֹנָה, יֵשׁ לִי צֶעַר וְיִסּוּרִים מִבְּנֵי אָדָם — זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הַסֵּתֶבְכְּתִי בְּתֵלְאוֹת וּבְחֻבוֹת — זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה "אִישׁ אָמוּנוֹת" — שְׁצְרִיכִים אָמוּנָה בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַחַיִּים, וְאֵז עַל-יַדֵּי אָמוּנָה, נִמְשַׁכֵּת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי הָאָדָם, אֲשֶׁרנּוּ שָׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה!

הִנֵּה פֹה תִקְבַּל מִכְּתָב שֶׁכְּתַב אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂרוּצָה לְעֹזר לַתַּת תְּנוּפָה לַמוֹסְדוֹת, וְלִכְן תִּתְּלֶה אֶת הַמְּכָתָב בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, אֶף שָׂרָק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּטַחְתִּי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל יְשׁוּעָתִי תְלוּיָה רַק בְּיַדֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא בְּיַדֵּי בָּשָׂר וָדָם, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם בָּא וְרוּצָה לְעֹזר, וּמִשְׁקִיעַ כְּמָה אֶלְפֵי דוֹלָרִים, מְשַׁלֵּם כְּרֵטִיס לְבִנִּי, וּמְבִיא צְוֹת צְלָמִים לְצֵלֵם אֶת הַמוֹסְדוֹת וְכוּ', צָרִיף לְעוֹדֵד אוֹתוֹ. מִי יִתֵּן, שִׁיְהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב, כִּי הִרְבֵּה שְׁלִיחִים לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא, סוּס מוּכָן לְמַלְחָמָה וְלֹה' הַתְּשׁוּעָה (מְשָׁלִי כא, לא), וְנִרְאָה מֵה חֲלוּמוֹתָיו, וְאִיךָ אָמַר הַתּוֹם: "אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת".

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת מִכְּתָב הַמּוֹרוֹת אֶל ... כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ, וְכֵן אֶת שְׁנֵי הַמְּכָתָבִים לְ... גְרוּ יָאִיר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר רְאֵה, כ"ח מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי הַיּוֹם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, זֶה מִמֶּשׁ פָּאָר, וְזֶה יִכְבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, כִּי אִם לֹא הָיוּ מְלַחֲצִים אוֹתִי לְדַבֵּר בְּרַבִּים, לֹא הָיוּ יוֹצְאִים קּוֹנְטְרָסִים כְּאֵלֶּה, כִּי כָּל סַבְּתִי

לדבר ברבים, זה רק כדי שיהיו געשים קונטרסים חדשים, ותהלה לאל, זה יוצא בקצב מהיר מאד, וצריכים לסדר הכל, כדי שלא נשפח מה כן עשינו ומה לא עשינו...

ראו להתחזק פי גדול אדוננו ורב להושיע, ותקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה על היד, ולי על הרגל וכו'.

נא ונא להתחזק, פי הספרים הקדושים שאתם מוציאים לאור, עושים מהפכה בעולם, פי עובר בעתים הללו מה שעובר, והספרים החדשים מחיים אותם מאד, ולכן חזקו ואמצו ביתר שאת וביתר עז להדפיס ולהדפיס כל ימי חייכם ולה' התשועה.

פה תקבל חזרה את המכתבים שהגהתי, וזה מאד מאד יפה, וכן רציתי שתשלחו אלי תכף ומיד את הקונטרס "ימי אלול", כדי להגיה, ואני כבר אשלח לכם את זה חזרה, באפן שביום ראשון תוכלו להכניס את הסליחות לתוך הדפוס, אקנה שהכל יפגס, ואם לא, נקטין את ה'תקון הפללי', וכן את המכתבים.

וכן את יתר הדבורים שתקתקת מהשעור, אסדר את זה למכתבים, נא לשלח כמו שתקתקת, ואני אסדר את זה בצורת מכתבים, ונדפס ב"אשר בנחל".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אקנה ששלחתם את המכתב פללי ליבנאל.

כו תתעד.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך, על אשר אתה מתאמץ להגיה את הספרים, ומכניס מראי מקומות, כי זה יוצא כל-כף יפה, וספר שיש

בו מראי מקומות, יש בזה חן אחר לגמרי, ועל-פּן תמשיך להכניס בכל ספר וקונטרס מראי מקומות, אפלו איזו מימרא או דבור שפתיבתי, יש לזה מקור בגמרא ובמדרשים וזהר הקדוש וכתבי האריז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ותלמידיו, ובפרטיות בספרי רבנו ז"ל, ולכן תעשה מה שתעשה, העקר שיהיו הרבה מקומות, וזה חדוש שבחדושים.

הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך בפרנסה בנקל, שתוכל לעשות את זה בהרחבת הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ט אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי היקר לי מאד, הרב ... גרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאתה כל-כף שבור בעצמך וכו' וכו'. מה אמר לך! אתה צריך לזכר את הפסוק (שמואל-א' טו, יז): "אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", אל תשבר את עצמך יותר ממה שאתה שבור בעצמך, ראה לשמח מאד מאד על כל מה שפעלת בקהלתנו, ותדע נאמנה, אם לא אתה, מי יודע אם היינו מגיעים למה שהגענו, ולכן תקח את עצמך בידך, ותתחיל לחזק את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ותדבר עמם בהרחבה ובגדלות המחין וכו' וכו', כי כף גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין הוא — להשכיל את אחרים, בזה שמחזקים ומעודדים ומשמחים את אחרים, יש לו בעצמו התחזקות, ועל-פּן תקח את עצמך בידך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותעלה

מַעֲלָה מַעֲלָה. הֶעֱקֵר אֶל תְּהִיָּה שָׁבוּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אִתָּה צָרִיף לְזָכֹר, שְׁנֵס בָּא לְאָדָם פְּתָאם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁיַעֲשֶׂה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ גַּסִּים, שְׁתִּזְכֶּה לְמַכַּר אֶת הַבְּנִיָּן, וְתִקְנֶה דִּירָה
סְמוּךְ לְ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ".

נָא וְנָא אֶל תְּהִיָּה שָׁבוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, אֲלֵא תִמָּצָא בְּעַצְמָךְ
תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ קְבִיעוֹת בְּכָל
יוֹם כְּסִדְרָן בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וּמִשָּׁם תִּקְבַּל חַיּוֹת, כִּי הֵם תִּמְצִית
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שְׁכַתְּבִתִּי בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה. וְעֲלִיף
לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מַשְׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשָׁרֵי מִי
שְׁמַחְזִיק מִעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה גַּסִּים נְגַלִּים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מַה שְׁאָמַר
רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'): כִּד חַם גְּבַה אֶתְהַפֵּף,
כְּשִׁיכְמָרוּ רַחֲמֵי וְתִבְרַךְ, תִּתְהַפֵּף מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ בְּמַלְיוֹן אַחֲזוֹ, שְׁכָף יִקְרָה אֲצִלְךָ. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַן,
חֶלֶק ב', סִימָן מח), אֲשֶׁר יֵשׁ אָדָם שֶׁהוּא כָּל-כָּף סְמוּךְ אֶל הַקְּדוּשָׁה,
סְמוּךְ אֶל הַדָּלֶת וְלִבְסוּף בּוֹרַח, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַחְזִיק מִעַמֵּד,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שְׁבַת-קְדוֹשׁ לְסִדְרָה רְאָה, כ"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵנוּ אֶת הַתְּרוּמָה הַצְּנוּעָה בְּעִבּוּר אֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, יַעֲזֹר
 לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת גְּדֹל הַמְּצִיָּה הַזֹּאת, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה שְׂמֵחוֹת
 בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

טוֹב מְאֹד שֶׁתְּבַדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ
 לְכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתעז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא רְאָה, כ"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
 מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! עָבַר עָלַי שָׁבוּעַ שֶׁל יִסּוּרֵי תַּפְת, אָנִי
 מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְבּוּ יוֹתֵר בַּתְּפִלָּה, כִּי
 הַתְּפִלוֹת שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְפַּלְּלִים, וְדַאי עוֹזְרוֹת יוֹתֵר מֵרוֹפְאִים,
 שֶׁהֵם סֵתֵם רוֹצְחֵי נַפְשׁוֹת, רוֹפְאֵי אֱלִיל וְכוּ'.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
 בְּבִנְיַת אֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל
 הָאָמָא, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, בַּח' חֲשׁוֹן בְּאֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, שֶׁיְהִיָּה לְטוֹשׁ
 וְכוּ', וְצָבַע וְכוּ', שֶׁלְחָנוֹת וְכִסְאוֹת וְכוּ', וּמְחִיצוֹת וְכוּ', וְאוּלַי גַּם
 מְזַגְגִּים וְכוּ', אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיוֹת. הֵן אָמַת שְׂיִישׁ
 עוֹד הִרְבָּה לְשָׁלֵם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָנוּ בְּרוּחָנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בַּתְּחִלָּה עָלָה לִי בְּמַחְשָׁבָה לְנִסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶּרֶךְ אֲרִצְנוֹ
 הַקְּדוּשָׁה, וְלִשְׁבוֹת עוֹד שֶׁבֶת בִּיבְנָאֵל, אֲבָל בְּמַחְשָׁבָה שְׁנִיָּה נִכְנַס לִי,
 אִם זֶה לֹא מְלַכְדַת בְּשִׁבְלִי, שֶׁפִּתְאֵם הַגּוֹי הַטָּמֵא ... שְׁחִיק טְמִיא,

יכול לעשות לי צו עכוב ברגע האחרון, ואשאַר מחוץ, חס ושלום, שלא אהיה בראש השנה באומן, ועל-כן אני דוחה את התכנית, ואני נוסע מפה.

ראה לכתב לי מה החדשות, ואיך התכניות הלאה.

מאד מאד אני שמח בזה שפכתב, שאתה מכניס צמר גפן באזנים, ואינך שומע מה שדוקרים אותך וכו', עליך לזכר, שפל גבאי צדקה עובר את הנסיון הקשה הזה. ועל-כן אל תתבלבל משום ברירה שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזור לך, שתעבר על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך ולאשתך כחות הנפש, ותזכו להיות שליחים נאמנים, לבנות את אולם השמחות, ואחר-כך נוכל להתמקד על בנין בית-המדרש הגדול.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתעה.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ט מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך! החנוף אצלנו צריך להיות חזק מאד, וזה תלוי באנשי שלומנו בעצמם, כפי שייצאו לשתף פעולה עם המלמדים ועם המורות וכו' וכו', תראי בעצמך מה שעובר על הבנים שלך, ויש לך טענות ומענות, כמזכר יש לכל אחד ואחד מההורים טענות על איזה מלמד או על איזו מורה, ואנחנו צריכים לסדר שהכל יהיה על הצד הכי טוב, וזה תלוי כפי ההשקעה שנשקיע, ולכן אני מאד מבקש אותך, תראי להחזיר בבנות ראת שמים, ותחזקי את ... תחיה, ואת ... תחיה, לחזק ולעודד אותן ולדבר על לבן, שלא

אֲשֶׁר כּוּ תתעט בּנחל קפג
תצאנה, חס ושלום, לתרבות רעה, כי צריכים לשמור על בני
הנעורים בעתים הללו מאד מאד, ולא לרחק אותם בשום פנים
ואפן.

הגברת ... תחיה מאד נפגעה שאין לה כפה, אני יעצתי,
שכשאת יוצאת לחפשת לדה, היא תקח את הכפה, ועל-כן הייתי
אומר לך, פדאי לך להשלים אתה, כי עד מתי יהיו, חס ושלום,
פרודים אצלנו, אנחנו צריכים מאד מאד לשמר, שבמחננו יהיה רק
שלום ואהבה ואחדות, ובזכות זה תראי נסים וגלים, שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא, שתעברי את ההולדה בנקל, כי אינו דומה
כשמשלימים לעמת שסוחבים שנאה אחד על השני.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייהך.

אכפל בבקשתי, אם את יכולה להתחיל לדבר עם ... תחיה, כי
תהיה לי שמחה גדולה מאד, כי אני לא יכול לסבל מחלקת.

ראי לכתב לי.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתעט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", די בכל
אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל
צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה נכנס לנו חדש הרחמים, חדש
הסליחות, חדש אלול, שזהו החדש האחרון של כל השנה, ועלינו

להתבונן כיצד עבְרָה כָּל הַשָּׁנָה, אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים עֲבָרוּ מֵאֵז
 שֶׁזָּכִינוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ וַ"ל בְּעִיר אוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הָאֵם
 בְּאַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים הִלְלוּ לֹא הִחְסַרְנוּ יוֹם אֶחָד, מִבְּלִי לְהִתְבוֹדֵד
 וּלְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! הָאֵם כָּל הָאֶחָד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים מֵאֵז
 שֶׁהֵיינוּ אֶצֶל רַבְּנוּ וַ"ל, לֹא הִחְסַרְנוּ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְלַמֵּד שְׁלַחַן
 עֲרוּף? הֲלֹא שְׁנֵי יְסוּדוֹת אֱלוֹ: הַתְּבוּדוֹת וְשְׁלַחַן עֲרוּף, הֵיוּ יְסוּדוֹת
 אֶצֶל רַבְּנוּ וַ"ל, שֶׁהִזְהִיר מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שִׁילְמָדוֹ בְּכָל יוֹם
 שְׁלַחַן עֲרוּף, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (שיחות-הַר"ן, סימָן כט), שֶׁלֹּא יִחְסַר לָנוּ יוֹם
 אֶחָד מִבְּלִי שֶׁנִּלְמַד שְׁלַחַן עֲרוּף וּפּוֹסְקִים. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ וַ"ל הֵיִתָּה
 הַהֲלָכָה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד. יִשְׁנֵן כָּל-כָּף הַרְּבֵה הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁאֵדָם
 נִכְשַׁל בָּהֶן, כְּגוֹן: שַׁבָּת, כַּמָּה שִׁיחְזוּרוּ עַל הַלְכוֹת שַׁבָּת, אֵינן דִּי בְּזָה,
 כִּי בִּנְקֵל לְהַכְשִׁיל בְּאִסוּר שַׁבָּת חֲמוּר, שֶׁהוּא בְּסִקִּילָה. וְהֵיוּ צַדִּיקִים
 שִׁחְזוּרוּ בְּכָל שַׁבָּת עַל כָּל הַלְכוֹת שַׁבָּת, שֶׁזֶה דְּבַר בְּלִתי יֵאֱמָן כִּי
 יִסְפֹּר, בְּשַׁבָּת אַחַת לַחֲזוֹר עַל כָּל הַלְכוֹת שַׁבָּת, אֲבָל הֵם נִהְגוּ כֹּךְ;
 וְאִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֲבַת, מֵה יֵאֱמָרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר?! אִם הַצַּדִּיקִים
 הַצָּרְכוּ לַחֲזוֹר כָּל שַׁבָּת הַלְכוֹת שַׁבָּת, עַד שֶׁהֵיוּ בְּקִיָּאִים בְּזָה בְּעַל-פֶּה,
 מֵה נֵאֱמַר אָנוּ?! אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי פְחוּתִים כְּמֵנוּ צָרִיכִים לְשַׁנֵּן אֶת
 הַהֲלָכוֹת, כְּדִי שֶׁלֹּא נִכְשַׁל בְּאִסוּרִים חֲמוּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהִנֵּה בְּקִשִׁי
 אָנוּ פּוֹתְחִים אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּף. כְּמוֹ-כֵן לְגַבֵּי הַלְכוֹת נִדְּהָ, שֶׁאֱלוֹ
 הַלְכוֹת מְאֹד חֲמוּרוֹת, עַד שִׁיכוֹלִים לְהַכְשִׁיל בְּכִרְיִתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 עַד שֶׁמְסַפְּרִים עַל הַצַּדִּיק רַבֵּי אוּרֵי מְסִטְרַעֲלִיסק זי"ע, שֶׁהִיָּה קְדוֹשׁ
 וְטָהוֹר, וְחֲזַר אֵלָּף פְּעָמִים עַל הַלְכוֹת נִדְּהָ, וְאִם צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה חֲזַר
 פְּעָמִים אֵינן מְסַפְּרֵי עַל הַלְכוֹת אֱלוֹ, מֵה נֵאֱמַר אָנוּ?! שֶׁבְּקִשִׁי אָנוּ
 פּוֹתְחִים אֶת הַקְּצוּר, וְנִדְּמָה לָנוּ שֶׁכְּבָר אָנוּ יוֹדְעִים אֶת הַהֲלָכוֹת,
 בְּשַׁעֲה שֶׁאָנוּ עִמֵּי-הָאַרְצוֹת גְּדוֹלִים. וְכֵן יִשְׁנֵן הַמּוֹן הַלְכוֹת בְּעִנְיָן
 כְּשֵׁרוֹת, לִידַע מֵה אָנוּ אוֹכְלִים, כְּשֵׁרוֹת הַבָּשָׂר, הַנִּדְּמָה לָכֶם שֶׁפְּשׁוּט
 הַדְּבָר?! הַיּוֹם מְזִרְקִים זְרִיקוֹת לְבַהֲמוֹת וְלַעוֹפוֹת, וְאִם הַזְּרִיקוֹת
 נִכְנָסוֹת לְמְקוֹמוֹת מְסִימִים, זֶה מְטַרִיף אֶת הַבְּהֵמָה, וְאִף שִׁיְהִיָּה
 הַשׁוֹחֵט יֵרָא שְׁמַיִם, הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּקִי בְּזָה, וְכֵן צָרִיף לִידַע מִי
 הַמְּכַשִּׁיר, וְכֵן בְּשִׁמְחוֹת יֵשׁ לִידַע מִי הַמְּשַׁגֵּיחַ בְּאוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת, כִּי
 בִּנְקֵל יְכוֹלִים לְהַכְשִׁיל בְּאַכִּילַת תּוֹלְעִים, שֶׁלֹּא בּוֹדְקִים הֵיטֵב אֶת

הַיְרָקוֹת, הַכְּרוֹב וְהָאֲרוֹז וְכוּ', אֶשֶׁר עוֹבְרִים בְּזֶה עַל חֲמֹשֶׁה
לְאוֹיִן, וְעַל-כֵּן כִּיצַד אֶפְשָׁר לְאָכַל בְּמָקוֹם שָׂאִין יוֹדְעִים מִי
הַמְשָׁגִיחַ? ! וְכֵן יִשְׁנֶן הַלְכוֹת רַבּוֹת הַנּוֹצְרֹת לַחַיִּי הַיּוֹם-יוֹם.

וְעַל כָּלֵם — חֲשַׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ, עַל הַנְּהַגַת הַהִתְבוֹדְדוֹת, לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה אֵיךְ אָנִי מְבַלָּה יְמֵי בְּהֶבֶל
וְרִיק, וְאִם הֵייתִי בְּהֶבֶל וְרִיק — חֲצִי צָרָה, אָבֵל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אָנִי
חוּטָא, מְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אָנִי מִתְעַרֵּב בְּמַחְלָקַת"
וְכוּ', זְקֵנִים טַפְשִׁים מִתְאַסְּפִים וּמְדַבְּרִים עַל זֶה וְעַל זֶה, בְּשָׁעָה
שָׂאִינָם יוֹדְעִים, שְׁעוֹד מְעַט קֵט יָבוֹא הַמְּלֶאךָ הַמְּנוֹת עִם הַסְּפִין, וְלֹא
יִרְחַם עֲלֵיהֶם.

הִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אִישׁ צַדִּיק בְּשֵׁם: ר' אַבְרָהָם
שְׁטְרִינְהַרְץ ו"ל, שֶׁהָיָה נֶכֶד מוֹהֲרֵי"ת ו"ל וְנֶכֶד הַרֵב מִטְשֶׁהֲרִין ו"ל.
וַיְדַע אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּעַל-פִּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ לוֹ שׁוֹנְאִים
רַבִּים, וְדַבְּרוּ עֲלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, אֶף הוּא לֹא הִתְפַּעֵל מִזֶּה, וְכָל יוֹם
יּוֹם דְּבַר מַרְבְּנוּ ו"ל, וְעַם כָּל מִי שֶׁבָּא לְבֵיתוֹ דְּבַר עֲמוֹ מַרְבְּנוּ ו"ל,
וְהָיָה כְּבָר זְקֵן בֵּין תַּשְׁעִים וּמַעְלָה, וְדַבֵּר מַרְבְּנוּ ו"ל, אֶף שֶׁהָיָה חֲלוּשׁ
כַּח. וּפְעַם שֶׁאֲלוּהוּ: ר' אַבְרָהָם, מִדּוּעַ אַתָּם מְכַנְּסִים אֶת כָּל
כַּחוֹתֵיכֶם לְדַבֵּר מַרְבְּנוּ ו"ל, הֲלֹא אֲזוֹל כַּחֲכָם? ! וְעֵנָה וְאָמַר: אֲדַבֵּר
עַד הֶרְגַע הָאֲחֵרוֹן מַרְבְּנוּ ו"ל, וַיֵּמָּה יִהְיֶה? יָבוֹא הַמְּלֶאךָ הַמְּנוֹת,
וּבְאִמְצַע הַדְּבוּר יִקַּח אוֹתִי, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת יִקְחֵנִי בְּאִמְצַע הַדְּבוּר
מַרְבְּנוּ ו"ל... זֶה צַדִּיק וִירָא שְׁמַיִם אֲמַתִּי, וְלֹא כְּפִי שְׂרוּאִים הַיּוֹם,
שְׂאֲנָשִׁים מְנַסִּים לְרַחֵק אֶת זֶה אוֹ אֶת הַהוּא, וְקוֹרְאִים לְעֲצָמָם חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב, וְכֵן מִתְאַסְּפִים אֲנָשִׁים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם יְרֵאֵי שְׁמַיִם, וְרוֹצִים
לְגַרֵשׁ אֶת פְּלוֹנִי אוֹ אֶת אֶלְמוֹנִי, מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? ! הָאִינָם
רוֹעֲדִים מִיּוֹם הַדִּין הַקָּרֵב וּבָא, אֶשֶׁר בְּרַגַע יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת
נַשְׁמָתָם, וַיֵּמָּה יֵאמְרוּ לְשׁוֹלְחָם דְּבַר? ! וְלָכֵן עֲתָה מִשְׁקַרְבּ וּבָא חֲדָשׁ
אֲלוּל, חֲדָשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, חֲדָשׁ שֶׁל יְשׁוּב הַדַּעַת, חֲדָשׁ
הַתְּשׁוּבָה, הִבָּה נַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה עַל פָּגַם אַמוּנַת חַכְמַיִם, עַל שֶׁלֹּא
לְמַדְנוּ בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבּוֹנוּ ו"ל, אֶשֶׁר אִם הֵינּוּ לוֹמְדִים סִפְרֵיו ו"ל,
כָּל הַהִתְקַרְבוֹת הַיְתָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, הֵינּוּ מִתְבוֹדְדִים בְּכָל יוֹם

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ כָּל צְרִכֵינוּ, הֵינּוּ לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּךְ בְּחִבְרוּתוֹת — עִם פְּלוֹנֵי הַלְכוֹת שָׁבַת, עִם אֱלֻמוֹנֵי הַלְכוֹת נְדָה, וּשְׂאֵר הַלְכוֹת הַנִּצְרָכוֹת מְאֹד מְאֹד.

וְהִנֵּה חֲדָשׁ אֱלוֹל נִכְנָס וְעוֹמֵד בְּפֶתַח; אָמוּ שֶׁל ר' אַבְרָהָם שְׁטְרִינְהַרְץ ו"ל, שְׁמֵעָה מֵאַבִּיָּה ר' יוֹסֵף יוֹנָה ו"ל, שֶׁהִיָּה בֶן מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, שְׁמַגִּיעִים יְמֵי אֱלוֹל, אֲזִי בּוֹעֲרִים בּוֹעֲרִים בּוֹעֲרִים, וְאִין עוֹשִׂים כְּלוּם, הֵינּוּ הֵלֵב בּוֹעֵר, אֱלוֹל בָּא, אֱלוֹל בָּא, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת וְשׁוֹב לַעֲשׂוֹת, וּלְבִסּוֹף אִין עוֹשִׂים מְאוּמָה. מֵאִין בָּא דְבָר כְּזֶה, שְׁנִכְנָסְתָּ לְאָדָם הַתְּלַהֲבוֹת לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת, וּלְבִסּוֹף אִינוּ עוֹשֶׂה כְּלוּם? אֵלָּא יֵשׁ דְּבוּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, שְׁאָמַר לְמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל: "מְעַט גַּם-בֶּן טוֹב". בְּדַרְךָ כָּלֵל אָדָם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה עֲבוֹדוֹת, וְרוֹאֶה שְׂאִין בִּיכְלָתוֹ, לְבִסּוֹף אִינוּ עוֹשֶׂה כְּלוּם. אֲבָל אִם אָדָם יוֹדֵעַ, שְׁבִרְפַת-הַמְּזוֹן שְׁמִבְרַךְ מֵתוֹךְ הַסְּדוּר מְלָה בְּמְלָה בְּכּוֹנֵה, אִיזו חֲשִׁיבוֹת יֵשׁ לָזֶה בְּשָׂמִים — הִיָּה גְזָהָר בְּזֶה מְאֹד. אֵךְ הָאָדָם מְזַלְזַל בְּזֶה, וְנִדְמָה לוֹ — מַה שָּׂוֶה כְּבָר הַבְּרָכָה שְׁלוֹ? ! אוֹ אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַהִי מַעֲלַת קְרִיאַת שְׁמַע מֵתוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן הַיְהוּדִי דְבָרִים שְׁמֵתוּדָה, שְׁהָאֲר"י ו"ל אָמַר, מִי שְׁקוֹרָא סֵדֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁתַּקֵּן עִם הַיְהוּדִי, אִינוּ זֶה מְשִׁם עַד שְׁמוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְכֵן מִבִּיא מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, הַלְכָה ב'), וְזֶה אוֹרֵךְ כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת בְּלֶבֶד, וּמוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שְׁעֲשֶׂה כָּל הַיּוֹם, וְכֵן מַה שְׁעֲשֶׂה וְעֵבֵר כָּל הַחַיִּים. כְּמוֹ-כֵן לֵילֵךְ לְמִקְנֵה בְּכָל יוֹם וְלְטַבֵּל, הַבְּטִיחַ מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, שְׁמִי שְׁיֵלֵךְ בְּכָל יוֹם לְטַבֵּל בְּמִקְנֵה בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ תִקְנֵה לְתַקֵּן כָּל אֲשֶׁר חָטָא. כְּמוֹ-כֵן לֵילֵךְ בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִגִּין שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרִבִית, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׂמִים. וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.): כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְּלָתוֹ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בְּעִזּוֹ. אָדָם צְרִיף שְׁיִהְיֶה לוֹ בֵּית-הַפְּנִסָּת קְבוּעַ, וּמְקוֹם קְבוּעַ שְׁשָׁם מִתְּפִלֵּל וְיוֹשֵׁב, וְלֹא יִסְתַּוֵּב בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְלֹא יְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד. לְכֵן עָלִינוּ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ כִּיצַד עָבְרוּ עָלֵינוּ אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, אֲבָל אַל לָנוּ לְהַתִּיאֵשׁ, כִּי נִתְּנָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲדָשׁ

אחרון, ובו אנו יכולים לתקן את אשר פגמנו, ואם נתקן — יכפר לנו על כל אשר חטאנו באחד-עשר חדשים.

כל אחד מאתנו צריך להתישב היטב בלישוב הדעת אמת, איך עברו עליו כל חייו, שנפגם בכל מיני פגמים, רחמנא לישזבן, ואיך יכול לתקנם עתה? יש עצה אחת — ומהי? גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תמו): אם אדם זוכה ומקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ורבנו ז"ל מביא משל לעשיר גדול, שהלה כספים לאלפים ולרכבות בני-אדם, וביניהם היה עני אחד, ועבר זמן, ואף אחד לא בא לשלם לעשיר חובו, בא העני לעשיר, ואמר לו, שרוצה להשיב את הסכום הפעוט שלך, אף התנצל שאין בידו, חייך העשיר ואמר: מה שוה הסכום הפעוט שלך, בשעה שהליתי מליונים לאלפי ורכבות אנשים, אלא זאת עשה, לך ותגבה חובתי אצל אחרים, ואז אמחל גם את החוב שלך. סים רבנו ז"ל: הקדוש-ברוך-הוא עוזר לכלם, וכלנו בעלי חוב להקדוש-ברוך-הוא, ואמר השם יתברך: לך תגבה חובתי אצל אחרים, אזי אמחל גם חובך, בזה שאנו מקרבים יהודים להקדוש-ברוך-הוא, בזה ימחל לנו על כל חטאינו.

ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם בחדש האחרון הזה, להפיץ מה שיותר מחזורים, סליחות, קונטרסים: "ימי התשובה", "ימי אלול", "ימי הסליחות", "התקרבות לצדיקים", "חסידות ברסלב", "לקויטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר המדות", שרבנו ז"ל רצה מאד, שיכנס בתוך עם ישראל, וזו הצדקה הגדולה ביותר, שאנו יכולים לעשות בשביל טובת נפשנו, בשביל לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל, ועם זה נבוא אל רבנו ז"ל לראש השנה בצורה אחרת לגמרי.

ולכן אבקש מאד את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, הבה נקח עצמנו בדינו, באו נתחיל להפיץ החדש האחרון הזה יותר מאשר הפצנו כל השנה, באו נקרב יהודים אל דעת רבנו ז"ל, באו נפיץ להם "אוצר-ראש-השנה", שייעו מה זה ראש השנה,

שִׁבּוּאוֹ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּאוֹ נִפְיֵן קְלָטוֹת הַמְדַבְּרוֹת
 מְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִמַּעַלְת הָאָדָם שֶׁבָא אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 לְאוֹמֵן, כִּי הָרִי רַבְּנוּ ו"ל בְּקִשְׁנוּ מְאֹד, שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְאָמַר: כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בִּי, שֶׁיַּעֲשֶׂה כְּרוּז, לְבוֹא אֶצְלוֹ לְרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה; לְכֵן מִנַּח עָלֵינוּ בְּעֶצְמָנוּ הַחֹב לְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וְאִף שָׁזָה בָּא קָשָׁה מִצַּד הָאִשָּׁה, מִצַּד הַיְלָדִים וְהַמְשַׁפָּחָה,
 וּמִצַּד הַמְּקוֹם שֶׁחֹזְרִים חוֹלִים, וְאִין הֵיכָן לְאָכַל וּלְיִשּׁוֹן, אֲבָל עָלֵינוּ
 לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. רַבְּנוּ ו"ל יֵרֵד לְמַקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים שְׁאֵנוּ נִמְצְאִים שָׁם,
 לְמָה לֹא נִחְזֵיר לְרַבְּנוּ ו"ל, וְנִבּוֹא אֵלָיו לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהוּא יַעֲשֶׂה
 אֶת הַתְּקוּן, אֵינָנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, אָנוּ רַק יוֹדְעִים שֶׁרַבְּנוּ ו"ל רָצָה
 שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַעֲמוּלָהּ זֶה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי הַפְּצַת
 הַקְּלָטוֹת שֶׁל מַעַלְת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרוֹסִים הַמְדַבְּרִים
 מִמַּעַלְת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-יְדֵי הַסֵּפֶר "אוֹצֵר רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְזֶה יַעֲשֶׂה
 אֶת הַפְּעֻלָּה הַנִּצְרָכָת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, שָׁנָה שְׂנוּזָכָה
 לַפְּעַל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, שָׁנָה שְׂנוּזָכָה
 לְגֵאֻלָּה שְׁלָמָה, וְנוֹזְכָה לְהַפְּיֵר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרָה רְאוּהָ, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
 תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים עִכְשָׁו בְּתַקּוּפַת חֹדֶשׁ
 אֵלּוּל, חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְעָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁהִגַּעְנוּ לְחֹדֶשׁ
 הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. אֲשֶׁר אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הִיָּה חֹדֶשׁ

מֵלֵא הַתְּעוֹרְרוֹת. רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁנֹזְכָה לְסִיּוּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתַּנ"ךְ בְּיָמִים אֱלוֹ, מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה, לְהַתְחִיל מִבְּרֵאשִׁית וְלִסִּים עַד מֵלֶאכִי: תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר עַל הַתַּנ"ךְ, שֶׁהוּא הַסֵּפֶר מוֹסֵר שְׁלוֹ. וְכֵן אָמַר (שיחות הַר"ן, סימן קכז), שְׁבִימִי אֱלוֹל נִשְׁאָרִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת יוֹתֵר מֵאַחֵר, וְאוֹמְרִים הֲרֵבָה תְּקוּנֵי זֶה, וְנַעֲשֶׂה מְזֶה שֶׁעָשׂוּעִים וַיַּחֲוִידִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים.

כִּי חֲדָשׁ אֱלוֹל הוּא חֲדָשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, אִם אָנוּ מְקַבְּלִים עַל עַצְמָנוּ לְשָׁנוֹת אֶת מַעֲשֵׂינוּ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן קמא): אֱלוֹל-רֵאשִׁי תְּבוֹת: "אֵיךְ לְבָבְךָ וְיֵאֵת לְבָב וְרַעַךְ", אִם אָדָם פָּגַם בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוּא גּוֹרֵם שְׁנֹבְרָא מְכַל חֲטָא וְעוֹן קַלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, שֶׁהֵם נוֹקְמִים בּוֹ, אֲבָל אִם אָדָם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, אֲזִי לֹא רַק אֶת הַלֵּב שֶׁלוֹ הוּא מֵל, אֲלֵא אֲפִלוּ הַלֵּב שֶׁל זָרְעוֹ — שֶׁהֵם יִלְדִּיו שְׁנוּלְדוּ לוֹ, גַּם הֵם נִתְעוֹרְרִים בְּתַשׁוּבָה, וְכֵן הַזָּרַע שֶׁהוֹצִיא לְבִטְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, גַּם שֵׁם נַעֲשִׂית הַתְּעוֹרְרוֹת וְחוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, שְׁזֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק (דְּבָרִים ל, ו): "וּמַל הַזָּרְעָה אֶלְקִיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב וְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת הַזָּרְעָה אֶלְקִיךָ בְּכָל נִפְשֶׁךָ".

עֲלֵינוּ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּפִלָּה בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַגִּיעַ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, לְאַהֲבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ. וְאוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן יז), אֲשֶׁר אִי אֲפָשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק; וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד, שְׁזִכֵּינוּ לְהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הַאֲמֵת שֶׁבִּדּוֹר הַזֶּה, אֲבָל עֲלֵינוּ לְבַקְּשׁוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁלֹא נִטְעָה עַצְמָנוּ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי (שיחות הַר"ן, סימן נא): אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, יְכוּלִים לְהַסְתוֹבֵב בְּדַמְיוֹנוֹת, וּלְחַשֵּׁב שֶׁמְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, וּלְבַסּוֹף בְּכָלֵל אֵין לוֹ שְׂיִכוּת אֶל הַצַּדִּיק. וְכָלֵל זֶה תְּקַחוּ בְּיַדְכֶם: רַבְּנוּ ז"ל אֵינָנוּ מְצַמְצָם בְּשׁוּם מְקוֹם, רַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל! אֵין יְכוּלִים לְהַגְדִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנִמְצָא רַק בְּמְקוֹם פְּלוּנִי, כִּי שֵׁם הוּא בְּוַדָּאִי לֹא נִמְצָא! כִּי בְּרַגַע שֶׁעוֹשִׂים מְצִיאוֹת מְדַבֵּר רּוֹחֲנִי, וְעוֹשִׂים מִמֶּנּוּ גַּשְׁמִי, זֹו עֲבוּדָה זָרָה! אֲצַל אֲנִשִּׁי

שְׁלוֹמֵנו תָּמִיד הִיָּה הָעֵקֶר הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה נִמְצָא
 רק בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְכֵמוּ שְׂאוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב),
 אֲשֶׁר פָּנָיו, שִׁכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁלוֹמֵד
 יוֹתֵר אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", "סִפְרֵי-מַעֲשֵׂיֹת", וְ"סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת",
 וְיִבְקִי בָהֶם בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, אֲצִלוֹ מְאִיר אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אִם הוּא
 מְסִבִּיר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּמָקוֹם מְסִים דִּיקָא, הוּא בְּעַל דִּמְיוֹן גְּדוֹל,
 וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עָלָיו. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 רנה): כִּשְׂאָדָם מְאֵמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבַצְּדִיק, אָז הוּא אֵף פַּעַם
 לֹא יִפֹּל מֵאֲמוּנָה. בַּצְּדִיק צְרִיכִים לְהֶאֱמִין עִם דַּעַת וְשִׂכְל, הֵינּוּ עָלֵינוּ
 לְדַעַת, שֶׁכָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַצְּדִיק — לְקַרְבְּנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 לֹא לַעֲשׂוֹת מִהַעֲקָר טָפֵל וּמִהַטָּפֵל עֵקֶר, כִּי מִזֶּה נַעֲשֶׂה אַחֲרֵי-כֵן
 אֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן. מַה מַּחֲזִיק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כְּבָר
 מְאֵתִים שָׁנָה? כִּי אֲצִלְנוּ הָעֵקֶר הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. שְׂאֲנַחְנוּ
 מִתְּנַהֲגִים כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לְמַדְנוּ בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

וְלִכֵּן עֲתָה אָנוּ יְכוּלִים לְמוֹל וּלְפַתַּח אֶת עַרְלַת לְבַבְנוּ, וְכֵן אֶת
 עַרְלַת לִבְבֵּנוּ זָרְעֵנוּ. וְאִם נָשׁוּב אָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, גַּם יִלְדֵינוּ יִשׁוּבוּ
 בְּתַשׁוּבָה. וְזֶה הַסִּימָן אִם שִׁבְנוּ בְּתַשׁוּבָה, אִם גַּם יִלְדֵינוּ — נִתְעוֹרֵר
 לְבַבְּנוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי לֹא יִתְכַּן שְׂאֵבָא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל, וְעוֹשֶׂה
 הֶבֶל וְרִיק, וְנוֹטֵל סָמִים, אוֹ סוֹחֵר בְּסָמִים, אוֹ עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מַעֲשֵׂי
 תוֹעֵבָה, שִׁבְנוּ יִהְיֶה מַצְּלַח, כִּי הֵבֵן הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הָאָבָא. כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִיֹת ב, ט): הָאֵב מְזַכֵּה אֶת בְּנוֹי. בְּנוֹ בְּלַח, בְּעֶשֶׂר,
 בְּכָבוֹד, בְּחֲכָמָה, בְּזִקְנָה, בְּשִׂיבָה; כְּפִי שֶׁהָאָדָם מִתְּנַהֵג — כֵּן בְּנוֹ
 יִנְהַג. אִם הָאֵב אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, מַה הוּא
 רוֹצֵה, שִׁבְנוּ כֵּן יֵלֵךְ לְמִנְיָן? אִם הָאֵב אֵף פַּעַם אֵינוֹ פּוֹתֵחַ חֲמֵשׁ
 לְלַמֵּד, מַה הוּא רוֹצֵה — שֶׁהֵבֵן כֵּן יִלְמַד חֲמֵשׁ?! אוֹ אִם הָאֵב אֵף
 פַּעַם אֵינוֹ לוֹמֵד מִשְׁנִיּוֹת אוֹ גְּמָרָא, מַה הוּא רוֹצֵה, שֶׁהֵבֵן יַעֲשֶׂה כֵּן?!
 אִם הָאֵב אֵף פַּעַם אֵינוֹ לוֹמֵד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכִי רוֹצֵה שֶׁהֵבֵן לְלַמֵּד
 שְׁלַחַן עֲרוּף?! וְכֵן הִלָּאָה, הֵבֵן מַחֲקָה אֶת אָבִיו! וְדָבָר זֶה רוֹאִים
 בְּחוּשׁ אֲצֵל פְּעוּט. אִם הָאֵב יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר סִפְרִים, וְלוֹמֵד תָּמִיד, רוֹאִים
 שֶׁהֵלֵךְ מַחֲקָה אָבִיו וּמִשְׁחַק בְּסִפְרִים וּפּוֹתֵחַ וּמִתְנוּעֵעַ. וְאִם הָאֵב

נגר, אָזי הַיְלֵד הַקָּטָן מְחַקְהוּ, וְנוֹטֵל פְּטִישׁ וְדוֹפֵק עַל קַרְשֵׁים וְכוּ'.
כִּי מֵה שֶׁהָאָב עוֹשֶׂה — בְּנוֹ מְחַקֶּה אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ, שְׂוֹכְנֵסִים יְמֵי אֱלוֹל, הִבֵּה נַעֲשֶׂה חֲשׁוּבֹן הַנֶּפֶשׁ, אִיךָ
עָבְרָה עָלֵינוּ כָּל הַשָּׁנָה, כַּמָּה יָמִים הִחְסַרְנוּ וְלֹא הִתְפַּלְלָנוּ בְּמִגְזָן,
וְעַתָּה יֵשׁ לָנוּ טְעָנוֹת עַל יְלִדְנוּ, לָמָּה אֵינָם רוֹצִים לְהַכְנִס לְבֵית־
הַכְּנֶסֶת, הֲלֹא הָאָב לֹא נִכְנָס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְלָמָּה הֵבֵן יַעֲשֶׂה כֵן? !
לָמָּה הֵבֵן עֲצָבֵנִי, וּמוֹצִיא כַּעֲסוֹ עַל חֲבֵרָיו? כִּי רָאָה בְּבֵית שֶׁהָאָב
הוֹצִיא עֲצָבָיו עַל הָאֵם. אוֹ אֵל יִתְפַּלֵּא אָב שֶׁמִּנְבֵּל פִּיו, שֶׁאַחַר־כֵּן
בְּנוֹ מְדַבֵּר דְּבוּרֵי גְבוּל פֶּה וְכוּ'. וְלִכֵּן עַתָּה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים
צְרִיכִים לָקִים "אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זֶרְעֶךָ" — רֵאשֵׁי־תְבוּת אֱלוֹיֹל,
לְמוֹל אֶת לְבַבְנוּ וְאֶת לְבַב זֶרְעֵנוּ — שִׁיְהִיָּה מִמִּילָא.

וְכֵן עַתָּה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְלַמַּד תְּקוּנֵי זֹהַר,
שֶׁמְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְצְרִיכִים עַתָּה לְהִתְחִיל וְלִסֵּים עַד שְׂמֵחַת תּוֹרָה.
מוֹהַרְנ"ת ו"ל אָמַר, שְׁגַם לְלַמַּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן",
"סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת", לְסִימָם בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל — זֶה זְכוּת
הַנֶּפֶשׁ, כַּאֲמִירַת זֹהַר וְתְקוּנִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה מֵהִתְחַלַּת חֹדֶשׁ
אֱלוֹל עַד שְׂמֵחַת תּוֹרָה לְסִימָם כָּל הַ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", כָּל הַ"סְפוּרֵי־
מַעֲשִׂיּוֹת" וְ"סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת", וְאִין זֶה קָשָׁה כָּלֵל, אִם נִלְמַד בְּכָל יוֹם
עוֹד מְעַט וְעוֹד מְעַט וְכוּ'. וְלִבַּל נִטְעָה עֲצָמֵנוּ, כְּאֵלוֹ חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב
תְּלוּזָה בְּדָבָר אַחֵר, אָנוּ צְרִיכִים רַק אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא
בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הוּא נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ — לְהַצִּיל אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִינוּ
מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. בּוֹדָאֵי גַם בְּתוֹךְ חֲדָרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל
יֵשׁ לִיצְנִים, בּוֹרִים רִיקִים וְעַמֵּי הָאָרֶץ, שֶׁאֵף פַּעַם לֹא פָתְחוּ לֹא חֲמָשׁ,
לֹא מִשָּׁנָה, לֹא גְמָרָא וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, וְלֹא סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִינָם
יודְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאַלָם, רַק מְפִירִים אֶת ר' מִיכָל, ר' זְרַח, ר'
בְּעֵרִישׁ, וּבְזֶה מִחְזִיקִים עֲצָמָם לְחֲסִידֵי בְּרִסְלָב. אוֹי לָהֶם הַמְּטַעִים
עֲצָמָם, הֲלֹא רַבְּנוּ מְעוֹרְרָנוּ מִהַשָּׁנָה, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשָּׁנָה, וְכֵן אוֹמַר,
שִׁזָּה מֵה שֶׁצָּעַק חוֹנֵי הַמַּעֲגָל: מִי אֵיכָא דְנִיִּים שְׁבַעִים שָׁנִין? ! אִיךָ

יכולים לישן שבועים שנה; רואים בגני-אדם מבלים ימיהם בשטיות, עובר יום אחר יום, לא מתפללים שחרית, מנחה וערבית במגנן, אשר חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ת.): אימתי ית רצון? בשעה שהצבור מתפללים; וכן אומרים: כל הרגיל לבוא לבית-הכנסת ולא בא, הקדוש-ברוך הוא משאיל בו — היכן הוא. למדים מכאן, אם אדם נזהר להתפלל בכל יום בצבור, ובא לבית-הכנסת, אזי יש עליו השגחה מיחדת מהקדוש-ברוך-הוא, אם יום אחד הוא חסר, כי, חס ושלום, חלה או אינו חש בטוב, הקדוש-ברוך-הוא בא לבקרו, ושאל: מדוע לא בא? ורואה שאדם זה מספן חולה, אזי תכף-ומיד שולח לו רפואה שלמה. או אם אדם מספן, נפל בפח של חובות, וצריך לרוץ ולהתרוצץ לשלם חובותיו, והקדוש-ברוך-הוא רואה שבעבור זה לא בא לבית-הכנסת, אזי עוזרו תכף-ומיד ושולח לו שפע, כי מי שמתפלל מגנן — יש לו דבר שבמגנן, ויש שפע פרנסה.

לזאת, אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", אל תהיו בטלנים! למה דבר רבנו ז"ל נמשך מאתים שנה, כי אנו חיים עם רבנו ז"ל, עם תורת רבנו ז"ל, רבנו ז"ל חי בינינו, ואיך? על-ידי שאנו מדברים ממנו, מזכירים תורותיו, חוזרים על דבוריו, ולכן היכן נמצא רבנו ז"ל? רק במקום שמדברים ממנו, אבל היכן שיש ליצנות — שם רבנו ז"ל אינו נמצא, כי רבנו ז"ל נמצא רק במקום שיש יהודים תמימים.

ולכן אני מכרח לומר צערי ברבים, דברו שהגאלה תהיה בשנה זו, אך מפני שקם איזה ריק ופוחז, והכריז ברבים, שאחינו בני ישראל הספרדים אין להם שיכות לרבנו ז"ל, ואסור להם להכנס לבית-הכנסת, והדם של הספרדים הוא דם אחר, ולהם יש גיהנום — אוי לו לנפשו הטמאה, תפח רוחו ונשמתו, שגרים קטרוג גדול בשמים, וזה מה שקורה לצערנו בין כלל אנשי שלומנו. אם אין אהבה ביניהם, מה רוצים שתהיה אחר-כך אחדות בין יהודים החרדים לדבר ה', ואם אין אחדות בין יהודים החרדים לדבר ה', מה רוצים שיהודים הרחוקים עדין מהתורה והמצוות, שלא יהיו

ביניהם פְּרוּדִים?! וְאִם יֵשׁ רַחֲמָנָא לְצַלָּן, פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, מְסַלְקִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא הָיָה
עֲכוּב הַגָּאֻלָּה.

וְכֵן הַמָּקוֹם לְהַעִיר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרַסְלָב",
תְּלִמְיָדֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כַּמָּה שְׁאַנִּי מִתְיַגַּע וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ —
תַּחֲזִיקוּ עִצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁעֲהַ שְׁעוּב אֶת עֵיר
בְּרַסְלָב, וְעָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה (חַיִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן קפז): "אִם אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ
עִצְמְכֶם בְּיַחַד, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי חֲזָרָה אֲלֵיכֶם", וּרַבְּנוּ ז"ל יָדַע
שֶׁהוּלָךְ לְנִסְעַ לְהַסְתַּלֵּק. לְמַדִּים מִכָּאן — אִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יַחֲזִיקוּ
עִצְמָם בְּיַחַד — נִמְשָׁיֵךְ אֲלֵינוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל. וְהִנֵּה מַה קוֹרֶה? מַדִּי
פַּעַם בְּפַעַם קָם אֵיזָה פּוֹחֵז, אֵיזָה רוֹכֵל, וּמְרַכֵּל מִזָּה עַל זֶה וְכוּ',
וּלְצַעֲרֵי הָרַב, גַּם בְּמַחְנֵנוּ יֵשׁ לְעֵתִים קוֹצִים וְדַרְדָּרִים, הָאוֹהֲבִים
לְלַכֵּת רַכִּיל, כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיֵךְ אֶת הַקּוֹל, וְאָדָם צָרִיף לְהַזְהֵר
מֵאֵד מַה שְׁמַדְבֵּר, כִּי דְבוּרָיו יֵצְאוּ אַחֲר־כֵּף בַּחוּץ, וְיִתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס
מֵה שְׁעִשָּׂה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ אוֹחֲזִים
עִתָּהּ בְּחֵדֶשׁ אֱלוּל. אֱלוּ"ל רֵאשֵׁי תְבוֹת (שְׁמוֹת י"א, ב): "וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ
לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם", בְּחֵדֶשׁ הַזֶּה צְרִיכִים לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ, וְהַדְּבָר
הָרֵאשׁוֹן שְׁצְרִיכִים לְתַקֵּן, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְלְבַדֵּק הֵיטֵב אִם לֹא
בִּישְׁנוּ אֶת חֲבֵרֵינוּ, אִם לֹא שִׁפְכְנוּ דַם חֲבֵרֵינוּ, אִם לֹא עָשִׂינוּ עוֹל
לְחֲבֵרֵינוּ, אִם לֹא גִזְלָנוּ וְגַנְבְנוּ מִחֲבֵרֵינוּ, אִין תְּרוּץ שְׁמַתָּר לְגַנֵּב
וְלְגֹזֵל, כִּי גַנֵּב מְשַׁלֵּם כִּפְלַיִם, וְלִפְעָמִים אַרְבַּע וְחָמֵשׁ פְּעָמִים, רַחֲמָנָא
לְצַלָּן. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם
לְחֵבְרוֹ, אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׁרִיצָה אֶת חֵבְרוֹ; וְלֹא יוֹעִיל
שְׂחִיטָעֻטְפוֹ בְּלִבָּנִים, וְצוּמוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְיִכְפוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וְכֵן
יִסְעוּ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְּנוּ ז"ל, אִם אָדָם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מִצַּעַר אֶת
הַשָּׁנִי, לֹא מוֹעִילָה לוֹ תְּשׁוּבָה, עַד שֶׁהוּא יֵלֵךְ וַיִּפִּיס אֶת חֵבְרוֹ. בּוֹדָאֵי
רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנּוֹבֵא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר, שֶׁהוּא יָכוֹל לְתַקֵּן
אֶת כָּל הַחַטָּאִים וְהַעוֹנוֹת, אֲבָל בְּשִׁלְחָן עָרוּף (אַרְז חַיִּים, סִימָן תרו),
מוֹבֵאֵת הַלָּכָה מִפְּרָשְׁתָּ: עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים

מִכְפָּר, עַד שְׁיִפְיִסְנוּ, וְאֶפְלוּ לֹא הִקְנִיטוּ אֶלָּא בְּדַבְרִים — צָרִיךְ לְפִיִּסוֹ, וְאִם לֹא יִתְפַּיֵּס פְּעַם רֵאשׁוֹנָה, יִלְךְ שְׁנֵיהָ וּשְׁלִישִׁית, וְיִקַּח עִמּוֹ בְּכָל פְּעַם עֲשָׂרָה אַנְשִׁים וְכוּ', וְאִם הוּא רִבּוֹ, צָרִיךְ לִילֵךְ כַּמָּה פְּעָמִים עַד שְׁיִתְפַּיֵּס, וְאִם הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע — אֵינּוּ צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ. כָּל־כֶּף חֲמוּר עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ. בּוֹדְאֵי כְּשֶׁאָדָם נוֹסֵעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, רַבְּנוּ ז"ל כָּבֵר מְרַכֵּךְ אֶת לְבוֹ הָאָבֶן, וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָבֶן לְרִסְיִסִּים, עַד שֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהִתְחַרֵּט, וְעוֹרָךְ לְעֲצָמוֹ חֲשִׁבּוֹן־הַנֶּפֶשׁ — מָה עֲשִׂיתִי לְחֵבְרִי, אֵיזָה עוֹל גְּרַמְתִּי לוֹ, וְאִזּוֹ נִשְׁבַּרְתְּ הַגָּאוֹת וְהַגָּאוֹה שְׁלוֹ, וְהוֹלֵךְ לְפִיִּסוֹ. וְלִכֵּן אִם הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְבוֹא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה — אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזָה, פִּי רַבְּנוּ ז"ל יִשְׁטֹף וְיִדִּיחַ אוֹתָנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב, וְיִשְׁבֵּר אֶת לֵב הָאָבֶן שְׁלָנוּ, וְנִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְלֵב בְּשׁוֹר, עַד שֶׁבַע־שָׁרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה תִּכְנֵס בְּנוֹ חֲרָטָה גְּדוֹלָה מָה עֲשִׂינוּ, וְנִבּוֹא לְפָנָי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְנִבְקֶשׁ סְלִיחָה זֶה מְזָה.

וְלִכֵּן בָּאוּ נִקְדִּים עֲכָשׁוּ בִּימֵי אֱלוֹל, לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מְזָה, אִם פְּלוּנֵי פָּגַם בְּזוּלָתוֹ, וְאִם גָּנַב מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, יִרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת זֹאת תִּכְרֵךְ וּמִידָה. וְלִכֵּן 'וַיִּנְתַּתִּי אֶת לִבִּי לְדָרֶשׁ' — רֵאשִׁי תְּבוּת: אֱלוֹל. בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל עָלִינוּ לְשֵׁים לֵב לְדָרֶשׁ בְּעֲצָמְנוּ, אִם גְּזַלְנוּ אֶת מִישֵׁהוּ, וְלֹא גָּנַבְנוּ מֵאַף אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן מִי שֶׁחָיַב חוֹבוֹת, וְנִדְרֵי נִדְרִים לְבֵית־הַכְּנֶסֶת אוֹ לְשָׂאֵר דְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה, שִׁישְׁלָמָם מָה שְׁיִוִּתֵר מֵהֵר, פִּי עוֹן נִדְרִים חֲמוּר מְאֹד. וְלִכֵּן נוֹהֲגִים שֶׁבַּחֲדָשׁ אֱלוֹל עוֹשִׂים הַתֵּרַת נִדְרִים, וַיֵּשׁ נוֹהֲגִים לְעֲשׂוֹת הַתֵּרַת נִדְרִים בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל, בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כָּל־כֶּף חֲמוּר עוֹן זֶה. אֲסוּר לְנַדֵּר סֶתֶם, לְקַנּוּת עֲלִיוֹת בְּכֶסֶף מְלֵא וְלֹא לְשַׁלְּמָם, זֶה גְּזֵל — שֶׁעוֹבֵר עַל גְּדֻרּוֹ. וּבְעוֹן נִדְרִים בְּנִים מֵתִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. בְּעוֹן נִדְרִים אֲשֶׁתּוֹ מֵתָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן (שְׁבַת לֵב). לִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, וְלֹא לְקַחְתָּם בְּגִנְיָל.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל, מִנְּהַג אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לְהִתְחַלֵּל לֹאמַר בְּעָרֵב רֵאשׁ־חֲדָשׁ יוֹם כַּפּוּר קָטָן, מִתְּפַלְלִים מְנַחֶה, וְאַחֲר־כֶּף אוֹמְרִים מִזְמוּר כ"ז: "לְדָוִד ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי", וְאוֹמְרִים אֶת זֶה בְּשַׁחֲרִית אַחַר שְׁמוֹנֶה־עֲשָׂרָה, וְאוֹמְרִים קְדִישׁ יְתוּם, וְכֶף עוֹשִׂים עַד

אחר שמחת תורה, ובמנחה אומרים תכף-ומיד אחר שמונה-עשרה לפני תחנון ולפני קדיש שלם, זה הִיָּה מנהג רבנו ז"ל, וכך נהגו בבית מדרשו. וכן נוהגים לתקע בשופר לפני "עלינו", ותוקעים: תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה; תקיעה, שברים, תקיעה; תקיעה, תרועה, תקיעה — בכל יום, וזה לא סתם שתוקעים בשופר, אלא לעוררנו מהשנה, האר"י הקדוש אומר, אֲשֶׁר שופ"ר הוא ראשי תבות: ש'רש פ'ורה ר'אש ו'לענה (דברים כט, יז), אומר רש"י: ש'רש — מגדל עשב מר כגידים שהם מרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם; טבע של האדם שהוא רשע, רוצה לעשות רשעות לזולת, ולמה? כי יש בו טבע של חיה, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שמי שאינו מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם, ואי אפשר לחיות אתו. אומרים חכמינו הקדושים (יבמות קיב:): אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת. וכן אומרים: לא יגדל אדם פֶּלֶב רַע בתוך ביתו, כי ינשכנו; מפל שפן כשיקח נמר, דב, זאב בבית, לא ישאיר ממנו שריד ופליט, כי הן חיות רעות טורפות. ולכן אדם שאינו מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא גם-כן חיה בדמות אדם. טבע של אדם לעשות רשעות, מרבה רשע. ולכן אומר האר"י ז"ל, אֲשֶׁר ש'רש פ'ורה ר'אש ו'לענה — ראשי תבות: שופ"ר, כי השופר צריך לנקות מאתנו את הרשעות שחדרה בלבנו כל השנה. רואים בני אדם צוחקים כשאדם אחר נפל ונכשל, או בני-אדם עושים רשעות לזולת להכשילו, למה צריך לשמח לאיד? ! למה צריך להלבין פני חבירו ברבים, אֲשֶׁר אומרים חכמינו (בבא מציעא נח:): כל המלבין פני חבירו ברבים — אין לו חלק לעולם הבא; ולכן עכשו בימי אלול, עלינו לתקן את זאת, ולא לפחד משום בריה שבעולם, ולבקש סליחה מחילה וכפרה ממי שחטאנו כלפיו, ואז גם הקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו. ואני רגיל לומר תמיד לכל התלמידים: אתם תראו שמצדכם לא תסתכסכו עם אף אחד, מצדכם לא יצא רע לזולת, וממילא לא תצטרכו לבוא בערב יום הכפורים כרוכל: תסלח לי, תמחל לי וכו', אדם צריך לידע, אני לא גזלתי מאף אחד, ולא עשיתי עול לאף אחד, וממילא אינני צריך לבקש סליחה. מה יש לי עם אחר? ! אני צריך לראות מה שטוב

לְעֲצָמֵי, וְרַבְּנוּ ז"ל פָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (יִחְזָקֵאל כד, לג): "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחִינַת 'אֶחָד', שְׁלֹא הִסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, וְזוֹ הַצְּלַחַת הָאָדָם שְׁאִינוּ מִתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד, וּמִתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ הַמִּתְנַהֵג הַכִּי יָפֵה שְׁקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְרַק בְּזֵה אָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל. כָּל מִי שְׁמִתְּבוּדָד יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֵלָיו ז"ל, וּמִדּוּעַ? כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס') עַל הַמִּשְׁנָה (תְּרוּמוֹת): סֵתָם חֲרַשׁ — אֵינוּ שׁוֹמְעִים וְאֵינוּ מְדַבְּרִים, מִי שְׁאִינוּ שׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק, אֵינָנו מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא בְּחִינַת אֱלֹהִים. נִמְצָא, שְׁכָל מִי שְׁלֹמֵד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ לוֹ הִרְבֵּה יוֹתֵר דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק בְּזֵה תְּלוּיָה חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְזָכְרוּ דְּבַר זֶה הֵיטֵב — לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא נִצְרָף שְׁאָדָם יִכְנַס לְמִקּוּם פְּלוּנִי, אוֹ דִּיקָא לְבֵית-הַכְּנָסֶת אֶלמוּנִי, זֶה סֵתָם דְּמִיּוֹן, אֲנִי אָמַר לָכֵם, שְׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּכָל מְקוּם בְּעוֹלָם הֵיכָן שְׁמִדְּבָרִים מִמֶּנּוּ, וְהֵיכָן שְׁלֹא מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ — שֵׁם אֵינוּ נִמְצָא!

לְכֵן אֲבָקַשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! פְּתַחוּ אֶת הָעֵינַיִם וְהִלְבּוּ, וְרֵאוּ לְקַיִם עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וְלִצְדִיקוֹ, רֵאוּ לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִכְנַס בְּכֵם אֹרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹכָא (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): מִי שְׁזוֹכֶה לְשִׁמּוֹשׁ אֶת הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי הַצְּדִיק נִכְנָס בּוֹ; וְאִיךָ מְשִׁמְשִׁים אֶת הַצְּדִיק? עַל-יְדֵי הַפְּצַת אֹרֶךְ הַצְּדִיק וְסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אָנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׁכַפְמָה שְׁיִוְתֵר הִרְבֵּה אַנְשִׁים יָבוֹאוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִכָּל הָעֵדוֹת וּמִכָּל הַפְּלָגִים, לֹא מִשְׁנָה מִיָּהוּ וּמִהוּ, עֲלִינוּ לְהִבְיֵא בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עוֹז מֵהַשְׁיִוְתֵר אַנְשִׁים וּבְפָרֵט מַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח, שְׁהַקְּמִץ הַקְּטָן הַמִּתְנַגְּדִים יִהְיוּ בְּטָלִים וּמִבְטָלִים לֹא בְּאֵלֶּף אֶלָּא בְּמֵאוֹת אֲלָפִים, וְלְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרוֹרוֹת גְּדוֹלָה לְבֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה חוֹב גְּדוֹל מִנְּחָ עֲלִינוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עֲלִינוּ, שְׁנִזְכָּה בְּאַמֶּת לַפְּעַל, שְׁבַד' אֲמוּתֵינוּ שֵׁם תְּהִיָּה בְּאַמֶּת אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת, שְׁלֹא יָבוֹא בְּכָל פַּעַם אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז, וְיַעֲשֶׂה בִּינֵינוּ פְּרוּדִים. אָנוּ סוֹבְלִים מִסְּפִיק מִהַסְּמִ"ךְ-מ"ם, שְׁאִינָנו עוֹזֵב אוֹתָנוּ,

ימח שמו וזכרו. מה אנו צריכים עוד, שגם בפנים תהיינה מריבות, איננו מענינים באנשים רוכלים, שוחטים, ששוחטים את הזולת, כי בזה שמדברים על הזולת שוחטים אותו, וזה שמרכלים על בני-אדם — הורגים אותם, האם לא די בסמ"ך-מ"ם הרשע, שהוא מוסר, ומוסר על ימין ושמאל, שעליו אנו מתפללים בכל יום: "ולמלשינים אל תהי תקוה", שלא תהיה לו תקוה להזיק לנו. ומה אנו צריכים מבחוץ שיבואו אנשים לפנים, ויהרסו את כל אשר בנינו.

ולכן אני פונה לכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תעשו כל מיני פעולות שבעולם להתאחד יחד, ולהוציא את הרשעות שלנו, אחינו בני ישראל מעדות המזרח מתחילים לומר סליחות בכל יום מחדש אליל, ולכן אבקש לכל אנשי שלומנו, מי שיכול לקום קדם אור היום ולומר אז סליחות, ואחר-כך להתפלל ותיקין, אין דבר גדול יותר מזה, אבל מי שאינו יכול לקום בבקר מאיזו סבה שלא תהיה, על-כּל-פנים יאמר סליחות באמצע היום, כל יום ויום מכרחים לומר סליחות, כי רק זה החרב שלנו, כמאמרם ו"ל (מדרש תהלים קמט): פיהם של ישראל — חרבם. שעל ידו אנו כובשים את המלחמה, וכמו שאומר רבנו ז"ל (חלק א', סימן ב'), אשר החרב של משיח תהיה תפלה, משיח צדקנו יכניס את ענין התפלה אצל עם ישראל. ואם אנו רוצים לקרב את הגאולה, עלינו להודיע ולפרסם לכלם את דעת רבנו ז"ל, שהיא תפלה והתבודדות!

רבנו ז"ל מספר לנו (ספורי-מעשיות, מעשה יג, מיום א'), שבא הנשר הגדול ודפק על המגדל וצעק: תפסיקו להיות עניים, תתחילו להשתמש עם האוצרות שלכם. מה הפרוש בזה? יש לנו אוצרות מרבנו ז"ל, אוצרות של יראת שמים, למה לא נתחיל להשתמש עם האוצרות האלו?! באו נתאחד יחד, ונעזר זה לזה, למה לנו להסתפל במקומות אחרים?! כל אחד יכול לילך בדרך שלו, אל הרב שלו, אל הקבוצה שלו, הבחירה חפשית, כל אחד יעשה מה שרוצה, אבל בדרך אמות שלנו אינני רוצה שימצא איזה רוכל ומחרחר ריב, אין לו מה לעשות בינינו בשום פנים ואופן, מי שהולך

רכיל בחוץ, אינני צריך אותו, מי שאינו בא להתפלל במנין, אינני צריך אותו, מי שאינו מרחם על עצמו, אסור לרחם עליו, כי הוא בכלל שוטה. ואומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין צב.): אסור לרחם עליו.

לכן הבה נתחיל לפקח את העינים, חסדי השם יתברך, שאנו זוכים לידע מרבנו ז"ל, ומפיצים אור רבנו ז"ל, סופגים בזיונות ועלבונות ושפיכות דמים, ואיננו מתפעלים משום דבר שבעולם, נטלנו על עצמנו משימה אחת — להפיץ אור רבנו ז"ל בעולם, ולהביא מה שיותר אנשים אל ציון רבנו ז"ל, וזו המשימה שלנו! ואל נא נתפעל מאף אחד, אל תתלהבו מאף משגע ומטרף, בני-אדם מאד מתפעלים מדבר קיצוני, רואים אחד צוהל וקופץ, הזורק עצמו, חושבים מי יודע מי הוא. אבל מי שזוכה להתבודדות, מחו מתחיל להיות מישב, ומתחיל להבין ולהשפיל, אשר התכלית בזה העולם איננה להשתגע, לא לעשות תנועות משנות והיות וכו' וכו', אלא להפיר את הבורא יתברך שמו, להתבודד אליו, לחיות עמו, שנהיה יראי שמים, לפחד רק מהקדוש-ברוך-הוא, ותמיד לזכר שהקדוש-ברוך-הוא פה אתנו עמנו ואצלנו, והוא מסתפל עלינו, ונלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שנוזכה לסיים כל שבוע פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שזו סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיות עם הצבור, שכל המשלים פרשיות עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

וכן בכל יום נלמד פרק משניות או שנים או שלשה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה. וכתוב במדרש תלפיות, שאשר בן יעקב עומד על פתחו של גיהנום, ומי שלומד משניות, אפלו מלאכי חבלה תופסים אותו ורוצים להשליכו לאש, אשר בן יעקב עוצרם ואינו נותנם, ומציל את האדם מן הגיהנום, כי מעלת למוד משניות — אין לתאר ואין לשער כלל. אשרי האדם שזוכה ללמד בכל יום פרק אחד או שנים או שלשה וכו' משניות, או כמה שיכול. וכן אומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי טז): אין הגליות מתקבצות

אַלָּא בּוֹכוֹת מִשְׁנִיּוֹת; אִם הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַמִּשְׁנָה, הָיָה לוֹמַד
בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. הַנְּיָיָה הַעֲלִיתָ מִן שִׁאוֹל נִפְשִׁי
חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵי בּוֹר" (תהלים ל) — רָאשֵׁי תְבוֹת: מִשְׁנָה, עַל-יַדֵי
מִשְׁנָה אָדָם יוֹצֵא מִן הַבּוֹר וְהַשְּׂאוֹל שֶׁנִּפְל אֵלָיו.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּיִם! וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן כג):
אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְאָכַל בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקֵי מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹתָה תְּהִלִּים,
וּמִתְלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאַתְּנוּ, וְזֶה דְבוּר מִרַבֵּנוּ ז"ל,
וְאֶצְּלָנוּ צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל דְבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְלֹא
לְהַסְתַּפֵּל מֵה שֶׁר' בָּרַל, וְר' פִּיבֵל, וְר' שְׁמַרְל אוֹמְרִים, אֶצְּלָנוּ לֹא
קוֹבֵעַ שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא מֵה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר, וְלִכֵּן אָמַר (שיחות-הַר"ן,
סִימָן קכג), שֶׁהִרְחַמְנוּת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְאֹד גְּדוּלָה, רוֹאִים אָדָם שְׂאִין לוֹ
לְאָכַל — רְצִים לְהִבִּיא לוֹ אֶכֶל, אֲבָל בְּעוֹלָם הַבָּא יוֹשְׁבוֹת נְשָׁמוֹת
רַעְבוֹת וְצָמָאוֹת וְעֲרָמוֹת, וְצוֹעֲקוֹת: "תָּנוּ לָנוּ לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת וּבְגָד
לְלִבֵּשׁ", וְרוֹצִים לְתֵן לָהֶם, אֲזִי אוֹמְרוֹת: לֹא, אָנוּ צָרִיכוֹת מַצּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְעַל-כֵּן, סִיִּם רַבֵּנוּ ז"ל: אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְאָכַל בְּכָל
יוֹם פְּרָקֵי מִשְׁנִיּוֹת, וְלִשְׁתּוֹת תְּהִלִּים, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת. וְזוֹ יַעֲת
רַבֵּנוּ ז"ל! מִי שֶׁזּוֹכָה לְסִיִּם בְּכָל חֹדֶשׁ שֶׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה — אֲשֶׁרֵי
לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ בְּזֶה וּבְכָּא! אִם אָדָם לוֹמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע. בְּנֵי הַנְּעוּרִים יְכוּלִים לְקַיֵּם זֹאת בְּנִקְל,
וְאִם יִהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה — יִהְרָגוּ יֵצֵר הָרַע שְׁלָהֶם, וְאִם אָדָם הִתְחַתֵּן,
וְצָרִיף לְדַאֵג לְפִרְנִסָּה, צָרִיף לְהִזְהַר שֶׁלֹּא יַעֲבֹר לוֹ יוֹם אֶחָד בְּלֵי לַמוֹד
מִשְׁנִיּוֹת. וְכֵן לַמוֹד גְּמֵרָא, שֶׁמִּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׁמִירָה מֵאַרְבָּעָה
מְלָאָכִים: גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוְרִיאֵל — רָאשֵׁי תְבוֹת
גְּמֵר"א. וְכֵן אֲשֶׁרֵי הַלּוֹמַד מִדְּרָשׁ מִפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שֶׁזֶה סֵפֶר מוֹסֵר,
וְתוֹף כְּמֵה שָׁנִים יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים בְּכָל הַמְּדַרְשִׁים, וְאִין זֶה
קָשָׁה כָּל-כָּף, וְעַל כָּלֵם — רְצָה רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁנִּלְמַד הִלְכָה, וְאָמַר
(שיחות-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל יְהוּדֵי מְחַיֵּב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הִלְכָה, וְלִכֵּן
אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּהִלְכָה בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן, בַּפֶּעַם
הַרְאֵשׁוֹנָה לְלַמַּד מִחֲבֵר רַמ"א, אֲשֶׁר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע
אָמַר לְתַלְמִידָיו, שֶׁהִמְחַבֵּר וְהַרְמ"א נִתְחַבְּרוּ בְּרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ, וְלִכֵּן אִם

לומדים הרבה מחבר רמ"א ממשיכים על עצמם יראה, פמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פוסק): על-ידי למוד פוסקים, זוכים ליראה, יראת שמים. וכן אומר: למוד הפוסקים מבטל הרהורי עבודה זרה. אשרי האדם המקיים דברי רבנו ז"ל.

העקר, אחי ורעי היקרים! באים עתה ימי אלול, כל אחד מאנשי שלומנו יאמר סליחות בכל יום, מי שיכול לקום קדם אור היום — אשרי לו ואשרי חלקו, ומי שאינו יכול — יאמרם במשך היום, ואל יתחמק מזה. והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שבזכות אמירת סליחות שנאמר בימי אלול הקדושים האלו, ובזכות תקיעת שופר שנשמע בכל יום, נזכה לחזר בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, ועקר התשובה — שאם יש בידינו כסף גזלה, שלוינו ולא שלמנו, נשלם מה שיותר מהר, ונזכה לשנה טובה ומתקה, ונגיע בשמחה עצומה אל ציון רבנו ז"ל.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר דברנו דברים היוצאים מן הלב, יהיו נכנסים אל הלב, כמו שפרש הרבי רבי אלימלך זי"ע, שתכלית הדבור שצריך לצאת מן הלב, וצריך לחזר אל הלב, הינו כל אשר דברתי הוצאתי מלבי, כדי שיכנס חזרה ללבכם, שהדברים היוצאים מן הלב יכנסו ללב, כי אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד): יש אור ישר ואור חזר, כשמדברים עם מישוה, אפלו ששהוא לא התעורר, על-כל-פנים זה שדבר יתעורר. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לשוב בתשובה, וימתיק הקדוש-ברוך-הוא ממני כל הדינים ומעל כלל ישראל, וכל אלו שצריכים רפואה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא ישלח להם רפואת הנפש והגוף, וכל אלו שצריכים זוגים, יעזרם הקדוש-ברוך-הוא למצאם, כי עתה הזמן למצא זוג הגון, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פז): אלו"ל — ראשי תבות: "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריו", וכן מי שהתחתן, ואין לו שלום-בית, על-ידי חדש אלול האשה תשלים עמו, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה באמת לקבל את הראש השנה בשמחה עצומה, ונזכה לגאולה האמתית והשלמה, אשר בוא יבוא ולא יאחר, ונזכה שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו יבנה

אֶשֶׁר כּו תתפא — כּו תתפב בּנחל רא

לְנוּ אַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְנִזְכָּה לַחֲזוֹת בְּנַעַם הַנְּיָ"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ
תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלִמִּידֵי, אֶהוּבֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזֹר לְבָנֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל שְׁלִיחוֹתוֹ, וְיִצְלִית בְּדַרְכּוֹ הַפְּעָם.

גַּם בְּעֵינֵי הַהִפְצָה הַמְרַכְּזוֹת, צְרִיכִים עֲצוֹת אֵיךְ לְחַדֵּשׁ אֶת הַרְצוֹן
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִרְצוּ לְצֵאת בֵּיתֵךְ שָׁאת וּבֵיתֵךְ עִז, כִּי יֵשׁ עוֹד
הַמוֹן דְּבָרִים שְׁצָרִיכִים לְגַמֵּר בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת.

חֲזֹק וְאַמֵץ לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם דְּפִים גְּמָרָא וּפְרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֶשֶׁר
רַק זֶה מֵה שְׁנֹשְׂאָר מֵהָאֲדָם, וְאַף שְׂזָה בָּא קָשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוֹבֵר
אֶת הַטֶּבַע שְׁלוֹ, וְגוֹרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים גְּמָרָא וְכְמָה פְּרָקִים
מְשֻׁנִּיּוֹת. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי וְתִלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחָתִי, שְׁלֵמֶדֶת שְׁבָעִים דְּפִים גְּמָרָא, רְאֵה לְהַתְּמִיד

יותר ויותר, עד שתזכה לסיים את כל הש"ס, ועלי לומר לך, אשר למוד גמרא מבער מהאדם את כל הקלפות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד); והתמיד מאד בלמוד "לקוטי מוהר"ן", ואז טוב לך כל הימים.

ראה להיות בחור רציני, ואני מבטיח לך, שתתחתן מה שיותר מהר, אני מקווה שבחדש חשון, אתה כבר יכול לקנות בגדים, רק תקים מה שאמרתי לך בענין המשקל וכו'. וחזק ואמץ ביראת שמים תמיד, כי אין לאדם בזה העולם פלום בלעדיו יתברך, ואני מאד מקווה, שתהיה בציון רבנו ז"ל לראש השנה הקדוש והנורא, ושם תעזר לי, ותהיה אדם השלם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתפג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

מאד מאד אני מצטער, איך שאתם מתנהגים עם ההורים, זו פשוט בושה וחרפה, שאתם כל-כך שופכים את דמם, אחרי שהם מוסרים את נפשם, פשוטו כמשמעו, לתת לכם דירה וכו', אכל ובגוד וכו', ולבסוף אתם משלמים רעה תחת טובה, ולזאת ראו לשנות את דרככם, כי אין זו דרך להתנהג כן, וזכרו היטב — כפי שמתנהגים אל ההורים, כן מקבלים אחר-כך חזרה. אני מאד מאד מקווה, שתראו לשנות את מעשיכם, ותבקשו סליחה מהאמא, איך אתם שופכים את דמה, ואף שיש לכם טענות ומענות וכו' וכו', אין זה תרוץ לצער את האמא, כי זו עברה גדולה מאד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

מבקש ומתפלל בעדכם, שתחזרו בתשובה שלמה, ובפרט עכשו בימי אלו הקדושים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתפד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

אקנה שהכל מסתדר אצלך על הצד הכי טוב.

באתי לבקש אותך מאד, שתראה לכבד וליקר מאד מאד את אשתך, כי רבנו ו"ל הזהיר אותנו מאד, לכבד וליקר את האשה, ובפרט אתה, שעברו עליך בחיים כל-כף הרבה צרות ונסיונות קשים ומרים עד מאד, ועד שזכיתי להיות השליח הטוב לשדך לך בחורה טובה, ראה לא לקלקל את זה על-ידי הכעס והרציחה והמריבות, כי חבל מאד שתברח לך, כי לבי אומר לי, שיש ביניכם אילו פרוידים, לזאת ראה לתקן את מעשיך, שלא יהיה יגיעי לריק.

מאד מאד אבקש אותך, שתתחיל לעשות לעצמך סדר בלמוד גמרא בכל יום, ותגרס כמה דפים, ותתחיל מהתחלת ברכות, וכך תסיים את כל המסכת, אחר-כך תתחיל מסכת שבת, עד שתזכה לסיים את כל הש"ס כלו, כי רבנו ו"ל אמר: אי אפשר להמשיך על עצמו צלם אלקים, רק על-ידי למוד גמרא.

ועל כלם — ראה להתפלל בכל יום אליו יתברך את התפלות הקבועות בצבור, וכן תחבודד הרבה עמו יתברך, ועל-ידי-זה יהיה לך טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לִבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעַן שֵׁישׁ אֶחָד שְׁמוֹכֵן לְהַשְׁקִיעַ לְפִתְחֵךְ אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְהוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת תְּמוֹנוֹת מִכָּל הַמוֹסְדוֹת, וְשָׁלַח אֶת בְּנֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְמַעַן זֶה לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה לְכַמֵּה יָמִים, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישְׁתְּפוּ בְּיַחַד פְּעֻלָּה, כִּי חָבֵל עַל כָּל הַהוֹצָאוֹת הַמְּרֻבּוֹת הַכְּרוּכּוֹת בְּזֶה, שֶׁלֹּא יִלְךְ הַכָּל לְטִמְיוֹן, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת פֶּעַם וּלְתָמִיד מִהַקְטָנוֹת וְהַמְצָר וְכו', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, וּבְנֻדָּאֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ שְׁנִצְלִיחַ.

גַּם רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁהַבְּנוֹת תְּבֵאנָה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי לְבֵית־סֵפֶר, וְזֶה רְצוֹנִי, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַשְׁלִים אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מֵהַשְׁעוּבָר עֲלֵיכֶם מִהִילָדִים וְכו'.

הַעֲקֹר אֶל תְּשִׁים לֵב, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שִׁיִּצְאוּ, כִּי

הם לא יבינו, אלא על-ידי שִׁיסְבֵלוּ וכו', כי כִּף טָבַע שֶׁל יְלָדִים, עַד שֶׁהֵם לֹא סוֹבְלִים, הֵם לֹא מְבִינִים, אִם זֶה חֶפְצָם וּרְצוֹנָם, שִׁיעֲשׂוּ מֵה שִׁירְצוּ.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם, וְאַף שֶׁזוֹ עֲגַמַת נֶפֶשׁ מְאֹד גְּדוּלָה, עִם כָּל זֹאת הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמְדָּה, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם.

אם אֶפְשֶׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ... לְנִקּוּת אֶת הַבַּיִת — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי בְנֵי ... גְרוֹ יְאִיר, מִגִּיעַ הַלֵּילָה לְבִקּוּר שֶׁל כַּמָּה יָמִים, כִּי הוּא בָּא בְּשִׁלְיחוֹת לְצַלֵּם אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּזְכֶּה כְּבָר לְצֵאת מֵהַקְּטָנוּת וְהַדְּחָקוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתפז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רָאָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאִתָּה לֹקַח אֶת הַכֶּפֶת הַגְּדוּלָה שֶׁהֵם צְרִיכִים לְבוֹא אֵלַי, וּכְפִי הַנִּרְאָה לְפָנַי חֲנֻפָּה הֵם לֹא יְבוֹאוּ לְכָאן, וְלִכֵּן רָאָה לְהַחְדִּיר בָּהֶם חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, וְלִלְמַד אִתָּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, חֶמֶשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, תִּתֵּן לָהֶם לְהַגִּיד, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּסְבִּיר לָהֶם.

תַּעֲמַד מְאֹד חֲזָק, שִׁילְמְדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּגִרְסָא, וְכֵן עֲשִׂרִים וּשְׁמוֹנֶה דְּפִים גְּמָרָא בְּגִרְסָא, וְזֶה יַחְדָּיר בָּהֶם יִרְאֵת שְׁמִים וְחֶשֶׁק לְלַמֵּד, וּמְאֹד רְצִיטִי, שִׁירְשְׁמוּ בְּכָל יוֹם אִם לְמַדוּ, וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ פֶּה אֶת הַסֹּדֵר שִׁימְלָאוּ בְּכָל שְׁבוּעַ, תַּעֲשֶׂה מְזֵה הַעֲתָקִים בְּמִשְׁרַד הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה, וְכִּף יִהְיֶה לָךְ בְּכָל שְׁבוּעַ שִׁימְלָאוּ אֶת זֶה.

רְצִיתִי שְׁתִּלְמַד אִתָּם פֶּרֶק אֶחָד בְּעִיּוֹן, אִם אֶפְשֶׁר פֶּרֶק "בְּמָה מְדַלִּיקִין" — הָיָה טוֹב מְאֹד, כִּי הָרִי הֵם רְגִילִים לֹמַר בְּכָל עֶרֶב שֶׁבֶת אֶת הַפֶּרֶק הַזֶּה, אֲזַי מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְלַמֵּד אֶת פֶּרֶק "בְּמָה מְדַלִּיקִין" רַש"י תּוֹסֵפוֹת, כְּדֵי שְׁתִּהְיֶה לָהֶם הַלְכָה בְּרוּרָה.

וְכֵן כְּדָאֵי לְלַמֵּד אִתָּם הִרְבָּה הַלְכוֹת, וְעַל כָּלֵם — לְהַחְדִּיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם.

אִם יִהְיֶה לָךְ סִפְקָא אוֹ סִפְקָא סִפְקָא — רְאֵה לְכָתֵב וּנְדַבֵּר יַחַד. הָעֵקֶר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאַל תִּפְתָּד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסִדְרָה רְאֵה, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַזְּמַן הַחֲדָשׁ מִתְחִיל בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, רְאֵה לְחַזֵּק אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלֵא יִפְתָּד, וְאַנִּי מְאֹד מְקוּהָ, שְׂיִצְלִיחַ עִם הַפֶּתָה, הָעֵקֶר שְׂיִתֵּן לָהֶם גַּם הִרְבָּה זְמַן לְגִרְסָא, וְזֶה יוֹעִיל לָהֶם מְאֹד.

וְכֵן אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיִוְתָר.

וְתִרְאֶה לְדוֹנָם אֵיךְ הוֹלֵךְ הֵן בְּפֶתָה שְׁלֵךְ, וְכֵן בְּכֶתֶף שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, רַק תִּתְחַזֵּק אוֹתוֹ שְׁלֵא יִשְׁבֵּר.

הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, בִּי דְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מִכָּל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

זֶה שְׂאֵמֹר לָבוֹא בְיוֹם שְׁלִישֵׁי הוּא רַק צֶלֶם מְקַצוּעִי, שְׁבִנִי ...
גֵּרוֹ יְאִיר, בָּא אִתּוֹ, לְפַקֵּחַ שֶׁהִכֵּל יִלְךְ עַל נְכוֹן, וּמִהֶתְמוּנוֹת יַעֲשֶׂה
פְּרוֹסֶפֶקְטִים לְכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׂמָאֵד מְאֵד נְחוּץ, וְכָל אֶחָד יִתְרַם
לְהִיכֵן שֶׁהוּא רוֹצֵה: אוֹ לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, אוֹ לְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, אוֹ לְכוּלָּל,
אוֹ לְכָאן.

הָאֵם אֲנִי צָרִיף לְשַׁלַּח קְבָלוֹת לְאֵלוֹ אֲנָשִׁים שֶׁשְׁלַחְתָּ אֶת
מִכְתָּבֵיהֶם?

הַיּוֹם בְּעָרְבׁ בִּשְׁעוֹר הַזְּכָרְתִּי הַרְבֵּה אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ וְאוֹלָם
הַשְּׂמֻחוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁיִּתְקַשְּׂרוּ אֵלַיךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהִכֵּל גַּם אֶחָד גְּדוֹל, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי כָּבֵר רַץ עַל הַמְּפָרֵט, פִּי יָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת
שׁ... יִחַתֵּם עַל זֶה, פִּי הוּא צָרִיף אוֹתָנוּ, וְנִרְאָה מֶה יִהְיֶה רְצוֹן
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תִּתְחַזֵּק, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֲנִי חוֹלְמִים לֹא חוֹלְמִים.

תִּרְאֶה לְבִנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק רַק בְּצַד אֲשֶׁתְּךָ, וְאַל תַּמֵּן שִׁישְׁבְּרוּ לְךָ אֶת הַבַּיִת,
חֵס וְשְׁלוֹם, אֲנִי חוֹשֵׁב, שְׂאֵם תִּלְךָ עִמָּהֶם הַפְּעַם בְּיַד קָשָׁה, הֵם יְבִינוּ
שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְקַפֵּץ לָכֶם עַל הָרֹאשׁ.

בְּעֵינַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, צְרִיכִים רַק לְחֻזַּק אוֹתָם בְּאֻמוּנַת
חֻכְמִים, שִׁידְעוּ בְּאִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אֲנִי מְכַנִּיס עֲצָמִי, זֶה אֵךְ אֶחָד
אֵינוֹ יוֹדֵעַ, כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ תַּחַת הַקְּלָעִים, וְאֲנִי פוֹעֵל הַכֹּל מִפֶּה דְרָךְ
הַטְּלָפוֹן.

אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל הָרֵב ... תַּתְּלֶה עוֹד פַּעַם עַל יַד הַמִּכְתָּב כְּלָלִי,
כִּי מְאֹד רְצִיתִי שִׁיִּצְלִיחַ, וְכֵן תִּמָּסַר אֶת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ לִיעֲדָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵךְ שְׂכָבֶר דִּבְרָתֵי אֶתְךָ, וְעוֹרְרָתֵי אוֹתְךָ אוֹדוֹת ... שִׁיכִין אֶת
הַמְּפֹרֵט, וְלִזְרוּ אוֹתוֹ שִׁיעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת, וְכֵן אֶת ... עִם כָּל זֹאת
אֲמַרְתִּי עוֹד פַּעַם לְזָרוּ אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה, שֶׁהַכֹּל יָבוֹא עַל נִכּוֹן, כִּי
עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַל-הַבַּיִת, וְהוּא מְנַהִיג אֶת

אֲשֶׁר כּוֹתֵב — כּוֹתֵב בְּנֹחַל רַט

עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֶצְלוֹ הַכֹּל יְכוּל לְהִיּוֹת, צְרִיכִים רַק לְסַלֵּךְ
אֶת הַדַּעַת וְהַחֲכָמָה וְהַשְׂכָּל, וְאֵז מְצַלִּיחִים, כְּמוֹ הַתָּם הַקְּדוֹשׁ.

רַק חֲזוֹק וְאֵמֶץ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּנִיחַ עֲצָמָהּ לִפְלֵי, וְאֵז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְהַשְׂוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל שְׂנֵגֶשֶׁת אֵל ...
תַּחֲיָה, כִּי אֲנִי שׁוֹנֵא מַחְלָקָת, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי
מְאֻמְצִים שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, צְרִיכִים לְהִיּוֹת
וּתְרֵן בְּחַיִּים, וְרַק כֹּךְ מְצַלִּיחִים.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׂתַעֲשֵׂי הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין הַמּוֹרֹת וּבֵין הַתְּלַמִּידוֹת,
שִׁיִּגְיֵעוּ בְיוֹם שְׁלִישֵׁי לְבֵית-הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר בָּא צֶלֶם מְקַצְוֵי לְצֶלֶם אֶת
כָּל הַמוֹסְדוֹת, אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵי זֶה נֹסַע בְּנֵי ... גְּרוֹ יְאִיר לְשֵׁם, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה בְּהַצְּלָחָה מְרַבָּה עַד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד רְצִיתִי שְׂתַכְנִי אֶת כָּל הַמְּטַפְּלוֹת וְאֶת כָּל הַמְּעוֹן, כְּדֵי
שִׁיּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת צְלוּמִים וְתַמוּנוֹת מִהַמְּעוֹן שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ אֶחָד

שְׁמִשְׁקִיעַ הוֹן תּוֹעֲפּוֹת, כְּדִי שְׁתִּהְיֶה הַצְּלָחָה, הֵם צְרִיכִים לְהִגִּיעַ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי.

הַעֲקֹר אֶת תְּרָאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁלַחוּ לְךָ דֶּרֶךְ הַדָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי קוֹנְטָרַס "כַּח הַבְּחִירָה", אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה, שְׁתּוֹכְלוּ לְהַעֲתִיקוּ מִשָּׁם, כְּדִי שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְעֵבֶד פְּעַמִּים, גַּא לְכַתֵּב הָאֵם זֶה כְּבָר עוֹבֵר, וְאִם לֹא אֲשַׁתְּדֵּל לְאַתֵּר הַיּוֹם אֶת ... שְׁיִסְדֶּר לְךָ, כִּי חֻבַּל לְעֵבֶד פְּעַמִּים.

מֵה עִם הַסִּכְמָה, בְּרֻגֵעַ שְׁיִגִיעַ אֲלֶיךָ שְׁלַח אֶת זֶה אֵלַי לְרֵאוֹת.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל': "יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל מִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה", אֲךָ שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא רוֹאִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלַח לִי פְּעַם רְשִׁימָה עַל שַׁבָּת, וְאֲנִי לֹא מוֹצֵא אֶת זֶה, אוֹלֵי יֵשׁ לוֹ הַעֲתִיק.

כּוּ תַתְּצֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ אֵל ... וְ... גֵרוֹ יְאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, וּמְנַדְבִים אֶת הַבָּשָׂר לְשִׁבְתָּ לְבֵיתִי וְלְאוֹרְחִים, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָכֶם.

הִנֵּה מְאֹד מְאֹד אָנִי מְקַפֵּיד, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא אֶצְלָכֶם אֵיזָה סוּס אוֹ חֲמוֹר אֶפְלוֹ קִטְנִים, כִּי הִילָדִים שֶׁל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה נִמְשָׁכִים אַחֵר שְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ, וְזֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְשָׁמְעַת וְהַסֵּדֶר שֶׁלָּנוּ, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, מִסְפִּיק שֵׁישׁ לָנוּ עֶסֶק עִם חֲמוּרִים וְסוּסִים הוֹלְכֵי שְׁתֵּי רִגְלִים, שְׁלֵיחֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְיִמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד אֶת הַצָּרָה הַזֹּאת?! וְעַל-כֵּן תִּמְכְּרוּ אוֹתָם, וְתִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְּצֹו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ אֵל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהִלוֹת לִי שְׁלֹשִׁים אֶלֶף ש"ח בְּעֵבוֹר הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְמִשְׁךָ שְׁלֹשָׁה תְּשְׁלוּמִים, הַתְּשְׁלוּם הַרֵאשׁוֹן הוּא מִחֹדֶשׁ הָעֶשְׂרִי לְמִסְפָּרָם, כִּי אֲנַחְנוּ חִיבִים לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת עַל הַקִּיץ, וְהֵם מְסַבְּנִים עִבְדוֹ קִשָּׁה.

אַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת הַהִלּוּאָה לְיַדֵּי יְדִידִי ... גֵרוֹ יְאִיר, מְנַהֵל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר.

רק חֶזק וְאַמֶץ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֶלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר ... גִּדּוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מֵצִטֵּעַר שֶׁהַכְּנִיסוֹ אוֹתְךָ בְּבֵית-סֵהֶר, רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לֹא לְהִתְעַסֵּק עִם שׁוֹם בְּרָיָה, רַק תּוֹרָה וְתִפְלָה תִהְיֶה כָּל מְגֻמְתְּךָ, וְתִדְבַּק עֲצֻמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתְךָ, וּמֵהַיּוֹם תִּעֲזֹב אֶת קְלַפֹּת "כַּחֲזִי וְעֵצִים יְדִי" (דְּבָרִים ח, יז), אֲשֶׁר זֶה עֲבוּדָה זָרָה גְמוּרָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, יְהוּדֵי צְרִיף לְמַסֵּר עֲצֻמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲסוּר שְׂתַהַיֶּה לוֹ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֶל עֲבוּדָה זָרָה, עֲדִין אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מְרָה וְנִמְהָרֵת, עַד עַת בֹּא דְבָרָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם (עֵין סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, סִימָן ב'), וְתִעֲמִיק בְּדְבָרִים אֵלָיו, יְהוּדֵי אֵין לוֹ רַק הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, עֲלִינוּ לְכַרֵּחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ בֵּית-הַסֵּהֶר, וּמִי שֶׁעֲנָה לְיוֹסֵף הַצְּדִיק בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֶה גַם לָךְ, וְיּוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַצָּרָה שָׁבָה נִקְלַעֲתָ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים, וְתִרְבֶּה בְּכִכְיָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה תִזְכֶּה לְצֵאת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יִכּוֹל לְהִיּוֹת.

מָה אֵמַר לָךְ! חֶזק וְאַמֶץ, וְאֵל תִּשָּׁבֵר בְּרוּחְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הֶעֱקָר תַּחֲזִיק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֵר עִם כָּל הָאֲסוּרִים רַק מְאַמוּנָה הַקְדוֹשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ולבקש בכל יום את הקדוש-ברוך-הוא, כי לעת עתה במצב שנוצר עם בעלך אין עצה רק תפלה, והיה טוב אם תבדקו את מזוזות ביתכם, ואני תפלה, שהכל יתהפך לטובה. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פדיון, חלק ב', סימן ר'): לפעמים על-ידי תפיסה נצול מכליון בנים; ועל-כן מה את יכולה לדעת דרכו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא יוציא את בעלך בריא ושלם, ואת רק ממשיכי להתפלל בעבורו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל עליכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

פה תקבלי שלשה קונטרסים שהגהתי, ואלו הם: "עדין לא מאחר", "הצדקה משתלמת", "ברכת השבת", ואת המראי מקומות שיכניס ... גרו ואיר, לדעתי, כדאי לגמור כבר עם הקונטרסים האלו, שהם גמורים, כדי שלא נתבלבל אחר-כך, את הקונטרס "אל תלחיץ אותי" לא ראיתי בכלל, ראי לשלח אלי.

ריד אָשר כּו תתק — כּו תתקא בּנחל

מָה אָמַר לָךְ! הַקּוֹנְטְרָסִים הֵם זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי הַדּוֹרוֹת, וְהֵם יִכְבְּשׁוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת שְׁלֵמָה עַל הַיָּד, וְתִזְכֵּי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְתַקְּתֵךְ וּלְהַדְפִּים אֶת הָאוֹרוֹת צַחְצָחוֹת, גְּלוּי אֱלֻקוֹת הַיּוֹצֵאִים מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם לְ... וְזוּגְתוּ ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל הַחֲמֻשָּׁה קוֹנְטְרָסִים, וּמִסְתַּמָּא אַדְבַּר הַיּוֹם מְכַל אֱלוּ הַחֲמֻשָּׁה נוֹשָׂאִים, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה מוֹכְנִים לְעֶרְךָ אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָכֶם! זֶה זְכוּת הַרְבִּים נוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כָּף יָפֵה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת.

קִבְּלָתִי אֶת הַהֶסְכָּמָה, אַבָּל מֵה עִם חֲתִימָה, וְהֵאֵם עוֹד הַסְּפִקָה לְהַכְנִיסוֹ לְדָפוּס, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקַרֵּב מְלִיּוֹן יִהוּדִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֵדוֹת הַמְּזוּרָח אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי וְכִסּוּפִי.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמְּךָ...

כּו תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מה אמר לך! אם מצד אחד גברו יסורי מאד מאד, אך מצד שני אתה מחיה אותי בזה שאתה עוזר לי בבנין האולם שמחות, ואין מלים להודות לך על כל החסד חנם שאתה עושה עמי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שישלם לך חזרה משכרתך שלמה.

מה אמר לך! טוב מאד עשית, שפרעת את החוב של ... בטשעקים, כך לא יהיה עלי על וכו', ומי יתן, שיכנס שפע, שנוכל להפטר מכל החובות בפעם אחת.

האם אנשים מתקשרים אליך?! כי בכל שיחה אני מזכיר את מספרי הטלפון שלך, ומעורר אותם לנדב לבית-המדרש ואולם-השמחות.

תאמין לי, שאיני יודע מה הייתי עושה בלעדיך כלל, תשואות חן לך על הכל.

אודות ששאלת מי הצדיק האמת, ראיתי בספר "בית יעקב", והוא מתלמידי ה"חנות דעת" וצ"ל, שפרש בפרשת השבוע (דברים טז, יח): "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, אשר ה' אלהיך נותן לך", ששאלו פעם את צדיק אחד, יען שגרים בעיר גדולה, ורוצים למנות לעצמם מנהיג, את מי ימנו? ענה ואמר להם: "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", שתקחו מנהיג בזה, אשר ה' אלהיך נותן לך", הינו שיכול להחזיר בך אלקות, וזה נקרא מנהיג אמת — מי שיכול להאיר את אמתת מציאותו ותברך בתוך האדם הגשמי והחמרי, המלא תאוות רעות וכו', והבן.

חסדי השם ותברך, איני מתערב, ולא אמרתי על אף אחד שבחיים כמו שכתבת, אני לא מגביה את האדם ... כדי שלא אצטרך להשפילו יותר מדאי ... כנהוג בעתים הללו.

פה תקבל מכתב כללי המעורר את אנשי שלומנו לצאת להפצה, ותכניסו גם בלוח מודעות שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּעֶנְיֵן הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי מָה דְהֵנָּה — הֵנָּה, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מְשֻׁקְעִים הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּאִין עֶרְךָ בְּצְעִירִים, יוֹתֵר מִמָּה שְׁעֲשִׂינוּ קֹדֶם, כִּי לֹא תֵאָרְנוּ לְעֲצֻמְנוּ, שְׂזָה יִלְךְ כָּל-כָּף מֵהֵר, לִי אִישִׁית מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְטַפֵּל בְּתַלְמִידִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂאֲנִי מִתְפַּתֵּל מִיִּסּוּרִים, לֹא עָלִינוּ, עִם כָּל זֹאת הַרְבֵּה יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת אֲנִי מִתְיַגֵּעַ וְטוֹרַח עִמָּהֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁגַם הַגְּבֻרָת ... תַּחֲיָה, תִּשְׁקִיעַ בְּשִׁנָּה הַבְּאָה בְּפְנוֹת, וְכָךְ יָקוּם דוֹר חֲדָשׁ, שְׂאוּהֵבוֹת לְלַמֵּד, וְרוּצוֹת בְּעַל תַּלְמִיד-חָכֵם.

הַהֶכְרַח לְדוֹן אֶת הַכָּל לְזִכּוֹת, וּבִפְרָט אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין בְּפִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים אִתִּי, שְׂאַתֶּם הוֹלְכִים לְהַפְּצָה מְאֲרָגְנָת, וּבְזָה אַתֶּם עוֹזְרִים לְהַתְקַדֵּם עִם אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְכֵן לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלִי.

מָה אִמַּר לָכֶם! כְּמַעַט שְׂאִין אֶחָד מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאֲנִי לֹא

חִיב לוֹ כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ, לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, מִי שָׂרָק יְכוּל לְלַכֵּת בְּיוֹם שְׁנֵי וּבְיוֹם חֲמִישִׁי לְהַפְצֵה מְאֻרְגָּנָת, תְּבוּא עֲלֵיו בְּרָכָה, וַיִּתְבַּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְאֲשַׁלֵּם לָהֶם חֲזָרָה חֲטִיבָה מִוּל חֲטִיבָה, וּבִוְדָאֵי לֹא אֲשָׂאֵר לָכֶם חִיב אֶפְלוּ אֲגֹרָה אַחַת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ בְּעַדִּי, כִּי יֵשׁ לִי יְסוּרֵי תַפְת, וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ כְּאָבִים עֲצוּמִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַדֵּינִים, וַיִּתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְתֵת תּוֹדָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעֲזָרוּ לְבָנֵי, גְרוּ יְאִיר, שְׁנוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת הַצְּלוּמִים בְּעֵנֵן הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מִן הַקְּטָנוֹת וְהַצְּמֻצוּמִים, וְנִבּוּא לְהִרְחֵבָה גְדוּלָה מְאֹד.

עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֲנַחְנוּ חַיִּים רַק עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה מַה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ וְ"ל, כִּי דְבָרִים אַחֲרִים לֹא מְעַנֵּין אוֹתָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוּלָה כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְתוֹצִיאוּ מִכֶּם אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְּׂנָאָה.

זָכְרוּ הַיֵּטִב, כִּי עֲכָשׁוּ הֵם יְמֵי אֵלוּל הַקְּדוֹשִׁים, יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְעֲלִינוּ לְסִלַּח אֶחָד לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה שְׁגָם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְסַלַּח לָנוּ, כִּי בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם הוֹלֵךְ — בְּהַ מוֹלִיכִים אוֹתוֹ, כִּי בְּמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד — מוֹדֵדִין עִמּוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַע-עוֹלָם לְמַחַל אֶחָד לְהַשְׁנִי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּמָקוֹם לְחַפְּשׁ מוּמִים אֲצֵל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, רְאוּ לְעֹזֵר לָהֶם בְּמַה שְׂאַתֶּם יְכוּלִים, הֵן בְּעִבּוּדָה וְכוּ', וְהֵן בְּדַבּוּר טוֹב וְכוּ', תֵּאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי לֹא מִתְחַרֵּט שְׂחַתְנָתִי אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ הַדּוֹר פְּרוּץ בְּשָׂקוּץ, תַּעֲוֹב, נְאוּף וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', הֵייתֶם יוֹדְעִים שְׂאֲנִי צוֹדֵק,

ועל-פֶּן מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְעֹזֵר לְזוּגוֹת הַצְּעִירִים, וְלֹא לְחַפֵּשׂ אֶצְלֶם מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', זְכְרוּ הֵיטֵב אִיךְ אַתֶּם נִרְאִיתֶם כְּשֶׁהֵייתֶם בְּגִיל שְׁלֵהֶם, וְדִי לְחַפִּימָא. וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִין לְהִצִּיק לָהֶם, אֲדוּרְבָה רְאוּ לְעֹזֵר לָהֶם, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֻכּוֹת זֶה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא אָנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שָׂרָק יְכוּל לְצִאת לְהַפְּצָה מְאֻרְגָּנָת, שִׁישׁ-תִּדְלֵל לְצִאת, וּבְזֶה יֵעֹזֵר לִי לְצִאת מִכָּל הַצְּרוּת וְהַחֻבּוֹת שֶׁבָּהֶם נִקְלַעְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה עֹכְשׁוּ בָּא אֵלַי ... גְּרוּ יְאִיר, וְסֵדֶר לִי נִסְיָעָה בְּיוֹם רְבִיעִי, חֲסֵדִי ה' יִתְבָּרַךְ, שְׂאִינִי צְרִיךְ לְנִסְעַ עִם חֲבֵרָה גְּרַמְנִית, יִמַּח שְׁמֵם, וּבְחֻזְרָה אָנִי נוֹסֵעַ דְּרוֹךְ שְׁוִיצֵרְיָה בְּיוֹם רְבִיעִי הַבֵּא (אָנִי אֲסַבִּיר לָךְ יוֹתֵר מְאַחַר אֶת סֵדֶר הַנִּסְיָעָה).

רְאֵה לְגַבּוֹת מ... אֶת הָאֲלֵפִים דּוֹלָר, וְלִהְבִּיא אֶת זֶה ל... גְּרוּ יְאִיר, כִּי עֲדִיף לִי שֶׁהוּא יִמְסֹר אֶת זֶה ל... גְּרוּ יְאִיר, רַק תִּקַּח קְבֻלָּה מִמֶּנּוּ, הֶעֱקַר תְּזוּרְזֵנוּ, כִּי הַזְּמַן קָצָר, וְאֲנִי תְקַוֶּה, שְׁיֻכַּל לְסֵדֶר אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שְׁלֵנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תִּלְחִיץ אוֹתוֹ.

וְכֵן אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם ... וְתִהְיֶה חֲכָם אִיךְ לְסַבֵּב אוֹתוֹ.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ...

שְׁמַעְתִּי שְׁ... רוֹצֵה לְהִתְגַּרֵּשׁ מֵאִשְׁתּוֹ, כִּדְאִי לְדַבֵּר אִתּוֹ שְׁלֹא
יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה פְזִיזֵי כְּזֶה.

כּוּ תתקוּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אָנִי מִבִּין אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה וְכוּ', מִמָּה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ מִבְּנֵךְ, גְּרוּ יְאִיר, הוּא יֵלֵד בְּכֻלָּל לֹא קָל, וְיִדְעֵתִי מֵרֹאשׁ מָה
יְהִיָּה בְּסוֹף, כִּי לִי עֲשֵׂה פֹה צְרוּת צְרוּרוֹת בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים שֶׁהָיָה אֶצְלִי.

עִם כָּל זֹאת יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים, שְׁאַתֶּם שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְהַעֲלִים
עֵינַי וְכוּ', וְתַעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם חֲשֻׁבוֹן מִה הֵייתֶם עוֹשִׂים, אִם הָיָה, חֵס
וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, פּוֹרֵק עַל וְכוּ', וּבּוֹרֵחַ עִם חֲבָרִים רָעִים, וְלוֹקֵחַ
סָמִים וְכוּ', כְּאֲשֶׁר מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ אֶפְלוּ מִהַבְּתִים הַכִּי טוֹבִים,
וְלִכֵּן רְאוּי לָכֶם לְהִתְנַחֵם, שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, הַתְּחַתֵּן, וְעוֹד מְעַט יְהִיָּה
אָבָא, וְיְהִיָּה עָלֶיךוֹ עַל הַפְּרָגְסָה בְּיוֹתֵר.

גַּא וְנָא רְאוּ לְדוֹן אוֹתֶם לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל בְּפִי מִכְּתָבִים מְאֹד דְּחוּפִים לְמִסֹּר תְּכַף לִיעָדִים.

כּוּ תתקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה לֹא טוֹבָה, שֵׁשׁ בְּמַחְשַׁבְתְּךָ לְהַתְגַּרֵּשׁ מֵאֶשְׁתְּךָ וְכו', וְאִם שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם זֶה נִכּוֹן, אָבֵל אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלַי לְפָנֶיךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵל תַּעֲשֶׂה צַעַד פְּזִיזֵי כְּזֶה, וְאִם שֵׁשׁ לְךָ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלֶיךָ, רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי מֵה לְךָ לְהַתְגַּרֵּשׁ כְּבָר בַּפֶּעַם הַשְּׂנֵיָה, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה תִצְטָרֵךְ לְחִכּוֹת פְּלֶג גּוֹף עַד שֶׁתִּמְצָא בַת זוּג אַחֲרֶת, וּבֵינָן כֶּף תַּעֲבֹר עָלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, פָּגַם הַבְּרִית וְכו' וְכו'.

לְכֵן, לְדַעְתִּי, כִּלְךָ מִצַּעַד פְּזִיזֵי כְּזֶה, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עָלֶיךָ לְזַכֵּר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וּבִפְרָט שְׁמַתְפֵּךְ אֶת כָּל הִירִידוֹת אֶל עֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם מַעֲשֶׂה פְּזִיזֵי, עַד שֶׁתִּדְבֹר עִמִּי, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים תִּכְתָּב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי עֲמוּתָה אַתָּה צוֹדֵק, וְתַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ וְכו'.

וּבְעֵינַי הַצּוֹ הוֹצָאָה לַפְּעַל וְכו', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה ... עוֹשֶׂה, אֲנִי נִכְנָס מִפַּח אֶל פַּח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מִהַפַּח הַזֶּה, כִּי פֹה אֲנִי חָנוּ וְנִלְחַמִּים עַל כָּל שְׂקָל, וּפֹה הוֹלֵךְ לְבִזְבוּז כָּל-כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף מִמוֹן יִשְׂרָאֵל.

מֵה אִמַּר לְךָ! עוֹד פֶּעַם אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לְךָ, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ מֵה

אֲשֶׁר כּוֹתֵקַח — כּוֹתֵקַט בְּנַחַל רַכָּא

הִיִּתִי עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֶיךָ, כָּל-כֶּף צָר וּמָר לִי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵינַי
הַבְּנִיָּה, מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיֹת דְּמִים תְּרַתִּי מִשְׁמַע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵקַח.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַצְּדָקָה שְׁעֵשִׂית, וּכְדָאִית מְצוֹת הַצְּדָקָה
שְׁתַּגֵּן עָלֶיךָ, וּבִזְכוּתָהּ תִּתְרַפְּאֵי, אָנָּה תְּרַבִּי בְּצְדָקָה.

עוֹן נִדָּה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְצָרִיכִים לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל
זֶה, וּכְתִיב (דְּנִיָּאל ד, כד): "וְחִטִּיךָ בְּצְדָקָה פָּרַק".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵקַט.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גְּרוֹ יֹאִיר.

פֶּה תִקְבַּל עוֹד קוֹיְנֵטְרַס מְגָה: "אֵל תִּלְחִיץ אוֹתִי". מֵה אִמַּר לָךְ!
זֶה יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפֶה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ
לִילְדִים מְצַלְחִים בְּתוֹרָה וּיְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוּמָן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵזֶרֶתוֹ יִתְבָּרַךְ, אָנִי
נוֹסֵעַ לְבֵד רַק עִם שְׁנֵי בְּנֵי בְּיוֹם רְבִיעִי דְרָךְ וַיְנָה, וְהַסְּבֵרְתִי אֶת זֶה
ל... גְּרוֹ יֹאִיר, שְׁיֹאמַר לָךְ.

ובְּעֵינַי וַיִּזֶה, אֵינִי עוֹשֶׂה שֶׁל קְבוּצָה — רַק לְבַד, וְזֶה יוֹצֵא
בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְשַׁלַּח כְּכֹר אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי לְיִבְנָאֵל וְכו', אַחַר הַתְּקוּן
וְהַגָּהָה.

כו תתקי.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... נִרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לִי עִם כָּל הַתְּנַהֲגוּתְכֶם הַפְּרָאִית וְכו', אַף שְׁכַתְּבֶתֶם
לִי מִכְתָּבִי הַסֵּבֵר וְכו', אֲבָל הַפֶּל הַבֶּל הַבָּלִים, אֵינִי מִבִּין הָאֵם אֵינְכֶם
יְכוּלִים לְהִתְאַפֵּק?! שְׁמוֹ שְׁמַיִם, אֵיפֹה מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם?! מַה
קוֹרָה אַתְּכֶם?! אֵם אַתֶּם רוֹצִים לְהַחְלִיף דִּירָה, תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה מַה
שְׁיֹוֹתֵר מֵהֵר, אֲבָל לְמָה לְכֶם לְהַכְפִּישׁ אֶת שֵׁם הַהוֹרִים?! וּמִי סוֹבֵל
מִכָּל זֶה? רַק אֲנִי, כִּי כָּלֵם טוֹעֲנִים — רְאוּ גְדוּלִים שְׁגָדְלֶתֶם, הַזֹּאת
נַעֲמִי?! בְּשִׁבִיל זֶה הַצַּרְכָּתִי לְחַתֵּן אַתְּכֶם, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשִׁי וְשְׁמִי
בְּשִׁבִילְכֶם!?

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אַתְּכֶם שְׁתַּחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ
אֱלוֹל, חֹדֶשׁ הַתִּשׁוּבָה, וְתִבְקָשׁוּ סְלִיחָה מֵהַהוֹרִים, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר
מְאֹד מְאֹד לְצַעַר הוֹרִים, וְלְהַשְׁפִּיל אוֹתָם בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִם הֵייתֶם
יודְעִים אֶת צַעְרֵי וְעֲגַמַת נַפְשִׁי מִכָּל הַסְּפוּר, לֹא הֵייתֶם מִתְּנַהֲגִים
בְּצוּרָה פְּרָאִית כְּמוֹ שְׁאַתֶּם מִתְּנַהֲגִים, מִמָּשׁ רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אֲנִי בְּנִי, נִרוֹ יְאִיר, סִפֵּר לִי, שֶׁהוּא שׁוֹהָה עֲכָשׁוּ שָׁם, שְׁאַתֶּם
גּוֹרְמִים חֲלוּל שֵׁם הַצַּדִּיק בְּצוּרָה מַחְפִּירָה מְאֹד בְּהַתְּנַהֲגוּתְכֶם, בַּר

אָשֶׁר כּוּ תתקיא בּנחל רכג
מינן, ומה גם שְׁנַעֲשִׂיתֶם כְּכַר שִׂיחָה בְּפִי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אוֹי לִי
שְׂאֵתֶם מִתְּנַהֲגִים כָּךְ.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ, שְׂתַחַזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְבַקְּשׁוּ
סְלִיחָה וּמַחִילָה מִהַהוֹרִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂיִמְחְלוּ לָכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִקְּנָה, שְׂתוֹרִידוּ אֶת הָרֹאשׁ וְכוּ', וְתִשְׁבְּרוּ אֶת
הַגְּאוֹת הַסְּרוּחָה, וּתְבַקְּשׁוּ סְלִיחָה, וְשָׁב וּרְפָא לָכֶם.

הַמְצַפֶּה לִשְׁמַע שְׂקַבְּלֶתֶם אֶת דְּבָרַי...

כוּ תתקיא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

חֲסֵדִי ה' יִתְבָּרֵךְ, בְּכָל יוֹם וְיוֹם אָנִי מְבָרִיא יוֹתֵר, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲחֹזֵר אֶל הַפְּחוֹת, וְאֶהְיֶה בְּרִיא לְגַמְרִי.

נָא וְנָא אֶל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, תֵּאֱמִין לִי, שְׁלִי יֵשׁ צַעַר גְּדוֹל
מְאֹד, שְׁנֵה כַּמָּה שָׁנִים שֶׁהֲרָשַׁע מְרָשַׁע הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יִפַּח שָׁמוּ וְזָכְרוּ,
הוֹרֵס לֶךְ אֶת הַפְּרִנְסָה, אֲבָל תִּדַּע לֶךְ, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא
הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד, כִּי פֹה
בִּיבְנֵאֵל תִּהְיֶה מִהֶפְכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבְנוּ וְתַגֵּל
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִכְנַסְנָה לְגוֹר פֹּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְלֹא
תִּחְסַר לֶךְ פְּרִנְסָה, וְנוֹכַל לַעֲשׂוֹת רִשְׁתִּי שׁוּוֹק בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
צְרִיכִים רַק לְהַתְּחַזֵּק, כְּשֵׁישׁ לְאָדָם קִטְנוּת — צְרִיךְ לְהַתְּחַזֵּק. וְעַל-כֵּן
אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יִשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עכשו בימי אלול הקדושים, צריכים להרבות בתפלה ובקשה בכל יום ויום, וצריכים לזכור, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, היא הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכח לדבר אליו בכל יום, ועל-ידי-זה נצליח את דרכנו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתחזיק את הקהלה בימים, שלא יהיה הפקרות, ואדרבה אנחנו נעלה ונצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקיב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זה כמה שאני מחפש את מספר הטלפון שלך, ולא השגתי, ומאד הצטערתי, שבאמצע השיחה נתקה השיחה, פי גכדי, גרו יאיר, הפריד את החוטים, ולקח לי שעות לתקן את זה, וכנראה שהסמ"ך-מ"ם מאד מפחד שנהיה בקשר.

בענין שדברת וכו', יש לנו מתכנן יהודי, שכבר בנה כמה בתי כנסיות בארץ ישראל, והכל יסדר על הצד הכי טוב, ולקחתי את זה בחשבון מה שאמרת לי.

העקר עכשו את ימי אלול הקדושים צריכים לנצל בדברים טובים וללמד הרבה, ולשפף שיחה ותפלה הרבה, ונדקא על-ידי-זה תראה ישועה גדולה.

גא ונא תקבע עתים לתורה, כי מה ישאר מהאדם? רק מה שזוכה לחטף בכל יום, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא בכלי ודף גמרא ירושלמי, ופרק תוספתא, שעל-ידי-זה הוא בונה

אָשֶׁר כּוּ תתְּקִיג בְּנַחַל רַכָּה
לְעַצְמוֹ בַּיִת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגֵמַת גִּפְשׁ שֵׁישׁ
לִי מִמָּה שְׁקוֹרָה בִּינִיכֶם וּבֵין הַזּוּג הַצַּעִיר וְכוּ' וְכוּ', לְדַעְתִּי, אַתֶּם
צְרִיכִים לְתַת לָהֶם לְרוּץ לְבַד וְכוּ' וְכוּ', אֵל תְּשִׁימוּ לִב אֲלֵיהֶם כָּלֵל
וְכָלֵל, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהִזְהִיר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שְׁלֹא תִקַּח אֶת זֶה לְלִב, אִף
שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד אִיךָ שְׁיִלְדִים מִתְחַצְּפִים לְהוֹרִים, אִף מָה
לַעֲשׂוֹת? בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּף הַדּוֹר, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׁאַתֶּם
צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים שְׂחַתְנַתֶּם אוֹתוֹ, כִּי אִם הוּא לֹא הָיָה
מִתְחַתֵּן, הָיָה מִתְדַרְדֵּר, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאִז בְּאַמַּת הָיָה לָכֶם צַר
וּמָר, וְעַל-כֵּן עֲצַתִּי לְהַעֲלִים עֵין מֵהֶם, וְלֹא כְּדַאי לְהֵרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת
בְּשָׂבִיל זֶה.

אַקוּהָ שְׁקִבְלַתֶּם אֶת הַמְּכַתֵּב שְׂכַתְבִּתִּי לוֹ בְּאַרְיִכוֹת, וּמְסַרְתֶּם לוֹ
אֶת זֶה, כִּי אִם לֹא, אֲשַׁלַּח אֶת זֶה דְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֹא נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק
מֵעַמֵּד, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאַל
תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂכוֹאֵב לָךְ מְאֹד, כִּי זֶה
כָּאֵב מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל יַעֲבֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב, "תְּלִמִּידֵי הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה יִשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עָלַי, שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מֵהַפֶּח הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתִי אֵלָיו, עוֹד פַּעַם הַגִּיעַ עָלַי צוֹ הַתְּרָאָה מֵהַרְשַׁע אָרוּר טָמֵא, מָה אָמַר! עוֹנוּתִי הֵטוּ אֵלָה עָלַי, וְאֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, שְׂאֲזֹכָה כָּבֹד לְצֵאת מֵהַצָּרָה הַמְּרָה הַזֶּה, שְׁחֹנְקַת אוֹתִי עִם הַטְּשָׁעִיקִים שֶׁהוֹצִיא מִמֶּנִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּאֲתֵי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שָׂרָק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֵתִי חֶסֶד חֲנֹם, שְׂיִצֵּא לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַל לְגַמֵּר כָּבֹד אֶת בְּנֵי־בֵית־הַמְּדַרְשׁ מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהַר, וַיְכֻלִּים לַפְּעַל הַרְבֵּה מְאֹד.

לְזֹאת מֵה שֶׁחֲסַר עֲכָשׁוּ הוּא דְחִיפָה שֶׁל כֶּסֶף, שְׁנוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ לְגַמֵּר אֶת אוֹלֵם־הַשְּׂמֵחוֹת, וְתַכְף־וּמְיָד אַחַר זֶה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדַרְשׁ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִצֵּא בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישִׁי לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, וַיְהִיֵּה לוֹ חֵלֶק בְּבִנְיַן־בֵּית־הַמְּדַרְשׁ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכְלִי לְחַזֵּק אֶת גְּבֻרַת ... תַּחֲיָה, תַּעֲשִׂי חֶסֶד עִמָּה, וְכֵן חֶסֶד עִמִּי, כִּי הִיא אִשָּׁה יְקָרָה מָאֵד, וְאַחַר הַלְדָּה יֵשׁ לָהּ הַמּוֹן חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תֶּאֱרַגְנִי שְׁנָשִׁים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּבַאֲנָה לְחַזֵּק אוֹתָהּ, כִּי חָבֵל לְאַבֵּד מִשְׁפָּחָה יְקָרָה כְּזוֹ, וּבְכָלֵל אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשִׂי מְבַצֵּעַ בֵּין הַנָּשִׁים, שְׂתַתְּחַבְּרָנָה אַחַת לַשְּׁנֵיָהּ, וְתַלְכָנָה לְבַקֵּר אַחַת אֶת הַשְּׁנֵיָהּ וְתַעֲזֹרְנָה זוּ לְזוֹ, וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֶיךָ, שְׂתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאֵי לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תַּחֲשָׁבִי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּדְבְּרִי תָמִיד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמּוֹעַ אֵיךְ שֶׁהַפְּעוּטוֹן הַתַּחֲמִיל לְהַפְּגִס לְמַסְלוּל חֶדֶשׁ וְלַעֲיִדָן חֶדֶשׁ, עִם כָּל זֹאת רְצִיתִי לְשַׁפֵּר אֶת כָּל הַמְּעַרְכֵת שֶׁל הַכְּשׁוּרוֹת, הֵן בְּפִעוּטוֹן וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְהֵן

בַּתְּלֻמוּד-תּוֹרָה, וְלִזְאֵת הַיִּיְתִי מִצִּיעַ לְקַחַת בְּתוֹר מִשְׁגִּיחָה, אֵת גְּבֻרַת ... תַּחֲיָיָה, שֶׁהִיא עֲבֹדָה בְּזֶה כָּבֵד בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, לְבַדֵּק אֵת הָאֲרִז וְאֵת הַקְּטַנְיוֹת, וְהַחֲמוּס וְכוּ' וְכוּ', שֶׁלֹּא יִהְיוּ בָּהֶם תּוֹלְעִים, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵן בְּעֵנִין מַעֲשָׂרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ נְזֻהָרִים בְּתַכְלִית הַזְּהִירוֹת מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, וְלִזְאֵת הַיִּיְתִי מִצִּיעַ, אִם אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְקַחַת אוֹתָהּ לְמַפְקַחַת עַל הַפְּשָׁרוֹת.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּבְעוֹד כַּמָּה חֻדָּשִׁים אֲנִי כָּבֵד לֹקַחַת אֵת בְּנֵיךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְלַמֵּד אֶצְלִי, וַיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁתִּרְאֵי בְּחַתְנוֹת בְּנֵיךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, וְעַקֵּר הַהַתְחַזְקוֹת זֶה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּרֵי לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקיו

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ר' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיְגִיֵּק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שֶׁהַתְּחִלָּה לְגֹרֶס גְּמָרָא כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר זֶה יִפְתַּח לָךְ אֵת הַמַּח, כִּי בְּזֶה שֶׁבַחֹר צְעִיר גּוֹרֶס הַרְבֵּה גְּמָרָא, נִפְתַּח לוֹ הַמַּח, כִּי גִרְסָא בְּגְמָרָא מְזַכֶּכֶת אֵת הַנֶּפֶשׁ, וּבְגִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מְזֶה, כִּי מְקַבֵּל אֶצֶל הָעוֹלָם, כִּי רַק גִּרְסָא בְּזִהַר מְזַכֶּכֶת אֵת הַנֶּפֶשׁ, אֲבָל בְּאֵמַת הַגִּרְסָא בְּגְמָרָא מְזַכֶּכֶת מְאֹד מְאֹד אֵת נֶפֶשׁ הָאָדָם, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁמְתַחִילִים לְגֹרֶס בְּגִיל צְעִיר, עַל-יְדֵי-זֶה יִקְלַט אֵת הַלְמוּדִים בְּקַלּוֹת, מְלַבֵּד זֹאת כְּדֹאֵי

לְלַמַּד שְׁעוֹר עֵינֶיךָ, וְזֶה יִהְיֶה הַשְּׁעוֹר שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְעַל זֶה תַחְזוֹר פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר עִם הַמְּפָרְשִׁים, כִּי שֶׁתִּקְלַט מִסִּכְתָּא בְּעֵינֶיךָ.

אֵין לְתַאֲרֵךְ וְאֵין לְשַׁעֲרֵךְ אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיכָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה גּוֹרֵם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, תְּמַשִּׁיךְ בְּזֶה, וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

אוֹדוֹת כְּוִנַּת הַתְּפִלָּה וְכו', תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה יִצְיִלְךָ מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה וּמַעֲרִיב — מִתּוֹךְ סְדוּר דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנֹס בְּךָ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַתְּפַלֵּל בְּלִי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁתִּצְלִיחַ, וְתִהְיֶה תְּלִמִּיד חֶכֶם גְּדוֹל וְצַדִּיק נִפְלָא, וְאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתְּקִיחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְפִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַמַּצָּב מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת בְּאֵתִי לְנַחֲמָךְ. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם אֵינָם קָלִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, וְעַקֵּר גְּבוּרַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מִעַמּוּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, וְאֵפְלוֹ שְׁעָבְרוּ עָלָיו בְּחַיִּים כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים, סוּד הַצְּלַחַת הַחַיִּים הוּא — לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ; אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעז), שְׁעָקַר שְׁלֵמוֹת עֲלִית הַמְּלָכוֹת — להיות בטל ומבטל לגבי האין סוף ברוך הוא, ולא ירצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, שאז יתגדל ויתקדש שמייה רבה, מתגדל שמו יתברך, וזה נקרא עלית המלכות בלשון קבלה, כי אדם צריך להיות בטל ומבטל לגבי האין סוף ברוך הוא לגמרי, ואז נגאל מכל צרותיו.

לזאת, ידידי היקר לי מאד! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגיל את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, שזכית להתחתן, ויש לך ילדים, וכבר זכית לחתן בת, ועוד מעט הקדוש-ברוך-הוא יעזר, ששאר הילדים יתחתנו, חסדי ה' יתברך, שיש לך בן נפלא מאד ... גרו יאיר, שעושה חיל בלמונים ובדרך ארץ, ולזאת אתה צריך להתחזק מאד, ולא להיות שבור, ובפרט בעצבות ובדפאון. וכבר אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות הוא להשכיל אחרים, להכניס שכל באחרים. ולכן ראה להמשיך לדבר עם אנשי שלומנו באמונה פשוטה בו יתברך, לעודד את כל אחד ואחד, ולכל אחד תהיה לך מלה טובה, ובזה שתחזק את אחרים באמונה פשוטה בו יתברך, בזה גם אתה תתחזק. כי זה עקר העצה — לדבר עם אחרים, ועל-ידי-זה נעשה אור ישר ואור חוזר, פמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), שעל-ידי שמדברים עם בן אדם, נעשה מזה אור ישר ואור חוזר, אני מעורר אותו, והוא מעורר אותי, שזה סוד פונת אלול "אני לדודי ודודי לי".

ובשביל זה חדש אלול מאד מסגל לשלום, כמו שכתוב (שמות יח, ז): "ויישאלו איש לרעהו לישלום" — ראשי תבות: אֵלֵי-יָלֵ, כי בחדש אלול הוא הזמן להשלים אחד עם השני, ואיך משלימים בין יהודי לשני? על-ידי שמחזקים ומעודדים ומשמחים אותו, ומדברים עמו דבורי אמונה והשגחה פרטית. ועל-כן אל תהיה בטלן! אלא תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר תחזיק מעמד, ואז תראה נסים ונפלאות, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אָשֶׁר כּוּ תתקִיט בְּנַחַל רְלָא

גַּא וְנָא אֵל תְּשַׁבֵּר מְשׁוּם דְּכַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוּל אַדוּנְגוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הֵייתִי מִיַּעַץ לָךְ, אִם אַתָּה יְכוּל לְגַשֵּׁת לְרוּפָא, וְהוּא יִתֵּן לָךְ
כַּדוּרֵי הַרְגָעָה וְכוּ', אֲזִי הֵייתִי מְרַגֵּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, וְזֶה לֹא בְּדִיּוֹן,
כִּי הַיּוֹם כַּמַּעַט כָּל אֶחָד לֹקַח אֶת זֶה מֵרַב הַמֵּתַח שְׁעוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי תָּמִיד
בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, וְ אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַבְּחוּר ... גְּרו
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תִּמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קִנְבֵּי): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִוְרָדָא, עַקֵּר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא
עֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג):
הַעֲבוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֶרְכּוֹ יִקַּר
מִשְׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זַקְנָתוֹ; לְזֹאת רָאָה עֲכָשׁוּ בֵּימֵי נַעֲרׁוּתְךָ
לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

וְעַל כֵּלָם — רָאָה 'לְגַנְב' פַּה וְשָׁם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, אֲלֵא תִקְיָם מַה שְּׁפִתּוֹב בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ (דְּבָרִים
יב, יג): "תְּמִים תִּהְיֶה עִם הַוְיָ"ה אֱלֹהֶיךָ", וּפִרְשׁ רש"י: הַתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו

בְּתַמִּימוֹת, וְלֹא תַחְקֹר אַחַר עֲתִידוֹת, וְזֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנֵי וי"ל —
תַּמִּימוֹת, לֹא לְהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינָיו, וְכִף יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ
יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

תַּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי, וּמִפְּעַם לְפַעַם אֶרְאֶה לְכַתֵּב לְךָ
עוֹד, אֲבָל לְעֵת עֲתָה רְאֵה לְעֵינַי בְּשׁוֹ"ת "אָשֶׁר בַּנְּחַל", שֶׁהֵם מְכַתְּבִים
שְׁפַתְכֵתִי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים לְבָנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתקב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, וי אֱלוֹל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב, שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אַפָּנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וְאֵל תִּגִּיב לְשׁוֹם בֶּן אָדָם שְׁעוֹשֶׂה עֲלֶיךָ בְּקִרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה כָּלֵל
גְּדוֹל מְאֹד — עַל מִי שְׁעוֹשִׂים בְּקִרְתָּ, סִימָן שְׁמֻקְנָאִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל־כֵּן אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, שִׁישׁ לְךָ מִשְׁהוֹ שְׁמֻקְנָאִים בְּךָ וְכוּ',
כִּי עַל מִי שָׂאִין בְּקִרְתָּ — אֵין בּוֹ כְּלוּם, וְעַל־כֵּן אֵין מְקַנָּאִים בּוֹ ...
לְזֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִדַּע
לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׁצַרִּיכִים לְכַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שָׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל הַכֵּל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצַרִּיכִים רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה
עֵקֶר הַחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת לָהֶם בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שָׂאִינוּ מִטְּעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לְחִזְקָה וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַתְּמִימִים, שְׁרוּצִים לְשִׁמְעַת אֶת דְּבוּרְךָ, כִּי "זָכָא מָאן דְּמָלִיל עַל אוּדְנֵיה דְּשִׁמְע" [אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל אֲזֵן שְׁשׁוּמַעַת], וַיֵּשׁ בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוּמְנוּ תְּמִימִים, שֶׁהֵם מוֹכְנִים לְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי חֲזוּק מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אוֹתָם, כִּי עָלֶיךָ נִפְלָה הַמְצָוָה הַזֹּאת, כִּי מְסַכְנִים, עוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתּוֹפֵה לְהַצְלִיחַ בְּזוֹה, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקבא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין עוֹד דְּכָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה — מִלְחֲנָךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר אִתָּן תְּמִיד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִהָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, לְהַחֲדִיר בְּהֵן גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, אִזּוּ כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי יִשְׂאֵר בְּהֵן אִיזָה קֶצֶת אוֹר, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אָדָם הוּא כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְמֵלֵא אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אִם תְּשׁוּקַת זֵיו אֱלָקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זוֹה יִתְעַלֶּה בְּעַלְיָה אַחַר עֲלֵיהָ.

נָא וְנָא אֵל תְּסַתְּכְלֵי עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אֱלָא תַּחֲדִירִי בְּהֵן אִמּוּנַת חֲכָמִים, וְתִרְאֵי אֵיךְ שֶׁתְּצַלִּיחֵי הַשָּׁנָה בְּאִפְּן יוֹצֵא מִהַכְּלָל, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה לְנוּ שָׁנָה

נְפִלְאָה מְאֹד מְאֹד, עַל אִף שְׁעַדְיָן קָצַת קָשָׁה לָנוּ, אָבֵל אֲנִי מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִחַזַּק אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תִצֵּא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי ר' ... נרו
יֵאִיר.

הִנֵּה רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מִתְקַרֵּב וּבָא, לְזֹאת בְּאֵתִי
לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהַגִּיעַ גַּם הַשָּׁנָה אֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוּמָן, כִּי אֲנִי בְּטוּחַ בְּיְהוָה אֱלֹהֵי
וּבְיְהוָה אֱלֹהֵי, כָּל זְמַן שֶׁתְּהִיָּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, לֹא יִקְרָה לָךְ
כָּל הַשָּׁנָה כְּלוּם, כָּל מְשֻׁנְאֵיךָ וּמְתַנַּגְדֵיךָ לֹא יוּכְלוּ לָךְ כְּלָל, וְיִקְרָם
אֲצִלְךָ (יִשְׁעִיָּה יד, נו): "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח", כִּי תִהְיֶה לְאֵל,
רַבְּנוּ ו"ל הוּא עוֹרֵךְ-דִּין הַכִּי גְדוֹל, וּבְכַפְרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ (חֵי-מוֹתֵר"ו, סִימָן
תג): מִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד
מְאֹד, אֲכָלוּ מַעֲדוּנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים, כִּי חֲדוֹת הַיּוֹ"ה הֵיא מְעַזְכֶּם
(נְחֻמִּיָּה ח, י), וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

זְכוּר אֵת כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, כִּי הֵייתָ וְאֵתָה עַדְיָן בְּחִינַת כְּבֹשָׁה בֵּין שְׁבַעִים
זְאֵבִים, שֶׁרָצוּ וְרוּצִים לְטָרֵף אוֹתָךְ, כִּי מְאֹד מְאֹד מִפְּחָדִים מְמָךְ,
שֶׁאֵתָה תַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְזֶה בְּרוּר, לְזֹאת הֵם מוּכְנָים אֲפֵלוּ
לְהַכְנִים לְכָאן מֵאוֹת אֲלֵפֵי גוֹיִים וְגוֹיּוֹת וְכוּ' מִחֻבֵּר הַעַמִּים, וְכֵן אֲלֵפֵי
אֲלֵפִים עוֹבְדִים זָרִים וְכוּ', הַעֲקָר לְמַעַט אֵת הַכַּחַשׁ שֶׁל אַחִינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזוּרָח, שֶׁזֶה רַק עוֹלָה וְעוֹלָה, כֵּן יִרְבוּ, וְאֲנִי רוֹאֶה

אֶת זֶה בְּחוּשׁ בִּיבְנָאֵל, וְלִכֵּן בָּאתִי לְחַזֵּק אוֹתְךָ, שֶׁתִּמְשִׁיךְ בַּפְּעֻלְתְּךָ לְמַעַן אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְזוּרָח, כִּי זֶה פְּשׁוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וַיֵּעֶזֶר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעוֹד תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דְּבָרִים נִפְלְאִים אֲשֶׁר אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

גַּם אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, אִם אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר עִם ... בְּעֵינַי הַמְּפֹרָט לְמַעַן הַקָּמַת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, רֵאשׁ הַמוֹעֲצָה הַמְּקוֹמִית כְּכֹר מוֹכֵן לְחַתֵּם, שֶׁהוּא מִסְכִּים שִׁיְהִיָּה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אֲבָל צְרִיכִין לְזַרֵּז אֶת ... שֶׁיַּעֲבִיר אֶת זֶה בַּוַּעֲדָה מְחֻזָּזִית, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁתּוּכַל לַעֲזוֹר לִי בְּעֵינַיִם אֱלוֹ, שֶׁבְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר תֵּצֵא מִזֶּה רַק טוֹבָה גַּם לָכֶם.

חָבַל מְאֹד, שֶׁעֵינַי הַבְּנִיָּה נִעְצָר מִפְּנֵי טַעֲמִים פּוֹלִיטִיִּים שֵׁישׁ לְ... כִּי אֵין עוֹד מְקוֹם בְּאַרְץ פִּיּוּם, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף כְּמוֹ יִבְנְאֵל, הַלּוֹאֵי שֶׁהָיוּ שְׂרֵי הַמְּמַשֵּׁל יוֹדְעִים אֶת זֹאת, כִּי הָרִי הֵם מְזַמְּנֵי מַעֲנִינִים לִיְהַד אֶת הַגָּלִיל, וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָהֶם הַזְּדַמְנוֹת פְּזוּ, כִּי רוֹצִים לְהַפְּנֵס גְּזַמְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שֶׁנַּעֲשֶׂתָה מִפְּרִסְמַת בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי כְּמָה דִירוֹת שָׂרֵק יֵשׁ בִּיבְנָאֵל, כֵּלָן נִשְׁכְּרוּ עַל-יָדֵי "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", וְכְּמָה דִירוֹת שָׂרֵק יֵבְנוּ, תִּכְפֹּף יִהְיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים, כִּי רוֹצִים לְהַפְּנֵס לְפָה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְהַמְּאוֹת יִבְיִאוּ אַחֲרֵי-כֵן לְמִסְפָּר יוֹתֵר גְּדוֹל. כְּשֶׁבְּאֵנוּ לִיבְנָאֵל הִיְתָה הַשְּׂכִירוֹת שֶׁל דִּירָה עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה דוֹלָר, וְלִקְנוֹת בֵּית הָיָה בְּסִבִּיבוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף דוֹלָר, וְהַיּוֹם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מִשְׁפִּירִים דִירוֹת לְאַרְבַּע-מְאוֹת וְחֲמִשִּׁים דוֹלָר מְמַצֵּעַ, וּמוֹכְרִים דִירוֹת שֶׁמְגִיעַ כְּכֹר לְסָכוּם שֶׁל מְאָה וְשָׁשִׁים אֶלֶף דוֹלָר, וְאַנְשִׁים מְשֻׁלְמִים, וְאַפְלוֹ עִם כֶּסֶף אֵין דִירוֹת לְהַשִּׁיג, וְלִדְעָתִי, יִבְנְאֵל יָכוֹלָה לְהִיּוֹת לָכֶם מְבַצֵּר גְּדוֹל בְּגָלִיל, וְלִכֵּן הֵייתִי מְאֹד מַעֲנִין אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲזוֹר לִי בְּכָל הַנִּ"ל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁפָּחוֹת, אֲקַנָּה לְרְאוּתְךָ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֲצֵל צִיוֹן רַבְּנוּ וְ"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹם אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מְאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁתִּשְׁרָה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָה
כָּל הַצְּלַחַת קַהֲלָתֵנוּ, כִּי לְהַפְוֶה — כָּל הָעֲנָנִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא
פְּרוּדִים, וְלָכֵן עֲלֵינוּ לַחְגֹר מְתַנְנֵנו, שֶׁתְּהִיָּה שְׂרוּיָה אֲהָבָה גְדוּלָה
בֵּינֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִקָּים אֲצִלָּנוּ (יִשְׁעִיָּה יד, נו): "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֵיךָ לֹא
יִצְלַח".

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֶזְרָה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים
לִי לְהַתְקַדֵּם בְּשְׁלוֹם הַחֹבוֹת הַמְעִיקִים עָלַי מְאֹד, וְכֵן לְגַמֵר אֶת
אוּלַם-הַשְּׂמֻחוֹת "אַרְמוֹנוֹת בְּרֶסֶלֶב", עַל-יְדֵי שְׁאַתֶּם יוֹצְאִים בְּיַחַד
לְהַפְצָה מְאַרְגְּנָת, אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שְׁאַתֶּם
עוֹשִׂים אִתִּי.

אֲנִי מִבְטִיחַ לְכָלְכֶם, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְגַמֵר אֶת
אוּלַם-הַשְּׂמֻחוֹת, תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת בְּשֻׂמְחַת יְלִדְכֶם, וּלְשֻׂמְחַת בְּשֻׂמְחַתְתֶּם
בְּתוֹךְ הָאוּלַם הַזֶּה, וּמִי יִתֵּן, שְׁאַזְכָּה גַם-כֵּן לְהַשְׂתַּתֵּף בְּשֻׂמְחוֹת
שְׁלָכֶם, וְזֶה תְלוּיָה כְּפִי הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ —
תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי פִי תִצָּא, ט' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעֵר, שְׁעוּד פֶּעַם נִתְהַנֶּה רִיב בְּבֵית־הַמְדָּרָשׁ
בְּשָׂבִיל הַנְּסִיעוֹת, לְזֹאת תִּרְאֶה לְתֵלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי הַזֶּה בְּלוּחַ
הַמוֹדְעוֹת, בְּצַד אֶחָד שֶׁיְהִי תְלוּי שָׁם עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אָנִי רוֹאֶה
אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת רַק פְּרוּדִים אֶצְלָנוּ.

אָנִי מָאד מְקוּוֶה שֶׁיִּסְתַּדֵּר אֶצְלָכֶם בְּעֵנִין הַיְלָדִים, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי פִי תִצָּא, ט' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי־אִנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגֵּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים שְׁבוּעִים וְחֻצֵי לַפָּנֵי יוֹם
הַדִּין וְהַנּוֹרָא, שְׁבוּ דְנִין אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים, וְכֵן כּוֹתְבִים לְאָדָם
אֶת עֲתִידוֹ מִשָּׁךְ כֹּל הַשָּׁנָה, וְאֶצֶּל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּכֹל הַדּוֹרוֹת
הָיוּ "יְמֵי אֱלוּל" מִשְׁהוּ מִיְחָד, כִּי כֹל אֶחָד כְּפִי דְמִשְׁעֵר בְּלָבוֹ מְגַדֵּלֶת
רַבְּנוּ ז"ל, הַבֵּין מְרַחוּק לְפִי קֶצֶר דְּעַתּוֹ וְשִׁכְלוֹ הַמְּצַמָּצֵם, וְהַאֲמִין
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ מִמַּעַלֶּת הַרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, וְלָכֵן מֵרַב
בוֹשָׁה, בְּאֵילוֹ פָּנִים נְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה?! הַאֵם קִנְמָנוּ
אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת: חֲצוֹת, הַתְּבוּדָדוֹת, שְׁעוּרִים כְּסֻדְרוֹן, שְׁלַחֲן
עֲרוּף וְכו' וְכו'?! וּבְשָׂבִיל זֶה הַחֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה הִיא

אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וּמָה עָשָׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם? עַד שֶׁלֹּא נִפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אַרְבָּעִים שָׁנָה, הָיָה כָּל חֹדֶשׁ אֵלוֹל חֹדֶשׁ שֶׁל מְרִיבוֹת — הָאֵם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא בְּמֵרוֹן? אוֹ הָאֵם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא בִּירוּשָׁלַיִם? וּבָזֶה בָּלוּ כָּל הַחֹדֶשׁ, וְרַבּוּ זֶה עִם זֶה וְכוּ', וְתָלוּ כַּתְּבֵי פְּלִסְתֵּר זֶה עַל זֶה וְכוּ', הַקְּצוּר שֶׁהָיָה שְׂמַח כָּל הַחֹדֶשׁ, הֶעֱקַר לֹא לְחֹשֶׁב בְּחֻשְׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם — אִיךָ עֲבָרָה עָלֵינוּ כָּל הַשָּׁנָה.

וְהִנֵּה מֵאֵז שֶׁזָּכִינוּ שֶׁנִּפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת, אֲשֶׁר כְּלָם מוֹדִים, שֶׁעַקֵּר הַקְּבוּץ הוּא רַק בְּאוֹמֵן וְלֹא בְּמָקוֹם אַחַר (מְלַבֵּד בְּאַנְסֵי גְדוֹל, בְּכָל מָקוֹם שֶׁרַק מִתְקַבְּצִים עֲשֶׂרָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמִתְפַּלְלִים בְּהַתְקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, גַּם שֶׁם נִקְרָא קְבוּץ), חֲשַׁבְנוּ שֶׁכָּבֵר לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר וּכְוָחִים, וְתִהְיֶה אַחַדוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מָה עָשָׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם? מֵצָא לְעֲצָמוֹ עֲצָה, הַקִּים שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחֻבְלֵי כְּרָמִים וְכוּ', בְּשֵׁם "וְעַד", וְרָצוּ לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַצִּיּוֹן כְּאִלוֹ זֶה שֶׁיֵּךְ לָהֶם פְּרִטִּים... וּכְשֶׁרָאָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁלֹּא הוֹלִיךְ לוֹ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, בָּאִים אֶלְפֵי אַנְשִׁים מִכָּל קְצוֹי תֵּבֵל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִמִּילָא כָּל "הוֹעַד" הוּא חוֹכָא וּטְלוּלָא, כִּי הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עַל קְהֵל כָּל-כֶּף גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת מֵצָא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מָקוֹם לְהַתְגַּדֵּר בּוֹ, שֶׁבְּכָל שָׁנָה לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְחִילוֹת מְרִיבוֹת, שֶׁכָּל הַדְּיוּט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ, וְרוֹצֶה לְהִיּוֹת סוֹכֵן נְסִיעוֹת, וּבְעֵבֹר בְּצַע כְּסָף שֶׁמְסַנּוֹר אֶת הַעֵינַיִם (שֶׁהוּא אֲגַב כְּסָף קִטְן בְּרוּחַ כְּרִטִּים אוֹ שְׁנֵי כְּרִטִּיסִים בְּחֻנָּם), הוּא יוֹצֵא לְרִיב עִם הַזּוּלָּת, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק שֶׁאֶצְלוּ יְכוּלִים לְקַנּוֹת כְּרִטִּיס יוֹתֵר זוֹל וּבְתִנְאִים יוֹתֵר נוֹחִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד מִבְּטִיחַ הַבְּטָחוֹת, וּבֵין כֶּף נַעֲשִׂית מְזָה שִׁיחָה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְיוֹצֵאוֹת מְזָה מְרִיבוֹת קִנְיָה וְשִׁנְאָה עַל כָּל הַשָּׁנָה, מְלַבֵּד שֶׁהֶעֱבֵר לְמַד אוֹתָנוּ, שֶׁכָּל הָעֲנִין תְּלוּי גַם בְּגִנְבָה וּבְגִזְלָה, שֶׁגּוֹנְבִים מִבְּנֵי-אָדָם כְּסָפִים, וְלֹא מְשַׁלְּמִים לָהֶם, וּבְכָל מִינֵי תּוֹאֲנוֹת וְטַעֲנוֹת, שְׂזוּ הִיָּתָה טִיסַת צ'אַרְטֵר וְכוּ', וַיַּעַן שֶׁפִּסְפְּסַת אֶת הַמְּטוֹס שֶׁלָּךְ, אֶתָּה לֹא מְקַבֵּל חֲזָרָה אֶת הַכְּסָף... וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים מִתְחַכְּמִים עוֹשִׂים עִם בְּנֵי-אָדָם,

הַעֲקֹר בְּשִׁבִיל בְּצַע כֶּסֶף, אֲשֶׁר כָּל הַרוּחַ מִכָּל הַפֶּאֶב רֹאשׁ הוּא מִמֶּשׁ כְּלוּם, כִּידוּעַ לַיּוֹדְעִים. עִם כָּל זֹאת כִּדְאֵי לְסִמְ"ךְ-מ"ם לַעֲשׂוֹת בְּלִבּוֹל בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, עַד שְׂיִבְטְלוּ עֲנִית קִדְשָׁה, 'אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא' וְכוּ', וַיִּדְבְּרוּ בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה וְכוּ', עַד שְׂיִבּוֹאוּ לְמַחְלַקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, אֲשֶׁר חֲמַר הָעוֹן — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְזֹאת אֲנִי מִכְרִיז וּמוֹדִיעַ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׁכָל אֱלוֹי הַסִּכְסוּכִים וְהַמְחַלְקַת וְהַמְרִיבוֹת שֶׁל הַסּוֹכְנֵי נְסִיעוֹת וְכוּ', הֵם שְׁלוּחֵי הַסִּמְ"ךְ-מ"ם, שְׁרוּצָה שְׁנֹשֶׁפֶח מַה זֶה חֲדָשׁ אֱלוֹל? וּמַה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל? וְאִם כֶּבֶר יִצְאָה מִזֶּה מַחְלַקַת בְּרַבִּים, עָלֵי לְהוֹדִיעַ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, תִּפְתָּחוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְתִרְאוּ אֶל אֵיזָה פֶּח יְקוּשׁ רוּצִים לְזֶרֶק אֶתְכֶם, אֲנִי אִישִׁית מִמְּלִיץ לְנִסְעַ רַק דְּרָךְ נְסִיעָה סְדִירָה, שְׁמִקְבָּלִים כֶּבֶר אֶת הַכְּרִטִּים מֵהַחֲבָרָה יִשִּׁירוֹת, וּמִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ מְאִילוֹ סְבוֹת וְכוּ' אוֹ שְׁצַרְיָךְ לְקִנּוֹת בְּתִשְׁלוּמֵינִי, אֲנִי מִמְּלִיץ לְנִסְעַ רַק דְּרָךְ ... שֶׁהֵם כֶּבֶר בְּעֶסֶק הַזֶּה כְּמַה שָּׁנִים, וְהֵם אֲנָשִׁים אֲמִינִים, וְהַכָּל הוֹלֵךְ אֶצְלֵם מְסַדֵּר כִּידוּעַ לַיּוֹדְעִים. וְאִף שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל אֵינִי מִתְעַרֵּב אֶצֶל מִי נוֹסְעִים, אֲדַרְבָּה, לְדַעַתִּי שְׂיִתְרַבּוּ סוֹכְנֵי הַנְּסִיעוֹת, אֲכַל אִם אֲנִי רוֹאֶה שְׁזֶה כֶּבֶר חוֹזֵר עַל עֲצֻמוֹ כָּל שָׁנָה, וְנִעֲשִׂית מַחְלַקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ בְּשִׁבִיל זֶה, וּמִבְטְלִין תְּלִמוּד תּוֹרָה דְּרַבִּים, וְכֵן מִבְטְלִין עֲנִית 'אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא', קִדְשָׁה וּבְכָרוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲמַרְתִּי לְפָרְסֵם לָכֶם, שֶׁהַכָּל מַעֲשֵׂה הַסִּמְ"ךְ-מ"ם, כִּדְי שְׁנֹשֶׁפֶח בְּחֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, חֲדָשׁ אֱלוֹל, מַה עֲשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה? וּבְאִילוֹ פָּנִים נְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה! ?

וְלָכֵן רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם! קוֹימוּ נָא וְהַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְּכֶם הַעֲמָקָה, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂתַהֲיִינָה מְרִיבוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי עֲקַר הַצְּלַחַתְנוּ וְהַצְּלַחַת לְדִינוּ הוּא רַק אִם נַחֲזִיק אֶת עֲצֻמֵנוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְנֵאֱהָב אִישׁ אֶת רַעְיוֹ.

וְאֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָכֶם מִסִּפֵּר "נְוֵי הַעֲמוּדִים" עֲמוּד הַעֲבוּדָה,

פָּרַק עֲשִׂירֵי. וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: שְׁלֵא לְדַבֵּר שִׂיחָה בְּטִלְהָ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, אִף שְׁלֵא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, קַל וְחֹמֶר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְקָרִיאת הַתּוֹרָה, וְנִרְאָה שֶׁהִי שִׂיבָה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת לְמִצְוַת תַּחֲשֹׁב, וְהַמְדַבֵּר שִׂיחָה בְּטִלְהָ, עֲבָרָה מְכַבָּה מִצְוָה, וּמִזֶּה יִלְמַד כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה שְׂיֹשְׁבִים בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, אִף שְׁלֵא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאִין לְדַבֵּר שׁוּם שִׂיחָה בְּטִלְהָ, וּמְכַל שְׁפֹן בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אוֹ קָרִיאת הַתּוֹרָה, שְׁלֵא לְדַבֵּר דְּבַר שֶׁל חֲלִין, וּבְעֻוְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד מְתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ, שְׁבָכַל עִיר וְעִיר אִין יְכוּלִין לְמַחֹת לְהָעַם, וְנַעֲשֶׂה לָהֶם כְּהַתֵּר, בְּעֻוְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וַי לָהֶם, וַי לְנַשְׁמוֹתֵיהֶם, וְאִיךָ תַעֲלֶה תְּפִלוֹתֵיהֶם לְמַעְלָה, וְהִיא מְלַכְלַכַת בְּמִינֵי חַטָּאִים, וְאִין קַטְגוֹר נַעֲשֶׂה סַגּוֹר, עַל־כֵּן מִן הַרְאוּי שְׁפָל קַהְלָה וְקַהְלָה, מְקוּם אֲשֶׁר דְּבַר הַמְּלֶכֶךְ מְלָכוֹ שֶׁל עוֹלָם וּדְתוֹ מַגִּיעַ, יַעֲמְדוּ אַנְשִׁים עַל זֶה, אֲשֶׁר יִשְׁגִּיחוּ בְּאִיוֹמִים רַבִּים עַל הַמְדַבְּרִים, וַיבִּישׁוּ אוֹתָם בְּרַבִּים, וַיְבִיחַ נִרְאָה כְּבוֹד הַשֵּׁם בְּאַרְץ, וְכָל הָעַם יִשְׁמְעוּ וַיִּירָאוּ, וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד, וַיִּתְּנוּ בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִים לְבָלֵם אֶת פִּיהֶם בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, לְדַבֵּר דְּבַר שֶׁל חַל וְשִׂיחָה בְּטִלְהָ.

עוֹד שֵׁם: גַּם בְּזֶה רְגִיל אָנִי לְמַחֹת לְאוֹתָן אַנְשִׁים הַמְתְּפַלְלִים תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, בְּעַת שֶׁהַשְּׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר וּמְתְּפַלְל תְּפִלַת י"ח, כִּי בְּנֻדְאֵי מַה שְׁבָקְשׁוּ לֹא נִתֵּן לָהֶם, וּמַה שְׁבָיְדָם נִטְלָה מֵהֶם, רְצוּנֵי לוֹמַר, כִּי הַמְסַכֵּם מְכַל הַפּוֹסְקִים, כְּשֶׁשְּׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר וּמְתְּפַלְל י"ח, יֵשׁ לְהַקְהֵל לְשַׁתַּק וְלַעֲנוֹת אָמֵן, וַיִּלְכוּן לְבָרְכוֹת שְׁמִבְרַךְ הַחַזֵּן, וּמִי שְׂאִינוּ נִזְהָר בְּזֶה, מַה שְׁבָיְדוֹ נִטְלָה הֵימָנוּ, וּמַה שְׁבָקְשׁ בְּשָׂאֵר תַּחֲנוּת, לֹא נִתֵּן לוֹ, כִּי בֹא זֶה וְאֵבֵד אֶת זֶה, עֵין שֵׁם.

וּמִי שְׂרֹאָה דְּבָרִים אֵלֶּה, יִרְאָה וּפְחַד יִכְנָסוּ בּוֹ, אִיךָ יֵשׁ זְמַן בְּבֵית־הַמְדַרְשׁ, שֶׁהוּא מִשְׁפֵּן הַשְּׂכִינָה לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים: לְשׁוֹן־הַרַע וּרְכִילוֹת וּמַחֲלָקַת, עַד שֶׁמַּגְבִּיהִים יָדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמַחֲרִפִּין וּמְבַזִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂמוֹ שְׂמִים עַל זֹאת! וּבְאִילוֹ פָּנִים נְבוֹא בְּרֹאשׁ הַשְּׂנָה לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד?! הֲלֹא הַמְרִיבוֹת וְהַמַּחֲלָקַת בְּבֵית־הַמְדַרְשׁ תְּמֹרוֹת מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַתְּחִילוּ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלֶּי וּתְבַרְכוּ, וּלְדַבֵּר עִמוֹ וּתְבַרְכוּ אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר

כָּל דְּבוּר דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיא), שְׂאֵם הָיוּ מְנִיחִין מֵת לְעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל, בְּוִדְאֵי הָיָה מִתְפַּלֵּל יָפָה יָפָה בְּכָל פְּחוּ, כִּי הוּא כָּבֵר נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְנִתְפָּשֵׁט מִגּוּפוֹ הָעֵב וְהַגַּס, וְהוּא רוֹאֶה מֵה מַעֲלֵת הַתְּפִלָּה בְּשָׁמַיִם, אָבֵל אַחַר הַמּוֹת כָּבֵר מֵאַחַר. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת פְּקֻחִים, וְהִתְנַצְּלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁעֵדִין בִּיְדֻכְסָם, וְהִתְדַבְּרוּ עִמוּ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתִזְכְּרוּ אֶת עֲצַמְכֶם אֶת מֵהֶעֱבֵר שְׁלָכֶם מִיּוֹם הַיּוֹתְכֶם עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּאִפְסָן שְׁתִּזְכְּרוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְכֵן רָאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מִדְּרָשׁ, קִצַּת שְׁלַחַן עָרוּךְ, קִצַּת זֵהר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ' כְּסִדְרָן, דִּיקָא, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁלוּמִדִּים בְּכָל יוֹם — זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, מִמָּשׁ מוֹצֵא שְׁלָל רַב, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיּוֹן, וְכִמוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אִם הָאָדָם אֵינוֹ אוֹכֵל יוֹם אֶחָד, בִּיּוֹם הַזֶּה גּוּפוֹ נִחְלָשׁ, כְּמוֹ-כֵן וְיֹדֵעַ מִכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, יוֹם אֶחָד שְׂאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד קִצַּת תּוֹרָה, נִשְׁמָתוֹ נִחְלָשׁת מְאֹד. וְלִזְאֵת אֵל תִּטְעוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְסָן, כִּי יָבֹא הַיּוֹם, שְׁנִצְטָרֵךְ לָמוֹת, וְלִצְאֵת מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֵי שׁוּם רַחֲמָנוֹת כָּלֵל, וְלֹא יִשְׂאֵר מֵאַתְּנוּ כְּלוּם, רַק אֵלֵינוּ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזִכְנוּ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

וּכְבֵּר אָמַר הַתָּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא (אָבוֹת ו, ו): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא פֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד'; וְכֵן אָמַר אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא (תָּנָא דְּבֵי אֵלָיְהוּ, פָּרָק טו): 'לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִן אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ אֵל בֵּית עוֹלָמוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂשֵׁם דְּבָרִים אֵלֵינוּ לְתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֵצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם.

עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, כִּי הַחַיִּים כָּל-כָּף קִצְרִים וְכוּ', וְלִכְּן לָמָּה לְרִיב, יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא כְּדָאִי לְבָלוֹת אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁנִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַרְיבוֹת וְכוּ'.

הַבְּעַל מִכְרַח לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲבָל הָאִשָּׁה פְּטוּרָה מִלְמוּד, וַיֵּשׁ לָהּ מִצְוֹת אַחֲרוֹת שֶׁתְּלוּיּוֹת בָּהּ, כְּגוֹן: תְּפִלָּה, צְדָקָה, וְלִכְּן טוֹב מְאֹד שֶׁ... תִּחְיֶה תֵצֵא בְּעִבּוֹר צְדָקָה לְמַעַן בְּנִין-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוּלַם-הַשְּׂמֵחוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לָהּ לְהַפְּלֵ, כִּי מִצְוֹת צְדָקָה מְגַנָּה מְאֹד לְצֵאת מִכַּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ'. אֲקוּנָה שֶׁתִּצְיָתוּ, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת גְּדֹל הַעֲגָמַת נִפְשׁ וְהַצְעֵר שֵׁישׁ לִי, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מֵר לִי מִכָּל הַצְּדָדִים, אֲנִי כָּל כָּף הַרְבֵּה מִתִּיגַע, שֶׁתִּשְׁרָה הָאֲהָבָה וְהַאֲחָדוּת בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכָל פַּעַם מִתְעַרֵּב הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְגוֹרֵם מָה שְׁגוֹרֵם וְכוּ', מִמֶּשׁ דְּמִי נִשְׁפָּף כַּמִּים, וְאֵין

אֲשֶׁר כּוֹתֵבְכֶם — כּוֹתֵבְכֶם בְּנֶחֱל רמג

לִי יֵצֵא רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נוֹסֵף עַל פְּאֵבֵי הַעֲצוּמִים שֵׁישׁ לִי בְּרַגְלִי, עוֹד אֲנִי צָרִיף לְשִׁמְעַ קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְכוּ' בַּמַּחְנֶה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ.

הַמְצִיפָה לְדַבֵּר אֶתְךָ יוֹתֵר מֵאַחֵר...

כּוֹתֵבְכֶם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, "י" אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם.

נָא וְנָא אֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה עַד מֵאֵד, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם (סוֹטָה יז.), וּבְמִקּוֹם שֵׁישׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה — שֵׁם כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, תִּבּוֹא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְשִׁפְעַ בְּפִרְנֶסָה. זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת גְּדֻלַּת הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבָּאתֶם לְגוֹר כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וַיֵּשׁ לָכֶם דִּירָה מְסֻדֶּרֶת, חֲסֵדֵי ה' יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד, שְׁיִהְיֶה לָכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵבְכֶם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, "י" אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רמד אָשׁר כּו תתקל — כּו תתקלא בּנחל

רָאָה לְהִתְחַתֵּן עִם הַבְּחוּרָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם עַל
תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהַבִּית יִצְלִיחַ, בְּעִזָּרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקל.

בְּעִזָּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁקִבְלָתִי מִכְתָּבֶיךָ, אַךְ מֵרַב יִסּוּרֵי שְׁעוֹבָרִים עָלַי בְּעֵתִים
הַלְלוּ, שְׁכוֹאֲבוֹת לִי רַגְלִי, לֹא עָלֵינוּ, קָשָׁה לִי לְכַתֵּב.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּתוֹךְ כָּל הַצְרוֹת צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק
מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְזֶה מֵה שָׁקִבְלָנוּ מֵרַבְּנוּ
ו"ל — לְמִצַּא הַרְחִיבוֹת בְּתוֹךְ הַצְרוֹת (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן קֶצֶה),
וְלְמִצַּא בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת.

אֲנִי תְּמִיד מִתְפַּלֵּל עַל כָּל מִשְׁפַּחְתְּכֶם, שִׁמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים,
עַל-יְדֵי פֶלֶא עָלְיוֹן, וְיִרוּחַ לְכֶם בְּכָל עֲוִינוֹתֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקלא.

בְּעִזָּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶתְמוּל אֶת הַמְּכַתֵּב שְׁלָךְ, וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַבְּחוּרִים
שֶׁחִפְּשָׁתָּ אוֹתִי, אֲבָל בְּעֵתִים הַלְלוּ אֲנִי מְאֹד טְרוּד, וּבִפְרָט שְׁאֲנִי סוֹבֵל
יִסּוּרִים עַל רַגְלִי, לֹא עָלֵינוּ, יִשְׁלַח לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה
שְׁלֵמָה.

אֲשֶׁר כּוֹתֵב — כּוֹתֵב — כּוֹתֵב בְּנֶחֱל רְמָה

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הַיּוֹת שְׂמֵתְגוֹרֵר תַּחַת הַבְּנִינָן שְׁלֶךְ בְּחוֹר
בְּשֵׁם ... מְ... וְאֶתְמוֹל הַתְּנַפֵּל עַל ... וַיִּרַק לוֹ בְּפָנָיִם, וְנָבַל אֶת פִּי
וְכוֹ, בְּחוֹר כְּזֶה אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִסְתּוֹבֵב בִּינִינּוּ, בְּכָלֵל רָאָה לְהוֹצִיאוֹ,
וּבְפָרֵט שְׁהִיָּה לָנוּ אֶתוֹ כְּכֹר סְפוּר בְּעַת שְׁקָנָה אֶסוֹן וְכוֹ, שְׂאֵז קָבַל
שְׁבֹר עֲצָבִים, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן, מִי צָרִיף בְּחוֹר כְּזֶה שְׂיִסְתּוֹבֵב בִּבְיָנִינוּ,
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ חֵד מְשֻׁמְעִית לְסִלְקוֹ תְּכַף־וּמְיָד.

הַמְקָנָה שְׂתַצִּית אוֹתִי...

כּוֹתֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָא כִּי תַצֵּא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּעִנְיַן הַהֶפְצָה, בְּוִדְאֵי אֵינן דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, אֶף אִשָּׁה צָרִיכָה
לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד מְאֹסוּר יְחוּד, שְׁהוּא אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד, וְעַל־כֵּן
אֶסוּר לְהַפְגִּס לְתוֹף הַבְּתִיִּם.

בְּקִשְׁר לְהַבִּין שְׁלֶךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, אֶסוּר לְדַחֵק עֲלִיו, וּכְכֹר הַזֶּה יִרְנּוּ
רַבְּנוּ וְ"ל לֹא לְדַחֵק עַל יְלָדִים, וְרַק פְּכָה הֵם יִצְלִיחוּ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂתַתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָא כִּי תַצֵּא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם.

מֵאֵד כּוֹאֵב לִי לְשִׁמְעַ, שְׂאִין בְּכֶתֶה שֶׁל ... בְּנֶכֶם אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה, כְּפִי מִיטֵב יְדִיעַתִּי, אַתֶּם מִתְעַסְקִים עִם חֲמוֹר וְעִם סוּסִים וְכוּ', וְזֶה גוֹרֵם שֶׁכָּל הַכֶּתֶה נִמְשָׁכֶת אַחֲרֵיהֶם, עָלֵי לֹאמֵר לָכֶם חֵד מְשֻׁמְעִית, כָּל עֲבוֹדָתְנוּ הִיא לְהִתְעַלּוֹת מִנְפֶשׁ הַבְּהֵמִית לְהַגִּיעַ אֶל נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית, וְלֹא לְהִתְעַסֵּק עִם סוּסִים וְחֲמוֹרִים... וְלָכֵן אִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁבְּנֶכֶם יִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶצְלָנוּ, עָלֵיכֶם כְּבֹר לְהַפְטִיר מִהַחֲמוֹר וְהַסּוּסִים, אַחֲרֵת נִשְׁלַח אֶת בְּנֶכֶם הַבֵּיתָה.

בְּעֵינַי הַצְּלָחָה בְּפִרְנֶסָה, הַהֲכָרַח לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין, וְלְדַקְדֵּק עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה וְשִׁמְרַת שַׁבָּת, וְאִזּוּ הַכֹּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם. הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקלד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׁיָחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַמַּכְתְּבִים.

הָאֵמַת אֲגִיד לָכֶם, שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב קוֹנְטֵרַס "כְּלָה וְחֲמוֹתָה", אוֹלֵי יִהְיֶה לָכֶם מִשְׁגַּח מַה זֶה, הַהֲכָרַח לֹאמֵר לָכֶם, שְׂיֵשׁ לָכֶם גִּישָׁה לֹא נִכּוֹנָה, בְּכָלֵל כְּלָה וְחֲמוֹתָה אִף פֶּעַם לֹא תִשְׁתַּוְּיָנָה, כְּמוֹ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַגְּדִירוּ (שַׁבָּת כו.), וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֵּבַע, וְזֶה אֶצֶל כָּל אֶחָד כָּכָה, רַק רַב בְּנֵי־אָדָם מְקַבְּלִים אֶת זֶה, שֶׁכְּלָה קָמָה נִגְדַּת חֲמוֹתָה, וְיוֹדְעִים אִיךְ לְשַׁחַק אֶת הַמְּשַׁחַק הַכָּאוֹב הַזֶּה, וְ... תַחֲיָה, אִינָה יְכוּלָה לְשַׁחַק אֶת הַמְּשַׁחַק, וְזֶה כְּבֹר עוֹבֵר עַל כָּל הַגְּדִרִים, וְגוֹרֵם צַעַר לְשִׁתֵּי הַמְּשַׁפְּחוֹת הַנְּהַדְרוֹת, הֵן מְשַׁפְּחָתְכֶם וְהֵן מְשַׁפְּחַת ... וְכָלֶם סוֹבְלִים רַק צַעַר וְעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיָכוֹת דָּמִים מִכָּל הַסְּפוּר, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — אֶל מִי נִכְנָסִים כָּל הַחֲצִים? רַק בֵּי... כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְהִרְאוֹת אֶת צְדָקָתוֹ... בְּשַׁעַה שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַמְּצִיאוֹת,

שֶׁהִצַּלְתִּי אֶת בְּנֹכַח מִלְצֹאת לְתַרְבוֹת רָעָה, אֲשֶׁר הִיְתָה לוֹ נֹטִיָּה גְדוֹלָה לְזֶה מְאֹד מְאֹד, הוּא הָיָה מְסַתֵּבֶךָ עִם כְּסָפִים לְרִכְבוֹת וְכוּ', וְהָיָה נִכְנָס לְמַעְצָר וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְהִיִּיתָם אוֹכְלִים עֲצָמְכֶם, וּמוֹכְרִים כָּל הַבָּא בְיַדְכֶם, כְּדִי לְהוֹצִיאֹו פַּעַם פַּעַמִּים, וְכַמָּה פַּעַמִּים יְכוּלִים לְבַבְזוֹ וְכוּ', וְהָיָה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמּוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, הִיִּיתִי שְׁלִיחַ לְהַצִּילוֹ מִכָּל זֶה וּלְחַתְּנוֹ, וַיֵּשׁ פַּתְגָּם אֶצְלֵ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמְקוּרוֹ עוֹד מִמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "כְּשֶׁאֵין רוֹצִים לְסַבֵּל מֵעַט — סוֹבְלִים הֲרֵבָה"; הֵינּוּ כִי הִהְכַרְחַ לְסַבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם אֵין לְאָדָם שְׂכָל, הוּא מְסַתֵּבֶךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְסוֹבֵל יוֹתֵר, אֵל תַּחֲשַׁבוּ כִּרְגַע שְׂאֲנִי מְצַדִּיק אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', אֶלָּא הַדֶּרֶךְ שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים — אֵין זוֹ דֶּרֶךְ, זֶה רַק גּוֹרֵם שְׁנֵאָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה וּבְזִיווּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים לְכָל הַמְשַׁפָּחָה, וְדַבָּר כֵּזֶה יוֹכֵל לְהִבְיֵא גַם לְגְרוּשֵׁינִי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְתִתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם ... גְרוּשׁ, וְאֵינּוּ יְכוּל לְרִאוֹת אֶת הַבֶּן אוֹ הַבַּת שְׁלוֹ כְּפִי צוֹ בֵּית־הַמִּשְׁפָּט, מַה תַּעֲשׂוּ אָז? כָּלוּם, וְעוֹד פַּעַם כָּלוּם! וְעַל־יַדֵּי שְׁשׁוֹתֵקִים, וְנוֹשְׁכִים אֶת הַשְּׁפָתִים וְלֹא מְדַבְּרִים, יְכוּלִים לְמַנֵּעַ אֶת הַכָּאב וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ הַזוֹ, רַק אֵין לְאָדָם שְׂכָל, וְרַק רוֹצֶה לְנַצַּח, וְלַכֵּן סוֹבֵל.

עֲלִיכֶם לְהִבִּין, כִּי כָּלֵה וְחַמוּתָה לְעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּוִּינָה, וּצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג עִם חֲכָמָה, וְאֶף שְׂזֶה כּוֹאֵב מְאֹד, מַה לַּעֲשׂוֹת? כָּל הַחַיִּים זֶה כּוֹאֵב אַחַד גְּדוֹל, וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֹא נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד, וּצְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה: "לֹא כָּל מַה שְׁרוֹצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שֶׁמְקַבְּלִים רוֹצִים"; וְאִם חוֹזְרִים עַל הַכָּלֵל הַזֶּה, יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּטוֹב וּבְנַעֲמִים.

עוֹד פַּעַם אֶחָזֵר לָכֶם, אֲנִי מִבִּין אֶת הַכָּאב, הֵן אֲמַת — זֶה כּוֹאֵב, עוֹשִׂים כָּל־כֶּף בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, וְהֵם יוֹרְקִים בְּפָנֵי הַהוֹרִים, אֲבָל כּוֹאוּ וְנַעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן הַנַּפֶּשׁ — הָאֵם אֲנַחְנוּ לֹא עֲשִׂינוּ אֶת זֶה לְהוֹרִים, וְהֵם אָכְלוּ אֶת לֶבֶם, וְאֲנַחְנוּ לֹא הִרְגַּשְׁנוּ אֶת כְּאִבָּם, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְחַזֵּר עִכְשָׁו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בִּימֵי
אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, וַיְהִיָּה לָנוּ כָּל זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקלה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּעֵינֵי הַדְּרָכּוֹנִים וְנִסְיַעַת הַבַּחוּרִים, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר מְטַפֵּל בְּזֶה,
וְלִכְּן אִם אֶפְשָׁר לְמִצַּא דְּרַךְ אֵיךְ שֶׁהַהוֹרִים יַעֲבִירוּ אֶת הַכֶּסֶף לְכֹאֵן
עַד יוֹם שְׁנֵי הַכִּי מֵאַחֵר.

בְּעֵינֵי הַבֵּית וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן עז): כָּל
הָעוֹלָם מְלֵא מִחֲלוּקוֹת וְכוּ', וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁבוּלָם אֶת פִּיּוּ בַּעַת הַמַּחְלָקָת, וְלֹא צָרִיךְ לַעֲנוֹת, אֲסוּר לְהִיּוֹת צוּדֵק,
צָרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקֻחַ.

בְּעֵינֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, תֹּאמַר לוֹ שִׁישְׁתָּק, וְלֹא חָסֵר לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת
בְּבֵית-הַמְדוּרָשׁ, כִּי זֶה חָמוּר מְאֹד.

חֲכָמַת הַחַיִּים הִיא רַק אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
דָּבָר, אֵף שֶׁמֵּאֹד מֵר מִכָּל הַצְּדָדִים, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל
רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא בְּזֶה, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁיזְכָּה
לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שָׂאז לֹא יִפְסִיד — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל
שְׁכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

רֹאה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד מִכָּל מַה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, וּתְקַיֵּם אֶת מַה
שֶׁהִזְהִינּוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל חֲדָשׁ אֱלוֹל — שֶׁהוּא זֵם, לְדָם וּלְשִׁתָּק,
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְּיָעִים אֶת הַדְּמִים הַרְעִים, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵיּוֹ ז"ל

אָשֶׁר כּוּ תתקלוּ — כּוּ תתקלוּ בַּנַּחַל רמט

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'); אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה לְנוּ מְקוֹם מְרוּחַ יוֹתֵר אִיפֹה לְהִתְפַּלֵּל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת אֶת מְכַתְּבְּךָ.

עוֹד אֶתְמוּל שְׁלַחְתִּי פָקֵס לְ... שִׁיּוּצִיאוּ מִיבְּנֵי אֵל, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁנִּתְפָּטֵר מִמֶּנּוּ.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל הַזְכוּת שֶׁל הַבְּנֵי שֵׁיכַת אֶךְ וְרַק לָךְ, פִּי בִלְעֶדֶךָ לֹא הִיָּה ... יְכוּל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְאִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּנָם? מְאַחֲרִי כָּל אִישׁ מְצָלִיחַ — עוֹמְדַת אִשָּׁה חֲזָקָה ... יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתֵּרְאוּ תָמִיד שְׂמֵחוֹת וְהִרְתְּבוֹת בְּבֵיתְכֶם.

וּמְחַמֵּת רַב כְּאֲבִי עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׂמְעָ, שֶׁהַכֹּל כְּבָר הִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַזּוּג.

מָה אִמַּר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים סְבָלָנוֹת כָּל הַחַיִּים,

וּבַפְּרָטִיּוֹת עִם יְלָדִים, וַיֵּשׁ דְּבוּר מִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: אִם הָאָדָם פָּגַם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ עַל-יְדֵי הַרְהוּרִים רָעִים — סוֹבֵל מִלְדִּיו, אִם הָאָדָם פָּגַם בְּדַבּוּרוֹ — הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, אִם הָאָדָם פָּגַם בְּמַעֲשָׁיִם רָעִים — סוֹבֵל מֵאֲנָשִׁים, וּלְפִי זֶה הָאָדָם יְכוּל לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

רַק חֲזוּק וְאִמֶּץ מְאֹד, שֵׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבֹר עַל הַכּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ בְּאַרְיֵכוֹת. תֵּאֱמִין לִי, שְׂבַעֲתִים הִלְלוּ כָּל דְּבָר קָטָן בָּא לִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְלוֹלֵא שְׁהִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׂגָבְרַת ... תַּחֲיָה מִתְקַתְקַת, וְעוֹשֶׂה מְכַל הַשְּׁעוּרִים קוֹנְטְרָסִים, לֹא הִיִּיתִי מְדַבֵּר, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּלִחְצִים גְּדוֹלִים מֵרַב הַכְּאֲבִים, לֹא עָלִינוּ.

הֵאֵם אֲנָשִׁים מִתְקַשְּׂרִים? בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעָרֵב הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת עָרֵב הַתְּרֻמָּה, אֲנִי מְקוּהָ שְׁנוּכַל לְגַיֵּס כְּמָה אֲנָשִׁים שִׁיעֲזְרוּ לָנוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כּו תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנִי כְּמָה מַכְתָּבִים לַעֲשׂוֹת הַעֲתֵק מִמַּכְתָּב לְנִשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִמְסֹר לְכֻלָּם, וְאַהֲיָה לָךְ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי צָרִיכִים

כָּל-כֶּף לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַאֲחֻדוּת, וְזֶה כָּל-כֶּף נְחוּץ
בְּקִהְלָתָנוּ לְשֹׁמֵר שְׁלֵא יתפֹּשֵׁט שׁוֹם אִשׁ שֶׁל קִנְיָה וְשִׁנְיָה וּמַחְלָקָת,
חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, נָא לְמִסֹּר לְנִשְׁיִים אֶת הַמִּכְתָּב שְׁלָהֵן.

כוּ תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תצא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִךְ מְרַב יִסּוּרֵי עַל הַרְגֵּל לֹא יִכְלָתִי
לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְּף-וּמִיד.

אוֹדוֹת הַכֹּתֶה וְכוּ'. מָה אִמַּר לָךְ! זֶה בְּכֻלּוֹ לֹא קֵל, גַּם אֱלוּ
שְׁלוֹמֵדִים אֲצִלִּי מְאֹד קָשָׁה אַתָּם, וּמְכַל שִׁכְּן אֱלוּ שְׁעֵדִין שָׁם, שְׁמַעְתִּי
שְׁהֵם פְּרָאִיִּים וְכוּ', אֲבָל אַתָּה שׁוֹכַח מִי הַהוֹרִים שְׁלָהֵם וְכוּ', וּמָה
הֵם רוֹאִים בְּבֵית דְּגָמָא, וְעַל-כֵּן אֵיךְ אַתָּה רוֹצֶה שְׁיִגְדְּלוּ 'לוֹמְדִים'?!
הַלְּוֹאֵי שְׁיִהְיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, וְיִתְפַּלְלוּ בְּכֹל יוֹם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֲנִי
מְקוּהָ, שְׁלִבְסוּף יִתְהַפְּכוּ גַם הֵם לְעוֹבְדֵי ה', צְרִיכִים סְבָלְנוֹת, וּבְלִי
סְבָלְנוֹת אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם פְּנִים לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, צְרִיכִים לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ
אֲלֵיהֶם, וְאֵם לֹא יְכוּלִים, אֲזִי זוֹ בְּאַמַּת בְּעִיָּה רְצִינִית, כִּי זֶה עֵקֶר
הַעֲבוּדָה עִמָּהֶם.

וּמַחֲמַת טְרֻדוֹתֵי עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן בְּשׁוֹ"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְתַהֲיֶה לְךָ הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת, "כִּי שֶׁבַע יִפְּלֵ צְדִיק' וְקָם" (מְשָׁלִי כו, טז), וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יט) — שֶׁהוּא סוֹפֵי תְבוּת: עֲמַל"ק, הֵינּוּ שְׁעֲמַלְק מְכַנִּים קְרִירוֹת וּסְפָקוֹת בְּאָדָם: "הַיֵּשׁ הַיּוֹ"ה אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ט), וְרוֹאִים שֶׁכְּתוּב: "כִּי שֶׁבַע יִפְּלֵ צְדִיק", הַצְּדִיק מְפִילִים אוֹתוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים, אֲבָל הַתְּחַזְּקוֹת בְּכַחֲנֵת 'וְקָם' — זֶה רַק פְּעַם אַחַת; וְזֶה עָקָר הַנְּסִיּוֹן — שֶׁמִּתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה — בֵּין בְּעֲלִיָּה וּבֵין בִּירִידָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלַמִּידִים הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַדּוּ"חַ, שְׁאַתֶּם זוֹכִים לְסֵיִם מְסַכֵּת אַחַר מְסַכֵּת.

מָה אָמַר לָכֶם! זֶה עָקָר הַנְּחַת-רוּחַ שְׁלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ עֲצֻמָּתְכֶם בְּיָדֵיכֶם, וְתִתְמַיְדוּ גַם בְּ"סִפְרֵ-הַמְּדוּת", כִּי הַמְּדוּת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, וּבְמִדָּה שְׁאָדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד לְהִתְמַיֵד בְּ"סִפְרֵ-הַמְּדוּת", וְזֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל — לְקַנּוֹת לְעֲצֻמוֹ מְדוּת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְאֹד

מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְקַנּוּ אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלְכֶם, וּתְצַיְתוּ אֶת הַמְּלַמֵּד שֶׁלְכֶם עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר לְכֶם כִּי הוּא זֶה תַעֲשׂוּ.

וּמֵאֵד אֲשַׁמַּח אִם אֶקְבַּל דו"ח מִמְּנֹו, שְׂאֲתֶם בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל בְּעָרֵב וּבְבִקְרֵי בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְמִנְיַן דִּיקָא, וְזֶה יִהְיֶה לִי נִחְתָּרוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

מְלַבֵּד הַשְּׁעוּרִים שְׂאֲתֶם לומדים בַּפֶּתָה, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּגְרְסוּ הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְנֶוּ לְעֶצְמְכֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַלְמוּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כּו תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלִמִּידֵי פֶתַח מְתִיבְתָא, הַלּוּמְדִים עֲכָשׁוּ אֶצְלֵי ר' ... גְּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְבֹא לְלַמֵּד אֶצְלֵי בַחוּץ-לְאֶרֶץ, וְלִהְצַלִּיחַ כְּמוֹ שְׁחֻבְרִיכֶם מְצַלִּיחִים, אַתֶּם צְרִיכִים לְשֵׁנוֹת אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלְכֶם.

דָּבָר רֵאשׁוֹן, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁקְדוּ בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד, שֶׁנִּחְזִיק אֶת סֵפֶר זֶה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, וְאֶצְלוּ ז"ל הָיָה הִיסוּד — לְקַנּוֹת לְעֶצְמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת.

דָּבָר שֵׁנִי, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד, שֶׁכָּל אֱלוֹ שֶׁנַּעֲשׂוּ בִר-מְצוּנָה וּמִנִּיחִים תְּפִלִּין, שִׁיְהִיו גְּזוּהִים לְלֶכֶת קִדְּם לְמִקְנָה, וְזוֹ סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּלִי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

דָּבָר שְׁלִישִׁי, אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּתְּפְּלוּ בּוֹ בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֵב בְּמַנְיֵן דִּיקָא
וּבְכִיַת-הַמְדָּרָשׁ, וְתִשְׁבוּ כָלְכֶם בְּמָקוֹם אֶחָד.

דָּבָר רְבִיעִי, רְאוּ לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּגִרְסַת פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת
וּדְפִים גְּמָרָא, אִם אֶפְשָׁר כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת וְכ"ח דְּפִים
גְּמָרָא בְּגִרְסָא, תִּגְרְמוּ לִי נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, כִּי חִבְרִיכֶם זֹכִים
לְסַיֵּם אֶת זֶה בְּכָל יוֹם.

דָּבָר חֲמִישִׁי, אָנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּקְּחוּ עֲצָמְכֶם בִּידֵיכֶם, וְתִתְחִילוּ
לְהִיּוֹת בַּחוּרִים רְצִינִיִּים, כִּי בְּרִגְעַ שְׂאָדָם נַעֲשֶׂה בְּר־מַצּוּה, הוּא כְּבָר
נִקְרָא גָדוֹל, וְלָכֵן תַּקְּחוּ עֲצָמְכֶם בִּידֵיכֶם, וְתִהְיוּ יֹרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי
שְׂמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאָנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל כָּל הַמּוֹרוֹת הַמְּחַנְכוֹת בְּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶן לְקִרְאָת הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה, שְׁתַּצְּלַחְנָה מְאֹד
הַשְּׁנָה עִם הַתְּלִמִּידוֹת הַיְקָרוֹת, לְהַחֲדִיר בָּהֶן יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה
וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשָׂאִין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶף אֶחָד — רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִין עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְהַחֲדִיר בָּהֶן אַמוּנַת חֻכְמִים שְׁלֵמָה וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה,
בְּאִפְּן שְׁתִּרְצִינָה, שְׁבַעֲלֵיהֶן יִלְמְדוּ תּוֹרָה וְיִהְיוּ תְּלִמִּידי חֻכְמִים, וְכֵן
תַּחֲדָרְנָה בָּהֶן מְדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר הַמְּדוֹת הֵם הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, כִּי
בְּלִי מְדוֹת הָאָדָם הוּא כְּמוֹ חִיָּה טוֹרְפֶת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְרַבְּנוּ ז"ל
הַזְהִירָנוּ מְאֹד לְלַמֵּד בְּ"סֵפֶר-הַמְּדוֹת", כִּי הַמְּדוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם,

וְלִכֵּן הָיִיתִי מְאֹד שְׂמֵחַ, אִם תַּעֲשִׂינָה דָגֵשׁ בְּכָל הַפְּתוּת לְלַמֵּד
 "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְכֵן לְלַמֵּד עִמָּהֶן כָּל הַהִלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְבָנוֹת מִדֵּי
 יוֹם בְּיוֹמוֹ, כַּגּוֹן: נְטִילַת יָדַיִם שְׁחִירֵית וְכוּ', וּבִרְכוּת הַנְּהַגִּין וְכוּ',
 שֶׁבֶת וְחַגִּים וְכוּ', וְצָרִיכִין לְהִתְחִיל עוֹד מִגִּיל קִטְנוּת, בְּאִפְסָן שְׂיִהְיֶה
 בְּדַמָּן מִגִּיל צָעִיר.

אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֵן אֶת מַעֲלַת עֲבוֹדַתְכֶן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ —
 חֲנוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכִיּוֹת, וְאֶצְלוֹ
 יִתְבָּרַךְ חֲשׁוֹב מְאֹד בְּשָׁמַיִם, כְּשֶׁמְחַנְּכִים אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶמּוּנָה וּבִקְיֻם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, אֲשֶׁרִיכֵן וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֵן, וְאֲנִי
 מִתְפַּלֵּל בְּעִבּוֹר כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בְּמִשְׁמַתְכֶן הַקְּדוֹשָׁה,
 וְתַעֲלִינָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה בְּעֲבוֹדַתְכֶן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וַיְהִי לָכֵן כַּחוֹת
 הַנֶּפֶשׁ לְהוֹצִיא אֶת שְׁלִיחוֹתְכֶן בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בְּעֲבוֹדַתְכֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תַצֵּא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֹּאת הַ
 עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם וְעַל הָאֲהָבָה
 בֵּינֵיכֶם, כִּי זֶה סוֹד הַצְּלַחְתְּנוּ, כִּי קָהֳלוֹת רַבּוֹת וּשְׁלֵמוֹת נִהְרָסוּ
 בְּשִׁבִיל מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', תַּעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם
 חֲשׁוֹבֵן הַנֶּפֶשׁ — בְּשִׁבִיל מַה יִּצְאֶתֶם פֹּה לְמַדְבָּר שָׁמַיִם, אִם לֹא כְּדֵי
 לְשֹׁמֵר אֶת יְלַדְיְכֶם, שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת הַזָּבֵל מִהַעֲזֵרוֹת הַגְּדוּלוֹת וְכוּ',
 אֲבָל אוֹי וְאֲבוֹי אִם הַיְלָדִים רוֹאִים אִיךָ שֶׁהָאָבָא מְדַבֵּר בְּאִמְצַע

התפלה, רחמנא לצלן, או שמנבל את פיו, ורב עם זולתו ובפרט בבית המדרש, רחמנא לישזבן, או שרואה שהאבא גונב וגוזל ועושה עול לזולתו, בר מינן, אזי מה אתם מצפים מן הילדים! ולכן עקר החנוף מתחיל עם האבא, שישמר מאד על כבוד בית המדרש, ואף פעם לא ידבר באמצע התפלה, ומכל שכן שלא יריב בבית המדרש, כי הוא צריך להיות דגמא חיה להילדים שלו, ואז דיקא על ידיה נצליח פה במדבר שמים, אשר בקרוב מאד יהיה נעשה ישוב גדול.

הנה עכשו הביאו חמשת אלפים קלטות נפלאות: "קונטרס ראש השנה", מה טוב ומה נעים, שאנשי שלומנו יפיצו את זה בשבועים אלו, כי זו זכות הרבים גדולה מאד, כי רציתי מה שיותר אנשים שיזכו להגיע השנה אל ציון רבנו ז"ל, כדי שיבנה הבתים לאין ערך ומספר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ח'); גם אבקש שתעשו כל מיני מאמצים ליצאת להפצה מארגנת בכל יום שני וחמישי, וזה עוזר מאד לבנית האולם-שמחות, ומעל זה בית המדרש הגדול, ואשרי מי שיכול למכר הגרלות, כי זכות הרבים תלויה בו.

ראו להתחזק עכשו בימי אלול הקדושים ללמד הרבה "ספר-המדות", אשר אצל רבנו ז"ל הנה דבר זה יסוד גדול מאד, ורצה שכל אחד מאנשי שלומנו יהיה בקי בעל-פה ב"ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, ובמדה שאדם מודד — בה מודדין לו, וצריכין לשמר מאד לא לנבל את הפה, אשר אמרו חכמינו הקדושים (שבת לג.): כל המנבל פיו, אפלו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה — הופכין עליו לרעה; וכן אמרו (שם): כל המנבל את פיו, מעמיקין לו גיהנום; וכן אמרו (שם): בעון נבול פה צרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין; וכן אמרו (ויקרא רבה, פרשה כד, סימן ז'): "והיה מתניף קדוש ולא יראה בך ערות דבר", 'ערות דבור' — זה נבול הפה, כל-כך החמירו חכמינו הקדושים על המנבל פיו, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א'): מי שמדבר נבול פה,

אָשֶׁר כּוּ תתקמו — כּוּ תתקמו בְּנַחַל רִנּוּ

בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אֲוֹן; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר עַל דְּבוּר פִּי, וּמְדַבֵּר תְּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמְקַדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וּמְחִזֵּק וּמְעוֹרֵד וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂאֵז יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל כָּל הַמְּטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן "בְּרַכַּת ה'", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁהִתְחַלַּתְּ אֶת הַשָּׁנָה בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת גְּדוּלָה, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים אַתָּן נּוֹפְחוֹת בִּי, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, וַיֵּשׁ דְּבוּר מִמּוֹהֲרֵינֵיךָ ז"ל: "כְּשֵׁשְׁנֵי סְפָלִים רְבִים בֵּינֵיהֶם, דוֹקֵר לִי בְּצַדָּדִים"; כָּל-כֶּף לֹא הָיָה יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בֵּין מְטַפְּלוֹת וּמְחַנְכוֹת, צְרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד שֶׁלֹא יִהְיוּ אֵילוֹ אֵי הִבְנוֹת אוֹ וּפּוֹחִים, אוֹ לְהַגְבִּיחַ אֶת הַקּוֹל, חֵס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְבָרַךְ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֵׁיתֶן לָכֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתַצְלַחְנָה בְּמִשְׁמַתְכֵן הַקְּדוּשָׁה, וְיָבוֹא לָכֵן הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְתִתְבָּרַכְנָה מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּחֲזַקְנָה אֶת עֲצֻמְכֶן בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלָנָה לְהִתְאַסֵּף עַל-כָּל-פְּנִימִים לְיָלָה אַחַד בְּשָׁבוּעַ כְּלַכֶּן — לְעִשׂוֹת לַיִל שְׁמִחָה, וְתַחֲזַקְנָה וְתַעֲזוּדְדֶנָה וְתִשְׁמַחְנָה אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָה, בְּאַפֵּן שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם קְרוּב לְכַבּוֹת, פִּי רַק בְּזֹאת תְּלוּיָה הַגְּאֻלָּה, כִּיְדוּעַ הַסְּפוּר מֵהָאַרְיִז"ל, שֶׁרָצָה לְהִבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה, וְרַק עַל-יְדֵי שְׁהִיּו מְרִיבוֹת בֵּין נָשׁוֹת תְּלַמִּידֵיו, נִתְבַטַּל כָּל הָעֲנִיָּן. וְלַכֶּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תִּרְאִינָה לְחֻזַּק אֶת כָּל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וַיֵּשׁ נָשִׁים שֶׁקָּשָׁה לָהֶן לְבֹא וְכוּ', וְלִשְׁתַּף פְּעֻלָּה וְכוּ', רְאִינָה לְהִתְחַבֵּר קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, וְלַעֲזֹר לָהֶן בְּכָל מַה שְׁאַתָּן רַק יְכוּלוֹת בְּדַבְרֵי חֻזַּק וְעִדוּד, וְזֶה מָאד מָאד יִקָּר אֲצִלוּ יִתְפַּרְדּוּ.

גַּם אַבְקֶשׁ מָאד, שְׁתַּתְּקַבְּצֶנָה בְּכָל יוֹם אֲצֵל אַחֲרַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִסְיִים שֶׁם בְּיַחַד אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר דִּבֶּר מְבִיא יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מָאד, פִּי מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים עוֹלָה עַל הַכָּל, וְהוּא מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמַּצְטַרְפֶּת לְאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם.

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתִּשְׁתַּדְּלָנָה מָאד הַשְּׂנָה, שֶׁיִּסְעוּ בְּעֲלִיכֶן אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשְּׂנָה, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה מָאד מָאד קָשָׁה לָכֶן, שְׁאַתָּן נִשְׁאַרוֹת לְבַד עִם הַיְלָדִים, אַבְּל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶן, שֶׁמָּה שְׁפוּעֵלִים בְּרֹאשׁ הַשְּׂנָה בְּאוּמָן אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵין מְלִים לְהִסְבִּיר אֶת הַדְּבָר, פִּי עֲלִיכֶן לְזַכֵּר, שֶׁבְּרֹאשׁ הַשְּׂנָה הוּא יוֹם הַדִּין, שֶׁדְּנִין אֶת הָאָדָם וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת הַיְלָדִים — מַה יִּקְרָה עִמָּהֶם כָּל הַשְּׂנָה, וְכֵן כּוֹתְבִים לְאָדָם אֶת הַתְּקַצִּיב עַל כָּל הַשְּׂנָה, וְחֻבַּל לְפַסֵּס אֶת יוֹם הַדִּין לְהִיּוֹת אֲצֵל הָעוֹרֵף-דִּין הַכִּי גְּדוֹל — שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל. וְלַכֶּן רְאִינָה לַעֲזֹר לְבַעֲלִיכֶן, שִׁיּוּכְלוּ לְנִסְעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשְּׂנָה, וּבְכִפְרֵט הַשְּׂנָה יוֹתֵר מִכָּל הַשְּׂנָיִם, פִּי הַשְּׂנָה צְרִיכִין לְפַעַל בְּעִבּוּר כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׁהוּ מִיַּחַד, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה הַמְּגֻרֶשֶׁת אֶת בְּעֻלָּהּ מִן הַבַּיִת לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל דִּיקָא הַשְּׂנָה יוֹתֵר מִכָּל הַשְּׂנָיִם, וְאַזִּי בְּוֹדָא יְהִיָּה לָכֶן חֶלֶק בְּכָל הַתְּקוּנִים שֶׁיְהִיּו נַעֲשִׂים בְּשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

אָשֶׁר כּו תתקמח — כּו תתקמט בּנחל רנט

מָאד מָאד אָשֶׁמח אַם תּוּכְלֶנָה לְצַאת עַל-כָּל-פְּנִים פֶּעַם אַחַת
בְּשָׁבוּעַ עִם הַהִפְצָה הַמְּאַרְגֶּנֶת, וְתִמְכַרְנָה הַגְּרָלוֹת לְצַרְךָ בְּנִין אוֹלָם
הַשְּׂמֵחוֹת וּבְנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבּוֹדָאֵי יָבִיא לְכֵן דְּבַר זֶה גַם בְּרִכָּה
וְהַצְלָחָה בְּפִרְנֹסָה, כִּי חֲצִי אַתָּן יְכוּלוֹת לְקַחַת בְּעִבּוּר פְּרִנְסַת בֵּיתְכֶן,
וְאֵת גְּדֹל הַזְּכוּת לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים, שְׂיִהְיֶה לְכֵן חֶלֶק בְּבְנִין
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת — זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַכֶּפֶל הַדְּבַר, מָאד מָאד רְצִיתִי שְׂתִקְשְׁרֶנָה קֶשֶׁר עִם כָּל אִשָּׁה
מְנֻשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתִהְיֶנָּה אַתָּן בְּקֶשֶׁר חֲזָק וּבְאֵהָבָה גְּדוֹלָה,
וְאִשָּׁה תַּעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, וּשְׂכַרְכֶן יִכְפֹּל מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תַצֵּא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאד, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים הַרְבֵּ
... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

הִנֵּה אַךְ יֵצֵא הַיּוֹם סִדְרֵי סְלִיחוֹת בְּנִסְחַ עֲדוֹת הַמְּזוּרָח, וְקִבְלָתִי
הַסְּבֵמָה מְמָרְן הַ... שְׁלִיט"א עַל הַפְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", וְלְכֵן אֶמְרָתִי
לְמַסֵּר לָךְ אֵת זֶה בֵּימֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת הָאֵלוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן
י"צ"ו.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תַצֵּא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּלְךָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעֶרְבֹךָ אֶל ... וְתִהְיֶה שָׁם, וְאֵם
אֶפְשֶׁר לְקַחַת עוֹד שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָךְ, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְתִאֲמִין לִי, שֶׁכֹּל מֵה שְׁיִישׁ לָנוּ — זֶה גַם אַחַד
גְּדוֹל, וְאַנְחָנוּ שְׂרוּיִים בְּנִסִּים, נְסִי נְסִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתקנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִיזְקוֹת עֲצוּמָה בְּכֹל
יוֹם וְיוֹם מְחֻדָּשׁ, וְאַתָּה צְרִיךָ לְדַעַת, שֶׁעַל כָּל אַחַד וְאַחַד עוֹבְרוֹת
אוֹתָן בְּעִוֹת — זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, הַעֲקָר אִיךָ שֶׁמִּתְחִזְקִים — זֶה
סוֹד הַחַיִּים. וְלָכֵן אֲנִי מְקַנְהָ מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשׁוּם דְּבָר
לֹא יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ מְאֹד מְאֹד.

גַּא וְנֵא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שְׁלֵא יִשְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, וְזֶה
תְּלוּי בְּךָ בְּעֲצָמְךָ, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאִם תְּחִזִּיק
מְעַמָּד — תִּצְלִיחַ, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הֵן אֲמַת אֵין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְנִשְׁמ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ' וְכוּ', לְרֵאוֹת
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה כָּל חַיִּינוּ.

אֲנִי מְקוּנָה אֵלָיו יִתְבַרַךְ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, וְעוֹד תִּהְיֶה רַב בְּקַהְלָתֵנוּ,
וְעוֹד דְּבָרִים גְּדוּלִים יִתְרַחֲשׁוּ אֶצְלָנוּ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁפֶה הוֹלְקֵת
לִהְיוֹת עֵיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל, אִף שָׁזָה כַּחֲלוֹם, תֵּאֱמִין לִי שָׁזָה עוֹד
יִתְגַּשֵּׁם.

מַחֲמַת טְרוֹדוֹת הַשָּׁבֶת — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ
שֶׁהַשְּׁלֵמַת עֲמוֹ, תֵּאֱמִין לִי, שֶׁאֲנִי לֹא יְכוֹל לְסַבֵּל מִחֲלָקֵת וּמְרִיבוֹת,
אֲשֶׁר הוֹרְסוֹת לִי לְגַמְרֵי אֶת הַבְּרִיאוֹת. וְיֵשׁ דְּבוּר מְמוֹהַרְנֵת ז"ל
שֶׁאָמַר: כְּשֵׁרוֹאֶה שְׁנֵי סִבְלִים, הֵינּוּ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שָׂרְכִים, כְּבָר
דוֹקֵר לוֹ הַצְּדָדִים; וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶצְלָנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר, שֶׁלֹּא
יִהְיוּ מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמִּיד
תִּהְיֶה בְּשְׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בְּקַהְלָתֵנוּ,
כִּי זֶה סוֹד קְיוּמָנוּ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, רֵאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה
נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵיוּ בְּנֵי-אָדָם
יֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מְדַבְּרִים כָּל הַיּוֹם,

אך מחמת שאינם יודעים מגדל העגן, בשביל זה הם מדברים
שטיות, אשרי מי שזוכה לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב
לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את המחזור והסליחות, ותאמין לי, עוד לא נראה
כבשם הזה, ממש להפליא פלאי פלאים, וזה יכבש את כל אחינו
בני ישראל מעדות המזרח, ויביאם אל ציון רבנו ו"ל, בעזרת השם
יתברך. וראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל
שם גורלך, שזכית להוציא מהפח אל הפעל דבר קדוש פנה, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שגנזה להדפיס מליון מחזורים ומליון סליחות,
וכבר נכנסה בי תשוקה עצומה לגמר את הסדור, פכה שנדפיס
מליון סדורים — הן לאשכנזים והן לספרדים, וזה יהיה דבר נפלא
מאד מאד.

תברר לי מה בענין הכסף, ... גרו יאיר, כתב לי רשימה של סך
שלשת אלפים דולר, אבל קבלתי מאביך סך שלושת אלפים ושמונה
מאות דולר, מה הוא ההפרש.

מחמת טרדות השבת — ההכרח לקצר, ועוד חזון למועד.

המאחל לך שבת שלום...

כּו תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אֲנִי שָׂמֵחַ, שְׂאִתָּה מְצִיִּית וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

עֲלִיךָ לְזִכֹּר, כִּי עֲכָשׁוּ בִימֵי הַנְּעוּרִים יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מָאד מָאד בְּלִמּוּדִים, אִם רַק לּוֹקְחִים אֶת עֲצֻמוֹ בַּיָּדִים, רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן שְׁלֶךְ לְלִמּוּד הַרְבֵּה תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה וּבִשְׂקִידָה נִפְלְאָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה וּמְעֵרִיב — מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אִישׁ כְּשֵׁר כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְיִקָר לִי מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַפְּתָכָה בְּעֵנִין יִבְנָאֵל וְכו'. מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְיִקָר! מִי תִיב בְּזֶה? רַק הֵרֵב הַמְּקוּמִי, יִפַּח שְׁמוֹ, כִּי הוּא הָיָה צָרִיךְ לְהֵיוֹת הֵרָאשׁוֹן לְצֵאת בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית נֶגֶד רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲלֵא לֹא בַחֲנָם הִלֵּךְ הַזְּרִזִיר אֲצֵל הָעוֹרֵב... כִּי הוּא מִינוֹ, כִּי הֵם שְׁנִיָּהֶם טְמֵאִים וּמְטֵמְאִים, כִּי הֵיכָן רְאִינוּ בְּכֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שָׂרֵב מְקוּמִי לֹא יֵצֵא לְהַתְּנַגֵּד נֶגֶד אַרְיֵחַ שֶׁל מְסִיוֹן?! וְעַל־כֵּן אֲנַחְנוּ

צְרִיכִים הָרְבֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְפָה כְּבוֹר לְהַתְפַּטֵּר מִשְׁתֵּי הַטְּמָאוֹת הָאֵלוּ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, עָלִינוּ רַק לְמִשָּׁף אֶת עֲצֻמְנוּ אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת עָלִינוּ לְשִׁפְף שִׁיחַ וְתִפְלָה אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ תְּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחַת אֶת אֲשֵׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, אִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל-כּוֹף הָרְבֵה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּדַע, שֶׁצְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצַּד הַטּוֹב וְהָאוֹר שֶׁיֵּשׁ בְּחַיִּים, וְלֹא לְהִמָּשֵׁךְ אֶל צַד הַחֹשֶׁךְ שֶׁיֵּשׁ בְּחַיִּים, כִּי כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", כָּל יוֹם כָּלוּל מֵעֶרֶב וּמִבֹּקֶר, יוֹם וְלַיְלָה, אוֹר וְחֹשֶׁךְ, וְצְרִיכִים תְּמִיד לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ אוֹר, וְזֶה עֵקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִף שְׂזֶה מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁכְּשׁוֹבְנֵי-אָדָם רוֹצִים שְׂיֵאִיר לָהֶם הַלַּיְלָה, הֵם מְדַלְּקִים פְּנֵס, וְלִכְן גַּם אָדָם צָרִיךְ לְהַדְלִיק אוֹר בְּתוֹךְ חַיָּו, וְהַפְּנֵס זֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא מְאִיר לְכָל אֲנָשׁוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר אֶל הַצַּדִּיק, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתקנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, ר' ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָלִיד לְהִבִּין, שְׁכָל הָעֲנִין שֶׁל הָרָאוּת, זֶה רַק תְּחִבּוּלָה וְכוּ',
צַד זֶה אוֹ צַד זֶה וְכוּ', וּלְעֵת עֵתָה לֹא יְכוּלִים לְחַתֵּךְ אֶת הַקְּשָׁרִים
וְכוּ', וְכֵךְ הוּא חוֹשֵׁב שְׁאֲנַחֲנוּ גַלְף אֶתוֹ, אִזּוֹ אִם הוּא יִהְיֶה פֶקֶח,
וַיִּחְתֵּם בְּעֵבֹר בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ תוֹךְ שָׁבוּעַ, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁגִלְךָ אֶתוֹ,
אֲבָל אִם יִהְיֶה טַפֵּשׁ כְּמוֹ עַד עַכְשָׁיו, לֹא נוֹכַל לְהִיּוֹת לְצִדּוֹ, אֲבָל
עַל-כָּל-פָּנִים תִּדַע לָךְ, שְׁכָל הָעֲנִין שֶׁל הָרָאוּת, זֶה רַק תְּרַגְּלִי
לְטַשְׁטֵשׁ אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וּבְיַדֵּי יִהְיוּ דְבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הִיָּקֵר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַתְּחִזּוֹקוֹת,
לְהַתְּחִזֵּק עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי הוֹלֵךְ
לְכָל אֶחָד מְאֹד קָשָׁה הַחַיִּים — חוֹבוֹת וְכוּ', מִכְּאוֹבִים וְכוּ', צְרוּת
וַיִּסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּחִזֵּק מֵעַמְד.

הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְתוֹלֹנְנִים בְּעֲנִין הַמְּלִיחָה, שֶׁמְשַׁפַּחַת ...
שִׁיחִיו, לֹא פוֹתְחִים אֶת הָעוֹף לְגַמְרֵי, רַק עוֹשִׂים חוֹר, וְזוֹרְקִים שָׁמָּה
אֶת הַמֶּלֶח, אֲשֶׁר זֶה רַק בְּדִיעֵבֶד שְׁבִדִיעֵבֶד, וְלִכֵּן תְּבַרֵּר אִם זֶה כֵּךְ,
כִּי כָּלֵם בָּאִים אֵלַי בְּטַעֲנוֹת, וְתֹאמִין לִי, שְׁעוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה
מִכְּאוֹבִים, שְׁאִין לִי פְשׁוּט פֶּח לְכָל הַתְּלוֹנוֹת, אֲקַנְהָ שְׁתְּבַרֵּר מֶה קוֹרָה
בְּדִיּוֹק בְּעֲנִין הַמְּלִיחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שְׁתִּזְכֶּה לְרְאוֹת נַחַת מִיְלִדֶיךָ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתקנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת קִנְיָן לְסִדֵּר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

פּוּה תִקְבֵּל אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁרְצִיתָ בְּעֵנִין הַבְּנֵק, וְזֶה מִסְפָּר
הַחֲשֻׁבוֹן, וְהַמְסָפָר שֶׁבִקְשָׁתָּ כְּדִי לְשַׁלַּח אֶת הַכֶּסֶף.

שֶׁלַחְתָּ לִי רְשִׁימָה מֵהוֹרִים שֶׁשָׁלְמוּ כֶסֶף, וְזֶה עוֹלָה סֶף שֶׁלִשְׁת
אֲלָפִים דוֹלָר, וְלִמְעֻשָׂה קִבְלָתִי שֶׁלִשְׁת אֲלָפִים וּשְׁמוֹנֶה-מֵאוֹת דוֹלָר,
מֵהוּ הַהֶפְרֵשׁ שֶׁל הַשְּׁמוֹנֶה-מֵאוֹת דוֹלָר, אֲנִי לֹא צָרִיךְ כֶּסֶף שֶׁל
אֲחֵרִים לְהַחזִיק אֲצִלִי, וְלָכֵן תִּכְף-וּמְיָד תוֹדִיעַ לִי.

וְכֵן תוֹדִיעַ לְכָל הַהוֹרִים, אִם הֵם רוֹצִים שֶׁבְּנִיָּהֶם יִסְעוּ לְאוּמָן
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁתִּכְף-וּמְיָד יִזְדָּרוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְשַׁלַּח אֶת הַכֶּסֶף
בְּרֶכֶף, וְתַעֲשֶׂה חֶסֶד, תִּשְׁלַח אֶת זֶה בְּרֶכֶף יְרוּשָׁלַיִם שֶׁיָּבֹא לָפֹה.

אִם אֲפָשָׁר גַּם לְשַׁלַּח כְּשֶׁלֶשׁ-עֶשְׂרֵה סְלִיחוֹת בְּעֵבוֹר הַבַּחוּרִים
פּוּה, יִהְיֶה חֶסֶד גָּדוֹל, כִּי הֵם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם סְלִיחוֹת, וְזוֹ תִהְיֶה
לָהֶם מִתְּנָה יָפָה.

רֵאָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים, שִׁיְהִי
שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, וְלִמְסוֹר אֶת נַפְשְׁךָ מִמֶּשׁ בְּעֵבוֹר זֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרֶכֶף תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתקנו

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, אֵךְ מֵרַב טְרוֹדוֹתֵי לֹא הִיָּה לִי פְּנֵאִי
לְהַשִּׁיבְךָ.

אוֹדוֹת הַקְּטַע שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁכְּתַבְתָּ, צָרִיכִים רַק לְתַקֵּן קֶצֶת
אֶת הַלְשׁוֹן, וְלֹא לְכַתֵּב פְּעֻמִּים אֶת שְׁמִי, וְזֶה יֵצֵא דְבַר יָפָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, לְחֻזֵק אוֹתָן וּלְעוֹדֵדָן וּלְשִׁמְחָן, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
צָרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻזֵק אֶת
זוּלָתוֹ, שְׂאִין עוֹד מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי
דוֹרוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כו תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מֵאֵד גְּדוּלָה שִׁמְחָתִי, כִּי זֶה כַּמָּה לֹא שִׁמְעָתִי מִמְּךָ, וְלֹא
רְאִיתִי אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי זוֹכָה לְרֵאוֹת אֶת כְּתַב יְדְךָ,
זֶה הַכְּנִיס בִּי שִׁמְחָה גְּדוּלָה מֵאֵד.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', טוֹב לְבַדֵּק הֵיטֵב אֶת מֵדוֹת הַבְּחוּר וְאֶת
מִשְׁפָּחָתוֹ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְבִתְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה,
אֲבָל רְאֵה לְחַתֵּן אוֹתָהּ מֵה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, כִּי זֶה מְצוּהָ גְּדוּלָה מֵאֵד.

אוֹדוֹת צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, מֵה אִמַּר לְךָ! רַק תִּפְּלָה וְעוֹד פַּעַם תִּפְּלָה
וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אֲלֵא עַל-יְדֵי
הַשְּׂתוֹקָקוֹת וּתְפִלָּה, וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי
הַתְּפִלָּה שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה
בְּשָׁמַיִם, וְאֲשָׁרֵי אָדָם שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲלֵא תִהְיֶה דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְתָמִיד תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֹר רַק אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק מַה שְׁמִדְבָּרִים
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַמְדַבֵּר וּמִשִּׁיחַ אֶת
לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֵה תָּמִיד. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן!
אֲלֵא תִדְבֹר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִתְחַזַּק בְּכֹל מִיגִי אָפְנִים
שְׁבַעוֹלָם, וְכֵן תִּחַזַּק אֶת יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם,
וְכֹל שְׁכֵן שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ תְּשׁוּמַת לֵב מֵאֶף אֶתְד, אֲדַרְבָּה תִתֵּן אֶתְהָ
תְּשׁוּמַת-לֵב לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֵה יִגְדִיל לְךָ דַּעְתְּךָ וּמַחֲךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה
גַּסִּים נְגָלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים רְאוּי לְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִקוּנֵי זֵהר,
שְׁזֵה מְזוּכָר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְסִים בִּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים
אֶת כָּל הַתִּקוּנֵי זֵהר, אֲשֶׁר רַק הָאֲמִירָה בְּעֲצָמָה מוֹעֲלַת מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּסְתַּכַּל רַק אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאֶה גְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי יִשׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ בּוֹא תבוא. אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמְד, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׂתִכְתֵּב לִי מַה בְּעִנְיֵן הַבֶּשֶׂר וְכוּ', הָאֵם זֶה
נִכּוֹן שֶׁהֵם עוֹשִׂים רַק חוֹר, וְכֵן מְכַנְיָסִים אֶת הַמַּלַּח, כִּי זֶה רַק
בְּדִיעָבָד, לְכַתְּחֵלָה צְרִיכִים לִפְתַּח אֶת הָעוֹפּוֹת וְלִבְדֹק, וְלִכֵּן הִיִּיתִי
מָאד מְעַנְיָן לְשָׁמַע מַה קוֹרָה, כִּי כֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כּוֹתֵב לִי
פַּקְסִים וּמְצַלְצֵל אֵלַי, אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל הַתְּהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

רַק חִזַּק וְאַמֵּץ, כִּי אָנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל בְּיִבְנָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁלָנוּ, וְיִהְיֶה
לָנוּ אֵךְ טוֹב כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, וממש אני מתחזק מפל מכתב
ומכתב שאתה פותב לי.

העקר ראה להתחדש בכל יום ויום, כי בזה העולם צריכים
להתחדש ולשכח את כל העבר שלו, וזה עקר ההצלחה של בר
ישראל, שהוא שוכח את כל העבר, ועל-ידי-זה הוא מצליח דרכו,
לזאת ראה לשכח את כל מה שעובר עליך, ותתחיל בכל פעם
התחלה חדשה. העקר ראה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ואז
תראה את גדל ההצלחה שתהיה לך.

נא ונא לא להשבר משום דבר שבעולם, ואם תהיה חזק בזה,
תזכה לעבר על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּו תתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך.

מה אמר לך! אני מאד מאד מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות, ראה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, כי את כל אחד מנסים בנסיונות אחרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד בנסיון הקשה שמנסים אותו.

אם היית יודע את מעלת השיחה בינו לבין קונו, ובפרט שעובר על האדם עניות ודחקות, ואין לו פרנסה, ומאד מאד קשה לו, אז היית מתחזק מאד לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עקר העצה — לברח רק אליו ותברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך.

עכשו באה שנה חדשה, וכותבים בראש השנה את התקציב של כל השנה, ובשביל זה ראה להיות חזק, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקסג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר פי תבא, ט"ו אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעברי את ההריון בקלות, ותלדי בנקל, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

העקר בעת הציירים לומר שמות הצדיקים כל מה שאת זוכרת בעל-פה: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד ושלמה וכו', וזה מאד מסגל להיות שמור מכל מיני מרעין בישין, ובפרטיות אם מצירין במחשבה עבודת כל צדיק וצדיק בגפרך — מה עשה ופעל בעולם, הזכות הזו מאד מגנה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך לדה קלה...

כו תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תבא, ט"ו אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

הנה עכשו שלחנו לך דרך הדאר אלקטרוני "לקוטי הלכות" חנכה ופורים, אבל הבחנו, שבחלק פורים חסר הרבה כמו שאצלך חסר, פשוט אדם עשה צביעות ורמאות.

ברוך השם, התחלתי עכשו את השמונה-עשרה מהסדור, פי אחרי שראיתי איך יצא המחזור כל-כף יפה, אמרתי שמכרחים לגמר את הסדור (פה תקבל דף, וכדאי לאגור את זה במקום נפרד, ולאט לאט אגמר את הכל).

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכנו, ואף שלא רואים בדבר רבנו ז"ל רק את הפסיעה הראשונה — כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל, עם כל זאת נצמד פסיעה אחר פסיעה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תבוא, י"ז אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

פה תקבלו עוד שלשה עמודים, המשך של השמונה-עשרה, תתקתקו את זה כבר שלא יאבד, חס ושלום, וכך יהיה מנח במאגר, ולאט לאט אגמר את כל הסדור, שזה יהיה דבר חדוש שבחדושים.

אין מלים להודות לכם על כל הדברים הנפלאים שאתם עושים בזכות הרבים, אשר בודאי הזכות הזו תגן בעדכם תמיד, ויהיה לכם אף ורק טוב בהחיים, ותרוו רב נחת דקדושה מפל יוצאי חלציקם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם. מָה אָמַר לָכֵם! זְכוּת רַבְּנוּ ז"ל בְּוֹדָאֵי תַגְן עֲלֵיכֶם תְּמִיד.

מי שָׂרַק רָאָה אֶת הַמַּחְזוֹר, הוּא מִתְפַּעֵל מְאֹד.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ח"י אֶלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין הַזְמַן בְּיָדִי, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמָּעוֹ, וְאָף שְׂאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לְכַתֵּב, אָף טְרוֹדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שְׂרַבּוֹ, וְאָף שְׂרָאוּי לְכַתֵּב לָךְ בְּכֹל יוֹם כְּפִי הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת נִפְשֶׁךָ בְּעַבּוּרֵי וּבַעֲבוּר בְּנִין-בֵּית-הַמְדַרְשׁ וְאוּלַם-הַשְּׂמֻחוֹת, מִמֶּשׁ אֲנִי מִקְנֵא בְךָ בְּהַמְצוּהַ הַגְּדוּלָה שְׂאֵת עוֹשֶׂה — לְהַתְרִים אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר אֵין מְצוּהַ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה — לְזְכוּת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּצְּדָקָה כָּל-כֶּף גְּדוּלָה, עִם כָּל זֹאת הַזְמַן אֵינְנוּ בְּיָדִי, וְהֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ לַעֲיֵן הַרְבֵּה בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר תִּמְצָאֵי שֵׁם כַּמָּה אֶלְפֵי מַכְתְּבִים, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ חֲזוּק לְכֹל יְמֵי חַיֶּיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעֲרִיף מַה שְׂאֵת עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּזְכוּת כָּל זֶה, שִׁיְהֶיָה לָךְ נַחַת מִהַזְלָדִים, וְיִגְדְּלוּ צַדִּיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת, וְתָרוּוּ אֶת וּבַעֲלֶךָ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְאֵת תַּחֲיֵי בְרִיאָה. הַעֲקֹר תִּפְסִיקִי לְדָאג, כִּי מַה דַּתְהוּ הַהוּ, רַק תַּחֲשָׁבִי מַה הִלָּאָה וְכו', אָסוּר לְהַסְתַּכֵּל אַחֲוֹרְנִית, וְדִקָּא עַל-יְדֵי-זֶה תִּלְמְדִי לַחֲיוֹת בְּכֹל פְּעַם חַיִּים חֲדָשִׁים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂאֲצִלוּ הַעֲקֹר לְשַׁכַּח אֶת מַה שְׂעַבְר, וְזוֹ הַמַּעֲלָה הִכִּי גְדוּלָה. וְלִכֵּן הַרְגִּילִי

עדר אֲשֶׁר כּו תתקסז — כּו תתקסח בַּנְחַל

עֲצָמָךְ לְשֹׁכַח תָּמִיד אֶת הָעֶבֶר, וְעַל־יְדֵי־זֶה תּוּכְלִי לְהִתְקַדֵּם בַּחַיִּים
וּלְהַרְגִישׁ טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ח"י אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְעֹזֵר הַרְבֵּה לְמַעַן בְּנִין אוֹלִם־הַשְּׂמֻחוֹת, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגָךְ, וְתִתְחַתְּנִי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב,
וְאֵל תִּפְחָדִי פְחָדִים שֶׁל הַבַּל, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

חֲסֵדִי ה' יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ הַרְבֵּה בַּחוּרִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְחַפּוֹת לְבַחּוֹר מִחוּץ לְאֶרֶץ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ח"י אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבִי, תִּלְמִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
וְיִזְרַח לְנֶצַח.

דִּבְרַתִּי עִם ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהוּא מְסַפֵּים, וְכֵן רוֹצֵה שֶׁתִּכְנַס לְדוֹר
בְּדִירָה שְׁלוֹ, וְהוּא מְבַקֵּשׁ סֵף ... דוֹלָר לְחֹדֶשׁ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה,
שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ לְשֵׁלֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְמַלִּיץ שֶׁתִּכְנַס לְגוֹר שָׁם,
כִּי יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

נָא לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת חֲמִידָךְ וְחַמוּתְךָ, כִּי הֵם אֲנָשִׁים מְבַגְּרִים,

וְלָהֶם מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ תְּשׁוּמַת-לֵב מֵהֵילָדִים, וּבְאֵמַת זֶה מְגִיעַ לָהֶם, וְלֹא תִפְסִיד בְּעִבּוּר זֶה, וְדִי לְחַכִּימָא.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּק עֲצָמָךְ מְאֹד, אִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד בְּפִרְנֶסָה, אָבֵל עוֹד מְעַט תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק חִזּק וְאַמֶּץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, בְּדַרְךְ כָּלֵל בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה עוֹבֵר עַל אֲבָרְךָ הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת, וְיֵשׁ דְּבוּר מִמוֹהֲרֵי ת"ו"ל, שְׁחִבֵּר אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ לְאַבְרָךְ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, וְיֵשׁ אוֹמְרִים בְּשֵׁמוֹ, שֶׁהִתְבַּטָּא: בְּשִׁבִיל אֲבָרְךָ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, הֵייתִי צָרִיךְ לְחִבֵּר עוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שְׁלֵם, רַק בְּעֵנֵן דְּבָרִים הַנוֹגְעִים בִּינָה לְבִינּוּ. עַל-כָּל-פָּנִים, לְדַעֲתִי, כְּבָר שְׁמַעְתָּ אֶצְלֵי הַרְבֵּה, רַק תִּתְנַהֵג כְּפִי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְתָּ מִמֶּנִּי וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. רַק תִּשְׁמַר שְׂדֵר לֹא יִתְעַרֵּב לָךְ בְּחַיֵּי גִשׁוּאֵיכֶם, וְדִי לְחַכִּימָא.

רְאֵה 'לְגַנְב' זְמַן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ וְתִרְגְּמוּ מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, פָּרַק מִשְׁנֵיּוֹת וְדַף גְּמָרָא לְיוֹם, וּקְצַת שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְכָל דְּבַר הַקֶּשֶׁה אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ לְשֶׁאֵל אֶת ... אִם יֵשׁ לָךְ אֵיזוֹ שְׂאֵלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּקַּח אֶת הַדִּירָה, וְיִהְיֶה לָךְ רַק שְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כוּ תתקסט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר כִּי תְבוּא, ח"י אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, מְאוּר עֵינֵי ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה מִתְרִים אֲנָשִׁים בְּשִׁבִילִי, לְמַעַן שְׂאָסַע לְאוּמוֹן,

חַדל מִזֶּה, כִּי אֵין זֶה רְצוֹנִי וְדַרְכִּי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, אֲנִי כֹבֵד מְלַמֵּד בְּנִסִּים, וּבּוֹדֵאֵי גַם הַפְּעַם יִהְיוּ, רַק עֲכָשׁוּ מְנַסִּים אוֹתִי בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים — בְּעֲנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת, בְּיִסּוּרֵי הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ, וְהַכֹּל לַמַּעַן כַּפָּרַת עֲוֹנוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַכֹּל גַּם וְחֹסֵד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּמְסֹר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם. לְדַעֲתִי, הַבַּחֲוָרָה מְסַכְּנָה, וְצָרִיכָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא שִׁיף לְדַבֵּר בְּשִׂדּוּכִין לְעֵת עֲתָה, וְדִי לְחַכְמָא.

כו תתקע.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ח"י אֶלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

כָּל מֵה שִׁקּוּרָה אֶתְּךָ וְכו', בְּעֲנִין הַתְּאַנּוֹת וְכו', עָלֶיךָ לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין, כִּי הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים, וְיָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת, שְׂאִין לָךְ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל טְהַרְת הַמִּשְׁפָּחָה.

בְּעֲנִין שַׁבָּת וְכו', תַּעֲמֹד עַל זֶה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וּבּוֹכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת בְּשְׁלֵמוֹת — תִּזְכֶּה לְעִשְׂרֵיּוֹת, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ב', הַלָּכָה ה'): "בְּרַכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר" — זו בְּרַכַּת שַׁבָּת.

בְּעֲנִין יְבִנְאֵל וְכו', עָלֶיךָ לְזַכֵּר מֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת ה.): אֶרְץ יִשְׂרָאֵל נִקְנִית בְּיִסּוּרִים, וְלֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְעַבֵּר אֶת הַנְּסִיוֹן הַקָּשָׁה הַזֶּה, וְדִי לְחַכְמָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד נגע אל לבבי ספור

חיך.

עלי להקדים לך מאמרם ו"ל (יבמות כב.): גר שנתגיר בקטן שנוולד דמי, ועל-כן עליך לשכח את העבר שלך, ותמיד לצייר בדעתך שעכשו נולדת, כי כל הצרות שעוברות על בני-אדם, זה רק מחמת שתמיד חושבים על העבר, וזו אחת מהפעיות הכי עקרייות שלך, שאת תמיד חושבת מהעבר וכו', ופן ואולי את לא יוצאת ידי חובתך מספיק וכו', ובאמת זו טעות, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא כל נקדה טובה שרק עושים בשבילו, זה מאד מאד חשוב.

אודות הבזיון שהיה לך באיזה בית וכו', אסור לך לשים לב לעקיצות וכו', והשפלות וכו' מבני-אדם, כי לצערנו הרב, לא כל אחד מנמס, ואין לו הרגשה לחולת, ולכן אסור לך להשבר, ומכל שכן שאם יש לך איזה נסיון לא טוב עם בני-אדם, אסור לך לזרק את היהדות וכו', ואת המצוות וכו', כי סוף כל סוף התגירת רק בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולא בשביל בשר ודם, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב גר צדק, ומעלתו גדולה בשמים, כי תכלית הבריאה כדי שנוזכה להפיר את אמתת מציאותו יתברך, וככל שאדם יותר רחוק, ומתקרב אליו יתברך יותר, מעלתו וחישיבותו למעלה בכל העולמות.

עקר העצה להנצל מכל מיני דמיונות ופחדים יתרים וכו', הוא רק להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, שדבר זה מכניס באדם בטחון עצמי, ועל-ידי-זה תתבטלנה ממנו כל היראות חיצוניות, וכבר לא אכפת לו מה שהזולת יחשב עליו,

או יִדְבַר עָלָיו, כִּי כָּבֵד אֵין לוֹ שׁוֹם רְצוֹן אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה, אֶלָּא אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקְיָמִי אֶת כָּל זֹאת,
וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה אֶצְלְךָ כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׁתַּעֲשִׂי לְמַעַנּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּבְפֶרֶט לְלָקַח בְּצַנִּיעוֹת וְכוּ', וּבְכִסְפוֹ רֵאשׁ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה
הַדְּדִית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקעב.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ח"י אֶלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל הַיָּקָר ... נְרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֵיךְ אַתָּה מִתְעַנֵּן בְּעֵנִין חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב.
עֲלִיךָ לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרָגוּעַ לְנַפְשְׁךָ,
כִּי פָּנִיו, שְׂכָלוֹ וְחֲכָמְתוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרֵיו, כַּמּוּבָא
בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב); וְעַל-כֵּן מִי שְׁיוֹתֵר
מִתְמַיֵּד וְשׁוֹקֵד בְּדַבְּרֵיו ז"ל, הוּא מְקַבֵּל דַּעְתוֹ בְּשְׁלֵמוֹת.

הַיִּסוּד אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל הוּא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצִאת
מִגְּלוּתוֹ הַפְּרָטִית, וְיִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי

אֲשֶׁר כּוּ תתקעג — כּוּ תתקעד בּנחל רעט

מבקש בעדך ובעד אשתך ובעד כל ילדיך, שתהיה לכם שנה טובה ומתוקה, הרחבה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אודות שאלתך לדעתי בענין פרוש הסלם על הזהר.

הנה ידוע, שהמחבר היה אדם גדול מאד ומעמיק בקבלה, אף את ספר הזהר פרש עם הקדמה אחת, והוא טוב מאד למתחילים להפנס בחכמה זו, ואשרי מי שמתמיד בספר הזהר בכל יום, שעל-ידי-זה יזכה לקרב את גאלתנו. וידוע, שרבנו ז"ל גלה נפלאות ממעלת למוד הזהר, ואיך שרבי שמעון בר יוחאי הבטיח, שעל ידו לא תשתפח התורה מישראל, כי הוא ישאיר לכל העולם ספרים כאלה עם גלויים נוראים ונפלאים בגלוי אלקות, שעל ידו לא תוכל להשתפח התורה. ועל-כן אשרי מי ששוקד על דלתי הזהר, ואז יזהיר על נשמתו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

עליך לזכור, אם יש לך תשוקה כל-כף גדולה ללמד חכמת הקבלה, סימן שיש לך נשמה גבוהה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל

(שיחות-ה'ר"ן, סימן מ'), אֲשֶׁר מִי שְׁאִינוֹ נִמְשָׁךְ אַחַר סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים מְאֹד, כְּגוֹן סְפָרֵי הַזֵּהָר וְסְפָרֵי הָאֲרִיזוֹ"ל, הַמְאִירִים עֵינַיִם וְהַמְתִּיקִים מְדַבֵּשׁ וְכוּ', וְהוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי סְפָרֵי חֲקִירוֹת בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, זֶה מַחֲמַת מִזְגוֹ שֶׁהוּא מְזַג רַע מִן הַתּוֹלְדָה, שְׁנוֹלֵד בְּמְזַג רַע שְׁאִינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוּשׁ. וְעַל-כֵּן יַעַן שְׁאִתָּהּ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי דְבָרִים רוֹחֲנִיִּים, סִימָן שְׂיֵשׁ לָךְ מְזַג טוֹב וְנִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְעַלֶיךָ לְשַׁמַּח מְאֹד, וְתַמִּיד תִּמְצָא בְּעֲצָמָךְ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וּמֵה שְׂיֵשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו, כְּבָר מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב), שֶׁהֵחֲרַח שְׁהָאֲדָם שֶׁהוּא מְצַמְצֵם בְּדַעְתּוֹ, שְׂיַעֲלוּ לוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אִךְ סִיִּם: אֲשֶׁרֵי הָאֲדָם שְׁאִין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ.

לְדַעְתִּי, מֵה שְׁאִתָּה צְרִיךְ עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת הוּא לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בֵּית, וְתַהֲלָה לְאֵל, לֹא חֶסֶר שְׁדוּכִים, רַק צְרִיכִים לְשִׁבֵר אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת, וְלִקְיָם (יְבָמוֹת ג): נַחוֹת דְּרַגָּא וְנִסִּיב אֶתְתָּא, וְתַכְרַךְ שְׁתַּתְחַתֵּן תַּהֲיֵה אָדָם הַשְּׁלָם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻקְמַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָכֵל שְׁאֲדָם מְכַנִּיֵס אֶת עֲצָמוֹ בָּהּ, נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה רְפוּאָה לְכֹל, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), וְכֹל מֵה שְׁאֲדָם סוּבֵל זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶרוֹן הַשְּׁמִחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תַּמִּיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר פי תבוא, כ' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות הוא
רק על-ידי שמחה, ואף שזה בא לך מאד מאד קשה, עם כל זאת
עליך לזכור, שאין אדם בזה העולם, שאין לו איזו דאגה ואיזו
מרירות וכו', אף רב בני-אדם יודעים איך להתגבר על המניעות
והמרירות שמתגברת עליהם, ומי שאינו יכול להתחזק מעמד, הוא
נכנס בבצרות וכו' וכו', ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן ריא), שהפל תלוי במחשבה, ובשביל זה נוסעים לצדיק על ראש
השנה, כדי להמתיק את הדינים, כי פלא במחשבה אתברירו, הכל
תלוי לפי המחשבה, אם אדם רק חושב מהקדוש-ברוך-הוא, וחושב
שיהיה רק טוב, אז ממילא יהיה לו טוב, ונעשה לו טוב וכו' וכו',
אבל אם אדם תמיד נמשך אחר הצער, ותמיד חושב מהעבר וכו'
וכו', אז מרים ורעים לו החיים, והוא סובל סבל גדול וכו'. לזאת
ראה לשכח את העבר שלך, ורק תסתפל עם פניך קדימה, ואז לא
תצטרך כל-כף לחיות במרירות ובדכאון ולהיות שבור, כי הדאגות
הורסות את האדם לגמרי לגמרי, וזו מחלת עצבים, רחמנא לישזבן.
ועל-פני מה לך לדאג וכו', ואף שאני יודע בדיוק את כל מה שעבר
עליך, עם כל זאת אין זו עצה להמשיך עצמו כל-כף לתוך הצרה.
ויש מאמר החכם: "אם תפקיד ביד האלקים כל ענייך, תגיע אל
נתיב הטובה"; זאת אומרת אדם צריך למסור את כל עניניו בידי
הקדוש-ברוך-הוא, לידע שכל מה שעובר עליו דבר גדול ודבר קטן
— זה רק בהשגחת המאציל העליון; וכשאדם מכניס בדעתו

ידיעות אלו, אז נצל מכל צרותיו. ולכן ראה למטר את עצמך לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תנצל מכל צרותיך ומרירותך, ובפרט אם תדבר תמיד עם אנשי שלומנו היקרים, ותחזק אותם ותעודד אותם ותשמח אותם, תהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברבך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תבוא ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על כל מה שאתה עושה לי.

יש מאמר החכם: "הגדול שביחוסים — השם הטוב", ולכן המשך לעשות רק דברים טובים, וזה היחוס הכי יפה של האדם, ובודאי בני אדם מקנאים באחד שעושה דברים יפים, ועל-כן תהיה רגיל לזה, ואל תשים לב לכל זה, ואם לא תשים לב, אז תחיה חיים טובים, חיים נעימים, ולא תצטרך להתבלבל מאף אחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך וילדיך, שכלם יהיו בריאים, ובזכות הרבים שאתה עוסק, שיהיו לך בנים תלמידי חכמים, ובנות צדקניות, ותרוה אתה ואשתך רב נחת מכל ילדיך.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כּו תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר כִּי תבּוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי עֲכָשׁוּ הוֹדְעָה מֵהַבְּנֵק, שֶׁהֶעֱבִירוּ אֶת הַחֲמֻשֶׁת
אֶלְפִים דּוֹלָר, תִּכְתַּב לִי מָה לַעֲשׂוֹת עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יִקַּח קַפְסָה שֶׁל סִפְרִים לְהַפִּיץ בְּאוֹמֵן,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ לָנוּ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּעֵנֶיךָ שְׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ וְכו', וְכו', וְאֵין זֶה תְּרוּץ
לְהִתְחַמֵּק וְכו' וְכו', אֲנִי מְקַנָּה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכו' וְכו'.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר כִּי תבּוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֲךְ אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִתְחַרְטִי, חֵס וְשְׁלוֹם,
וְצָרִיכִים לְחַשֵּׁב פְּעָמִים לְפָנַי שְׁעוֹשִׁים דְּבַר זֶה שֶׁדַּבְּרָנוּ וְכו', יְכוּל

להיות גם תפירה יועיל לך וכו', עם כל זאת תחשבי פעמים, כדרי שלא תתחרטי, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש, שתכניסי את עצמך בעבודת הכלל, ולעזר לגשות אנשי שלומנו, ואז טוב לך כל הימים.

את צריכה להיות חזקה מאד בנפש ורוח, לא להשבר משום דבר בעולם, פי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, וזה עקר גדלות בר ישראל, שיכול להתחזק מעמד ולא להשבר משום דבר, ולכן ראוי להתחזק, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יעבר בקלות, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תבוא, כ' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שבררת בענין המשפחה — מה טוב ומה נעים, שתראה אחר בדיקה טובה בענין הבחור וכו', לגמר את השדוף בסימן טוב ובמזל טוב, כי אין עוד דבר בריא בדור הזה כמו לחתן את הילדים בגיל צעיר, וכך יהיו שמורים מחטא — הן הבנים והן הבנות, ואלמלא לא באנו לזה העולם אלא לקבל את הדעת הזו, כבר היה פדאי פי בעוונותינו הרבים, המון אנשים מאבדים את

יְלַדְיָהֶם, עַל-יַדֵּי הַטְּפָשׁוֹת שְׁלָהֶם, שֶׁהֵם אֵינָם רוֹצִים לְחַתֵּן אֶת יְלַדְיָהֶם בְּגִיל צָעִיר.

נָא וְנֹא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַחֲשַׁבְתְּךָ צְרִיכָה לִהְיוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה עָקֵר הַצְּלַחַת בְּרִי יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁמוּצֵיא מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שֶׁבִּהְתַּחַלְתָּ זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, שְׂאָדָם יִהְיֶה בְּטִל וּמִבְטָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרֵת לְתֵת לְבַנֵּי אָדָם, רַק עֲצוֹת רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן כ"א): כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְשֵׁת וְטַהֲרֵת הַמַּחֲ-מַחֲשָׁבָה עַד רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ, שִׁיְהִיָּה בְטִל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי לֵאמֹר סוֹף בְּרוּךְ הוּא, זֶה עַל-יַדֵּי קַדְשֵׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, וּכְשִׂאָדָם זוֹכֵה וּמְקַדֵּשׁ אֶת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, אִזְ הַמַּחֲ שָׁלוֹ מְאִיר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי. וְזֶה מֵה שְׁכָתוֹב בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה (דְּבָרִים כ"ח): "יִתֵּן הַנְּזִי"ה אֶת אוֹיְבֶיךָ הַקְּמִים עֲלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ, בְּדַרְךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ " וְגו', הַיְנוּ הָאוֹיְבִים שֶׁל הָאָדָם הֵם חֲטָאִיו, כִּי עַל-יַדֵּי כָּל חֲטָא וְעוֹן שְׂאָדָם חוּטָא, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמַשְׁחִיתִים, וְהֵם רוֹצִים רַק לְהִתְאַחֵז בְּאָדָם, אֲבָל אִם אָדָם זוֹכֵה וּמְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׁבַעַת גְּרוֹת שָׁלוֹ, אִזְ נִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ: בְּשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ, וְלִהְפֹּךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, אִם אָדָם אֵינוֹ מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת הַשְּׁבַעַת גְּרוֹת שָׁלוֹ, אֲלֵא מְלַכְלֵךְ אֶת הַעֵינָיִם שָׁלוֹ, וּמְדַבֵּר כָּל דְּבָר רַע, וְהוּא בְּכַעַס, וְאֵין לוֹ אַמּוּנַת חַכְמִים, עַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וְנִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ (שֵׁם כ"ה): "וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנוּס לְפָנָיו" וְגו', שֶׁזֶּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, קָלְלָה מִהַתּוֹרָה, וְרוֹאִים שֶׁבְּנֵי-אָדָם סוֹבְלִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סִבָּל, וְהַכֵּל נִמְשָׁךְ לָהֶם, מִפְּנֵי שְׂאֵינָם מְקַדְשִׁים וּמְטַהֲרִים אֶת הַשְּׁבַעַת גְּרוֹת, כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת הַשְּׁבַעַת גְּרוֹת, הַמַּחֲ שָׁלוֹ נִקֵּי לְגַמְרֵי, וְנַעֲשֶׂה כְּלֵי לֵאמֹר סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה לְצִיַּת אֶת רַבְּנֵי ו"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכָה לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנֵי ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-כָּל-פְּנִיִם אֵיךְ שֶׁהוּא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל

מיני אַפְנִים שְׁבַעֵוֹלָם לֹא לְהִשְׁכַּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי מַעֲלַת בַּר
יִשְׂרָאֵל — שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מִמֶּנּוּ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתקפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא לאומן, כ' אָלוּל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְנִסְעֵ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ שֶׁדִּבְּרָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּפְחָד
מִשׁוּם דְּבַר, רַק תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִלָּךְ בְּגֵאוֹן
וּבְקוּמָה זְקוּפָה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מִכָּלוּם, וְדִי לְחַכְיָמָא.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל, אִם הָאָדָם חֲזָק בְּזֵה, יִרְאֶה גְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמוֹ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתקפא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא לאומן, כ' אָלוּל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְכֶם בְּרִפְת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֶּר־
מְצוּהָ שֶׁל בְּנֹכֶם, גְּרוֹ יְאִיר, יְהִי רְצוֹן שְׁתִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה,
וְכֵן מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁ... גֵרוּ יְאִיר, תְּהִיָּה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַפְעַל שָׁם מַה שְּׂאֵתָה צְרִיף, כִּי בְרֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹתְנִים מִתְּנוּת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂבָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּמִקְבֵּל שָׁם מִתְּנָה מְרַבְּנוּ ו"ל, שְׁזֵה הַמִּתְקַת הַדֵּינִים לְכֹל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֶר כִּי תבוא, כִּי אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִרְאֶה לְאַרְגֵּן שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יִקַּח קַפְסָה סְפָרִים לְאוֹמֵן לְהַפְצָה, וְזֶה הַכְּרַחֲי, כִּי עֲלִינוּ לְהִבְיֵא שְׁמָה כַּמָּה אֲלֵפֵי סְפָרִים, וְלְהַפְיֵץ אוֹתָם שָׁם.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּעֶזְנֵן הַפְּרָטִיסִים, וּמְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְקוֹמוֹת הַיְשִׁיבָה.

אֲנִי מֵאחַל לָךְ וּלְאֲשֶׁתְךָ "מִזֵּל טוֹב" תְּמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֶּרֶךְ-מְצוּהָ שֶׁל בְּנֹכֶם, גֵרוּ יְאִיר, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִרְווּ מִמְּנוּ רֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּו תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֶר כִּי תבוא, כִּי אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הִגָּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִכְנָס וּבָה, וּבְיַד אֵי גַפְעַל אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל מֵהַ
שְׁצַרְיָכִים לַפְּעַל, וְאֵי בְּיַד אֵי אֲבָקֶשׁ עָלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע
תְּפִלָּתְנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְיִהְיֶה לָּךְ כָּל טוֹב הַשָּׁנָה.

תְּשׂוּאוֹת חֵן עַל הָעֶזְרָה שְׂאֵת עֲזוּרַת לְבָנוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת
וְאֵת בֵּית-הַכְּנֶסֶת.

הַמֵּאַחַל לָּךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתקפד.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, כִּי אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּמְשֹׁף
אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ, אֲדַרְבָּהּ, רְאֵה לְמִצָּא בְּעֲצָמְךָ
נִקְדוּת טוֹבוֹת, שְׂאֵתָה גַם-כֵּן חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַד־יָזֶה
תִּתְעַלֶּה בְּעֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שְׂמִדְבָּרִים
אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַדְּבִיבּוֹר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הָיוּ מְבַלִּים אֶת הַזְּמַן, אֶלָּא תְּמִיד הָיוּ
מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַד־יָזֶה תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הִגָּה אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן עַל רֹאשׁ

אֲשֶׁר כּוֹתֵקָפָה — כּוֹתֵקָפוּ בְּנַחַל רַפֵּט
הַשָּׁנָה, וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֵקָךְ, וּבְנֻדַי תִּפְעַל
שָׁם מֵה שְׁתַּצְטַרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוֹתֵקָפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בֵּי תְּבוּא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁקִבְלַת אֶת כָּל הַכֶּסֶף
בְּעִבּוּר הַנְּסִיעָה לְאוּמָן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד
מְאֹד, שְׁאַתָּה זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּצוּתָא חֲדָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים,
וּבְנֻדַי תִּהְיֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְתִפְעַל שָׁם אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל כָּל
מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִדּוּן אֶת
עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ
מְאֹד מְאֹד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת שְׁיֵשׁ בוֹ,
כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹתֵר"ן, חֵלֵק א', סִימָן רַפּב).

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוֹתֵקָפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בֵּי תְּבוּא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ,
שְׁאַתָּה תְּבוּא אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּדַרְךָ נֵס.

אתה צריך להודות ולהלל להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים שעשה אתך, אני מקווה לפניו יתברך, שהכל יסתדר אצל בתיך ואצל חתניך.

הנה ראש השנה יום הדין הגדול והנורא והנפלא נכנס ובה, ועלינו להכין את עצמנו אל היום הקדוש הזה, ונזכה לקבל את התקונים אצל רבנו ז"ל.

העקר תראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקפו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תבוא, כ"א אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל היניק וחסנים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח, שאתה ילד פקח, ומתמיד בלמוד התורה הקדושה.

עליך לדעת, מה שלומדים בימי הבחירות — זה אין לתאר ואין לשער כלל, מה שזה מועיל על כל החיים, פי בדרך כלל אחר-כך קשה מאד לצמצם את מחו וללמד, ואם מרגילים את עצמו כשהוא עדין בגיל צעיר, אז מצליחים מאד בחיים.

העקר תשמור את עצמך לא להתחבר עם חברים רעים, רק תעשה כל מיני מאמצים לשקד על דלתות התורה, וכן תתפלל בכונה גדולה מאד, ועל-ידי-זה תצליח בדרך תמיד.

אֲשֶׁר כּוֹ תתְּקַפַּח — כּוֹ תתְּקַפֵּט בְּנַחֵל רָצָא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תתְּקַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כִּי אֵל אֱלוֹל הִתְשַׁנְּחָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְךָ, וְלִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת אֵיךְ שָׁאַתָּה מִתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, תִּמְשִׁיךְ כָּךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲלֶה בְּמַעְלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וּמָאֵד מָאֵד רְצִיתִי
שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בְּש"ס וּבְפּוֹסְקִים, וְאַחֲר־כֵּן תּוּכַל לְהַכְּנִס בְּיָתֵר שְׂאֵת
וּבְיָתֵר עֹז בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטָהֳרָהּ וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקֹר תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִחֲבָרִים רָעִים וּבְפָרֵט מְלִיצָנִים, שְׁלֵא
יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם עֵסֶק אַתָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְּלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

תַּתְּפַלֵּל וְתִהְיֶה בְּחוּר רְצִינִי וְתִשְׁקֹד עַל דְּלָתִי "סִפְר־הַמְּדוֹת",
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִקְנֶה לְעֲצֻמְךָ מְדוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תתְּקַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כִּי אֵל אֱלוֹל הִתְשַׁנְּחָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל, "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתָּם יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאֲנִי
רוֹאֶה שְׂאֵתָם מִתְּחַזְּקִים יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר זֶה כָּל חֻלְקֵי

מִכָּל עַמְלִי, סוֹף כָּל סוֹף עַד שְׁזַכֵּינוּ לְהַקִּים קְהֵלָה נִפְלְאָה כְּזוֹ מְסֻדֶּרֶת וּמִיִּשְׁבֵּת וְכוּ' וְכוּ', עַל אִף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲשֵׂה וְעַדִּין עוֹשֶׂה מֵה שְׁעוֹשֶׂה וְכוּ', חוֹתֵר וְאַיִךְ שֶׁהוּא חוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', לְרֵאוֹת בְּכַשְׁלוֹן קְהֵלְתֵנוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא יִצְלִיחַ, זֶה רַק הוֹדוֹת הָאֲחֵדוֹת שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כַּמָּה יָמִים לִפְנֵי הַנְּסִיעָה הַקְּדוֹשָׁה לְאוֹמֵן, שְׁבוּדָאֵי נִפְעַל אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִפְעַל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְאַחַד בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עַז בְּאֲחֵדוֹת, וְשִׁפְלֵ אֶחָד יִקַּח עִמּוֹ חֲבִילָה שֶׁל סִפְרִים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲסֹק שָׁמָּה בְּהַפְצָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּצְלִיחַ הַשָּׁנָה לִפְעַל אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִפְעַל.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִם נִשְׂאָר מִנֵּינֵי, שְׁיַעֲשׂוּ מִנֵּינֵי בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ" דִּיקָא, לְמַעַן שִׁפְלֵ הַנְּשִׂים תּוֹכְלָנָה לְשִׁמְעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֻדְרֵי פִי תְבוּא, כ"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, פִּי הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, אֲדַרְבֶּה צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מִעַמֵּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים מְאֹד.

הַעֲקֹר זֶה הֵהֱתַחְזָקוֹת וְהִדְבָּקוֹת בְּחַיִּי בְּחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמְדִּי

לא ירצה האדם רק את הקדוש־ברוך־הוא, כשֶׁאֵדָם אֵינוֹ רוֹצֵה רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוּ מִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן רָאִי לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִף שֶׁנִּדְמָה לָךְ שֶׁזֶה לֹא שִׁיף לְאִשָּׁה, תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁהַנְּשִׁים יוֹתֵר קְרוֹבוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מֵהַגְּבָרִים, כִּי לִבָּם נִשְׁבֵּר מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב לֵב נִשְׁבֵּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים נא): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֻקִּים לֹא תִבּוֹה", וְלִכֵּן רָאִי תָמִיד לְחֻשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל־יְדִיָּוָה תִּצְלִיחִי דַרְכָּךְ תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שֶׁתִּצְלִיחִי דַרְכָּךְ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ"א אֵלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעֵךְ, שֶׁבַעֲלֶךָ נִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

עֲלִי לְהִצְהִיר לָךְ, שְׁמָה שֶׁלְקַחְתִּי מִכֶּם הִיָּה רַק הַלְוָאָה, וּמִתִּי שֶׁתִּצְטָרְכִי אֶת זֶה חֲזָרָה — תִּקְבְּלִי, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲנִי לֹא לְקַחְתִּי אֶת זֶה בְּתוֹר מִתְּנָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רַק הַלְוָאָה, אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה לָךְ דִּינָה מְשֻׁלָּה, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּשֶׁיִּתְחִילוּ לְבָנוֹת דִּירוֹת, תִּרְשָׁמִי לְקִנּוֹת דִּינָה, וְתִקְבְּלִי אֶת כָּל הַכֶּסֶף בַּחֲזָרָה.

רָאִי לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקָּךְ, שֶׁאֵת יוֹדַעַת מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, מְרַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְכֵן תִּתְחַזְּקִי בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבַעֲוֹלָם, וְעַל־יְדִיָּוָה תִּצְלִיחִי דַרְכָּךְ תָּמִיד.

רצד אָשֶׁר כּוֹ תתקצב — כּוֹ תתקצג בּנחל

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כ"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַזְהֵר לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין
— זוֹכֶה לְחַיִּים וְלְאַרְיִכוֹת יָמִים.

רְאֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְהַשְׁבַּת הִיא זְוִיגָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בְּזִכּוֹת
שְׁמִירַת שַׁבַּת, תּוֹזֵכָה לְמִצְאָה אֶת בֵּית זְוִיגְךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כ"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נֹצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַנְּנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִחוּס וִירַחֵם עַל הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם, שְׁיִחִיו בְּרִיאִים, וּבִפְרֻט בְּזִכּוֹת הַעֶסֶק שְׂאֲתֶם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק
נוֹרָא כְּזֶה, עֶסֶק הַרְבִּים — לְבִנּוֹת אוֹלָם שְׂמֻחוֹת, שְׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִחִיו תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם רַק שְׂמֻחוֹת, וּבְזִכּוֹת שְׂנֻבְנָה

אֲשֶׁר כּוֹתֵקֶצֶד — כּוֹתֵקֶצֶה בְּנֶחֱל רֶצֶה

בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּשְׁמַע וְתִתְקַבַּל תְּפִלַּתְכֶם לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִדְאִי נִרְאֶה עוֹד נְסִים גְּלוּיִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵקֶצֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תְּבֹא, כ"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַנְּנִי נוֹסַע אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבִדְאִי אֲזַכִּיר אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וְכֵן אֶת כָּל הַמְשָׁפָחָה, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּשְׁמַעְנָה תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּלְכִי לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְנִזְכָּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹתֵקֶצֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תְּבֹא, כ"א בְּאֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, שאנו זוכים שוב בזה העולם להתקבץ יחד ולדבר מרבנו ו"ל, אף שזה בא כל-כף קשה, ויש מניעות עצומות על כל פרט ופרט השיך לרבנו ו"ל, והסמ"ך-מ"ם עומד לארכו ולרחבו למנע ולעכב.

ידוע, שרבנו ו"ל תמיד קם בתצות, והיה ער עד עלות השחר והתפלל בגן, ונשא עטוף בטלית עד מאחר אחר התפלה, והלך אחר-כך לישן, וכשקם החל להתבודד להקדוש-ברוך-הוא.

פעם ספר לאנשי שלומנו (ת"י-מוה"ר, סימן כד): אני אחר הגן אכלתי והלכתי לישן, קמתי והתחלתי לבכות הרבה להקדוש-ברוך-הוא, למה כל דבר קטן שאני צריך לעשות, בא לי במסירות נפש הכי גדולה. וזה רואים בחוש, יכול להיות דבר הכי גדול אצל מישהו אחר, ואורך זמן מועט ביותר בלא בעיות, והדבר הכי קטן שרק תלוי ברבנו ו"ל — על זה עומדים מונעים ומעפבים, חומות בצורות, שאי אפשר להסבירם בשום אופן, ודבר זה פלא על גבי פלא.

ובאמת אמר לי פעם הרב החסיד: ר' אליהו חיים רוזין ו"ל, שיהיה תלמיד של ר' אברהם בר' נחמן ו"ל, ושמע ממנו שאמר בשם אביו, שאמר בשם מוהר"ן ת"ו"ל: מאין יודעים בדבר רבנו ו"ל, אם זה מהקדשה או חס ושלום לא? כי הרבה פעמים יכולים לחשב, שאני מקרב לרבנו ו"ל, ואני משמש את רבנו ו"ל, ויש לי קשר לרבנו ו"ל, ובאמת הכל דמיון, אין לה שום שיכות ושום קשר לרבנו ו"ל, ומה בכלל אתה נקרא על שם רבנו ו"ל? ! אבל אם אנו רואים, שכל דבר קטן שאנו רוצים לעשות בשביל רבנו ו"ל, בא בקשיים גדולים כל-כף, זה הסימן שזהו דבר רבנו ו"ל, אתרת לא היה הולך כל-כף כבוד. וזאת רואים גם בתוך ברסלב, ישנם מקומות שהולך אצלם הכל בנקל, כי הסמ"ך-מ"ם אינו מפחד מהם, שיהיה להם עוד מבנה, שיהיו עוד אנשים שיתוספו וכו', אבל במקום שכל פסיעה ופסיעה הולכת שם במסירות נפש הכי גדולה, רואים שזה

למעלה מהטבע, ולא יכולים להבין דבר זה בשום פנים ואפן. אבל כף הולף דבר רבנו ז"ל!

ידוע, שמוהרנ"ת ז"ל אף פעם לא רצה לשמע תלומות, כשבאו לספר לו חלום אמר: תספר לי יותר טוב מה שקורה עמך בהקין ולא בחלום. רק את החלומות של בתי רבנו ז"ל — אדל, שמע. פעם באה אליו, והיתה מפחדת ונרגשת מאד, ונכנסה לחדרו של מוהרנ"ת ז"ל, והבחין תכף-ומיד שמשהו מפריע לה, ולשאלתו מה קרה? ענתה ואמרה: ראיתי בחלום, שכל בית-הכנסת של רבנו ז"ל היה מלא אנשים, וכלם קשרו קשר ואמרו: אנחנו לא נתן לרבנו ז"ל להפגס לבית-הכנסת הזה. והחלו לישר עצמם בשורות, הגבורים עמדו בשורה הראשונה ליד הדלת, לכל הארץ והרחב מקיר לקיר נעמדה שורת אנשים, ידיהם שלובות זו בתוך זו, והיו חומה בצורה לא להפריד את השלוב ידים, ולא לתן, חס ושלום, לרבנו ז"ל להפגס. ואחריה עמדה עוד שורה, גם-כן מקיר לקיר שלובי יד, ואמרו אם רבנו ז"ל ישבר חומה ראשונה, לא נתן אנחנו להפגס, וכן שורה שלישית ורביעית, ממערב — מהפחת, עד המזרח — מקום רבנו ז"ל, עמדו שורות אנשים שלובי יד מקיר לקיר, וכל שורה אמרה: אם רבנו ז"ל ישבר שורה לפנינו, אנחנו לא נתן לו לעבר וכו' וכו'. ופתאם מבחינים מרחוק שרבנו ז"ל בא, החלה השורה הראשונה לומר זה לזה: נהיה חזקים ונחזיק שלובי יד, לא נתן לרבנו ז"ל להפגס, וכן אמרו שורה שניה ושלישית וכו'. והנה רבנו ז"ל פוסע עוד פסיעה ועוד פסיעה, הגיע לדלת, נשק למזוזה, והשורה הראשונה עזבו ידיהם, וזזו הצידה, רבנו ז"ל הולך עוד פסיעה, והשורה השניה גם-כן פתחה את שרשרת הידים, ועבר בה רבנו ז"ל, וכן היה עם שורה שלישית, רביעית וחמישית וכו', עד שהגיע למזרח, ופתח את הסדור והחל להתפלל. ובת רבנו ז"ל, מרב התרגשות התעוררה, והחלה להתפחד מאד. ומוהרנ"ת ז"ל שמע את החלום הזה, התלהב ואמר: כן, כן, כף הולף דבר רבנו ז"ל, הפסיעה הראשונה רואים ולא יותר.

הקדוש-ברוך-הוא עזר לי בחסד חנם, שזה לי יותר מארבעים

וארבע שנים, שזכיתי להתודע מרבנו ז"ל. דוד המלך אומר (תהלים צ, י): "ימי שנותינו בהם שבעים שנה". ועל השבעים שנה צריכים רחמים רבים; כי לצערנו הרב, אנו יעדים, שפכל יום ויום נפטרים אנשים צעירים, ומה שאני שומע ביום אחד, אדם נורמלי היה יכול מזמן לצאת מדעתו, רחמנא לישזבן, ילדים צעירים נדבקו במחלה הממארת, השם ישמר, בנים, בנות, אברכים צעירים, נשים צעירות, רחמנא לצלן, מה שקורה בזה העולם, ומה שפכל יום מצלצללים אלי ומבקשים רחמים רבים להתפלל על שמות אנשים הסובלים מהמחלה הזו, אז להגיע לשבעים שנה — צריכים רחמים רבים, ולבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, שפכלנו נהיה בריאים משך השבעים שנה. אבל משך השנים האלו שזכיתי להתודע מרבנו ז"ל, ראיתי דברים רבים, ארבעים וארבע שנים זה כמעט שני-שליש מהחיים.

על מוהרנ"ת ז"ל היתה מחלקת גדולה, מאז שהתקרב אל רבנו ז"ל, ועבר סכל נורא ואים בבזיונות גדולים וכו'. ולפני שהתקרב, היו מתפארים עמו ומשתבחים בו מאד, וגומרים עליו את ההלל שהוא כלי יקר, ודברו בשבחיו וכו', כי ידע את כל התוספות בש"ס, זה היה תחביבו — מה התוספות שואל ומה עונה, וכן חזר הלואה והלואה על כל הש"ס, ושמו הלך לפניו. וחסיו היה אדם גדול, שקראוהו: דער גרוייסער ר' דוד צבי — ר' דוד צבי הגדול, לקח אותו לחתן, והעיד על ר' דוד צבי הנה, הרבי ר' ברוך ממעון'בווד' זי"ע, דוד רבנו ז"ל, שאת יהודי זה אליהו הנביא מלוא תמיד. וכך התפאר חסיו על חתנו מוהרנ"ת ז"ל: הציעו לבתי הרבה חתנים, אבל לא ראיתי חתן כזה, שיש לו צואר ושכם כזה, והחל ללטרף את הצואר והשכם של עצמו, ואמר (בראשית מט, טו): "ויט שכמו לסבל, וירא מנחה כי טוב", שפסוק זה נאמר על חתני ר' נתן. והיה פלא למה אמר עליו פסוק זה? אלא מוהרנ"ת ז"ל מגיל צעיר היה מתמיד עצום. וכידוע בימים ההם התחתנו בגיל שלש-עשרה, ר' נתן נולד בט"ו בשבט תק"מ, והתחתן בשנת תקנ"ג, ובגיל שלש-עשרה אמר עליו חסיו, שהציעו לבתו הרבה חתנים, אבל

הַחֶתֶן הַזֶּה, יֵשׁ לוֹ צְנוּאר וְשִׁכְם יִשְׂרָאֵל. תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם יֶלֶד בְּגִיל
 שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה, לֹמֵד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, מִתְמִיד, וְהִתְחַתֵּן וְלָמַד
 בְּהִתְמַדָּה כְּזוֹ, בְּלִתי נִתֵּן לְשַׁעַר, וְלֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, לָמַד בְּתִשׁוּקָה
 עִזָּה. וְכִיּוֹם יֶלֶד בֶּן שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה הוּא יֶלֶד, עֲדִין מִשְׁתוֹכֵב וּמִשְׁחָק
 וְכוּ'. וְצָרִיכִים זְכוּת שְׂיֵלֵד הַמַּגִּיעַ לְשְׁלֹש־עֶשְׂרֵה לֹא יִהְיֶה פְּגוּם,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְכֵאֵן מְדַבֵּר מֵיֶלֶד שֶׁלָּמַד הַרְבֵּה תוֹרָה וַיִּדַע לָלַמַּד,
 וְאַחֲר־כֵּן כִּשֶׁהִתְחַתֵּן, הִתְחִיל לָלַמַּד בֵּיתָר שְׂאֵת, וְכִמְאֲמָרָם ו"ל
 (פְּסָחִים קִיב.): לֹמֵד תוֹרָה בְּטָהֳרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲר־כֵּן לֹמֵד
 תוֹרָה.

וְכֵן הַמְּשִׁיב מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל עַד גִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, לֹא הָיוּ לוֹ
 יְלָדִים, אֲשֶׁתוֹ הִיָּתָה מִפְּלֵת, וּבְגִיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, כַּמָּה יָמִים לִפְנֵי
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁנַת תַּקס"ב, מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל נִתְוַדַּע מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְהִתְקַרַּב
 אֵלָיו, וְכֵא אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּשָׁבוֹעַ שֶׁל הַסְּלִיחוֹת, וְכִיּוֹן שֶׁשָּׁמַע שֶׁכָּל
 עֲנִין רַבְּנוּ ו"ל זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִסְכַּם בְּדַעְתּוֹ לַחֲזוֹר לְבֵיתוֹ וְלָשׁוּב
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל אִף כָּל הַמְּנִיעוֹת שִׁיְהִיוּ לוֹ — לֹא אֶכְפֵּת לוֹ, וְכֵן
 הָיָה שֶׁחֲזַר לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. תַּכְּף כִּשְׁנִתְקַרַּב, אָמַר רַבְּנוּ ו"ל אַז תוֹרָה
 בְּלִקוּטֵי־מוֹהֲרֵנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה', וְאָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, שְׁלֹא הֵבִין
 כְּלוּם מִמָּה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, אֶלֶּא דְבָר אֶחָד: "אֲנִי שָׁמַעַת תּוֹכַחַת
 חַיִּים, בְּקֶרֶב חֲכָמִים תְּלִין", פְּסוּק זֶה שֶׁאָמְרוּ הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם
 בְּמִשְׁלֵי (טו, לא); הֵינּוּ שְׁאֵם שׁוֹמְעִים מִחֲלָקֶת עַל צְדִיקִים, צָרִיכִים
 לִידַע, שֶׁמִּשְׁמִיעִים אוֹתוֹ תּוֹכַחָה עַל שֶׁפָּגַם וְכוּ'. וְאָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל
 שֶׁהַדְּבוּר הַזֶּה תִּפְסוּ. אִם אֲנִי שׁוֹמַעַת מִחֲלָקֶת בְּקֶרֶב חֲכָמִים, תִּדַּע
 לִךְ שֶׁזֶה בְּשִׁבְלֶךְ, שְׂאֵתָה פְּגוּם, וְאֵינְךָ רְאוּי לְהִיּוֹת מְקַרֵּב לְצַדִּיק
 הַזֶּה, לְכֵן אֵתָה שׁוֹמַעַ לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת עֲלָיו, וְאִז
 אֵתָה בּוֹרַח. וְאָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל (לִקוּטֵי־הַלְכוֹת, הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ד'),
 שֶׁזֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה, שֶׁאָדָם שׁוֹבֵר כְּבָר אֵת כָּל הַמְּנִיעוֹת, עַד שֶׁבָּא
 אֶל הַצְּדִיק, כִּי עַל הַהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק יִשְׁנֶן, כִּידוּעַ, מְנִיעוֹת רַבּוֹת:
 מְנִיעוֹת הַמַּח — הָאֵם זֶה בְּאֵמַת צְדִיק, הָאֵם בְּאֵמַת יְעוֹזֵר לִי, הָאֵם
 זֶה כֶּף אוֹ אַחֲרֵת וְכוּ' וְכוּ'. וַיֵּשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה הַמְּדַבְּרִים רַע עַל
 הַצְּדִיק, אֲבָל אִם אָדָם מְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ וַיִּוַדַּע: "אֲנִי פָּגַמְתִּי כָּל־כֶּף

הרבה, ועשיתי כל מיני תועבות שבעולם, והנה בא איש צדיק שיכול להחיות אותי, יש לו דבורים היכולים להחיות כל העולם בלוי, ומתישב בזה, יש לו כבר התחזקות, ואף אחד אינו יכול להרחיקו מצדיק זה.

מוהרנ"ת ז"ל בראש השנה הראשון שהתודע מרבנו ז"ל בשנת תקס"ב, בשהיה אז בן עשרים ושנים שנה, נשאר אצל רבנו ז"ל. ובעשרת ימי תשובה, רצה מאד מאד להפגס אל רבנו ז"ל ולדבר עמו. ורבנו ז"ל היה סגור בתדרו, ולא היו יכולים לדבר עמו רב היום והלילה, רק בשחרית, מנחה, ערבית נפתחה הדלת, ומי שרצה נכנס, והצרו לקצר מאד, כי לרבנו ז"ל לא היה זמן, והיה פחד גדול אצלו, מחמת רב קדשתו. אזי אחר התפלה בבקר, באחד מימי עשרת ימי תשובה, תכף כשסיימו את התפלה, ומוהרנ"ת ז"ל חכה כבר כמה ימים, מחמת שהשתוקק לדבר עם רבנו ז"ל, ולפרש לפניו את ספקותיו ושאלותיו, כי עברו עליו משברים רבים בחיים, אשתו הפילה כמה פעמים וכו', וחקמו היה מתנגד בכלל על חסידים.

כי קדם שהתקרב לרבנו ז"ל, הלך אל הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב וכו', וחקמו אף שהיה קדש קדשים, והלך עם גלוי אליהו, חלק על תלמידי הבעל-שם ותלמידי המגיד, כי קדם לכן נסע חקמו לרבי פינחס מקוריץ זי"ע, ומאד התפעל ממנו, כי הקדשה שהיתה שורה אצל תלמידי הבעל-שם והמגיד — אין לתאר ולשער, כל תלמיד היה חדוש נפלא. אין לנו שום משג מה זה להיות תלמיד מהבעל-שם טוב הקדוש זי"ע, או תלמיד מהמגיד ממזריטש זי"ע.

ועד כדי כך שמשפרים, שהרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, פעם בליל הושענא רבא, נכנס לבית המדרש שלו, ומצא אברך קורא ספר דברים משנה תורה פנהוג, ותכף כשהרבי רבי אלימלך נכנס, האברך החזיק בפסוק: "כי אם ליראה את ה' אלקיך", אמר לו הרבי: אפה יודע מה זה יראה? ונתן צעקה. והאברך הזה החל לירא ולפחד כל-כף, ושניו דא לדא נקשן, עד שנפל על הארץ

מחמת רב פחד. וכן עברו שעות, והבן של הרבי רבי אלימלך ראה, שהאברך רועד וחושש מפחד, כאלו מישהו רוצה להרגו, ונכנס לאביו ואמרו, שרחמנות על אברך זה. יצא הרבי רבי אלימלך, והכה בו במטפחת על פניו, וחדל לפחד. תתארו לעצמכם מה היו תלמידי המגיד והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע.

ותמיו הלך בהתחלה אל הצדיק הקדוש רבי פינחס מקוריץ זי"ע, אבל כיון שראה שהחסידים מדברים על רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע, אזי התישב — אם כל-כף נראה לי הרב הקדוש רבי פינחס מקוריץ זי"ע, במכרז הוא שהרב הקדוש רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע מיחד במינו, ונתישב לנסע גם אליו, ובא אליו, ואצלו היה בטול הבחירה ממש, ומאד התפעל ממנו, רק ששמע, שאנשיו של רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע מדברים נגד רבי פינחס מקוריץ זי"ע, תכף ששמע שזה מדבר על זה וזה על זה, אמר, ששניהם אינם אמת, ובכל יום ויום דבר נגד תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ואמר כן ושח את התנגדותו למוהרנ"ת ז"ל. והיה קשה למוהרנ"ת ז"ל, שראה את רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, צדיק הדור, ואת רבי מרדכי מקרעמניץ זי"ע, צדיק הדור, ואת רבי זושא זי"ע, צדיק הדור, ותמיו אומר שלא כדאי להתקרב אליהם, אז היו לו קשיות, כיון שנתקרב לרבנו ז"ל, ושמע את הפסוק הראשון, שאמר רבנו ז"ל: "אין שמעת תוכחת חיים, בקרב חכמים תלין", מי ששומע מחלקת בין צדיקים, ידע שזה בשבילו, שרוצים לרחקו. אזי נתישבה קשיתו של מוהרנ"ת ז"ל, וידע, שזה הנסיון הכי גדול לאדם, הינו שעובר הרבה נסיונות קשים ומרים עד שמתקרב לצדיק, ומרים לו מאד החיים, וכשזוכה להתקרב אל הצדיק, מרגיש טעם אחר בחיים, אבל הנה שומע מחלקת, והמחלקת הורסת את הכל, אזי רצה מאד לדבר עם רבנו ז"ל, וכך עברו כמה ימים בעשרת ימי תשובה. ויום אחד אחר התפלה, תכף כשרבנו ז"ל רצה לצאת מבית-הפנסת, רמז למוהרנ"ת ז"ל לבוא אחריו, ומוהרנ"ת ז"ל רץ תכף-ומיד, ורבנו ז"ל החל לטייל עמו בחוץ, וכך הלכו, ומוהרנ"ת ז"ל החל לבכות לרבנו ז"ל, וספר לו הכל, כל אשר עבר

עָלִיו וְעוֹבֵר עָלָיו, וּמָה שֶׁחָמִיו מִתְנַגֵּד עַל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו, וְהַמַּגִּיד מִמְזִרְיָטֵשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו. אָזִי רַבְּנוּ ז"ל כָּרַף זָרוּעוֹ סָבִיב הַפְתָּף, וְאָמַר לוֹ בְּאִידישׁ, וְהַתְּרַגּוּם כָּף: כִּמָּה טוֹב כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאָז שָׁמַע מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה מַעֲנִין שֶׁל הַתְּבוּדָה. אָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! הֲיֵה לוֹ פֶּלֶא גָדוֹל. וְגִלָּה לוֹ רַבְּנוּ ז"ל כֹּל הַעֲנִין שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְנִסְפָּם תַּכְף-וּמְיָד אֶצֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְהִיּוֹת צַדִּיק, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כֹּל צָרְכָיו יִבְקֹשׁ תַּכְף-וּמְיָד מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִסְפָּם בְּדַעַתוֹ לְהִשְׁאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא צָרִיף אִשָּׁה, אָבָא וְאֵמָא, אֲנִי לֹא עוֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל. בְּשֶׁבֶת תְּשׁוּבָה נִשְׁאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל דָּבָר מֵהַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו', שֵׁשׁ מְדָבֵר, שֶׁצָּרִיף לְהִיּוֹת בָּקִי בְּרִצּוֹא וּבָקִי בְּשׁוֹב, הֵגַם שֶׁאָדָם מֵתְלַהֵב לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל צָרִיף לִידַע אֵיךְ לְרַדֵּת, וְאַחַר הַשֶּׁבֶת אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: עַד כַּה הִיִּית בָּקִי בְּרִצּוֹא, וְעַתָּה אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ לְהִיּוֹת בָּקִי בְּשׁוֹב.

זוֹ הִיִּתָּה הַתְּקַרְבוֹת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל. וְזֶה אָנוּ רוֹאִים, לָמָּה הִיָּה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל יוֹתֵר מִכֹּל הַתְּלַמִּידִים? כִּי הִיָּה בָּקִי בְּשׁוֹב. כֹּל חָיָו עָבְרוּ עָלָיו מַחְלָקַת וַיְסוּרִים עַל לֹא דָבָר, אֲפִלּוֹ מִתְּלַמִּידי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁדָּבְרוּ עָלָיו, אֲבָל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִיָּה בָּקִי בְּשׁוֹב, הוֹתִיר לָנוּ סִפְרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁמְחַזְקִים וּמְשַׁמְחִים וּמְחַיִּים וּמְעוֹדְדִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַד כַּה, אֲבָל סָבַל אַרְבַּעִים שָׁנָה מַחְלָקַת עֲצוּמָה — הֵן מִבְּפָנִים וְהֵן מִבְּחוּץ. פַּעַם הַתְּבַטָּא וְאָמַר: תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁהַמַּחְלָקַת מִבְּפָנִים יוֹתֵר כּוֹאֶבֶת לִי מִהַמַּחְלָקַת שֶׁמִּבְּחוּץ, וְלֹא הִבִּינוּ. וְהִנֵּה עָבְרוּ כְּמַעֲט מֵאַתִּים שָׁנָה מֵאֵז הַסִּתְּלָקוֹת רַבְּנוּ ז"ל, מֵאָה שְׁמוֹנִים וְחָשֶׁע שָׁנִים, וְאַנְחָנוּ רוֹאִים שֶׁדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַתְּקִימוּ בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמְּלָה, שֶׁאָמַר, שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְהִשְׁאֵר אֶתְכֶם, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ דָּבָר רַבְּנוּ ז"ל מִתְּפָרְסָם בְּעוֹלָם.

כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי, הִיִּיתִי בֵּין חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֲצִי שָׁנִים, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי סֵפֶר אֶחָד. קִדְּם לָכֵן לֹא יְדַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית לֹא יָדְעוּ כֹּלֵל מִחֲסִידוֹת זוֹ, וּמִשְׁמָה. לְמַדְתִּי אֶצֶל

ראש ישיבה, שלא ידע אפלו איך לִבְטֹא אֶת הַמְּלָה בְּרִסְלָב, כֹּל-כֶּף נַעֲלָם וְנִסְתָּר הָיָה רַבְּנוֹ ז"ל. אֲבָל עַל-יְדֵי סֵפֶר אֶחָד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, זְכִיתִי לְהִתְהַפֵּף, וְנִכְנַס לִי חֶשֶׁק חֲזָק לְלַמַּד תּוֹרָה וּלְהַשְׁתַּנּוֹת מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה, וְאִזּוֹ נִסְכַּם בְּדַעְתִּי, אִם סֵפֶר קָטָן יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת הָאָדָם מִהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים וְאֶזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְאֲדַפִּיס אֶת כָּל סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֲמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וּבִקְשָׁתִי עַל זֶה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים.

וְתַכְף-וּמִיד אַחַר הַחֲתֻנָּה, לֹא הָיָה לִי אֲפִלוּ מַה לֵּאכֹל, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמֵּעוֹ, הֵינּוּ אֲפִלוּ חֲתִיכַת לֶחֶם לֹא הָיָה כֶּסֶף לְקָנוֹת. אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הָיוּ לִי יְמֵי הַנְּעוּרִים מְאֹד יָפִים, כִּי בְלִיתִי אֶת הַזְּמַן עִם סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְלֹא הִטְעִיתִי עֲצָמִי, כִּי תַכְף-וּמִיד כִּשְׁנוֹתְקַרְבָּתִי לְרַבְּנוֹ ז"ל הִתְלַהֲבָתִי וְחִזְרָתִי פְעָמִים אֵין מִסֵּפֶר עַל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת", "סִפּוּרֵי-הַמְּדוּת", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְעַל כָּלֵם — "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁכַּמָּה שָׂאֲסַפֵּר לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ, אֲבָל כָּלִפִּי שָׁמִיא זֶה גְּלִיָּא, וְהִיָּתָה תְּקוּפָה שֶׁל כְּשָׁנָתִים וַחֲצִי, שְׁסִימָתִי בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁלֹשִׁים פְּעַם בְּבַת אַחַת, וְלֹא נֶחְסַר לִי חֹדֶשׁ אֶחָד. וְהִיָּתָה תְּקוּפָה אַרְבָּה, שְׁסִימָתִי כָּל שָׁבוּעַ אֶת "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְ"חֵיִי-מוֹהַר"ן", הָיוּ תְּקוּפוֹת שְׁגֻמְרָתִי אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּכָל יוֹם, כֹּל-כֶּף שְׁקֵדְתִי עַל סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְזֶה מַה שְּׁנוֹתָן אֶת לִי הִכַּח עַל שְׂאֲרָבְעִים וְאַרְבַּע שָׁנָה קָמוּ עָלַי מִי שְׁקָמוּ.

וּמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל פְּעַם בְּעַת הַמַּחְלָקָת, עָמַד כָּל הַלִּילָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְצָעַק (יוֹנָה ב. ד): "כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגִלְיָה עָלַי עֲבְרוּ", וְלֹא הִפְסִיק, "כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגִלְיָה עָלַי עֲבְרוּ", וְזֶה הָיָה בְּתַקְּףֵי הַמַּחְלָקָת עָלָיו, שְׁרַדְפוּהוּ עַד חֲרָמָה, וְרָצוּ לְמַחְקוֹ מִהָעוֹלָם. וְכֵן עָבַר מוֹהַרְנֵי"ת בְּחַיּוֹ, וְהַדְּפִיס סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְכָתַב דְּבָרִים חֲדָשִׁים, חֹדֶשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל כְּפִי הַדּוֹר, שְׁזֶה כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׂאֲרָךְ לוֹ לְכַתְּבָם אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהַשְּׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאֲרָה כְּזוֹ, שְׁעַד הַיּוֹם אָנוּ נִהְנִים מִזֶּה. וְהָיָה חֹדֶשׁ שְׁבַחְדוּשִׁים, וּבִלְעָדָיו לֹא הָיָה נִשְׂאָר כָּלוּם מִרַבְּנוֹ ז"ל, וְכָמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוֹ ז"ל: אִם לֹא מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל, לֹא הָיָה נִשְׂאָר מִמֶּנִּי

עֲלֵה אֶחָד. מוֹהַרְנֵת ו"ל הֵבִין יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידִים, שְׁעָנִין רַבְּנוּ ו"ל אֵינּוּ רַק לְדוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲלֵא עַד סוֹף כּל הַדּוֹרוֹת.

שְׁנַת תַּקְעָא — רֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְהִיא חֲלָשׁ מְאֹד, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לִילֵף עַל רַגְלָיו, וְסָבַל מִשַּׁחֲפֶת, אֲשֶׁר בְּיָמַימִים דְּאָז הָיְתָה זֶה מַחֲלָה חֲשׂוּכַת מִרְפָּא, וְאָז דִּבֵּר רַבְּנוּ ו"ל הִרְבֵּה עַל עָנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁצָרִיכִים לְבוֹא אֵלָיו וְזֶה כָּל עָנִינוּ, וְאַפְלוּ אַחֵר הַהִסְתַּלְקוֹת יְבוֹאוּ לְצִיּוּנוּ.

וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים בְּדִיוֹק שְׁבוּעַ לִפְנֵי "זִכֹּר בְּרִית", תְּתַאֲרוּ לְעַצְמְכֶם, שְׁבוּעַ הַבָּא בְּשַׁעֲהָ זֶה, רַב רַבָּם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ בְּאוֹמָן, וּמְכִינִים עַצְמָם לְלֵיל שְׁשִׁי ל"זִכֹּר בְּרִית", שְׁנָה עָרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, מָה, מִי וְאִיף עֲבָרָה הַשָּׁנָה.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הֵבִיאוּ 'מִתְּנוּת' לְרַבְּנוּ ו"ל; הֵינּוּ זֶה זָכָה לְסִיִּם ש"ס, זֶה זָכָה לְסִיִּם שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, זֶה זָכָה לְסִיִּם זֶה־זֶה, זֶה זָכָה לְסִיִּם טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ'. עֲתָה אָנוּ בָּאִים לְרַבְּנוּ ו"ל, וְעוֹשִׂים חֲשָׁבוֹן — אֵיזוֹ מִתְּנָה נָבִיא לְרַבְּנוּ ו"ל, מָה עָשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה?! וְנִכְנַס קָצַת פַּחַד, סוֹף כָּל סוֹף תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין, וְדָנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה. תְּתַאֲרוּ לְעַצְמְכֶם כְּמָה אַנְשֵׁים נִהְרְגוּ הַשָּׁנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן?! כְּמָה אַנְשֵׁים נִשְׂרְפוּ הַשָּׁנָה?! כְּמָה אַנְשֵׁים נִחְנְקוּ הַשָּׁנָה בְּמִיתוֹת מִשְׁנוֹת, בְּתַאֲנוֹת דְּרָכִים, בְּמַחֲלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וַיִּצִיל, חֲלֵי הַיְלָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, גְּנִבּוֹת וְהַפְּסָדִים, וְהַפֵּל נִכְתַּב בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁהוֹלְכִים לְדוֹן אוֹתָנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וּבִכְפָּרְט בְּשַׁעֲהָ זֶה, שְׁעוֹמְדִים לְהֵיוֹת דְּבָרִים נוֹרְאִים בְּעוֹלָם, לֵב מִי לֹא יִחַרַד וְלֹא יִירָא?! אֲבָל מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתִי עֲתָה? תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

אֲנִי מְכַרְח לומר לָכֶם, אָנוּ סְבַלְנוּ הַשָּׁנָה וְכֵן כָּל הַשָּׁנִים יוֹתֵר מִכָּל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב. הִבָּה נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט וּנְבַרְרוּ. כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שָׂרָק רְצִינוּ לַעֲשׂוֹת, עָמַד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעַצְמוֹ, וְהַפְּרִיעַ וּמִנַּע בְּעַדֵּינוּ, הֵצֵר כָּל צַעַד וְשַׁעַל שְׁלָנוּ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הַתְּפַעֲלָנוּ, וְצַעַדְנוּ עַקֵּב בְּצַד אֲגָדֵל, וְאָנוּ אוֹחֲזִים הֵיכָן שְׂאוּחֲזִים.

מָה עֲשִׂינוּ הַשָּׁנָה? בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּל תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל הַפִּיצוּ הַשָּׁנָה אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר שָׂאָר חֲסִידֵי בְּרִסְלָב אֵינָם עוֹשִׂים אֶת זֹאת. וּמָה זֶה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל? שְׂאֵנִי רוֹצֶה, שְׂעוּד יְהוּדֵי יִדַע מֵרַבֵּנוּ ו"ל! וְעַתָּה פֹּלֵא — לְמָה הַסֵּמֶךְ-ךָ מ"ם לִוְקַח עֲצֻמוֹ רַק עַל תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְשׁוֹנֵא אוֹתָנוּ? וְלָמָּה כָּל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ וּמְדַבְּרִים עָלֵינוּ? וּמְקַנְטְרִים: אַתֶּם אֵינְכֶם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אֵינְכֶם מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל. וַיֵּשׁ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, מֵאֲלוֹ הַמְּדַבְּרִים לְמִינֵיהֶם, כְּאֵלוֹ זֶלְמָן, זֶרַח, שְׁמֶרֶל, בְּרַל, הֵם כֵּן יוֹדְעִים מֵרַבֵּנוּ ו"ל, וְתַלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" אֵינָם מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל. אֲבָל מִי שְׂאִין לוֹ שְׂכָל, וְהוּא מְקַטְנֵי הַדַּעַת, אוֹמֵר: שְׂמַעֲלָקָא אָמַר, שְׂמֶרֶל דְּבַר, בְּרַל אָמַר, אַזִּי מַשְׁהוּ מְכַרְח לְהִיּוֹת כְּאֵן, וּבוֹרְח. אֲבָל מִי שְׂבַר דַּעַת הוּא, חוֹשֵׁב: "מִי אַתֶּם בְּכָלֵל? מַה יֵּשׁ לִי שִׁיכוֹת אַתְּכֶם? מַה עֲשִׂיתֶם כָּל הַשָּׁנָה בְּשִׁבִיל רַבֵּנוּ ו"ל? מַה עֲשִׂיתֶם כָּל הַשָּׁנָה, עַל מְנַת שְׂרַבְנוּ ו"ל יִתְפָּרְסֶם בְּעוֹלָם? אֵינִי שָׂם לָב אֲלֵיכֶם!" וּמְחֻזֵּק עֲצֻמוֹ חֻזַּק בְּ"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ".

הַשָּׁנָה הַדַּפְסָנוּ חֲמֵשָׁה מַלְיוֹן קוֹנְטְרָסִים, וְאֵין זֶה סְפוּר בְּעֵלְמָא, אֲלֵא מְצִיאוֹת קִימַת, וְרַב רַבֵּם שֶׁל הַקוֹנְטְרָסִים מוּפָצִים, וְהֵיכָן? בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וְזֶה אֲשֶׁר יָבִיא הַשָּׁנָה אֶלְפֵי אַנְשִׁים לְאוּמָן, אֲשֶׁר אָנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים שִׁיְהִיּוּ לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר אֶלֶף אִישׁ, וּמִי יָבִיאֶם? אֵלוֹ הַקוֹנְטְרָסִים וְהַחוֹבְרוֹת שְׂעוֹשִׂים לִיצְנוֹת מֵהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם. אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה לְבוֹא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבֵּנוּ ו"ל? רַבֵּנוּ ו"ל יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַכִּי גְרוּעַ!

הַיּוֹם סִפַּר לִי יְהוּדֵי אֶחָד, עַד הֵיכָן רַבֵּנוּ ו"ל מְגִיעַ. הִנֵּה בַּהוֹדוּ, בַּמְזוֹרַח הַרְחוּק, יֵשׁ שָׂם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עֲבוּדָה זָרָה, טְמֵאָה נוֹרָאָה כְּזוֹ, שְׂכָל אֵלוֹ שְׂגָמְרוּ אֶת בַּחְרוּתָם, מִסְכַּנִּים הַשְּׁפִילוּ אוֹתָם, בַּזֹּר אֹתָם, הִכּוּ אוֹתָם, נִעְנְשׁוּ בְּעַנְשֵׁי קָשִׁים וּמְרִים, בְּיוֹדְעִין וּבְלֵא יוֹדְעִין, כִּי הֵתַעֲלָלוּת בַּחֲטָאִים, זֶה אִים וְנוֹרָא, עַד שְׂחֲטִילִים מִתְּאֲבָדִים, כִּי אֵינָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל עֲלֵבוֹנוֹת כְּאֵלוֹ. חָזַל עֲבַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים בְּגִיּהָנוּם כְּזֶה, וְאַחַר-כֵּן זוֹרַק הַכָּל מַעֲלִיו, וּבוֹרְח לְמְזוֹרַח

הרחוק, ונגנס שם בעבודה ורה של בודאיזם, רחמנא לצלן, ואין לו מה לאכל, והולך קרוע ובלוי, ומסתבף עם סמים. אָמר לי אותו יהודי, שגם שם מגיע רבנו ז"ל, ואיך? על-ידי הקונטרסים האלו, שהחזירו בתשובה מאות ואלפי אנשים, ואף אחד אינו יודע מאין זה בא, אבל זו הזכות שלכם, אנשי שלומנו היקרים! תלמידי "היכל-הקדש", ועם זה אתם צריכים לבוא לרבנו ז"ל בשמחה עצומה, עם גאות וגאון, להתגאות, שברוך השם, השנה זכותם לפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, זו צריכה להיות לכם השמחה הכי גדולה, שזכותם לשרת את רבנו ז"ל ולשמשו, איזו זכות זו! ובפרט אלו הגרים ביבנאל, להם יש זכות מיחדת.

ואני אומר עכשו לכל שומעי דברי: אנשי שלומנו בירושלים, בבני-ברק, באשדוד, באשקלון, בראשון לציון, בחולון, בבת-ים, בנתיבות, בכאר שבע, באילת, בצפת, בקרית שמונה, כל השומעים אותי עתה, תדעו לכם! עבודה קדושה שאתם עושים — עליכם לשמח בה, ואף שאתם מקבלים בזיונות ועלבונות, שאומרים שאינכם ברסלב וכי, אל תתפעלו, הבחירה בידיכם — להשאר או לאו! אבל מי שיש לו קצת שכל — ישאר.

כשאני התקרבותי לרבנו ז"ל, הפוני מכות רצח, שאעזב את רבנו ז"ל, לקחו אותי לצדיקים מפרסמים, עם אלפי חסידים, שאעזב את רבנו ז"ל, ואמרתי: בשום אופן, והוספתי: "אפלו תביאו מלאכים מן השמים, חתיכות אש, שיציעקו שאעזב את רבנו ז"ל — לא אעזב". ואילו מכות הכוני שאעזב את רבנו ז"ל, סלקו אותי מהישיבה, אף שהייתי מתמיד גדול, בהתמדה בלתי רגילה הייתי לומד ולומד, ולא פסקתי ללמד, כל היום גרסתי הרבה גמרא וח"י פרקים משניות ועוד למודים, כשבחורים אחרים סתם רכלו ודברו, ופטפטו ופצחו גרעינים, להם לא עשה הראש ישיבה פלוס, ולי, מחמת שאני לומד בשיטה אחרת — סלק אותי. עד שעזרני הקדוש-ברוך-הוא, והלכתי ללמד אצל הגאון רבי משה פיינשטיין זי"ע, ולמדתי אצלו חמש שנים, גאון ליטאי זה, שתורתו אמנותו. וגדלה אהבתו אלי, בראותו אותי מתמיד כזה גדול, וקרבני בחבה.

הַלֵּנָא יִשְׁלַדְיִכֶם יִדְעוּ אֵיךְ לְבַלּוֹת יְמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלָהֶם בְּטוֹב
אֲמַתִּי וְנִנְצַחִי, אֲכַל יֵשׁ פִּתְגָּם: 'הַתְּפוּחַ אֵינּוּ נּוֹפֵל רַחוּק מִהַעֵץ, אִם
לֹא תִתְקַנּוּ מֵעֲשִׂיכֶם, יִלְדִיכֶם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, הַיְלָדִים הֵם בְּדִיוֹק כְּמוֹ
הַהוֹרִים. אֲנִי יְכוּל לֹאמַר עַל כָּל בַּחוּר הַלּוֹמֵד אֶצְלִי אֶת הַהִנְהָגָה שֶׁל
אָבִיו. כִּי נִדְמָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ אָבִיו, לְכֵן אוֹמְרַת הַגְּמָרָא (סְכָה נו:): שׁוֹתָא
דִּינּוֹקָא בְּשׁוֹקָא אוּ דְאָבוּהּ אוּ דְאִמִּיהּ; מַה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר, זֶה כְּפִי
הַנְּהָגַת הַהוֹרִים. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, אִם לֹא
תִשְׁתַּנּוּ, יִלְדִיכֶם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, לְחַנּוּךְ אֶת עֲצֻמוֹ,
וְאַחֲר־כֵּן לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים. וְגַם אַחֲר־כֵּן צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים
שֶׁיִּצְלִיחוּ.

אֲבָל אַתֶּם זְכִיתֶם, שְׁאַתֶּם גְּרִים בְּיַבְנָאֵל. וְהִנֵּה הוֹלְכִים לְבִנּוֹת
דִּירוֹת פּה, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְהִרְשֵׁם לְרַכִּישַׁת דִּינָה, וְזוֹ הַשְּׁקָעָה
כְּדֹאִית אֶפְלוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם דִּירַת פָּאָר, כְּדֹאִי לְכָל אֲנָשִׁי
שֶׁלּוֹמְנוּ הַשּׁוֹמְעִים אוֹתִי לְהִרְשֵׁם לְקִנּוֹת דִּינָה לַעֲצֻמוֹ אוּ לִילְדָיו, כִּי
שֶׁם תִּהְיֶה עֵיר גְּדוּלָה, הַמְדִינָה תִּבְנֶה כְּאֵן עֵיר גְּדוּלָה, וְיִשְׁקִיעוּ הוּן
תּוֹעֲפוֹת לְהַגְדִּילָהּ, אֲבָל אֵינֶם יוֹדְעִים שֶׁתִּהְיֶה זֶה "עֵיר בְּרֶסֶלֶב", וְאִף
שֶׁצּוֹחֲקִים מִזֶּה עַתָּה, אֲבָל יִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוּם, וְתוֹכְחוּ בְּאֲמַתּוֹת הַדְּבָרִים
— הַיּוֹם חֲדָשׁ אֱלוּל תִּשְׁנַ"ח, וְהֵלֵא יִדְפֵּס הַכֵּל.

כְּשֶׁהִדְפַּסְתִּי בַּפֶּעַם הַרְאִשׁוֹנָה אֶת הַסֵּפֶר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק", בְּשָׁנַת
תשל"ח, הִקְטַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַסֵּפֶר מְסַתֵּם בְּמַלִּים: "עוֹד תִּפְתַּח
הַדֶּרֶךְ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְיָבוֹאוּ לְשֵׁם אֲלָפִים וְרַבְּבוֹת אֲנָשִׁים". אַתֶּם
יוֹדְעִים אֵיזָה צָחוּק וְלַעַג עָשׂוּ מִמֶּנִּי? ! וּבְגַלְל דְּבָרִים אֵלוּ, הִיָּתָה עָלַי
מַחֲלָקָת. וְצָעֲקוּ עָלַי: מָה אַתָּה כּוֹתֵב דְּבָרִים אֵלוּ וְכו' ? ! וּבְרִוּךְ הַשֵּׁם,
אַתֶּם רוֹאִים, שֶׁנִּתְקַיַּם כְּפִי שֶׁכְּתַבְתִּי, וְהַיּוֹם פְּתוּחַ הַצִּיּוֹן. הַתְּבוֹנְנוּ
וְתוֹכְחוּ שֶׁם בַּסֵּפֶר בְּקֻטַּע הָאֲחֵרוֹן, שְׂאֵז הָיָה הַצִּיּוֹן סְגוּר וּמְסֻגָּר, וְלֹא
תִאָּרוּ כָּלֵל שֶׁיִּפְתַּח אֵי פֶּעַם. כְּמוֹ-כֵן אֲנִי אוֹמֵר עַתָּה, פּה בְּיַבְנָאֵל
תִּהְיֶה "עֵיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אִפְס וְחִמְתֶּם שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכָל גְּנֻדָּא
דִּילָהּ, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר! הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁרוּ לָנוּ אֶת הַקּוֹמָה
הַשְּׁלִישִׁית, אַחַר מְלַחְמָה שֶׁל שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, הַיּוֹם חֲדָשׁ אֱלוּל
— אֲשֶׁרוּ לָנוּ. וְשֵׁם תִּהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" לְבַחוּרִים.

והבִּטַחְתִּי לָהֶם, שְׁמִי שְׂיָבוֹא לְלַמַּד אֶצְלִי — יִמְצָא שְׂדוּף, וּבְרוּף
הַשֵּׁם מִתְגַּשֵּׁם, אָנִי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם מְקוּהָ, שְׂיִהְיוּ פֹה שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת
אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, וּבִינֵתִים לּוֹמְדִים שְׁלֹשִׁים בַּחוּרִים, וּמֵתוֹכֶם
חֲמִשָּׁה-עָשָׂר כָּבָר מְצָאוּ שְׂדוּף.

והנה הישיבה אצלי בארצות-הברית, איני מספר לכם מה שאני
סובל וסובל מהילדים סבל גדול מאד, ולילות איני יכול לישן
בגללם, לי יש החשבון שלי — למה אני מחזיק אותם, אני עושה
בזה מצוה, אף אין מזה שום רוח בגשמיות, אֲשֶׁר אֵין לי פְּרוּטָה
לְשֵׁלֶם לְצַרְכֵי הַגִּשְׁמִיִּים, וּמָה אֵמַר לָכֶם, הַהֶפְסֵד שֶׁיֵּשׁ לִי בְּרוּחָנִיּוֹת,
כִּי בְּזִמְנֵן הַזֶּה יִכְלַתִּי לְהִסְפִּיק לְחִבֵּר סְפָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא שְׁעַרְתֶּם כָּלֵל,
אֲשֶׁר בְּכַחֶם לְהַצִּיל אֶת כָּל הַנֶּעַר לְאַלְפִים וּרְכָבוֹת. כִּי לְצַעֲרֵנו הֵרַב,
מֵה שְׁעוֹבֵר הַיּוֹם עַל הַנֶּעַר. בָּא אֵלַי הֵרַב ... וְאָמַר לִי: "אַתֶּם
מְכַרְחִים לְבוֹא לְאַרְץ, אַתֶּם מְצִילִים אֶת הַנֶּעַר! כִּי מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם
בִּירוּשָׁלַיִם, בְּאֲשֶׁדוּד וְכוּ', וּבִשְׂאֵר עֵירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, שֶׁהַנֶּעַר הַתְּרַדִּי
נוֹשֵׁר וְקוֹרְאִים אוֹתָם 'שִׁבְבֻנִיקִים', אַזִּי אַתֶּם מְכַרְחִים לְבוֹא לְאַרְץ,
וּלְהַצִּיל אֶת הַנֶּעַר", וְלֹא עֲזַבְנִי הֵרַב הַנַּ"ל שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת...

ברוף השם, הספרים הולכים ממילא בכל העולם. ברוף הוא
וברוף שמו, אנו יודעים מרבי אמת פְּזוּה, רְבִי נוֹרָא וְנִפְלָא פְּזוּה, רְבִי
הַמְּחִיָּה וּמְחֻזָּק אוֹתָנוּ, עַל-כֵּן עֲתָה בָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, עָלִינוּ לְדַעַת עִם
מָה אָנוּ בָּאִים לְרַבְּנוּ ז"ל! בְּרוּף הַשֵּׁם, זְכִיתֶם לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
כָּל הַשָּׁנָה, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַשְׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה. כָּל אֵלוֹ שְׁעָזְרוּ
לָנוּ לְבָנוֹת אֶת הַיְּסוּדוֹת שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמִחוֹת, אֲשֶׁר עַל
זֶה עוֹמֵד לְהַבְנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ — זוֹ לָהֶם מִתְּנָה בְּעֵבוֹר רַבְּנוּ ז"ל.
רְצִיתִי שְׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִחְדְּשׁוּ בְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיהֶם, וְיִלְכוּ לְכָל אֲרֶכָה
וּרְחִבָּה שֶׁל הָאָרֶץ בְּעֵבוֹר הַבֵּית-מִדְרָשׁ, וְאֶת הַצְּדָקוֹת לְמִסֵּר לְר' ...
גְּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים בְּעֵבוֹר הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ שְׁלֹא
יִסְגְּרוּ: פְּעוּטוֹן, גְּנִים, תְּלַמוּד-תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, יְשִׁיבָה קְטָנָה וּגְדוֹלָה,
וּמֵה שְׂאֵתֶם אוֹסְפִים תְּמַסְרוּ לְר' ... גְּרוֹ יֵאִיר.

ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו, כמו שעשיתם מסירות נפש

שְׂבוּעַ שְׁעֵבֶר, וְכֵן הַנָּשִׁים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, שֶׁהֲלָכוּ בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֵרִיךְ אֶת זֹאת, אֵין בְּפִי מַלִּים לְהַסְבִּיר אֶת הַזְכוּת שִׁישׁ לָכֶם, פְּשוּט הַצִּלְתֶּם אֶת מִצַּב הַמוֹסְדוֹת שְׁעֵמְדוּ לְקָרֵס, כִּי לֹא הָיוּ לָנוּ מִשְׁכוּרוֹת לְתֵן לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת. וּמָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, אִיזוֹ מִשְׁכָּרְתָּ הֵם כְּכֹר מְקַבְּלִים? בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה לְסַפֵּר! אֶלֶף וּמֵאֲתִים שְׁקָל! כְּשֶׁבְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְקַבְּלִים: אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים שְׁקָל וְכוּ', וְלָנוּ אֵין לְשֵׁלֶם אֶפְלוּ אֶלֶף וּמֵאֲתִים שְׁקָל, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה! אֲבָל הַצִּלְתֶּם אוֹתָנוּ! וְאֲנִי מְעֵרִיךְ וּמְעֵרִיךְ אֶתְכֶם עַל זֶה. וְאַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, שְׁיִמְשִׁיכוּ לְהַתְרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, יֵשׁ קִבְלוֹת, וְאוֹמְרִים חֲכַמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבֹא בַתְּרֵא ט): גְּדוֹל הַמְּעֻשָׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׂה; הֵינּוּ כְּשֹׂאֲדָם מִתְרִים אֶת אַחֲרִים, זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא עֲצָמוֹ תוֹרֵם, כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ כְּלָנוּ עֲנִיִּים, אֵין לָנוּ מֵהֵיכֵן לְשֵׁלֶם, אֲבָל בְּזֶה שְׁאָנוּ מְזַפִּים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁתַּהֲיֶה לָהֶם זְכוּת לְהַחְזִיק תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלֹא סֶתֶם, אֶלֶא תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׁיַעֲמִידוּ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי גָאָה עִם הָאֲבָרְכִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ אֶצְלָנוּ, הַקִּימוּ בְּתִים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַהוֹרִים גְּאִים בָּהֶם. אֲבָל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקָעְתִּי אַף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ, הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי, וּבַפְּרָט אֵלוּ הַבַּחוּרִים שִׁישׁ לִי עֵתָה, אִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים יֵשׁ לִי מֵהֶם, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וּמִכַּפָּה יֵשׁ לִי צְרוּת צְרוּרוֹת וְכוּ', אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן הַהוֹרִים יִרְאוּ יִלְדֵיהֶם, וְלֹא יֵאֱמִינוּ אִיזוֹ הַשְׁקָעָה יֵשׁ בָּהֶם! וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַזְּכוּה לְתַמּוֹד בַּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְלִמְסַר אֶת הַכֶּסֶף לְר' ... גְּרוֹ יֵאִיר.

וְכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַבְיֵא חֲבִילָה אַחַת שֶׁל סְפָרִים, כָּל אֶחָד שְׁנוֹסֵעַ מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׂא עִמּוֹ חֲבִילַת סְפָרִים, וּבַחֲבִילָה זֹאת יְכוּלִים לְהִיּוֹת מֵאָה סְלִיחוֹת, אוֹ חֲמִשִּׁים סְלִיחוֹת, אוֹ מֵאֲתִים קוֹנְטְרָסִים, אוֹ עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה מַחְזוּרִים וְכוּ', וְאֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלַקְתֶּם! עַל-יְדֵי כַּמָּה קִילוּ

בלבד תזכו לזכות עשרת אלפים איש שיבואו מכל חלקי העולם, זה יהיה השיא בשנה זו, של אלו שיבואו אל ציון רבנו ו"ל לראש השנה. לזאת, אבקש ואתחנן מאד מכל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שאף אחד לא יתחמק, וינח חבילה, ויביא את זאת לבית-הכנסת שלנו ל"היכל-הקדוש" באומן, ויניחה שם. ושוב — אינני מבקש לשאת בעבורי מזודה כבדה, אלא חבילה קטנה ובה מאה קונטרסים, או עשרים וחמשה מחזורים, או עשרים סליחות וכו', ובה שאתם תעשו את רצוני, תקרבו עוד מאות ואלפי אנשים אל רבנו ו"ל; כי ההתקרבות אל רבנו ו"ל, זו התקרבות אל הקדוש-ברוך-הוא. כמו שאומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז): כשיתגדל שם הצדיק בעולם, שהוא החן והפאר והיפי של כל העולם כלו, אז יתגלה שמו של הקדוש-ברוך-הוא; כי כל ענין רבנו ו"ל — רק לגלות את הבורא יתברך בעולם.

לכן הכפל הדבר — אבקש את כלכם, תעשו עמדי את החסד הזה, ותעשו לרבנו ו"ל את החסד הזה, ותעשו להקדוש-ברוך-הוא את החסד הזה, ותביאו אתכם חבילה קטנה, ואלו שארזים את החבילות, יארזו בחבילות קטנות. ואגב, מי שתהיה לו זכות — יפיץ אצל רבנו ו"ל, ואל תתבישו מאף אחד, ברוך השם, לוקחים את הספרים בכבוד הכי גדול, וזה הרב המכריע של האלפים הרבים שבאים לראש השנה. ואני אומר, שרבנו ו"ל הוא מתנה לכל העולם כלו, ואין באים לשום מנין, לשום צבור, רק לרבנו ו"ל! ואל תהיו בטלנים! תבואו רק לציון רבנו ו"ל. שם תאמרו עשרה מזמורי תהלים, תתבודדו, ומי שרוצה להתפלל שם — אשרי לו! אינני מתערב. כל הרוצה לילך באיזה מנין — שילך, לי יש מנין נפרד מכמה טעמים הכמוסים, איני מתערב ואיני רב עם אף אחד. אבל תדעו לכם, העקר להיות אצל ציון רבנו ו"ל בראש השנה. והתקון של רבנו ו"ל — רק להיות בציונו הקדוש. וזה לא תלוי להיות בבית-הכנסת הגדול או הקטן או הבינוני, או בבית-הכנסת המרפזי, או האמצעי, או האחורי וכו' וכו', אילו שמות שקוראים אותם, הכל דמיון אחד גדול, והכל סובב על קטב של כסף ושוב כסף, מאה

דוֹלָר פֶּה וְשֵׁם, הַכֵּל רַק רוֹצִים כֶּסֶף, אֲבָל אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
רַק לְרַבְּנוּ ז"ל! וְאַצֵּל רַבְּנוּ ז"ל נִקְבֵּל אֶת הַתְּקוּנִים.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ וְאֶתְחַנֵּן מִכְּלַכְּכֶם, אֵל תִּכְנָסוּ בְּפוֹלִיטִיקָה וּכְפוֹחִים,
אֵין לָנוּ זְמַן בְּעֵבֹר שְׁטִיּוֹת, הַנְּסִיעָה בָּאָה לָנוּ קֶשֶׁה, אֵין לָנוּ כֶּסֶף,
כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ לֹוֶה כֶּסֶפִּים לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לֹא חֲסֵרוֹת צְרוּת
וְיִסּוּרִים, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אָנוּ בָּאִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַק אֵלָיו! שְׁשֵׁם
הוּא הַתְּקוּן שְׁלָנוּ. וְהוּא הַעוֹרֵף־דִּין הַכִּי גָדוֹל, כִּלְנוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו
מִשְׁפֵּט גָדוֹל — מַה יִּהְיֶה אֶתָּנוּ כָּל הַשָּׁנָה. שׁוֹפְטִים אֶת כָּל אֶחָד
בְּפָרְטֵי פְּרִטְיוֹת — מַה יִּהְיֶה אִתּוֹ, עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, וְצָרִיף
עוֹרֵף־דִּין גָּדוֹל מְאֹד. וְהֵיכֵן יֵשׁ עוֹרֵף־דִּין גָּדוֹל יוֹתֵר מִרַבְּנוּ ז"ל?!
צְרִיכִים רוֹפֵא גָדוֹל מְאֹד מְאֹד שְׂיִרְפֵּא אוֹתָנוּ, וְהֵיכֵן יֵשׁ רוֹפֵא גָדוֹל
יוֹתֵר מִרַבְּנוּ ז"ל?! וְלִכֵּן אֵל תַּחֲרִי בְּאַשְׁלִיּוֹת, וְאַל תִּלְכּוּ שׁוֹלֵל מַה
שְׁפִלוֹנֵי אוֹמֵר אוֹ מַה שְׁאַלְמוֹנֵי כּוֹתֵב, כְּאֵלוֹ רַק בֵּית־הַכְּנֶסֶת זֶה קֵיִם,
וְאִם לֹא תִתְפַּלֵּל שָׁם אוֹ עִם צְבוּר זֶה אוֹ אַחֵר — הַתְּקוּנִים לֹא יִפְעֲלוּ
עֲלֵיךָ. מִי אֶתָּה שְׁמַדְבֵּר?! אֶתָּה בָּא לוֹמֵר — הֵיכֵן רַבְּנוּ ז"ל וְמַה
רַבְּנוּ ז"ל?!

יְדוּעַ, שְׁהָרַב מְטֻשְׁהָרִין, הִיָּה אִישׁ קְדוֹשׁ מְאֹד, בְּעַל מְדֻרָּה
וּבְעַל הַשְּׂגָה, וְהִיָּה בְּזַמְנוֹ אֵיזָה יְהוּדֵי בְּשֵׁם: מִשָּׁה וְוַעֲלוֹוֹל, וְרַבְּנוּ
אַחֲרָיו, שְׁעוֹבֵר עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וּבָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְקַבּוּץ, נִגַּשׁ אֵלָיו
הָרַב מְטֻשְׁהָרִין וְאָמַר לוֹ: מִשָּׁה וְוַעֲלוֹוֹל, אֶתָּה בְּצִיּוֹן לְרַבְּנוּ ז"ל!
וְיוֹתֵר לֹא בָּא. נִגַּשׁוּ אֶל הָרַב מְטֻשְׁהָרִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאָמְרוּ לוֹ:
כְּבוֹדְכֶם בְּמִקּוֹמוֹ מִנָּח, אֲבָל אָדָם זֶה לֹא בָּא אֵלֵיכֶם, אֲלֵא לְרַבְּנוּ
ז"ל! וְרַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְתַקְּנוֹ גַּם־כֵּן (וּבְכַאֲמַת שֶׁב אַחֲר־כֵּף בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה). וְסִפֵּר אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיָּצָא לוֹ פֶּעַם לְהִיּוֹת בְּעִירָה
שְׁמִשָּׁה זָאֵב גָּר, וְרָאָה אוֹתוֹ לְהַתְּפַלֵּל מִנְּחָה בְּאֲמִצַּע הַשָּׁנָה, וְשָׁפַף
דְּמָעוֹת כַּמֵּיִם בְּאֲמִצַּע הַתְּפִלָּה. בְּזֶה רוֹאִים אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל!

לִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים! אַתֶּם נוֹסְעִים לְרַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְשׁוֹם
בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, וְזֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ! וּבְיַדָּאֵי בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל נִזְכָּה
לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, וְנִמְתִּיק מֵאַתָּנוּ אֶת הַדִּינִים, נִמְתִּיק מֵהַנְּשִׁים

שיב אֲשֶׁר כו תתקצו — כו תתקצו בַּנַּחַל

שָׁלְנוּ אֶת הַדִּינִים, נִמְתִּיק מֵהִלְדִּים אֶת הַדִּינִים, וְכֵן נִמְתִּיק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת הַדִּינִים, וּבִפְרָט מֵעַם יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וַיִּגְאֲלֵנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי חוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְאֶחָד יֹאמֶר לַחֲבֵרוֹ, שְׂכָל אֶחָד יִקַּח אֶתוֹ חֲבִילָה שֶׁל סָפְרִים, וְתָבִיאוּ אֶת זֹאת אֵלַי שֵׁם בְּאוֹמֵן, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, שֶׁהַכֶּל יוֹפֵץ, אַתֶּם תָּבִיאוּ רַק חֲבִילָה קְטָנָה, כְּמוֹ שְׂאַתֶּם נוֹשְׂאִים אֲכֹל, תִּקְחוּ עוֹד חֲבִילָה קְטָנָה שֶׁל אֲכֹל רוּחָנִי, כְּדֵי לְתַת לְאַנְשֵׁים שְׂבָאִים מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וּבְזִכְרוֹת זֶה תַּחֲזֹרוּ עִם חֲבִילָה שֶׁל יִשׁוּעוֹת מִרַבְּנוּ וְ"ל.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְמַסַּר אֶת הַמְּכַתְּבִים הַלְלוּ לַיְעֲדֵם תַּכְּרֵ-וּמֵיָד, כִּי מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים.

וְצָרִיכִים לְטַפֵּס יַעֲזֶה עִם ... וְעַם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדַת מֶה לַעֲשׂוֹת, וְאֲנִי מוֹכֵן אֶפְלוּ לְשָׁלֵם, כְּדֵי שִׁישְׁמְרוּ עַל הִלְדִּים שְׁבוּעַ יָמִים.

עַל-כָּל-פָּנִים רְאֵה לְמַסַּר אֶת הַמְּכַתְּבִים, כִּי נְחוּצִים מְאֹד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִיְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲדִין אֲנִי הַמוּם מְכַל הַשְּׁחִיתוֹת וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִבִּין אִיךָ
יִתְכַן דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', זֹאת אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יִתְקַן הָעוֹל, אֲאָסֵר
לְהִבָּא לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְנוֹסֵעַ בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ וְכוּ', גַּא רְאֵה לְתַקֵּן הַמְּעוֹת.

בְּעֵינַי הָאוֹטוֹבוֹס לֹא תִהְיֶה בְּעֵינָהּ, כִּי אִזּוּ נִוְחָתִים כַּמָּה מְטוֹסִים,
וְנוֹכַל לְמַלֵּא אֶת הָאוֹטוֹבוֹס, אִךְ בְּשִׁבְלֵי תְּבִיא אֶת הָעָרֵל, כִּי לִי קֶשֶׁה
מְאֹד לְלַכֵּת עִכְשׁוֹ מֵרַב כָּאֵב הָרֶגֶל, וּבִפְרָט שֶׁהוּא נוֹסֵעַ עַד בֵּיתוֹ וְכוּ',
וְאֵין זֶה טֵרַח כָּל-כָּף.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה, שֶׁהוּא עוֹבֵד שְׁמָהּ, וְאִם תִּהְיֶה, אֲזִי תִזְרַז אוֹתוֹ
לְגַמֵּר עַד שְׁאֲנִי בָּא.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר נְצִיבִים, כ"ב אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים לְבָאֵר לָךְ אֶת גְּדֻלַּת זְכוּתְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, בְּזֶה שְׁאֵתָה
עוֹזֵר לִי לְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּמָה אֲנִיחֵנוּ
יְכוֹלִים לְהַחְזִיר לְרַבְּנוֹ ו"ל אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ? הֲלֹא אֵין
שׁוּם כֶּסֶף וְזָהָב שֶׁיְכוֹלִים לְשַׁלֵּם בְּעַד זֶה, אֲלֹא בְּמָה שְׁאֲנִיחֵנוּ נְעוֹזֵר
לְגַלוֹת אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה לְכָלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכֵן לְכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ, בְּזֶה אֲנִיחֵנוּ מֵרְאִים הַפֶּרֶת הַטּוֹב לְרַבְּנוֹ ו"ל.

וְעַל-כֵּן חִילָּךְ לְאוֹרֵינָא, וְתִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֻלַּת הַזְּכוּת
שֶׁנִּפְלָה בְּחִלְקֶךָ, וּרְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְהַזְּכוּת הַזוֹ תִּגַּן
בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנִי לְהַתְּרָאוֹת עִמָּךְ פְּעַם
אֲחֵר פְּעַם בְּאוֹמֵן.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אֵינִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה קָרָה, אָבֵל כְּפִי שֶׁשָּׁמַעְתִּי לְקַחְתָּ מִ...
גֵּרוֹ יְאִיר, יוֹתֵר כֶּסֶף, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֵנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ,
וְעַל-כֵּן תִּקְרָא 'וְהַשִּׁיב' וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ, שָׁגַם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְקָרָה דְּבַר כְּזוֹה,
הַהִכָּרַח יִהְיֶה לִּי לְבַטֵּל אֶת הַנְּסִיעוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי אוֹדִיעַ
שֶׁיִּסְעוּ רַק עִם ... אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְרָא 'וְהַשִּׁיב' וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו אֲלֵפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתֵּאָרְגֵן מִנֵּיִן בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, פְּשׁוּט כָּל הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר, וְכֵן הַיְלָדִים,
וְעַל-כֵּן יִהְיֶה לִּי וּלְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה מְזוּהָ.

אֲנִי מִקְוֶה שְׁאַתָּה וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, יוֹכְלוּ לְאַרְגֵן מִנֵּיִן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְּׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
בְּקִרְוֵב מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז א.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי היקר מאד ... גרו יאיר.

שמעתי שהשנה אתה לא נוסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, לזאת מאד מאד הייתי מבקש אותך, אם אתה יכול לארגן מנגן ב"היכל-הקדש", וכן לתפש את הילדים, ונתן להם ממתקים לרב כל מי שיצית, וזו זכות גדולה, זכות הרבים נוראה מאד מאד, ובודאי בזכות זה תהיה לך שנה טובה ומתוקה, ומי יודע אם לא רק בשביל זה הצרכת להשאיר.

אני רוצה לדבר אתך לפנות ערב, רק תשלח לי פקס איפה אוכל להשיג אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו

נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לבנכם ... גרו יאיר, שנוסע עם כל החברים לציון רבנו ז"ל, ואני מאד מאד שמח, שסופו של דבר כף יצא, סוף כל סוף הילד מתבגר, הוא ילד פקח, הוא ילד גרא שמים, ותלמיד מצוין, ובעל מדות טובות, ומתמיד בתורה, אז מגיעה לו נסיעה כזו.

אף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָכֶם מִבְּחִינָה כִּסְפִית, אָבֵל תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׁבַחֲיִים צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ בְּשִׁבִיל לְהוֹצִיא, וְלִכְן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכֹּף נִתְגַּלְגַּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזר, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצֵאֵי חַלְצֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְיֵד תִּחְשְׁבוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאוּ חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים רוּחָנִיִּים, אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם מְאִיר בְּאוֹר שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ. כִּי לְהִפּוֹךְ — כְּשֶׁהָאָדָם שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִז מִתְחִיל לְהִכְנֵס בְּדַמְיוֹנוֹת, כְּאֵלוֹ זֶה רוֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ', אוֹ זֶה מְדַבֵּר נִגְדוֹ וְכוּ', אוֹ זֶה מִצִּיק לוֹ וְכוּ', אֵף בּוֹ בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינּוּ רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז הוּא מְצַלִּיחַ דְּרַכּוֹ.

וְלִכְן שְׁנִיכֶם הֵנִיכֶם כַּחוֹת אֲדִירִים לְגַלוֹת אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הַכַּחוֹת שְׁלָכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ רַק לְדַבֵּר כֹּל אֶחָד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְהִתְחַזְּקוֹת, אֵל תִּחְשְׁבוּ מִהֶעֱבַר, תִּשְׁכַּחוּ לְגַמְרֵי מִמָּה שֶׁעָבַר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְנוּ לְעַצְמְכֶם אוֹהֲבִים בְּקִלוֹת, וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶת זֶה מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשְׁכֶם זֶה יָמִים וְשָׁנִים — לְפָנַי שֶׁכָּל אֵלוֹ מְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל בְּאוֹ, הַקָּשָׁר שְׁלִי אַתְּכֶם זֶה כְּבָר קָרוֹב לְשִׁמוּנָה-עֲשָׂרָה שָׁנָה, וְלִכְן רְאוּ שֶׁכָּל יְנַתֵּק הַקָּשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרַכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז ג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, פי אלו הנסיונות הכי קשים לאדם — שיחזיק מעמד ולא ישבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה שיהיה רק נחת מהילדים, ושיפסקו לך כל הצרות בבית.

צריכים הרבה סבלנות בזה העולם, ואם תקנה לעצמך את מדת הסבלנות, תהיה הכי מצלח בחיך.

פה תקבל מכתב מאד דחוף למסר אל ... גרו יאיר, ותבקשו תכף-ומיד שיבוא לקחת את זה, ולמסר את זה לאחיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה של ברכה והצלחה, שפע רוחני, שפע גשמי, ושהכל יעבר אצל אשתך בקלות, ותתבשר בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, תשאר ללמד ב... כי אם תתרוצץ משיבה לישיבה, לא יהיה לך פלום, ועל-פן תשאר שם ללמד, ותצליח בלמודים, והעקר תשתדל לא להתקוטט עם אף אחד, ואז תצליח ברךך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... וזוגתו תחיה.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שאל תריבו, רק שיהיה ביניכם שלום ואהבה ואחנה גדולה.

ומאד מאד רציתי, שאתה תסע אצל ציון רבנו ו"ל, ותפעל שנה טובה ומתוקה לכל המשפחה, כי אתם צריכים להמתיק את כל הדינים מעל הבית שלכם, ולזאת לא כדאי לכם לריב בשביל דבר קדוש ועליון כזה — להיות אצל ציון רבנו ו"ל בראש השנה באומן, אשר אין למעלה מזה, ואין שום תחליף בעולם לציון רבנו ו"ל, ולכן כדאי שתסעו ותצליחו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כז ו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר כּו ז — כּו ח בּוּחַל שׁיט
בְּעֵינַי הַשְּׁמוֹת שֶׁל פְּדִיוֹן נַפְשׁ, תָּבִיא אֶת הַכֹּל בְּשִׁקִּית אַחַת,
וְנִזְכָּרִים לְטוֹבָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל.

אוֹדוֹת הַלְוָאָה, הַלְוָאי הִיָּה לִי מֵהֵיכָן לְלוֹוֹת, אָנִי נִכְנָס בְּלֶחֶץ
זֶה הַדָּחַק בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁמֵּאֲז שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי לֹא הָיָה לִי לֶחֶץ וְדָחַק כְּזֶה,
מִמֶּשׁ בָּאוּ מִיָּם עַד נַפְשׁ, וְנוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתִי, טְרָדוֹת הַרְבִּים עָלַי,
וְאֵינִי רוֹאֶה שׁוֹם מוֹצֵא וּפְתַח אֵיךְ לְצִאֵת מִכָּל זֶה, וְלֹהֵ' הַתְּשׁוּעָה,
כִּי כָּבֵר רְאִיתִי בְּחַיֵּי הַרְבֵּה נְסִים נִגְלִים, כֵּן יִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת עִמִּי נְסִים
וְחֲסָדִים וְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו ז.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְהַלְוֹת לְבָנִין אוֹלָם הַשְּׁמֵחוֹת עֲשֶׂרַת
אֲלָפִים ש"ח. מָה אִמַר לָךְ! הַזְכוּת הַזֹּאת תַּעֲמֹד לָךְ לְקִרְאֵת יוֹם הַדִּין
הַגָּדוֹל, אֲנִתְּנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד, וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה,
רַק הַגִּבְאֵי צְדָקָה ... גְּרוּ יְאִיר, וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שֶׁתִּצָּא כָּבֵד מֵהַצְּרוּת שְׁלָךְ, וְתִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו ח.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיִיה.

פֹּה תִקְבְּלִי כִּפְּמָה מִכְּתָבִים לְמִסֵּר ל... שְׁיִמְסֹר אֶת זֶה לְיַעֲדָם, וְרֵאִי
לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו שְׁיִבּוֹא לְקַחַת אֶת זֶה.

וכן אני שולח לך את המכתבים שתקתק וכו', זה יוצא כל-כף יפה, ותכניסי את זה בכרך הבא בפרשיות שלפני ראש השנה, שהכל יהיה בשנת תשל"ז, וכן הוספתי כתב-יד וכו', ואני מקווה, שתוכלי לסדר בין כף עוד כרך.

בעלך ... גרו יאיר, בקש להזכיר לך לשמור על הבריאות, לבשל לכבוד החג ולאכול ולשמח וכו', ובאמת מי צריך עוד כל-כף לשמח כמוך? ! על גדל הזכות שיש לך, פי הקונטרסים יוצאים כל-כף יפה, ממש להפליא, ולולא שהיית מתקתקת את זה, לא היה נשאר. ועל-כן זה יקר אצלי מאד.

ומחמת שטרדוטי רבו כמו שרבו — אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ט.

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום אל ידידי הצמוד בפנימיות לבבי ... גרו יאיר.

שמעתי מה קרה אתמול בלילה, שצערנו אותך באוטובוס, איזה מחצף וכו', אני אשתדל שדבר זה לא יקרה עוד, פי לא ימלט שצער פוחז יבזה מבגרים.

מה אמר לך! פנראה שהעגמת נפש הזו היתה עוד נצרכת לך להשלים את הסאה של שנה העוברת, ויקים אצלך: "תכלה שנה וקללותיה ותחול שנה עם ברכותיה".

רק חזק ואמץ מאד, פי גם אני סובל בזיונות ושפיכות דמים, ואני מקבל את זה מאד קשה, אבל אני יודע, שזה תקוני לפני היודע תעלומות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז י.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

היות שאתה נשאר השנה בראש השנה בארצנו הקדושה, הייתי
מאד רוצה שתשאר עם ... ותארגנו מנגן לנשים ולילדים, ויען
שאתה יכול לתקע, תזכה להיות בעל תוקע, ותוציא את הרבים, וזו
זכות גדולה מאד, ואהיה לך אסיר תודה בעבור זה, ופשוט תציל
לנו את המצב.

אני מאד מקנה שתעשה רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז יא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד שמחתי, שאת מקבלת על עצמך להיות בת ישראל
צנועה וכו', סוף כל סוף את מתבגרת, ועוד מעט אצטרך לשדך
אותך וכו', ומה טוב ומה נעים, אם יהיה לך שם טוב, וכבר אמר
החכם מפל האדם (קהלת ז, א): 'טוב שם משמן טוב', כי השם הולך
בכל מקום.

ולכן אני מבקש אותך, שתציתי את המורה, שהיא בעלת יראת
שמים גדולה, והשליכי מעצמך את מדת הזלזול והליצנות, ואז
תצליחי בחיך.

אני אתפלל בעבורך בפּרטייות בציון רבנו ו"ל בראש השנה,
שאזכה לשמע ממך בשורות טובות.

המאחל לך שנה טובה...

כז יב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקור לי
מאד, הרב ... גרו יאיר ויזרח.

מאד מאד הצטערתי לשמע מה ששקרה בביתכם, והרבה
התפללתי להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות טובות
ומשמחות, ותהלה לאל, אחיך ... גרו יאיר, בשר לי בשורות
משמחות.

הן אמת איני יודע מה קורה וכו', עם כל זאת עצתי לילך עמו
רק בדרך יד רכה, ולא באלימות וכו', כי בעתים הללו רק כך
צריכים ללכת עם הנער, ואם הולכים אתם ביד תקיפה — מאבדים
אותם, ואני רואה אצל אח שלך, אם לא הייתי תופס את בנו בזמן,
מזמן היה מאבד אותו, וכך תהלה לאל, חתנתי אותו, ועוד מעט
יהיה אבא בסימן טוב ובמזל טוב, ואף שאז התנגדו אלי הרבה
מהמשפחה, ובפרט אמו, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא,
שעכשו היא מודה לי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר
בשורות משמחות, ולא תדע יותר מצרות, אדרבה, שיהיה לך הרבה
נחת מילדיך, ואני מברך אותך, שיאיר לך הקדוש-ברוך-הוא
ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז יג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

באתי להזכירך, שתכניס את הרשימה כבר עכשו בבקר כפי שדברנו, וכן תאסף את הילדים ביחד, ותאמר להם ש ... ממנה בשבוע זה, ומי שיתנהג יפה יקבל פרס וכו', כי אנחנו צריכים לשמר מאד מאד על הילדים, שלא יסתובבו בהפקר, חס ושלום, ובפרטיות בראש השנה הקדוש.

מה לעשות? כף רצה רבנו ז"ל, שנהיה אצלו בראש השנה, ואין להרהר אחר המלך, אפלו שזה בא קשה, עלינו לקיים את רצון רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמורה.

המאחל לך הצלחה בכל ענייך...

כז יד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח, שתקח את ענין הילדים בידיך, בודאי כל התקונים של רבנו ז"ל יבואו עליך בזכות זה גם ביבנאל, ואם נסתבב כף השנה, שאתה לא יכול לנסע, הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטית, ובודאי זה לטובה גדולה.

הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך ואת אשתך היקרה בשנה טובה ומתוקה, ותרוו רב נחת מהילדים, אתם לא יכולים לתאר איזה נחת

מִצֵּפֶה לָכֶם, רַק תִּגְוְרוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

וּבְיָדָי אֶתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם בְּאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל.

כז טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה גְדוּלָה שִׁמְחָתִי, שְׂאֵת רוּצָה לְהִיּוֹת יְלָדָה רְצִינִית וְכוּ', זְכָרִי
הֵיטֵב, כִּי אֶת מִתְבַּגְּרַת, וְאֶת צְרִיכָה לְקִנּוּת לְעֲצֻמָּךְ שֵׁם טוֹב.

נָא וְנָא רְאִי לְצִיַּת אֶת הַמּוֹרָה ... תַּחֲיָה, שֶׁהִיא בְּעֵלֶת יְרֵאת
שְׁמִים גְּדוּלָה, וְכָל מַעֲשֵׂיָהּ לְשֵׁם שְׁמִים, וּבְזִכּוֹת כְּבוֹד הוֹרִים וּמוֹרִים,
תּוֹכִי לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם.

אֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּעִבְרִית אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִתְפַּלֵּל, שֶׁתּוֹכִי לְהִתְעַלּוֹת בְּמִדּוֹת, יְרֵאת שְׁמִים, וְדֶרֶךְ אֶרֶץ כָּל־פִּי
הַהוֹרִים שְׁלָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

כז טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר, וְתִקְבְּלוּ וַיִּזוּת לְהַגִּיעַ
אֶל צִיּוֹן קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים בְּעִיר אֹמֶן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שֶׁצִּלְצַלְתָּ אֵלַי
אֶתְמוּל, וְשִׁמְעֵתִי אֶת הַסְּפוּר שֶׁלָּךְ, סִפְרָתִי אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
וְאַנְחֲנוּ הַמוֹמִים, אֵיךְ בֶּן אָדָם יִכּוֹל לְהִיּוֹת כְּפוּי טוֹבָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דֶּרֶךְ
הָאֱמֶת, וְתִצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

כז יז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּלֶךְ, שַׁבַּת שׁוֹבָה, ד' תְּשׁרִי ה'תּשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדוּשׁ" דֵּי בְּכָל
אֶתֶר וְאֶתֶר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׁזָכִינוּ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ
ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה,
כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (חֵי-מוֹתְרָן קַבּוֹ): מִי שְׁזָכָה לְהִיּוֹת אֶצְלֵי בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה.

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ
ו"ל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, רַק דֶּרֶךְ הַתְּמִימוּת וְהַפְּשִׁיטוּת. כִּי אִם אָדָם
חֲכָמוֹלוֹג — לֹא יִקְבֵּל מִרַבְּנוּ ו"ל כָּלוּם. מָה נִקְרָאת תְּמִימוּת? שְׂאֵנִי
יודֵעַ שְׂאֵנִי יודֵעַ. וְכָל שְׂאֵנִי מִתְקַרֵּב יוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ו"ל, עַל-יְדֵי-זֶה

שְׁאֵנִי לוֹמֵד סֵפֶרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", וְחוֹזֵר עָלָיו שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלוֹמֵד
 "סִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂי־זוֹת" שׁוֹב וְשׁוֹב, לוֹמֵד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְחוֹזֵר עַל זֶה
 שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלוֹמֵד שִׁיחוֹת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּחַיֵּי-מוֹהֲרָן" וּבְ"שִׁיחוֹת-
 הַרְ"ן" שׁוֹב וְשׁוֹב, כִּי רַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנֵנוּ וְ"ל, כַּמּוֹכָא
 בְּדַבְּרֵיו וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׁבַתוֹף תּוֹרַת הַצְּדִיקִים
 — שֵׁם נִמְצָא פָּנָיו, שְׁכָלוֹ, חֻקְמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ; וְלִכְּנֵן כָּכֵל שְׁלוֹמְדִים
 סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, יוֹתֵר מֵאִיר כּוֹ אֹר רַבְּנֵנוּ וְ"ל, כָּכֵל שְׁחוֹזְרִים וְחוֹזְרִים
 פְּעָמִים אֵין מִסְפֵּר סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְהִמְשִׁיךְ עַלֵּינוּ
 אֹר רַבְּנֵנוּ וְ"ל. עִם כָּל זֹאת עַלֵּינוּ לְדַעַת שְׁאֵינְנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, וְאֵז
 תְּמִיד נַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְזוֹ נִקְרָאת תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת: אֲנִי יוֹדֵעַ
 שְׁאֵינִי יוֹדֵעַ, וְאֵז מְקַבְּלִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִרַבְּנֵנוּ וְ"ל. כְּדַגְמַת כְּלֵי מְלֵא
 בְּנוֹזְלִים, לֹא שִׁיךְ שְׁימְלָאוֹ אוֹתוֹ יוֹתֵר, כִּי הוּא גְדוּשׁ כְּבֹר, אֲבָל אִם
 הַכְּלֵי רִיק, תְּמִיד יְכוּלִים לְמַלְאוֹתוֹ. כְּמוֹ-כֵן אִם אָדָם מְחֻזֵּק שֶׁהוּא
 כְּבֹר יוֹדֵעַ מִשֶּׁהוּ בְּדַרְכֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, אֲזִי אֵינְנוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם, כִּי אִם
 מְחֻזֵּק עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְלֵא, לֹא יִקְבֵּל וְלֹא יִלְמַד עוֹד! וּפֹה מְדַבְּרִים
 מֵאָדָם שְׁבָקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ בַעַל-פֶּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מְחֻזֵּק עֲצָמוֹ
 כְּאֵינוּ יוֹדֵעַ, וּכְמֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּרִכּוֹת ד.): לִמַּד לְשׁוֹנֵף לוֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ.
 אָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ שְׁאֵינְנוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם! וְלִכְּנֵן הַהִתְקַרְבוֹת שְׁלוֹ
 תְּהִיָּה תְּמִיד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת. וְאוֹמֵר רַבְּנֵנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן
 סב), שְׁעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק צְרִיכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת
 חֲדָשָׁה, כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא הִתְקַרַּב. וּבְאֲמַת כְּפִי גִדְלָתוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל,
 בְּאֲמַת עֲדִין לֹא הִתְחַלְּנוּ לְהִתְקַרַּב, אֶלָּא מֵהִי הַמַּעֲלָה שְׁלָנוּ? שְׁאֵנוּ
 יוֹדְעִים שְׁאֵינְנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, וְכֵן אָנוּ מְחַפְּשִׁים וּמְחַפְּשִׁים אַחַר רַבְּנֵנוּ
 וְ"ל, וּכְפִי שְׁמַחְפְּשִׁים וּמְבַקְּשִׁים — כֵּן מוֹצְאִים. וְלִכְּנֵן לֹא בְּחַנָּם
 שֶׁהִתּוֹרָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֵמֵר רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּשֵׁנַת תַּקַּע"א הִיָּתָה (לְקוּטֵי-
 מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שֵׁשֶׁם רַבְּנֵנוּ וְ"ל מְדַבֵּר, שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הַרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק. וְהֵאָרִיף עַל זֶה מוֹהֲרָנִ"ת וְ"ל
 (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְכָה ה'), שְׁצָרִיכִים תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר
 רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק, וְלֹא דֵי שְׁלִמְדָתִי פֶּעַם אַחַת אֶת הַסֵּפֶר, וּמְכַל
 שְׁכֵן שִׁיָּהִי אֶפְשֶׁר לוֹמֵר שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁרַבְּנֵנוּ וְ"ל רוֹצֶה, שְׁאֵז הוּא
 בְּאֲמַת אֵינוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם, אֶלָּא תְּמִיד לְלַמַּד וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ, וְאֵז תְּמִיד

נִרְאָה דְּבָרִים יָפִים, וְנִתְקַרַּב אֵלָיו בְּהִתְקַרְבוֹת אֲמִתִּית.

וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מֵאַחַר שֶׁזְּכִינוּ לֵהְיוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עִם הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, עֲלֵינוּ לְהִתְחִיל שָׁנָה חֲדָשָׁה עִם הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה. אָנוּ נִמְצָאִים עִתָּהּ בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וְעַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן שֶׁיִּכְוֵלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ לְאָדָם אֶת תְּקַצִּיבוֹ בְּמָה יִהְיֶה לוֹ לְכֹל הַשָּׁנָה, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ לוֹ מַה יֵּאָרֵעַ עִמּוֹ כָּל הַשָּׁנָה — אִם יִחְיֶה, אִם יָמוּת, אִם יַעֲנִי אִם יַעֲשִׂיר וְכוּ', כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט נִגְזָר עָלָיו כְּבָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲבָל נִתְּנוּ לָנוּ שְׁבַעֲהָ יָמִים בֵּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכְּפּוּרִים, לְתַקֵּן אֶת הַמַּעֲשִׂים, וְאִם עַכְשָׁו בְּיָמִים אֵלּוּ נִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִז אֶפְלוּ אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, כָּתְבוּ עֲלֵינוּ דְּבָרִים בְּלִתי רְצוּיִים, נִבְטֵל אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עֲלֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה כו:): בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּמָה דְּכֵיִף אֵינֶשׁ דַּעֲתִיָּה טַפֵּי מַעְלֵי, וּבְיוֹם הַכְּפּוּרִים כְּמָה דַּפְּשִׁיט אֵינֶשׁ דַּעֲתִיָּה טַפֵּי מַעְלֵי; הֵינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כָּל מַה שֶּׁאָדָם כּוֹפֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר, מַעֲלָתוֹ יוֹתֵר גְּדוּלָּה, אֲבָל בְּיוֹם הַכְּפּוּרִים כָּל מַה שֶּׁאָדָם יוֹתֵר פְּשׁוּט, זֶה יוֹתֵר מַעֲלָה. כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָנוּ צְרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת לִבֵּנוּ, כִּי צְרִיכִים לְפַחֵד, בְּאֶשֶׁר סִפְרֵי הַמֵּתִים וְסִפְרֵי הַחַיִּים פְּתוּחִים, וְלֹא יוֹדְעִים מַה עוֹמְדִים לְגֹזֵר עֲלֵינוּ, אִזִּי אָדָם צְרִיף לְכַפֵּף רֵאשׁוֹ וּלְהִיֹּת בְּפַחַד, אֲבָל בְּיוֹם הַכְּפּוּרִים צְרִיכִים פְּשִׁיטוֹת בְּלֵי חֲכָמוֹת, עַכְשָׁו זֶה אַחַר גְּזֵר־דִּין, וּבְמָקוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲתֵם לִי עַל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, שִׁיקְרַע לִי כָּל אֲשֶׁר גְּזָרוּ עָלַי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה אֵין יְכוּלִים אֲלֵא בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית וְבָה, פְּרָשָׁה סה): עֲשׂוּ הַרְשָׁע מִתְּלַכְלֵךְ בְּעוֹנוֹת כָּל הַשָּׁנָה וְאֵין לוֹ בְּמָה לְכַפֵּר, אֲבָל יַעֲקֹב מִתְּלַכְלֵךְ בְּעוֹנוֹת, וּבָא יוֹם הַכְּפּוּרִים וַיֵּשׁ לוֹ בְּמָה לְכַפֵּר. יוֹם הַכְּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל כָּל הָעוֹנוֹת לְמִי שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ.

וְלִכֵּן אָנוּ עַכְשָׁו צְרִיכִים לִירֵא וּלְפַחֵד מַה נִּגְזָר עֲלֵינוּ, הֲלֹא כָּתְבוּ לָנוּ אֶת הַתְּקַצִּיב וְכוּ', וְאָנוּ יִרְאִים מַה כָּתְבוּ, וְאֵין אִישׁ בְּטוּחַ — לֹא עִם עַצְמוֹ, לֹא עִם אֲשֶׁתּוֹ, לֹא עִם יְלָדָיו, אֵינוּ יוֹדֵעַ מִי וּמַה וְאֵימַת. אֲבָל יֵשׁ עוֹד הַזְּדַמְנוֹת לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יִקְרַע אֶת הַגְּזֵר־דִּין, וְלֹא יִחַתֵּם עָלָיו. כִּי עָקַר הַחֲתִימָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.

וְהִנֵּה יִשְׁנוּ דְבַר חָשׁוּב מְאֹד, שְׁצַר־יָכִים לְזִכֹּר הַיֵּטֵב מֵאֲמָרָם וְ"ל (יומא פו:): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, וְעֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֻבְרוֹ; אִם אָדָם חָטָא כְּלָפֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנֹן, יָכוֹל לְחַזֹּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲבָל אִם חָטָא לְשָׁנִי, לֹא יִתְכַפֵּר לוֹ, עַד שְׂיִפְיֵס אֶת חֻבְרוֹ. וְאִף שְׂיִבְכֶה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשַׁמְעוֹ. כִּי בְדִיתַי אֵיזָה אָדָם, אִז עַד שְׁלֹא תִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, לֹא יוֹעִיל לָךְ דְּבַר, וְלֹא תוּכַל לְתַקֵּן, עַד שְׁתִּבְקַשׁ סְלִיחַת הַחֻבְר.

וְאִסְפַּר לָכֶם סִפּוּר מְעַגֵּן, אֲשֶׁר בִּלְתִּי נִתֵּן לְהֶאֱמִין, אֲבָל רֵאִיתִיו בְּמוֹ עֵינַי. נִסְעָתִי מִפּוֹה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל בְּיוֹם רַבִּיעִי קִדְּם רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה אָנוּ נוֹסְעִים בְּמִטּוֹס עֲמוּס עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִינֵיהֶם הָיָה זׁוג צָעִיר שָׂרֵק עֲתָה הַתַּחַתָּנוּ, וְנִסְעוּ מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּבִדְעָתָם לְהַחֲלִיף מִטּוֹס בְּאִירוּפָּה וְלִנְסֵעַ מִשָּׁם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. לְאַבְרָךְ שֶׁהַתַּחַתָּן הָיָה חֲמֻשָּׁת אֲלָפִים דּוּלָר בְּכִיסוֹ. לֹא חָלְפוּ דְקוֹת סְפּוּרוֹת, וְהַחֵל לְצַעֵק בְּבִהְלָה, שְׁחָסַר לוֹ הַכֶּסֶף. וּלְצַדּוֹ הָאֶחָד יָשְׁבָה אִשְׁתּוֹ, וּלְצַדּוֹ הָאֶחָד יָשַׁב אַבְרָךְ סְפָרְדִי אֶחָד, וּבּוֹדָאֵי שְׁהַשְׁלִיף תַּכְף-וּמְדִי אֶת הָאִשְׁמָה עַל הָאַבְרָךְ הַסְּפָרְדִי הַזֶּה. וְהָאִישׁ שְׂאֲרָגָן אֶת הַטִּיסָה, תַּכְף כְּשֶׁשָּׁמַע אֶת הַדְּבַר, לָקַח אֶת הָאַבְרָךְ הַסְּפָרְדִי, וּבָזָהוּ בְּכָל מִינֵי בְזִיוּנוֹת, וְהִבִּיא אֶת הַדִּיל הָרָאשִׁי, וּלְקַחוּהוּ וְאֶת תִּיקוֹ, וְחִפְּשׂוּ בְּכַגְדֵי וּבְמִכְנָסָיו וְכוּ' וְכוּ', מִמֶּשׁ שְׁפָכוּ אֶת דָּמוֹ. וְהוּא בְּאַחַת: לֹא נִטְלָתִי אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ'. וְהַדִּיל הָרָאשִׁי אָמַר בְּאֵין בְּרִירָה, כְּשֶׁהָאוֹרִיוֹן יִנְחַת יִקְחוּהוּ בְּאִזְקִים לְבֵית-סֵהַר עַל שְׁגָנֵב חֲמֻשָּׁת אֲלָפִים דּוּלָר. וּמֵאַרְגָּן הַטִּיסָה הָיָה רֵאשׁ הַמְדַבְּרִים, וְאָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהָאַבְרָךְ הַסְּפָרְדִי הַזֶּה גָּנַב וְכוּ'. וְהִנֵּה הָאַבְרָךְ הַחֲשׁוּד בָּא לְפָנָי בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וְאָמַר: אֵינְנִי יוֹדֵעַ מַה טְפָלוּ עָלַי וְלָמָּה חוֹשְׁדִים בִּי וְכוּ'. וְאֲנִי מְחַזְּקוֹ וְאָמַר לוֹ: אִם אַתָּה אוֹמֵר וְיוֹדֵעַ בְּכַטְחוֹן מְלֵא, שְׁלֹא נִטְלָתִי אֶת הַכֶּסֶף, הֲלֹא תִדַּע שְׁבִזְיוֹן הוּא חָשׁוּב מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וּמְשָׁלְמִים עַל זֶה הוֹן רַב. וְחַזְקָתִי אוֹתוֹ מְאֹד, שְׂאִם אַתָּה חָף מִפְּשַׁע אֲנִי מִקְנֵא

בבזיון שלך וכו'. ולא חלפה מחצית השעה, והאברך הזה שאמר שגנבו לו חמשת אלפים דולר, מצא את הארנק באיזה תיק מתיקיו וכו', והלך לאברך הספרדי והתנצל, ואמר לו: אני נותן לך מאתיים דולר על שחשדתי בך בחנם וכו'. וענה ואמר אותו אברך החשוד: את הבזיון הזה איני מוכר במאתיים דולר, ואף לא במליון דולר וכו', שזה יהיה לי לכפרת עוונות. ותם הספור ונשלם.

בינתיים הגענו לאירופה, והאברך הנ"ל נסע עם אשתו לארץ ישראל, ואנו גם נטלנו מטוס עד קיב, ומשם נסענו באוטובוס פידוע לאומן וכו', והיינו אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, והיתה שמחה גדולה מאד וכו', ובדרך חזרה, אני כבר יושב במטוס ומעין בספר, וכל הנוסעים נכנסו אף הם, והנה נגש אלי האברך שארגן את כל הנסיעה, ומספר לי בשברון לב: אל תשאלו מה הנה לי עתה בקיב, היו לי חמשת אלפים דולר, כסף לא שלי, אלא של הנוסעים שגביתי באומן שהיו חייבים לי, והנה עלי לתתם לחברה, באתי לגבול, ושאלוני כמה כסף יש לך בכיס? ואמרתי: שלש-מאות דולר, עמד שם שוטר, ואמר: תראה לי וכו', ובדק בכיסי ומצא אצלי חמשת אלפים דולר, והניח את כל הכסף על השלחן (שהיה בשטרות קטנים וכו') וספרו כל השוטרים את הסכום, ועשו לו בושות וחרפות וכו' וכו' לעיני כל המנהל שם, והחרימו את כל כספו. והוא בצער גדול מאד. ותכף כשספר לי, עלה ברעיוני — שמו שמים! כל-כך מהר האדם הנה קבל את עגשו, ובדיוק חמשת אלפים דולר, שחשד בהם באברך הספרדי ההוא, ובזהו ברבים וכו', ושפך את דמו וכו'. והנה מדה כנגד מדה נטלו ממנו את החמשת אלפים דולר ובבזיון גדול. ואמרתי לו: הלא כתוב (ויקרא א, ב): "אדם פי יקריב מפ"ם קרוב", מפ"ם ראשי תבות: מ'דה כ'נגד מ'דה. לפעמים אדם צריך לשלם קרובן מדה כנגד מדה. למדים מפאן מה זה לנגע בזולת. ולכן אומרים חכמינו הקדושים, שעברות שבין אדם לחברו אין יום הפפורים מכפר, לכן אבקש את כל אנשי שלומנו, אל תהיו בטלנים, תבקשו סליחה זה מזה, ורק אז ימחל לכם הקדוש-ברוך-הוא. ועברות שבין אדם למקום, תתודו

להקדוש-ברוך-הוא ותאמרו לפניו מה עשיתם, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לכם. כמאמרם ו"ל (ילקוט בלק תשעא): מה הנקר שוטף את הסירות, אף יום הכפורים מכפר עוונותיהם. ואומרים חכמינו הקדושים (פרקי דרבי אליעזר מה): ראה סמאל שלא נמצא בהם חטא ביום הכפורים, אמר לפניו: רבוננו של עולם, יש לך עם אחד בארץ כמלאכי השרת, בשמים, מה מלאכי השרת יחפי רגל, כף ישראל. ביום הכפורים עם ישראל עולים למדרגה גבוהה כמלאכים, בלי שום חטא. ולכן ניקא עתה בעשרת ימי תשובה עלינו לחזור בתשובה. וכמאמרם ו"ל (פסיקתא דרב כהנא בחדש השביעי): אם עשיתם תשובה בעשרת ימי תשובה ואתם באים לפני ביום הכפורים, אפלו יש עוונות מן הארץ עד השמים, אני מלביןם בשלג; כל-כף חשוב בעיניו יתברך יום הכפורים, שזהו יום אחד בשנה, שבו מכפר הקדוש-ברוך-הוא על כל העוונות.

ולכן אני מבקש מאד מאד את אנשי שלומנו היקרים; זכינו להיות אצל רבנו ו"ל בראש השנה, קבלנו מרבנו ו"ל את כל התקונים, אבל בכל זאת, מי יודע אם לא נכנס בנו איזה הרהור רע, איזו הסתכלות רעה, איזה פעם ורציחה, איזה דבור רע, כי סוף כל סוף אנו בני-אדם בעלי בחירה. הנה צום גדליה, צמים, אדם נכנס בעצבים, מתרגז ומתכעס על זולתו, על אשתו וילדיו, או חס ושלום, קלקל בראיות אסורות, לא חסר פריצות, רחמנא לישזבן, שהסתכלות אחת פוגמת בנשמה, או הרהרנו הרהורים רעים, שכחנו מהקדוש-ברוך-הוא, בר מינן. לזאת, עתה הוא הזמן לשוב בתשובה שלמה, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא ברחמים ובתחנונים, שימחל לנו על כל אשר עשינו. ואם נשוב עתה בתשובה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לנו, כמאמרם ו"ל (שיר השירים רבה, פרשה א'): כף ישראל, אף-על-פי שמתלכלכים בעוונות כל ימות השנה, יום הכפורים בא ומכפר עליהם. יום הכפורים הוא יום אחד בשנה, שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לעם ישראל. וכמאמרם ו"ל (ויקרא רבה, פרשה כא): בימות החמה יש שס"ה יום, השטן גימטריה שס"ד, שכל ימות השנה השטן מקטרג וביום הכפורים אין לו כח לקטרג.

וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אֵל תְּהִי בְּטַלְנִים! תַּחֲזֹרוּ עִכְשָׁו בְּתִשׁוּבָה, וּבִפְרֵט בְּשִׁבְתׁתּוּ זֶה שְׁנִקְרָאת "שִׁבְתׁתּוּ שׁוֹבָה", כִּי קוֹרְאִים אֶת הַהִפְטָרָה "שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם" אֶלְקִיף כִּי כִשְׁלֹת בְּעוֹנוֹךָ" (הוֹשַׁע יד); הַשִּׁבְתׁתּוּ הַזֶּה הִיא הַשִּׁבְתׁתּוּ הַכִּי חֲשׁוּבָה מִכָּל שִׁבְתוֹת הַשָּׁנָה וְעוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁבְתוֹת, כִּי אֶפְשָׁר בָּהּ לְתַקֵּן הַכָּל. וְלָכֵן, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! נוֹתְרוּ לָנוּ עוֹד כַּמָּה יָמִים, הִבֵּה נַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה — אִם אָדָם יוֹדֵעַ שְׁלָקַח כֶּסֶף מִהַזִּילַת — יִשְׁלַם אֶת זֹאת, אִם אָדָם לָקַח כֶּסֶף מִרַבּוּנוֹ וְ"ל, מִהַדְּפָסָה — יִשְׁלַם עַל זֶה, כִּי אֵין עַל כֶּף מַחִילָה, אִם חָיַב אָדָם אֵיזָה גִדֵּר — יִשְׁלַמוּ. כִּי עַל גִּזְל — יוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינָנו מְכַפֵּר, יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל עוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, אֲבָל עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוּ יוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינָנו מְכַפֵּר. וְלָכֵן אֲבַקֶּשְׁכֶם מְאֹד מְאֹד, אֵל תְּהִי בְּטַלְנִים! הִבֵּה נָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה!

וְעַקֵּר הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה זֶהוּ וְדוּי דְבָרִים, לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל הַמְּרָבָה לְהַתְּנוּדוֹת, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, שְׁכָל זֶה עֲנִין הַתְּבוּדוֹת, שְׁרַבְנוּ וְ"ל לְמַדְנוּ שְׁנִתְבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִסְפָּר לוֹ כָּל הַמַּעֲיָק לָנוּ. וְכַמְּאֲמָר וְ"ל (תּוֹרַת כְּהִנִּים בְּחֻקֵּי כו): מִיָּד שֶׁהֵם מְתוּדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, מִיָּד אָנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוֹחֵר טוֹב מִשְׁלֵי יח): מִי גָרַם לְדוֹד שָׁבָא לְחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא? פִּיּו שְׁאֵמֵר חֲטָאתִי; דּוֹד הַמְּלָךְ בָּא לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ וְאָמַר: חֲטָאתִי. דּוֹד הַמְּלָךְ לֹא הִתְבַּיֵּשׁ לְהַתְּנוּדוֹת, וְאִם דּוֹד הַמְּלָךְ אָמַר כֶּף, עַל אַחַת כַּמָּה אָנוּ, פְּחוּתֵי עֲרֵף כְּמֵנוּ, אֵינָנו צְרִיכִים לְהִתְבַּיֵּשׁ וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּל אֲשֶׁר מְעַלְנוּ, וּבִדְאִי לֹא לִסְפָּר אֶת זֹאת לְבְנֵי-אָדָם, אֶלָּא לְהַתְּנוּדוֹת בֵּינוּ לְבֵין קוּנוּ. כַּמְּאֲמָר וְ"ל: חָשִׁיב עָלֵי מֵאֵן דְּמִסְפָּר חֲטָאוֹי, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים לב, א): "אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה"; וְלָכֵן לֹא צְרִיף לִסְפָּר לְאִישׁ מִה עָשָׂה, כִּי זֶה רַק בֵּינוּ לְבֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל חֲטָאִים שְׁעֵבֵר בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוּ.

וְלָכֵן בָּאוּ נִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. אָנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ, כִּי זֶהוּ דְבַר

מִרְבֵּנוּ ו"ל (שיחות-ה"ר, סימן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטָּעָה אַתְּכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מִטָּעָה מְאֹד; אָנוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּטָעוֹת גְּדוֹלָה, לְחַשֵּׁב שְׁאָנוּ מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל, וּלְבַסּוֹף רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אָנוּ גִנְבִים, נוֹאֲפִים וְכוּ'.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב! בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" אָנוּ לוֹמְדִים אֵיךְ לִהְיוֹת מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת שְׁלָנוּ הִיא עִם אֲמֶת. לָמָּה נִסְעָנוּ לְאוֹמֵן? לְרַבֵּנוּ ו"ל! אֵין לָנוּ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת לָמָּה בְּזַבְזָנוּ כֶּסֶף, וְלֹא רָאִינוּ אוֹרוֹת וְזֻקוּקִים וְכוּ', אֲלֹא בְּאֵנוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְקַיִם רְצוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וּבּוֹדָאֵי אֵלוּ שְׁבָאוּ כֶּף — הִרְגִּישׁוּ אוֹרוֹת וְזֻקוּקִים, וְחָשׂוּ נַעַם וְעִרְבוּת וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה לִהְיוֹת אֲצֵל רַבֵּנוּ ו"ל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁמֵרְגִישִׁים שְׁנִמְצָאִים בְּעוֹלָם הַבַּא. וְלָכֵן אִם חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים כָּל-כֶּף הִקְפִּידוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, בָּאוּ וְלֹא נִטָּעָה עֲצָמָנוּ. תִּרְאוּ מֵה קוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ, הַטַּפֵּשׁ הַתַּפְּאָר שֶׁיַּעֲשֶׂה מֵהַפְּכָה חִילוּגִית, שֶׁיִּהְיוּ גִזְרוֹת שְׁמֵד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּמָה עָשָׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? מִדָּה כְּנֻגַד מִדָּה, עָשָׂה מֵהַפְּכָה עֲרַבִית, שְׁפָלָנוּ שְׁרוּיִים בְּפַחַד, וְלֹא יוֹדְעִים מֵה מַחְכָּה וּלְאֵן זֶה יוֹבִיל, אֲשֶׁר זֶה מְשַׁחֵק עִם אֵשׁ, וְאֵף אֶחָד אֵינוּ בְּטוֹחַ מֵה תִּהְיֶינָה הַתּוֹצְאוֹת, וּמִי עָלוּל לִהְיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, הַקְרָבֵן. וְאִם לֹא דֵי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הַתַּפְּרָעוּ הַעֲרָבִים גַּם בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, וְהִרְגוּ יְהוּדֵי אֶחָד וְעוֹד כַּמָּה פְּצוּעִים. וְעֲכָשׁוּ הַתַּעֲרָבָה הַמְשַׁטְרָה, וּמִי יוֹדֵעַ לְאֵן זֶה יוֹבִיל. וּמֵאֵז שְׁחִזְרָתִי מִצִּיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, הַטַּלְפוֹן אֵינוּ פּוֹסֵק מִלְּצַלְצֵל, אֲסוּנוֹת, תְּאֵנוֹת דְּרָכִים, מַחְלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְהִנֵּה נִמְצָאִים בֵּינֵינוּ אֲנָשִׁים טַפְשִׁים, וּבִמְקוֹם לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְלַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה, עוֹד פּוֹנִים עֵרֶף, וּמְדַבְּרִים בְּעִזּוֹת מִצַּח וּבְחֻצְפָּה, בְּשַׁעַה שֶׁהַחֲרָב מְנַפְנֶפֶת עַל כְּלָנוּ, וְאֵנְחָנוּ אֵינְנוּ חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה. אֵיזָה וְהִיכֵן שְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ?!

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אַל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! הִבֵּה נַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ, וּנְבַקֵּשׁ אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּסְלַח לָנוּ, וּנְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְאֵל תִּקְחוּ אֵת זֹאת בְּנִגְל, כִּי שְׁלָם יִשְׁלַם הַמְּכַבֵּיר אֵת הַבְּעֵרָה.

וּלְסִיּוּם — אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ; הַכְּפִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת בּוֹעֲרוֹת עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, הַכּוֹפְרִים הַשְּׁתַּגְּעוּ
לְגַמְרִי, וְתוֹפְסִים אֶת הַנֶּעֱר, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי נְאוּף, עַד שֶׁהַפְּרִיצוֹת
עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַגּוֹיּוֹת מְסֻתּוֹכְבוֹת נוֹרָא וְאִים, וּמָה
יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יִחְטֵא?! כָּל הוֹרָה מְכָרַח לְשֹׁמֵר עַל יְלָדָיו! וְאִם
לֹא — דָּמּוּ בְּרֵאוֹשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ! וְאֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שִׁכְלִי,
וּמִחֲתָן יְלָדָיו בְּגִיל צָעִיר, וְאוֹי לְאָדָם שְׁמֻנִיחַ אֶת יְלָדָיו! חֲנוּף
מִתְחִיל בְּבֵית; הַיְלָדִים מְסֻתְכָלִים עַל הָאֵמָא, אִם הָאֵמָא הוֹלֶכֶת
בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת, גַּם הַבַּת תֵּלֶךְ כֶּף, וְלֹא יוֹעִיל דְּבָר! אִם הָאֵב גּוֹנֵב
וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹלוֹת, גַּם הַבֵּן יִגְהַג כֶּף. הַתְּפוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל רְחוּק
מִהַעֵץ. וְאֵל תִּהְיֶה נְאִיבִים. בְּנֻדָּאֵי אֲנִי עוֹשֶׂה כְּכֹל יְכַלְתִּי וְלִמְעַלָּה
מִכְחוּתִי, נִכְנַסְתִּי בְּחוֹבוֹת שֶׁל אֲלִפֵּי אֲלִפִּים וְרִבְבוֹת רִבְבוֹת דּוֹלָרִים,
אֲנִי מִפִּיץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמְגַלֶּה וּמְפָרֵס אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר,
וְשׁוֹמְעִים אוֹתִי בְּרַבִּים, הַשׁוֹמְעֵ — יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל — יִחְדַּל, אָבֵל
עַל-כָּל-פָּנִים בְּד' אֲמוֹת שְׁלִי, אֲנִי מְחִיב לְצַעֵק וְלִזְעֵק: תִּשְׁמְרוּ עַל
הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם! אֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְנִסֵּעַ לְבַד בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן! כִּי
עַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם שׁוֹרְפִים אוֹתֶם, וְאַתֶּם תִּהְיֶה חִיבִים בְּדְבָר! וְלֹא
תוֹכְלוּ לְהִתְחַמֵּק מִהַעֲנֵשׁ. וְהַעֲנֵשׁ הַכִּי קָשָׁה — כְּשֵׁרוֹאִים שִׁילָדִים
יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה — הֵן הַבֵּן וְהֵן הַבַּת, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וְזֶה
הַכָּאֵב הַכִּי גָדוֹל.

לְכֵן אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר —
תִּשְׁמְעוּ אֶת זֹאת, וְתַחְזְרוּ לְשִׁמְעַת זֹאת, וְתַקְרְאוּ אֶת זֹאת, וְתַחְזְרוּ
לְקַרְא אֶת זֹאת, וְרַצִּיתִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, יִהְיֶה לוֹ הָעֵתֶק
מִהַדְּבוּרִים הַלְלוּ, כִּי זֶה יִהְיֶה נֶצְרָף לָכֶם עַל כָּל הַשְּׁנָה. וְאִם חֵס
וְשְׁלוֹם, אֶחָד יִפֹּל בְּצָרָה, שְׁלֵא יָבוֹא אַחֲרָיְכֶם בְּטַעֲנָה אֵלַי, כִּי הִזְהַרְתִּי
אַתְּכֶם עֲכָשׁוּ בְּעֵשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, שְׁעַכְשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְתַקֵּן הַכָּל,
עֲכָשׁוּ לְפָנַי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חוֹתֵם עַל הַפֶּתֶק — יְכוֹלִים לְקַרְעוֹ,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַחְתֵּם. כִּי אַחֲרַי הַחֲתִימָה, שְׁלֵא יִהְיֶה לָכֶם
טַעֲנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! יֵשׁ עֲכָשׁוּ

עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְלֹא יוֹדְעִים מִי יִהְיֶה הַקְּרָבָן הַבָּא. מְצוּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים, וְאַף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִי יִפֹּל בַּמְצוּדָה הַזֶּה, וְלָכֵן בָּאוּ וַנִּחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וּמַהִי הַתְּשׁוּבָה? לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְּבוּרָד אֵלָיו, לֹאמֹר לְפָנָיו: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי, וּמַה? כְּזֹאת וְכֹזֶאת, וַיִּפְרָשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּיקָא, וַיִּגְלֶה לּוֹ מָה עָשָׂה. וְאֵין לָךְ תְּשׁוּבָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּד!

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַלְכֶם תִּשְׁמְעוּ אֶל אֲשֶׁר אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם! וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁתִּפְגַּס שַׁבַּת שׁוֹבָה, וּבְשָׁבוּעַ הַבָּא זֶהוּ יוֹם הַכְּפוּרִים, אֲזִי בַיּוֹם רִאשׁוֹן בְּשָׁעָה שְׁמוֹנֶה בְּדִיוֹק, תִּתְאַסְּפָנָה כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אִתְּךָ דְּבָרִים שְׁנֹצְרָכִים לְדַבֵּר, וְזֶהוּ חַד פְּעָמֵי, כִּי תִחַלְּףֵי שָׁנָה שְׁלֵמָה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ שׁוֹב יוֹם הַכְּפוּרִים. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר וּלְבֹא לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְהַגְּבָרִים יַעֲלוּ לְמַעְלָה, וְאִשָּׁה אַחַת לֹא תַעֲדֹר, יֵשׁ לִי מַה לְדַבֵּר לְפָנֵיכֶם, וְזוֹ תִהְיֶה כְּכֹר הַדְּרָשָׁה שֶׁל שַׁבַּת שׁוֹבָה וְשֶׁל "כָּל גְּדַרִּי". וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֹאת בְּנִקְלָה, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהָאִשָּׁה חִיְבָתָה, וְהִיא צָרִיכָה לְתַקֵּן. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַנָּשִׁים, שֶׁתַּעֲשִׂינָה כָּל הַמְּאָמְצִים בְּעוֹלָם לְבֹא, וְלֹא לֹאמֹר: אֲנִי עֲסוּקָה וְכוּ', אֲלֵא בַיּוֹם רִאשׁוֹן, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, בְּשָׁעָה שְׁמוֹנֶה בְּדִיוֹק, יִהְיֶוּ כָּלֶם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת. וַיַּעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכַל הַדְּבָרִים שֶׁדְּבַרְתִּי עִמָּכֶם יִכְנָסוּ בַתּוֹךְ לְכַכֶּם, וַנִּזְכֶּה לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה וּלְחַתִּימָה טוֹבָה.

הַמְּאָחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתַקָּה, וַנִּזְכֶּה לְבִשְׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזַּכְּנוּ לְסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ קִי"ד יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִךְ קִט"ו לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיִּים

חֵלֶק קי"ד

ג פתח דבר

ה הקדמה

יא כו תשלא

מכתב לנשות אנשי שלומנו, בו יבקשן למכר מה שיותר הגרלות, כדי לזרו את גמר הבניה, ויעוררן לילך בצניעות פראוי לבת ישראל, ולדבר עם הילדים דבורי אמונה והשגחה פרטית ואמונת חכמים, אשר על-ידי-זוה זוכים לילדים מצלחים.

יב כו תשלב

יפרט לנמען החפץ לעזר לבנית אולם השמחות את כל התפתחות הקהלה ומוסדותיה.

יג כו תשלג

יזרו את הנמען לשלם את האגרה לבית-משפט, כדי שלא יסתכרו יותר.

יד כו תשלד

יבאר, אשר מי שטרח בעבורו, יזכרונו תמיד, וישיב לו גמולו הטוב בזה ובבא.

יז כו תשלה

יבאר, אשר בזה העולם אסור לאבד עשתונות, אלא להתחזק ביתר שאת ועז, ויעורר ללמד בכל יום קונטרס, ולעין בכמה מכתבים מ"אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפש, וכן לעבד על נקדת השמחה והתבודדות ולמוד משנה.

טו כו תשלו

יעורר לשמר על פשרות המאכלים, ובפרט בכשר להקפיד מאד, כי זהו עון חמור מאד, ומעכיר את הדם ומקלקל את הנפש, ויתן כמה עצות בחנוך הילדים.

יז כו תשלז

יעורר את הבעל על התמדה בתורה הקדושה, ואת האשה יחזק

תִּכְן הַעֲנִינִים

להתקבץ יחד עם כל נשות אנשי שלומנו ולומר תהלים, ולבקש עליו רחמים.

- יח כו תשלח יורה להיות בשמחה, ולהודות ולשבח לפניו יתברך על כל החסד חנם שעשה עמהם.
- יט כו תשלט יחזק על שלום-בית, ולהיות בשמחה, ולבקש הרבה ממנו יתברך על נקדת השמחה, ולקבץ שעורים בסדרן בכל חלקי התורה הקדושה, ולאשה יורה להחזיר בתלמידות אמונה והשגחה פרטית, אשר אין למעלה מזה.
- כ כו תשמ יעורר על שלום-בית וכבוד הדין, ולקנות את מדת הסבלנות, אשר היא חשוכה מאד, ובפרט עם ילדים.
- כא כו תשמא יורה למסר נפשו בעבור נקדת השמחה, אשר היא רפואה לכל, וכן להתחזק בלמוד שעורים בסדרן.
- כב כו תשמב יורה למדפיסים על עזרתם בהדפסת הספרים, שהם גלוי אלקות במדרגה עליונה מאד, וזו הצלת נפשות לדור כלו.
- כג כו תשמג יבקש לשלח את הדרשה מתקנת, שיוכלו לתלותה על לוח המודעות.
- כד כו תשמד יורה להוריד מלוח המודעות את כל השיחות הישנות, ולתלות את הדרשה האחרונה שהיתה.
- כה כו תשמה יורה בענין אכילת בשר — רק אם מכירים את השוחט שהוא ירא שמים וכו', ויעורר על שלום-בית וכבוד הדין.
- כו כו תשמו ירגיל על למוד חמש ורש"י עם התרגום בכל יום, וכן למוד משניות בגרסה, ולשמח ולשמח את אחרים, ותפלה במנין ודבקות הבורא יתברך שמו.

- כו תשמז** כו
 יחזק על תפלה והתבודדות וסבלנות ובפרט עם התלמידים, כי אשרי מי שזוכה לקרב אפלו נפש אחת אליו יתברך, ולכן צריך להיות מאריך אף כלפיהם, ולהזהר שלא לפגוע בהם.
- כז תשמח** כז
 ישמח מאד בפריחת הכולל ובשגשוגו, ויקנה להתפתחותו הלאה והלאה, כי אין למעלה מלמוד התורה הקדושה.
- כח תשמט** כח
 יעזרר שלא להשבר משום דבר, ועוד יזכה לנסים נגלים שיעשה עמו הבורא יתברך שמו.
- כח תשנ** כח
 ישבח הנמען שזוכה לדבר בכל יום עם אנשי שלומנו, ולגלות להם אמתת מציאותו יתברך, ויספר אודות הבני נעורים הלומדים אצלו, שהם שמורים מחטא, וייעץ אודות בשרות הבשר וכו'.
- ל תשנא** ל
 יפליג במעלת השמחה ובפרט בשבת, אשר בזכות זה זוכים לשפע כל ימות השבוע.
- לא תשנב** לא
 יפליג במעלת כבוד אב ואם, ולהזהר בה מאד, ולשמח את האמא.
- לא תשנג** לא
 יעזרר להתנהג בקדושה ובצניעות, ולהיות סבלן, ולהתמיד בתורה הקדושה, ויאחל על פרי בטן.
- לב תשנד** לב
 ישמח לשמע מהמכינים לדפוס, שהם מתקדמים בהדפסה, ויחזק ויאמן.
- לג תשנה** לג
 יבאר תכלית הנשמה שירדה לזה העולם, לתוך גוף גשמי, כדי שתסגל לעצמה פה מצוות ומעשים טובים ולמוד התורה הקדושה ודבקות הבורא יתברך שמו, ואשרי הזוכה להתגבר על כל הנסיונות, ולמלא תכליתו הנצחית.

- כו תשנו** לה
 ישבח המלמד, שמעמיד תלמידים ראויים עם תשוקה ללמד התורה
 הקדושה, וחשק לסיים ש"ס וכו', כי אצלו הם ממשיכים הלאה לגדל
 ולפרח בתורה ויראת שמים.
- כו תשנו** לז
 יחזק על האמונה הקדושה, כי "כל מצוותיך אמונה".
- כו תשנח** לח
 יצטער על שהנמען עזב את המקום, ויקנה שברבות הימים ישוב,
 כשכבר יבנאל תהיה עיר גדולה.
- כו תשנט** לח
 ייעץ בענין נתוח לבן, ויאחל בריאות השלמה.
- כו תשס** לט
 יבאר, כי המצנה הכי גדולה בימים אלו — להפיץ את אור האמונה
 בין נשמות ישראל, ויחזק על הפצה, ועל התמדה בתורה הקדושה ועל
 תפלה והתבודדות.
- כו תשסא** מ
 יאחל ברפת "מזל טוב" על הפנס הבן בעל מצוות, וישבח התקדמותו
 בלמודים.
- כו תשסב** מא
 יאחל ברפת "מזל טוב" לבר-מצנה של הבן, וייעץ שימשיך ללמד
 ביבנאל, עד שיתבגר.
- כו תשסג** מב
 יודה לנמען שזכנס בעבי הקורה לעזר בבנין בית-המדרש, ויחזקו
 ויעודדו.
- כו תשסד** מג
 יבאר, אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, ולא לשים
 לב לכל הבזיונות והעלבונות, אלא לברח רק אליו יתברך.
- כו תשסה** מד
 יברך את הנמען בזכות שעזרו, שיזכה לקשר את הנשמה הרוחנית אל
 הגוף הגשמי, ויאיר בו אור אין סוף ברוך הוא.

כו תשסו מה
יורה למצא הטוב בתוך הצרה, כדברי רבנו ז"ל על הפסוק: "בצור
הרחבת לי".

כו תשסז מו
יבאר, אשר השמחה היא רפואת האדם, כדברי רבנו ז"ל, ולכן צריכים
להתאמץ מאד להיות בשמחה, ולדון את עצמו לכף זכות, ולהתחזק
באמונה פשוטה בו תברך.

כו תשסח מח
יעזר להתחזק באמונה פשוטה "כי גדול אדוננו ורב להושיע", ועל ידי
התחזקות באמונה זוכים לבנים.

כו תשסט מח
יבאר, אשר בנה העולם צריכים הרבה התחזקות, והעקר באמונה בו
תברך, ואת הלמוד הזה להחזיר גם בתלמידיו.

כו תשע מט
ימסר דרישת שלום מהבן שלומד פראוי, ויורה להרבות בדבורי אמונה
עם הזולת, וכן עם התלמידות, ולחזקן באמונת חכמים.

כו תשעא נ
יבאר, אשר בנה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על כל אחד
מה שעובר, ובפרט עם התלמידות צריכים סבלנות גדולה, כדי לחזקן
לאמונה ולמדות וליראת שמים.

כו תשעב נב
יורה לחזר מאה פעמים ואחת על מסכת סנה, כדי להנצל מתאות נאוף,
ולהסתר בצל כנפיו תברך, ויחזק להמשיך להתמיד בתורה הקדושה,
ולידע אשר בנה שמתגבר על תאוותיו, גורם נחת רוח לבורא תברך
שמו.

כו תשעג נג
יבקש את הנמען להמשיך להיות גבאי, ולא לחדל מזה, ויחזקו, אשר
בנה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, ואשרי הזוכה להתחזק
מעמד.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כו תשעד** נה
 יחזק זוג צעיר לחיות באהבה גדולה, ויאחל להם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְהַעֲקֹר
 לְדוֹן זֶה אֵת זֶה לְכַף זְכוּת, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָם.
- כו תשעה** נו
 יתמה מדוע לא ציתו לו, אף עם כל זאת יקנה להתגבר על הבעיה
 שנוצרה, ויעורר להתחזק ולהיות דבוק בחי החיים בו יתברך.
- כו תשעו** נז
 יבאר, אֲשֶׁר זֶה לֹא פָּשׁוּט פְּלֵל לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה עַל טְהֵרַת הַקִּדְּשׁ,
 וְלִהְיוֹת אֵת כָּל הַבְּעִיּוֹת עַל רֵאשׁוֹ וְכוּ', וּבִפְרִט שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לוחם
 מְלַחֶמֶת חֲרָמָה עַל מְנַת לְבַטֵּל אֵת הַקִּדְּשָׁה, אִךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַצְּלַחְנוּ
 מְאֹד, וְזוֹכִים לְפָרוֹת נִפְלְאִים.
- כו תשעז** נח
 יִשְׁלַח עוֹד שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת לְסִפּוֹר "קִדְּשַׁת יִשְׂרָאֵל", וְיִקְנֶה לְגַמְרוֹ בְּקִרְוֹב.
- כו תשעה** נט
 יבאר, אֲשֶׁר הָאוֹלָם-שְׂמֵחוֹת מְכַרְח לַעֲמֹד כְּבָר בִּט"ו בְּאָב, וְלִכְן יֵשׁ לְזִרְזוּ
 אֵת הָעֲבוּדָה.
- כו תשעט** ס
 יבאר לְמַדְפִּיס אֵילוֹ קוֹנְטְרָסִים עוֹמֵד לְהַכִּין, וְיִהְיֶה צָרָךְ לְהַדְפִּיסֵם.
- כו תשפ** ס
 יוֹרָה לְסִדֵּר לְדַפּוּס כְּמָה קוֹנְטְרָסִים שֶׁהַסֵּפִיק לְדַבֵּר מֵהֶם, וְיִבְאֵר, שֶׁעֲקָר
 שְׂמֵחַתוֹ, שֶׁדְּבוּרָיו אֵינָם הוֹלְכִים לְבַטֵּלָה, אֲלֵא נִדְפְּסִים, וְיִשְׁאֵר לְעוֹלָם
 מִטְּמוֹן וְאוֹצֵר גָּדוֹל.
- כו תשפא** ס
 יוֹרָה לְהוֹדִיעַ עַל אֶסְפַּת חֲרוּם לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בְּאֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ כְּמָה
 עֲנִינִים נְחוּצִים, וְיִחֲזֵק מְאֹד.
- כו תשפב** סא
 יחזק ויעודד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה,
 וְלְדַבֵּר עִם זוֹלָתוֹ בְּאֲמוּנָה.
- כו תשפג** סב
 יוֹרָה לְכַבֵּד אֵת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְתַּנְהֵג
 בְּדַרְךְ-אֶרֶץ גָּדוֹל, וְלַקְדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וְשֵׁם רַבְּנוּ ו"ל.

- כו תשפד**
מכתב פללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יבקשם להתאסף לאספת חרום, כי יש לו דברים נחוצים לדבר בענין עתיד הקהלה.
- כז תשפה**
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם להיות באספת חרום, ולשמע את דבריו הנחוצים והחשובים.
- כח תשפו**
יבאר דברי מוהרנ"ת ז"ל שאמר בלקוטי הלכות, פסח, הלכה ט', שאדם צריך להתחזק לעמד בנסיון שעובר עליו וכו', וקדם שזוכים להכנס אל הקדשה, בהכרח שיעבר על האדם, והעקר שלא להתנאש ולהחזיק מעמד.
- כט תשפז**
יחזק מאד על כבוד האשה ולכבדה כראוי, ולא לצערה, חס ושלום, ואז יזכה להצלחה מרבה.
- ל א תשפח**
יבאר, אשר העקר והיסוד שהכל תלוי בו — לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו וכו', ולסלק את שכלו ודעתו מלפניו.
- לא תשפט**
יבאר, אשר כל התסונות שיש לאדם, הם מחמת חסרון הבטחון, כי "ברוך הגבר אשר יבטח בהשם", כשאדם בוטח בהשם יתברך, אזי אינו מפחד שום פחד, כי "אבטח ולא אפחד".
- לב תשצ**
יעורר לקחת עצמו בידיו, ולא להתבלבל משום דבר, אלא כל הרצונות שלו יהיו רק לחזור בתשובה, ולזכות להכלל באין סוף ברוך הוא.
- לג תשצא**
ישתתף בצער הנמען, ויבארו שכל בני העולם מלאים יסורים, ואין גם אחד מכל העשירים והשירים, שיהיה לו הכל כסדר רצונו וכו', והחכם עיניו בראשו, שיהפך את העמל לעמל של תורה, כי אז נצל מעמל העולם הזה, וזוכה לחיי עולם הבא.
- לד תשצב**
יבאר חשיבות הענין, שתתקף ומיד כשיש הצעת שדוץ, ונפגשים הבחור

תִּכְן הַעֲנִינִים

וְהַבְּחוּרָה, וּמְחִלִּיטִים שְׂמֵתָאִימִים זֶה לְזוֹ, שִׁירָאוּ כְּבָר לְקַבֵּעַ זְמַן לְנִשְׁוֹאִין, וְלֹא יִסְתַּכְּבוּ זְמַן רַב בְּלֹא לְהִקְיֵם בֵּית, כִּי זֶה מְסַכֵּן מְאֹד.

כו תשצג עג

יְעוּרָר עַל לְמוּד זֶה־ר וְתִקּוּנֵי, אֲשֶׁר הִלְשׁוֹן שֵׁם מְעוּרָרֵת לְעִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהָאֲר"י ז"ל גַּמֵּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶה־ר וְתִקּוּנֵים.

כו תשצד עד

יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת טְבִילַת הַמְּקָוָה, אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, מְלִכָּד אֲשֶׁר בְּרוּחַנִיּוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: הַתִּקּוּן הָרָאשׁוֹן הוּא מְקָוָה.

כו תשצה עה

יִבָּאֵר לְאָדָם, שְׂכַאֲשֶׁר מְסַבְּבִים אוֹתוֹ יְסוּרִים וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', יֵדַע, שֵׁשׁ נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כו תשצו עו

יִוָּרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂמֵרְחֶכֶת אֶת הַדַּעַת מְאֹד, וּלְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כו תשצז עז

יִבָּאֵר, שְׂאִין צְרִיכִים לְפַחַד מְקַלְלוֹת, כִּי קָלַלְת חַנּוּם לֹא תְבוּא.

כו תשצח עח

יִבָּאֵר, אֲשֶׁר בְּהִכְרַח שְׂתֵהִיָּה מְחֻלְקַת עַל מִי שְׂמַחְזִיר בְּגִי-אָדָם לְמוֹטָב וּמְגִיר גְּרִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה לוֹ שְׁלוּה, וְאִז מִי שְׂמַתְקָרַב אֵלָיו — הוּא בְּאֵמֶת מִתְקָרַב.

כו תשצט עט

מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יִבָּאֵר הַעֲנִין, שִׁימִי בֵּין הַמְּצָרִים מִי"ז בְּתַמּוּז עַד תְּשַׁעָה בְּאָב, יִתְהַפְּכוּ לִימֵי שְׂמֵחָה, וְהַמְּחֻלְקַת בְּזֶה מֵה בְּדִיוֹק יִהְיֶה בַּעַת הַגְּאֻלָּה, וּיִכְהִיר שְׂמַצַּד אֶחָד צְרִיכִים בְּיָמִים אֵלּוּ לְהִתְאָבֵל וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים, שִׁיּוֹצִיאֵנוּ מִהַגְּלוּת, אִךְ מַצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְשִׂמְחָה וְלְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלַ בְּיָאוּשׁ, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַחֻלְקָה שֶׁל הַגְּאֻלָּה, וְיַעוּרָר מְאֹד עַל קִימַת חֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה, וְעַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, וְלִבְנוֹת בֵּי"ת נְצֻחִי, וְלִגְלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶהוּ תִקּוּן נְצֻחִי.

- כו תת** יבאָר, אַשֶׁר כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים הֵם מִחֶמֶת הַעֲצָבוֹת, וְלִכְן צָרִיךְ לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, אַשֶׁר הִיא אוֹר גָּדוֹל מְאֹד.
- כז תתא** יוֹרָה לְבָרוּחַ מְכַל מִינֵי לְצִים, אַשֶׁר עֲקָרָם מִחֶמֶת גְּסוֹת הָרוּחַ, וְהַלִּיצְנוּת הִיא תוֹעֵבָה, וְהִיא הַכַּת הַגְּרוּעָה בְּיוֹתֵר, שְׁמַעְלִימִים אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כח תתב** יִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאָם, אַשֶׁר הִיא חֲמוּר שְׁבַח־מִוֹרוֹת, וְאֶפְלוּ רַבֵּי טְרַפּוֹן, שֶׁהֵיחָה מִנִּיחַ כְּפוֹת יָדָיו תַּחַת פְּרָסוֹת אִמּוֹ וּמִבִּיאָה לְמַטְטָהּ, עַד־כֵּן לֹא הִגִּיעַ לְחֻצֵי כְבוֹד שְׂאֵמָרָה הַתּוֹרָה.
- כט תתג** יִבְהִיר, אַשֶׁר עָקַר עֵינָיו רַבְּנוּ ז"ל — לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב, שְׁיִרְגִישׁ אֶת הַזּוּלָּת, שְׁיִהְיֶה כָּל אֶחָד בְּסֵד בְּחֶלֶק חֲבֵרוֹ, וְיִבִּין אֶת הַשָּׂנִי, וְזוֹ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי עָקַר הַסֶּבֶל שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל, זֶה מִפְּנֵי לֵב הָאֶבֶן שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם עַד־כֵּן.
- ל תתד** יוֹרָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אַשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מְכַל מִינֵי חֲלָדָה.
- מ תתה** יבאָר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׂאֵמֵר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְקַלְקַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֵהֶם, כְּדֵי לְהַפִּילֵם בְּמִצּוֹדָתוֹ, וְיִזְהִיר שְׁלֵא לִילֹךְ לְיוֹעֲצֵי נְשׂוֹאִין, שֶׁכָּל מִגְמַתָּם רַק כֶּסֶף וּמִמוֹן, וְאִין בְּכּוֹנְתָם לְעֹזֵר כָּלָל.
- נא תתו** יִזְהִיר מְאֹד לְאִיזָה רַב הוֹלְכִים, שְׁלֵא יְרוּץ הָאָדָם אַחַר מִישֵׁהוּ זְמַן הַרְבֵּה, וּלְבַסוּף יִפְתַּח יָדוֹ, וְיִרְאֶה שְׂאִין בָּהּ מְאוּמָה, וּבַטֵּל יָמָיו בְּהִבָּל וְרִיק.
- נב תתז** מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם מִמַּעֲלַת הַיּוֹם הַגָּדוֹל — יוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ, אַשֶׁר גִּלּוּי הַמְּשִׁיחַ הַתַּחֲוִיל מִמֶּנּוּ, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ הַגְּדוּלָּה, וְיִבְאָר, שֶׁרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי גָּלָה אֶת הַזְּהֵר וְהַתְּקוּנִים, אֲךָ כְּדֵי לְהַבִּינֵם צָרִיכִים אֶת הַגְּלוּיִים שֶׁל הָאָר"י ז"ל, וְאֶחָרָיו עָבְרוּ עַל עֵם יִשְׂרָאֵל צְרוֹת וְיִסּוּרִים, עַד שֶׁבָּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁהוּא גָּלָה וּפְרַשׁ אֶת כָּל כְּתָבֵי הָאָר"י ז"ל וְתַלְמִידָיו, וְאַחֲרֵי־כֵן שָׁלַח לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְפָרֵשׁ אֶת

כָּל כְּתָבִי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע וְהָאֵר"י ז"ל וְרַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי, עַד שְׁאַנְשִׁים פְּחוּתִים כְּמוֹנוּ, גַּם-כֵּן נוֹכַל לְהַרְגִּישׁ בְּתַקְנֵי הַצָּרוֹת אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְלִדְבַר אֵלָיו כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְלִכֵּן עָמַד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּתַקְנֵהוּ, שֶׁלֹּא תֵרַד נְשֻׁמַת רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹלָם, אֲךָ לֹא עָלָה בְּיָדוֹ. וּמֵאֵז שְׁאַחַד רָצָה לְגַלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נִפְשׁ, עֹזֵב הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלִקַּח עֲצָמוֹ עַל הָאֶחָד הַזֶּה, וּמִיָּהוּ? מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל.

כו תתח קט
יִבְהִיר, שְׁקֻשָּׁה לֹו הַכְּתִיבָה מִכֶּמֶה סְבוּת, וְצָרִיךְ לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְיִשְׁמַח מְאֹד עַל הַתְּקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה, וְעַל עֲזַרַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוֹר זֶה.

כז תתט קי
יִיעֵץ בְּעִנְיַן רְפוּאֵי, וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהָעֶקֶר — יָפָה תְּפִלָּה הַחוּלָּה עַל עֲצָמוֹ.

כח תתי קיא
יִוְרָה לִילֵךְ אֶל רוּפֵא מְמַחָה, וְלִהְתִּיעֵץ עִם הָרַב ... וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

כט תתיא קיב
יִוְרָה בְּעִנְיַן הַשְּׁלַחְנוֹת לְאוּלָם, מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וַיִּקְנֶה לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת שְׁבַע בְּרִכּוֹת בְּאוּלָם.

ל תתיב קיג
יְעוֹרֵר עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, כִּי זֶה נִשְׁאָר לְנִצָּח.

לז תתיג קיד
יְגַעַר בְּאֵילוֹ נוֹתְנֵי תְּקוּנִים שֶׁל הַבָּל, שְׁיַחְדְּלוּ מִנוֹכְלוֹתָם, כִּי אַחֲרַת יַפְרָסֵם אֶת הַדְּבָרִים בְּרַבִּים.

מ תתיד קיז
יְבַאֵר בְּעִנְיַן אֵילֵן הַשְּׁמוֹת, שֶׁכָּל מִי שֶׁתּוֹרַם, יְכוּל לְשִׁים אֵיזָה שֵׁם שְׂרוּצָה — שֶׁל חַיִּים אוֹ מֵתִים וְכו', וַיִּבְקַשׁ לְדַעַת חֲדָשׁוֹת מִהַפְּעָה.

מז תתז קיח
יִשְׁבַּח אֶת הַמְּכִינִים לְדָפוּס, וַיֵּאֱחָל, שְׁיִזְכּוּ תְּמִיד לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרָיו וְחִדּוּשָׁיו.

- כו תתטז** קיד
 יבאר לנמען, שחפץ לתקן תקנה, שמי שעושה שמחה באולם, שיקח
 את הבשר רק משחיטתו של הנמען, ויברכו בשפע בפרנסה.
- כו תתיז** קטו
 יבאר לנמען, אשר כל האולם עומד עליו, כי אין המצוה נקראת אלא
 על שם גומרה, ובכלל כל דבר השני ל"היכל-הקדש" בא במסירות נפש
 גדולה.
- כו תתיח** קטז
 ישפתף בצער הנמען, ויבארו, שפאשר מתחתנים, העל גדול להחזיק
 אשה וילדים, והעקר להחזיק מעמד, ויעורר על למוד התורה הקדושה,
 ותפלה והתבודדות.
- כו תתיט** קיז
 ישתומם על בעל מכלת, שבשביל חוב פועט פבר רץ לעורף-דין וכו',
 ויבקשו לחדל מהאיומים הללו.
- כו תתכ** קיח
 יפליג במעלת למוד התורה הקדושה, ובפרט בימי הנעורים, אשר עקר
 יפי הפרח פשהוא עדין בצעירותו.
- כו תתכא** קיט
 יאחל המתקת הדינים, בזכות הצדקה לבנין בית-המדרש, וישדל להיות
 פנוע, ואז יצליח בשלום-בית.
- כו תתכב** קיט
 יורה התר אחר חצות היום לתקתק את הספרים הקדושים, אשר בזכותם
 נזכה לגאלה השלמה.
- כו תתכג** קיט
 יאחל רפואה שלמה לאבא, ונחת מפל הילדים.
- כו תתכד** קכ
 יורה לשמר על הצניעות ועל שבת.
- כו תתכה** קכ
 יבאר, אשר אין מעלה יותר גדולה מחנוף ילדי ישראל לאמונה פשוטה,
 ויקנה שיתחילו לבנות פבר את המבנים למוסדות החנוף, והכל ישגשג
 ויפרח.

כו תתכו **קכא**

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבָּאֵר הַדְּבָר שֶׁל מוֹהֲרָנ"ת ז"ל: מֵה שְׁאֵנוּ מְדַבְּרִים בְּלֵיל רַב־יְעִי אָחָד, צְדִיקִים בְּגִן־עֵדֶן לֹא יִזְכוּ, הֵינּוּ כִּי כָּל זְמַן שְׁאֵדָם חֵי, יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל, וְאִלוּ צְדִיק שֶׁעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, כָּבֵר אֵינוֹ יְכוּל לְתַקֵּן. וַיַּעֲרֹר לְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא מַחְדִּיר בְּנוֹ תַקְוָה לְחַיִּיתוֹ, וְלַחֲזוֹר בְּתִשְׁבָּה, וַיִּמְפִּיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים, אֲשֶׁר־יֵנוּ.

כו תתכז **קכז**

יִחַזֵּק עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִמְסַר הַנַּפְשׁ בְּעִבּוּרָהּ, וְעַל־יְדִי־זָה יִזְכוּ לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

כו תתכח **קכז**

יַעֲוֹדֵד לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמְּצַבִּים, וְלֹא לִפְל בְּדַפְאוֹן, וְלִמְצֵא הַרְחֻבוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְרַחֵיב לוֹ בְּתַקְוָה כָּל הַצַּעַר.

כו תתכט **קכח**

יִצְעַץ לְקִנּוּת מוֹצְרִים רַק אֲצַל חֻבְרָה גְּדוֹלָה וּמִפְרָסְמַת וְכוּ', וַיַּעֲוֹדֵד, שְׁלַעֲתִים הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא פּוֹרֵעַ בְּמִמּוֹן בְּמִקּוֹם לְפָרַע בְּנַפְשׁ, וְלִכְן צְרִיכִים לוֹמַר "כִּפְרַת עֲוֹנוֹת" עַל הַכֶּסֶף שֶׁהֵלֵךְ לְאִבּוֹד, וְלְהִתְחַזֵּק מֵאֵד.

כו תתל **קכט**

יַעֲוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּהֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלְהוֹדוֹת לְפָנָיו תָּמִיד, וְאִזּוֹ זֹכִים וְרוֹאִים נְסִים חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם.

כו תתלא **קל**

יִבָּאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק הַתְּחַזְּקוֹת וְשׁוֹב הַתְּחַזְּקוֹת וְשׁוֹב הַתְּחַזְּקוֹת, וְרַק כִּף יְכוּלִים לְעִבְרוֹ בְּשָׁלוֹם.

כו תתלב **קלא**

יַעֲוֹדֵד שְׂסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב, וְיִזְכּוּ לְרְאוֹת נְסִים נְגִלִים מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקָר לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, וְלֹא לְהִתְחַצֵּף אֲלֵיהֶם, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶהוּ עוֹן חַמּוּר.

כו תתלג **קלב**

יַעֲוֹדֵד הַנְּמַעֵן, שְׂיִמְצֵא לוֹ בְּקִרְבּוֹ זֵיוֹג טוֹב, הַעֲקָר שְׂיִנְגִיל עֲצָמוֹ לוֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וּבְכַוְנָאֵי יַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ נְסִים נְגִלִים.

- כו תתלד** קלב
 ישלח הספמה לספר של הנמען, ויאחל שיעשה הספר פעלות נשגבות,
 וינגיל לדבר אליו יתברך בכל יום, ולקבצ שיעורים כסדרן בתורה
 הקדושה.
- כו תתלה** קלג
 יאמץ להחזיק מעמד, כי אחר הרע יבוא הטוב, והעקר לשמח על
 המתנות שנתן הקדוש־ברוך־הוא, ובזכות זה יראו ישועות.
- כו תתלו** קלד
 ישבח מחבר הספר: "קריאת לחיים", המדבר מאמונה פשוטה בו
 יתברך, ודבור אליו יתברך, שנקרא אצל רבנו ז"ל: התבודדות, שעל
 ידה נמשכת על האדם שמחה אמיתית וכו'.
- כו תתלז** קלז
 יעורר על שלום־בית, והכנה הדרית, ואוירה של שמחה שתהיה שרויה
 בבית, ואז בודאי ימלא השם משאלות לבם לטובה.
- כו תתלח** קלה
 יורה בענין חובות, שתמיד לראות לשלם אפלו מעט, ואז מקבלים את
 אמון בעל החוב, אבל אם מניחים שהחוב יצטבר, אזי אין רשעות
 גדולה מזו.
- כו תתלט** קלו
 יעורר על שלום־בית ואהבה והכנה הדרית ביניהם, ורק על־ידי־זה
 זוכים להחזיק מעמד בכל היסורים והמרירות שעוברים בזה העולם.
- כו תתמ** קלז
 יורה למסר המכתבים ליעדם, ויבאר, שעם ישראל זקוק לישועה גדולה,
 באשר מבחוץ בוערת אש התאוות, ומכפנים המחלוקות והמרובות,
 ומשיח צדקנו יבוא במהרה ויגאלנו.
- כו תתמא** קלח
 יבקש לדעת את תאריך הבר־מצוה, וכן יורה כמה פרטים טכניים.
- כו תתמב** קלח
 ימנע אשה מגרושין, שלא תהרס את הבית ותהרג שלש נפשות, אלא
 תראה להסתדר פיאות ולהשלים עם בעלה, ויבטיחה, שלא תחסר
 מאומה.

כו תתמג קלט
 יספר מִסֹּרִים שְׁעוֹכֵר עַל רִגְלוֹ, וַיִּוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ.

כו תתמד קלט
 יִבְקֹשׁ מְזוֹזוֹת מִן הַנִּמְעַן, דִּיקָא מִכְּתַב יְדוֹ, לְשֵׁים בְּכַנְיָסָה הֶרְאֵשִׁית.

קמ כו תתמה
 מִכְּתָב כָּלְי לְכָלְיֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַיּוֹם ט"ו
 בְּאָב, וּמַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁמִי שְׁמוֹסִיף לְלַמֵּד, יוֹסִיפוּ לוֹ
 חַיִּים, וְלִהְפֹּךְ לְהִפֹּךְ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל עֲשִׂית טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, וְלִהְסַתְּפֵל רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה, "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ", וְלֹא לְדַחוֹת
 אֶת הַטוֹב מִיּוֹם לְיוֹם, וּבְדֶרֶךְ הַצְּדִיקִים, שֶׁהָיוּ מְסַתְּפֵלִים בְּכָל יוֹם, כְּאֵלוֹ
 בְּזֶה הַיּוֹם הָיוּ הוֹלְכִים לְהִסְתַּלֵּק, וּמִמֵּילָא מְלֵאוֹ אוֹתוֹ בְּטוֹב הַרְבֵּה.

קנד כו תתמו
 יספר בְּצַעַר, שֶׁבַת הַנִּמְעַן מִתְּחַבֵּרֶת עִם חֲבֵרָה לֹא טוֹבָה, וַיּוֹרָה לְעַמֵּד
 עַל הַמְשָׁמֵר, כִּי זוֹ סַכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

קנה כו תתמוז
 יוֹרָה שְׁלֹא לְעֲשׂוֹת צַעַד פְּזִיז וְכוּ', אֲלֵא לְחַפּוֹת לַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וַיְבֹאֵר,
 שֶׁרַק בִּיבְנָאֵל הַיְלָדִים יְכוּלִים לְקַבֵּל חֲנוּךְ טְהוֹר כְּלִי-כֶּהָ, וְלִכֵּן כְּדַאי לְמַעַן
 הַיְלָדִים לְהַקְרִיב הַכֹּל.

קנו כו תתמח
 יוֹרָה לְחֻזַק וּלְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם לוֹ יִהְיֶה חֲזוּקָא.

קנז כו תתמט
 יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדִּינִים, הַעֲקָר לְהִיּוֹת חֻזְקִים בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

קנח כו תתנ
 יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן שְׁלוֹמֵד אֲצֵלוֹ וּמַצְלִיחַ מְאֹד, וַיֵּאָחַל רַב נַחַת.

קנח כו תתנא
 יֵאָחַל יְשׁוּעָה לְנִמְעַן, וַיִּבְקֹשׁוּ לְחֻזַק אֶת הַקְּהֵלָה, כִּי הִסְמִיךְ-מ"ם אוֹרַב
 מְאֹד לְהִרְסָה.

קנח כו תתנב
 יספר לְנִמְעַן שֶׁהִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיִּתְרַחֵב לוֹ בְּגִשְׁמֵי
 וַיְבְרוּחֲנֵי, וַיִּמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן, שְׁמַצְלִיחַ אֲצֵלוֹ.

- כו תתנג** קנט
 ישבח הנמצא, שמדבר כל שבוע ברבים מדברי רבנו ז"ל, ומחזק את
 נשמות ישראל, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו.
- כו תתנד** קס
 יחזק לשמח את כל אנשי שלומנו, וכדברי רבנו ז"ל: אפלו קרש קטן
 יכול להדליק עץ גדול.
- כו תתנה** קסא
 ירחיק מן הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו,
 והעקר לדבק עצמו באין סוף ברוך הוא, ולחזק את אחרים, ולטפח
 להן דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואז תהיה גם לה התחזקות.
- כו תתנו** קסב
 יאחל רב נחת מהבן הלומד אצלו, ויורה לחזק את נשות אנשי שלומנו,
 ולדבר עמהן דבורי אמונה והשגחה פרטית וכו'.
- כו תתנז** קסג
 יחזק שלא להתפעל משום ברירה, כי מי שעוסק בצרכי צבור, יש עליו
 בקרת, אף אל לשים לב לזה, והעקר להמשיך ביתר שאת ועז, כי עבודת
 החנוף — אין למעלה הימנה, וגדולה חשיבותה בשמים.
- כו תתנח** קסד
 יבקש את המרפס להוציא לאור את הסליחות, וכן לנקד פמה
 קונטרסים, ויפליג במעלת עבודת ההדפסה.
- כו תתנט** קסה
 ימסר דרישת שלום מהבן הלומד אצלו, ויבקש לשלח לו את ספרי
 הורה, וכן מעות בעבור כל ספרי הקדש שקנה בעבורו, ויודה לו על
 עזרתו לפרסם ולגלות את אור רבנו ז"ל.
- כו תתס** קסו
 יבקש להמציא לו את רשימת הספרים שבקש, ויחזק מאד, כי גדול
 אדוננו ורב להושיע.
- כו תתסא** קסז
 יזהיר מאד על אסור נדה אשר הוא בכריתות, ויעורר על למוד שעורים
 פסדרן בתורה הקדושה בכל יום.

כו תתסב קסח
 יַעֲזֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְלִזְכוֹת אֶת הַרְבִּים, וְלֹא לְהִתְפַּחַד
 כָּלֵל, כִּי אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה בְּעֵתִים הֵלְלוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלַעֲזֹרֵר
 אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה.

כו תתסג קסט
 יַעֲזֹרֵר לְהִתְחַזֵּק בְּהֵשֵׁם יְתִבְרַךְ, וְלַדְּבַר אֱלֹוֵי יְתִבְרַךְ בְּשִׂיחָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת.

כו תתסד קסט
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָנֹת לְמֵלֵא מְקוֹם שֶׁל מוֹרָה שְׂיִוְצֵאת לְחִפְשֵׁת לָדָה, וְיַעֲזֹרֵר
 לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאֵז זוֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.

כו תתסה קע
 יִחַזֵּק מְחַנְכֵת עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאַמוּנֹת חֲכָמִים, וְלְהַחְדִּיר זֹאת
 בְּתַלְמִידוֹת, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

כו תתסו קעא
 יִקְוֶה, שֶׁהַנִּמְעָנֹת תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדְתָהּ בְּתוֹר מְחַנְכֵת בְּשָׁנָה הַבָּאָה, וְיִחַזְקָהּ
 בְּכֵן יַעֲזֹרְרָה לְחַזֵּק אַחֲרֵים.

כו תתסז קעב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר הִיא יְסוֹד בִּיְהוּדוּת, וְלַדְּבֵק עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, וְלְהִתְמַיֵד בְּכֹל יוֹם בְּכֹל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כו תתסח קעג
 יַעֲזֹרֵר לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדְבוּרֵי אַמוּנָה וְאַמוּנֹת חֲכָמִים,
 וְלְהַדְּבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי
 פְּרָטִית.

כו תתסט קעד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֹת שֶׁבְּכֹנְנֹתָהּ לְהַמְשִׁיךְ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵן
 יְהִלּוּמִים וְצְרִיכוֹת לְטוֹשׁ.

כו תתע קעה
 יִגְנֶה מְלַמֵּד שֶׁהִפָּה אֵיזָה תְּלִמִיד, וְיִבְטִיחַ שְׁלֵא יִקְרָה כֵן לְהִבָּא.

כו תתעא קעו
 יוֹרָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

- כו תתעב** קעו
 יפליג במעלת האמונה, ויש בני אדם הסובלים חלאים רעים, רק על ידי
 חסרון אמונה.
- כו תתעג** קעז
 יספר, כי קבל את הקונטרסים החדשים, והם ממש פאר.
- כו תתעד** קעח
 ישבח המגיה את הספרים, ומכניס מראי מקומות, אשר זה מוסיף חן
 לספר.
- כו תתעה** קעט
 יעורר שלא להשבר כלל, אלא לזכר את הפסוק: "אם קטן אתה בעיניך
 ראש שבטי ישראל אלה". ולדבר עם אחרים ולחזקם ולאמץם, אשר
 בזה יבוא לגדלות המחין.
- כו תתעו** קפ
 יאחל לנמעת כל טוב בזכות התרומה לאולם השמחות.
- כו תתעז** קפא
 יתאר סבלו אשר סובל על רגלו, ויבקש את תפלת אנשי שלומנו עליו,
 יודה לנמען על עזרתו בבניה.
- כו תתעח** קפב
 יבקש להחדיר בבנות יראת שמים, ולחזקן ולעודדן ולשמרן היטב, ולא
 לרחקן, חס ושלום.
- כו תתעט** קפג
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם על חשבון
 הנפש, להתבונן כיצד עברה עליהם כל השנה, האם לא החסירו יום
 אחד מלדבר עמו יתברך, או מללמד שלחן ערוך וכו', אשר הם שני
 היסודות אצל רבנו ז"ל. ויעורר מאד על למוד הלכות שבת ונדה, אשר
 הן חמורות במאד מאד, וכן הקפדה על כשרות המאכלים, והפצת אור
 רבנו ז"ל.
- כו תתפ** קפח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם מאד בחדש הרחמים
 והסליחות, שהוא היה אצל אנשי שלומנו חדש מלא התעוררות וכו',
 ויורם לשמח שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא הצדיק האמת

תְּכֵן הַעֲנִינִים

שְׂבִדוֹר, וְהַעֲקָר לְבִקְשׁוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁלֹא נִטְעָה עֲצֻמְנוּ, וְלִידַע שְׁפָנָיו, שְׂכָלוֹ וְחִכְמָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד זֶהר וְתִקְוָנִים, שְׁמֹזַבֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַתְּפִלָּה בְּמַגֵּן, וְקִיּוּם עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק עַל-יַדֵּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וּמְזַפְּרִים תּוֹרוֹתָיו, וְחוֹזְרִים עַל דְּבוּרָיו, וְלוֹמְדִים סִפְרָיו, כִּף הוּא חַי בֵּינֵנוּ, וְכָל רְצוֹנוֹ הִזָּה, שְׁנַחֲזִיק עֲצֻמְנוּ בַּיַּחַד, וְכִף נוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ אוֹתוֹ ז"ל חֲזָרָה אֲלֵינוּ.

כו תתפא **רא**

יַעֲזֹר עַל הַפְּצָה מְרַכְּזָת, וְעַל לְמוֹד גְּמָרָא וּמִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה נִשְׁאָר מֵהָאֲדָם, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת.

כו תתפב **רא**

יִשְׁבַּח בְּחֹר שְׁלֵמַד שְׁבַעִים דְּפִים גְּמָרָא, וַיַּעֲזֹרוּ לְזִכּוֹת לְסִיַּם ש"ס, וְלִהְתְּחַזֵּק בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְלִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלַפְעַל שֵׁם לְשִׁדּוּף טוֹב.

כו תתפג **רב**

יִזְכִּיחַ בְּנֵי זוּג עַל הַתְּנַהֲגוּתָם לְהוֹרִיחֵם, בְּאֲשֶׁר מְשַׁלְּמִים לָהֶם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, וּבִפְרֻט שְׁכַבּוּד הוֹרִים תְּמוֹר בְּמָאד מָאד.

כו תתפד **רג**

יַעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְלִשְׁמֹר מָאד עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ סֹדֵר בְּלְמוֹד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּצַבּוּר הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת.

כו תתפה **רד**

מִכְּתָב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בִּבְנֵינָא, בּוּ יִבְקֶשׂם לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה בְּעַנְיֵן קָדוּם וּפְתוּחַ הַמוֹסְדוֹת.

כו תתפו **רד**

יִחַזֵּק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כְּלָל, וְאִף שְׁעוּבֵר מֵה שְׁעוּבֵר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמֵּד.

כו תתפז **רה**

יִוָּרָה לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, וְלַעֲמֹד עֲלֵיהֶם שִׁלְמָדוֹ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן כ"ח דְּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר מְכַנְּסִים יְרֵאת שָׁמַיִם וְחֶשֶׁק לְלָמַד.

כו תתפח רר
 יקנה להצלתו של מלמד חָדָשׁ, ויבקש דיווח מהנעשה בפתות.

כו תתפט רז
 יתן הבחירה ביד כל אחד לתרם לאיזה מוסד שרצונו, ויבאר שהכל גם
 אחד גדול, ובנדאי לא יעזב אותנו הקדוש-ברוך-הוא.

כו תתצ רח
 יורה לעמד לצד אשתו, ולא לתן שישברו לו את הבית, ולחזק את אנשי
 שלומנו באמונת חכמים.

כו תתצא רח
 יזרו להכין את המפרט, ויקנה שהכל יבוא על נכון, העקר לסלק הדעת
 והחכמה והשכל.

כו תתצב רט
 יעורר לשמר על השלום ולהתרחק ממחלוקת אשר היא שנואה מאד,
 ועל-ידי ותרנות מצליחים בחיים.

כו תתצג רט
 יורה להכין את מטפלות המעון על הצלומים והתמונות שרוצים
 לעשות, כי יש איזה תורם שחפץ להשקיע, וצריכים להראותו המוסדות
 החשובים.

כו תתצד רי
 יורה לעבד על הקונטרס "כח הבחירה" ולסדרו לדפוס, ויקנה לפניו
 יתברך, שהכל יתהפך לטובה, אף שאין יודעים ואין רואים.

כו תתצה ריא
 יורה לנמץ שמנדב הבשר לכבוד אורחיו לשבת, ויקפיד מאד שלא
 ימצא איזה סוס או חמור בקרב הילדים, אשר נמשכים אחר שטיות,
 וזה הורס את המשמעת בתלמוד-תורה.

כו תתצו ריא
 יבקש הלואת הנמץ, ויחזק ויאמץ לדבר אליו יתברך.

כו תתצז רבי
 יעורר על הנחת תפלין עד מסירות נפש בכל יום, ולדבק עצמו בהשם
 יתברך ובתורה ותפלה, ולעזב את קלפת "כחי ועצם ידי", אשר זו
 עבודה נרה גמורה ממש.

כו תתצח ריג
 יורה על בדיקת מזוזות, ולבקש הרבה ממנו יתברך, שיוציאו מתפיסה,
 כי אין עצה אחרת רק תפלה.

כו תתצט ריג
 ישלח עוד כמה קונטרסים למוציאים לאור, ויבקש לסימם, ויפליג
 במעלתם.

כו תתק ריד
 יפליג במעלת הקונטרסים, ויודעי רצונו וכסופו לקרב מליין יהודים
 מעדות המזרח אל דעת רבנו ו"ל.

כו תתקא ריד
 יורה לנמען על עזרתו בבניית אולם השמחות, ויבארו מי נקרא מנהיג
 אמת — זה שיכול להאיר את אמתת מציאותו יתברך בתוך האדם
 הגשמי והחמרי, המלא תאוות.

כו תתקב רטו
 יספר טרחתו הגדולה עם הבחורים שלומדים אצלו, וכל כסופו שיהיו
 תלמידי חכמים אמתיים.

כו תתקג רטו
 מכתב פללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יבקשם לילך להפצה
 מארגנת, כדי להרבות תרומות לבנין בית-המדרש ואולם השמחות,
 ויודה להם מאד על עזרתם, ויעוררם על אהבה ואחדות, ולכרח מן
 הקנאה והשנאה, ולדון זה את זה לכף זכות, ולא למצא מומים באחרים

כו תתקד ריח
 יבאר אודות נסיעתו, ויבקשם לזרז את גמירת בית-המדרש באומן, ועוד
 כמה פרטים טכניים.

כו תתקה ריט
 ינחם הורים שבנם ילד קשה, ויעודדם לשמח שלכל הפחות חתנו אותו,
 ולא פרק על, חס ושלום.

כו תתקו ריט
 ימוע בעל מלעזב את הבית, ולא לעשות צעד פזיז כזה, אלא להתגבר
 בכל הכח על כל המשברים והגלים, והעקר להחזיק מעמד.

כו תתקז
 יודה לנמְעַן שְׁעוֹזְרוֹ בְּכָל צַעַד וְשַׁעַל, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ
 דִּי, יוֹמֵר לְצַרוֹתָיו דִּי.

כז תתקח
 יודה לנמְעַנֵּת עַל תְּרוּמָתָהּ, וַיֵּאחֲלֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּזִכּוֹת זֶה, וְהִצְדָּקָה
 הִיא כַּפָּרָה עַל עֲוֹנוֹת.

כח תתקט
 ימָסֹר לַמַּדְפִּיסִים אֶת הַקּוֹנֵטְרָס: "אֵל תִּלְחִיץ אוֹתִי", וַיִּבְקֹשׁ לְהַכְיִנו
 לְדָפוּס, וַיֵּאחֲלֶה בְּזִכּוֹת זֶה יְלָדִים מְצַלְחִים בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם.

כט תתקי
 יוֹכִיחַ זֶה שְׁמִתְנַהֵג בְּפִרְאוֹת, וַיִּזְהַרְם, כִּי גְדוֹל עֲוֹנָם מִנְּשֵׂא, עַל
 שְׂמֵצָעִים אֶת הוֹרִיהֶם, וַיִּזְהַר לְשׁוֹב תַּכְף־וּמִיד בְּתִשׁוּבָה עַל הַתְּנַהֲגוּתָם.

ל
 ינַחֵם הַנִּמְעָן, שְׁסוֹבֵל מִן הַסֵּמ"ך־מ"ם שֶׁהוֹרֵס פְּרִנְסָתוֹ, אֶף סוֹף כָּל סוֹף
 אַחַר הָרַע יבוא הטוב.

לא תתקיב
 יַעֲזוֹר עִתָּה בִּימֵי אֵלּוּל לְשַׁפֵּף שִׁיחָה וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ וְלְשׁוֹב
 בְּתִשׁוּבָה, וְלִקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּזֶה בּוֹנִים בֵּית נְצָחִי.

לב תתקיג
 ינַחֵם הוֹרִים שְׁיִרְאוּ לְשִׁמְחָה עַל שְׂזוּכּוֹ לְחַתֵּן אֶת יְלָדָם, אֶף שֵׁשׁ לָהֶם
 עֲגַמַת נֶפֶשׁ מִהַתְּנַהֲגוּתוֹ וְכוּ'.

לד תתקיד
 מְכַתֵּב כָּלִּי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בּוֹ יִבְקֹשׂם לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵינוּ, שְׂיִצְא
 מִהַפַּח שֶׁהִפִּילוּ הַקְּבָלָן הָעֲרָבִי, וְשִׁלְכוּ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָת, כְּדִי לְהַשִּׁיג מִמוֹן
 לְהַמְשִׁךְ הַבְּנִיָּה.

לה תתקטו
 יִבְקֹשׁ לְעוֹדֵד אֶת אַחַת הַנָּשִׁים שְׁנִמְצָאת בְּחִלְשָׁה אַחֲרֵי לְדָהּ, וְלִילֶךְ
 לְבַקְרָהּ וּלְשַׁמְחָהּ, וַיַּעֲזוֹר לְהַדְּבִק בְּבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִדְבַר אֵלָיו בְּכָל
 עַתָּה.

לז תתקטז
 יוֹרָה לְשַׁפֵּר אֶת מַעְרַכַת הַכְּשָׁרוֹת בְּפַעוּטוֹן וּבְבֵית־סֵפֶר, וּלְהַעֲמִיד אִשָּׁה
 שְׂתַּשְׁגִּיחַ עַל בְּרוּר הָאֵרֶז וְהַחֹמוֹס וְתַרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכוּ'.

- כו תתקיז** רכח
 ישבּח הנמְעַן, שֶׁהַחַל לְלַמַּד גְּמָרָא כְּסִדְרָן, וַיִּבְאֲרוּ שְׁעַל-יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ
 בְּכָל יוֹם יִנְצַל מִמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת, וְכֵן יוֹרֶה לְהַתְּפִלֵּל בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת
 הַקְּבוּעוֹת.
- כו תתקיה** רכט
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם אֵינָם קָלִים כָּלֵל, וְעָקֹר גְּבוּרַת בֵּר יִשְׂרָאֵל —
 שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מִצְמֵד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וַיִּרְגִּיל לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ.
- כו תתקיט** רלא
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוּנוֹ.
- כו תתקכ** רלב
 יְעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלֹא לְהַתְּיַחֵס לְמִינֵי בַקְּרַת שְׁעוֹשִׂים עָלָיו, אֲשֶׁר
 הִיא נוֹבְעֶת אַךְ וְרַק מִמִּדַּת הַקְּנָאָה. וְהָעָקֹר — לְבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵ
 יִתְבָּרַךְ וּלְהַפְּלִל בּוֹ.
- כו תתקכא** רלג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת חַנוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמּוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב
 מְאֹד אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כו תתקכב** רלד
 יִשְׁדַּל הַנְּמַעַן לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְי"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי רַבְּנוּ וְי"ל הוּא
 הַעוֹרֵף-הַדִּין הַכִּי גָדוֹל, וְעַל-פֶּן רְאוּי לְבוֹא אֲצִלוֹ לְיוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ
 וְהַנּוֹרָא.
- כו תתקכג** רלו
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יְעוֹרְרֵם עַל אֲהָבָה
 וְאַחֲדוּת, וְיוֹדֶה עַל עֲזָרְתָם לוֹ בְּכַנִּיַּת הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, וַיִּכְבְּטִיחַ בְּזָכוֹת זֶה,
 שְׂיִזְכּוּ לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת יְלָדֵיהֶם בְּתוֹךְ הָאוֹלָם הַזֶּה.
- כו תתקכד** רלז
 יוֹרֶה לְתַלוֹת מִכְּתָב כָּלְלִי בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת בְּעִנְיַן הַנְּסִיעוֹת לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- כו תתקכה** רלז
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יְעוֹרְרֵם לְחַזֵּר בְּתוֹשָׁבָה
 וְלַעֲרֹף חֲשׁוֹנוֹ הַנָּפֵשׁ — הָאֵם קִימְנוּ כָּל הַשָּׁנָה אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ וְי"ל:
 חֲצוֹת, הַתְּבוֹדְדוֹת, שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, שְׁלַחַן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

- כו תתקכו** רמב
 יבאר, אשר חיי האדם קצרים מאד, ולכן למה לריב, הבעל תפקידו
 ללמד תורה, והאשה תתעסק במצוות של תפלה וצדקה וחסד וכו'.
- כו תתקכו** רמב
 יבאר רצונו, שתשרה האהבה והאחדות בין אנשי שלומנו, ולהתרחק
 מן הסמ"ך-מ"ם החותר לעשות פרוודים ומחלקת.
- כו תתקכח** רמג
 יעורר על שלום-בית, אשר בזכות זה באה ברכה ופרנסה.
- כו תתקכט** רמג
 יורה להנשא לשם שמים, ולקבל על תורה ומצוות, ואז יצליח הבית.
- כו תתקל** רמד
 יבאר, אשר בתוך כל הצרות צריכים להתחזק ולהחזיק מעמד, ולמצא
 בהן הרחבות.
- כו תתקלא** רמד
 יבקש את הנמען להוציא מן המקום בחור שמתנהג שלא כשורה.
- כו תתקלב** רמה
 ייעץ בענין הפצה, וכן בחנוף הילדים.
- כו תתקלג** רמה
 יורה לנמען להשליף את החמור והסוסים, אם ברצונו שבנו ימשיך
 ללמד במוסדות הלמוד שלו.
- כו תתקלד** רמו
 ייעץ בענין היחסים בין פלה וחמותה, ואיך לתמרן ביניהם, כדי לחיות
 טוב ובשלום.
- כו תתקלה** רמח
 יורה בענין נסיעת הבחורים וכו', וכן ייעץ בענין הבית, שהעקר לדם
 ולשתק, ולא לעשות מחלקת.
- כו תתקלו** רמט
 יורה לנמענת על עזרתה לבניה, ויאחל שמחות והרחבות בביתה.
- כו תתקלז** רמט
 יבאר, אשר בזה העולם צריכים סבלנות גדולה, והעקר שלא להשבר
 כלל משום דבר.

- כו תתקלח** רנ
 יבאר, שְׁכַל הַשְּׁעוּרִים שְׁמַדְבֵּר, בָּא לוֹ בַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְהַעֲקָר שְׁנֹשְׂאָרִים
 הַדְּבוּרִים לְדוּרֵי דוּרוֹת, כִּי יוֹצְאִים מִזֶּה סְפָרִים נִפְלְאִים.
- כו תתקלט** רנ
 יבְקֹשׁ לְמַסּוֹ אֶת הַמִּכְתָּב לְנָשִׁים, וְהַעֲקָר לְהַתְרַחֵק מִקְּנָאָה וְשִׁנְאָה.
- כו תתקמ** רנא
 יַעֲזוּד בְּעִנְיַן יְלָדֵי הַכֶּפֶה, שְׂאֵף שֶׁהֵם פְּרָאִיִּים, צְרִיכִים לְקוּוֹת שְׂיִגְדְּלוּ
 אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, הָעוֹשִׂים מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת.
- כו תתקמא** רנב
 יַעֲזוּר לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים
 לְהַתְחַזְּקוֹת.
- כו תתקמב** רנב
 מִכְתָּב אֶל כָּל תַּלְמִידֵי הַחֹדֵר, בּוֹ יַחְזְקוּם לְהַתְמִיד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר
 הֵן עֲקָר הָאָדָם, וְכֵן לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדַפֵּי גְמָרָא, וּבְזֶה יִקְנוּ
 לְעַצְמָם יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.
- כו תתקמג** רנג
 מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי כֶּפֶת מְתִיבְתָא, בּוֹ יִבְקֹשׂם לְשַׁקֵּד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת",
 וְלִהְיֶה לַיְלָף בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן לְהַקְפִּיד
 לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן עָרֵב בְּקֹר וְצִהָרִים, וְלְגַרְסַת פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדַפֵּי גְמָרָא,
 אֲשֶׁר יִגְרְמוּ לוֹ בְּזֶה נַחַת-רוּחַ גְּדוּלָה.
- כו תתקמד** רנד
 מִכְתָּב לְמוֹרוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִבְרֹכֵן עַל הַצְּלָחָה בְּחֻנּוּף,
 וְלִהְיֶה בְּתַלְמִידוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם וְאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאַמוּנַת חֻכְמִים
 וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, וְלִלְמַד עִם הַתַּלְמִידוֹת "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר הֵן הַעֲקָר
 וְיִסוּד הָאָדָם.
- כו תתקמה** רנה
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקֹשׂם לְשַׁמֵּר עַל
 הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלִהְיֶה מִמְחַלְקֵת, וּבְזֶה מֵהוּיִם דְּגַמָּא אִישִׁית חַיּוּבִית
 לְיַלְדִים, שְׂמֻחָקִים אֶת הַהוֹרִים, וְיִבְקֹשׁ לְהַפְיֵץ אֶת הַקְּסֻטוֹת עַל רֹאשׁ
 הַשְּׂנָה, וְכֵן לְמַכַּר הַגְּרָלוֹת לְהַרְבוֹת תְּרוּמוֹת לְבִנְיַן "בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ",
 וְלִלְמַד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" הַרְבֵּה מְאֹד, וְלְשַׁמֵּר עַל הַדְּבוּר.

כו תתקמו רנז

מִכְּתָב אֶל כָּל הַמְּטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן, בּוֹ יִשְׁמַח עַל שֶׁהִתְחִילוּ אֶת הַשָּׁנָה
בְּאַחֲדוּת גְּדוּלָּה, כִּי אֵינוּ יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקָת, וַיֵּאחַל לָהֶן הַצְּלָחָה
בְּמִשְׁמַחַן הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּטְלוּ עַל עֲצָמָן.

כו תתקמו רנז

מִכְּתָב כָּלְי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", בּוֹ
יִבְקָשׁוּן לְהַחְזִיק עֲצָמָן בְּיַחַד, וּלְעֲשׂוֹת בְּכָל שְׁבוּעַ לַיִל שְׂמִיחָה וּלְשִׂמְחָה זֹ
אֶת זֶה, אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵי קְרוֹב הַלְּבָבוֹת וְאַחֲדוּת תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן
לְהַשְׁתַּדֵּל לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים כִּלְּוֵן יַחַד, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל
לְתִשׁוּבָה.

כו תתקמח רנט

יִבְשֶׁר לְנַמְעָן שְׂיִצְא סֵדֶר סְלִיחוֹת, וּבְדַעְתּוֹ לְתַתּוֹ לוֹ, וַיִּקְנֶה לְרֵאוֹתוֹ
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן.

כו תתקמט רנט

יִחֻזַּק מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְכָל יוֹם מִתְּרַחֲשִׁים נַפְסִים, נְסִי
נַפְסִים, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַלְּאָה.

כו תתקנ רס

יִזְרַח לְהַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׂמִיחָתוֹ
מְעַמְד זֻכִּים לְהַצְּלָחָה. וְכֵן יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, וְלַחֲיוֹת רַק עִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כו תתקנא רסא

יַעֲזֹר לְשַׁמֵּר עַל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בְּקִהְלָה, וּלְהַתְּרַחֵק מִן הַמְּחַלְקָת אֲשֶׁר
הִיא כְּאֵשׁ שׁוֹרֶפֶת, וּלְדַבֵּר בְּכָל עֵת אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

כו תתקנב רסב

יִפְאֵר הוֹצֵאָה לְאוֹר שֶׁל הַמְּחֻזָּר וְהַסְּלִיחוֹת, אֲשֶׁר יִצָּא לְהַפְּלִיא פְּלֵאֵי
פְּלֵאִים.

כו תתקנג רסג

יִשְׂבַּח הַנַּמְעָן שְׁזוּכָה לְהַתְּמִיד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וַיִּבְאֵרוּ שְׂדֵי־קֵא בִּימֵי
הַנְּעוּרִים זֶה הַזְּמַן לְלַמֵּד הַרְּבֵה תוֹרָה וּלְהַצְּלִיחַ בְּלַמּוּד.

כו תתקנד רסג

יִתְנֶה צָרְתוֹ מִהַסְּבֵל שְׁסוּבְלִים מִהַרְעֵה הַמְּקוֹמִי, וַיַּעֲזֹר לְהַתְּחַזֵּק בְּיִקְא

תִּכְן הַעֲנִינִים

עָכָשׁ בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, וְלִמְשָׁךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁפָף לְפָנָיו
שִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ.

כּו תתקנה רסד

יְבָאָר דַּעְתּוֹ בְּעֲנֵן הַרְאֵשׁוֹת וְכוּ', וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל הַכְּשֶׁרֶת הָעוֹפּוֹת,
שִׁיחָהּ כַּדָּת וְכַדָּיִן.

כּו תתקנו רסה

יִוְרָה לְבָדִק לְגַבֵּי הַתְּשֻׁלוֹם שֶׁקָּבַל וְכוּ', וַיִּבְקֹשׁ לְשַׁלַּח סְלִיחוֹת בְּעַבּוֹר
הַבַּחֲוָרִים, וַיַּעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק וּלְהִרְבּוֹת שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ.

כּו תתקנו רסו

יִבְקֹשׁ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין מַצְוָה גְּדוּלָה
מִזֶּה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

כּו תתקנה רסז

יִשְׁמַח עַל הַמְּכַתֵּב שֶׁקָּבַל מִן הַנִּמְעָן, וַיַּיַעֵץ אוֹדוֹת הַצַּעַת שְׂדוּף.

כּו תתקנט רסח

יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְיֶיבֵק בּוֹ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׂיחָה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

כּו תתקם רסט

יִוְרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז יִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבוֹרָא,
וַיִּבְקֹשׁ לְבָרֵךְ שׁוֹב בְּעֲנֵן הַכְּשֶׁרֶת הַבָּשָׂר.

כּו תתקסא ער

יְבָאָר, אֲשֶׁר הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, וְלִשְׁפַח אֶת הָעֵבֶר,
וְזוֹ עֵקֶר הַצְּלַחַת בַּר יִשְׂרָאֵל.

כּו תתקסב ער

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, וְאֲשֶׁרֵי
הַמְּחֻזָּק מֵעַמֵּד, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

כּו תתקסג רעא

יֵאָחַל הַרְיוֹן קָל, וַיַּיַעֵץ לוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל לְשִׁמְרָה
מְכָל מִיָּנִי מְרַעֵין בִּישׂוּן.

כּו תתקסד ערב

יִשְׁלַח לַמְּדַפִּיס אֶת הַמְּשׁוּף "לְקוּטֵי-הַלְכוּת", וְכֵן אֶת הַפְּרוּשׁ לְהַשְׁמוּנָה-

עֲשֶׂה מִהַסְדוּר, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם יִשְׁלַח עוֹד וְעוֹד מִצֵּט מִהַפְרוּשׁ "עַת רְצוֹן", עַד שְׁיִסִּים הַכֹּל.

כּו תתקסה ערב

יִשְׁלַח לַמְדַפְיִסִים הַמְשֵׁךְ הַפְרוּשׁ עַל הַסְדוּר, וְיַפְלִיג בְּמַעַלַת הַהַדְפָּסָה, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיהָ.

כּו תתקסו רעג

יִשְׁבַּח הַנְּמַעֲנַת עַל עֲזָרְתָהּ בְּעָבוּר בְּגִנֵּן בֵּית-הַמְדַרְשׁ וְהָאוּלָם שְׁמֹחוֹת, וְיִבְרַכָּהּ בְּזִכּוֹת זֶה בְּנֻחַת הַרְבֵּה.

כּו תתקסז רעד

יֵאָחַל מִצִּיאַת זְוֹג בְּקָרוֹב.

כּו תתקסה רעד

יִזְרֶה לְאַבְרָךְ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, וְיֵאָחַל יְשׁוּעָה בְּפִרְנֶסָה, הַעֲקֹר רַק לְהַחְזִיק מִצְמַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כּו תתקסט ערה

יִזְכִּיחַ הַנְּמַעֵן שְׂיִחַדֵּל לְהַתְרִים אֲנָשִׁים בְּעָבוּרוֹ, וְיִקְוֶה, שְׁכַשֵּׁם שְׁלֵא עֲזָבוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִף פֶּעַם, כֵּן עֲתָה יַעֲשֶׂה לּוֹ נְסִים.

כּו תתקע רעו

יִזְרֶה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה וְשְׂמִירַת שַׁבָּת, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתָהּ זֹכִים לְעִשְׂרוֹת.

כּו תתקעא רעז

יִזְרֶה לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וּבְכַרְט מִי שֶׁנִּתְגַּיֵּר, עֲלָיו לְדַעַת, כִּי כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה חֲשׂוֹב אֲצִלוֹ יְתִבְרַךְ מְאֹד.

כּו תתקעב רעח

יִזְרֶה לְמַתְקַרֵּב לְבְּרִסְלָב לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבָּנוּ וְ"ל, וְכֵן יוּכַל לְקַבֵּל דַּעְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְיַעֲזִרוּ לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבָּנוּ וְ"ל: תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

כּו תתקעג רעט

יִשְׁבַּח פְּרוּשׁ הַסֵּלֶם עַל הַזֵּהָר, וְיַעֲזִיר לְהַתְמִיד בְּזֵהָר בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר בְּזֵה מְאִיר עַל נְשָׂמוֹתוֹ אוֹר וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ.

כּו תתקעד רעט

יִבְאֵר לְנַמְעֵן, שְׁבוּדָאֵי יֵשׁ לּוֹ נְשָׂמָה גְבוּהָה, וְעֲלָיו לְשַׁמַּח מְאֹד עִם הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁנָּתַן לּוֹ הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ.

- כּו תתקעה** רפא
 יִרְדֶּה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר עַל יְדֵהּ מַחְזִיקִים מֵעַמֵּד בְּכָל הַיָּמִים סוֹעֵר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַעֲקָר לְחֹשֶׁב תְּמִיד טוֹב, אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לוֹ בְּאַמַּת טוֹב.
- כּו תתקעו** רפב
 יִבְאֵר מְאֹד הַחֶכֶם: הַגְּדוֹל שְׂבִיחוּסִים — הַשֵּׁם הַטוֹב, וַיַּעֲזֵר לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת רַק דְּבָרִים טוֹבִים, וְלֹא לְהַתִּיחֵס לְכָל אֱלוֹ הַמְּקַנְאִים.
- כּו תתקעז** רפג
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח קַפְסַת סְפָרִים לְאוֹמֵן, וַיַּחֲזִקוּ לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלִשְׂיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם.
- כּו תתקעח** רפג
 יִיעֵץ בְּאִיזָה עֲנִין, וַיַּעֲזֵר לְהַכְנִס בְּעִבּוּדַת הַכָּלָל וְלַעֲזֹר לְכַלֵּן.
- כּו תתקעט** רפד
 יִיעֵץ בְּעֲנִין שְׂדוּף, וַיַּחֲזִק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַחְשַׁבְתּוֹ תִּהְיֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.
- כּו תתקפ** רפו
 יִרְדֶּה לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, וְהַעֲקָר — לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.
- כּו תתקפא** רפו
 יֵאָחַל בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" לְהַכְנִס הַבֵּן לְעַל מְצוּוֹת, וַיִּקְנֶה שֶׁהַנִּמְעָן יִהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר מְקַבְּלִים שָׁם מִרַבְּנוּ ז"ל מַתְּנוֹת, שֶׁהֵן — הַמַּתְקַת הַדִּינִים לְכָל הַשָּׁנָה.
- כּו תתקפב** רפז
 יִבְקֹשׂ שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח קַפְסַת סְפָרִים לְאוֹמֵן, וַיֵּאָחַל בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַבְּרִ-מְצוּהָ.
- כּו תתקפג** רפז
 יוֹדֶה לְנִמְעָנָת עַל תְּרוּמָתָהּ בְּעִבּוּר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהַאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, וַיִּבְטִיחֶהָ שְׂיִתְפַּלֵּל עָלֶיהָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- כּו תתקפד** רפח
 יוֹדֶה לְמִצָּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל הַעוֹבֵר,

וְלַהֲרֹבוֹת בְּדַבּוּר וְשִׁיחָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כָּל צְרָכָיו, וְעַל-יָדֶי-
זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

כּו תתקפה רפט

יִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן שֶׁקָּנָה כְּרִטִים לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִקְנֶה שִׁיפְעַל
שֵׁם כָּל אֲשֶׁר צָרִיף, וְיִחְזְקוּ עַל שְׂמֻחָה, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

כּו תתקפו רפט

יִוָּדָה לְנִמְעָן לַהֲדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמוֹ, וְיַעֲזֹרוּ
לְהַתְּכַוֵּן לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלַהֲרֹבוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא הַצְּלָחָה גַּצְחִית, שְׂאִין לְתֵאָר
כָּלֵל.

כּו תתקפו רצ

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת יְמֵי הַבְּחֵרוֹת, אֲשֶׁר אִזּוֹ יְכוּלִים לְקַנּוֹת הַרְבֵּה טוֹב אֲמַתִּי
וְנִצְחִי, יִוָּדָה לְהַתְּרַחֵק מִחֲבָרִים רָעִים, וְלִשְׁקֹד עַל דְּלִתּוֹת הַתּוֹרָה וְעַל
תְּפִלָּה בְּכוֹנָה.

כּו תתקפו רצא

יִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן, שֶׁזִּוְכָה לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, וְיֵאָחַל הַמְּשֹׁף
עֲלֶיהָ רוּחַנִית פּוֹרְיָה, וְיִזְהִיר מִחֲבָרִים רָעִים וּבִפְרֹט מְלִיצָנִים, אֲשֶׁר
הַסְּכָנָה בְּקִרְבָּתָם גְּדוּלָה לְאִין עֲרֹף.

כּו תתקפט רצא

מִכְתָּב לְכָלֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, כּוּ יִשְׁבְּחֵם עַל הַאֲחֻדוֹת
וְהָאֲהָבָה שֶׁשׁוּרָה בֵּינֵיהֶם, עַל אֵף שֶׁהִסְמִ"ף-מ"ם עָשָׂה וְעוֹשָׂה וְחוֹתֵר
לְכָלוֹת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, אֵף לֹא יִצְלִיחַ, וְיִבְקָשׂם שְׁכָל אֲחֵד יִקַּח עִמוֹ
חֲבִילָה סָפְרִים לְאוֹמֵן, וְיִקְנֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בִּיתֵר שְׂאֵת,
יִוָּדָה לְאֵלוֹ שְׁנוֹתֵרִים בְּאַרְץ, לְקִים מִגֵּן ב"הֵיכַל-הַקָּדֵשׁ", כְּדֵי שֶׁהַנְּשִׁים
תּוֹכְלָנָה לְשִׁמְעַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר.

כּו תתקצ רצב

יַעֲזֹר לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים, וְהַעֲקָר שְׁלֹא
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְלַהֲיִוֹת דְּבוּקִים כּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרֹט נְשִׁים שִׁישׁ לְהֵן
יִוָּדָה לֵב נִשְׁפָּר, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָרוֹב לְנִשְׁבְּרֵי לֵב.

כּו תתקצא רצג

יִוָּדָה לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלָקָנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, וְהַעֲקָר
לְהַתְּחַזֵּק וְלַהֲחַזִּיק מִעֲמָד.

כו תתקצב רצד
 יִזְהִיר לְהַגִּיחַ בְּכֹל יוֹם תַּפְלִין בְּשֵׁרוֹת, וְלִשְׁמֹר שֶׁבֶת-קִדְשׁ, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת
 שֶׁבֶת יִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זִוְגוֹ.

כו תתקצג רצד
 יֵאָחַל בְּזִכּוֹת שְׁעוֹסָקִים בְּעֶסֶק קְדוֹשׁ — לְבָנוֹת אוֹלָם שְׁמֵחוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה לִילְדֵיהֶם, וּתְפַלְתֶּם תִּתְקַבַּל לְרַחֲמִים
 וְלִרְצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

כו תתקצד רצה
 יִבְטִיחַ לְנִמְעָנָה לְהַזְכִּירָה לְטוֹבָה וְאֵת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ בְּאוֹמֵן, וַיִּקְוֶה
 לְהַמְתֵּקַת הַדִּינִים וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

כו תתקצה רצה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר
 קָטָן שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ז"ל, בָּא בְּמִסְרֵי־נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה,
 וְזֶה הַסִּימָן שֶׁזֶּה בְּאֵמַת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל — כְּשֶׁהוֹלֵךְ מְאֹד בְּקִשֵׁי, כִּי כְּשֵׁישׁ
 קִדְשָׁה כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, הַסֵּמ"ך-מ"ם מְנִיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וְלָרַחַב לַעֲכָב,
 שְׂלֵא יֵצֵא לַפֶּעַל הַדְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה. וַיִּסְפָּר אֹדוֹת הַחֲלוּם שֶׁחִלְמָה אֲדָל,
 בֵּת רַבְּנוּ ז"ל, וּבָאָה לְסַפְרוֹ לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְהַמִּשְׁמְעוֹת שֶׁבָּאָר מוֹהֲרַנ"ת
 ז"ל בָּזָה — שֶׁדְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוֹלֵךְ כֶּף, שָׂרַק אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאֵשׁוֹנָה
 רוֹאִים, וְלֹא יוֹתֵר. וַיִּסְפָּר מִגְּדֻלּוֹתָיו שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וְשִׁלְבֵי הַתְּקַרְבוֹתָיו
 לְרַבְּנוּ ז"ל, וְגִדְלֵי הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֶלְקוֹ וְהַסְּבָל הַגְּדוֹל שֶׁסְּבָל —
 מִחֲמִיו, מֵאֲשַׁתּוֹ, מִהַסְּבִיבָה וּמִתְלַמְּדֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמָם, אֵךְ הוּא זָכָה
 יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמְּדִים, כִּי הִזִּיהַ בְּקִי בְּשׁוֹב, וְהִבִּין שֶׁעֲנִין רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ
 רַק לְדוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲלָא עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְהוֹתִיר לָנוּ סִפְרִים
 כְּאֵלוֹ הַמְּחִיִּים וּמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד אֶת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַ זָכָה בְּשָׁנָה
 זוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֵילוֹ מִתְּנוֹת הַבֵּיא עֲמוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל — אִם זֶה בְּלַמּוּד,
 בְּסִיּוּם מִסְכָּחוֹת, בְּהַפְּצַת אוֹרוֹ הַגְּדוֹל, בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּהּ, בְּקִיּוּם שְׂאֵר
 עֲצוּתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי רַבְּנוּ ז"ל יִשְׁלַם לוֹ בְּעִבּוֹר
 זֶה, וַיַּפְּעַל בְּשִׁבְלֵיוֹ לְשָׁנָה טוֹבָה וְלְהַמְתֵּקַת הַדִּינִים.

כו תתקצו שיב
 יִבְקֹשׁ לְמַסַּר הַמְּכַתְּבִים לִיעֲדָם, וּלְטַכֵּס עֲצָה מִי יִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים.

כו תתקצז שיג
 יוֹרָה בְּעִנְיַן הָאוֹטוֹבּוּס שִׁיקָח אֶת הַנוֹסְעִים בְּאוֹמֵן וְכוּ'.

- כו תתקצח שיד
 ופליג במעלת זכות הנמען, שעוזר לגלות את אור רבנו ז"ל, ויורהו
 לשמח על הזכות שנפלה בחלקו, ולהמשיך בעבודת הקדש.
- כו תתקצט שיד
 יורה לנמען להשיב את הכסף שנטל יותר ממה שצריך.
- כז אלפים שיד
 יבקש לארגן מגן לראש השנה ב"היכל-הקדש" ביבנאל, לכל הנשים
 שצריכות לשמע תקיעת שופר.
- כז א שטו
 יבקש את הנמען לדאג למגן ביבנאל בראש השנה, הן לנשים והן
 לילדים ששם, ולהכין ממתקים לכל הילדים, שיתנהגו כראוי בראש
 השנה.
- כז ב שטו
 ישמח בשמחת בן הנמען, שזוכה לנסע לאומן לראש השנה, ויבאר שזה
 חשוב מאד, ובפרט שהוא ילד טוב ומגיעה לו הנסיעה הזו.
- כז ג שטז
 יחזק להחזיק מעמד בכל הנסיונות ולא להשבר.
- כז ד שיז
 ייעץ להשאיר ללמד ביישיבה, ולא לעבור מיישיבה ליישיבה.
- כז ה שיח
 יבאר, אשר אין שום תחליף בעולם לציון רבנו ז"ל, ואין למעלה
 מלהיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן.
- כז ו שיח
 יבאר גדל לחצו מהחובות הגדולים, ויקנה פי להשם התשועה.
- כז ז שיט
 ישבח הנמען שחפץ להלוות בעבור בנגן האולם שמחות, ויברכו מפי
 אל עליון.
- כז ח שיט
 יורה להכניס המכתבים ששולח בכרך הבא של "אשר בנחל", ויפליג
 בגדל המעלה הזו.

כז ט **שכ**
 יבאר לנמען, שהבזיונות באים לכפרת עוונות, ויקים אצלו: "תכלה שנה וקללותיה, ותחול שנה וברכותיה".

כז י **שכ**
 יבקש לארגן מגן לנשים לראש השנה, שתוכלנה לשמע תקיעת שופר.

כז יא **שכא**
 יורה לבת ישראל לשמר על שמה הטוב, ולהיות צנועה וחסודה, שיוכל לשדכה בשדוף טוב.

כז יב **שכב**
 יבאר, אשר עם ילדים צריכים ללכת רק ביד רכה, פי להפך — עלולים לאבד אותם.

כז יג **שכג**
 ינחה הכיצד לשמר על הילדים במשך הזמן שהאבות ישהו באומן.

כז יד **שכג**
 יורה לנמען, שנטל על עצמו המשימה להשגיח על הילדים פיבנאל בראש השנה, בזמן בו אבותיהם שוהים באומן בציון רבנו ז"ל.

כז טו **שכד**
 יורה לבת ישראל לשמר על שמה הטוב, ולהקפיד על יראת שמים וצניעות.

כז טז **שכד**
 יחזק, שיוליו השם יתברך על דרך האמת.

כז יז **שכה**
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאר, אשר אי אפשר לקבל מרבנו ז"ל בשום פנים ואפן, רק דרך התמימות, וככל שלומדים ספרי רבנו ז"ל, כף מתקרבים אליו יותר, ויותר מאיר בו אור רבנו ז"ל. ויבקש לעשות תשובה על עברות שבין אדם לחברו, ולבקש סליחה זה מזה, ולהתנדות לפניו יתברך, כדי לזכות לכפרת היום הקדוש — יום הכפורים.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהוֹןדעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאר"ך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא
ונהוראמעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
יחיאל בן שלומצה
מרים בת אסתר גיטל
הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירוּו רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם
ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות
ויצאו מכל החובות
ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה
ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל
אשר עדיין נמצאים בכתב יד
וכן את כל ספרי
הגה"צמוהרא"ש שליט"א
בתכלית ההידור והיופי
בעבור שהחפץ בעילום שמונדב סכום הגון להדפסת
הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליאומזונארויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גינגל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ויירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ויירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שמעון מאיר בן יעל

שיזכה להתחתן בקרוב
ולהקים בית נאמן ודורות
ישרים ומבורכים בחן ובחסד
וברחמים גמורים בלי שום
צער ויסורים בזכות וכח רבינו
נחמן בן פייגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

פייגע בת יעל

שתושע ברחמים גמורים מידו
יתברך שמו בחן בחסד בזכות
וכח רבינו נחמן בן פייגע גיע"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נפתלי בן יעל

שיוושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אהרון בן יעל

שיוושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיזכה להיות איש כשר באמת
דבוק ומקושר תמיד לרבינו
הקדוש רבינו נחמן בן פיגע
ושיזכה להיות כל ימי חייו
בר"ה באומן בקדושה ובטהרה
ושיהיה שמור תמיד מכל
מכשול ומכל חטא ועוון ומכל
השפעות רעות ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

כל נשמות ישראל שיתבטלו
מהם כל גזירות קשות ורעות
ובפרט גזירת הגיוס על בני
הישיבות והכוללים הקדושים
שיכלה ויתבטל תיכף ומיד
ממש ברחמים גמורים בלי שום
דין כלל בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע זיעועבי"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים,
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה,
שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית
שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיהגולדה, רבקה רויזא בת
חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, שולמית שלומצה בת לאה,
אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה,
רחל פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה,
משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה
שיינדל, ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

רבנו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודוהנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציך
וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפוהוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: פי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-חפצי-
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
ז נסביהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ח יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י פי | לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָהוּ: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשִׂדֵי בְּחֶרְבְּנִי קוֹץ סָלָה: ה חֲטָאֹתִי אֹדְרִיעֵךְ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עֹן חֲטָאֹתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף מִיַּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֹתֵר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַגְלִי פָלַט תְּסוּבְּנֵי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַת
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבוּ: יא שְׂמַחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִבְיוֹ:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לִרְאוֹת | שׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אֶמֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יַעֲזוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֶה אִבִּי
 עָלַי: יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְּ בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב x לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי־קִרְחָ: כ כֹּאֵיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִּעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים:
 ג צִמְאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּךְ לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאָמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
 אֲוִדָּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִּשְׁתַּוַּחַח עַל־בֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְדָּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יֵצֵא יְהוָה | חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלֵעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִב: ^א בְּרֹצַח |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּחַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנִּצַּח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיִבֵי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עֵז וְיִצְוֹן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סָלָה: ^ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כִכְלָב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֵזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּתְּחַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עִמִּי
 הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו בכלב ויסובבו עיר: טז תמה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשר עזב וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנום ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזה
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא-יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזב: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דָּרְפָךְ
 וְשָׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כַּצֹּאן עִמָּךְ בְּיַד־מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מַעֲוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וּדְר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־דֶּבֶא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יִחְלֹף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֹף לָעָרֶב יִמּוֹלֵל
 וַיֵּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּךְ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ פָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי־גֹז חִישׁ וְנָעַפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אַפָּךְ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמַנּוֹת
 יָמֵינוּ בֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּ חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 בַּיָּמֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל־
 עֲבָדֶיךָ פָּעֲלָךְ וְחִדְרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
 נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׂמַח לֵב |
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
 תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפְּטֵי-פָּיו: ו זַרַע אַבְרָהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בַּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפָּה
 דָּוָר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לְאֹמֵר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהִיזְתֶּם מִתִּי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
 יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹת וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַה-לֶּחֶם שָׁבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
 בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אָדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבִים: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוּ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לִבְּךָ לִבְּךָ לְשֹׂנְאֵי עַמּוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי
כז שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כח שָׁמַר
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתֵּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב
כַּנִּים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם כְּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנֵם וְתַאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֵבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיִּצְיִאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲצָתָם כִּי-נִפְלַח פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח עֵינָיו
וַיִּזְוֹבוּ מֵיָם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיִּצְאָ עַמּוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
תִּקְוֵי וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּהָ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הלוייה | הלוי-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכנת עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: